

Holy Bible

Aionian Edition®

Norsk Bibel
Norwegian Bible
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

Norsk Bibel
Norwegian Bible
New Testament
Language: Norwegian Bokmal
Norway

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 7/20/2015

Source copyright: Public Domain
Norwegian Bible Society, 1930

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Forord

Norsk Bokmål at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Norsk Bokmål at AonianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aonian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aonian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aonian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AonianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aonian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aonian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aonian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aonian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aonian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aonian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aonian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aonian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aonian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aonian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Innhold

NYE TESTAMENTET

Matteus	1
Markus	25
Lukas	41
Johannes	67
Apostlenes-gjerninge	87
Romerne	113
1 Korintierne	124
2 Korintierne	134
Galaterne	141
Efeserne	145
Filippenserne	149
Kolossenserne	152
1 Tessalonikerne	155
2 Tessalonikerne	157
1 Timoteus	159
2 Timoteus	162
Titus	164
Filemon	166
Hebreerne	167
Jakobs	175
1 Peters	178
2 Peters	181
1 Johannes	183
2 Johannes	186
3 Johannes	187
Judas	188
Apenbaring	189

TILLEGG

Guide til Leseren

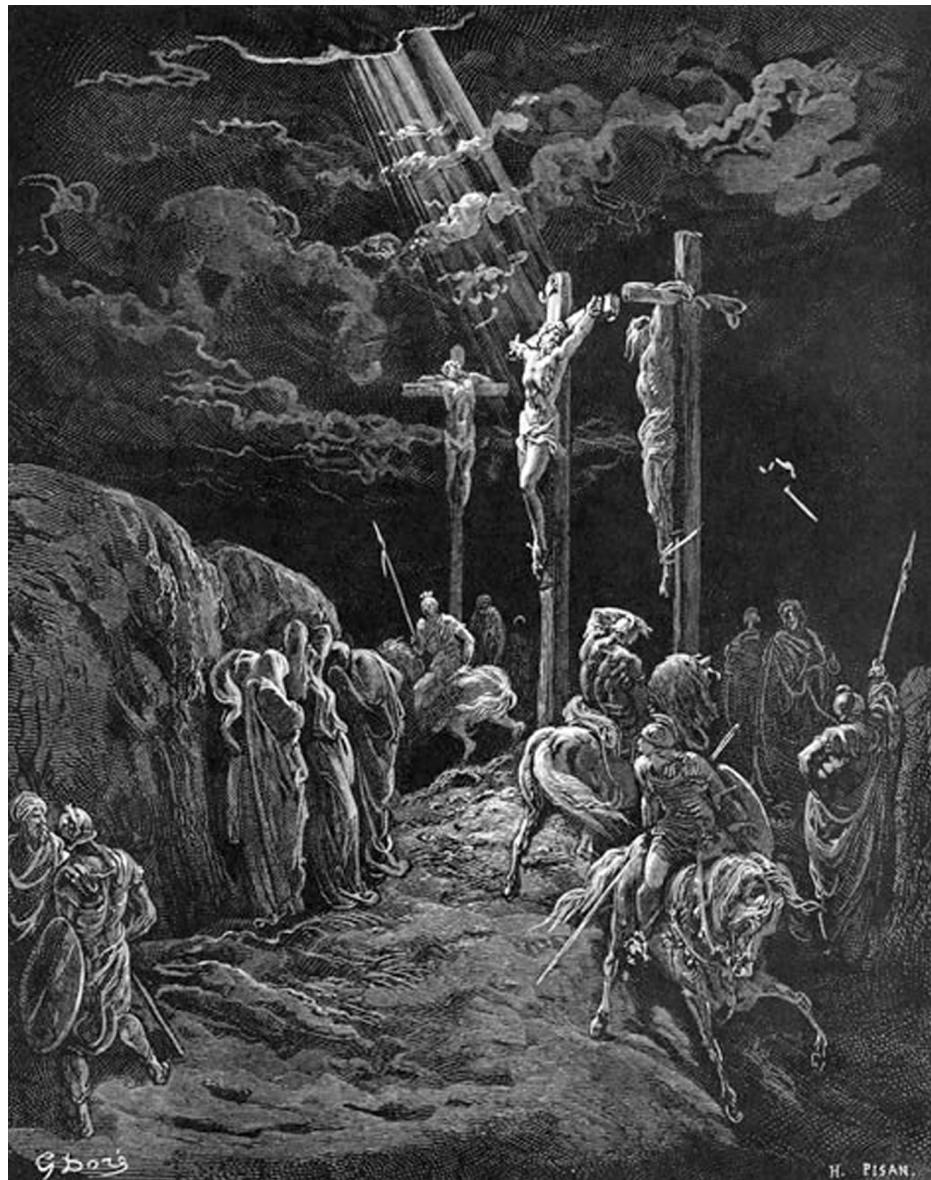
Ordliste

Kart

Skjebne

Illustrasjoner, Doré

NYE TESTAMENTET

Men Jesus sa: Fader, forlat dem! for de vet ikke hvad de gjør.

Og de delte hans klær mellem sig og kastet lodd om dem.

Lukas 23:34

Matteus

1 Jesu Kristi, Davids sønns, Abrahams sønns ættetavle: 2 Abraham fikk sønnen Isak; Isak fikk sønnen Jakob; Jakob fikk Juda og hans brødre; 3 Juda fikk sønnene Peres og Serah med Tamar; Peres fikk sønnen Hesron; Hesron fikk sønnen Ram; 4

Ram fikk sønnen Aminadab; Aminadab fikk sønnen Nahson; Nahson fikk sønnen Salmon; 5 Salmon fikk sønnen Boas med Rahab; Boas fikk sønnen Obed med Rut; Obed fikk sønnen Isai; 6 Isai var far til kong David. David fikk sønnen Salomo med Urias hustru; 7 Salomo fikk sønnen Rehabeam; Rehabeam fikk sønnen Abia; Abia fikk sønnen Asa; 8 Asa fikk sønnen Josafat; Josafat fikk sønnen Joram; Joram fikk sønnen Ussias; 9 Ussias fikk sønnen Jotam; Jotam fikk sønnen Akas; Akas fikk sønnen Esekias; 10 Esekias fikk sønnen Manasse; Manasse fikk sønnen Amon; Amon fikk sønnen Josias; 11 Josias fikk Jekonja og hans brødre ved den tid da folket blev bortført til Babylon. 12 Efter bortførelsen til Babylon fikk Jekonja sønnen Sealtiel; Sealtiel fikk sønnen Serubabel; 13 Serubabel fikk sønnen Abiud; Abiud fikk sønnen Eljakim; Eljakim fikk sønnen Asor; 14 Asor fikk sønnen Sadok; Sadok fikk sønnen Akim; Akim fikk sønnen Eliud; 15 Eliud fikk sønnen Eleasar; Eleasar fikk sønnen Mattan; Mattan fikk sønnen Jakob; 16 Jakob var far til Josef, Marias mann, og av henne blev Jesus født, han som kalles Kristus. 17 Således er alle ætt-leddene fra Abraham inntil David fjorten ledd, og fra David inntil bortførelsen til Babylon fjorten ledd, og fra bortførelsen til Babylon inntil Kristus fjorten ledd. 18 Men med Jesu Kristi fødsel gikk det således til: Da hans mor Maria var trolovet med Josef, viste det sig, før de var kommet sammen, at hun var fruktsommelig ved den Hellige Ånd. 19 Men Josef, hennes mann, som var rettferdig og ikke ville føre skam over henne, ville skille sig fra henne i stillhet. 20 Mens han nu grundet på dette, se, da åpenbarte Herrens engel sig for ham i en drøm og sa: Josef, Davids sønn! frykt ikke for å ta din hustru Maria til dig! for det som er avlet i henne, er av den Hellige Ånd; 21 og hun skal føde en sønn, og du skal kalte ham Jesus; for han skal frelse sitt folk fra deres synder. 22 Men alt dette skjedde forat det skulde opfylles som er talt av Herren ved profeten, som sier:

23 Se, en jomfru skal bli fruktsommelig og føde en sønn, og han skal kalles Immanuel, det er utlagt: Gud med oss. 24 Da nu Josef var våknet op av嫂nen, gjorde han som Herrens engel hadde pålagt ham, og tok sin hustru til sig. 25 Og han holdt sig ikke til henne før hun hadde født sin sønn, og han kalte ham Jesus.

2 Da Jesus var født i Betlehem i Judea, i kong Herodes' dager, se, da kom nogen vismenn fra Østerland til Jerusalem og sa: 2 Hvor er den jødenes konge som nu er født? Vi har sett hans stjerne i Østen og er kommet for å tilbede ham. 3 Men da kong Herodes hørte det, blev han forferdet, og hele Jerusalem med ham. 4 Og han sammenkalte alle ypperstesteprestene og de skriftlærde blandt folket og spurte dem hvor Messias skulde fødes. 5 De sa til ham: I Betlehem i Judea; for så er skrevet ved profeten: 6 Og du Betlehem i Juda land, du er ingenlunde den ringeste blandt høvdingene i Juda; for fra dig skal utgå en høvding som skal være hyrde for mitt folk Israel. 7 Da kalte Herodes hemmelig vismennene til sig og spurte dem noe om tiden da stjernen hadde vist sig; 8 og han sendte dem til Betlehem og sa: Gå og spør noe om barnet; og når I har funnet det, da si mig til, forat også jeg kan komme og tilbede det! 9 Da de hadde hørt kongens ord, drog de avsted; og se, stjernen som de hadde sett i Østen, gikk foran dem, inntil den kom og blev stående over det sted hvor barnet var. 10 Og da de så stjernen, blev de over all måte glade. 11 Og de gikk inn i huset og så barnet med Maria, dets mor, og de falt ned og tilbad det, og oplot sine gjemmer og bar frem gaver til det: gull og røkelse og myrra. 12 Og da de var blitt varslet av Gud i en drøm at de ikke skulde vende tilbake til Herodes, drog de en annen vei bort til sitt land. 13 Men da de hadde draget bort, se, da åpenbarer Herrens engel sig i en drøm for Josef og sier: Stå op, ta barnet og dets mor og fly til Egypten, og bli der inntil jeg sier dig til! for Herodes vil søker etter barnet for å drepe det. 14 Da stod han op og tok barnet og dets mor om natten og drog bort til Egypten, 15 og han blev der til Herodes' død, forat det skulde opfylles som er talt av Herren ved profeten, som sier: Fra Egypten kalte jeg min sønn. 16 Da Herodes nu så at han var blitt narret av vismennene, blev han meget vred, og han sendte

bud og lot drepe alle de guttebarn som var i Betlehem 15 Men Jesus svarte og sa til ham: La det nu skje! og alt landet deromkring, fra to år og derunder, efter for således sømmer det sig for oss å fullbyrde all den tid han nøie hadde utsput av vismennene. 17 Da blev det opfylt som er talt ved profeten Jeremias, som døpt, steg han straks op av vannet, og se, himmelen sier: 18 En røst blev hørt i Rama, gråt og stor klage; åpnet sig for ham, og han så Guds Ånd fare ned som Rakel gråt over sine barn og vilde ikke la sig trøste, en due og komme over ham. 17 Og se, det kom en for de er ikke mere til. 19 Men da Herodes var død, røst fra himmelen, som sa: Dette er min Sønn, den se, da åpenbarer Herrens engel sig i en drøm for elskede, i hvem jeg har velbehag.

Josef i Egypten og sier: 20 Stå op, ta barnet og dets mor og dra til Israels land! for de er døde som stod barnet etter livet. 21 Og han stod op og tok barnet og dets mor og kom til Israels land. 22 Men da han hørte at Arkelaus var konge i Judea efter sin far Herodes, fryktet han for å dra dit; men han blev varslet av Gud i en drøm og drog bort til Galilea. 23 Og han kom og tok bolig i en by som heter Nasaret, forat det skulde opfylles som er talt ved profetene, at han skal kalles en nasareer.

3 I de dager stod døperen Johannes frem og forkynne i Judeas ørken 2 og sa: Omvend eder; for himlenes rike er kommet nær! 3 For det er ham profeten Esaias taler om når han sier: Det er en røst av en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier jevne! 4 Men Johannes hadde klædebon av kamelhår og lærbelte om sin lend, og hans mat var gresshopper og vill honning. 5 Da drog Jerusalem og hele Judea og hele landet om Jordan ut til ham, 6 og de blev døpt av ham i elven Jordan, idet de bekjente sine synder. 7 Men da han så mange av fariseerne og sadduseerne komme til hans dåp, sa han til dem: Ormeyngel! hvem lærte eder å fly for den kommende vrede? 8 Bær derfor frukt som er omvendelsen verdig, 9 og tro ikke at I kan si ved eder selv: Vi har Abraham til far! for jeg sier eder at Gud kan opvekke Abraham barn av disse stener. 10 Øksen ligger allerede ved roten av trærne; derfor blir hvert tre som ikke bærer god frukt, hugget ned og kastet på ilden. 11 Jeg døper eder med vann til omvendelse; men han som kommer etter mig, er sterkere enn jeg, han hvis sko jeg ikke er verdig til å bære; han skal døpe eder med den Hellige Ånd og ild; 12 han har sin kasteskov i sin hånd, og han skal rense sin låve og samle sin hvete i laden, men agnene skal han brenne op med uslukkelig ild. 13 Da kom Jesus fra Galilea til Jordan til Johannes for å bli døpt av ham. 14 Men han nektes ham det og sa: Jeg trenger til å bli døpt av dig, og du kommer til mig?

15 Men Jesus svarte og sa til ham: La det nu skje! rettferdighet. Da lot han det skje. 16 Men da Jesus var døpt, steg han straks op av vannet, og se, himmelen åpnet sig for ham, og han så Guds Ånd fare ned som en due og komme over ham. 17 Og se, det kom en røst fra himmelen, som sa: Dette er min Sønn, den se, da åpenbarer Herrens engel sig i en drøm for elskede, i hvem jeg har velbehag.

4 Da blev Jesus av Ånden ført ut i ørkenen for å fristes av djevelen. 2 Og da han hadde fastet firti dager og firti netter, blev han til sist hungrig. 3 Og fristeren kom til ham og sa: Er du Guds Sønn, da si at disse stener skal bli til brød! 4 Men han svarte og sa: Det er skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn. 5 Da tok djevelen ham med sig til den hellige stad og stilte ham på templets tinde, og sa til ham: 6 Er du Guds Sønn, da kast dig ned! for det er skrevet: Han skal gi sine engler befaling om dig, og de skal bære dig på hendene, forat du ikke skal støte din fot på nogen sten. 7 Jesus sa til ham: Det er etter skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud. 8 Atter tok djevelen ham med op på et meget høyt fjell og viste ham alle verdens riker og deres herlighet og sa til ham: 9 Alt dette vil jeg gi dig hvis du vil falle ned og tilbede mig. 10 Da sa Jesus til ham: Bort fra mig, Satan! for det er skrevet: Herren din Gud skal du tilbede, og ham alene skal du tjene. 11 Da forlot djevelen ham, og se, engler kom til ham og tjente ham. 12 Men da han fikk høre at Johannes var kastet i fengsel, drog han bort til Galilea. 13 Og han forlot Nasaret og kom og tok bolig i Kapernaum ved sjøen, i Sebulons og Naftalis landemerker, 14 forat det skulde opfylles som er talt ved profeten Esaias, som sier: 15 Sebulons land og Naftalis land ved sjøen, landet på hin side Jordan, hedningenes Galilea, 16 det folk som satt i mørke, har sett et stort lys, og for dem som satt i dødens land og skygge, for dem er et lys oprunnet. 17 Fra den tid begynte Jesus å forkynne og si: Omvend eder; for himlenes rike er kommet nær! 18 Men da han vandret ved den Galileiske Sjø, så han to brødre, Simon, som kalles Peter, og hans bror Andreas, i ferd med å kaste garn i sjøen; for de var fiskere; 19 og han sa til dem: Følg mig, så vil jeg gjøre eder til menneskefiskere! 20 Og de forlot straks sine garn og fulgte ham. 21 Og da han gikk videre frem, så han

to andre brødre, Jakob, Sebedeus' sønn, og hans bror Johannes, sitte i båten med sin far Sebedeus, i rike. 20 For jeg sier eder: Dersom eders rettferdighet ferd med å bøte sine garn, og han kalte dem. 22 Og de forlot straks båten og sin far og fulgte ham. 23 Og Jesus gikk omkring i hele Galilea og lærte folket i deres synagoger og forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og all skrøpelighet blandt folket, 24 og ryktet om ham kom ut over hele Syria, og de førte til ham alle dem som hadde ondt og led av alle slags sykdommer og plager, både besatte og månesyke og verkbrudne, og han helbredet dem. 25 Og meget folk fulgte ham fra Galilea og Dekapolis og Jerusalem og Judea og landet hinsides Jordan.

5 Og da han så folket, gikk han op fjellet, og da han hadde satt sig, kom hans disipler til ham. 2 Og han oplot sin munn, lærte dem og sa: 3 Salige er de fattige i ånden; for himlenes rike er deres. 4 Salige er de som sørger; for de skal trøstes. 5 Salige er de saktmødige; for de skal arve jorden. 6 Salige er de som hunger og tørster etter rettferdighet; for de skal mettes. 7 Salige er de barmhjertige; for de skal finne barmhjertighet. 8 Salige er de rene av hjertet; for de skal se Gud. 9 Salige er de fredsommelige; for de skal kalles Guds barn. 10 Salige er de som er forfulgt for rettferdighets skyld; for himlenes rike er deres. 11 Salige er I når de spotter og forfølger eder og lyver eder allehånde ondt på for min skyld. 12 Gled og fryd eder! for eders lønn er stor i himmelen; for således forfulgte de profetene før eder. 13 I er jordens salt; men når saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltes med? Det duer ikke lenger til noget, uten til å kastes ut og tredes ned av menneskene. 14 I er verdens lys; en by som ligger på et fjell, kan ikke skjules; 15 en tender heller ikke et lys og setter det under en skjeppe, men i staken; så skinner det for alle i huset. 16 La således eders lys skinne for menneskene, forat de kan se eders gode gjerninger og prise eders Fader i himmelen! 17 I må ikke tro at jeg er kommet for å opheve loven eller profetene; jeg er ikke kommet for å opheve, men for å oppfylle. 18 For sannelig sier jeg eder: Før himmel og jord forgår, skal ikke den minste bokstav eller en eneste tøddel forgå av loven, før det er skjedd alt sammen. 19 Derfor, den som bryter et eneste av disse minste bud og lærer menneskene således, han skal kalles den minste i himlenes rike; men den som holder dem og lærer andre dem, han skal kalles stor i himlenes rike. 20 For jeg sier eder: Dersom eders rettferdighet ingenlunde inn i himlenes rike. 21 I har hørt at det er sagt til de gamle: Du skal ikke slå ihjel, men den som slår ihjel, skal være skyldig for dommen. 22 Men jeg sier eder at hver den som blir vred på sin bror uten grunn, skal være skyldig for dommen; men den som sier til sin bror: Raka! skal være skyldig for rådet; men den som sier: Du dåre! skal være skyldig til helvedes ild. (Geenna g1067) 23 Derfor, når du bærer ditt offer frem til alteret, og der kommer i hu at din bror har noget imot dig, 24 så la ditt offer ligge der foran alteret, og gå først bort og forlik dig med din bror, og kom så og bær ditt offer frem! 25 Skynd dig å være føielig mot din motstander så lenge du er med ham på veien, forat ikke motstanderen skal overgi dig til dommeren, og dommeren overgi dig til tjeneren, og du bli kastet i fengsel. 26 Sannelig sier jeg dig: Du skal ingenlunde komme ut derfra før du har betalt den siste øre. 27 I har hørt at det er sagt: Du skal ikke drive hor. 28 Men jeg sier eder at hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har alt drevet hor med henne i sitt hjerte. 29 Om ditt høre øie frister dig, da riv det ut og kast det fra dig! for det er bedre for dig at ett av dine lemmer går tapt enn at hele ditt legeme blir kastet i helvede. (Geenna g1067) 30 Og dersom din høre hånd frister dig, da hugg den av og kast den fra dig! for det er bedre for dig at ett av dine lemmer går tapt enn at hele ditt legeme kommer i helvede. (Geenna g1067) 31 Det er sagt: Den som skiller sig fra sin hustru, skal gi henne skilsmissesbrev. 32 Men jeg sier eder at hver den som skiller sig fra sin hustru uten for hors skyld, han volder at hun driver hor, og den som gifter sig med en fraskilt kvinne, han driver hor. 33 Atter har I hørt at det er sagt til de gamle: Du skal ikke sveuge falsk ed, men du skal holde dine eder for Herren. 34 Men jeg sier eder at I aldeles ikke skal sveuge, hverken ved himmelen, for den er Guds trone, 35 eller ved jorden, for den er hans fotskammel, eller ved Jerusalem, for det er den store konges stad. 36 Heller ikke skal du sveuge ved ditt hode; for du kan ikke gjøre ett hår hvitt eller sort. 37 Men eders tale skal være ja, ja, nei, nei; det som er mere enn dette, er av det onde. 38 I har hørt at det er sagt: Øie for øie, og tann for tann! 39 Men jeg sier

eder at I ikke skal sette eder imot den som er ond skyld, som vi og forlater våre skyldnere; **13** og led oss mot eder; men om nogen slår dig på ditt høire kinn, ikke inn i fristelse; men fri oss fra det onde. For riket da vend også det andre til ham, **40** og om nogen vil er ditt, og makten og æren i evighet. Amen. **14** For føre sak mot dig og ta din kjortel, da la ham også dersom I forlater menneskene deres overtredelser, få kappen, **41** og om nogen tvinger dig til å gå en da skal eders himmelske Fader også forlate eder; mil, da gå to med ham. **42** Gi den som ber dig, og **15** men dersom I ikke forlater menneskene deres vend dig ikke bort fra den som vil låne av dig. **43** I har overtredelser, da skal heller ikke eders Fader forlate hørt at det er sagt: Du skal elske din næste og hate eders overtredelser. **16** Når I faster, da skal I ikke gå din fiende. **44** Men jeg sier eder: Elsk eders fiender, med mørkt åsyn som hyklerne; for de gjør sitt ansikt velsign dem som forbanner eder, gjør vel imot dem ukjennelig, forat menneskene skal se at de faster; som hater eder, og bed for dem som forfølger eder, sannelig sier jeg eder: De har allerede fått sin lønn. **45** forat I kan bli eders himmelske Faders barn; for **17** Men du, når du faster, da salv ditt hode og vask ditt han lar sin sol gå op over onde og gode, og lar det ansikt, **18** forat ikke menneskene skal se at du faster, regne over rettferdige og urettferdige. **46** For om I men din Fader, som er i lønndom; og din Fader, som elsker dem som elsker eder, hvad lønn har I da? ser i lønndom, skal lønne dig. **19** Samle eder ikke Gjør ikke også tolderne det samme? **47** Og om I skatter på jorden, hvor møll og rust tærer, og hvor hilser bare på eders brødre, hvad stort gjør I da? Gjør tyver bryter inn og stjeler; **20** men samle eder skatter i ikke også hedningene det samme? **48** Derfor skal I himmelen, hvor hverken møll eller rust tærer, og hvor være fullkomne, likesom eders himmelske Fader er fullkommen.

6 Ta eder i vare at I ikke utøver eders rettferdighet for menneskenes øine, for å sees av dem; ellers har I ingen lønn hos eders Fader i himmelen. **2** Derfor, når du gir almisser, da skal du ikke la blåse i basun for dig, som hyklerne gjør i synagogene og på gatene, for å æres av menneskene; sannelig sier jeg eder: De har allerede fått sin lønn. **3** Men når du gir almisser, da la ikke din venstre hånd vite hvad din høire gjør, **4** forat din almisser kan være i lønndom, og din Fader, som ser i lønndom, han skal lønne dig i det åpenbare. **5** Og når I beder, skal I ikke være som hyklerne; for de vil gjerne stå og bede i synagogene og på gatehjørnene, for å vise sig for menneskene; sannelig sier jeg eder: De har allerede fått sin lønn. **6** Men du, når du beder, da gå inn i ditt lønnkammer og lukk din dør og bed til din Fader, som er i lønndom, og din Fader, som ser i lønndom, han skal lønne dig i det åpenbare. **7** Og når I beder, skal I ikke ramse op mange ord som hedningene; for de tror at de blir bønnhørt når de bruker mange ord. **8** Gjør derfor ikke som de! for eders Fader vet hvad I trenger til, før I beder ham. **9** Derfor skal I bede således: Fader vår, du som er i himmelen! Helliget vorde ditt navn; **10** komme ditt rike; skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden; **11** gi oss idag vårt daglige brød; **12** og forlat oss vår

13 men dersom I ikke forlater menneskene deres overtredelser, da skal heller ikke eders Fader forlate eders overtredelser. **14** Når I faster, da skal I ikke gå din fiende; **15** men dersom I ikke forlater eders Fader forlate eders overtredelser. **16** Tyver bryter inn og stjeler; **17** Men du, når du faster, da salv ditt hode og vask ditt ansikt, **18** forat ikke menneskene skal se at du faster, regne over rettferdige og urettferdige. **19** Samle eder ikke ser i lønndom, skal lønne dig. **20** Tyver bryter inn og stjeler; **21** For hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være. **22** Øjet er legemets lys; er ditt øje friskt, da blir hele ditt legeme lyst; **23** men er ditt øje sykt, da blir hele ditt legeme mørkt. Er altså lyset i dig mørke, hvor stort blir da mørket! **24** Ingen kan tjene to herrer; for han vil enten hate den ene og elske den andre, eller holde sig til den ene og forakte den andre; I kan ikke tjene Gud og mammon. **25** Derfor sier jeg eder: Vær ikke bekymret for eders liv, hvad I skal ete og hvad I skal drikke, eller for eders legeme, hvad I skal klæ eder med! Er ikke livet mere enn maten, og legemet mere enn klærne? **26** Se på himmelens fugler: De sår ikke, de høster ikke, de samler ikke i lader, og eders himmelske Fader før dem allikevel. Er ikke I meget mere enn de? **27** Og hvem av eder kan med all sin bekymring legge en alen til sin livslengde? **28** Og hvorfor er I bekymret for klærne? Akt på liljene på marken, hvorledes de vokser: de arbeider ikke, de spinner ikke; **29** men jeg sier eder: Enn ikke Salomo i all sin herlighet var klædd som en av dem. **30** Men klær Gud således gresset på marken, som står idag og imorgen kastes i ovnen, skal han da ikke meget mere klæ eder, I lite troende? **31** Derfor skal I ikke være bekymret og si: Hvad skal vi ete, eller hvad skal vi drikke, eller hva skal vi klæ oss med? **32** For alt slikt søker hedningene etter, og eders himmelske Fader vet at I trenger til alt dette. **33** Men søker først Guds rike og

hans rettferdighet, så skal I få alt dette i tilgift! 34 Vær ditt navn, og gjort mange kraftige gjerninger ved ditt altså ikke bekymret for den dag imorgen! for den dag navn? 23 Og da skal jeg vidne for dem: Jeg har aldri imorgen skal bekymre sig for sig selv; hver dag har kjent eder; vik bort fra mig, I som gjorde urett! 24 nok med sin egen plage.

7 Døm ikke, forat I ikke skal dømmes! for med den samme dom som I dømmer med, skal I dømmes, 2 og med det samme mål som I måler med, skal eder måles igjen. 3 Hvorfor ser du splinten i din brors øie, men bjelken i ditt eget øie blir du ikke var? 4 Eller hvorledes kan du si til din bror: La mig dra splinten ut av ditt øie? og se, det er en bjelke i ditt eget øie! 5 Du hykler! dra først bjelken ut av ditt eget øie, så kan du se å dra splinten ut av din brors øie! 6 Gi ikke hundene det hellige, og kast ikke eders perler for svinene, forat de ikke skal trå dem ned med sine føtter og vende sig om og sørderive eder. 7 Bed, så skal eder gis, let, så skal I finne, bank på, så skal det lukkes op for eder! 8 For hver den som beder, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, for ham skal det lukkes op. 9 Eller hvilket menneske iblandt eder er det vel som vil gi sin sønn en sten når han ber ham om brød, 10 eller vil gi ham en orm når han ber om en fisk? 11 Dersom da I, som er onde, vet å gi eders barn gode gaver, hvor meget mere skal da eders Fader i himmelen gi dem gode gaver som beder ham! 12 Derfor, alt det I vil at menneskene skal gjøre imot eder, det skal også I gjøre imot dem; for dette er loven og profetene. 13 Gå inn gjennem den trange port! for den port er vid, og den vei er bred som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennem den; 14 for den port er trang, og den vei er smal som fører til livet, og få er de som finner den. 15 Men vokt eder for de falske profeter, som kommer til eder i fårekläer, men innvortes er glupende ulver! 16 Av deres frukter skal I kjenne dem; kan en vel sanke vindruer av tornebusker eller fiken av tistler? 17 Således bærer hvert godt tre gode frukter, men det dårlige tre bærer onde frukter. 18 Et godt tre kan ikke bære onde frukter, og et dårlig tre kan ikke bære gode frukter. 19 Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden. 20 Derfor skal I kjenne dem av deres frukter. 21 Ikke enhver som sier til mig: Herre! Herre! skal komme inn i himlenes rike, men den som gjør min himmelske Faders vilje. 22 Mange skal si til mig på hin dag: Herre! Herre! har vi ikke talt profetisk ved ditt navn, og utdrevet onde ånder ved

ditt navn, og gjort mange kraftige gjerninger ved ditt navn? 23 Og da skal jeg vidne for dem: Jeg har aldri kjent eder; vik bort fra mig, I som gjorde urett! 24 Derfor, hver den som hører disse mine ord og gjør etter dem, han blir lik en forstandig mann, som bygget sitt hus på fjell; 25 og skyllregnet falt, og flommen kom, og vindene blåste og slo imot dette hus, men det falt ikke; for det var grunnlagt på fjell. 26 Og hver den som hører disse mine ord og ikke gjør etter dem, han blir lik en uforstandig mann, som bygget sitt hus på sand; 27 og skyllregnet falt, og flommen kom, og vindene blåste og slo imot dette hus, og det falt, og dets fall var stort! 28 Og da Jesus hadde endt denne tale, da var folket slått av forundring over hans lære; 29 for han lærte dem som en som hadde myndighet, og ikke som deres skriftlærde.

8 Da han gikk ned av fjellet, fulgte meget folk ham. 2 Og se, en spedalsk kom og falt ned for ham og sa: Herre! om du vil, så kan du rense mig. 3 Og han rakte hånden ut, rørte ved ham og sa: Jeg vil; bli ren! Og straks blev han renset for sin spedalskhet. 4 Og Jesus sa til ham: Se til at du ikke sier det til nogen; men gå og te dig for presten, og bær frem det offer Moses har påbudt, til et vidnesbyrd for dem! 5 Men da han gikk inn i Kapernaum, kom en hovedsmann til ham og bad ham og sa: 6 Herre! min dreng ligger verkbrudden hjemme og pines forferdelig. 7 Jesus sa til ham: Jeg vil komme og helbrede ham. 8 Men hovedsmannen svarte og sa: Herre! Jeg er for ringe til at du skal gå inn under mitt tak; men si bare et ord, så blir min dreng helbredet! 9 For jeg er også en mann som står under overordnede, men har stridsmenn under mig igjen; og sier jeg til den ene: Gå! så går han, og til en annen: Kom! så kommer han, og til min tjener: Gjør dette! så gjør han det. 10 Men da Jesus hørte dette, undret han sig, og sa til dem som fulgte ham: Sannelig sier jeg eder: Ikke engang i Israel har jeg funnet så stor en tro. 11 Men jeg sier eder at mange skal komme fra øst og vest og sitte til bord med Abraham og Isak og Jakob i himlenes rike; 12 men rikets barn skal kastes ut i mørket utenfor; der skal være gråt og tenners gnidsel. 13 Og Jesus sa til hovedsmannen: Gå bort; dig skje som du har trodd! Og hans dreng blev helbredet i den samme stund. 14 Og da Jesus kom inn i Peters hus, så han at hans svigermor lå til sengs og hadde feber; 15 og

han rørte ved hennes hånd, og feberen forlot henne; Da Jesus så deres tanker, sa han: Hvorfor tenker I og hun stod op og tjente ham. **16** Men da det var så ondt i eders hjerter? **5** For hvad er lettest, enten blitt aften, førte de til ham mange besatte, og han å si: Dine synder er dig forlatt, eller å si: Stå op og drev åndene ut med et ord, og alle dem som hadde gå? **6** Men forat I skal vite at Menneskesønnen har ondt, helbredet han, **17** forat det skulde opfylles som makt på jorden til å forlate synder - da sier han til er talt ved profeten Esaias, som sier: Han tok våre den verkbrudne: Stå op og ta din seng og gå hjem til skrøpeligheter på sig og bar våre sykdommer. **18** Men ditt hus! **7** Og han stod op og gikk hjem til sitt hus. da Jesus så meget folk omkring sig, bød han disiplene **8** Men da folket så det, blev de forferdet og priste å fare med ham over til hin side. **19** Og en skriftlærd Gud, som hadde gitt mennesker en sådan makt. **9** kom og sa til ham: Mester! Jeg vil følge dig hvorhen Og da Jesus gikk videre derfra, så han en mann ved du går. **20** Og Jesus sa til ham: Revene har huler, og navn Matteus sitte på tollboden; og han sa til ham: himmels fugler redet; men Menneskesønnen har Følg mig! Og han stod op og fulgte ham. **10** Og det ikke det han kan helle sitt hode til. **21** Men en annen, skjedde da han satt til bords i hans hus, se, da kom en av hans disipler, sa til ham: Herre! gi mig først mange toldere og syndere og satt til bords med Jesus lov til å gå bort og begrave min far! **22** Men Jesus og hans disipler. **11** Og da fariseerne så det, sa de til sa til ham: Følg mig, og la de døde begrave sine hans disipler: Hvorfor eter eders mester med toldere døde! **23** Han gikk da i båten, og hans disipler fulgte og syndere? **12** Men da Jesus hørte det, sa han: De ham. **24** Og se, det blev en stor storm på sjøen, så at friske trenger ikke til læge, men de som har ondt. båten skjultes av bølgene; men hansov. **25** Da gikk **13** Men gå bort og lær hvad det er: Jeg har lyst til disiplene til ham og vekket ham og sa: Herre, frels! vi barmhjertighet og ikke til offer. For jeg er ikke kommet går under. **26** Og han sa til dem: Hvorfor er I reddet, for å kalles rettferdige, men for å kalles syndere. **14** Da I lite troende? Så stod han op og truet vindene og kom Johannes' disipler til ham og sa: Hvorfor faster vi sjøen, og det blev blikkstille. **27** Men mennene undret og fariseerne så meget, men dine disipler faster ikke? sig og sa: Hvad er dette for en, som både vindene og **15** Og Jesus sa til dem: Kan vel brudesvennene sørge sjøen er lydige? **28** Og da han kom over på hin side, så lenge brudgommen er hos dem? Men de dager til gadarenernes bygd, møtte der ham to besatte, som skal komme da brudgommen blir tatt fra dem, og da kom ut av gravene, meget ville, så ingen var i stand til skal de faste. **16** Ingen setter en lapp av ukrympet tøi å komme frem den vei. **29** Og se, de ropte: Hvad har på et gammelt klædebon; for lappen river med sig et vi med dig å gjøre, du Guds Sønn? Er du kommet hit stykke av klædebonet, og riften blir verre. **17** Heller for å pine oss før tiden? **30** Men et langt stykke fra ikke fyller de ny vin i gamle skinnsekker; ellers revner dem gikk en stor svinehjord og beitet; **31** og de onde sekken, og vinen spilles, og sekken ødelegges; ånder bad ham: Dersom du driver oss ut, da gi oss men de fyller ny vin i nye skinnsekker, så blir begge lov til å fare inn i svinehjorden! **32** Og han sa til dem: deler berget. **18** Mens han talte dette til dem, se, da Far avsted! Og de fór ut og fór i swinene. Og se, hele kom en synagoge-forstander og falt ned for ham og hjorden styrtet sig ut over stupet ned i sjøen og døde sa: Min datter er nettop død; men kom og legg din i vannet. **33** Men gjæsterne tok flukten og kom inn i hånd på henne, så vil hun leve. **19** Og Jesus stod op byen og fortalte alt sammen, og sa hvorledes det var og fulgte ham, og hans disipler gikk med. **20** Og se, gått med de besatte. **34** Og se, hele byen kom ut og en kvinne som hadde hatt blodsott i tolv år, trådte til møtte Jesus, og da de så ham, bad de ham gå bort bakfra og rørte ved det ytterste av hans klædebon; fra deres landemerker.

9 Og han gikk i båten og fór over og kom til sin egen by. **2** Og se, de førte til ham en mann som var verkbrudden, og som lå på en seng; og da Jesus så deres tro, sa han til den verkbrudne: Vær frimodig, sønn! dine synder er dig forlatt. **3** Og se, nogen av de skriftlærde sa ved sig selv: Denne spotter Gud. **4**

21 for hun sa ved sig selv: Kan jeg bare få røre ved hans klædebon, så blir jeg helbredet. **22** Men han vendte sig om, og da han så henne, sa han: Vær frimodig, datter! din tro har frelst dig. Og kvinnen blev helbredet fra samme stund. **23** Og da Jesus kom inn i synagoge-forstanderens hus og så fløitespillerne og hopen som larmet, sa han til dem: **24** Gå bort! Piken

er ikke død; hun sover. Og de lo ham ut. **25** Men da han hadde drevet hopen ut, gikk han inn og tok henne ved hånden; og piken stod op. **26** Og ryktet om dette kom ut i hele landet deromkring. **27** Og da Jesus gikk til ham blinde, som ropte: Miskunn ikke er det verd, da vende eders fred tilbake til eder! dig over oss, du Davids sønn! **28** Og da han var kommet inn i huset, gikk de blinde til ham og Jesus sa til dem: Tror I at jeg kan gjøre dette? De sa til ham: Ja, Herre! **29** Da rørte han ved deres øine og sa: Det skal gå Sodomas og Gomorras land tåleligere skje eder etter eders tro! **30** Og deres øine blev oplatt. Og Jesus talte strengt til dem og sa: Se til at ingen skal overgi eder til domstolene bort, se, da førte de til ham et stumt menneske, som var besatt. **33** Og da den onde ånd var drevet ut, talte den stumme. Og folket undret sig og sa: Aldri har slikt vidnesbyrd for dem og for hedningene. **34** Men fariseerne sa: Det er ved de onde ånders fyrste han driver de onde ånder ut. **35** hvad I skal tale; for det skal gis eder i samme stund Og Jesus gikk omkring i alle byene og landsbyene og lærte folket i deres synagoger og forkynnte evangeliet **36** Og da han så folket, ynkedes han inderlig over dem; for de var ille medfarne og forkomne, lik får som ikke har hyrde. **37** Da sa han til sine disipler: Høsten skal reise sig mot foreldre og volde deres død; **38** bed derfor høstens herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst!

10 Og han kalte sine tolv disipler til sig og gav dem makt over urene ånder, til å drive dem ut, og til å helbrede all sykdom og all skrøpelighet. **2** Men dette er de tolv apostlers navn: Først Simon, som kalles Peter, og Andreas, hans bror; Jakob, Sebedeus' sønn, og Johannes, hans bror; **3** Filip og Bartolomeus; Tomas og Matteus, tolderen; Jakob, Alfeus' sønn, og Lebbeus med tilnavnet Taddeus; **4** Simon Kananeus og Judas Iskariot, han som forrådte ham. **5** Disse tolv sendte Jesus ut og bød dem: Gå ikke ut på veien til hedningene, og gå ikke inn i nogen av samaritanenes byer, men gå heller til de fortapte får av Israels hus! **7** Og når I går avsted, da forkynn dette budskap: Himlenes rike er kommet nær! **8** Helbred syke, opvekk døde, rents spedalske, driv ut onde ånder! For intet har I fått det, for intet skal I gi det. **9** I skal ikke ta gull eller sølv eller kobber med i eders belter, **10** ikke skreppe til reisen, ikke to kjortler, ikke sko, ikke stav; for arbeideren er sin føde verd. **11** Og hvor I kommer inn i en eller landsby, der skal I

spørre etter hvem som er det verd i den by; og bli hos ham til I drar bort derfra! **12** Og når I kommer inn i et hus, da skal I hilse det; **13** og dersom huset er det verd, da komme eders fred over det; men dersom det derfra, fulgte der ham to blinde, som ropte: Miskunn ikke er det verd, da vende eders fred tilbake til eder! **14** Og om nogen ikke tar imot eder og ikke hører på eders ord, da gå ut av det hus eller den by, og sa til dem: Tror I at jeg kan gjøre dette? De sa til ham: Ryst støvet av eders føtter! **15** Sannelig sier jeg eder: Ja, Herre! **16** Se, jeg sender Og Jesus talte strengt til dem og sa: Se til at ingen eder som får midt iblandt ulver; vær derfor kloke som slanger og enfoldige som duer! **17** Men vokt eder for ham i hele landet deromkring. **32** Da nu disse gikk bort, se, da førte de til ham et stumt menneske, som og hudstryke eder i sine synagoger; **18** og I skal føres frem for landshøvdinger og konger for min skyld, til den stumme. Og folket undret sig og sa: Aldri har slikt vidnesbyrd for dem og for hedningene. **19** Men når de vært sett i Israel. **34** Men fariseerne sa: Det er ved de onde ånders fyrste han driver de onde ånder ut. **35** hvad I skal tale; for det er ikke I som taler, men det er eders Faders Ånd som taler i eder. **21** Og bror om riket og helbredet all sykdom og all skrøpelighet. skal overgi bror til døden, og en far sitt barn, og barn **36** Og da han så folket, ynkedes han inderlig over dem; for de var ille medfarne og forkomne, lik får som ikke har hyrde. **37** Da sa han til sine disipler: Høsten holder ut til enden, han skal bli frelst. **23** Men når de er stor, men arbeiderne få; **38** bed derfor høstens forfølger eder i den ene by, da fly til den andre! for sannelig sier jeg eder: I skal ikke komme til ende med Israels byer før Menneskesønnen kommer. **24** En disippel er ikke over sin mester, heller ikke en tjener over sin herre; **25** det er nok for disippelen at han blir som sin mester, og tjeneren som sin herre; har de kalt husbonden Be'elsebul, hvor meget mere da hans husfolk! **26** Frykt derfor ikke for dem! for intet er skjult som ikke skal bli åpenbaret, og intet er dulgt som ikke skal bli kjent; **27** det jeg sier eder i mørket, det skal I si i lyset, og det som hviskes eder i øret, det skal I forkynne på takene. **28** Og frykt ikke for dem som slår legemet ihjel, men ikke kan slå sjelen ihjel; men frykt heller for ham som kan ødelegge både sjel og legeme i helvede! (**Geenna g1067**) **29** Selges ikke to spurver for en øre? Og ikke en av dem faller til jorden uten at eders Fader vil. **30** Men endog hårene på eders hode er tellet alle sammen. **31** Frykt derfor ikke! I er mere enn mange spurver. **32** Derfor, hver den som kjennes ved mig for menneskene, ham skal også jeg kjennes ved for min Fader i himmelen; **33** men den som fornekter mig for menneskene, ham

skal også jeg fornekte for min Fader i himmelen. **34** Det til sig. **13** For alle profetene og loven har spådd I må ikke tro at jeg er kommet for å sende fred på inntil Johannes, **14** og om I vil ta imot det: Han er den jorden; jeg er ikke kommet for å sende fred, men Elias som skal komme. **15** Den som har ører, han sverd. **35** For jeg er kommet for å sette splid mellom høre! **16** Men hvem skal jeg ligne denne slekt med? en mann og hans far, og mellom en datter og hennes Den ligner små barn som sitter på torvene og roper til mor, og mellom en svigerdatter og hennes svigermor, sine lekebrødre: **17** Vi blåste på fløite for eder, og I **36** og en manns husfolk skal bli hans fiender. **37** Den vilde ikke danse; vi sang sørgesanger, og I vilde ikke som elsker far eller mor mere enn mig, er mig ikke gråte. **18** For Johannes kom; han hverken å eller verd, og den som elsker sønn eller datter mere enn drakk, og de sier: Han er besatt. **19** Menneskesønnen mig, er mig ikke verd, **38** og den som ikke tar sitt kors kom; han eter og drikker, og de sier: Se, for en og følger etter mig, er mig ikke verd. **39** Den som storeter og vindrikker, tolderes og synderes venn! finner sitt liv, skal miste det, og den som mister sitt liv Men visdommen er rettferdigjort av sine barn. **20** Da for min skyld, skal finne det. **40** Den som tar imot begynte han å refse de byer hvor hans fleste kraftige eder, tar imot mig, og den som tar imot mig, tar imot gjerninger var gjort, fordi de ikke hadde omvendt ham som sendte mig. **41** Den som tar imot en profet sig: **21** Ve dig, Korasin! ve dig, Betsaida! Dersom fordi han er en profet, skal få en profets lønn, og de kraftige gjerninger som er gjort i eder, var gjort i den som tar imot en rettferdig fordi han er rettferdig, Tyrus og Sidon, da hadde de for lenge siden omvendt skal få en rettferdigs lønn. **42** Og den som gir én av sig i sekk og aske. **22** Dog, jeg sier eder: Det skal disse små endog bare et beger koldt vann å drikke gå Tyrus og Sidon tåleligere på dommens dag enn fordi han er disippel, sannelig sier jeg eder: Han skal eder. **23** Og du, Kapernaum, som er blitt ophøiet like ingenlunde miste sin lønn.

11 Og det skjedde da Jesus var ferdig med å gi sine tolv disipler disse forskrifter, da drog han derfra for å lære og forkynne i deres byer. **2** Men da Johannes i fengslet hørte om Kristi gjerninger, sendte han bud med sine disipler og lot si til ham: **3** Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen? **4** Og Jesus svarte og sa til dem: Gå bort og fortell Johannes det som I hører og ser: **5** blinde ser og halte går, spedalske renses og døve hører og døde står op, og evangeliet forkynnes for fattige; **6** og salig er den som ikke tar anstøt av mig. **7** Da nu disse gikk bort, begynte Jesus å tale til folket om Johannes: Hvorfor var det I gikk ut i ørkenen? for å se et rør som svaier for vinden? **8** Eller hvorfor var det I gikk der ut? for å se et menneske klædd i fine klær? Se, de som går i fine klær, er i kongenes hus. **9** Eller hvorfor var det I gikk der ut? for å se en profet? Ja, jeg sier eder, endog mere enn en profet. **10** Det er ham det er skrevet om: Se, jeg sender mitt bud for ditt åsyn; han skal rydde din vei for dig. **11** Sannelig sier jeg eder: Nogen større enn døperen Johannes er ikke opreist blandt dem som er født av kvinner; men den minste i himlenes rike er større enn han. **12** Men fra døperen Johannes' dager inntil nu trenger de sig med makt og de som var med ham, **4** hvorledes han gikk inn i inn i himlenes rike, og de som trenger sig inn, river

for dersom de kraftige gjerninger som er gjort i dig, var gjort i Sodoma, da var det blitt stående til denne dag. (*Hadæs g86*) **24** Dog, jeg sier eder: Det skal gå Sodomas land tåleligere på dommens dag enn eder. **25** På den tid tok Jesus til orde og sa: Jeg priser dig, Fader, himmelens og jordens herre, fordi du har skjult dette for de vise og forstandige, og åpenbaret det for de umyndige; **26** ja, Fader, fordi således skjedde det som var velbehagelig for dig. **27** Alle ting er mig overgitt av min Fader, og ingen kjenner Sønnen, uten Faderen, heller ikke kjenner nogen Faderen, uten Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for. **28** Kom til mig, alle I som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi eder hvile! **29** Ta mitt åk på eder og lær av mig! for jeg er saktmidig og ydmyk av hjertet; så skal I finne hvile for eders sjeler. **30** For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett.

12 På den tid gikk Jesus gjennem en aker på sabbaten, og hans disipler var sultne og begynte å plukke aks og ete. **2** Men da fariseerne så det, sa de til ham: Se, dine disipler gjør det som det ikke er tillatt å gjøre på sabbaten. **3** Men han sa til dem: Har ikke lest hvad David gjorde da han var sulten, han og de som var med ham, **4** hvorledes han gikk inn i Guds hus og åt skuebrødrene, som hverken han eller

de som var med ham hadde lov til å ete, men alene eders barn driver dem ut? Derfor skal de være eders prestene? 5 Eller har I ikke lest i loven at prestene på dommere. 28 Men er det ved Guds Ånd jeg driver de sabbaten vanhelliger sabbaten i templet og er dog onde ånder ut, da er jo Guds rike kommet til eder. 29 uten skyld? 6 Men jeg sier eder at her er det som Eller hvorledes kan nogen gå inn i den sterkes hus er større enn templet. 7 Og dersom I hadde visst og røve hans gods, uten han først har bundet den hvad det er: Jeg har lust til barmhjertighet og ikke til sterke? så kan han plyndre hans hus. 30 Den som offer, da hadde I ikke fordømt de uskyldige. 8 For ikke er med mig, han er imot mig, og den som ikke Menneskesønnen er herre over sabbaten. 9 Og han samler med mig, han spreder. 31 Derfor sier jeg eder: gikk bort derfra og kom i deres synagoge. 10 Og se, Hver synd og bespottelse skal bli menneskene forlatt; der var en mann som hadde en vissen hånd; og de men bespottelse mot Ånden skal ikke bli forlatt. 32 spurte ham: Er det tillatt å helbrede på sabbaten? Og om nogen taler et ord mot Menneskesønnen, det forat de kunde føre klagemål imot ham. 11 Men han skal bli ham forlatt; men om nogen taler mot den sa til dem: Hvem er det vel iblandt eder som har ett Hellige Ånd, det skal ikke bli ham forlatt, hverken i får, og om det på sabbaten faller i en grøft, da ikke denne verden eller i den kommende. (aiōn g165) 33 La tar fatt i det og drar det op? 12 Hvor meget mere er enten treet være godt og dets frukt god, eller la treet da ikke et menneske enn et får! Derfor er det tillatt være dårlig og dets frukt dårlig; for på frukten skal å gjøre godt på sabbaten. 13 Derefter sier han til treet kjennes. 34 Orme-yingel! hvorledes kan I tale mannen: Rekk din hånd ut! Og han rakte den ut, og godt, I som er onde? for hvad hjertet flyter over av, den blev frisk igjen som den andre. 14 Men fariseerne det taler munnen. 35 Et godt menneske bærer frem gikk ut og holdt råd imot ham, hvorledes de skulde få gode ting av sitt gode forråd, og et ondt menneske ryddet ham av veien. 15 Men da Jesus fikk vite det, bærer frem onde ting av sitt onde forråd. 36 Men jeg drog han bort derfra, og mange fulgte ham, og han sier eder at for hvert unyttig ord som menneskene helbredet dem alle. 16 Og han bød dem strengt at taler, skal de gjøre regnskap på dommens dag; 37 de ikke skulde gjøre ham kjent, 17 forat det skulde for etter dine ord skal du kjennes rettferdig, og etter opfylles som er talt ved profeten Esaias, som sier: 18 dine ord skal du fordømmes. 38 Da svarte nogen Se, min tjener, som jeg har utvalgt, min elskede, som av de skriftlærde og fariseerne ham og sa: Mester! min sjel har velbehag i; jeg vil legge min Ånd på ham, vi vil gjerne se et tegn av dig. 39 Men han svarte og han skal forkynne rett for hedningene. 19 Han skal og sa til dem: En ond og utro slekt krever tegn, og ikke trette eller rope, og ingen skal høre hans røst tegn skal ikke gis den, uten profeten Jonas tegn. på gatene; 20 han skal ikke knuse et knekket rør og 40 For likesom Jonas var tre dager og tre netter i ikke slukke en rykende tande, før han har ført retten fiskens buk, således skal Menneskesønnen være tre frem til seier. 21 Og til hans navn skal hedningene dager og tre netter i jordens skjød. 41 Ninives menn sette sitt håp. 22 Derefter førte de til ham en besatt skal stå op på dommens dag sammen med denne som var blind og stum; og han helbredet ham, så slekt og fordømme den; for de omvendte sig ved at den stumme talte og så. 23 Og alt folket blev ute Jonas' forkynnelse, og se, her er mere enn Jonas. 42 av sig selv av forundring og sa: Mon dette skulde Dronningen fra Syden skal stå op på dommens dag være Davids sønn? 24 Men da fariseerne hørte det, sammen med denne slekt og fordømme den; for hun sa de: Det er bare ved Be'elsebul, de onde ånders kom fra jordens ytterste ende for å høre Salomos første, han driver de onde ånder ut. 25 Men da Jesus visdom, og se, her er mere enn Salomo. 43 Når visste deres tanker, sa han til dem: Hvert rike som den urene ånd er faret ut av et menneske, går den kommer i strid med sig selv, legges øde, og ingen gjennem tørre steder og søker hvile, men finner den by og intet hus som kommer i strid med sig selv, ikke. 44 Da sier den: Jeg vil vende tilbake til mitt hus, kan bli stående. 26 Og dersom Satan driver Satan som jeg fór ut av. Og når den kommer dit, finner den ut, da er han kommet i strid med sig selv; hvorledes det ledig og feid og pyntet. 45 Så går den bort og tar kan da hans rike bli stående? 27 Og driver jeg de med sig syv andre ånder, verre enn den selv, og de onde ånder ut ved Be'elsebul, ved hvem er det da går inn og bor der, og det siste blir verre med det

menneske enn det første. Således skal det også gå veien. 20 Men den som blev sådd på stengrunn, det denne onde slekt. 46 Mens han ennu talte til folket, er den som hører ordet og straks tar imot det med se, da stod hans mor og brødre utenfor og søkte å få glede; 21 men han har ikke rot i sig, og holder bare ut ham i tale. 47 Da sa en til ham: Se, din mor og dine til en tid; blir det trengsel eller forfølgelse for ordets brødre står utenfor og søker å få dig i tale. 48 Men skyld, da tar han straks anstøt. 22 Men den som blev han svarte den som sa det til ham: Hvem er min mor, sådå blandt torner, det er den som hører ordet, og og hvem er mine brødre? 49 Og han rakte sin hånd verdens bekymring og rikdommens forførelse kveler ut mot sine disipler og sa: Se, det er min mor og mine ordet, og det blir uten frukt. (aiōn g165) 23 Men den brødre! 50 For den som gjør min himmelske Faders som blev sådd i den gode jord, det er den som hører vilje, han er min bror og søster og mor.

13 Samme dag gikk Jesus ut av huset og satte

sig ved sjøen, 2 og meget folk samlet sig om ham, så at han gikk ut i en båt og satte sig der; og alt folket stod på stranden. 3 Og han talte meget til dem i lignelser og sa: Se, en såmann gikk ut for å så, 4 og da han sådde, falt noget ved veien; og fuglene kom og åt det op. 5 Og noget falt på stengrunn, hvor det ikke hadde meget jord; og det kom snart op, fordi det ikke hadde dyp jord; 6 men da solen gikk op, blev det avsvidd, og da det ikke hadde rot, visnet det. 7 Og noget falt blandt torner, og tornene skjøt op og kvalte det. 8 Og noget falt i god jord; og det bar frukt, noget hundre fold, og noget seksti fold, og noget tretti fold. 9 Den som har ører, han høre! 10 Og disiplene gikk til ham og sa: hvorfor taler du til dem i lignelser? 11 Han svarte og sa til dem: Fordi eder er det gitt å få vite himlenes rikes hemmeligheter; men dem er det ikke gitt. 12 For den som har, ham skal gis, og han skal ha overflod; men den som ikke har, fra ham skal endog tas det han har. 13 Derfor taler jeg til dem i lignelser, fordi de ser og dog ikke ser, og fordi de hører og dog ikke hører og ikke forstår. 14 Og på dem opfylles Esaias' spådom, som sier: I skal høre og høre og ikke forstå, og se og se og ikke skjelne; 15 for dette folks hjerte er sløvet, og med ørene hører de tungt, og sine øine lukker de, forat de ikke skal se med øinene og høre med ørene og forstå med hjertet og omvende sig, så jeg kunde få læge dem. 16 Men salige er eders øine fordi de ser, og eders ører fordi de hører. 17 For sannelig sier jeg eder: Mange profeter og rettferdige har attrådd å se det I ser, og har ikke fått se det, og å høre det I hører, og har ikke fått høre det. 18 Så hør da I lignelsen om såmannen: 19 Hver gang nogen hører ordet om riket og ikke forstår det, kommer den onde og røver det som er sådd i hans hjerte; dette er den som blev sådd ved

veien. 20 Men den som blev sådd på stengrunn, det er den som hører ordet og straks tar imot det med glede; 21 men han har ikke rot i sig, og holder bare ut til en tid; blir det trengsel eller forfølgelse for ordets skyld, da tar han straks anstøt. 22 Men den som blev såd blandt torner, det er den som hører ordet, og verdens bekymring og rikdommens forførelse kveler ordet, og det blir uten frukt. (aiōn g165) 23 Men den som blev sådd i den gode jord, det er den som hører ordet og forstår det; han bærer frukt, og en gir hundre fold, en seksti fold, en tretti fold. 24 En annen lignelse fremsatte han for dem og sa: Himlenes rike er å ligne med en mann som hadde sådd god sæd i sin aker; 25 men mens folkenesov, kom hans fiende og sådde ugress blandt hveten, og gikk så bort. 26 Men da strætt skjøt op og satte aks, da kom også ugresset til syne. 27 Da gikk husbondens tjenerne til ham og sa: Herre! sådde du ikke god sæd i din aker? hvorfra kommer det da ugress i den? 28 Han sa til dem: Det har en fiende gjort. Da sa tjenerne til ham: Vil du da vi skal gå og sanke det sammen? 29 Men han sa: Nei, forat I ikke også skal rykke op hveten når I sanker ugresset sammen. 30 La dem begge vokse sammen inntil høsten, og når høsttiden kommer, vil jeg si til høstfolkene: Sank først ugresset sammen og bind det i bunter for å brenne det op; men samle hveten i min lade! 31 En annen lignelse fremsatte han for dem og sa: Himlenes rike er likt et sennepskorn som en mann tok og sådde i sin aker; 32 det er mindre enn alt annet frø; men når det vokser til, er det større enn alle maturter og blir til et tre, så himmellens fugler kommer og bygger rede i dets grener. 33 En annen lignelse sa han dem: Himlenes rike er likt en surdeig som en kvinne tok og skjulte i tre skjepper mel, til det blev syret alt sammen. 34 Alt dette talte Jesus i lignelser til folket, og uten lignelser talte han ikke noget til dem, 35 forat det skulle opfylles som er talt ved profeten, som sier: Jeg vil oplate min munn i lignelser, jeg vil utsi det som har vært skjult fra verdens grunnvoll blev lagt. 36 Derefter lot han folket fare og gikk inn i huset. Og hans disipler gikk til ham og sa: Tyd oss lignelsen om ugresset i akeren! 37 Han svarte og sa: Den som sår den gode sæd, er Menneskesønnen. 38 Akeren er verden; den gode sæd, det er rikets barn; men ugresset er den ondes barn; 39 fienden som sådde det, er djævelen; høsten er verdens ende; høstfolkene

er englene. (aiōn g165) 40 Likesom da ugresset sankes og brennes op med ild, således skal det gå til ved verdens ende: (aiōn g165) 41 Menneskesønnen skal utsende sine engler, og de skal sanke ut av hans rike alt det som volder anstøt, og dem som gjør urett, og de skal kaste dem i ildovnen; der skal være gråt og tenners gnidsel. 43 Da skal de rettferdige skinne som solen i sin Faders rike. Den som har ører, skal høre! 44 Himlenes rike er likt en skatt som var gjemt i en aker, og som en mann fant og skjulte, og i sin glede gikk han bort og solgte alt det han hadde, kjøpmann som søkte etter gode perler, 46 og da han fant en kostelig perle, gikk han bort og solgte alt det han hadde, og kjøpte den. 47 Atter er himlenes rike likt en slags; 48 når den er blitt full, drar de den på land og ved verdens ende: Englene skal gå ut og skille de råtne kaster de bort. 49 Således skal det gå til englene. (aiōn g165) 50 og kaste dem i ildovnen; der skal være gråt og tenners gnidsel.

Og han vilde gjerne slå ham ihjel, men fryktet for folket; for de holdt ham for en profet. 6 Men da det var Herodes' fødselsdag, danset Herodias' datter for dem, og Herodes syntes om henne; 7 derfor lovte han med ed å gi henne hvad hun vilde be om. 8 Men hun sa etter sin mors råd: Gi mig hit døperen Johannes' hode på et fat! 9 Og kongen blev ille til han at det skulde gis henne, 10 og han sendte sine folk avsted og lot Johannes halshugge i fengslet. 11 Og de kom med hans hode på et fat og gav det til piken, og hun bar det til sin mor. 12 Og hans disipler kom til og tok hans legeme og begravde det; og de fant en kostelig perle, gikk og fortalte det til Jesus. 13 Da Jesus hørte det, drog han derfra i en båt avsides til et øde sted, og likt en not som kastes i havet og samler fisk av alle da folket fikk høre det, fulgte de etter ham til slags; 14 Og da han gikk i land, så han meget setter sig ned og samler de gode sammen i kar, men fra byene. 15 Men da det var blitt aften, gikk hans folk, og han ynkedes inderlig over dem og helbredet de råtne kaster de bort. 16 Men Jesus sa til Har I forstått alt dette? De sier til ham: Ja. 17 han til dem: Derfor er enhver skriftlærd som er oplært ved verdens ende: Englene skal gå ut og skille de derfra. 18 Men han sa: Hent dem hit til mig! 19 Og og gammelt av det han har. 19 Og det skjedde da han bød at folket skulde sette sig ned i gresset, tok Jesus hadde endt disse lignelser, da drog han bort derfra. 20 Og de åt Hvorfra har denne mann slik visdom og slike kraftige gjerninger? 21 Men de som hadde heter ikke hans mor Maria, og hans brødre Jakob og Josef og Simon og Judas? 22 Og straks nødde han sine disiplene til å gå i ikke alle her hos oss? Hvorfra har han da alt dette? 23 Og da han hadde latt folket fare, gikk han avsides op i fjellet for å bede; og da det 24 Men båten var alt En profet blir ikke foraktet annensteds enn på sitt hjemsted og i sitt hus. 25 Men Jesus sa til dem: 26 Og da disiplene midt ute på sjøen og arbeidet hårdt mot bølgene, for vind var imot. 27 Men Jesus talte straks til dem og sa: Vær frimodige; det er mig, frykt ikke! 28 Da svarte Peter ham og sa: Herre! er det dig, da byd mig komme til dig på vannet! 29 Han sa: Kom! Og Peter steg ut av båten og gikk bortover

14 På den tid fikk fjerdingfyrsten Herodes høre ryktet om Jesus, 2 og han sa til sine tjenere: Dette er døperen Johannes; han er opstanden fra de døde, og derfor er det disse krefter er virksomme i ham. 3 Herodes hadde grepet Johannes og bundet ham og kastet ham i fengsel for Herodias' skyld, som var hans bror Filips hustru. 4 For Johannes hadde sagt til ham: Det er dig ikke tillatt å ha henne. 5

vannet for å komme til Jesus. 30 Men da han så det urent; men å ete med uvaskede hender gjør ikke hårde vær, blev han redd og begynte å synke; da mennesket urent. 21 Og Jesus gikk bort derfra, og ropte han: Herre, frels mig! 31 Og Jesus rakte straks trakk sig tilbake til landet ved Tyrus og Sidon. 22 hånden ut og tok fatt i ham og sa til ham: Du lite Og se, en kananeisk kvinne kom fra de landemerker troende! hvorfor tvilte du? 32 Og da de steg i båten, og ropte: Herre, du Davids sønn! miskunn dig over la vinden sig. 33 Men de som var i båten, kom og falt mig! min datter plages ille av en ond ånd. 23 Men ned for ham og sa: Sannelig, du er Guds Sønn! 34 han svarte henne ikke et ord. Da gikk hans disipler Og da de var faret over, kom de til Gennesarets land. til ham og bad ham og sa: Skill dig av med henne! 35 Og da folket på dette sted kjente ham igjen, sendte for hun roper etter oss. 24 Men han svarte og sa: de bud i hele landet deromkring, og de førte til ham Jeg er ikke utsendt til andre enn de fortapte får av alle dem som hadde ondt, 36 og bad ham at de bare Israels hus. 25 Men hun kom og falt ned for ham og måtte få røre ved det ytterste av hans klædebon; og sa: Herre, hjelp mig! 26 Men han svarte og sa: Det alle de som rørte ved det, blev helbredet.

15 Da kom fariseere og skriftlærde fra Jerusalem til

Jesus og sa: Mark. 2 Hvorfor bryter dine disipler de gamles vedtekst? de vasker jo ikke sine hender når de holder måltid. 3 Men han svarte og sa til dem: Og I, hvorfor bryter I Guds bud for eders vedtekts skyld? 4 For Gud har gitt det bud: Hedre din far og din mor; og: Den som banner far eller mor, skal visselig dø; 5 men I sier: Den som sier til far eller mor: Det du skulde hatt til hjelp av mig, det gir jeg til templet - han skylder ikke å hedre sin far eller sin mor. 6 Og I har gjort Guds lov til intet for eders vedtekts skyld. 7 I hykler! rett spådd Esaias om eder da han sa: 8 Dette folk ærer mig med lebene; men deres hjerte er langt borte fra mig; 9 men de dyrker mig forgjeves, idet de lærer lærdommer som er menneskebud. 10 Og han kalte folket til sig og sa til dem: Hør dette og forstå det: 11 Ikke det som kommer inn i munnen, gjør mennesket urent; men det som går ut av munnen, det gjør mennesket urent. 12 Da gikk hans disipler til ham og sa: Vet du at fariseerne tok anstøt ved å høre dette ord? 13 Men han svarte og sa: Enhver plante som min himmelske Fader ikke har plantet, skal rykkes op med rot. 14 La dem fare! de er blinde veiledere for blinde; men når en blind leder en blind, faller de begge i grøften. 15 Da svarte Peter og sa til ham: Tyd denne lignelse for oss! 16 Men han sa: Er også I ennu uforstandige? 17 Skjønner I ikke at alt det som kommer inn i munnen, går i buken og kastes ut den naturlige vei? 18 Men det som går ut av munnen, det kommer fra hjertet, og dette er det som gjør mennesket urent. 19 For fra hjertet kommer onde tanker: mord, hor, utukt, tyveri, falskt vidnesbyrd, bespottelse. 20 Dette er det som gjør mennesket

for hun roper etter oss. 24 Men han svarte og sa: Jeg er ikke utsendt til andre enn de fortapte får av alle dem som hadde ondt, 36 og bad ham at de bare Israels hus. 25 Men hun kom og falt ned for ham og måtte få røre ved det ytterste av hans klædebon; og sa: Herre, hjelp mig! 26 Men han svarte og sa: Det er ikke rett å ta brødet fra barna og kaste det for de små hunder. 27 Men hun sa: Det er sant, Herre! for de små hunder eter jo av de smuler som faller fra deres herrers bord. 28 Da svarte Jesus og sa til henne: Kvinne! din tro er stor; dig skje som du vil! Og hennes datter blev helbredet fra samme stund. 29 Og Jesus gikk bort derfra og kom til den Galileiske Sjø, og han gikk op i fjellet og satte sig der. 30 Og meget folk kom til ham, og de hadde med sig halte, blinde, stumme, vanføre og mange andre; og de la dem for hans føtter, og han helbredet dem, 31 så at folket undret sig da de så stumme tale, vanføre helbredes, halte gå og blinde se; og de priste Israels Gud. 32 Men Jesus kalte sine disipler til sig og sa: Jeg ynkes inderlig over folket; for de har alt vært hos mig i tre dager, og de har ikke noget å ete; og la dem fare fastende fra mig vil jeg ikke, forat de ikke skal vansmekte på veien. 33 Og hans disipler sa til ham: Hvorfra skal vi her i ørkenen få brød nok til å mette så meget folk? 34 Og Jesus sa til dem: Hvor mange brød har I? De sa: Syv, og nogen få småfisker. 35 Da bød han folket sette sig ned på jorden, 36 og han tok de syv brød og fiskene, takket og brøt dem og gav dem til disiplene, og disiplene til folket. 37 Og de åt alle sammen og blev mette; og de tok op det som blev tilovers av stykkene, syv kurver fulle. 38 Men de som hadde ett, var fire tusen menn foruten kvinner og barn. 39 Og da han hadde latt folket fare, gikk han i båten og kom til landet ved Magadan.

16 Og fariseerne og sadduseerne gikk til ham og fristet ham, og bad at han vilde la dem få se et tegn fra himmelen. 2 Men han svarte og sa til dem: Når det er blitt aften, sier I: Det blir godt vær, for himmelen er rød; 3 og om morgenens: Idag blir

det uvær, for himmelen er rød og mørk. Himmelens utseende vet I å tyde, men tidenes tegn kan I ikke tyde. 4 En ond og uto slekt krever tegn, og tegn skal ikke gis den, uten Jonas' tegn. Og han forlot dem og gikk bort. 5 Og da disiplene kom over til hin side, hadde de glemt å ta brød med. 6 Da sa Jesus til hele verden, men tar skade på sin sjel? eller hvad dem: Se eder for og ta eder i vare for fariseernes og sadduseernes surdeig! 7 Da tenkte de ved sig selv og sa: Det er fordi vi ikke har tatt brød med. 8 Men Jesus merket det, sa han til dem: I lite troende! hvorfor tenker I ved eder selv at det er fordi I ikke har tatt brød med? 9 Skjønner I ennå ikke, og kommer ikke i hu de fem brød til de fem tusen, og hvor mange kurver I da fikk, 10 eller de syv brød til de fire tusen, og hvor mange kurver I da fikk? 11 Kan I da ikke skjønne at det ikke var om brød jeg talte til eder? Men ta eder i vare for fariseernes og sadduseernes surdeig! 12 Da forstod de at han ikke hadde talt om at de skulde ta sig i vare for surdeigen i brød, men for fariseernes og sadduseernes lære. 13 Men da Jesus var kommet til landet ved Cesarea Filippi, spurte han sine disipler og sa: Hvem sier folk at Menneskesønnen er? 14 De sa: Nogen sier døperen Johannes, andre Elias, andre igjen Jeremias eller en av profetene. 15 Han sa til dem: Men I, hvem sier I at jeg er? 16 Da svarte Simon Peter og sa: Du er Messias, den levende Guds Sønn. 17 Og Jesus svarte og sa til ham: Salig er du, Simon, Jonas' sønn! for kjød og blod har ikke åpenbart dig det, men min Fader i himmelen. 18 Og jeg sier dig at du er Peter; og på denne klippe vil jeg bygge min menighet, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den. (Hadæs g86) 19 Og jeg vil gi dig nøklene til himlenes rike, og det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen. 20 Da bød han sine disipler at de ikke skulde si til nogen at han var Messias. 21 Fra den tid begynte Jesus å gi sine disipler til kjenne at han skulde gå til Jerusalem og lide meget av de eldste og ypperst prestene og de skriftlærde, og slåes ihjel, og opstå på den tredje dag. 22 Da tok Peter ham til side og begynte å irtettese ham og sa: Gud fri dig, Herre! dette må ingenlunde vederfares dig! 23 Men han vendte sig og sa til Peter: Vik bak mig, Satan! du er mig til anstøt; for du har ikke sans for det som hører Gud til, men bare for det som hører menneskene til. 24 Da sa Jesus til

sine disipler: Vil nogen komme efter mig, da må han fornekke sig selv og ta sitt kors op og følge mig. 25 For den som vil berge sitt liv, skal miste det; men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det. 26 For gikk bort. 27 Da gagner det et menneske om han vinner den Menneskesønnen skal komme i sin Faders herlighet og sa: Menneskesønnen skal komme i sitt rike.

17 Og seks dager derefter tok Jesus med sig Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem avsides op på et højt fjell. 2 Og han blev forklaret for deres øine, og hans åsyn skinte som solen, og hans klær blev hvite som lyset. 3 Og se, Moses og Elias viste sig for dem og talte med ham. 4 Da tok Peter til orde og sa til Jesus: Herre! det er godt at vi er her; vil du, så skal jeg gjøre tre boliger her, en til deg og en til Moses og en til Elias. 5 Mens han ennå talte, se, da kom det en lysende sky og overskygget dem, og se, det kom en røst ut av skyen, som sa: Dette er min Sønn, den elskede, i hvem jeg har velbehag; hør ham! 6 Og da disiplene hørte det, falt de ned på sitt ansikt og blev meget forferdet. 7 Og Jesus gikk bort og rørte ved dem og sa: Stå op, og frykt ikke! 8 Men da de så op, så de ingen uten Jesus alene. 9 Og da de gikk ned av fjellet, bød Jesus dem: I skal ikke fortelle nogen om dette syn før Menneskesønnen er opstanden fra de døde. 10 Og disiplene spurte ham og sa: Hvorfor sier da de skriftlærde at Elias først må komme? 11 Han svarte og sa: Elias kommer visstnok og skal sette alt i rette skikk; 12 men jeg sier eder at Elias er alt kommet, og de kjente ham ikke, men gjorde med ham hvad de vilde. Det samme skal også Menneskesønnen lide av dem. 13 Da forstod disiplene at det var om døperen Johannes han talte til dem. 14 Og da de kom til folket, kom en mann til ham og falt på kne for ham og sa: 15 Herre! miskunn dig over min sønn! Han er månesyk og lider storlig; ofte faller han i ilden og ofte i vannet. 16 Og jeg førte ham til dine disipler; men de kunde ikke helbrede ham. 17 Da svarte Jesus og sa: Du vantro og vrangte slekt! hvor lenge skal jeg være hos eder? hvor lenge skal jeg tåle eder? Før ham hit til

mig! **18** Og Jesus truet ham, og den onde ånd fór ut himmelen ser alltid min himmelske Faders ásyn. **11** av ham, og gutten blev helbredet fra samme stund. For Menneskesønnen er kommet for å frelse det som **19** Da gikk disiplene til Jesus i enum og sa: Hvorfor var fortapt. **12** Hvad tykkes eder? om et menneske kunde ikke vi drive den ut? **20** Jesus sa til dem: For har hundre får, og ett av dem forviller sig, forlater eders vantros skyld; for sannelig sier jeg eder: Har I han da ikke de ni og nitti i fjellet og går bort og leter tro som et sennepskorn, da kan I si til dette fjell: Flytt efter det som har forvillet sig? **13** Og hender det at dig derfra og dit! og det skal flytte sig, og intet skal han finner det, sannelig sier jeg eder: Han gleder sig være umulig for eder. **21** Men dette slag farer ikke ut mere over det enn over de ni og nitti som ikke har uten ved bønn og faste. **22** Men mens de ferededes forvillet sig. **14** Således er det ikke eders himmelske i Galilea, sa Jesus til dem: Menneskesønnen skal Faders vilje at en eneste av disse små skal fortapes. overgis i menneskers hender, **23** og de skal slå ham **15** Men om din bror synder mot dig, da gå bort og ihjel, og på den tredje dag skal han opstå. Og de blev irtettesett ham i enum! hører han på dig, da har du meget bedrøvet. **24** Men da de kom til Kapernaum, vunnet din bror; **16** men vil han ikke høre, da ta ennu gikk de som krevde inn tempelskatten, til Peter og en eller to med dig, forat enhver sak skal stå fast ved sa: Betaler ikke eders mester tempelskatt? **25** Han to eller tre vidners ord. **17** Men hører han ikke på sa: Jo. Og da han kom inn i huset, kom Jesus ham dem, da si det til menigheten! men hører han heller i forkjøpet og sa til ham: Hvad tykkes dig, Simon? ikke på menigheten, da skal han være for dig som en av hvem tar kongene på jorden toll eller skatt? av hedning og en tolder. **18** Sannelig sier jeg eder: Alt sine barn eller av de fremmede? **26** Han sa: Av de det I binder på jorden, skal være bundet i himmelen, fremmede. Da sa Jesus til ham: Så er jo barna fri. og alt det I løser på jorden, skal være løst i himmelen. **27** Men forat vi ikke skal gi dem anstøt, så gå ned **19** Atter sier jeg eder: Alt det to av eder på jorden til sjøen, kast ut en krok, og ta den første fisk som blir enige om å bede om, det skal gis dem av min kommer op; og når du åpner munnen på den, skal du Fader i himmelen. **20** For hvor to eller tre er samlet i finne en stater; ta den og gi dem for mig og dig!

18 I samme stund kom disiplene til Jesus og sa:

Hvem er den største i himlenes rike? **2** Og han kalte et lite barn til sig og stilte det midt iblandt dem **3** og sa: Sannelig sier jeg eder: Uten at I omvender eder og blir som barn, kommer I ingenlunde inn i himlenes rike. **4** Derfor, den som gjør sig liten som dette barn, han er den største i himlenes rike; **5** og den som tar imot ett sådant barn for mitt navns skyld, tar imot mig; **6** men den som forfører en av disse små som tror på mig, for ham var det bedre at det var hengt en kvernsten om hans hals og han var nedsenket i havets dyp. **7** Ve verden for forførelser! for forførelser må komme; men ve det menneske som forførelsen kommer fra! **8** Men om din hånd eller din fot frister dig, da hugg den av og kast den fra dig! det er bedre for dig å gå halt eller vanfør inn til livet enn å ha to hender eller to føtter og bli kastet i den evige ild. (aiōnios g166) **9** Og om ditt øje frister dig, da riv det ut og kast det fra dig! det er bedre for dig å gå enøjet inn til livet enn å ha to øyne og bli kastet i helvedes ild. (Geenna g1067) **10** Se til at I ikke forakrer en av disse små! for jeg sier eder at deres engler i

synde mot mig og jeg tilgi ham det? så meget som syv ganger? **22** Jesus sa til ham: Jeg sier dig: Ikke syv ganger, men sytti ganger syv ganger. **23** Derfor er himlenes rike å ligne med en konge som vilde holde regnskap med sine tjener. **24** Men da han begynte på opgjøret, blev en ført frem for ham, som skyldte ti tusen talenter. **25** Men da han ikke hadde noget å betale med, bød hans herre at han skulle selges, han og hans hustru og barn og alt det han hadde, og at der skulle betales. **26** Da falt denne tjener ned for ham og sa: Vær langmodig med mig, så skal jeg betale dig alt sammen! **27** Da ynkedes denne tjeners herre inderlig over ham, og lot ham løs og ettergav ham gjelden. **28** Men da denne tjener gikk ut, traff han en av sine medtjenere som skyldte ham hundre penninger, og han tok fatt på ham og holdt på å kvele ham og sa: Betal det du skylder! **29** Da falt hans medtjener ned og bad ham og sa: Vær langmodig med mig, så skal jeg betale dig! **30** Men han vilde ikke; han gikk bort og kastet ham i fengsel, til han betalte det han var skyldig. **31** Men da hans

medtjenere så hvad som skjedde, blev de meget (aiōnios g166) 17 Men han sa til ham: Hvorfor spør du bedrøvet, og de kom og fortalte sin herre alt det som var skjedd. 32 Da kalte hans herre ham for sig og sa til ham: Du onde tjener! all din gjeld ettergav jeg dig, Hvilke? Jesus sa: Du skal ikke slå ihjel, du skal ikke fordi du bad mig; 33 burde ikke også du forbarme dig over din medtjener, likesom jeg forbarmet mig over dig? 34 Og hans herre blev vred, og overgav ham til dem som piner, inntil han betalte alt det han var ham skyldig. 35 Således skal også min himmelske Fader gjøre med eder om ikke enhver av eder av hjertet tilgir sin bror.

19 Og det skjedde da Jesus hadde endt denne tale, da drog han bort fra Galilea og kom til Judeas landemerker på hin side Jordan. 2 Og meget folk fulgte ham, og han helbredet dem der. 3 Og fariseerne kom til ham, fristet ham og sa: Har en mann lov til å skille sig fra sin hustru for enhver saks skyld? 4 Han svarte og sa: Har I ikke lest at han som skapte dem, fra begynnelsen av skapte dem til mann og kvinne 5 og sa: Derfor skal mannen forlate far og mor og holde sig til sin hustru, og de to skal være ett kjød? 6 Så er de da ikke lenger to, men ett kjød. Derfor, det som Gud har sammenføiet, det skal et menneske ikke adskille. 7 De sa til ham: Hvorfor bød da Moses å gi hustruen skilsmissebrev og skille sig fra henne? 8 Han sa til dem: For eders hårde hjertes skyld gav Moses eder lov til å skilles fra eders hustruer; men fra begynnelsen av har det ikke vært således. 9 Men jeg sier eder at den som skiller sig fra sin hustru, uten for hors skyld, og gifter sig med en annen, han driver hor, og den som gifter sig med en fraskilt kvinne, han driver hor. 10 Hans disipler sa til ham: Står saken så mellom mann og hustru, da er det ikke godt å gifte sig. 11 Men han sa til dem: Ikke alle fatter dette ord, men bare de som det er gitt. 12 For der er gildinger som er født slik av mors liv, og der er gildinger som er gildet av menneskene, og der er gildinger som har gildet sig selv for himmelen rikes skyld. Den som kan fatte dette ord, han fatte det! 13 Da bar de små barn til ham, forat han skulle legge sine hender på dem og bede; men disiplene truet dem. 14 Men Jesus sa: La de små barn være og hindre dem ikke fra å komme til mig! for himmelen rike hører sådanne til. 15 Og han la sine hender på dem og drog derfra. 16 Og se, det kom en til ham og sa: Mester! hvad godt skal jeg gjøre for å få evig liv?

mig om det gode? Det er bare en som er god. Men vil du gå inn til livet, da hold budene! 18 Han sa til ham: til ham: Alt dette har jeg holdt; hvad flettes mig enn? 21 Jesus sa til ham: Vil du være fullkommen, da går bort og selg det du eier, og gi det til de fattige, så skal du få en skatt i himmelen; kom så og følg mig! 22 Men da den unge mann hørte det, gikk han bedrøvet bort; for han var meget rik. 23 Og Jesus sa til sine disipler: Sannelig sier jeg eder: Det vil være vanskelig for en rik å komme inn i himmelenes rike. 24 Atter sier jeg eder: Det er lettere for en kamel å gå gjennem et nåleøye enn for en rik å gå inn i Guds rike. 25 Men da disiplene hørte det, blev de meget forferdet og sa: Hvem kan da bli frelst? 26 Men Jesus så på dem og sa til dem: For mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig. 27 Da svarte Peter ham: Se, vi har forlatt alt og fulgt dig; hvad skal da vi få? 28 Da sa Jesus til dem: Sannelig sier jeg eder: I som har fulgt mig, I skal i gjenfødselen, når Menneskesønnen sitter på sin herlighets trone, også sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer. 29 Og hver den som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller barn eller aker for mitt navns skyld? skal få mangefold igjen og arve evig liv. (aiōnios g166) 30 Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste de første.

20 For himmelenes rike er likt en husband som gikk ut tidlig om morgen for å leie arbeidere til sin vingård. 2 Og da han var blitt enig med arbeiderne om en penning om dagen, sendte han dem bort til sin vingård. 3 Og han gikk ut ved den tredje time og så andre stå ledige på torvet, 4 og til dem sa han: Gå også I bort til vingården, og hvad rett er, vil jeg gi eder. Og de gikk avsted. 5 Atter gikk han ut ved den sjette og den niende time og gjorde likeså. 6 Og han gikk ut ved den ellevte time og fant andre stående der, og han sa til dem: Hvorfor står I her ledige hele dagen? 7 De sa til ham: Fordi ingen har leid oss. Han sa til dem: Gå også I bort til vingården! 8 Men da det var blitt aften, sa vingårdens herre til sin forvalter: Kall arbeiderne frem og gi dem deres lønn; begynn med

de siste og end med de første! 9 Så kom de som var leid ved den ellevte time, og de fikk hver sin penning. 10 Men da de første kom, tenkte de at de skulde få mere; men de fikk hver sin penning de også. 11 Men da de fikk den, knurret de mot husbonden og sa: 12 Disse siste har bare vært her en time, og du har gjort dem like med oss som har båret dagens byrde og hete. 13 Men han svarte en av dem og sa: Min venn! jeg gjør dig ikke urett, blev du ikke enig med mig om en penning? 14 Ta ditt og gå! Men jeg vil gi denne siste like så meget som dig. 15 Eller har jeg ikke lov til å gjøre med mitt hvad jeg vil? eller er ditt øie ondt fordi jeg er god? 16 Således skal de siste bli de første, og de første de siste; for mange er kalt, men få utvalgt. 17 Og da Jesus drog op til Jerusalem, tok han de tolv disipler til side og sa til dem på veien: 18 Se, vi går op til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til yppersteprestene og de skriftlærde, og de skal dømme ham til døden 19 og overgi ham til hedningene til å spottes og hudstrykes og korsfestes; og på den tredje dag skal han opstå. 20 Da gikk Sebedeus-sønnenes mor til ham med sine sønner, falt ned for ham og bad ham om noget. 21 Han sa til henne: Hvad vil du? Hun sa til ham: Si at disse mine to sønner skal sitte, den ene ved din høire og den andre ved din venstre side i ditt rike! 22 Men Jesus svarte og sa: I vet ikke hvad det er I ber om. Kan I drikke den kalk jeg skal drikke? De sa til ham: Det kan vi. 23 Han sa til dem: Min kalk skal I nok drikke; men å sitte ved min høire og ved min venstre side, det tilkommer det ikke mig å gi nogen, men det gis dem som det er beredt av min Fader. 24 Da de ti hørte dette, blev de harme på de to brødre. 25 Men Jesus kalte dem til sig og sa: I vet at fyrtene hersker over sine folk, og deres stormenn bruker makt over dem. 26 Så skal det ikke være blandt eder; men den som vil bli stor iblandt eder, han skal være eders tjener, 27 og den som vil være den første blandt eder, han skal være eders træl, 28 likesom Menneskesønnen ikke er kommet for å la sig tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv til en løsepeng for mange. 29 Og da de gikk ut fra Jeriko, fulgte meget folk ham. 30 Og se, to blinde satt ved veien, og da de hørte at det var Jesus som gikk forbi, ropte de: Miskunn dig over oss, Herre, du Davids sønn! 31 Folket truet dem at de skulde tie; men de ropte enda mere og sa: Herre, miskunn dig

over oss, du Davids sønn! 32 Og Jesus stod stille og kalte på dem og sa: Hvad vil I jeg skal gjøre for eder? 33 De sa: Herre! at våre øine må bli oplatt! 34 Da ynkedes Jesus nderlig og rørte ved deres øine; og straks fikk de sitt syn igjen, og de fulgte ham.

21 Og da de kom nær til Jerusalem og var kommet til Betfage ved Oljebjerget, da sendte Jesus to disipler avsted og sa til dem: 2 Gå inn i den by som ligger rett for eder, og straks skal I finne en aseninne bundet og en føle hos den; løs dem, og før dem til mig! 3 Og dersom nogen sier noget til eder, da skal I si: Herren har bruk for dem; så skal han straks sende dem. 4 Men dette skjedde forat det skulde oppfylles som er talt ved profeten, som sier: 5 Si til Sions datter: Se, din konge kommer til dig, saktmotig og ridende på et asen, på trældyrets føle. 6 Disiplene gikk da avsted og gjorde som Jesus bød dem; 7 de hentet aseninnen og følen, og la sine klær på dem; og han satte sig oppå. 8 Og störstedelen av folket bredte sine klær på veien, andre hugg grener av trærne og strødde dem på veien, 9 og folket som gikk foran og fulgte etter, ropte: Hosianna Davids sønn! Velsignet være han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det høieste! 10 Og da han drog inn i Jerusalem, kom hele byen i bevegelse og sa: Hvem er dette? 11 Men folket sa: Dette er profeten Jesus fra Nasaret i Galilea. 12 Og Jesus gikk inn i Guds tempel og drev ut alle dem som solgte og kjøpte i templet, og pengevekslernes bord og duekremmernes stoler veltet han, 13 og han sa til dem: Det er skrevet: Mitt hus skal kalles et bedehus. Men I gjør det til en røverhule. 14 Og det kom blinde og halte til ham i templet, og han heilbredet dem. 15 Men da yppersteprestene og de skriftlærde så de undergjerninger han gjorde, og barna som ropte i templet: Hosianna Davids sønn! da blev de vrede og sa til ham: 16 Hører du hvad disse sier? Men Jesus sa til dem: Ja! Har I aldri lest: Av umyndiges og diendes munn har du beredt dig lovprisning? 17 Og han forlot dem og gikk utenfor byen til Betania, og var der natten over. 18 Om morgenen, da han gikk til byen igjen, blev han hungrig, 19 og da han så et fikentre ved veien, gikk han bort til det, men fant ikke noget på det uten bare blad. Da sa han til det: Aldri i evighet skal det mere vokse frukt på dig. Og straks visnet fikentreten. (aiōn g165) 20 Og da disiplene så det, undret de sig og sa: Hvorledes gikk det til at

fikentre straks visnet? 21 Men Jesus svarte og sa til dem: Sannelig sier jeg eder: Dersom I har tro og ikke tviler, da skal I ikke alene kunne gjøre dette med fikentre, men endog om I sier til dette fjell: Løft dig op og kast dig i havet, så skal det skje; 22 og alt det gikk yppersteprestene og folkets eldste til ham og sa: Med hvad myndighet gjør du dette, og hvem har jeg også jeg vil spørre eder om en ting; sier I mig det, da skal også jeg si eder med hvad myndighet jeg gjør dette. 25 Johannes' dåp, hvorfra var den fra himmelen eller fra mennesker? Da tenkte de ved sig selv og sa: Sier vi: Fra himmelen, da sier han til oss: Hvorfor trodde I ham da ikke? 26 Men sier vi:

kastet ham ut av vingården og slo ham ihjel. 40 Når nu vingårdens herre kommer, hvad skal han da gjøre med disse vingårdsmenn? 41 De sier til ham: Ille skal han ødelegge disse illgjerningsmenn, og vingården skal han leie ut til andre vingårdsmenn, som gir ham I beder om med tro i eders bønn, det skal I få. 23 frukten i rette tid. 42 Jesus sier til dem: Har I aldri lest Og da han var kommet inn i templet og lærte der, i skriftene: Den sten som bygningsmennene forkastet, den er blitt hjørnesten; av Herren er dette gjort, og sa: Det er underfullt i våre øine? 43 Derfor sier jeg eder: Guds rike skal tas fra eder og gis til et folk som bærer dem: Også jeg vil spørre eder om en ting; sier I mig dets frukter. 44 Og den som faller på denne sten, han skal knuses, men den som den faller på, ham skal jeg gjør dette. 25 Johannes' dåp, hvorfra var den? den smuldre til støv. 45 Og da yppersteprestene og fariseerne hørte hans lignelser, skjørte de at han talte om dem. 46 Og de søkte å gripe ham, men fryktet for folket; for det holdt ham for en profet.

Fra mennesker, da frykter vi for folket; for alle holder Johannes for en profet. 27 De svarte da Jesus og sa: Vi vet det ikke. Da sa også han til dem: Så sier heller ikke jeg eder med hvad myndighet jeg gjør dette. 28 Men hvad tykkes eder? En mann hadde to sønner, og han gikk til den ene og sa: Sønn, gå idag og arbeid i min vingård! 29 Men han svarte: Jeg vil ikke. Men siden angret han det og gikk. 30 Og han gikk til den andre og sa det samme til ham. Han svarte: Ja, herre! men gikk ikke. 31 Hvem av de to gjorde nu farens vilje? De sier: Den første. Jesus sier til dem: Sannelig sier jeg eder at toldere og skjøger kommer før inn i Guds rike enn I. 32 For Johannes kom til eder på rettferdigheits vei, og I trodde ham ikke, men tolderne og skjøgene trodde ham; men I, enda I så det, angret I det ikke siden, så I trodde ham. 33 Hør en annen lignelse: Det var en husbond som plantet en vingård, og han satte et gjerde omkring den og gravde en vinperse i den og bygget et tårn, og så leide han den ut til vingårdsmenn og drog utenlands. 34 Da det nu led mot fruktiden, sendte han sine tjener til vingårdsmennene for å ta imot den frukt som han skulde ha; 35 og vingårdsmennene tok hans tjener: en slo de, en drepte de, en stenet de. 36 Atter sendte han andre tjener, flere enn de første, og de gjorde likeså med dem. 37 Men til sist sendte han sin sønn til dem og sa: De vil undse sig for min sønn. 38 Men da vingårdsmennene så sønnen, sa de sig imellem: Dette er arvingen; kom, la oss slå ham ihjel, så vi kan få hans arv! 39 Og de tok ham og

22 Og Jesus tok atter til orde og talte til dem i lignelser og sa: 2 Himlenes rike er å ligne med en konge som gjorde bryllup for sin sønn. 3 Og han sendte sine tjener ut for å be de innbudne komme til brylluppet; men de vilde ikke komme. 4 Atter sendte han andre tjener ut og sa: Si til de innbudne: Se, jeg har gjort i stand mitt måltid: mine okser og mitt gjø-fe er slaktet, og alt er ferdig; kom til brylluppet! 5 Men de brydde sig ikke om det og gikk sin vei, den ene til sin aker, den annen til sitt kjøbmannskap; 6 og de andre tok fatt på hans tjener, hånte dem og slo dem ihjel. 7 Men kongen blev harm, og sendte sine krigshærer ut og drepte disse manndrapere og satte ild på deres by. 8 Derefter sier han til sine tjener: Brylluppet er vel ferdig, men de innbudne var det ikke verd; 9 gå derfor ut på veiskjellene og be til bryllups så mange I finner! 10 Så gikk da disse tjener ut på veiene og fikk sammen alle dem de fant, både onde og gode, og bryllupshuset ble fullt av gjester. 11 Da nu kongen gikk inn for å se på dem som satt til bords, så han der en mann som ikke hadde bryllupsklædning på. 12 Og han sa til ham: Min venn! hvorledes er du kommet inn her og har ikke bryllupsklædning på! Men han tidde. 13 Da sa kongen til tjenerne: Bind hender og føtter på ham og kast ham ut i mørket utenfor! Der skal være gråt og tenners gnidsel. 14 For mange er kalt, men få er utvalgt. 15 Da gikk fariseerne bort og holdt råd om hvorledes de kunde fange ham i ord. 16 Og de sendte sine disipler avsted til ham sammen med herodianerne og lot dem si: Mester! vi vet at du er

sandru og lærer Guds vei i sannhet, og ikke bryr dig om nogen, for du gjør ikke forskjell på folk; **17** Si oss da: Hvad tykkes dig? er det tillatt å gi keiseren skatt, eller ikke? **18** Men Jesus merket deres ondskap og sa: Hvorfor frister I mig, hyklere? **19** Vis mig skattens mynt! De rakte ham da en penning. **20** Og han sier til dem: Hvis billede og påskrift er dette? **21** De sier til ham: Keiserens. Da sier han til dem: Gi da keiseren hvad keiserens er, og Gud hvad Guds er! **22** Og da de hørte det, undret de sig, og forlot ham og gikk bort. **23** Samme dag kom nogen sadduseere til ham, de som sier at det ikke er nogen opstandelse, og de spurte ham og sa: **24** Mester! Moses har sagt: Når en mann dør og ikke har barn, da skal hans bror gifte sig med hans hustru og opreiße sin bror avkom. **25** Nu var det hos oss syv brødre; og den første giftet sig og døde, og da han ikke hadde avkom, efterlot han sin hustru til broren. **26** Likeså den annen og den tredje, like til den syvende. **27** Men sist av alle døde kvinnene. **28** Men i opstandelsen, hvem av de syv skal da få henne til hustru? for de har jo hatt henne alle sammen. **29** Men Jesus svarte og sa til dem: I farer vill fordi I ikke kjenner skriftene og heller ikke Guds kraft. **30** For i opstandelsen hverken tar de til ekte eller gis de til ekte, men de er som Guds engler i himmelen. **31** Men om de dødes opstandelse, har I da ikke lest hvad som er sagt eder om den av Gud, som sier: **32** Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud? Han er ikke de dødes Gud, men de levendes. **33** Og da folket hørte det, var de slått av forundring over hans lære. **34** Men da fariseerne hørte at han hadde stoppet munnen på sadduseerne, kom de sammen; **35** og en av dem, en lovkyndig, spurte for å friste ham: **36** Mester! hvilket bud er det største i loven? **37** Han sa til ham: Du skal elske Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all din sjel og av all din hu. **38** Dette er det største og første bud. **39** Men det er et annet som er like så stort: Du skal elske din næste som dig selv. **40** På disse to bud hviler hele loven og profetene. **41** Men mens fariseerne var samlet, spurte Jesus dem: **42** Hvad tykkes eder om Messias? hvis sønn er han? De sier til ham: Davids. **43** Han sier til dem: Hvorledes kan da David i Ånden kalles ham herre, når han sier: **44** Herren sa til min herre: Sett dig ved min høire hånd, til jeg får lagt dine fiender under dine føtter! **45** Kaller nu David ham herre, hvorledes kan han da være hans sønn? **46** Og ingen kunde svare ham et ord, og heller ikke vågde nogen å spørre ham mere fra den dag.

23 Da talte Jesus til folket og til sine disipler og sa: **2** På Mose stol sitter de skriftlærde og fariseerne. **3** Derfor skal I gjøre og holde alt det de byder eder; men efter deres gjerninger skal I ikke gjøre. For de sier det, men de gjør det ikke; **4** de binder svære byrder, som er vanskelige å bære, og legger dem på menneskenes skuldrer, men selv vil de ikke røre dem med sin finger. **5** Men de gjør alle sine gjerninger for å sees av menneskene; for de gjør sine minnesedler brede og sine dusker store, **6** og de vil gjerne sitte øverst ved gjestebudene og ha øverste seter i synagogene **7** og få hilsninger på torvene og kalles rabbi av menneskene. **8** Men I skal ikke la eder kalles rabbi; for en er eders mester, men I er alle brødre. **9** Og I skal ikke kalles nogen på jorden eders far; for en er eders far, han som er i himmelen. **10** Heller ikke skal I la eder kalles lærere; for en er eders lærer, Kristus. **11** Men den største blandt eder skal være eders tjener. **12** Den sig selv ophøier, skal fornedres, og den sig selv fornedrer, skal ophøies. **13** Men ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyklere, I som lukker himlenes rike for menneskene! for selv går I ikke der inn, og dem som er i ferd med å gå der inn, tillater I ikke å gå inn. **14** Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyklere, I som opeter enkers hus og for et syns skyld holder lange bønner! Derfor skal I få dess hårdere dom. **15** Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyklere, I som farer over hav og land for å vinne en eneste tilhenger, og når han er blitt det, gjør I ham til et helvedes barn, to ganger verre enn I selv er! (**Geenna g1067**) **16** Ve eder, I blinde veiledere, som sier: Om nogen sverger ved templet, det er intet; men den som sverger ved gullet i templet, han er bundet! **17** I dårer og blinde! hvad er størst, gullet, eller templet som helliger gullet? **18** Og: Om nogen sverger ved alteret, det er intet; men den som sverger ved den offergave som ligger på det, han er bundet. **19** I blinde! hvad er størst, offergaven, eller alteret som helliger gaven? **20** Derfor, den som sverger ved alteret, han sverger ved det og ved alt det som ligger på det, **21** og den som sverger ved templet, han sverger ved det og ved ham som bor i det, **22** og den som sverger ved himmelen, han sverger ved Guds trone og ved ham som sitter

på den. 23 Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hvad skal tegnet være på ditt komme og på verdens hyktere, I som gir tiende av mynte og anis og karve, ende? (aiōn g165) 4 Og Jesus svarte og sa til dem: og ikke enser det som veier tyngre i loven: rett og Se til at ikke nogen fører eder vill! 5 For mange skal barmhjertighet og trofasthet! Dette burde gjøres, og komme i mitt navn og si: Jeg er Messias; og de skal det andre ikke lates ugjort. 24 I blinde veiledere, som føre mange vill. 6 Og I skal høre krig og rykter om avsiler myggen, men sluker kamelen! 25 Ve eder, I krig; se til at I ikke lar eder skremme! for det må skriftlærde og fariseere, I hyktere, I som renser beger så skje, men enden er ikke enda. 7 For folk skal og fat utvendig, men innvendig er de fulle av rov og reise sig mot folk, og rike mot rike, og det skal være griskhet! 26 Du blinde fariseer! rents først begeret og hunger og jordskjelv både her og der. 8 Men alt dette fatet innvendig, forat det også kan bli rent utvendig! er begynnelsen til veene. 9 Da skal de overgi eder 27 Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyktere, I som til trengsel og slå eder ihjel, og I skal hates av alle ligner kalkede graver, som utvendig er fagre å se folkeslag for mitt navns skyld. 10 Og da skal mange til, men innvendig er fulle av dødningeben og all ta anstøt, og de skal forråde hverandre og hate urenhet! 28 Således synes også I utvendig rettferdige hverandre; 11 og mange falske profeter skal opstå for menneskene, men innvendig er I fulle av hykleri og føre mange vill. 12 Og fordi urettferdigheten tar urettferdighet. 29 Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I overhånd, skal kjærligheten bli kold hos de fleste. 13 hyktere, I som bygger profetenes graver og pryder de Men den som holder ut inntil enden, han skal bli frelst. rettferdiges gravsteder og sier: 30 Hadde vi levd i 14 Og dette evangelium om riket skal forkynnes over våre fedres dager, da hadde vi ikke vært medskyldige hele jorderike til et vidnesbyrd for alle folkeslag, og med dem i profetenes blod! 31 Så gir I da eder selv da skal enden komme. 15 Når I da ser ødeleggelsens det vidnesbyrd at I er deres barn som slo profetene vederstyggelighet, som profeten Daniel har talt om, ihjel; 32 fyll da også I eders fedres mål! 33 I slanger! I stå på hellig grunn - den som leser det, han se til ormeyngel! hvorledes kan I undfly helvedes dom? å skjønne det! - 16 da må de som er i Judea, fly til (Geenna g1067) 34 Derfor, se, jeg sender til eder profeter fjells, 17 og den som er på taket, ikke stige ned for å og vismenn og skriftlærde; nogen av dem skal I slå hente noget fra sitt hus, 18 og den som er ute på ihjel og korsfeste, og nogen av dem skal I hudstryke i marken, ikke vende tilbake for å hente sin kappe. eders synagoger og forfölge fra by til by, 35 forat det 19 Ve de fruktsommelige og dem som gir die, i de skal komme over eder alt det rettferdige blod som er dager! 20 Men bed at eders flukt ikke må skje om utøst på jorden, fra den rettferdige Abels blod inntil vinteren eller på sabbaten! 21 for da skal det være Sakarias', Barakias' sønns blod, han som I slo ihjel så stor en trengsel som ikke har vært fra verdens mellom templet og alteret; 36 sannelig sier jeg eder: begynnelse inntil nu, og heller ikke skal bli. 22 Og Alt dette skal komme over denne slekt. 37 Jerusalem! blev ikke de dager forkortet, da blev intet kjød frelst; Jerusalem! du som slår ihjel profetene, og stener men for de utvalgtes skyld skal de dager bli forkortet. dem som er sendt til dig! hvor ofte jeg vilde samle 23 Om nogen da sier til eder: Se, her er Messias, eller dine barn, likesom en høne samler sine kyllinger der, da skal I ikke tro det. 24 For falske messiaser under sine vinger! Og I vilde ikke. 38 Se, eders hus og falske profeter skal opstå og gjøre store tegn og skal lates eder øde. 39 For jeg sier eder: Fra nu av under, så at endog de utvalgte skulde føres vill, om skal I ikke se mig før I sier: Velsignet være han som det var mulig. 25 Se, jeg har sagt eder det forut. 26 kommer i Herrens navn!

24 Og Jesus gikk ut av templet og drog derfra, og hans disipler kom til ham for å vise ham templets bygninger. 2 Men han svarte og sa til dem: Ser I ikke alt dette? Sannelig sier jeg eder: Her skal ikke levnes sten på sten som ikke skal brytes ned. 3 Men da han satt på Oljeberget, gikk hans disipler til ham i enrum og sa: Si oss: Når skal dette skje?

skal rokkes. **30** Og da skal Menneskesønnens tegn sammen med lampene. **5** Men da brudgommen gav vise sig på himmelen, og da skal alle jordens slekter sig tid, slumret de alle inn og sov. **6** Men midt på jamre sig, og de skal se Menneskesønnen komme i natten lød der et rop: Se, brudgommen kommer! gå himmelens skyer med kraft og megen herlighet. **31** ham i møte! **7** Da våknet alle jomfruene og gjorde Og han skal sende ut sine engler med basunens sine lamper i stand. **8** Men de dårlige sa til de kloke: veldige røst, og de skal samle hans utvalgte fra de Gi oss av eders olje! for våre lamper slukner. **9** Men fire verdenshjørner, fra himmelbrynen til himmelbrynen. **32** de kloke svarte: Nei; det vilde ikke bli nok både til Lær en lignelse av fikentreet: Så snart det kommer oss og til eder; gå heller til kjøbmennene og kjøp til saft i dets grener, og dets blader springer ut, da vet I eder selv! **10** Men mens de gikk bort for å kjøpe, kom at sommeren er nærfar; **33** således skal også I, når I ser brudgommen, og de som var rede, gikk inn med ham alt dette, vite at han er nærfar for døren. **34** Sannelig sier til bryllupet; og døren blev lukket. **11** Til sist kom da jeg eder: Denne slekt skal ingenlunde forgå for alt også de andre jomfruer og sa: Herre! herre! lukk op dette skjer. **35** Himmel og jord skal forgå, men mine for oss! **12** Men han svarte og sa: Sannelig sier jeg ord skal ingenlunde forgå. **36** Men hin dag og time eder: Jeg kjenner eder ikke. **13** Våk derfor! for I vet vet ingen, ikke engang himmelens engler, men alene ikke dagen eller timen. **14** For det er likesom en mann min Fader. **37** Og som Noahs dager var, således skal som vilde drage utenlands og kalte sine tjenerere for Menneskesønnens komme være; **38** for likesom de i sig og overgav dem sin eiendom, **15** og en gav han dagene før vannflommen å og drakk, tok til ekte og fem talenter, en annen to, og etter en annen en, hver gav til ekte, like til den dag da Noah gikk inn i arken, etter som han var duelig til, og så drog han utenlands. **39** og de visste ikke av før vannflommen kom og **16** Den som hadde fått de fem talenter, gikk da straks tok dem alle, således skal også Menneskesønnens bort og kjøpslo med dem, og tjente fem talenter til. komme være. **40** Da skal to være ute på marken; **17** Likeså den som hadde fått de to; han tjente to en blir tatt med, og en blir latt tilbake. **41** To kvinner til. **18** Men den som hadde fått den ene, gikk bort skal male på kvernen; en blir tatt med, og en blir og gravde i jorden og gjemte sin herres penger. **19** latt tilbake. **42** Våk derfor! for I vet ikke hvad dag Lang tid derefter kom da disse tjeneres herre og holdt eders Herre kommer. **43** Men det skal I vite at dersom regnskap med dem. **20** Da kom han frem som hadde husbonden visste i hvilken nattevakt tyven kom, da fått de fem talenter, og hadde med sig fem talenter til vilde han våke, og ikke la nogen bryte inn i sitt hus. **44** og sa: Herre! du gav mig fem talenter; se, jeg har Derfor vær også I redel for Menneskesønnen kommer tjent fem talenter til. **21** Hans herre sa til ham: Vel, du i den time I ikke tenker. **45** Hvem er da den tro og gode og tro tjener! du har vært tro over lite, jeg vil kloke tjener, som hans husband har satt over sine sette dig over meget; gå inn til din herres glede! **22** tjenestefolk for å gi dem deres mat i rette tid? **46** Salig Da kom også han frem som hadde fått de to talenter, er den tjener som hans husband finner å gjøre så nå og sa: Herre! du gav mig to talenter; se, jeg har tjent han kommer. **47** Sannelig sier jeg eder: Han skal sette to talenter til. **23** Hans herre sa til ham: Vel, du gode ham over alt det han eier. **48** Men dersom den onde og tro tjener! du har vært tro over lite, jeg vil sette dig tjener sier i sitt hjerte: Min herre gir sig tid, **49** og så over meget; gå inn til din herres glede! **24** Men også gir sig til å slå sine medtjenere og eter og drikker med han kom frem som hadde fått den ene talent, og sa: drankerne, **50** da skal denne tjeners herre komme Herre! jeg visste at du er en hård mann, som høster en dag han ikke venter, og en time han ikke vet, **51** hvor du ikke sådde, og sanker hvor du ikke strødde; og hugge ham sørder og gi ham lodd og del med han! jeg ikke sådde, og sanker hvor du ikke strødde; **25** derfor blev jeg redd, og gikk bort og gjemte din talent i jorden; se, her har du ditt. **26** Da svarte hans herre og sa til ham: Du dårlige og late tjener! du visste at jeg høster hvor jeg ikke sådde, og sanker hvor jeg ikke strødde! **27** derfor burde du ha satt mine penger ut hos pengevekslerne, så hadde jeg fått mitt igjen med renter når jeg kom. **28** Ta derfor talenten fra ham

25 Da skal himlenes rike være å ligne med ti jomfruer som tok sine lamper og gikk ut for å møte brudgommen. **2** Men fem av dem var dårlige og fem kloke; **3** de dårlige tok sine lamper, men tok ikke olje med sig; **4** men de kloke tok olje i sine kanner

og gi den til ham som har de ti talenter! **29** For hver høitiden, forat det ikke skal bli opstyr blandt folket. **6** den som har, ham skal gis, og han skal ha overflod; Men da Jesus var kommet til Betania og var i Simon men den som ikke har, fra ham skal tas endog det den spedalskes hus, **7** da kom en kvinne til ham, han har. **30** Og kast den unyttige tjener ut i mørket som hadde en alabaster-krukke med kostelig salve, utenfor! Der skal være gråt og tenners gnidsel. **31** og hun helte den ut over hans hode, mens han satt Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, til bords. **8** Men da disiplene så det, blev de vrede og alle englene med ham, da skal han sitte på sin og sa: Hvad skal denne spille være til? **9** Dette herlighets trone. **32** Og alle folkeslag skal samles for kunde jo være solgt for mange penger og gitt til de hans åsyn, og han skal skille dem fra hverandre, fattige. **10** Men da Jesus merket det, sa han til dem: likesom hyrden skiller fårene fra gjetene, **33** og han Hvorfor gjør I kvinnen forted? hun har jo gjort en skal stille fårene ved sin høire side, men gjetene ved god gjerning mot mig. **11** For de fattige har I alltid den venstre. **34** Da skal kongen si til dem ved sin hos eder, men mig har I ikke alltid. **12** For da hun høire side: Kom hit, I min Faders velsignede! arv det helte denne salve ut over mitt legeme, gjorde hun rike som er beredt eder fra verdens grunnvoll blev mig i stand til min jordeferd. **13** Sannelig sier jeg lagt! **35** For jeg var hungrig, og I gav mig å ete; jeg eder: Hvor som helst dette evangelium forkynnes var tørst, og I gav mig å drikke; jeg var fremmed, og I i all verden, skal også det hun gjorde, omtales til tok imot mig; **36** jeg var naken, og I klædde mig; jeg minne om henne. **14** Da gikk en av de tolv, som hette var syk, og I så til mig; jeg var i fengsel, og I kom til Judas Iskariot, til yppersteprestene **15** og sa: Hvad mig. **37** Da skal de rettferdige svare ham og si: Herre! vil I gi mig, så skal jeg gi ham i eders vold? De gav når så vi dig hungrig og gav dig mat, eller tørst og gav ham da tretti sølvenninger. **16** Og fra den tid av dig drikke? **38** Når så vi dig fremmed og tok imot dig, sågte han leilighet til å forråde ham. **17** Men på den eller naken og klædde dig? **39** Når så vi dig syk eller i første dag av de usyrede brøds høitid gikk disipline fengsel og kom til dig? **40** Og kongen skal svare og si til Jesus og sa til ham: Hvor vil du vi skal gjøre i til dem: Sannelig sier jeg eder: Hvad I har gjort mot stand for dig til å ete påskelammet? **18** Han sa: Gå en av disse mine minste brødre, det har I gjort mot inn i byen til en mann der, og si til ham: Mesteren mig. **41** Da skal han også si til dem ved den venstre sier: Min tid er nær; hos dig vil jeg holde påske med side: Gå bort fra mig, I forbannede, i den evige ild, mine disipler. **19** Og disipline gjorde som Jesus bød som er beredt djevelen og hans engler! (aiōnios g166) dem, og gjorde i stand påskelammet. **20** Men da det **42** For jeg var hungrig, og I gav gav mig ikke å ete; var blitt aften, satte han sig til bords med de tolv. jeg var tørst, og I gav mig ikke å drikke; **43** jeg var **21** Og mens de åt, sa han: Sannelig sier jeg eder: fremmed, og I tok ikke imot mig; jeg var naken, og I En av eder skal forråde mig. **22** Og de blev meget klædde mig ikke; jeg var syk og i fengsel, og I så ikke bedrøvet, og begynte å si til ham hver for sig: Det til mig. **44** Da skal også de svare ham og si: Herre! er da vel ikke mig, Herre? **23** Han svarte og sa: når så vi dig hungrig eller tørst eller fremmed eller Den som dypper hånden i fatet sammen med mig, naken eller syk eller i fengsel og tjente dig ikke? **45** han skal forråde mig. **24** Menneskesønnen går bort, Da skal han svare dem og si: Sannelig sier jeg eder: Hvad I ikke har gjort mot en av disse minste, det har som skrevet er om ham; men ve det menneske ved I heller ikke gjort mot mig. **46** Og disse skal gå bort til hvem Menneskesønnen blir forrådt! Det hadde vært evig pine, men de rettferdige til evig liv. (aiōnios g166) godt for det menneske om han aldri var født. **25** Da svarte Judas, som forrådte ham: Det er da vel ikke mig, rabbi? Han sa til ham: Du har selv sagt det. **26** Men mens de åt, tok Jesus et brød, velsignet og brøt det, gav disipline og sa: Ta, et! Dette er mitt legeme. **27** Og han tok en kalk og takket, gav dem og sa: Drikk alle derav! **28** For dette er mitt blod, den nye pakts blod, som utgydes for mange til syndenes forlælse. **29** Men jeg sier eder: Fra nu av skal jeg

26 Og det skjedde da Jesus hadde endt hele denne tale, da sa han til sine disipler: **2** I vet at om to dager er det påske, og da skal Menneskesønnen overgis til å korsfestes. **3** Da kom yppersteprestene og folkets eldste sammen hos ypperstepresten, som hette Kaifas, i hans gård, **4** og de rádslo om å gripe Jesus med list og slå ham ihjel. **5** Men de sa: Ikke på

ikke drikke av denne vintrets frukt, før den dag da øret av ham. 52 Da sa Jesus til ham: Stikk ditt sverd i jeg skal drikke den ny med eder i min Faders rike. skjeden! for alle som griper til sverd, skal falle for 30 Og da de hadde sunget lovesangen, gikk de ut til sverd. 53 Eller tror du ikke at jeg i denne stund kan Oljeberget. 31 Da sier Jesus til dem: I denne natt bede min Fader, og han vilde sende mig mere enn skal I alle ta anstøt av mig; for det er skrevet: Jeg vil tolv legioner engler? 54 Hvorledes skulde da skriftena siå hyrden, og hjordens får skal adspredes. 32 Men opfylles, at så må skje? 55 I samme stund sa Jesus når jeg er opstanden, vil jeg gå i forveien for eder til til hopen: I er gått ut som mot en røver med sverd og Galilea. 33 Da svarte Peter og sa til ham: Om alle tar stokker for å gripe mig; daglig satt jeg i templet og anstøt av dig, så vil jeg aldri ta anstøt. 34 Jesus sa til lærte, og I grep mig ikke. 56 Men alt dette er skjedd ham: Sannelig sier jeg dig: I denne natt, før hanen forat profetenes skrifter skal opfylles. Da forlot alle galer, skal du fornekte mig tre ganger. 35 Peter sa til disiplene ham og flydde. 57 Men de som hadde grepet ham: Om jeg så skal dø med dig, vil jeg ikke fornekte Jesus, førte ham til ypperstepresten Kaifas; der var dig. Det samme sa alle disiplene. 36 Da kom Jesus de skriftlærde og de eldste samlet. 58 Og Peter fulgte med dem til et sted som heter Getsemane, og han ham langt bagefter like til yppersteprestens gård, og sa til disiplene: Sett eder her, mens jeg går der bort han gikk inn og satte sig hos tjenerne for å se hvad og beder! 37 Og han tok Peter og de to Sebedeus' enden vilde bli. 59 Men yppersteprestene og hele sønner med sig og begynte å bedrøves og engstes. rådet søkte falskt vidnesbyrd mot Jesus, forat de 38 Da sier han til dem: Min sjel er bedrøvet inntil kunde drepe ham; 60 men de fant ikke noget, enda døden; bli her og våk med mig! 39 Og han gikk et mange falske vidner kom frem. Men til sist kom to lite stykke frem, falt på sitt ansikt og bad og sa: Min frem og sa: 61 Denne mann har sagt: Jeg kan bryte Fader! er det mulig, da la denne kalk gå mig forbi! ned Guds tempel og bygge det op igjen på tre dager. Dog, ikke som jeg vil, men som du vil! 40 Og han 62 Da stod ypperstepresten op og sa til ham: Svarer kommer til disiplene og finner dem sovende og sier til du ikke på det som disse vidner mot dig? 63 Men Peter: Så var I da ikke i stand til å våke en time med Jesus tidde. Og ypperstepresten tok til orde og sa til mig! 41 Våk og bed, forat I ikke skal komme i fristelse! ham: Jeg tar dig i ed ved den levende Gud at du sier Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig. 42 Atter gikk oss om du er Messias, Guds Sønn. 64 Jesus sa til han annen gang bort, bad og sa: Min Fader! kan ham: Du har sagt det. Dog, jeg sier eder: Fra nu av ikke dette gå mig forbi, uten at jeg må drikke det, skal I se Menneskesønnen sitte ved kraftens høire da skje din vilje! 43 Og han kom og fant dem etter hånd og komme i himmelens skyer. 65 Da sørderrev sovende; for deres øyne var tunge. 44 Og han lot dem ypperstepresten sine klær og sa: Han har spottet være, og gikk etter bort og bad tredje gang og talte Gud; hvad skal vi mere med vidner? Se, nu har I hørt de samme ord. 45 Da kom han til disipline og sa til gudsbespottelsen! 66 Hvad tykkes eder? De svarte dem: I sover altså og hviler eder! Se, timen er nær da og sa: Han er skyldig til døden. 67 Da spytte de Menneskesønnen skal overgis i synderes hender; ham i ansiktet og slo ham med knyttet neve; andre 46 stå op, la oss gå! Se, han er nær som forråder slo ham med stokker 68 og sa: Spå oss, Messias: mig. 47 Og mens han ennu talte, se, da kom Judas, Hvem var det som slo dig? 69 Men Peter satt utenfor en av de tolv, og med ham fulgte en stor hop med i gårdsrummet. Og en tjenestepike gikk bort til ham sverd og stokker; de kom fra yppersteprestene og og sa: Også du var med Jesus fra Galilea. 70 Men folkets eldste. 48 Men han som forrådde ham, hadde han nektet for dem alle og sa: Jeg forstår ikke hvad gitt dem et tegn og sagt: Den jeg kysser, ham er det; du mener. 71 Men da han gikk ut i portgangen, så en grip ham! 49 Og straks gikk han bort til Jesus og sa: annen pike ham, og sa til dem som var der: Også Vær hilset, rabbi! og kysset ham. 50 Men Jesus sa til denne var med Jesus fra Nasaret. 72 Og etter nektet ham: Venn, hvorfor er du her? Da trådte de til og la han det med en ed: Jeg kjenner ikke det menneske. hånd på Jesus og grep ham. 51 Og se, en av dem 73 Men litt etter gikk de frem som stod der, og sa til som var med Jesus, grep til med hånden og drog sitt Peter: Sannelig, også du er en av dem; ditt mål røber sverd, og han slo til yppersteprestens tjener og hugg dig. 74 Da gav han sig til å forbanne sig og sverge:

Jeg kjenner ikke det menneske. Og straks gol hanen. da gjøre med Jesus, som de kaller Messias? De sier
75 Da kom Peter Jesu ord i hu, at han hadde sagt alle: La ham korsfeste! 23 Han sa da: Hvad ondt har
til ham: Før hanen galen, skal du fornekte mig tre ganger; og han gikk ut og gråt bitterlig.

27 Da det nu var blitt morgen, holdt alle yppersteprestene og folkets eldste råd imot Jesus, at de kunde drepe ham, 2 og de bandt ham og førte ham bort og overgav ham til landshøvdingen Pilatus. 3 Da nu Judas, som forrådte ham, så at han var blitt domfelt, angret han det, og han kom tilbake til yppersteprestene og de eldste med de tretti sølvpenninger og sa: 4 Jeg har syndet da jeg forrådte uskyldig blod. Men de sa: Hvad kommer det oss ved? Se du dertil! 5 Da kastet han sølvpengene inn i templet, og gikk bort og hengte sig. 6 Men yppersteprestene tok sølvpengene og sa: Det er ikke tillatt å legge dem i tempelkisten; for det er blodpenger. 7 Og de holdt råd med hverandre, og kjøpte for pengene pottemakerens aker til gravsted for fremmede. 8 Derfor heter denne aker Blodakeren den dag idag. 9 Da blev det opfylt som er talt ved profeten Jeremias, som sier: Og de tok de tretti sølvpenninger, den verdsattes verdi, han som Israels barn lot verdsette, 10 og de gav dem for pottemakerens aker, således som Herren bød mig. 11 Men Jesus blev stilt frem for landshøvdingen. Og landshøvdingen spurte ham: Er du jødenes konge? Jesus sa til ham: Du sier det. 12 Og på alle yppersteprestenes og de eldstes klagemål svarte han intet. 13 Da sa Pilatus til ham: Hører du ikke hvor meget de vidner imot dig? 14 Og han svarte ham ikke på et eneste ord, så landshøvdingen undret sig storlig. 15 Men på høitiden pleide landshøvdingen å gi folket en fange fri, hvem de vilde. 16 Nu hadde de dengang en vel kjent fange, som hette Barabbas. 17 Da de nu var samlet, sa Pilatus til dem: Hvem vil I jeg skal gi eder fri, Barabbas eller Jesus, som de kaller Messias? 18 For han visste at det var av avind de hadde overgitt ham til ham. 19 Men mens han satt på dommersetet, sendte hans hustru bud til ham og lot si: Ha ikke noget med denne rettferdige å gjøre! for jeg har lidt meget i drømme idag for hans skyld. 20 Men yppersteprestene og de eldste overtalte folket til å be om å få Barabbas fri, og Jesus avlivet. 21 Landshøvdingen tok nu til orde og sa til dem: Hvem av de to vil I jeg skal gi eder fri? De sa: Barabbas! 22 Pilatus sier til dem: Hvad skal jeg

da gjøre med Jesus, som de kaller Messias? De sier alle: La ham korsfeste! 23 Han sa da: Hvad ondt har han da gjort? Men de ropte enda sterkere: La ham korsfeste! 24 Da Pilatus så at han intet uttretet, men at det bare blev større opstyrt, tok han vann og vasket sine hender for folkets øine og sa: Jeg er uskyldig i denne rettferdiges blod; se I dertil! 25 Og alt folket svarte og sa: Hans blod komme over oss og over våre barn! 26 Da gav han dem Barabbas fri; men Jesus lot han hudstryke og overgav ham til å korsfestes. 27 Da tok landshøvdingens stridsmenn Jesus med sig inn i borgen og samlet hele vakten omkring ham. 28 Og de klædde ham av og hengte en skarlagens kappe om ham, 29 og de flettet en krone av torner og satte på hans hode, og gav ham et rør i hans høire hånd, og de falt på kne for ham og hånte ham og sa: Vær hilset, du jødenes konge! 30 Og de spyytet på ham og tok røret og slo ham i hodet. 31 Og da de hadde hånet ham, tok de kappen av ham og klædde ham i hans egne klær, og førte ham bort for å korsfeste ham. 32 Men mens de var på veien, traff de en mann fra Kyrene ved navn Simon; ham tvang de til å bære hans kors. 33 Og da de kom til et sted som kalles Golgata, det er Hodeskaltestedet, 34 gav de ham vin å drikke, blandet med galle; men da han smakte det, vilde han ikke drikke. 35 De korsfestet ham da, og delte hans klær imellem sig ved loddkasting; 36 og de satt der og holdt vakt over ham. 37 Og over hans hode satte de klagemålet imot ham, således skrevet: Dette er Jesus, jødenes konge. 38 Da blev to røvere korsfestet sammen med ham, en på den høire og en på den venstre side. 39 Og de som gikk forbi, spottet ham og rystet på hodet og sa: 40 Du som bryter ned templet og bygger det op igjen på tre dager, frels dig selv! Er du Guds Sønn, da stig ned av korset! 41 Likeså spottet også yppersteprestene tillikemed de skrifflærde og de eldste ham og sa: 42 Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse! Han er jo Israels konge; la ham nu stige ned av korset, så skal vi tro på ham! 43 Han har satt sin lit til Gud; han fri ham nu om han har behag i ham! Han har jo sagt: Jeg er Guds Sønn. 44 På samme måte hånte også røverne ham, de som var korsfestet med ham. 45 Men fra den sjette time blev det mørke over hele landet like til den niende time. 46 Og ved den niende time ropte Jesus med høi røst og sa: Eli! Eli! lama sabaktani?

det er: Min Gud! Min Gud! hvorfor har du forlatt mig? sig på den. 3 Og han var som et lyn å se til, og hans
47 Men da nogen av dem som stod der, hørte det, klædning var hvit som sne; 4 og av frykt for ham
sa de: Han roper på Elias! 48 Og straks løp en av skalv de som holdt vakt, og de blev som døde. 5 Men
dem frem og tok en svamp og fylte den med eddik og engelen tok til orde og sa til kvinnene: Frykt ikke! jeg
stakk den på et rør og gav ham å drikke. 49 Men vet at I søker efter Jesus, den korsfestede; 6 han er
de andre sa: Vent, la oss se om Elias kommer for å ikke her; han er opstanden, som han sa; kom og se
frelse ham! 50 Men Jesus ropte etter med høi røst og stedet hvor han lå! 7 Og gå avsted i hast og si til
opgav ånden. 51 Og se, forhenget i templet revnet i hans disipler at han er opstanden fra de døde. Og
to stykker fra øverst til nederst, og jorden skalv, og se, han går i forveien for eder til Galilea; der skal i
klippene revnet, 52 og gravene åpnedes, og mange se ham. Se, jeg har sagt eder det! 8 Og de gikk i
av de hensovede helliges legemer stod op, 53 og de hast bort fra graven med frykt og stor glede, og løp
gikk ut av gravene etter hans opstandelse, og kom avsted for å fortelle hans disipler det. 9 Og se, Jesus
inn i den hellige stad og viste sig for mange. 54 Men møtte dem og sa: Fred være med eder! Men de gikk
da hovedsmannen og de som holdt vakt med ham frem og omfavnet hans føtter og tilbad ham. 10 Da sa
over Jesus, så jordskjelvet og det som skjedde, blev Jesus til dem: Frykt ikke! Gå og si til mine brødre
de såre forferdet og sa: Sannelig, denne var Guds at de skal dra til Galilea; der skal de få se mig. 11
Sønn! 55 Men mange kvinder som hadde fulgt Jesus Men mens de var på veien, se, da kom nogen av
fra Galilea og tjent ham, stod der og så på i frastand; vakten inn i byen og fortalte yppersteprestene alt det
56 blandt dem var Maria Magdalena, og Maria, Jakobs som var skjedd. 12 Da kom disse sammen med de
og Joses' mor, og Sebedeus-sønnenes mor. 57 Men eldste og rådslo, og de gav stridsmennene mange
da det var blitt aften, kom en rik mann fra Arimatea penger 13 og sa: I skal si: Hans disipler kom om
ved navn Josef, som også var blitt en Jesu disippel; natten og stjal ham bort mens visov. 14 Og om det
58 han gikk til Pilatus og bad om Jesu legeme. Da skulde komme landshøvdingen for øre, da skal vi tale
bød Pilatus at det skulde gis ham. 59 Og Josef tok vel med ham, og lage det så at I kan være trygge. 15
legemet og svøpte det i et rent, fint linklæde 60 og la De tok da pengene, og gjorde som de blev lært; og
det i sin nye grav, som han hadde latt hugge i klippen, dette rylte kom ut blandt jødene, og har holdt sig til
og han veltet en stor sten for døren til graven, og denne dag. 16 Men de elleve disipler drog til Galilea
gikk bort. 61 Men Maria Magdalena og den andre til det fjell hvor Jesus hadde satt dem stevne. 17 Og
Maria var der og satt like imot graven. 62 Men den da de så ham, tilbad de ham; men nogen tvilte. 18 Og
næste dag, som var dagen etter beredelses-dagen, Jesus trådte frem, talte til dem og sa: Mig er gitt all
kom yppersteprestene og fariseerne sammen hos makt i himmel og på jord; 19 gå derfor ut og gjør alle
Pilatus 63 og sa: Herrel vi kommer i hu at mens folkeslag til disipler, idet I døper dem til Faderens og
denne forfører enn var i live, sa han: Tre dager etter Sønnens og den Hellige Ånds navn, 20 og lærer dem
står jeg op. 64 Byd derfor at de vokter graven vel til å holde alt det jeg har befalt eder. Og se, jeg er med
den tredje dag, forat ikke hans disipler skal komme eder alle dager inntil verdens ende! (aiōn g165)

28 Men ved enden av sabbaten, da det lysnet mot
den første dag i uken, kom Maria Magdalena
og den andre Maria for å se til graven. 2 Og se, det
kom et stort jordskjelv; for en Herrens engel fór ned
fra himmelen og trådte til og veltet stenen fra og satte

Markus

1 Begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Sønns evangelium. 2 Som skrevet står hos profeten Esaias: Se, jeg sender mitt bud for ditt åsyn; han skal rydde din vei; 3 det er en røst av en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier jevne! 4 - således stod døperen Johannes frem i ørkenen og forkynne omvendelses dåp til syndenes forladelse, 5 og hele Judea og alle de fra Jerusalem gikk ut til ham, og de blev døpt av ham i elven Jordan, idet de bekjente sine synder. 6 Og Johannes hadde klædning av kamelhår, og lærbelte om sin lend, og hans mat var gresshopper og vill honning. 7 Og han forkynnte og sa: Efter mig kommer den som er sterkere enn jeg, han hvis skorem jeg ikke er verdig til å bukke mig ned og løse. 8 Jeg har døpt eder med vann, men han skal døpe eder med den Hellige Ånd. 9 Og det skjedde i de dager at Jesus kom fra Nasaret i Galilea og blev døpt av Johannes i Jordan; 10 og straks da han steg op av vannet, så han himmelen åpne sig og Ånden komme ned over ham som en due. 11 Og det kom en røst fra himmelen: Du er min Sønn, den elskede; i dig har jeg velbehag. 12 Og straks drev Ånden ham ut i ørkenen, 13 og han var i ørkenen og blev fristet av Satan i firti dager, og han var hos de ville dyr; og englene tjente ham. 14 Men etterat Johannes var kastet i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkynne Guds evangelium, 15 og sa: Tiden er fullkommen, og Guds rike er kommet nær; omvend eder, og tro på evangeliet! 16 Og da han gikk forbi ved den Galileiske Sjø, så han Simon og Andreas, Simons bror, i ferd med å kaste garn i sjøen; for de var fiskere; 17 og Jesus sa til dem: Følg mig, så vil jeg gjøre eder til menneskefiskere! 18 Og de forlot straks sine garn og fulgte ham. 19 Og da han var gått litt lenger frem, så han Jakob, Sebedeus' sønn, og hans bror Johannes i ferd med å bøte sine garn i båten, 20 og straks kalte han dem, og de forlot sin far Sebedeus i båten med leiefolkene og fulgte ham. 21 Og de gikk inn i Kapernaum, og straks på sabbaten gikk han inn i synagogen og lærte. 22 Og de var slått av forundring over hans lære; for han lærte dem som en som hadde myndighet, og ikke som de skriftlærde. 23 Og det var i deres synagoge en mann med en uren ånd, og han ropte: 24 Hvad har vi med dig å gjøre, Jesus fra Nasaret? Du er kommet for å ødelegge oss; jeg vet hvem du er, du Guds hellige! 25 Og Jesus truet den og sa: Ti og far ut av ham! 26 Og den urene ånd slet i ham og skrek med høi røst og fôr ut av ham. 27 Og de blev alle forferdet, så de spurte hverandre: Hvad er dette? En ny lære! Med myndighet byder han endog de urene ånder, og de er ham lydige! 28 Og ryktet om ham kom straks ut allested i hele landet deromkring i Galilea. 29 Og de gikk straks ut av synagogen og gikk inn i Simons og Andreas hus sammen med Jakob og Johannes. 30 Men Simons svigermor lå til sengs og hadde feber, og straks talte de til ham om henne. 31 Og han trådte til og tok henne ved hånden og reiste henne op; og feberen forlot henne, og hun tjente dem. 32 Men da det var blitt aften og solen gikk ned, førté de til ham alle dem som hadde ondt, og de besatte; 33 og hele byen var samlet for døren. 34 Og han helbredet mange som hadde ondt av forskjellige sykdommer, og drev ut mange onde ånder, og han tillot ikke de onde ånder å tale, fordi de kjente ham. 35 Og tidlig om morgenenen, mens det ennu var aldeles mørkt, stod han op og gikk ut og drog bort til et øde sted og bad der. 36 Og Simon og de som var med ham, skyndte sig etter ham. 37 Og de fant ham og sa til ham: Alle leter etter dig. 38 Og han sa til dem: La oss gå annensteds, til småbyene heromkring, forat jeg kan forkynne ordet også der! for derfor er jeg gått ut. 39 Og han kom og forkynnte ordet i deres synagoger over hele Galilea, og drev ut de onde ånder. 40 Og en spedalsk kom til ham og bad ham og falt på kne for ham og sa: Om du vil, så kan du rense mig. 41 Og han ynkedes inderlig over ham, Og rakte sin hånd ut og rørte ved ham og sa: Jeg vil; bli ren! 42 Og straks forlot spedalskheten ham, og han blev renset. 43 Og han talte strengt til ham og drev ham straks ut, 44 og sa til ham: Se til at du ikke sier det til nogen; men gå og te dig for presten, og bær frem det offer for din renseelse som Moses har påbudt, til et vidnesbyrd for dem! 45 Men han gikk ut og begynte å tale vidt og bredt om det og å utbrede ryktet, så at Jesus ikke mere kunde gå åpenlyst inn i nogen by; men han var utenfor, på øde steder, og de kom til ham allested fra.

2 Og nogen dager derefter gikk han etter inn i Kapernaum, og det spurtes at han var hjemme. 2 Og mange samlet sig, så de ikke lenger fikk rum,

ikke engang ved døren, og han talte ordet til dem. 3 vinen sprengte sekkene og vinen spilles og sekkene Ødelegges; men ny vin i nye skinnsekker! 23 Og det båret av fire mann; 4 og da de ikke kunde komme skjedde at han gikk igjennem en aker på sabbaten, frem til ham for folketrengselen, tok de taket av der og hans disipler begynte å plukke aks mens de gikk hvor han var, og brøt hull og firte ned sengen som der. 24 Og fariseerne sa til ham: Se, hvorfor gjør de den verkbrudne lå på. 5 Og da Jesus så deres tro, på sabbaten det som ikke er tillatt? 25 Og han sa til sa han til den verkbrudne: Sønn! dine synder er dig dem: Har I aldri lest hvad David gjorde da han var i forlatt. 6 Men nogen skriftlærde satt der og tenkte i nød og sultet, han selv og de som var med ham, 26 sine hjerter: 7 Hvorfor taler dennemann så? Han hvorledes han gikk inn i Guds hus, da Abjatar var spotter Gud; hvem kan forlate synder uten en, det er ypperst prest, og åt skuebrødene, som ingen har lov God? 8 Og Jesus kjente straks i sin ånd at de tenkte til å ete uten prestene, og gav også dem som var så ved sig selv, og han sa til dem: Hvorfor tenker I med ham? 27 Og han sa til dem: Sabbaten blev til for slikt i eders hjerter? 9 Hvad er lettest, enten å si til menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbatens den verkbrudne: Dine synder er dig forlatt, eller å si: skyld. 28 Så er da Menneskesønnen herre også over Stå op og ta din seng og gå! 10 Men forat I skal vite sabbaten.

at Menneskesønnen har makt på jorden til å forlate synder - så sier han til den verkbrudne: 11 Jeg sier dig: Stå op og ta din seng og gå hjem til ditt hus! 12 Og han stod op og tok straks sin seng og gikk ut for alle øine, så alle blev ute av sig selv av forundring og priste Gud og sa: Slik har vi aldri sett. 13 Og han gikk etter ut til sjøen, og alt folket kom til ham, og han lærte dem. 14 Og da han gikk videre, så han Levi, Alfeus' sønn, sitte på tollboden, og han sa til ham: Følg mig! Og han stod op og fulgte ham. 15 Og det skjedde at han satt til bords i hans hus; og mange toldere og syndere satt til bords med Jesus og hans disipler; for det var mange av dem, og de fulgte ham. 16 Og da de skriftlærde og fariseerne så at han åt sammen med toldere og syndere, sa de til hans disipler: Han eter og drikker med toldere og syndere! 17 Og da Jesus hørte det, sa han til dem: De friske trenger ikke til læge, men de som har ondt; jeg er ikke kommet for å kalte rettferdige, men for å kalte syndere. 18 Og Johannes' og fariseernes disipler holdt faste, og de kom og sa til ham: Hvorfor faster Johannes' disipler og fariseernes disipler, men dine disipler faster ikke? 19 Og Jesus sa til dem: Kan vel brudesvennene faste så lenge brudgommen er hos dem? Så lenge de har brudgommen hos sig, kan de ikke faste. 20 Men de dager skal komme da brudgommen blir tatt fra dem, og da skal de faste, på den dag. 21 Ingen syr en lapp av ukrympt tøi på et gammelt klædebon, ellers river den nye lapp et stykke med sig av det gamle, og riften blir verre. 22 Og ingen fyller ny vin i gamle skinnsekker; ellers vil

3 Og han gikk etter inn i en synagoge, og der var en mann som hadde en vissem hånd. 2 Og de lurte på ham, om han vilde helbrede ham på sabbaten, forat de kunde føre klagemål imot ham. 3 Og han sa til mannen som hadde den visne hånd: Stå op og kom frem! 4 Og han sa til dem: Er det tillatt på sabbaten å gjøre godt eller å gjøre ondt, å berge liv eller å slå ihjel? Men de tidde. 5 Og han så omkring på dem med harme, full av sorg over deres hjertes forherdelse, og sa til mannen: Rekk din hånd ut! Og han rakte den ut, og hans hånd blev frisk igjen. 6 Og fariseerne gikk ut og holdt straks råd imot ham sammen med herodianerne, hvorledes de skulle få ryddet ham av veien. 7 Og Jesus drog bort med sine disipler til sjøen, og en stor mengde fra Galilea og fra Judea fulgte ham, 8 og fra Jerusalem og fra Idumea og fra landet på hin side Jordan og omkring Tyrus og Sidon kom de til ham, en stor mengde, da de hørte hvor store gjerninger han gjorde. 9 Og han bød sine disipler at en båt skulle ligge ferdig til ham for folkets skyld, forat de ikke skulle trenge ham; 10 for han helbredet mange, så at alle de som hadde plager, trengte sig inn på ham for å få røre ved ham. 11 Og når de urene ånder så ham, falt de ned for ham og ropte: Du er Guds Sønn! 12 Og han bød dem med mange strenge ord at de ikke skulle gjøre ham kjent. 13 Og han gikk opp i fjellet og kalte til seg dem han selv vilde, og de gikk til ham. 14 Og han utvalgte tolv, som skulle være med ham, og som han kunde sende ut for å forkynne ordet 15 og ha makt til å drive ut de onde ånder, 16 og han gav

Simon navnet Peter, **17** og Jakob, Sebedeus' sønn, og da det ikke hadde rot, visnet det. **7** Og noget falt og Johannes, Jakobs bror, og han gav dem navnet blandt torner; og tornene skjøt op og kvalte det, og Boanerges, det er tordensønner, **18** og Andreas og det bar ikke frukt. **8** Og noget falt i god jord; og det Filip og Bartolomeus og Matteus og Tomas og Jakob, bar frukt som vokste og blev stor, og det bar inntil Alfeus' sønn, og Taddeus og Simon Kananeus **19** og tretti fold og seksti fold og hundre fold. **9** Og han sa til Judas Iskariot, han som forrådte ham. **20** Og de kom dem: Den som har ører å høre med, han høre! **10** hjem, og folket kom etter sammen, så de ikke engang Og da han var blitt alene, spurte de tolv og de andre kunde få sig mat. **21** Og da hans nærmeste fikk høre som var med ham, om lignelsene. **11** Og han sa til om det, gikk de hjemmefra for å få fatt på ham; for de dem: Eder er Guds rikes hemmelighet gitt, men til sa: Han er fra sig selv. **22** Og de skriftlærde, som hine som er utenfor, sies det alt sammen i lignelser, var kommet ned fra Jerusalem, sa: Han er besatt **12** forat de skal se og se og ikke skjelne, og høre av Be'elsebul, og: Det er ved de onde ånders fyrste og høre og ikke forstå, forat de ikke skal omvende han driver de onde ånder ut. **23** Og han kalte dem sig og få forlatelse. **13** Og han sa til dem: Forstår I til sig og sa til dem i lignelser: Hvorledes kan Satan ikke denne lignelse? Hvorledes skal I da skjønne alle drive Satan ut? **24** Om et rike kommer i strid med sig lignelsene? **14** Såmannen sår ordet. **15** Men de ved selv, kan dette rike ikke bli stående, **25** og om et hus veien er de som ordet blir sådd i, og når de har hørt kommer i strid med sig selv, kan dette hus ikke bli det, kommer straks Satan og tar bort ordet som er stående. **26** Og dersom Satan setter sig op mot sig sådd i dem. **16** Og på samme måte de som såes på selv og kommer i strid med sig selv, kan han ikke bli stengrunn; det er de som straks tar imot ordet med stående, men det er ute med ham. **27** Men ingen kan glede når de får høre det, **17** og de har ikke rot i sig, gå inn i den sterkes hus og røve hans gods uten at men holder bare ut til en tid; blir det så trengsel eller han først har bundet den sterke; da kan han plyndre forfølgelse for ordets skyld, da tar de straks anstøt. hans hus. **28** Sannelig sier jeg eder: Alle synder skal **18** Og andre igjen er de som såes blandt torner; det bli menneskenes barn forlatt, og alle bespottelser som er de som hører ordet, **19** og verdens bekymringer og de taler; **29** men den som taler bespottelig mot den rikdommens forførelse og attrå etter de andre ting Hellige Ånd, han får i all evighet ikke forlatelse, men kommer inn og kveler ordet, og det blir uten frukt. er skyldig i en evig synd - (aiōn g165, aiōnios g166) **30** (aiōn g165) **20** Og dette er de som er sådd i den gode det var fordi de sa: Han er besatt av en uren ånd. **31** jord: de som hører ordet og tar imot det og bærer Så kom hans mor og hans brødre, og de stod utenfor frukt, tretti fold og seksti fold og hundre fold. **21** Og og sendte bud til ham og bad ham komme ut. **32** Og han sa til dem: Kommer vel lyset inn for å settes folket satt omkring ham, og de sa til ham: Se, din mor under en skjepp eller under en seng? Kommer det og dine brødre er utenfor og spør etter dig. **33** Og han ikke for å settes i staken? **22** For intet er skjult uten at svarte dem og sa: Hvem er min mor og mine brødre? det skal åpenbares, heller ikke blir noget dulgt uten **34** Og han så på dem som satt omkring ham, og sa: for å komme for dagen. **23** Om nogen har ører å høre Se, det er min mor og mine brødre! **35** Den som gjør med, han høre! **24** Og han sa til dem: Akt på hvad I Guds vilje, han er min bror og søster og mor.

4 Og han begynte etter å lære ved sjøen, og meget folk samlet sig om ham, så han gikk ut i en båt og satt i den ute på sjøen, og alt folket var på land ved sjøen. **2** Og han lærte dem meget i lignelser, og sa til dem idet han lærte: **3** Hør! Se, en såmann gikk ut for å så, **4** og det skjedde da han sådde, da falt noget ved veien; og fuglene kom og åt det op. **5** Og noget falt på stengrunn, hvor det ikke hadde meget jord; og det kom snart op, fordi det ikke hadde dyp jord, **6** og da solen gikk op, blev det avsvidd,

ed er måles igjen, og enn mene skal gis eder. **25** For den som har, ham skal gis, og den som ikke har, fra ham skal endog tas det han har. **26** Og han sa: Med Guds rike er det således som når et menneske kaster sæden i jorden **27** og sover og står op, natt og dag, og sæden spirer frem og blir høi, uten at han selv vet av det. **28** Av sig selv bærer jorden grøde: først strå, så aks, så fullt korn i akset. **29** Men når grøden er moden, sender han straks sigden ut, fordi høsten er forhånden. **30** Og han sa: Hvad skal vi ligne

Guds rike med, eller hvad lignelse skal vi bruke om ut over stupet ned i sjøen, omkring to tusen i tallet, det? 31 Det er likesom sennepskornet, som er mindre og druknet i sjøen. 14 Og de som gjætte dem, tok enn alt annet frø på jorden når det såes i jorden; 32 flukten, og fortalte det i byen og i bygden. Og folk og når det er sådd, vokser det op og blir større enn kom ut for å se hvad som hadde hendt. 15 Og de alle maturter og skyter store grener, så at himmelens kom til Jesus og så den besatte sitte påklaedd og fugler kan bygge rede under dets skygge. 33 Og i ved sans og samling, han som hadde vært besatt av mange sådanne lignelser talte han ordet til dem, så legionen, og de blev forferdet. 16 Og de som hadde meget som de kunde høre, 34 og uten lignelse talte sett det, fortalte dem hvorledes det var gått med den han ikke til dem; men i enrum utla han alt sammen besatte, og om svinene. 17 Og de begynte å be ham for sine disipler. 35 Og samme dag, da det var blitt at han vilde dra bort fra deres landemerker. 18 Og aften, sa han til dem: La oss fare over til hin side! 36 da han gikk i båten, bad den besatte om å få være Og de lot folket fare, og tok ham med sig i båten som med ham. 19 Og han gav ham ikke lov, men sa til han var; men også andre båter var i følge med ham. ham: Gå hjem til dine og fortell dem hvor store ting 37 Og det kom en sterk stormwind, og bølgene slo Herren har gjort imot dig, og at han har miskunnet sig inn i båten, så at den holdt på å fylles. 38 Og han lå over dig! 20 Og han gikk bort og begynte å kunngjøre og sov bak i båten på en hodepute; og de vekket i Dekapolis hvor store ting Jesus hadde gjort imot ham og sa til ham: Mester! bryr du dig ikke om at vi ham; og alle undret sig. 21 Og da Jesus var faret går under? 39 Og han stod op og truet vinden, og over med båten til hin side igjen, samlet meget folk til sjøen sa han: Ti, vær stille! Og vinden la sig, og sig om ham; og han var ved sjøen. 22 Og det kom det blev blikkstille. 40 Og han sa til dem: Hvorfor er I en av synagoge-forstanderne ved navn Jairus; og så redde? Hvorledes kan I være så vantro? 41 Og da han så ham, falt han ned for hans føtter, 23 og de blev storlig forferdet, og sa til hverandre: Hvad er han bad ham meget og sa: Min datter ligger på det dette for en, som både vinden og sjøen er lydige?

5 Og de kom over på hin side av sjøen, til gerasernes bygd. 2 Og da han var gått ut av båten, kom det straks mot ham ut av gravene en mann som var besatt av en uren ånd. 3 Han hadde sitt tilhold der i gravene, og de kunde ikke lenger binde ham, ikke engang med lenker; 4 for han hadde ofte vært bundet med fot-jern og lenker, og lenkene hadde han revet av sig, og fot-jernene hadde han sønderslitt, og ingen kunde rá med ham, 5 og han var alltid, natt og dag, i gravene og på fjellene og skrek og slo sig selv med stener. 6 Og da han så Jesus langt borte, løp han til og falt ned for ham, 7 og ropte med høi röst: Hvad har jeg med dig å gjøre, Jesus, du den høieste Guds Sønn? Jeg besverger dig ved Gud at du ikke må pine mig! 8 For han sa til ham: Far ut av mannen, du urene ånd! 9 Og han spurte ham: Hvad er ditt navn? Og han sa til ham: Legion er mitt navn; for vi er mange. 10 Og han bad ham meget at han ikke måtte drive dem ut av bygden. 11 Men det gikk en stor svinehjord og beitet der ved fjellet, 12 Og de bad ham: Send oss inn i svinene, så vi kan fare i dem! 13 Og han gav dem lov til det. Og de urene ånder før ut og før i svinene; og hjorden styrtet sig

ut over stupet ned i sjøen, omkring to tusen i tallet, 14 Og de som gjætte dem, tok enn alt annet frø på jorden når det såes i jorden; 15 flukten, og fortalte det i byen og i bygden. Og folk kom ut for å se hvad som hadde hendt. 16 Og de alle maturter og skyter store grener, så at himmelens kom til Jesus og så den besatte sitte påklaedd og fugler kan bygge rede under dets skygge. 17 Og de begynte å be ham for sine disipler. 18 Og aften, sa han til dem: La oss fare over til hin side! 19 da han gikk i båten, bad den besatte om å få være med ham. 20 Og han gav ham ikke lov, men sa til han var; men også andre båter var i følge med ham. ham: Gå hjem til dine og fortell dem hvor store ting 21 Og da Jesus var faret går under? 22 Og han gikk bort og begynte å kunngjøre og sov bak i båten på en hodepute; og de vekket i Dekapolis hvor store ting Jesus hadde gjort imot ham og sa til ham: Mester! bryr du dig ikke om at vi ham; og alle undret sig. 23 En av synagoge-forstanderne ved navn Jairus; og så redde? Hvorledes kan I være så vantro? 24 Og da han så ham, falt han ned for hans føtter, 25 og han bad ham meget og sa: Min datter ligger på det siste; kom og legg dine hender på henne, så hun må bli frelst og leve! 26 Og han gikk bort med ham, og meget folk fulgte ham, og de trengte ham. 27 Og der var en kvinne som hadde hatt blodsott i tolv år; 28 og hun hadde lidt meget av mange læger og satt til alt det hun eide, og hadde ikke hatt nogen hjelp av det, men var heller blitt verre; 29 da hun hadde hørt ryktet om Jesus, kom hun midt iblandt folket og rørte bakfra ved hans klædebon. 30 For hun sa: Kan jeg få røre, om det så bare er ved hans klær, så blir jeg helbredet. 31 Og straks uttørkedes hennes blods kilde, og hun kjente i sitt legereme at hun var helbredet for sin plage. 32 Og Jesus kjente straks hos sig selv den kraft som gikk ut fra ham, og han vendte sig om i hopen og sa: Hvem var det som rørte ved mine klær? 33 Og hans disipler sa til ham: Du ser at folket trenger dig på alle kanter, og du sier: Hvem var det som rørte ved mig? 34 Og han så sig om for å få øie på henne som hadde gjort dette. 35 Men kvinnnen kom redd og skjelvende, for hun visste hva som var skjedd med henne, og hun falt ned for ham og sa ham hele sannheten. 36 Da sa han til henne: Datter! din tro har frelst dig; gå bort i fred, og vær helbredet for din plage! 37 Mens han ennu talte,

kom det folk fra synagoge-forstanderen og sa: Din datter er død; hvorfor umaker du mesteren lenger? kjent vidt og bredt - og han sa: Døperen Johannes er synagoge-forstanderen: Frykt ikke, bare tro! 37 Og han lot ingen følge med sig uten Peter og Jakob og igjen sa: Det er en profet, som en av profetene. 16 Johannes, Jakobs bror. 38 Og de kom til synagoge- forstanderen hus, og han så en larmende hop og jeg lot halshugge, han er opstanden fra de døde, og derfor er det disse krefter synagoge-forstanderen: Hvorfor larmer og gråter !? Barnet er ikke død; Johannes og lagt ham i bånd og kastet ham i fengsel folk i stor gråt og jammer, 39 og han gikk inn og sa til For Herodes hadde selv sendt folk avsted og grep dem: For Herodias' skyld, som var hans bror Filips hustru; ut, og tar med sig barnets far og mor og dem som var for han hadde giftet sig med henne. 18 Men Johannes med ham, og går inn der hvor barnet var. 41 Og han hadde sagt til Herodes: Det er dig ikke tillatt å ha din tar barnet ved hånden og sier til henne: Talita kumi; brors hustru. 19 Og Herodias bar hat til ham og vilde det er utlagt: Pike! jeg sier dig: Stå op! 42 Og straks gjerne slå ham ihjel, men kunde ikke utvirke det. 20 stod piken op og gikk omkring; for hun var tolv år For Herodes fryktet Johannes, fordi han kjente ham gammel. Og de blev storlig forferdet. 43 Og han bød som en rettferdig og hellig mann, og han holdt sin dem strengt at ikke nogen skulde få dette å vite; og hånd over ham, og når han hørte ham, var han i tvil han sa at de skulde gi henne noget å ete.

6 Og han gikk ut derfra og kom til sitt hjemsted, og hans disipler fulgte ham. 2 Og da sabbaten kom, begynte han å lære i synagogen. Og mange som hørte ham, var slått av forundring og sa: Hvorfra har han dette, og hvad er det for en visdom som er ham gitt? Og slike kraftige gjerninger som skjer ved hans hender! 3 Er ikke dette tømmermannen, Marias sønn og bror til Jakob og Joses og Judas og Simon, og er ikke hans søstre her hos oss? Og de tok anstøt av ham. 4 Og Jesus sa til dem: En profet blir ikke foraktet annensteds enn på sitt hjemsted og blandt sine slektinger og i sitt hus. 5 Og han kunde ikke gjøre nogen kraftig gjerning der, undtagen at han la sine hender på nogen få syke og helbredet dem; 6 og han undret sig over deres vantro. Og han gikk omkring i byene og lærte. 7 Og han kalte de tolv til sig og begynte å sende dem ut, to og to, og gav dem makt over de urene ånder. 8 Og han bød dem at de ikke skulde ta noget med på veien, uten bare en stav, ikke brød, ikke skreppe, ikke kobber i beltet, 9 men ha sko på, og ikke to kjortler. 10 Og han sa til dem: Hvor I kommer inn i et hus, der skal I bli til I drar videre fra det sted. 11 Og hvor de ikke tar imot eder og ikke hører på eder, der skal I gå ut fra det sted og ryste av støvet under eders føtter til et vidnesbyrd mot dem. 12 Og de gikk ut og forkynnte for folket at de skulde omvende sig, 13 og de drev ut mange onde ånder og salvet mange syke med olje og helbredet dem. 14 Og

kong Herodes fikk høre om dette - for Jesu navn blev kjent vidt og bredt - og han sa: Døperen Johannes er opstanden fra de døde, og derfor er det disse krefter synagoge-forstanderen: Frykt ikke, bare tro! 37 Og han er virksomme i ham. 15 Andre sa: Det er Elias; andre han lot ingen følge med sig uten Peter og Jakob og igjen sa: Det er en profet, som en av profetene. 16 Johannes, Jakobs bror. 38 Og de kom til synagoge- forstanderen hus, og han så en larmende hop og jeg lot halshugge, han er opstanden fra de døde. 17 folk i stor gråt og jammer, 39 og han gikk inn og sa til For Herodes hadde selv sendt folk avsted og grep dem: For Herodias' skyld, som var hans bror Filips hustru; ut, og tar med sig barnets far og mor og dem som var for han hadde giftet sig med henne. 18 Men Johannes med ham, og går inn der hvor barnet var. 41 Og han hadde sagt til Herodes: Det er dig ikke tillatt å ha din tar barnet ved hånden og sier til henne: Talita kumi; brors hustru. 19 Og Herodias bar hat til ham og vilde det er utlagt: Pike! jeg sier dig: Stå op! 42 Og straks gjerne slå ham ihjel, men kunde ikke utvirke det. 20 stod piken op og gikk omkring; for hun var tolv år For Herodes fryktet Johannes, fordi han kjente ham gammel. Og de blev storlig forferdet. 43 Og han bød som en rettferdig og hellig mann, og han holdt sin dem strengt at ikke nogen skulde få dette å vite; og hånd over ham, og når han hørte ham, var han i tvil han sa at de skulde gi henne noget å ete.

om mangt og meget, og han hørte ham gjerne. 21 Så kom det en beleilig dag, da Herodes gjorde et gjestebud på sin fødselsdag for sine stormenn og krigshøvdingene og de fornemste i Galilea, 22 og Herodias' datter kom inn og danset, og Herodes og de som satt til bords med ham, syntes om henne. Og kongen sa til piken: Be mig om hvad du vil, og jeg vil gi dig det! 23 Og han svor henne til: Hvad du ber mig om, det vil jeg gi dig, om det så var halvdelen av mitt rike. 24 Hun gikk da ut og sa til sin mor: Hvad skal jeg be om? Hun sa: Om døperen Johannes' hode. 25 Og straks skyndte hun sig inn til kongen og bad ham og sa: Jeg vil at du straks skal gi mig døperen Johannes' hode på et fat. 26 Og kongen blev meget bedrøvet; men for sine eders skyld og for deres skyld som satt til bords, vilde han ikke si nei til henne. 27 Og straks sendte kongen en av sin livvakt avsted og bød ham hente hans hode. 28 Han gikk da avsted og halshugget ham i fengslet, og kom med hans hode på et fat og gav det til piken, og piken gav det til sin mor. 29 Og da hans disipler hørte det, kom de og tok hans legeme og la det i en grav. 30 Og apostlene samlet sig igjen hos Jesus, og fortalte ham alt det de hadde gjort og lært. 31 Og han sa til dem: Kom nu I med mig avsides til et øde sted og hvil eder litt ut! For det var mange som gikk til og fra, og det blev ikke engang tid for dem til å få sig mat. 32 Så drog de avsted i båten til et øde sted for sig selv. 33 Og folk så dem dra bort, og mange kjente dem; og fra alle byene løp de til fots

dit og kom før dem. **34** Og da han gikk i land, så han så bare var ved det ytterste av hans klædebon; og meget folk, og han ynkedes nderlig over dem; for de alle de som rørte ved ham, blev helbredet.

var lik får som ikke har hyrde; og han begynte å lære dem meget. **35** Og da det alt var sent på dagen, gikk hans disipler til ham og sa: Stedet er øde, og det er alt sent på dagen; **36** la dem fare, så de kan gå bort i bygdene og byene heromkring og kjøpe sig noget å ete! **37** Men han svarte og sa til dem: Gi I dem å ete! Og de sa til ham: Skal vi gå bort og kjøpe brød for to hundre penninger og gi dem å ete? **38** Men han sa til dem: Hvor mange brød har I? Gå bort og se etter! Og da de hadde sett etter, sa de: Fem, og to fisker. **39** Og han bød dem å la alle sette sig ned i det grønne gress, lag ved lag. **40** Og de satte sig ned, hop ved hop, somme på hundre og somme på femti. **41** Og han tok de fem brød og de to fisker, så op mot himmelen og velsignet dem; og han brøt brødene og gav dem til disiplene, forat de skulde dele ut til folket, og de to fisker delte han imellem dem alle. **42** Og de åt alle og blev mette; **43** og de tok op tolv kurver fulle av stykker, og likeså av fiskene. **44** Og de som hadde ett brødene, var fem tusen menn. **45** Og straks nødde han sine disipler til å gå i båten og fare i forveien over til hin side, til Betsaida, mens han selv sendte folket avsted. **46** Og da han skiltes fra dem, gikk han op i fjellet for å bede. **47** Og da det var blitt aften, var båten midt på sjøen, og han var alene på land. **48** Og da han så at de var i nød mens de rodde - for vinden var imot - kom han til dem ved den fjerde nattevakt, vandrere på sjøen, og han vilde gå forbi dem. **49** Men da de så ham vandre på sjøen, trodde de at det var et spøkelse, og de skrek; **50** for de så ham alle sammen og blev forferdet. Men han talte straks til dem og sa: Vær frimodige; det er mig, frykt ikke! **51** Og han steg inn i båten til dem, og vinden la sig; og de blev ute av sig selv av forundring. **52** For de hadde ikke fått forstand av det som var skjedd med brødene; men deres hjerte var forherdet. **53** Og da de hadde føret over, kom de til Gennesrets land og la til der. **54** Og da de gikk ut av båten, kjente folket ham straks igjen, **55** og de løp omkring i alt landet der, og de begynte å føre de syke omkring i sine senger dit hvor de hørte at han var. **56** Og hvor han gikk inn i landsbyer eller byer eller gårder, der la de sine syke på torvene og bad ham at de måtte få røre, om det

7 Og fariseerne og nogen av de skriftlærde, som var kommet fra Jerusalem, samlet sig om ham. **2** Og de fikk se at nogen av hans disipler åt med vanhellige, det er uvaskede, hender; **3** fariseerne og alle jøder eter ikke uten at de først omhyggelig har vasket hendene, for de holder fast ved de gammels vedtekts, **4** og når de kommer fra torvet, eter de ikke før de har vasket sig, og det er meget annet som de har vedtatt å holde: vaskninger av beger og krus og kobberkar og benker. **5** Og fariseerne og de skriftlærde spurte ham: Hvorfor følger ikke dine disipler de gammels vedtekts, men eter med vanhellige hender? **6** Men han sa til dem: Rett spåddes Esaias om eder, I hyklere, således som skrevet er: Dette folk ærer mig med lebene, men deres hjerte er langt borte fra mig; **7** men de dyrker mig forgjeves, idet de lærer lærdommer som er menneskebud. **8** I forlater Guds bud og holder fast ved menneskers vedtekts. **9** Og han sa til dem: Det er riktig vakkert at I gjør Guds bud til intet for å holde eders vedtekts. **10** For Moses har sagt: Hedre din far og din mor, og: Den som banner far eller mor, skal visselig dø; **11** men I sier: Om et menneske sier til far eller mor: Det du skulde ha hatt til hjelp av mig, det skal være en korban, det er en gave til templet, **12** så lar I ham ikke lenger få lov til å gjøre noget for far eller mor, **13** og således gjør I Guds ord til intet ved eders vedtekts, som I har pålagt menneskene. Og meget av samme slag gjør I. **14** Og han kalte etter folket til sig og sa til dem: Hør på mig alle, og forstå hvad jeg sier! **15** Det er intet utenfor mennesket som kan gjøre ham uren når det kommer inn i ham; men det som går ut av mennesket, det er det som gjør mennesket urent. **16** Om nogen har ører å høre med, han høre! **17** Og da han var kommet inn i et hus, bort fra folket, spurte hans disipler ham om denne lignelse. **18** Og han sa til dem: Er da også I så uforstandig? Skjønner I ikke at intet som kommer inn i mennesket utenfra, kan gjøre ham uren? **19** Det kommer jo ikke inn i hans hjerte, mere bare i hans buk, og går ut den naturlige vei, hvorved all mat blir renset. **20** Men han sa: Det som går ut av mennesket, det er det som gjør mennesket urent. **21** For innenfra, fra menneskenes hjerte, kommer de onde tanker: utukt, tyveri, mord, **22**

hor, havesyke, ondskap, svik, skamløshet, ondt øie, dem ut; og de delte ut til folket. 7 Og de hadde nogen bespottelse, overmot, uforstand. 23 Alle disse onde få småfisker, og han velsignet dem og bød at også ting kommer ut innenfra og gjør mennesket urent. 24 de skulde deles ut. 8 Og de å og blev mette; og de Og han stod op og gikk bort derfra til Tyrus' og Sidons tok op det som blev tilovers av stykkene, syy kurver. landemerker. Og han gikk inn i et hus, og vilde ikke 9 Men de var omkring fire tusen. Og han lot dem fare. at nogen skulde få vite det, og det kunde dog ikke 10 Og straks gikk han ut i båten med sine disipler, og holdes skjult; 25 men en kvinne hvis datter hadde en kom til landet ved Dalmanuta. 11 Og fariseerne kom uren ånd, hadde fått høre om ham, og kom straks der ut og begynte å tviste med ham, idet de krevde et og falt ned for hans føtter. 26 Men kvinnnen var en tegn fra himmelen av ham for å friste ham. 12 Og han hedensk kvinne, syrofønikisk av ætt; og hun bad ham sukket i sin ånd og sa: Hvorfor krever denne slekt at han vilde drive den onde ånd ut av hennes datter. tegn? Sannelig sier jeg eder: Ikke skal det gis denne 27 Og han sa til henne: La først barna bli mette! for slekt noget tegn. 13 Og han forlot dem og gikk etter i det er ikke vakkert å ta brødet fra barna og kaste det båten, og før over til hin side. 14 Og de hadde glemt å for de små hunder. 28 Men hun svarte ham: Det er ta brød med, og hadde ikke mère enn et eneste brød sant, Herre! de små hunder eter jo under bordet av med sig i båten. 15 Og han bød dem: Se eder for, ta barnas smuler. 29 Og han sa til henne: For dette ords eder i vare for fariseernes surdeig og for Herodes' skyld sier jeg dig: Gå bort! Den onde ånd er faret ut surdeig! 16 Og de talte sig imellem: Det er fordi vi av din datter. 30 Og hun gikk bort til sitt hus og fant at ikke har brød med. 17 Og da han merket det, sa han barnet lå på sengen, og at den onde ånd var faret ut. til dem: Hvorfor taler I med hverandre om at I ikke har 31 Og da han gikk ut igjen fra Tyrus' landemerker, brød med? Skjønner og forstår I ennu ikke? Er eders kom han gjennem Sidon til den Galileiske Sjø, midt hjerte forherdet? 18 Har I øine og ser ikke, har I ører igjennem Dekapolis-landet. 32 Og de første til ham og hører ikke? Kommer I ikke i hu 19 da jeg brøt de en mann som var døv og hadde ondt for å tale, og fem brød til de fem tusen, hvor mange kurver fulle av de bad ham legge sin hånd på ham. 33 Og han tok stykker i da tok op? De sa til ham: Tolv. 20 Og da jeg ham avsides fra folket, og stakk sine fingrer i hans brøt de syv til de fire tusen, hvor mange kurver fulle ører og spytet og rørte ved hans tungue, 34 og så av stykker tok I da op? De sa: Syv. 21 Og han sa til op mot himmelen, sukket og sa til ham: Effata! det dem: Hvorledes går det da til at I ennu ikke forstår? er: lat dig op! 35 Og straks blev hans ører oplatt, og 22 Og de kom til Betsaida. Og de første en blind til hans tunges bånd blev løst, og han talte rent. 36 Og ham og bad ham røre ved ham. 23 Og han tok den han forbød dem å si det til nogen; men jo mère han blinde ved hånden og første ham utenfor byen, og han forbød dem det, dess mere kunngjorde de det. 37 Og spytet i hans øine og la sine hender på ham, og de var overvettes forundret og sa: Han har gjort alle spurte ham om han så noget. 24 Og han så op og sa: ting vel; både gjør han at de døve hører, og at de målløse taler.

8 I de samme dager, da det etter var meget folk, og de ikke hadde noget å ete, kalte han sine disipler til sig og sa til dem: 2 Jeg ynkes inderlig over folket; for de har alt vært hos mig i tre dager, og de har ikke noget å ete; 3 og lar jeg dem fare fastende hjem, vil de vansmekte på veien; nogen av dem er jo kommet langveisfra. 4 Og hans disipler svarte ham: Hvorfra kan nogen få brød nok til å mette disse her i ørkenen? 5 Og han spurte dem: Hvor mange brød har I? De sa: Syv. 6 Da bød han folket sette sig ned på jorden, og han tok de syv brød, takket og brøt dem og gav dem til sine disipler, forat de skulde dele

Jeg kan se mennesker; for jeg ser folk gå omkring likesom trær. 25 Så la han atter sine hender på hans øine, og han så klart, og han blev helbredet og kunde se alt tydelig på frastand. 26 Og han sendte ham hjem til hans hus og sa: Du skal ikke gå inn i byen eller si det til nogen i byen. 27 Og Jesus og hans disipler gikk ut til byene omkring Cesarea Filippi; og på veien spurte han sine disipler og sa til dem: Hvem sier folk at jeg er? 28 De svarte ham: Nogen sier døperen Johannes, og andre Elias, andre igjen en av profetene. 29 Og han spurte dem: Men I, hvem sier I at jeg er? Peter svarte og sa til ham: Du er Messias. 30 Og han bød dem strengt at de ikke skulde si dette om ham til nogen. 31 Og han begynte å lære dem at

Menneskesønnen skulde lide meget og forkastes av foraktet. 13 Men jeg sier eder at Elias er kommet, de eldste og yppersteprestene og de skriftlærde og og de gjorde med ham alt det de vilde, som skrevet ihjelslåes og opstå tre dager etter. 14 Og han talte er om ham. 14 Og da de kom til disiplene, så de rent ut om det. Da tok Peter ham til side og begynte å meget folk om dem, og nogen skriftlærde som trettet irettesette ham. 15 Men straks alt folket så ham, blev de sine disipler og irettesatte Peter og sa: Vik bak mig, forferdet, og løp til og hilste ham. 16 Og han spurte Satan! for du har ikke sans for det som hører Gud til, dem: Hvad er det I tretter med dem om? 17 Og en men bare for det som hører menneskene til. 18 Og blandt folket svarte: Mester! jeg har ført til dig min han kalte folket til sig tillikemed sine disipler og sa til sønn, som er besatt av en måløs ånd; 18 og når den dem: Den som vil følge efter mig, han må fornekke sig griper ham, sliter den i ham, og han fråder og skjærer selv og ta sitt kors op og følge mig. 19 For den som tenner og visner bort; og jeg bad dine disipler drive vil berge sitt liv, skal miste det; men den som mister den ut, og de var ikke i stand til det. 19 Men han sitt liv for min skyld og for evangeliets skyld, han skal svarte dem og sa: Du vantro slekt! hvor lenge skal berge det. 20 For hvad gagner det et menneske om jeg være hos eder? hvor lenge skal jeg tåle eder? 20 han vinner den hele verden og tar skade på sin sjel? Før ham hit til mig! Og de første gutten til ham, og da 21 Og Jesus spurte ord i denne utro og syndige slekt, ham skal også hans far: Hvor lang tid har han hatt det slik? Han sa: Menneskesønnen skamme sig ved når han kommer i Fra barndommen av; 22 og ofte har den kastet ham sin Faders herlighet med de hellige engler.

9 Og han sa til dem: Sannelig sier jeg eder: Nogen av dem som her står, skal ikke smake døden før de ser at Guds rike er kommet med kraft. 2 Og seks dager derefter tok Jesus med sig Peter og Jakob og Johannes og førte dem avsides op på et højt fjell for sig selv alene. Og han blev forklaret for deres øine, 3 og hans klær blev skinnende, aldeles hvite, så ingen bleker på jorden kan gjøre klær så hvite. 4 Og Elias viste sig for dem sammen med Moses, og de talte med Jesus. 5 Og Peter tok til orde og sa til Jesus: Rabbi! det er godt at vi er her; la oss gjøre tre boliger, en til dig, og en til Moses, og en til Elias! 6 Han visste ikke hvad han skulde si; for de blev meget forferdet. 7 Og en sky kom og overskygget dem, og det kom en røst ut av skyen: Dette er min Sønn, den elskede; hør ham! 8 Og med ett, da de så sig om, så de ikke lenger nogen hos sig uten Jesus alene. 9 Og da de gikk ned av fjellet, bød han dem at de ikke skulde fortelle nogen hvad de hadde sett, før Menneskesønnen var opstanden fra de døde. 10 Og de holdt fast ved det ord, og de talte sig imellem om hvad det er å opstå fra de døde. 11 Og de spurte ham og sa: De skriftlærde sier jo at Elias først må komme? 12 Han sa til dem: Elias kommer først og setter alt i rette skikk, og hvad står det skrevet om Menneskesønnen? At han skal lide meget og bli

både i ild og i vann for å gjøre ende på ham; men om du formår noget, så ha medynk med oss og hjelp oss! 23 Men Jesus sa til ham: Om jeg formår? - Alt er mulig for den som tror. 24 Straks ropte barnets far: Jeg tror; hjelp min vantro! 25 Men da Jesus så at folket løp til, truet han den urene ånd og sa til den: Du målløse og døve ånd! jeg byder dig: Far ut av ham, og far aldri mere inn i ham! 26 Da skrek den og slet hårdt i ham, og fór ut av ham. Og han blev som død, så de fleste sa: Han er død. 27 Men Jesus tok ham ved hånden og reiste ham op; og han stod op. 28 Og da han var kommet inn i et hus, spurte hans disipler ham i enum: Hvorfor kunde ikke vi drive den ut? 29 Og han sa til dem: Dette slag kan ikke drives ut uten ved bønn og faste. 30 Og da de gikk derfra, drog de gjennem Galilea, og han vilde ikke at nogen skulde få vite om det; 31 for han lærte sine disipler og sa til dem: Menneskesønnen skal overgis i menneskenes hender, og de skal slå ham ihjel, og når han er ihjelslått, skal han opstå tre dager etter. 32 Men de skjønte ikke dette ord, og de fryktet for å spørre ham. 33 Og de kom til Kapernaum, og da han var kommet inn i huset, spurte han dem: Hvad var det I talte om på veien? 34 Men de tidde; for de hadde talt med hverandre på veien om hvem som var den største. 35 Og han satte sig og kalte på de tolv og sa til dem: Om nogen vil være den første, han skal være

den siste av alle, og alles tjener. **36** Og han tok et lite barn og stilte det midt iblandt dem, og tok det i favn og sa til dem: **37** Den som tar imot et sådant lite barn for mitt navns skyld, han tar imot mig, og den som tar imot mig, han tar ikke imot mig, men imot ham som sendte mig. **38** Johannes sa til ham: Mester! vi så en som ikke er i følge med oss, drive ut onde ånder i ditt navn, og vi forbød ham det, fordi han ikke var i følge med oss. **39** Men Jesus sa: Forbyd ham de bar små barn til ham, forat han skulde røre ved det ikke! for ingen som gjør en kraftig gjerning i mitt navn, vil snart etter kunne tale ille om mig. **40** For den som ikke er imot oss, er med oss. **41** For den som gir eder et beger vann å drikke i mitt navn, fordi I hører Kristus til, sannelig sier jeg eder: han skal ikke miste sin lønn. **42** Og den som forfører én av disse små som tror på mig, for ham var det bedre om det var hengt en kvernsten om hans hals, og han var kastet i havet. **43** Og om din hånd frister dig, da hugg den av! det er bedre at du går vanfør inn til livet enn at du har dine to hender og kommer i helvede i den uslukkelige ild, (**Geenna g1067**) **44** hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke slukkes. **45** Og om din fot frister dig, da hugg den av! det er bedre at du går halt inn til livet enn at du har dine to føtter og kastes i helvede, (**Geenna g1067**) **46** hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke slukkes. **47** Og om ditt øie frister dig, da riv det ut! det er bedre at du går énøjet inn i Guds rike enn at du har to øyne og kastes i helvede, (**Geenna g1067**) **48** hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke slukkes. **49** For enhver skal saltes med ild, og ethvert offer skal saltes med salt. **50** Salt er en god ting; men når saltet mister sin kraft, hvad vil I da salte det med? Ha salt i eder selv, og hold fred med hverandre!

10 Og han stod op derfra, og kom til Judeas landemerker og landet på hin side Jordan, og folket kom igjen sammen til ham, og han lært dem atter, som han pleide. **2** Og fariseerne kom til ham og spurte for å friste ham: Har en mann lov til å skille sig fra sin hustru? **3** Han svarte og sa til dem: Hvad har Moses foreskrevet eder? **4** De sa: Moses har gitt lov til å skrive et skilsmissebrev og skille sig fra henne. **5** Men Jesus sa til dem: For eders hårde hjertes skyld har han skrevet eder dette bud. **6** Men fra skapningens begynnelse skapte Gud dem til mann og kvinne. **7** Derfor skal mannen forlate sin far og mor og holde sig til sin hustru, **8** og de to skal være ett kjød. Så er de da ikke lenger to, men ett kjød. **9** Derfor, det som Gud har sammenføjet, det skal et menneske ikke adskille. **10** Og da de var kommet inn i huset, spurte disiplene ham etter om dette. **11** Og han sa til dem: Den som skiller sig fra sin hustru og gifter sig med en annen, han gjør sig skyldig i hør mot henne, **12** og dersom hustruen skiller sig fra sin mann og gifter seg med en annen, driver hun hor. **13** Og da Jesus så det, blev han vred og sa til dem: La de som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, han skal ingenlunde komme inn i det. **14** Og han tok dem i favn og la sine hender på dem og velsignet dem. **15** Sannelig sier jeg eder: Den rike hører sådanne til. **16** Og han tok dem i favn og la sine hender på dem og velsignet dem. **17** Og da han gikk ut på veien, kom en løpende og falt på kne for ham og spurte ham: Gode mester! hvad skal jeg gjøre for å arve evig liv? (**aiōnios g166**) **18** Men Jesus sa til ham: Hvorfor kaller du mig god? Ingen er god uten én, det er Gud. **19** Budene kjerner du: Du skal ikke drive hor, du skal ikke slå ihjel, du skal ikke stjele, du skal ikke si falskt vidnesbyrd, du skal ikke frata nogen hvad hans er, hedre din far og din mor. **20** Men han sa til ham: Mester! alt dette har jeg holdt fra min ungdom av. **21** Da så Jesus på ham og fikk ham kjær og sa til ham: Ett fattes dig; gå bort, selg alt det du har, og gi det til de fattige, så skal du få en skatt i himmelen; kom så og følg mig! **22** Men han blev ille til mote over den tale og gikk bedrøvet bort; for han var meget rik. **23** Og Jesus så sig om og sa til sine disipler: Hvor vanskelig det vil være for de rike å komme inn i Guds rike! **24** Disiplene blev forferdet over hans ord. Da tok Jesus etter til orde og sa til dem: Barn! hvor vanskelig det er for dem som setter sin lit til sin rikdom, å komme inn i Guds rike! **25** Det er lettare for en kamel å gå gjennem et nåleøie enn for en rik å gå inn i Guds rike. **26** Da blev de ytterlig forferdet og sa til hverandre: Hvem kan da bli frelst? **27** Jesus så på dem og sa: For mennesker er det umulig, men ikke for Gud; for alt er mulig for Gud. **28** Peter tok til orde og sa til ham: Se, vi har forlatt alt og fulgt dig. **29** Jesus svarte og sa: Sannelig sier jeg eder: Det er ingen som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller mor eller far eller barn eller akrer for min skyld og for evangeliets skyld, **30** uten at han skal

10 Og han stod op derfra, og kom til Judeas landemerker og landet på hin side Jordan, og folket kom igjen sammen til ham, og han lært dem atter, som han pleide. **2** Og fariseerne kom til ham og spurte for å friste ham: Har en mann lov til å skille sig fra sin hustru? **3** Han svarte og sa til dem: Hvad har Moses foreskrevet eder? **4** De sa: Moses har gitt lov til å skrive et skilsmissebrev og skille sig fra henne. **5** Men Jesus sa til dem: For eders hårde hjertes skyld har han skrevet eder dette bud. **6** Men fra skapningens begynnelse skapte Gud dem til mann og kvinne. **7** Derfor skal mannen forlate sin far og mor og holde sig til sin hustru, **8** og de to skal være

få hundrefold igjen, nu her i tiden hus og brødre og søstre og mødre og barn og aker under forfølgelser, og i den kommende verden evig liv. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste de første. 32 Men de var på veien op til Jerusalem, og Jesus gikk foran dem, og de var forferdet, og de som fulgte med, fryktet. Og han tok etter de tolv til sig og begynte å si dem hvorledes det skulde gå ham: 33 Se, vi går op til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til yppersteprestene og de skriftlærde, og de skal dømme ham til døden og overgi ham til hedningene, 34 og de skal spotte ham og spytte på ham og hudstryke ham og slå ham ihjel, og tre dager efter skal han opstå. 35 Da gikk Jakob og Johannes, Sebedeus' sønner, til ham og sa: Mester, vi vil gjerne at du skal gjøre for oss det vi ber dig om. 36 Han sa til dem: Hvad vil I da at jeg skal gjøre for eder? 37 De sa til ham: Gi oss at den ene av oss må sitte ved din høire og den andre ved din venstre side i din herlighet! 38 Men Jesus sa til dem: I vet ikke hvad det er I ber om. Kan I drikke den kalk jeg drikker, eller døpes med den dåp jeg døpes med? 39 De sa til ham: Det kan vi. Men Jesus sa til dem: Den kalk jeg drikker, skal I drikke, og den dåp jeg døpes med, skal I døpes med; 40 men å sitte ved min høire eller ved min venstre side, det tilkommer det ikke mig å gi nogen, men det gis dem som det er beredt. 41 Og da de ti hørte dette, begynte de å harmes på Jakob og Johannes. 42 Da kalte Jesus dem til sig og sa: I vet at de som gjelder for å være fyrster, hersker over sine folk, og deres stormenn bruker makt over dem. 43 Men så er det ikke blandt eder; den som vil bli stor blandt eder, han skal være eders tjener, 44 og den som vil bli den første blandt eder, han skal være alles træl; 45 for Menneskesønnen er heller ikke kommet for å la sig tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv til en løsepeng for mange. 46 Og de kom til Jeriko; og da han gikk ut fra Jeriko med sine disipler og meget folk, satt Timeus' sønn, Bartimeus, en blind tigger, ved veien, 47 og da han hørte at det var Jesus fra Nasaret, begynte han å rope: Jesus, du Davids sønn! miskunn dig over mig! 48 Og mange truet ham at han skulde tie; men han ropte enda meget mere: Du Davids sønn! miskunn dig over mig! 49 Og Jesus stod stille og sa: Kall ham hit! Og de kalte på den blinde og sa til ham: Vær frimodig, stå op! han kaller

på dig. 50 Og han kastet sin kappe av sig og sprang op og kom til Jesus. 51 Og Jesus tok til orde og sa til ham: Hvad vil du jeg skal gjøre for dig? Den blinde sa til ham: Rabbuni! at jeg må få mitt syn igjen! 52 Da sa Jesus til ham: Gå bort! din tro har frelst dig. Og straks fikk han sitt syn igjen og fulgte ham på veien.

11 Og da de kom nær til Jerusalem, til Betfage og Betania ved Oljeberget, sendte han to av sine disipler avsted og sa til dem: 2 Gå bort til den by som ligger rett for eder, og straks I kommer inn i den, skal I finne en fole bundet, som ennu aldri noget menneske har sittet på; løs den, og før den hit! 3 Og dersom nogen sier til eder: Hvad er det I gjør? da skal I si: Herren har bruk for den, og han sender den straks tilbake igjen. 4 Og de gikk avsted, og fant folen bundet ved døren utenfor på gaten og løste den. 5 Og nogen av dem som stod der, sa til dem: Hvad er det I gjør? løser I folen? 6 Men de sa til dem så som Jesus hadde sagt; og de lot dem få den. 7 Og de førte folen til Jesus, og la sine klær på den; og han satte sig på den. 8 Og mange bredte sine klær på veien, andre løvkister, som de hadde hugget på markene. 9 Og de som gikk foran, og de som fulgte etter, ropte: Hosianna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn! 10 Velsignet være vår far Davids rike som kommer! Hosianna i det høieste! 11 Og han gikk inn i Jerusalem i templet og så sig om overalt, og da det alt var sent på dagen, gikk han ut til Betania med de tolv. 12 Og den næste dag, da de gikk ut fra Betania, blev han hungrig. 13 Og da han så et fikentre langt borte, som hadde blad, gikk han dit, om han kanskje kunde finne noget på det, og da han kom bort til det, fant han ikke noget uten blad; for det var ikke fikentid. 14 Og han tok til orde og sa til det: Aldri i evighet skal nogen mere ete frukt av dig! Og hans disipler hørte det. (aiōn g165) 15 Og de kom til Jerusalem; og han gikk inn i templet og begynte å drive ut dem som solgte og kjøpte i templet, og pengevekslernes bord og duekremmernes stoler veltet han, 16 og han tillot ikke at nogen bar noget kar gjennem templet. 17 Og han lærte og sa til dem: Er det ikke skrevet: Mitt hus skal kalles et bedehus for alle folk? Men I har gjort det til en røverhule. 18 Og yppersteprestene og de skriftlærde hørte det, og de sökte råd til å rydde ham av veien; for de fryktet for ham, fordi alt folket var slått av forundring over

hans lære. 19 Og når det blev aften, gikk han ut av byen. 20 Og da de gikk forbi tidlig om morgenen, så kom det i hu og sa til ham: Rabbi! se, fikentreten var visnet fra rotens av. 21 Og Peter sa til ham: ham ihjel, så blir arven vår! 8 Og de tok og slo ham ihjel, og kastet ham ut av vingården. 9 Hvad skal du komme og drepe vingårdens herre gjøre? Han skal komme og drepe du forbannet, er visnet. 22 Og Jesus svarte og sa ham vingårdsmennene, og overgi vingården til andre. 10 til dem: Ha tro til Gud! 23 Sannelig sier jeg eder at Og har I ikke lest dette sted i Skriften: Den sten som den som sier til dette fjell: Løft dig op og kast dig i havet! og ikke tviler i sitt hjerte, men tror at det han bygningsmennene forkastet, den er blitt hjørnesten; sier skal skje, ham skal det vederfares. 24 Derfor sier 11 av Herren er dette gjort, og det er underfullt i våre øine? 12 Og de søkte å gripe ham, men fryktet for jeg eder: Alt det I beder om og begjærer, tro bare at I folket; for de skjørte at det var om dem han hadde har fått det, så skal det vederfares eder. 25 Og når I talt lignelsen. Og de forlot ham og gikk bort. 13 Og de står og beder, og I har noget imot nogen, da forlat sendte nogen av fariseerne og herodianerne til ham ham det, forat også eders Fader i himmelen skal for å fange ham med ord. 14 Og de kom og sa til forlate eders overtredelser! 26 Men dersom I ikke ham: Mester! vi vet at du er sandru og ikke bryr dig forlater, da skal heller ikke eders Fader i himmelen om nogen; for du gjør ikke forskjell på folk, men lærer forlate eders overtredelser. 27 Og de kom etter til Guds vei i sannhet: Er det tillatt å gi keiseren skatt, Jerusalem. Og da han gikk omkring i templet, kom 15 Men da 16 hvem har gitt dig denne myndighet til å gjøre det? 28 han så deres hykleri, sa han til dem: Hvorfor frister I og sa til ham: Med hvad myndighet gjør du dette, og 17 Og svar mig, så skal jeg si eder med hvad myndighet jeg 18 Og det kom nogen sadduseere til ham, de som gjør dette. 30 Johannes' dåp, var den fra himmelen 19 Mester! Moses har foreskrevet oss eller fra mennesker? Svar mig! 31 De tenkte da ved ham og sa: 20 Nu var det syv brødre; og dem: Så sier heller ikke jeg eder med hvad myndighet 21 Og den annen tok henne, og døde jeg gjør dette.

12 Og han begynte å tale til dem i lignelser: En mann plantet en vingård, og satte et gjerde omkring den og gravde en vinperse og bygget et tårn, og så leide han den ut til vingårdsmenn og drog utenlands. 2 Og da tiden kom, sendte han en tjener til vingårdsmennene for å ta imot hans del av vingårdens frukt hos vingårdsmennene; 3 og de tok og slo ham, og lot ham gå bort med tomme hender. 4 Og etter sendte han en annen tjener til dem, og ham slo de i hodet og hånte ham. 5 Og han sendte en annen, og ham slo de ihjel, og så gjorde de med mange andre: somme slo de, og somme drepte de. 6 Nu hadde han bare sin eneste sønn igjen, som han elsket; ham sendte han til sist til dem, idet han sa: De vil undse sig for min sønn. 7 Men disse vingårdsmenn

sa til hverandre: Dette er arvingen; kom, la oss slå ham ihjel, så blir arven vår! 8 Og de tok og slo ham ihjel, og kastet ham ut av vingården. 9 Hvad skal du komme og drepe vingårdens herre gjøre? Han skal komme og drepe du forbannet, er visnet. 10 til dem: Ha tro til Gud! 11 av Herren er dette gjort, og det er underfullt i våre sier skal skje, ham skal det vederfares. 12 Og de søkte å gripe ham, men fryktet for jeg eder: Alt det I beder om og begjærer, tro bare at I folket; for de skjørte at det var om dem han hadde har fått det, så skal det vederfares eder. 13 Og de står og beder, og I har noget imot nogen, da forlat sendte nogen av fariseerne og herodianerne til ham ham det, forat også eders Fader i himmelen skal for å fange ham med ord. 14 Og de kom og sa til forlate eders overtredelser! 15 Men da 16 hvem har gitt dig denne myndighet til å gjøre det? 17 Og svar mig, så skal jeg si eder med hvad myndighet jeg 18 Og det kom nogen sadduseere til ham, de som gjør dette. 19 Mester! Moses har foreskrevet oss eller ikke? skal vi gi, eller skal vi ikke gi? 20 Nu var det syv brødre; og dem: Så sier heller ikke jeg eder med hvad myndighet 21 Og den annen tok henne, og døde jeg gjør dette. 22 Og ingen av de syv etterlot avkom. Sist av alle døde også kvinnen. 23 Men i opstandelsen, når de står op, hvem av dem skal da få henne til hustru? for alle syv har jo hatt henne til hustru. 24 Jesus sa til dem: Er det ikke derfor I farer vill, fordi I ikke kjenner skriften og heller ikke Guds kraft? 25 For når de står op fra de døde, da hverken tar de til ekte eller gis de til ekte, men de er som englene i himmelen. 26 Men om de døde, at de står op, har I da ikke lest i Mose bok, der hvor det tales om tornebusken, hvorledes Gud talte til ham og sa: Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud? 27 Gud er ikke de dødes Gud, men de levendes. I farer storlig vill. 28 Og en av de skriftlærde, som hadde hørt deres ordskifte,

gikk til ham, da han forstod at han hadde svart dem Når skal dette skje? og hvad er tegnet når alt dette godt, og han spurte ham: Hvilket bud er det første skal fullbyrdes? 5 Jesus tok til orde og sa til dem: av alle? 29 Jesus svarte ham: Det første er dette: Se til at ikke nogen fører eder vill! 6 For mange skal Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én, 30 og du komme i mitt navn og si: Det er mig; og de skal føre skal elske Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all mange vill. 7 Men når I hører krig og rykter om krig, din sjel og av all din hu og av all din makt; dette er da la eder ikke skremme! for det må så skje, men det første bud. 31 Det annet, som er like så stort, er enden er ikke enda. 8 For folk skal reise sig mot dette: Du skal elske din næste som dig selv. Større folk, og rike mot rike; det skal være jordskjelv både enn disse er intet annet bud. 32 Og den skriftlærde her og der; det skal være hunger og oprør. Dette sa til ham: I sannhet, mester! med rette har du sagt er begynnelsen til veene. 9 Men ta eder i vare! De at han er én, og at det ikke er nogen annen foruten skal overgi eder til domstolene, og I skal hudstrykes i ham. 33 Og å elske ham av alt sitt hjerte og av all synagoger og stilles for landshøvdinger og konger sin forstand og av all sin sjel og av all sin makt, og for min skyld, til vidnesbyrd for dem. 10 Og først å elske sin næste som sig selv, det er mere enn må evangeliet forkynnes for alle folkeslag. 11 Og alle brennoffer og slaktoffer. 34 Og da Jesus så at når de fører eder frem og overgir eder, da vær ikke han svarte forstandig, sa han til ham: Du er ikke forut bekymret for hvad I skal tale! men det som gis langt borte fra Guds rike. Og ingen vågde mere å eder i samme stund, det skal I tale; for det er ikke spørre ham. 35 Og mens Jesus lærte i templet, tok I som taler, men den Hellige Ånd. 12 Og bror skal han til orde og sa: Hvorledes kan de skriftlærde si overgi bror til døden, og en far sitt barn, og barn skal at Messias er Davids sønn? 36 David selv har jo reise sig mot foreldre og volde deres død. 13 Og sagt i den Hellige Ånd: Herren sa til min herre: Sett I skal hates av alle for mitt navns skyld; men den dig ved min høire hånd, til jeg får lagt dine fiender som holder ut inntil enden, han skal bli frelst. 14 Men til skammel for dine føtter! 37 David selv kaller ham når I ser ødeleggelsens vederstyggelighet stå der herre; hvorledes kan han da være hans sønn? Og hvor den ikke bør - den som leser det, han se til å den store mengde hørte ham gjerne. 38 Og han sa skjønne det! - da må de som er i Judea, fly til fjells, mens han lærte dem: Ta eder i vare for de skriftlærde, 15 og den som er på taket, ikke stige ned i huset som gjerne vil gå i side klær og la sig hilse på torvene, og ikke gå inn for å hente noget fra sitt hus, 16 og 39 og ha de øverste seter i synagogene og sitte øverst den som er ute på marken, ikke vende tilbake for å ved gjestebudene; 40 de som opeter enkers hus og hente sin kappe. 17 Ve de fruktsommelige og dem for et syns skyld holder lange bønner! Disse skal som gir die, i de dager! 18 Men bed at det ikke må få dess hårdere dom. 41 Og han satte sig rett imot skje om vinteren! 19 for i de dager skal det være tempelkisten og så på hvorledes folket la penger i så stor en trengsel som ikke har vært inntil nu fra kisten; og mange rike la meget. 42 Og en fattig enke skapningens begynnelse, fra den tid da Gud skapte kom og la to skjerver, som er én øre. 43 Da kalte verden, og som heller ikke skal bli. 20 Og dersom ikke han sine disipler til sig og sa til dem: Sannelig sier Herren forkortet de dager, da blev intet kjød frelst; jeg eder: Denne fattige enke har lagt mere enn alle men for de utvalgtes skyld, for deres skyld som han de som la i kisten. 44 For de la alle av sin overflod, har utvalgt, har han forkortet de dager. 21 Og om men hun la av sin fattigdom alt det hun eide, hele sitt nogen da sier til eder: Se, her er Messias, eller: Se der - da skal I ikke tro det. 22 For falske messiaser og falske profeter skal opstå og gjøre tegn og under for å føre de utvalgte vill, om det var mulig. 23 Men ta I eder i vare! Jeg har sagt eder alt forut. 24 Men i de dager, etter den trengsel, skal solen bli formørket og månen ikke gi sitt skinn, 25 og stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes. 26 Og da skal de se Menneskesønnen komme i skyene

13 Og da han gikk ut av templet, sa en av hans disipler til ham: Mester! se, hvilke stener og hvilke bygninger! 2 Og Jesus sa til ham: Ser du disse store bygninger? Det skal ikke levnes sten på sten som ikke skal brytes ned. 3 Og da han satt på Oljeberget rett imot templet, spurte Peter og Jakob og Johannes og Andreas ham i enum: 4 Si oss:

med megen kraft og herlighet. **27** Og da skal han sende ut englene og samle sine utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra jordens ende til himmelens ende. **28** Lær en lignelse av fikrentet: Så snart det kommer saft i dets grener, og dets blader springer ut, da vet I at sommeren er nær; **29** således skal også I, når I ser dette skje, vite at han er nær for døren. **30** Sannelig sier jeg eder: Denne slekt skal ingenlunde forgå før engang Sønnen, men alene min Fader. **31** Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå. **32** Men hin dag eller time vet ingen, ikke engang englene i himmelen, ikke overgav sine tjenere styret, enhver sin gjerning, og sovende, når han kommer uforvarende. **37** Men det jeg sier til eder, det sier jeg til alle: Våk!

Og på den første dag av de usyrede brøds høitid, da slaktet påskelammet, sa hans disipler til ham: Hvor vil du vi skal gå og gjøre i stand, så du kan ete påskelammet? **13** Da sendte han to av sine disipler avsted og sa til dem: Gå inn i byen, og der skal møte eder en mann som bærer en krukke vann; følg ham, og der hvor han går inn, skal I si til husbonden: Mesteren sier: Hvor er mitt herberge, der jeg kan ete alt dette skjer. **14** Og der hvor han går inn, skal I til husbonden: Mesteren sier: Hvor er mitt herberge, der jeg kan ete alt dette skjer. **15** Og han skal vise eder en stor sal, som står ferdig med benker og stand påskelammet. **17** Og da det var blitt aften, kom disiplene gikk avsted og kom inn i byen og fant det sa Jesus: Sannelig sier jeg eder: En av eder skal I våke - for I vet ikke når husets herre kommer, enten forråde mig, den som eter med mig. **19** Da begynte det blir om aftenen eller ved midnatt eller ved hanegal eller om morgenen - **36** forat han ikke skal finne eder vel ikke mig? **20** Han sa til dem: Det er en av de sovende, når han kommer uforvarende. **37** Men det tolv, den som dypper sammen med mig i fatet. **21** Menneskesønnen går bort, som skrevet er om ham; men ve det menneske ved hvem Menneskesønnen blir forrådt! Det hadde vært godt for det menneske om han aldri var født. **22** Og mens de åt, tok han et brød, velsignet og brøt det, gav dem og sa: Ta det! Dette er mitt legeme. **23** Og han tok en kalk, takket og gav dem; og de drakk alle av den. **24** Og han sa til dem: Dette er mitt blod, paktens blod, som utgydes for mange. **25** Sannelig sier jeg eder: Jeg skal ikke mere drikke av vintreets frukt før den dag jeg skal drikke den ny i Guds rike. **26** Og da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut til Oljeberget. **27** Og Jesus sa til dem: I skal alle ta anstøt; for det er skrevet: Jeg vil slå hyrden, og fårene skal adspredes. **28** Men når jeg er opstanden, vil jeg gå i forveien for eder til Galilea.

14 Men to dager derefter var det påske og de usyrede brøds høitid. Og yppersteprestene og de skriftlærde søkte råd til å gripe ham med list og slå ham ihjel; **2** for de sa: Ikke på høitiden, forat det ikke skal bli opstyr blandt folket. **3** Og mens han var i Betania, i Simon den spedalskes hus, og satt til bords, da kom en kvinne som hadde en alabaster-krukke med ekte kostelig nardussalve, og hun brøt alabaster-krukken i sørder og helte den ut over hans hode. **4** Men der var nogen som blev vrede ved sig selv og sa: Hvad skal denne spille av salven være til? **5** Denne salve kunde jo være solgt for mere enn tre hundre penninger og gitt til de fattige. Og de talte strengt til henne. **6** Men Jesus sa: La henne være i fred! Hvorfor gjør I henne fortred? hun har gjort en god gjerning mot mig. **7** For de fattige har I alltid hos eder, og når I vil, kan I gjøre vel mot dem; men mig har I ikke alltid. **8** Hun gjorde det hun kunde; hun salvet forut mitt legeme til min jordeferd. **9** Sannelig sier jeg eder: Hvor som helst evangeliet forkynnes i all verden, skal også det hun gjorde omtales til minne om henne. **10** Og Judas Iskariot, en av de tolv, gikk til yppersteprestene for å forråde ham til dem. **11** Men da de hørte det, blev de glade og lovte å gi ham penger; og han søkte leilighet til å forråde ham. **12**

35 Og han gikk et lite stykke frem, falt ned på jorden og bad at denne stund måtte gå ham forbi, om det var mulig, 36 og han sa: Abba, Fader! alt er mulig for dig; ta denne kalk fra mig! Dog, ikke hvad jeg vil, men hvad du vil! 37 Og han kom og fant dem sovende, og sa til Peter: Simon, sover du? Var du ikke i stand til å være én time? 38 Våk og bed, forat I ikke skal komme i fristelse! Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig. 39 ved kraftens høire hånd og komme med himmelen Og etter gikk han bort og bad, og sa de samme ord. skyer. 40 Og da han kom igjen, fant han dem etter sovende; og sa: Hvad skal vi mere med vidner? 41 Og han kom tredje gang og sa alle å være skyldig til døden. 42 stå op, la oss gå! Se, han er nær som til dem: I sover altså og hviler eder! Det er nok; timen å spytte på ham og tildekke hans ansikt og slå ham er kommet; se, Menneskesønnen overgis i synderes med knyttet neve og si til ham: Spå! Og tjenerne tok hender; 43 Og straks, mens han ennu talte, kom Judas, en av de tolv, og med ham fulgte en hop med tjenestepiker, 44 Men han som forrådte Jesus. 45 forgården, og hanen gol. 46 Men de la hånd på ham og dem. 47 Men en av dem som stod der, drog sverd og stokker; de kom fra yppersteprestene og de sitt sverd, og slo til yppersteprestens tjener og hugg han på ham og sa: Også du var med denne nasareer, skriftlærde og de eldste. 48 Og Jesus tok til orde og sa til dem: I har hørt for deres øine var tunge, og de visste ikke hvad de gjorde; men dette er skjedd ham, hadde gitt dem et tegn og sagt: Den jeg kysser, vet eller forstår hvad du mener. Og han gikk ut i ham er det; grip ham og før ham sikkert bort! 49 Og straks gikk han til Peter: Du er sannelig en av dem; for å gripe mig; 50 Da forlot de ham alle forat skriftene skal opfylles. 51 Og en ung mann fulgte ham sammen og flydde. 52 men han slapp linklædet og flydde naken bort. 53 Og de førte Jesus til ypperstepresten, og der kom alle yppersteprestene og de eldste og de skriftlærde sammen. 54 Og Peter fulgte ham langt bagefter like inn i yppersteprestens gårdsområde, og han satt der sammen med tjenerne og varmet sig ved ilden. 55 Men yppersteprestene og hele rådet søkte vidnesbyrd mot Jesus, forat de kunde drepe ham, men de fant ikke noget. 56 For mange vidnet falsk mot ham, men deres vidnesbyrd stemte ikke overens. 57 Da stod nogen op og vidnet falsk mot ham og sa: 58 Vi har hørt ham si: Jeg vil bryte ned dette tempel som er gjort med hender, og på tre dager bygge et annet, som ikke er gjort med hender. 59 Og enda stemte ikke deres vidnesbyrd overens. 60 Da stod ypperstepresten op midt iblandt dem og spurte Jesus: Svarer du intet på det som disse vidner mot dig? 61 Men han tidde og svarte: Jeg er det, og I skal se Menneskesønnen sitte i fristelse! Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig. 62 ved kraftens høire hånd og komme med himmelen 63 Da sørderrev ypperstepresten sine klær 64 I har hørt med knyttet neve og si til ham: Spå! Og tjenerne tok imot ham med stokkeslag. 65 Og nogen gav sig til ham og sa: Hvad skal vi mere med vidner? 66 Og mens Peter var forråder mig. 67 Og da hun så Peter varme sig, så kom til dem: Dette er en av Rabbi og kysset ham. 68 Men han nektet det og sa: Jeg hverken var med denne nasareer, skriftlærde og de eldste. 69 Og piken fikk se ham, og hanen har galt to ganger, skal du fornekte mig tre ganger. Og han tok det til hjerte og gråt.

15 Og straks om morgenen holdt ypperstepresten samråd med de eldste og de skriftlærde, hele rådet, og de bandt Jesus, og førte ham bort og overgav ham til Pilatus. 2 Og Pilatus spurte ham: Er du jødenes konge? Han svarte ham og sa: Du sier det. 3 Og yppersteprestene førte mange klagemål mot ham. 4 Da spurte Pilatus ham etter: Svarer du ikke et ord? Se hvor svære klagemål de fører mot dig! 5 Men Jesus svarte ikke mere, så Pilatus undret sig. 6 Men på høitiden pleide han å gi dem en fange fri, hvem de bad om. 7 Nu var det en som hette Barabbas; han var kastet i fengsel sammen med nogen oprørere som hadde gjort et mord under oprøret; 8 og folket kom op og begynte å be Pilatus om det som han alltid pleide å gjøre. 9 Da svarte han dem og sa: Vil I jeg skal gi eder jødenes konge fri? 10

For han visste at det var av vind yppersteprestene det, sa de: Se, han roper på Elias! 36 Men en løp hadde overgitt ham til ham. 11 Men yppersteprestene frem og fylte en svamp med eddik og stakk den på egget folket op til å be om at han heller skulde gi et rør og gav ham å drikke og sa: Vent, la oss se dem Barabbas fri. 12 Da svarte Pilatus etter og sa om Elias kommer for å ta ham ned! 37 Men Jesus til dem: Hvad vil I da jeg skal gjøre med ham som I ropte med høi røst og utåndet. 38 Og forhenget i kaller jødenes konge? 13 De ropte igjen: Korsfest templet revnet i to stykker fra øverst til nederst. 39 ham! 14 Pilatus sa til dem: Hvad ondt har han da Men da hovedsmannen, som stod like imot ham, så gjort? Men de ropte enda sterkere: Korsfest ham! at han utåndet med et sådant rop, sa han: Sannelig, 15 Da nu Pilatus ville gjøre folket til lags, gav han denne mann var Guds Sønn! 40 Men der var også dem Barabbas fri og lot Jesus hudstryke og overgav nogen kvinner som så på i frastand; blandt dem var ham til å korsfestes. 16 Og stridsmennene førte ham også Maria Magdalena og Maria, mor til Jakob den bort, inn i gården, det er borgen, og kalte hele vakten yngre og Joses, og Salome, 41 som hadde fulgt sammen, 17 og de klædde ham i en purpurkappe, ham og tjent ham da han var i Galilea, og mange og flettet en tornekrona og satte på ham, 18 og andre kvinner som hadde draget op med ham til begynte å hilse ham: Vær hilset, du jødenes konge! Jerusalem. 42 Og da det alt var blitt aften - det var 19 Og de slo ham i hodet med et rør og spytet på beredelses-dagen, det er dagen før sabbaten - 43 ham og falt på kne og hyldet ham. 20 Og da de kom Josef av Arimatea, en høit aktet rådsherre, som hadde spottet ham, tok de purpurkappen av ham og også ventet på Guds rike, og han vågde sig til å gå klædde ham i hans egne klær. Så førte de ham ut inn til Pilatus og be om Jesu legeme. 44 Men Pilatus for å korsfeste ham. 21 Og det møtte dem en mann undret sig om han alt skulde være død, 45 og han som kom ute fra landet, Simon fra Kyrene, far til kalte hovedsmannen for sig og spurte ham om det Aleksander og Rufus; ham tvang de til å bære hans var lenge siden han døde; og da han hadde fått det å kors. 22 Og de førte ham til stedet Golgata, det er vite av hovedsmannen, gav han liket til Josef. 46 Og utlagt: Hodeskalestedet, 23 og de gav ham vin med Josef kjøpte fint linklæde og tok ham ned og svøpte myrra i; men han tok den ikke. 24 Og de korsfestet ham i linklædet og la ham i en grav som var uthugget ham og delte hans klær imellem sig og kastet lodd i klippen, og veltet en sten for døren til graven. 47 om hvad hver skulde få. 25 Det var den tredje time da Men Maria Magdalena og Maria, mor til Joses, så de korsfestet ham. 26 Og innskriften med klagemålet hvor han blev lagt.

imot ham lød: Jødenes konge. 27 Og sammen med ham korsfestet de to røvere, en på hans høire og en på hans venstre side; 28 og Skriften blev opfylt, som sier: Og han blev regnet blandt ugypterningsmenn. 29 Og de som gikk forbi, spottet ham, og rystet på hodet og sa: Tvi dig, du som bryter ned templet og bygger det op igjen på tre dager! 30 frels dig selv og stig ned av korset! 31 Likeså spottet også yppersteprestene ham sig imellem sammen med de skriftlærde og sa: Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse! 32 La nu Messias, Israels konge, stige ned av korset, så vi kan se det og tro! Også de som var korsfestet sammen med ham, hånte ham. 33 Og da den sjette time var kommet, blev det mørke over hele landet like til den niende time. 34 Og ved den niende time ropte Jesus med høi røst: Elo'i! Elo'i! Iama sabaktani? det er utlagt: Min Gud! Min Gud! hvorfor har du forlatt mig? 35 Og da nogen av dem som stod der, hørte

16 Og da sabbaten var til ende, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende urter for å gå og salve ham. 2 Og meget tidlig på den første dag i uken kom de til graven, da solen gikk op. 3 Og de sa til hverandre: Hvem skal velte bort stenen fra døren til graven for oss? 4 Og da de så op, blev de var at stenen var veltet bort; for den var meget stor. 5 Og da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høire side, klædd i en hvit, sid kjortel; og de blev forberedt. 6 Men han sier til dem: Forberdes ikke! I søker Jesus fra Nasaret, den korsfestede; han er opstanden, han er ikke her; se, der er stedet hvor de la ham. 7 Men gå bort og si til hans disipler og til Peter at han går i forveien for eder til Galilea; der skal I se ham, som han har sagt eder. 8 Og de gikk ut og flydde bort fra graven; for beven og forberdelse var kommet over dem; og de talte ikke et ord til nogen; for de fryktet. 9 (note: The most reliable

and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Men etterat han var opstanden tidlig den første dag i uken, åpenbarte han sig først for Maria Magdalena, som han hadde utdrevet syv onde ånder av. 10 Hun gikk bort og fortalte det til dem som hadde vært med ham og nu sørget og gråt; 11 og da disse hørte at han levde og var blitt sett av henne, trodde de det ikke. 12 Derefter åpenbarte han sig i en annen skikkelse for to av dem, mens de gikk ut på landet. 13 Også disse gikk bort og fortalte det til de andre; heller ikke dem trodde de. 14 Men til sist åpenbarte han sig for de elleve selv, mens de satt til bordet, og han refset dem for deres vantro og hårde hjerte, fordi de ikke hadde trodd dem som hadde sett ham opstanden. 15 Og han sa til dem: Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen! 16 Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt. 17 Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale med tunger, 18 de skal ta slanger i hendene, og om de drikker noget giftig, skal det ikke skade dem; på syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet. 19 Så blev den Herre Jesus, etterat han hadde talt til dem, optatt til himmelen, og satte sig ved Guds høire hånd. 20 Men de gikk ut og forkynnte ordet allested, og Herren virket med og stadfestet ordet ved de tegn som fulgte med.

Lukas

1 Eftersom mange har tatt sig fore å sette op en fortelling om de ting som er fullbyrdet iblandt oss, 2 således som de som fra først av var øienvidner og blev ordets tjener, har overgitt oss det, 3 så har også jeg foresatt mig, efterat jeg nøie har gransket alt sammen fra først av, å nedskrive det i sammenheng for dig, gjæveste Teofilus, 4 forat du kan lære å kjenne hvor pålitelige de lærdommer er som du er oplært i. 5 I de dager da Herodes var konge i Jødeland, var det en prest ved navn Sakarias, av Abias skifte, og han hadde en hustru av Arons døtre, og hennes navn var Elisabet. 6 De var begge rettferdige for Gud, og vandret ulastelig i alle Herrens bud og forskrifter. 7 Og de hadde ikke barn; for Elisabet var ufruktbar, og de var begge kommet langt ut i årene. 8 Men det skjedde mens han gjorde prestetjeneste for Gud, da raden var kommet til hans skifte, 9 at det etter prestetjenestens sedvane tilfalt ham å gå inn i Herrens tempel og ofre rökelse; 10 og hele folkemengden stod utenfor og bad i røkofferets stund. 11 Da åpenbarte en Herrens engel sig for ham og stod på høire side av røkoffer-alteret. 12 Og da Sakarias så ham, blev han forferdet, og frykt falt på ham. 13 Men engelen sa til ham: Frykt ikke, Sakarias! din bønn er hørt, og din hustru Elisabet skal føde dig en sønn, og du skal kalle ham Johannes; 14 og han skal bli dig til glede og fryd, og mange skal glede sig over hans fødsel. 15 For han skal være stor for Herren, og han skal ikke drikke vin og sterk drikk, og han skal fylles med den Hellige Ånd like fra mors liv; 16 og han skal omvende mange av Israels barn til Herren deres Gud, 17 og han skal gå i forveien for ham i Elias' ånd og kraft, for å vende fedres hjerter til barn og ulydige til rettferdiges sinnelag, for å berede Herren et velskikket folk. 18 Og Sakarias sa til engelen: Hvorav skal jeg vite dette? Jeg er jo en gammel mann, og min hustru er langt ute i årene. 19 Og engelen svarte ham: Jeg er Gabriel, som står for Guds åsyn, og jeg er utsendt for å tale til dig og forkynne dig dette glade budskap; 20 og se, du skal bli målløs, og ikke kunne tale før den dag da dette skjer, fordi du ikke trodde mine ord, som skal fullbyrdes i sin tid. 21 Og folket stod og ventet på Sakarias, og de undredes over at han blev så lenge i templet. 22 Men da han kom ut, kunde han ikke tale til dem, og de skjørte at han hadde sett et syn i templet, og han nikket til dem, og var og blev stum. 23 Og det skjedde da hans tjenestedager var til ende, da drog han hjem til sitt hus. 24 Men efter disse dager blev hans hustru Elisabet fruksommelig, og hun trakk sig tilbake i ensomhet i fem måneder, og sa: 25 Så har Herren gjort med mig i de dager da han så til mig for å bortta min vanære iblandt menneskene. 26 Men i den sjette måned blev engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea som heter Nasaret, 27 til en jomfru som var trolovet med en mann ved navn Josef, av Davids hus, og jomfruens navn var Maria. 28 Og engelen kom inn til henne og sa: Vær hilset, du benådede! Herren er med dig; velsignet er du blandt kvinner! 29 Men hun blev forferdet over hans ord, og grundet på hvad dette skulle være for en hilsen. 30 Og engelen sa til henne: Frykt ikke, Maria! for du har funnet nåde hos Gud; 31 og se, du skal bli fruksommelig og føde en sønn, og du skal kalle ham Jesus. 32 Han skal være stor og kalles den Høiestes Sønn, og Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone, 33 og han skal være konge over Jakobs hus evindelig, og det skal ikke være ende på hans kongedømme. (alön g165) 34 Men Maria sa til engelen: Hvorledes skal dette gå til, da jeg ikke vet av mann? 35 Og engelen svarte henne: Den Hellige Ånd skal komme over dig, og den Høiestes kraft skal overskygge dig; derfor skal også det hellige som fødes, kalles Guds Sønn. 36 Og se, Elisabet, din slekning, har også undfanget en sønn i sin alderdom, og hun, som kaltes ufruktbar, er nu i sin sjette måned. 37 For ingen ting er umulig for Gud. 38 Da sa Maria: Se, jeg er Herrens tjenerinne; mig skje etter ditt ord! Og engelen skiltes fra henne. 39 Men Maria stod op i de dager og skyndte sig til fjellbygdene, til en by i Juda, 40 og hun kom inn i Sakarias' hus og hilste på Elisabet. 41 Og det skjedde da Elisabet hørte Marias hilsen, da sprang fosteret i hennes liv, og Elisabet blev fylt med den Hellige Ånd 42 og ropte med høi röst og sa: Velsignet er du blandt kvinner, og velsignet er ditt livs frukt! 43 Og hvorledes times mig dette, at min Herres mor kommer til mig? 44 For se, da lyden av din hilsen nådde mitt øre, sprang fosteret i mitt liv med fryd. 45 Og salig er hun som trodde; for fullbyrdes skal det som er sagt henne av Herren. 46 Da sa Maria: Min sjel ophøier

Herren, 47 og min ånd fryder sig i Gud, min frelser, kalles den Høiestes profet; for du skal gå frem for 48 han som har sett til sin tjenerinnes ringhet. For se, Herrens åsyn for å rydde hans veier, 77 for å lære fra nu av skal alle slekterprise mig salig. 49 fordi han hans folk frelse å kjenne ved deres synders forlatelse har gjort store ting imot mig, han, den mektige, og 78 for vår Guds miskunnelige hjertelags skyld, som lot hellig er hans navn, 50 og hans miskunn er fra slekt solopgang fra det høie gjeste oss, 79 for å lyse for til slekt over dem som frykter ham. 51 Han gjorde dem som sitter i mørke og dødsskygge, for å styre veldig verk med sin arm, han adspreddet dem som våre føtter inn på fredens vei. 80 Men barnet vokste var overmodige i sitt hjertes tanke; 52 han støtte og blev sterkt i ånden, og han var i ødemarkene til stormenn fra deres høiseter og ophøjet de små; 53 den dag da han blev ført frem for Israel.

hungrike mettet han med gode gaver, og rikmenn lot han gå bort med tomme hender. 54 Han tok sig av Israel, sin tjener, for å komme miskunn i hu 55 - således som han talte til våre fedre - mot Abraham og hans ætt til evig tid. (aiøn g165) 56 Og Maria blev hos henne omkring tre måneder, og vendte så hjem igjen til sitt hus. 57 Men for Elisabet kom tiden da hun skulde føde, og hun fødte en sønn, 58 og hennes granner og frender fikk høre at Herren hadde gjort sin miskunn stor mot henne, og de gledet sig med henne. 59 Og det skjedde på den åttende dag, da kom de for å omskjære barnet, og de vilde kalte ham Sakarias etter hans far. 60 Da tok hans mor til orde og sa: Nei, han skal hete Johannes. 61 Og de sa til henne: Men det er jo ingen i din ætt som har dette navn. 62 De gjorde da tegn til hans far for å få vite hvad han vilde han skulde hete. 63 Og han bad om en tavle og skrev disse ord: Johannes er hans navn. Og de undret sig alle. 64 Men straks blev hans munn oplatt og hans tunge løst, og han talte og lovet Gud. 65 Og det kom frykt på alle dem som bodde deromkring, og i alle Judeas fjellbygder talte de med hverandre om alle disse ting, 66 og alle som hørte det, la det på hjerte og sa: Hvad skal det da bli av dette barn? For Herrens hånd var med ham. 67 Og hans far Sakarias blev fylt med den Hellige Ånd og talte profetiske ord og sa: 68 Lovet være Herren, Israels Gud, han som så til sitt folk og forløste det! 69 Og han opreste oss et frelsens horn i sin tjener Davids hus, 70 således som han talte gjennem sine hellige profeters munn fra fordums tid av, (aiøn g165) 71 en frelse fra våre fiender og fra alle deres hånd som hater oss, 72 for å gjøre miskunn mot våre fedre og komme sin hellige pakt i hu, 73 den ed han svor Abraham, vår far, 74 for å fri oss av våre fienders hånd og gi oss å tjene ham uten frykt 75 i hellighet og rettferdighet for hans åsyn alle våre dager. 76 Men også du, barn, skal

2 Og det skjedde i de dager at det utgikk et bud fra keiser Augustus at all verden skulde innskrives i manntall. 2 Dette var den første innskrivning, i den tid Kvirinius var landshøvding i Syria. 3 Og alle gikk for å la sig innskrive, hver til sin by. 4 Men også Josef drog opp fra Galilea, fra byen Nasaret, til Judea, til Davids stad, som heter Betlehem, fordi han var av Davids hus og ætt, 5 for å la sig innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som var fruktommelig. 6 Men det skjedde mens de var der, da kom tiden da hun skulde føde. 7 Og hun fødte sin sønn, den førstefødte, og svøpte ham og la ham i en krybbe, fordi det ikke var rum for dem i herberget. 8 Og det var nogen hyrder der på stedet, som var ute på marken og holdt nattevaktt over sin hjord. 9 Og se, en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighet lyste om dem, og de blev meget forferdet. 10 Og engelen sa til dem: Forferdes ikke! for se, jeg forkynner eder en stor glede, som skal vederfares alt folket! 11 Eder er idag en frelser født, som er Kristus, Herren, i Davids stad. 12 Og dette skal I ha til tegn: I skal finne et barn svøpt,liggende i en krybbe. 13 Og straks var det hos engelen en himmelsk hærskare, som lovet Gud og sa: 14 Ære være Gud i det høieste, og fred på jorden, i mennesker hans velbehag! 15 Og det skjedde da englene var føret fra dem op til himmelen, da sa hyrdene til hverandre: La oss nu gå like til Betlehem og se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss! 16 Og de skyndte sig og kom og fant både Maria og Josef, og barnet som lå i krybben; 17 og da de hadde sett det, fortalte de dem det ord som var sagt dem om dette barn. 18 Og alle som hørte det, undret sig over det som blev dem sagt av hyrdene; 19 men Maria gjemte alle disse ord og grundet på dem i sitt hjerte. 20 Og hyrdene vendte tilbake, og priste og lovet Gud for alt det de hadde hørt og sett, således som det var blitt sagt dem. 21 Og

da åtte dager var til ende, og han skulde omskjæres, kom de en dags reise frem, og lette etter ham blandt blev han kalt Jesus, det navn som engelen hadde slekninger og kjenninger; 45 og da de ikke fant ham, nevnt før han blev undfanget i mors liv. 22 Og da vendte de tilbake til Jerusalem og lette etter ham. 46 deres rentselses-dager etter Mose lov var til ende, Og det skjedde tre dager derefter, da fant de ham i første de ham op til Jerusalem for å stille ham frem templet; der satt han midt iblandt lærerne og hørte på for Herren - 23 som det er skrevet i Herrens lov: Alt dem og spurte dem, 47 og alle som hørte ham, var mannkjønn som åpner mors liv, skal kalles hellig for ute av sig selv av forundring over hans forstand og Herren - 24 og for å gi offer, etter det som er sagt i svar. 48 Og da de så ham, blev de forferdet, og hans Herrens lov, et par tutteduer eller to due-unger. 25 Og mor sa til ham: Barn! hvorfor gjorde du oss dette? Se, se, det var en mann i Jerusalem ved navn Simeon, din far og jeg har lett etter dig med smerte. 49 Og han og denne mann var rettferdig og gudfryktig og ventet sa til dem: Hvorfor lette I etter mig? Visste I ikke at på Israels trøst; og den Hellige Ånd var over ham, jeg må være i min Faders hus? 50 Men de forstod 26 og det var åpenbaret ham av den Hellige Ånd at ikke det ord han talte til dem. 51 Og han gikk ned han ikke skulde se døden før han hadde sett Herrens med dem og kom til Nasaret og var dem lydig. Og salvede. 27 Han kom, drevet av Ånden, inn i templet, hans mor gjemte alle disse ord i sitt hjerte. 52 Og og da foreldrene førte barnet Jesus inn for å gjøre Jesus gikk frem i visdom og alder og yndest hos Gud med ham som skikk var etter loven, 28 da tok han og mennesker.

ham på sine armer og lovet Gud og sa: 29 Herre!
nu lar du din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord;
30 for mine øine har sett din frelse, 31 som du har beredt for alle folks åsyn, 32 et lys til åpenbarelse for hedningene, og en herlighet for ditt folk Israel. 33 Og hans far og hans mor undret sig over det som blev talt om ham. 34 Og Simeon velsignet dem, og sa til hans mor Maria: Se, denne er satt til fall og opreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt; 35 men også din sjel skal et sverd gjennemstinge, forat mange hjerters tanker skal bli åpenbaret. 36 Og der var en profetinne, Anna, Fanuels datter, av Asers stamme; hun var kommet langt ut i årene, hadde levd med sin mann i syv år etter sin jomfrustand, 37 og nu for sig selv som enke inntil en alder av fire og åtti år; hun vek aldri fra templet, men tjente Gud med faste og bønn natt og dag. 38 Og hun trådte til i samme stund og prieste Gud, og hun talte om ham til alle dem som ventet på forløsning for Jerusalem. 39 Og da de hadde fullført alt etter Herrens lov, vendte de tilbake til Galilea, til sin by Nasaret. 40 Men barnet vokste og blev sterkt og fullt av visdom, og Guds velbehag var over ham. 41 Og hans foreldre drog hvert år til Jerusalem til påskefesten. 42 Og da han var tolv år gammel, drog de der op, som det var skikk på høitiden; 43 og da de hadde vært der de dager til ende, og de vendte hjem igjen, blev barnet Jesus tilbake i Jerusalem, og hans foreldre visste ikke om det. 44 Men da de trodde at han var i reisefølget,

3 I det femtende år av keiser Tiberius' regjering, mens Pontius Pilatus var landshøvding i Judea, og Herodes fjerdingsfyrste i Galilea, og hans bror Filip fjerdingsfyrste i det itureiske og trakonittiske land, og Lysanias fjerdingsfyrste i Abilene, 2 mens Annas og Kaifas var yppersteprester, da kom Guds ord til Johannes, Sakarias' sønn, i ørkenen; 3 og han kom rundt i hele landet om Jordan og forkynne omvendelses dåp til syndenes forlatelse, 4 således som det er skrevet i profeten Esaias' talers bok: Det er en røst av en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier jevne! 5 Hver dal skal fylles, og hvert fjell og hver haug skal senkes, og det krokete skal rettes, og de knudrette veier jevnnes, 6 og alt kjød skal se Guds frelse. 7 Han sa da til folket som drog ut for å døpes av ham: Ormeyngel! hvem lært eder å fly for den kommende vrede? 8 Bær derfor frukter som er omvendelsen verdige, og gi eder ikke til å si ved eder selv: Vi har Abraham til far! for jeg sier eder at Gud kan opvekke Abraham barn av disse stener. 9 Øksen ligger også allerede ved roten av trærne; derfor blir hvert tre som ikke bærer god frukt, hugget ned og kastet på ilden. 10 Og folket spurte ham: Hvad skal vi da gjøre? 11 Han svarte dem: Den som har to kjortler, skal dele med den som ingen har, og den som har mat, skal gjøre likeså! 12 Men også toldere kom for å døpes, og de sa til ham: Mester! hvad skal vi gjøre? 13 Han sa til dem: Krev ikke mere enn hvad eder er foreskrevet! 14 Men også krigsfolk

spurte ham og sa: Og vi, hvad skal vi gjøre? Og han sa til dem: Press ikke penger ut av nogen ved vold eller ved svik, og la eder noe med eders lønn! 15 Metusalah, sønn av Enok, sønn av Jared, sønn av Malael, sønn av Kenan, 38 sønn av Enos, sønn av Set, sønn av Adam, Guds sønn.

Men da folket gikk i forventning, og alle tenkte i sitt hjerte på Johannes, om ikke han var Messias, 16 da svarte Johannes og sa til alle: Jeg døper eder med vann; men den kommer som er sterkere enn jeg, han hvis skorem jeg ikke er verdig til å løse; han skal døpe eder med den Hellige Ånd og ild; 17 han har sin kasteskavl i sin hånd, og han skal rense sin lave og samle hveten i sin lade, men agnene skal han brenne op med uslukkelig ild. 18 Også mange andre formaninger gav han folket, og forkynede dem evangeliet. 19 Men fjerdingfyrsten Herodes, som blev refset av ham for sin brorkone Herodias' skyld, og for alt det onde Herodes hadde gjort, 20 han la også dette til alt det andre, at han kastet Johannes i fengsel. 21 Men det skjedde da alt folket lot sig døpe, og Jesus var blitt døpt og bad, da åpnet himmelen sig, 22 og den Hellige Ånd kom ned over ham i legemlig skikkelse, som en due, og en røst kom fra himmelen: Du er min Sønn, den elskede; i dig har jeg velbehag. 23 Og Jesus selv var omkring tretti år da han begynte sin gjerning, og han var, etter det folk holdt ham for, sønn av Josef, sønn av Eli, 24 sønn av Mattat, sønn av Levi, sønn av Melki, sønn av Jannai, sønn av Josef, 25 sønn av Mattatias, sønn av Amos, sønn av Nahum, sønn av Esli, sønn av Naggai, 26 sønn av Ma'at, sønn av Mattatias, sønn av Sime'i, sønn av Josek, sønn av Joda, 27 sønn av Johanan, sønn av Resa, sønn av Serubabel, sønn av Sealtiel, sønn av Neri, 28 sønn av Melki, sønn av Addi, sønn av Kosam, sønn av Elmadam, sønn av Er, 29 sønn av Josva, sønn av Elieser, sønn av Jorim, sønn av Mattat, sønn av Levi, 30 sønn av Simeon, sønn av Juda, sønn av Josef, sønn av Jonam, sønn av Eljakim, 31 sønn av Melea, sønn av Mana, sønn av Mattata, sønn av Natan, sønn av David, 32 sønn av Isai, sønn av Obed, sønn av Boas, sønn av Salmon, sønn av Nahson, 33 sønn av Aminadab, sønn av Ram, sønn av Hesron, sønn av Peres, sønn av Juda, 34 sønn av Jakob, sønn av Isak, sønn av Abraham, sønn av Tarah, sønn av Nakor, 35 sønn av Serug, sønn av Re'u, sønn av Peleg, sønn av Eber, sønn av Salah, 36 sønn av Kenan, sønn av Arpaksad, sønn av Sem, sønn av Noah, sønn av Lamek, 37 sønn av

4 Men Jesus vendte tilbake fra Jordan, full av den Hellige Ånd, og han blev av Ånden ført om i ørkenen 2 og i firti dager fristet av djevelen. Og han åt intet i de dager, og da de var til ende, blev han hungrig. 3 Da sa djevelen til ham: Er du Guds Sønn, da si til denne sten at den skal bli til brød! 4 Og Jesus svarte ham: Det er skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Guds ord. 5 Og djevelen førte ham op på et høyt fjell og viste ham alle verdens riker i et øieblikk. 6 Og djevelen sa til ham: Dig vil jeg gi makten over alt dette og disse rikers herlighet; for mig er det overgitt, og jeg gir det til hvem jeg vil; 7 vil nu du falle ned og tilbede mig, da skal det alt sammen være ditt. 8 Og Jesus svarte ham og sa: Det er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud, og ham alene skal du tjene. 9 Og han førte ham til Jerusalem og stilte ham på templets tinde og sa til ham: Er du Guds Sønn, da kast dig ned herfra! 10 for det er skrevet: Han skal gi sine engler befaling om dig at de skal bevare dig, 11 og de skal bære dig på hendene, forat du ikke skal støte din fot på nogen sten. 12 Og Jesus svarte og sa til ham: Det er sagt: Du skal ikke friste Herren din Gud. 13 Og da djevelen hadde endt all fristelse, vek han fra ham for en tid. 14 Og Jesus vendte i Åndens kraft tilbake til Galilea, og rykte om ham kom ut over hele landet deromkring. 15 Og han lærte i deres synagoger, og blev prist av alle. 16 Og han kom til Nasaret, hvor han var opfostret, og gikk etter sin sedvane på sabbatsdagen inn i synagogen og stod op for å lese for dem. 17 Og de gav ham profeten Esaias' bok, og da han slo boken op, fant han det sted hvor det var skrevet: 18 Herrens Ånd er over mig, fordi han salvet mig til å forkynne evangeliet for fattige; han har utsendt mig for å forkynne fanger at de skal få frihet, og blinde at de skal få syn, for å sette undertrykte i frihet, 19 for å forkynne et velbehagelig år fra Herren. 20 Og han lukket boken og gav den til tjeneren og satte sig, og alle som var i synagogen, hadde sine øine festet på ham. 21 Han begynte da med å si til dem: Idag er dette Skriftens ord oppfylt for eders ører. 22 Og alle gav ham vidnesbyrd og undret sig over de livsalige ord som gikk ut av hans munn, og de sa: Er ikke

dette Josefs sønn? 23 Og han sa til dem: I vil visst si
til mig dette ordsprog: Læge, læg dig selv! Hvad vi
har hørt du gjorde i Kapernaum, gjør det også her på
Galilea.

ditt hjemsted! 24 Men han sa: Sannelig sier jeg eder:
Ingen profet blir vel mottatt på sitt hjemsted. 25 Og i
sannhet sier jeg eder: Det var mange enker i Israel i
Elias' dager, dengang da himmelen blev lukket for tre
år og seks måneder, da det blev en stor hunger over
hele landet, 26 og til ingen av dem blev Elias sendt,
men bare til en enke i Sarepta i Sidons land. 27 Og
det var mange spedalske i Israel på profeten Elisas
tid, og ingen av dem blev rentset, men bare syreren
Na'amān. 28 Og alle i synagogen blev fulle av vrede
da de hørte dette, 29 og de stod op og drev ham ut
av byen og førte ham ut på brynet av det fjell som
deres by var bygget på, for å styre ham ned. 30 Men
han gikk midt gjennem flokken og drog bort. 31 Og
han kom ned til Kapernaum, en by i Galilea, og lærte
dem på sabbaten, 32 og de var slått av forundring
over hans lære; for hans tale var med myndighet.
33 Og i synagogen var det en mann som var besatt
av en uren ånd, og han ropte med høi røst: 34 Å,
hvad har vi med dig å gjøre, Jesus fra Nasaret? Du
er kommet for å ødelegge oss; jeg vet hvem du er, du
Guds hellige! 35 Og Jesus truet den og sa: Ti, og far
ut av ham! Og den onde ånd kastet ham ned midt
iblandt dem og fór ut av ham uten å skade ham. 36
Og redsel kom over alle, og de talte med hverandre
og sa: Hvad er dette for et ord? for med myndighet
og makt byder han de urene ånder, og de farer ut!
37 Og rykte om ham kom ut til hvert sted i landet
deromkring. 38 Og han stod op og forlot synagogen,
og gikk inn i Simons hus. Men Simons svigermor lå
i sterkt feber, og de bad ham hjelpe henne. 39 Og
han stod over henne og truet feberen, og den forlot
henne; og straks stod hun op og tjente dem. 40 Men
da solen gikk ned, kom alle som hadde syke som led
av forskjellige sykdommer, og førte dem til ham; og
han la sine hender på hver især av dem og helbredet
dem. 41 Også onde ånder fór ut av mange, og de
ropte: Du er Guds Sønn! Og han truet dem og tillot
dem ikke å tale, fordi de visste at han var Messias.
42 Men da det var blitt dag, gikk han ut og drog til et
øde sted, og folket lette etter ham, og de kom like til
ham og holdt på ham, forat han ikke skulde gå fra
dem. 43 Men han sa til dem: Også i de andre byer

må jeg forkynne evangeliet om Guds rike; for dertil er
jeg utsendt. 44 Og han forkynnte ordet i synagogene i
Galilea.
5 Men det skjedde da folket trengte sig inn på ham
og hørte Guds ord, og han stod ved Gennesaret-
sjøen, 2 da så han to båter ligge ved sjøen; men
fiskerne var gått ut av dem og skyldt garnene. 3 Han
gikk da ut i en av båtene, som tilhørte Simon, og bad
ham legge litt ut fra land; og han satte sig i båten og
lærte folket. 4 Men da han holdt op å tale, sa han
til Simon: Legg ut på dypet, og kast eders garn ut
til en drett! 5 Og Simon svarte ham: Mester! vi har
strevet hele natten og ikke fått noget; men på ditt
ord vil jeg kaste ut garnene. 6 Og de gjorde så, og
fanget en stor mengde fisk; og deres garn revnet.
7 Og de vinket til sine lagsbrødre i den andre båt,
at de skulde komme og ta i med dem; og de kom,
og de fylte begge båtene, så de holdt på å synke. 8
Men da Simon Peter så det, falt han ned for Jesu
knær og sa: Herre, gå fra mig! for jeg er en syndig
mann. 9 For redsel kom over ham og alle dem som
var med ham, for den fiskedrett som de hadde fått;
10 likeså Jakob og Johannes, Sebedeus'的儿子, som
var i lag med Simon. Og Jesus sa til Simon: Frykt
ikke! fra nu av skal du fange mennesker. 11 Da rodde
de båtene i land og forlot alt og fulgte ham. 12 Og
det skjedde da han var i en av byene, se, da var det
en mann som var full av spedalskhet; og da han så
Jesus, falt han ned på sitt ansikt, bad ham og sa:
Herre! om du vil, kan du rense mig. 13 Og Jesus
rakte hånden ut, rørte ved ham og sa: Jeg vil; bli ren!
Og straks forlot spedalskheten ham. 14 Og han bød
ham at han ikke skulde si det til nogen; men gå og
te dig for presten og ofre for din renlse, således
som Moses har påbuddt, til et vidnesbyrd for dem! 15
Men ordet om ham kom ennu mere ut, og meget
folk kom sammen for å høre og for å bli helbredet
for sine sykdommer; 16 men han drog sig tilbake til
øde steder og var der i bønn. 17 Og det skjedde en
av dagene mens han lærte, og der satt fariseere og
lovlærere som var kommet fra hver by i Galilea og
Judea og fra Jerusalem, og Herrens kraft var hos
ham til å helbrede: 18 se, da kom nogen menn som
bar en mann på en seng, han var verkbrudden; og de
søkte å få ham inn og legge ham ned foran ham. 19
Og da de for folketrentselen ikke fant nogen vei til å

få ham inn, steg de op på taket og firte ham med fariseerne: Hvorfor gjør I det som det ikke er tillatt sengen ned mellom takstenene midt foran Jesus. **20** Å gjøre på sabbaten? **3** Og Jesus svarte og sa til Og da han så deres tro, sa han: Menneske! dine dem: Har I da ikke lest hvad David gjorde da han var synder er dig forlatt. **21** Da begynte de skriftlærde og sulten, han selv og de som var med ham, **4** hvorledes fariseerne å tenke så: Hvem er denne mann, som han gikk inn i Guds hus og tok skuebrødene og åt, og taler bespottelser? Hvem kan forlate synder uten gav også dem som var med ham? Og dem har ingen Gud alene? **22** Men da Jesus merket deres tanker, lov til å ete uten prestene alene. **5** Og han sa til dem: svarte han og sa til dem: Hvad er det I tenker i eders Menneskesønnen er herre også over sabbaten. **6** hjerter? **23** Hvad er lettest, enten å si: Dine synder Og det skjedde på en annen sabbat at han gikk inn i er dig forlatt, eller å si: Stå op og gå? **24** Men forat synagogen og lærte; og der var en mann hvis høre I skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden hånd var vissen. **7** Men de skriftlærde og fariseerne til å forlate synder - så sa han til den verkbrudne: lurte på ham, om han vilde helbrede på sabbaten, Jeg sier dig: Stå op og ta din seng og gå hjem til forat de kunde finne klagemål imot ham. **8** Men han ditt hus! **25** Og straks stod han op for deres øine visste deres tanker, og han sa til mannen som hadde og tok det han lå på, og gikk hjem til sitt hus og den visne hånd: Stå op og kom frem! Og han stod priste Gud. **26** Da kom det forferdelse over dem op og trådte frem. **9** Da sa Jesus til dem: Jeg spør alle, og de priste Gud, og de blev fulle av frykt og eder om det er tillatt på sabbaten å gjøre godt eller sa: Idag har vi sett utrolige ting! **27** Derefter gikk å gjøre ondt, å berge liv eller å spille det? **10** Og han ut, og han så en tolder ved navn Levi sitte på han så omkring på dem alle og sa til ham: Rekk din tollboden; og han sa til ham: Følg mig! **28** Og han hånd ut! Og han gjorde så, og hans hånd blev frisk forlot alt og stod op og fulgte ham. **29** Og Levi gjorde igjen. **11** Men de blev rent rasende, og talte med et stort gjestebud for ham i sitt hus, og der var en hverandre om hvad de skulde gjøre med Jesus. **12** stor mengde toldere og andre som satt til bords med Og det skjedde i de dager at han gikk op i fjellet for dem. **30** Og fariseerne og deres skriftlærde knurret å bede, og han var der hele natten i bønn til Gud. mot hans disipler og sa: Hvorfor eter og drikker I med **13** Og da det blev dag, kalte han sine disipler til sig, toldere og syndere? **31** Og Jesus svarte og sa til dem: og han valgte sig ut tolv av dem og gav dem navnet De friske trenger ikke til læge, men de som har ondt; apostler: **14** Simon, som han også gav navnet Peter, **32** jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men og hans bror Andreas, og Jakob og Johannes og Filip syndere til omvendelse. **33** De sa til ham: Johannes' og Bartolomeus **15** og Matteus og Tomas og Jakob, disipler holder jevnlig faste og bønn, og fariseernes Alfeus' sønn, og Simon, som kaltes ivrer, **16** og disipler likeså; men dine eter og drikker. **34** Men Jesus Judas, Jakobs sønn, og Judas Iskariot, som blev sa til dem: Kan I vel få brudesvennene til å faste så forræder. **17** Og han gikk ned med dem, og han blev lenge brudgommen er hos dem? **35** Men de dager stående på en slette, og med ham en stor flokk av skal komme da brudgommen blir tatt fra dem; da skal hans disipler og en stor mengde folk fra hele Judea de faste, i de dager. **36** Han sa også en lignelse til og Jerusalem og fra havkanten ved Tyrus og Sidon, dem: Ingen river en lapp av et nyt klædebon og setter **18** som var kommet for å høre ham og for å bli lægt den på et gammelt; ellers river han det nye i sørder, for sine sykdommer; og de som var plaget av urene og lappen av det nye passer ikke til det gamle. **37** ånder, blev helbredet. **19** Og alt folket søkte å få røre Og ingen fyller ny vin i gamle skinnsekker; ellers vil ved ham; for en kraft gikk ut fra ham og helbredet den nye vin sprengte sekkene, og den selv spilles og alle. **20** Og han løftet sine øine på sine disipler og sa: sekkene ødelegges; **38** men ny vin skal fylles i nye Salige er I fattige; for Guds rike er eders. **21** Salige er skinsekker. **39** Og ingen som har drukket gammel I som nu hungrer; for I skal mettes. Salige er I som vin, har lyst på ny; han sier: den gamle er god.

6 Det skjedde på den næst-første sabbat at han gikk gjennem en aker, og hans disipler plukket aks og gned dem ut med hendene og åt. **2** Da sa nogen av

nu gråter; for I skal le. **22** Salige er I når menneskene hater eder, og når de ikke vil vite av eder, og spotter eder og kaster eders navn fra sig som noget ondt, for Menneskesønnens skyld. **23** Gled eder på den

dag og spring av fryd! for se, eders lønn er stor i ikke vindruer av tornekraft. 45 Et godt menneske himmelen; for på samme vis gjorde deres fedre med bærer det gode frem av sitt hjertes gode forråd, og profetene. 24 Men ve eder, I rike! for I har allerede et ondt menneske bærer det onde frem av sitt onde fått eders trøst. 25 Ve eder, I som nu er mette! for I forråd; for hvad hjertet flyter over af, det taler hans skal hungre. Ve eder, I som nu ler! for I skal sørge og munn. 46 Men hvorfor kaller I mig Herre, Herre, og gråte. 26 Ve eder når alle mennesker taler vel om gjør ikke det jeg sier? 47 Hver den som kommer til eder! for på samme vis gjorde deres fedre med de mig og hører mine ord og gjør efter dem - hvem han falske profeter. 27 Men til eder som hører, sier jeg: er lik, vil jeg vise eder. 48 Han er lik et menneske Elsk eders fiender, gjør vel imot dem som hater eder, som skulde bygge et hus, og som gravde dypt ned 28 velsign dem som forbanner eder, bed for dem som og la grunnvollen på fjell; og da det blev flom, brøt taler ille om eder! 29 Når en slår dig på det ene kinn, strømmen imot det hus, og den var ikke i stand til å så by og det andre frem, og når en tar din kappe fra rokke det, fordi det var godt bygget. 49 Men den som dig, da nekt ham heller ikke kjortelen! 30 Gi hver den hører og ikke gjør derefter, han er lik et menneske som ber dig, og om en tar fra dig det som ditt er, da som bygget sitt hus på bare jorden uten grunnvoll; og krev det ikke igjen! 31 Og som I vil at menneskene strømmen brøt imot det, og det falt straks, og det blev skal gjøre imot eder, så skal og I gjøre imot dem. 32 et stort fall da det hus falt.

Og om I elsker dem som elsker eder, hvad er det å takke eder for? Også syndere elsker jo dem som dem elsker. 33 Og om I gjør vel imot dem som gjør vel imot eder, hvad er det å takke eder for? Også syndere gjør det samme. 34 Og om I låner til dem som I håper å få igjen av, hvad er det å takke eder for? Også syndere låner til syndere for å få like igjen. 35 Men elsk eders fiender, og gjør vel og lån uten å vente noget igjen! så skal eders lønn være stor, og I skal være den Høiestes barn; for han er god mot de utaknemlige og onde. 36 Vær barmhjertige, likesom eders Fader er barmhjertig, 37 og døm ikke, så skal I ikke dømmes, og fordøm ikke, så skal I ikke fordømmes; forlat, så skal eder forlates; 38 gi, så skal eder gis! et godt, stoppet, rystet, overfylt mål skal gis eder i fanget; for med det samme mål som I måler med, skal eder måles igjen. 39 Han sa også en lignelse til dem: Kan en blind lede en blind? kommer de ikke begge til å falle i grøften? 40 En disippel er ikke over sin mester, men enhver som er full-lært, blir som sin mester. 41 Og hvorfor ser du splinten i din brors øie, men bjelken i ditt eget øie blir du ikke var? 42 Hvorledes kan du si til din bror: Bror! la mig dra ut splinten som er i ditt øie, du som ikke ser bjelken i ditt eget øie? Du hykler! dra først bjelken ut av ditt eget øie, så kan du se å dra ut splinten som er i din brors øie! 43 For det er ikke noget godt tre som bærer dårlig frukt, og heller ikke noget dårlig tre som bærer god frukt. 44 For hvert tre kjennes på sin frukt; en sanker jo ikke fiken av tornebusker, og en plukker

7 Da han hadde fullendt sin tale for folkets ører, gikk han inn i Kapernaum. 2 Og en hovedmann hadde en tjener som var syk og nær ved å dø, og han var ham meget kjær. 3 Da han nu hørte om Jesus, sendte han nogen av jødenes eldste til ham og bad ham at han vilde komme og helbrede hans tjener. 4 De kom da til Jesus, og bad ham inderlig og sa: Han er vel verd at du gjør dette for ham; 5 for han elsker vårt folk, og det er han som har bygget synagogen for oss. 6 Jesus gikk da med dem. Men da han ikke hadde langt igjen til huset, sendte hovedmannen nogen venner til ham og lot si: Herre, umak dig ikke! for jeg er for ringe til at du skal gå inn under mitt tak; 7 derfor aktet jeg mig heller ikke verdig til å gå til dig; men si et ord, så blir min dreng helbredet! 8 For jeg er også en mann som står under overordnede, men har stridsmenn under mig igjen; og sier jeg til den ene: Gå! så går han, og til en annen: Kom! så kommer han, og til min tjener: Gjør dette! så gjør han det. 9 Men da Jesus hørte dette, undret han sig over ham, og han vendte sig om og sa til folket som fulgte ham: Jeg sier eder: Ikke engang i Israel har jeg funnet så stor en tro. 10 Og da de som var utsendt, kom hjem igjen, fant de den syke tjener aldeles frisk. 11 Dagen derefter skjedde det at han drog til en by som heter Nain, og mange av hans disipler gikk med ham, og meget folk. 12 Da han nu kom nær til byens port, se, da blev en død båret ut, som var sin mors eneste sønn, og hun var enke, og meget folk fra byen var med henne. 13 Og da Herren så henne, ynkedes han

inderlig over henne og sa til henne: Gråt ikke! 14 Og storeter og vindrikker, tolderes og synderes venn! 35 han trådte til og rørte ved båren, og de som bar den, Og visdommen er rettferdigjort av alle sine barn. 36 stod stille, og han sa: Du unge mann! jeg sier dig: Stå Men en av fariseerne bad ham at han vilde ete hos op! 15 Og den døde reiste sig op og begynte å tale; ham; og han gikk inn i fariseerens hus og satte sig til og han gav ham til hans mor. 16 Da kom det frykt over bords. 37 Og se, det var en kvinne der i byen, som dem alle, og de priste Gud og sa: En stor profet er var en synderinne, og da hun fikk vite at han satt til opreist blandt oss, og Gud har gjestet sitt folk. 17 Og bords i fariseerens hus, kom hun med en alabaster dette ord kom ut om ham i hele Judea og i hele landet krukke med salve 38 og stod bak ved hans føtter og deromkring. 18 Og Johannes' disipler fortalte ham gråt, og begynte å væte hans føtter med sine tårer om alt dette. Da kalte Johannes to av sine disipler til og tørket dem med sitt hår og kysset hans føtter sig, 19 og sendte dem til Herren og lot si: Er du den og salvet dem med salven. 39 Men da fariseeren som skal komme, eller skal vi vente en annen? 20 som hadde innbuddt ham, så det, sa han ved sig selv: Mennene kom da til ham og sa: Døperen Johannes Var dennemann en profet, da visste han hvem og har sendt oss til dig og lar si: Er du den som skal hvordan denne kvinne er som rører ved ham, at hun komme, eller skal vi vente en annen? 21 I den samme er en synderinne. 40 Og Jesus svarte og sa til ham: stund helbredet han mange for sykdommer og plager Simon! jeg har noget å si dig. Han sier: Mester, si og onde ånder, og mange blinde gav han synet. 22 frem! 41 En som lånte ut penger, hadde to skyldnere; Og Jesus svarte og sa til dem: Gå bort og fortell den ene skyldte ham fem hundre penninger, og den Johannes det som I har sett og hørt: blinde ser, halte andre femti; 42 da de ikke hadde noget å betale med, går, spedalske rentes, døve hører, døde står op, og ettergav han dem begge gjelden. Hvem av dem vil da evangeliet forkynnes for fattige; 23 og salig er den elske ham mest? 43 Simon svarte: Jeg tenker: Den som ikke tar anstøt av mig. 24 Da nu sendebudene han ettergav mest. Da sa han til ham: Du dømte rett fra Johannes var gått bort, begynte han å tale til folket 44 Og han vendte sig mot kvinnen og sa til Simon: om Johannes: Hvorfor var det I gikk ut i ørkenen? for Ser du denne kvinne? Jeg kom inn i ditt hus, du gav å se et rør som svaier for vinden? 25 Eller hvorfor mig ikke vann til mine føtter, men hun vætte mine var det I gikk der ut? for å se et menneske klædd i føtter med sine tårer og tørket dem med sitt hår; 45 fine klær? Se, de som går prektig klædd og lever i du gav mig ikke noget kyss, men hun holdt ikke op vellevnet, er i kongenes saler. 26 Eller hvorfor var det å kysse mine føtter fra den stund jeg kom inn; 46 I gikk der ut? for å se en profet? Ja, jeg sier eder, du salvet ikke mitt hode med olje, men hun salvet endog mere enn en profet. 27 Det er ham det er mine føtter med salve. 47 Derfor sier jeg dig: Hennes skrevet om: Se, jeg sender mitt bud for ditt åsyn; han mange synder er henne forlatt, for hun elsket meget; skal rydde din vei for dig. 28 Jeg sier eder: Større men den som lite forlates, elsker lite. 48 Og han sa til profet enn Johannes er ingen blandt dem som er født henne: Dine synder er dig forlatt. 49 Da begynte de av kvinner; men den minste i Guds rike er større enn som satt til bords med ham, å si ved sig selv: Hvem han. 29 Og alt folket som hørte ham, og tolderne, de er denne mann, som endog forlater synder? 50 Men gav Gud rett og lot sig døpe med Johannes' dåp; 30 han sa til kvinnnen: Din tro har frelst dig; gå bort i fred! men fariseerne og de lovkyndige gjorde Guds råd til intet for sig og lot sig ikke døpe av ham. 31 Hvem skal jeg da ligne denne slekts mennesker med, og hvem er de like? 32 De ligner små barn som sitter på torvet og roper til hverandre og sier: Vi blåste på fløite for eder, og I vilde ikke danse, vi sang sørgesanger, og I vilde ikke gråte. 33 For døperen Johannes er kommet; han hverken åt brød eller drakk vin, og I sier: Han er besatt! 34 Menneskesønnen er kommet; han eter og drikker, og I sier: Se, for en

8 Og det skjedde derefter at han drog omkring fra by til by og fra landsby til landsby og forkynne evangeliet om Guds rike, og de tolv var med ham, 2 og likeså nogen kvinner som var helbredet for onde ånder og sykdommer: Maria med tilnavnet Magdalena, som syv onde ånder var faret ut av, 3 og Johanna, som var gift med Kuzas, Herodes' foged, og Susanna og mange andre, som tjente dem med det de eide. 4 Da nu meget folk strømmet sammen, og de som bodde omkring i byene, drog ut til ham,

sa han i en lignelse: 5 En såmann gikk ut for å så blev blikkstille. 25 Og han sa til dem: Hvor er eders sin sæd, og da han sådde, falt noget ved veien; og tro? Men de blev forferdet og undret sig og sa til det blev trådt ned, og himmelens fugler åt det op. 6 hverandre: Hvad er da dette for en, som endog byder Og noget falt på stengrunn; og da det var vokset op, vindene og vannet, og de er ham lydige? 26 Og de visnet det, fordi det ikke hadde væte. 7 Og noget seilte frem til gergesenernes bygd, som er rett imot falt midt iblandt torner; og tornene vokste op med og Galilea. 27 Da han var gått i land, møtte det ham en kvalte det. 8 Og noget falt i god jord; og det vokste mann fra byen, som var besatt av onde ånder; han op og bar frukt i hundre fold. Da han sa dette, ropte han ikke hatt klær på sig i lang tid, og han holdt sig han: Den som har ører å høre med, han høre! 9 Men ikke i hus, men i gravene. 28 Da han så Jesus, satte hans disipler spurte ham hvad denne lignelse skulde han i et skrik og falt ned for ham og sa med høi røst: bety. 10 Han sa da: Eder er det gitt å få vite Guds Hvad har jeg med dig å gjøre, Jesus, du den høieste rikes hemmeligheter; men de andre gis det i lignelser, Guds Sønn? Jeg ber dig, pin mig ikke! 29 For han forat de skal se og dog ikke se, og høre og dog ikke bød den urene ånd fare ut av mannen; i lange tider forstå. 11 Men dette er lignelsen: Sæden er Guds hadde den revet ham med sig, og han blev bundet ord. 12 De ved veien er de som hører det; så kommer med lenker og fotjern og holdt under vakt; og han djevelen og tar ordet bort fra deres hjerte, forat de sønderrev båndene og blev drevet av den onde ånd ikke skal tro og bli frelst. 13 De på stengrunn er de ut i ørkenene. 30 Men Jesus spurte ham: Hvad er ditt som tar imot ordet med glede når de hører det; men navn? Han svarte: Legion! For mange onde ånder var de har ikke rot; de tror til en tid, og i prøvelsens stund faret i ham. 31 Og de bad ham at han ikke vilde byde faller de fra. 14 Det som falt iblandt torner, det er de dem fare ned i avgrunden. (Abyssos g12) 32 Men det som hører, og mens de vandrer under bekymringer var på stedet en stor svinehjord, som gikk og beitet i og rikdom og livets lust, kveles de, og bærer ikke feller, og de bad ham at han vilde gi dem lov til å fare fullmoden frukt. 15 Men det i den gode jord, det er de inn i dem; og han gav dem lov. 33 Så før da de onde som hører ordet og holder det fast i et vakkert og ånder ut av mannen og inn i svinene; og hjorden godt hjerte og bærer frukt i tålmodighet. 16 Men ingen styrtet sig ut over stupet ned i sjøen og druknet. 34 som tender et lys, skjuler det med et kar eller setter Men da gjæsterne så det som hadde hendt, tok de det under en seng; han setter det i en stake, forat de flukten, og fortalte det i byen og i bygden. 35 Folk som kommer inn, kan se lyset. 17 For det er ingen kom da ut for å se hvad som hadde hendt, og de ting skjult som ikke skal bli åpenbar, og ingen ting kom til Jesus, og fant mannen som de onde ånder dulgt som ikke skal bli kjent og komme for dagen. 18 var faret ut av, sittende påklædd og ved sans og Se derfor til hvorledes I hører! for den som har, ham samling ved Jesu føtter, og de blev forferdet. 36 Men skal gis, og den som ikke har, fra ham skal endog de som hadde sett det, fortalte dem hvorledes den tas det han tykkes sig å ha. 19 Men hans mor og besatte var blitt frelst. 37 Og hele folkemengden i hans brødre kom til ham, og de kunde ikke nå frem til gergesenernes bygd bad ham dra bort fra dem; for ham for folket. 20 Det blev da meldt ham: Din mor det var en stor frykt over dem. Og han gikk i båten og dine brødre står utenfor og vil gjerne få se dig. og vendte tilbake igjen. 38 Mannen som de onde 21 Men han svarte og sa til dem: Min mor og mine ånder var faret ut av, bad om å få være med ham. brødre er disse som hører Guds ord og gjør etter det. Men han sendte ham fra sig og sa: 39 Gå hjem til 22 Og det skjedde en av dagene at han gikk ut i en ditt hus og fortell hvor store ting Gud har gjort imot båt, og hans disipler med ham, og han sa til dem: dig! Og han gikk bort og kunngjorde over hele byen La oss fare over til hin side av sjøen! Og de la fra hvor store ting Jesus hadde gjort imot ham. 40 Men land. 23 Men mens de seilte, sovnet han; og det før da Jesus kom tilbake, tok folket imot ham; for alle en storm vind ned over sjøen, og båten fyltes, og de ventet på ham. 41 Og se, det kom en mann ved navn var i fare. 24 Da gikk de til ham og vekket ham op Jairus, som var forstander for synagogen, og han falt og sa: Mester! mester! vi går under! Men han stod ned for Jesu føtter og bad ham komme inn i hans op og truet vinden og bølgene; og de la sig, og det hus; 42 for han hadde en eneste datter, omkring tolv

år gammel, og hun lå for døden. Da nu Jesus gikk men av andre at Elias hadde vist sig, men av andre avsted, trengte folket sig inn på ham; **43** og en kvinne igjen at en profet, en av de gamle, var opstanden. **9** som hadde hatt blodsott i tolv år og hadde kostet Og Herodes sa: Johannes lot jeg halshugge; men på læger alt det hun skulde leve av, og ikke kunnet hvem er denne, som jeg hører sådant om? Og han bli helbredet av nogen, **44** hun trådte til bakfra og søkte å få se ham. **10** Og apostlene kom tilbake og rørte ved det ytterste av hans klædebon, og straks fortalte ham alt det de hadde gjort; og han tok dem stanset hennes blodsott. **45** Og Jesus sa: Hvem var med sig og drog avsides til en by som heter Betsaida. det som rørte ved mig? Men da alle nektet, sa Peter **11** Men da folket fikk det å vite, fulgte de etter ham; og de som var med ham: Mester! Folket trykker og han tok imot dem og talte til dem om Guds rike, trenger dig jo! **46** Men Jesus sa: Det var nogen som og helbredet dem som trengte til lægedom. **12** Men rørte ved mig; for jeg kjente at en kraft gikk ut fra dagen begynte å helle; da gikk de tolv til ham og sa: mig. **47** Da nu kvinnen så at det ikke var skjult det La folket fare, så de kan gå bort i byene og bygdene hun hadde gjort, kom hun skjelvende og falt ned for heromkring og få herberge og finne føde! for her er ham og fortalte ham, så hele folket hørte det, av hvad vi på et øde sted. **13** Han sa da til dem: Gi I dem å grunn hun rørte ved ham, og hvorledes hun straks ete! Men de sa: Vi har ikke mere enn fem brød og to blev helbredet. **48** Da sa han til henne: Datter! din fisker, medmindre vi skulde gå bort og kjøpe mat til tro har frelst dig; gå bort i fred! **49** Mens han ennu alt dette folk. **14** For det var omkring fem tusen menn. taler, kommer en fra synagoge-forstanderen og sier Da sa han til sine disipler: La dem sette sig ned i lag til ham: Din datter er død; umak ikke mesteren! **50** på femti mann! **15** Og de gjorde så og lot alle sette sig Men da Jesus hørte det, svarte han ham: Frykt ikke, ned. **16** Da tok han de fem brød og de to fisker, så op bare tro, så skal hun bli frelst! **51** Da han nu kom inn i mot himmelen og velsignet dem, og han brøt dem og huset, lot han ingen gå inn med sig uten Peter og gav dem til disiplene, forat de skulde dele ut til folket. Johannes og Jakob og pikens far og mor. **52** Og alle **17** Og de åt og blev mette alle sammen; og da de tok gråt og jamret sig over henne; men han sa: Gråt ikke! op de stykker som var blitt tilovers efter dem, blev hun er ikke død, hun sover. **53** Og de lo ham ut; for det tolv kurver. **18** Og det skjedde engang mens han de visste at hun var død. **54** Men han tok henne ved bad, og disiplene var alene med ham, da spurte han hånden og ropte: Pike, stå op! **55** Da vendte hennes dem og sa: Hvem sier folket at jeg er? **19** De svarte: ånd tilbake, og hun stod straks op; og han bød at Døperen Johannes; andre at du er Elias; andre igjen de skulde gi henne mat. **56** Og hennes foreldre blev at en profet, en av de gamle, er opstanden. **20** Han forferdet; men han bød dem at de ikke skulde tale til sa til dem: Men I, hvem sier I at jeg er? Da svarte Peter: Guds Messias. **21** Men han bød dem strengt at de ikke skulde si dette til nogen, **22** og han sa: Menneskesønnen skal lide meget og forkastes av de eldste og ypperst prestene og de skriftlærde og slåes ihjel, og opstå på den tredje dag. **23** Og han sa til alle: Vil nogen komme etter mig, da må han fornekke sig selv og hver dag ta sitt kors op og følge mig. **24** For den som vil berge sitt liv, skal miste det, men den som mister sitt liv for min skyld, han skal berge det. **25** For hvad gagner det et menneske om han vinner den hele verden, men mister sig selv eller tar skade på sig selv? **26** For den som skammer sig ved mig og mine ord, ham skal også Menneskesønnen skamme sig ved når han kommer i sin og sin Faders og de hellige englers herlighet. **27** Jeg sier eder for sant: Nogen av dem som her står, skal ikke smake døden

9 Og han kalte de tolv sammen og gav dem makt og myndighet over alle de onde ånder og til å helbrede sykdommer, **2** og han sendte dem ut for å forkynne Guds rike og helbrede syke. **3** Og han sa til dem: Ta ikke noget med på veien, hverken stav eller skreppe eller brød eller penger! heller ikke skal I ha to kjortler hver. **4** Og i det hus I kommer inn i, der skal I bli, og fra det skal I dra videre. **5** Og hvert sted hvor de ikke tar imot eder, gå ut av den by og ryg støvet av eders føtter til et vidnesbyrd mot dem! **6** Så gikk de ut og drog omkring fra by til by og forkynne evangeliet og helbredet folk allested. **7** Men fjerdingsfyrsten Herodes fikk høre om alt det som skjedde, og han var i stor tvil, fordi det blev sagt av nogen at Johannes var opstanden fra de døde, **8**

før de ser Guds rike. 28 Og det skjedde omkring åtte dager etter at han hadde talt dette, at han tok med sig Peter og Johannes og Jakob og gikk op i fjellet for å bede. 29 Og mens han bad, blev hans åsyn anderledes å se til, og hans klædning blev hvit og skinte som lynet. 30 Og se, to menn talte med ham, og det var Moses og Elias; 31 de viste sig i herlighet og talte om hans bortgang, som han skulde fullbyrde i Jerusalem. 32 Peter og de som var med ham, var kom en sky og overskygget dem; og de blev forferdet da de kom inn i skyen. 33 Og det kom en røst ut av himmelen, og de hørte Jesus: Mester! det er godt at vi er her; la oss gjøre tre boliger, en til dig, og en til Moses, og en til Elias! -

tar imot ham som sendte mig; for den som er den minste iblandt eder alle, han er stor. 49 Da svarte Johannes og sa: Mester! vi så en som drev ut onde er i følge med oss. 50 Og Jesus sa til ham: Forbyd og det skjedde da det led mot tiden at han skulde optas, da vendte han sitt åsyn mot Jerusalem for å hans herlighet og de to menn som stod hos ham. 33 gjøre i stand for ham; 53 og de tok ikke imot ham, Og det skjedde da de skiltes fra ham, da sa Peter til fordi hans åsyn var vendt mot Jerusalem. 54 Da hans Jesus: Mester! jeg ber deg: La oss gjøre disipler Jakob og Johannes så det, sa de: Herre! vil du vi skal byde ild fare ned fra himmelen og fortære han visste ikke hvad han sa. 34 Som han sa dette, dem, likesom Elias gjorde? 55 Men han vendte sig til en annen by. 57 Og det skjedde mens de vandret Jesus alene. Og de tidde stille og fortalte ingen i de på veien, da sa en til ham: Jeg vil følge dig hvorhen dager noget av det som de hadde sett. 37 Og det du går. 58 Og Jesus sa til ham: Revene har huler, skjedde dagen derefter, da de kom ned fra fjellet, og himmelens fugler redet; men Menneskesønnen at meget folk kom ham i møte. 38 Og se, en mann har ikke det han kan helle sitt hode til. 59 Han sa av folket ropte: Mester! jeg ber deg: Se til min sønn! til en annen: Følg mig! Men han sa: Herre! gi mig for han er min eneste, 39 og se, en ånd griper ham, først lov til å gå bort og begrave min far! 60 Men han og straks setter han i et skrik, og den sliter i ham så sa til ham: La de døde begrave sine døde; men gå han fråder; og det er så vidt den slipper ham, og ille du avsted og forkynn Guds rike! 61 Også en annen farer den da med ham; 40 og jeg bad dine disipler sa: Jeg vil følge deg, Herre! men gi mig først lov til at de skulde drive den ut, men de kunde ikke. 41 å si farvel til dem der hjemme! 62 Men Jesus sa til Jesus svarte og sa: Du vantro og vrangte slekt! hvor ham: Ingen som legger sin hånd på plogen og ser sig lenge skal jeg være hos eder og tåle eder? Før din sønn hit! 42 Ennu mens han var på veien til ham, rev og slet den onde ånd i ham; men Jesus truet den urene ånd og helbredet gutten og gav ham tilbake til hans far. 43 Og alle var slått av forundring over Guds storhet. 44 Men mens alle undret sig over alt det han gjorde, sa han til sine disipler: Gjem disse ord i eders ører: Menneskesønnen skal overgis i menneskers hender! 45 Men de skjønte ikke dette ord, og det var skjult for dem, så de ikke fattet det, og de fryktet for å spørre ham om dette ord. 46 Men det kom en tanke op i dem om hvem som vel var den største av dem. 47 Men da Jesus så deres hjertes tanke, tok han et lite barn og stilte det ved siden av sig 48 og sa til dem: Den som tar imot dette lille barn for mitt navns skyld, tar imot mig, og den som tar imot mig,

10 Siden utvalgte Herren også sytti andre og sendte dem ut, to og to, i forveien for sig til hver by og hvert sted hvor han selv skulle komme. 2 Og han sa til dem: Høsten er stor, men arbeiderne få; bed derfor høstens herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst! 3 Gå avsted! Se, jeg sender eder som lam midt iblandt ulver. 4 Bær ikke pung, ikke skreppe, ikke sko; gi eder ikke i tale med nogen på veien! 5 Men hvor I kommer inn i et hus, der skal I først si: Fred være med dette hus! 6 Og er det et fredens barn der, da skal eders fred hvile over ham, men hvis ikke, da skal den vende tilbake over eder. 7 Men bli der i huset, og et og dríkk hvad de byr eder! for arbeideren er sin lønn verd. I skal ikke flytte fra hus til hus. 8 Og hvor I kommer inn i en by og de tar imot eder, der skal

I ete hvad de setter frem for eder, 9 og helbred de syke som er der, og si til dem: Guds rike er kommet næste? 10 Jesus svarte og sa: En mann gikk ned fra nær til eder! 11 Men hvor I kommer inn i en by og Jerusalem til Jeriko, og han falt iblandt røvere, som ikke tar imot eder, der skal I gå ut på dens gater både klædde ham av og slo ham og gikk bort og lot og si: 12 Endog støvet som er blitt hengende ved ham ligge halvdød. 13 Men det traff sig så at en prest drog samme vei ned, og han så ham, og gikk like dette skal I vite at Guds rike er kommet nær! 14 Jeg forbi. 15 Likeså en levitt; han kom til stedet, gikk frem sier eder at det skal gå Sodoma tåleligere på hin dag og så ham, og gikk like forbi. 16 Men en samaritan enn den by. 17 Ve dig, Korasin! ve dig, Betsaida! for som var på reise, kom dit hvor han var, og da han så dersom de kraftige gjerninger som er gjort i eder, var ham, ynkedes han inderlig, 18 og han gikk bort til gjort i Tyrus og Sidon, da hadde de for lenge siden ham og forbant hans sår og helte olje og vin i dem, omvendt sig og sittet i sekk og aske. 19 Dog, det skal og han løftet ham op på sitt eget dyr og førte ham gå Tyrus og Sidon tåleligere i dommen enn eder. 20 til et herberge og pleide ham. 21 Og da det led mot 22 Og du, Kapernaum, som er blitt ophøjet like til næste dag, tok han to penninger frem og gav verden himmelen! like til dødsriket skal du bli nedstøtt. (Hadæs og sa til ham: Plei ham! og hvad mere du måtte koste g86) 23 Den som hører eder, hører mig, og den som på ham, det skal jeg betale dig igjen når jeg kommer forkaster eder, forkaster mig, og den som forkaster tilbake. 24 Hvem av disse tre synes du nu viste sig mig, forkaster ham som sendte mig. 25 Og de sytti som den manns næste som var falt iblandt røverne? kom glade tilbake og sa: Herre! endog de onde ånder 26 Han sa: Den som gjorde barmhjertighet imot ham. er oss lydige i ditt navn! 27 Da sa han til dem: Jeg så Da sa Jesus til ham: Gå du bort og gjør likeså! 28 Og Satan falle ned fra himmelen som et lyn. 29 Se, jeg det skjedde mens de var på vandring, at han kom til har gitt eder makt til å trede på slanger og skorpiones en by, og en kvinne ved navn Marta tok imot ham i og over alt fiendens velde, og ingen ting skal skade sitt hus. 30 Og hun hadde en søster som hette Maria; eder; 31 dog, gled eder ikke over dette at åndene hun satte sig ved Jesu føtter og hørte på hans ord. 32 er eder lydige, men gled eder over at eders navn er Men Marta hadde det meget travelt med å tjene ham; oppskrevet i himmelen! 33 I den samme stund frydet hun gikk da frem og sa: Herre! bryr du dig ikke om at han sig i den Hellige Ånd og sa: Jeg priser dig, Fader, min søster har latt mig bli alene om å tjene dig? Si da himmelens og jordens herre, fordi du har skjult dette til henne at hun skal hjelpe mig! 34 Men Jesus svarte for de vise og forstandige og åpenbaret det for de og sa til henne: Marta! Marta! du gjør dig strev og uro umyndige; ja, Fader, fordi således skjedde det som med mange ting; 35 men ett er nødvendig. Maria har var velbehagelig for dig. 36 Alle ting er mig overgitt av valgt den gode del, som ikke skal tas fra henne.

min Fader, og ingen kjenner til hvem Sønnen er, uten Faderen, og hvem Faderen er, uten Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for. 37 Og han vendte sig særlig til sine disipler og sa: Salige er de øine som ser det I ser; 38 for jeg sier eder: Mange profeter og konger har villet se det I ser, og har ikke fått se det, og høre det I hører, og har ikke fått høre det. 39 Og se, en lovkyndig stod op og fristet ham og sa: Mester! hvad skal jeg gjøre forat jeg kan arve evig liv? (aiōnios g166) 40 Han sa til ham: Hvad er skrevet i loven? hvorledes leser du? 41 Han svarte og sa: Du skal elske Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all din sjel og av all din makt og av all din hu, og din næste som dig selv. 42 Da sa han til ham: Du svarte rett; gjør dette, så skal du leve! 43 Men da han vilde gjøre

11 Og det skjedde at han var ensteds og bad; og da han holdt op, sa en av hans disipler til ham: Herre! lær oss å bede, likesom Johannes lærte sine disipler! 12 Da sa han til dem: Når I beder, skal I si: Fader vår, du som er i himmelen! Helliget vorde ditt navn; komme ditt rike; skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden; 13 gi oss hver dag vårt daglige brød; 14 og forlat oss våre synder, for også vi forlater hver den som er oss skyldig; og led oss ikke inn i fristelse; men fri oss fra det onde. 15 Og han sa til dem: Om nogen av eder har en venn og kommer til ham midt på natten og sier til ham: Kjære, lånn mig tre brød! 16 for en venn er kommet til mig fra reisen, og jeg har ikke noget å sette frem for ham 17 - skulde da han der ikke svare: Gjør mig ikke uleilighet! Døren er alt

lukket, og mine småbarn er i seng med mig; jeg kan sa dette, at en kvinne blandt folket løftet sin røst og sa ikke stå op og gi dig det? 8 Jeg sier eder: Om han til ham: Salig er det liv som bar dig, og det bryst som ikke står op og gir ham det fordi han er hans venn, du diet. 28 Men han sa: Ja, salige er de som hører så vil han stå op for hans ubluhets skyld og gi ham Guds ord og bevarer det. 29 Da nu folket strømmet alt det han trenger til. 9 Og jeg sier eder: Bed, så til, tok han til orde: Denne slekt er en ond slekt; den skal eder gis; let, så skal I finne; bank på, så skal krever tegn, og tegn skal ikke gis den, uten Jonas' det lukkes op for eder! 10 For hver den som beder, tegn. 30 For likesom Jonas blev et tegn for folket i han får, og den som leter, han finner, og den som Ninive, således skal også Menneskesønnen bli det banker på, for ham skal det lukkes op. 11 Men hvem for denne slekt. 31 Dronningen fra Syden skal stå op av eder som er far, vil gi sin sønn en sten når han på dommens dag sammen med mennene av denne ber om brød, eller når han ber om en fisk, gi ham en slekt og fordømme dem; for hun kom fra jordens ende orm i stedet for fisken, 12 eller når han ber om et for å høre Salomos visdom, og se, her er mere enn egg, gi ham en skorpion? 13 Dersom da I, som er Salomo. 32 Ninives menn skal stå op på dommens onde, vet å gi eders barn gode gaver, hvor meget dag sammen med denne slekt og fordømme den; for mere skal da Faderen, som er i himmelen, gi dem de omvendte sig ved Jonas' forkynnelse, og se, her den Hellige Ånd som beder ham! 14 Og han drev ut er mere enn Jonas. 33 Ingen som tender et lys, setter en ond ånd, og den var stum; men det skjedde da det i kjelleren eller under en skjeppe, men i staken, den onde ånd var faret ut, da talte den stumme. Og forat de som kommer inn, skal se skinnet av det. 34 folket undret sig. 15 Men nogen av dem sa: Det er Ditt øje er legemets lys; når ditt øye er friskt, da er ved Be'elsebul, de onde ånders første, han driver de også hele ditt legeme lyst; men er det sykt, da er onde ånder ut. 16 Andre igjen fristet ham og krevde også ditt legeme mørkt. 35 Se derfor til at lyset i dig et tegn fra himmelen av ham. 17 Men da han visste ikke er mørke! 36 Dersom altså hele ditt legeme er deres tanker, sa han til dem: Hvert rike som kommer i lyst og ikke har nogen del som er mørk, da først blir strid med sig selv, legges øde, og hus faller på hus. 37 Men da fariseeren ikke først vasket sig før måltidet, undret han sig, da eders barn driver dem ut? Derfor skal de være 39 Da sa Herren til ham: I fariseere renser nu beger eders dommere. 20 Men er det ved Guds finger jeg og fat utvendig; men eders indre er fullt av rov og driver de onde ånder ut, da er jo Guds rike kommet til ondskap. 40 I dårer! han som gjorde det utvendige, eder. 21 Når den sterke med våben vokter sin egen har ikke han også gjort det innvendige? 41 Men gi det gård, da får hans eiendom være i fred; 22 men når som er inneni, til almisse, og se, da er alt rent for en som er sterkere enn han, kommer over ham og eder. 42 Men ve eder, I fariseere, I som gir tiende av overvinner ham, da tar han hans fulle rustning, som mynte og rute og alle slags maturter, og ikke spør han hadde satt sin lit til, og utdeler det rov han har etter rett og kjærlighet til Gud! Dette burde gjøres, og tatt fra ham. 23 Den som ikke er med mig, han er imot det andre ikke lates u gjort. 43 Ve eder, I fariseere, I mig, og den som ikke samler med mig, han spreder. som så gjerne vil ha de øverste seter i synagogene 24 Når den urene ånd er faret ut av et menneske, går og hilseringer på torvene! 44 Ve eder, I som ligner de den gjennem tørre steder og søker hvile, og når den ukjennelige graver, som menneskene går omkring på ikke finner det, sier den: Jeg vil vende tilbake til mitt uten å vite av det! 45 Da svarte en av de lovkyndige hus som jeg fór ut av. 25 Og når den kommer dit, og sa til ham: Mester! ved å si dette krenker du også finner den det feiet og pyntet. 26 Så går den bort og oss. 46 Men han sa: Ve også eder, I lovkyndige, I tar med sig syv andre ånder, verre enn den selv, og som lesser byrder på menneskene, som de vanskelig de går inn og bor der, og det siste blir verre med det kan bære, og selv rører I ikke byrdene med én av menneske enn det første. 27 Og det skjedde da han eders fingrer! 47 Ve eder, I som bygger gravsteder for

profetene, og eders fedre slo dem ihjel! **48** Så gir I si til min bror at han skal skifte arven med mig! **14** da eders fedres gjerninger vidnesbyrd og samtykke; Men han sa til ham: Menneskel hvem har satt mig til for de slo dem ihjel, og I bygger. **49** Derfor sa også dommer eller skifter over eder? **15** Og han sa til dem: Guds visdom: Jeg vil sende profeter og apostler til Se til og ta eder i vare for all havesyke! for ingen har dem, og nogen av dem skal de slå ihjel, og nogen sitt liv av sitt gods, om han er nokså rik. **16** Og han skal de forfølge, **50** forat alle profeters blod, som er fortalte dem en lignelse og sa: Der var en rik mann utøst fra verdens grunnvoll blev lagt, skal bli krevd av hvis jord bar godt; **17** og han tenkte ved sig selv: denne slekt, **51** fra Abels blod til Sakarias' blod, han Hvad skal jeg gjøre? jeg har ikke rum til å samle min som blev drept mellom alteret og templet. Ja, sier jeg grøde i. **18** Og han sa: Jo, dette vil jeg gjøre: Jeg vil eder, det skal bli krevd av denne slekt. **52** Ve eder, rive mine lader ned og bygge dem større, og der vil I lovkyndige, I som har tatt kunnskapens nøkkel til jeg samle hele min avling og mitt gods; **19** og så vil eder! Selv er I ikke gått inn, og dem som var i ferd jeg si til min sjel: Sjell du har meget godt liggende med å gå inn, har I hindret. **53** Og da han gikk ut for mange år; slå dig til ro, et, drikk, vær glad! **20** derfra, begynte de skriftlærde og fariseerne å trenge Men Gud sa til ham: Du dårer! i denne natt kreves hårdt inn på ham og å spørre ham ut om mangt og din sjel av dig; hvem skal så ha det du har samlet? meget, **54** for de lurte på ham for å lokke noget ut av hans munn.

12 Da folket imens hadde samlet sig i tusentall, så de trådte på hverandre, tok han til orde og sa til sine disipler: Ta eder først og fremst i vare for fariseernes surdeig, som er hykleri! **2** Men intet er skjult som ikke skal bli åpenbaret, og intet er dulgt som ikke skal bli kjent; **3** derfor skal alt det som I sier i mørket, bli hørt i lyset, og det som I hvisker i øret inne i kammerne, det skal bli forkjent på takene. **4** Men jeg sier til eder, mine venner: Frykt ikke for dem som slår legemet ihjel og derefter ikke kan gjøre mere; **5** men jeg vil vise eder hvem I skal frykte for: Frykt for ham som har makt både til å slå ihjel og til derefter å kaste i helvede! Ja, sier jeg eder, for ham skal I frykte. (**Geenna g1067**) **6** Selges ikke fem spurver for to øre? Og ikke én av dem er glemt hos Gud. **7** Men endog hårene på eders hode er tellet alle sammen; frykt ikke! I er mere enn mange spurver. **8** Men jeg sier eder: Hver den som kjennes ved mig for menneskene, ham skal også Menneskesønnen kjennes ved for Guds engler; **9** men den som fornekter mig for menneskene, han skal fornektes for Guds engler. **10** Og hver den som taler et ord mot Menneskesønnen, ham skal det bli forlatt; men den som taler bespottelig mot den Hellige Ånd, ham skal det ikke bli forlatt. **11** Men når de fører eder frem for synagogene og øvrighetene og myndighetene, da vær ikke bekymret for hvorledes eller hvad I skal svare for eder, eller hvad I skal si; **12** for den Hellige Ånd skal lære eder i samme stund hvad I skal si. **13** Og en av folket sa til ham: Mester!

si til min bror at han skal skifte arven med mig! **14** da eders fedres gjerninger vidnesbyrd og samtykke; Men han sa til ham: Menneskel hvem har satt mig til for de slo dem ihjel, og I bygger. **49** Derfor sa også dommer eller skifter over eder? **15** Og han sa til dem: Guds visdom: Jeg vil sende profeter og apostler til Se til og ta eder i vare for all havesyke! for ingen har dem, og nogen av dem skal de slå ihjel, og nogen sitt liv av sitt gods, om han er nokså rik. **16** Og han skal de forfølge, **50** forat alle profeters blod, som er fortalte dem en lignelse og sa: Der var en rik mann utøst fra verdens grunnvoll blev lagt, skal bli krevd av hvis jord bar godt; **17** og han tenkte ved sig selv: denne slekt, **51** fra Abels blod til Sakarias' blod, han Hvad skal jeg gjøre? jeg har ikke rum til å samle min som blev drept mellom alteret og templet. Ja, sier jeg grøde i. **18** Og han sa: Jo, dette vil jeg gjøre: Jeg vil eder, det skal bli krevd av denne slekt. **52** Ve eder, rive mine lader ned og bygge dem større, og der vil I lovkyndige, I som har tatt kunnskapens nøkkel til jeg samle hele min avling og mitt gods; **19** og så vil eder! Selv er I ikke gått inn, og dem som var i ferd jeg si til min sjel: Sjell du har meget godt liggende med å gå inn, har I hindret. **53** Og da han gikk ut for mange år; slå dig til ro, et, drikk, vær glad! **20** derfra, begynte de skriftlærde og fariseerne å trenge Men Gud sa til ham: Du dårer! i denne natt kreves hårdt inn på ham og å spørre ham ut om mangt og din sjel av dig; hvem skal så ha det du har samlet? **21** Således er det med den som samler sig skatter og ikke er rik i Gud. **22** Og han sa til sine disipler: Derfor sier jeg eder: Vær ikke bekymret for eders liv, hvad I skal ete, heller ikke for eders legeme, hvad I skal klæ eder med! **23** Livet er mere enn maten, og legemet mere enn klærne. **24** Gi akt på ravnene: de hverken sår eller høster, de har ikke matbod eller lade, og Gud før dem allikevel. Hvor meget mere er ikke I enn fuglene! **25** Og hvem av eder kan med all sin bekymring legge en alen til sin livslengde? **26** Formår I da ikke engang det minste, hvorfor er I da bekymret for det andre? **27** Gi akt på liljene, hvorledes de vokser: de arbeider ikke, de spinner ikke; men jeg sier eder: Enn ikke Salomo i all sin herlighet var kledd som én av dem. **28** Men klær Gud således gresset på marken, som står idag og imorgen kastes i ovnen, hvor meget mere skal han da klæ eder, I lite troende! **29** Så skal da I heller ikke søke etter hvad I skal ete, eller hvad I skal drikke, og ikke la eders tanker fare hit og dit. **30** For alt slikt søker hedningene i verden etter; men eders Fader vet at I trenger til det. **31** Men søker hans rike, så skal I få dette i tilgift! **32** Frykt ikke, du lille hjord! for det har behaget eders Fader å gi eder riket. **33** Selv det I eier, og gi almissé! Gjør eder punger som ikke eldes, en skatt som ikke forgår, i himmelen, der hvor tyvehånd ikke når, og møll ikke tærer! **34** For hvor eders skatt er, der vil også eders hjerte være. **35** La eders lender være ombundet og eders lys brennende, **36** og vær I likesom folk som venter på sin herre når han vil fare hjem fra bryllupet, forat de kan lukke op for ham

straks han kommer og banker på! 37 Salige er de tjenere som herren finner våkne når han kommer. Sannelig sier eder: Han skal binde op om sig og la dem sette sig til bords og gå frem og tjene dem. 38 39 Jeg sier dig: Du skal ingenlunde komme ut derfra Og om han kommer i den annen vakt, og om han kommer i den tredje og finner det så, salige er de. 39 Men dette skal I vite at dersom husbonden visste i hvilken time tyven kom, da vilde han våke og ikke la nogen bryte inn i sitt hus. 40 Vær da også I rede! for Menneskesønnen kommer i den time I ikke tenker. 41 Da sa Peter til ham: Herre! er det oss du taler om i denne lignelse, eller alle? 42 Og Herren sa: Hvem er da den tro og kloke husholder, som hans husbond vil sette over sine tjenestefolk for å gi dem deres mat i rette tid? 43 Salig er den tjener som hans husbond finner å gjøre så når han kommer. 44 Sannelig sier jeg eder: Han skal sette ham over alt det han eier. 45 Men dersom denne tjener sier i sitt hjerte: Min herre dryger med å komme, og så gir sig til å slå drenge og pikene og å ete og drikke og fylle sig, 46 da skal denne tjeners herre komme en dag han ikke venter, og en time han ikke vet, og hugge ham sønder og gi ham lodd og del med de utro. 47 Men den tjener som kjente sin herres vilje, og ikke stelte til eller satte i verk det han vilde, han skal få mange slag; 48 men den som ikke kjente den, men gjorde det som er slag verd, han skal få færre. Hver den som meget er gitt, av ham skal meget kreves, og den som meget er overgitt, av ham skal dess mere fordres. 49 Ild er jeg kommet for å kaste på jorden; og hvor gjerne jeg vilde den alt var tendt! 50 Men en dåp har jeg å døpes med; og hvor jeg gruer til den er fullført! 51 Tror I at jeg er kommet for å gi fred på jorden? Nei, sier jeg eder, men strid. 52 For fra nu av skal fem være i strid i ett hus, tre mot to og to mot tre, 53 far mot sønn og sønn mot far, mor mot datter og datter mot mor, svigermor mot svigerdatter og svigerdatter mot svigermor. 54 Men han sa også til folket: Når I ser det stiger en sky op i vest, sier I straks: Det kommer regn, og det skjer så; 55 og når I ser det blåser sønnenvind, sier I: Det blir hete, og det blir så. 56 I hyklere! Jordens og himmelens utseende vet I å tyde; hvorfor kan I da ikke tyde denne tid? 57 Hvorfor dømmer I da ikke også av eder selv hvad rett er? 58 For når du går avsted til øvrigheten med din motstander, da gjør dig umak for å bli forlikt med ham mens du er på veien, forat han ikke skal dra dig frem for dommeren, og dommeren overgi dig til fangevokteren, og fangevokteren kaste dig i fengsel. 59 Jeg sier dig: Du skal ingenlunde komme ut derfra før du har betalt til siste øre.

13 På samme tid kom nogen og fortalte ham om de galileere hvis blod Pilatus hadde blandet med deres offer. 2 Han svarte da og sa til dem: Tenker I at disse galileere var syndere fremfor alle andre galileere, fordi de har lidt dette? 3 Nei, sier jeg eder; men dersom I ikke omvender eder, skal I alle omkomme likedan. 4 Eller hine atten som tåret ved Siloa falt over og slo ihjel, tenker I at de var skyldige fremfor alle mennesker som bor i Jerusalem? 5 Nei, sier jeg eder; men dersom I ikke omvender eder, skal I alle omkomme på samme vis. 6 Men han sa denne lignelse: En mann hadde et fikentre som var plantet i hans vingård, og han kom og lette etter frukt på det, og fant ingen. 7 Da sa han til vingårdsmannen: Se, i tre år er jeg nu kommet og har lett etter frukt på dette fikentre og har ikke funnet nogen; hugg det ned! Hvorfor skal det også opta jorden til ingen nytte? 8 Men han svarte ham: Herre! la det ennu stå dette år, til jeg får gravd omkring det og lagt gjødning på, 9 om det kanskje kunde bære til næste år! hvis ikke, da kan du hugge det ned. 10 Og han holdt på å lære i en av synagogene på sabbaten; 11 og se, der var en kvinne som hadde hatt en vanmaks-ånd i atten år, og hun var krumbøyd og kunde ikke rette sig helt op. 12 Da Jesus så henne, kalte han henne til sig og sa til henne: Kvinne! du er løst fra din vanmakt. 13 Og han la sine hender på henne, og straks rettet hun sig op og priste Gud. 14 Da tok synagoge-forstanderen til orde - han var vred over at Jesus helbredet på sabbaten - og han sa til folket: Det er seks dager til å arbeide i; kom derfor på dem og la eder helbrede, og ikke på sabbatsdagen! 15 Men Herren svarte ham og sa: I hyklere! vil ikke enhver av eder på sabbaten løse sin okse eller sitt asen fra krybben og gå bort og vanne dem? 16 Men denne, en Abrahams datter, som Satan har bundet, tenk, i atten år, skulde ikke hun bli løst av dette bånd på sabbatsdagen? 17 Da han sa dette, blev de til skamme alle som stod ham imot, og alt folket gledet sig over alle de herlige gjerninger han gjorde. 18 Derfor sa han: Hvad er Guds rike likt, og hvad skal jeg ligne det med? 19 Det er likt

et sennepskorn som en mann tok og la i sin have; Men de tidde. Og han tok på ham og helbredet ham, og det vokste og blev til et tre, og himmelenes fugler og lot ham gå. 5 Og han tok etter til orde og sa til bygget rede i dets grener. 20 Og etter sa han: Hvad dem: Hvem av eder har en sønn eller en okse som skal jeg ligne Guds rike med? 21 Det er likt en surdeig faller i en brønn, og drar dem ikke straks op igjen på som en kvinne tok og skjulte i tre skjepper mel, til det sabbatsdagen? 6 Men de var ikke i stand til å svare blev syret alt sammen. 22 Og han gikk omkring og ham på dette. 7 Og han sa en lignelse til gjestene, da lærte rundt om I byer og landsbyer, og tok veien til han la merke til hvorledes de valgte sig ut de øverste Jerusalem. 23 En sa da til ham: Herre! er det få som seter: 8 Når du blir buden av nogen til bryllups, da blir frelst? Da sa han til dem: 24 Strid for å komme inn sett dig ikke øverst ved bordet, forat ikke en gjævere igjennem den trange dør! for mange, sier jeg eder, enn du skal være buden, 9 og den som innbød dig og skal søker å komme inn, og ikke være i stand til det. ham, skal komme og si til dig: Gi denne mann rum! 25 Fra den stund av da husbonden har reist sig og og du så med skam skal komme til å sitte nederst. 10 lukket døren, og I begynner å stå utenfor og banke Men når du er buden, da gå og sett dig nederst, forat på døren og si: Herre, lukk op for oss! da skal han han som innbød dig, kan si til dig når han kommer: svare og si til eder: Jeg vet ikke hvor I er fra. 26 Da Venn, kom hit, sett dig høiere op! Da får du ære i skal I begynne å si: Vi å og drakk for dine øine, og alle deres øine som sitter til bords med dig; 11 for du lærte på våre gater! 27 Og han skal si: Jeg sier hver den sig selv ophøier, skal fornedres, og den eder: Jeg vet ikke hvor I er fra; vi kastet utenfor. 12 Han sa også til som gjorde urett! 28 Der skal være gråt og tenners den som hadde innbudt ham: Når du gjør gjestebud gnidsel når I får se Abraham og Isak og Jakob og alle middag eller aften, da innbyd ikke dine venner eller profetene i Guds rike, men eder selv kastet utenfor. dine brødre eller dine frender eller rike granner, forat 29 Og det skal komme folk fra øst og vest og fra nord ikke de skal be dig igjen, så du får gjengjeld! 13 Men og syd, og de skal sitte til bords i Guds rike. 30 Og når du gjør gjestebud, da be fattige, vanføre, halte, se, der er de som er mellom de siste og skal bli de blinde! 14 så er du salig; for de har ikke noget å gi første, og der er de som er mellom de første og skal dig igjen, men du skal få det igjen i de rettferdiges bli de siste. 31 I samme stund kom nogen fariseere opstandelse. 15 Da en av dem som satt med til bords, og sa til ham: Gå bort og dra herfra! for Herodes har i hørte dette, sa han til ham: Salig er den som får sinne å slå dig ihjel. 32 Og han sa til dem: Gå og si sitte til bords i Guds rike. 16 Da sa han til ham: Det til den rev: Se, jeg driver ut onde ånder og fullfører var en mann som gjorde en stor nattverd og innbød helbredelser idag og imorgen, og på den tredje dag mange; 17 og han sendte sin tjener ut ved den tid er jeg ved enden; 33 men jeg må vandre idag og nattverden skulde holdes, for å si til de innbudne: imorgen og dagen derefter; for det går ikke an at en Kom! for nu er det ferdig. 18 Men de begynte alle som profet mister livet utenfor Jerusalem. 34 Jerusalem! én å undskyldte sig. Den første sa til ham: Jeg har Jerusalem! du som slår ihjel profetene og stener dem kjøpt en aker og må nødvendig gå ut og se på den; som er sendt til dig! hvor ofte jeg vilde samle dine jeg ber dig, ha mig undskyldt! 19 Og en annen sa: Jeg barn, likesom en høne samler sine kyllinger under har kjøpt fem par okser og går ut for å prøve dem; sine vinger! Og I vilde ikke. 35 Se, eders hus skal jeg ber dig, ha mig undskyldt! 20 Og etter en annen overlates eder selv. Jeg sier eder at I ikke skal se mig sa: Jeg har tatt mig en hustru, og derfor kan jeg ikke før den stund kommer da I sier: Velsignet være han komme. 21 Og tjeneren kom og fortalte sin herre dette. Da blev husbonden harm og sa til tjeneren: Gå i hast ut på byens gater og streder, og før herinn de fattige og vanføre og blinde og halte! 22 Og tjeneren sa: Herre! det er gjort som du bød, og der er ennu rum. 23 Da sa herren til tjeneren: Gå ut på veiene og ved gjerdene og nød dem til å komme inn, forat mitt hus kan bli fullt! 24 For jeg sier eder at ingen av de

14 Og det skjedde da han kom inn i en av de øverste fariseeres hus på en sabbat for å holde måltid, og de lurte på ham, 2 se, da var der en vattersottig mann like for ham. 3 Og Jesus tok til orde og talte til de lovkyndige og fariseerne og sa: Er det tillatt å helbrede på sabbaten, eller ikke? 4

komme. 21 Og tjeneren kom og fortalte sin herre dette. Da blev husbonden harm og sa til tjeneren: Gå i hast ut på byens gater og streder, og før herinn de fattige og vanføre og blinde og halte! 22 Og tjeneren sa: Herre! det er gjort som du bød, og der er ennu rum. 23 Da sa herren til tjeneren: Gå ut på veiene og ved gjerdene og nød dem til å komme inn, forat mitt hus kan bli fullt! 24 For jeg sier eder at ingen av de

menn som var innbudt, skal smake min nattverd. 25 mistet! 10 Således, sier jeg eder, blir det glede for Og meget folk vandret sammen med ham. Og han Guds engler over én synder som omvender sig. 11 Og vendte sig og sa til dem: 26 Om nogen kommer til han sa: En mann hadde to sønner, 12 og den yngste mig og ikke hater sin far og mor og hustru og barn av dem sa til sin far: Far! gi mig den del av boet som og brødre og søstre, ja endog sitt eget liv, han kan faller på mig! Og han skiftet sin eiendom imellem ikke være min disippel. 27 Og den som ikke bærer dem. 13 Og ikke mange dager derefter samlet den sitt kors og følger etter mig, han kan ikke være min yngste sønn alt sitt og drog til et land langt borte, disippel. 28 For hvem av eder som vil bygge et tårn, og der ødte han sin eiendom i et ryggesløst levnet. setter sig ikke først ned og regner etter hvad det vil 14 Men da han hadde satt alt over styr, blev det en koste, om han har nok til å fullføre det med, 29 forat svær hunger i det land, og han begynte å lide nød. ikke, når han har lagt grunnen og ikke er i stand til 15 Da gikk han bort og holdt sig til en av borgerne å fullføre det, alle de som ser det, skal begynne å der i landet, og han sendte ham ut på sine marker spotte ham og si: 30 Denne mann begynte å bygge, for å gjæte svin; 16 og hans attrå var å fylle sin buk og var ikke i stand til å fullføre det? 31 Eller hvilken med de skolmer som svinene åt, og ingen gav ham konge som drar ut for å møte en annen konge i strid, noget. 17 Men da kom han til sig selv og sa: Hvor setter sig ikke først ned og rådstår om han med ti mange leiefolk hos min far har fullt op av brød, men tusen er i stand til å møte den som kommer imot ham jeg setter livet til her av sult! 18 Jeg vil stå op og med tyve tusen? 32 Men kan han ikke det, da skikker gå til min far og si til ham: Far! jeg har syndet mot han sendemenn til ham, mens han ennu er langt himmelen og for dig; 19 jeg er ikke verdig lenger til borte, og tinger om fred. 33 Således kan da ingen å kalles din sønn; la mig få være som en av dine av eder være min disippel uten at han oppgir alt det leiefolk! 20 Og han stod op og kom til sin far. Men da han eier. 34 Salt er en god ting, men når også saltet han ennu var langt borte, så hans far ham, og han mister sin kraft, hva skal det da saltes med? 35 Det ynkedes inderlig, og løp til og falt ham om halsen duer hverken i jord eller i gjødsel; det blir kastet ut. og kysset ham. 21 Men sønnen sa til ham: Far! jeg Den som har ører å høre med, han høre!

15 Og alle toldere og syndere holdt sig nær til ham for å høre ham. 2 Og både fariseerne og de skriftlærde knurret sig imellem og sa: Denne mann tar imot syndere og eter sammen med dem! 3 Da talte han denne lignelse til dem: 4 Hvilket menneske iblandt eder som har hundre får og mister ett av dem, forlater ikke de ni og nitti i ørkenen og går etter det han har mistet, til han finner det? 5 Og når han har funnet det, legger han det på sine skuldrer med glede, 6 og når han kommer hjem, kaller han sine venner og granner sammen og sier til dem: Gled eder med mig, for jeg har funnet mitt får som jeg hadde mistet! 7 Jeg sier eder: Således skal det være glede i himmelen over én synder som omvender sig, mere enn over ni og nitti rettferdige som ikke trenger til omvendelse. 8 Eller hvilken kvinne som har ti sølvpenninger og mister én av dem, tender ikke lys og feier sitt hus og leter med flid til hun finner den? 9 Og når hun har funnet den, kaller hun sine venninner og grannekvinner sammen og sier: Gled eder med mig, for jeg har funnet sølvpenningen som jeg hadde

14 Men da han hadde satt alt over styr, blev det en koste, om han har nok til å fullføre det med, 29 forat svær hunger i det land, og han begynte å lide nød. ikke, når han har lagt grunnen og ikke er i stand til 15 Da gikk han bort og holdt sig til en av borgerne å fullføre det, alle de som ser det, skal begynne å der i landet, og han sendte ham ut på sine marker spotte ham og si: 30 Denne mann begynte å bygge, for å gjæte svin; 16 og hans attrå var å fylle sin buk og var ikke i stand til å fullføre det? 31 Eller hvilken med de skolmer som svinene åt, og ingen gav ham konge som drar ut for å møte en annen konge i strid, noget. 17 Men da kom han til sig selv og sa: Hvor setter sig ikke først ned og rådstår om han med ti mange leiefolk hos min far har fullt op av brød, men tusen er i stand til å møte den som kommer imot ham jeg setter livet til her av sult! 18 Jeg vil stå op og med tyve tusen? 32 Men kan han ikke det, da skikker gå til min far og si til ham: Far! jeg har syndet mot han sendemenn til ham, mens han ennu er langt himmelen og for dig; 19 jeg er ikke verdig lenger til borte, og tinger om fred. 33 Således kan da ingen å kalles din sønn; la mig få være som en av dine av eder være min disippel uten at han oppgir alt det leiefolk! 20 Og han stod op og kom til sin far. Men da han eier. 34 Salt er en god ting, men når også saltet han ennu var langt borte, så hans far ham, og han mister sin kraft, hva skal det da saltes med? 35 Det ynkedes inderlig, og løp til og falt ham om halsen duer hverken i jord eller i gjødsel; det blir kastet ut. og kysset ham. 21 Men sønnen sa til ham: Far! jeg har syndet mot himmelen og for dig, og jeg er ikke verdig lenger til å kalles din sønn. 22 Men faren sa til sine tjener: Ta frem den beste klædning og ha den på ham, og gi ham en ring på hans hånd og sko på hans føtter, 23 og hent gjøkalven og slakt den, og la oss ete og være glade! 24 For denne min sønn var død og er blitt levende igjen, var tapt og er funnet. Og de begynte å være glade. 25 Men hans eldste sønn var ute på marken, og da han gikk hjemover og kom nær til huset, hørte han spill og dans; 26 og han kalte en av tjenerne til sig og spurte hva dette var. 27 Han sa til ham: Din bror er kommet, og din far lot slakte gjøkalven, fordi han fikk ham frisk tilbake. 28 Da blev han vred og vilde ikke gå inn. Hans far gikk da ut og talte vennlig til ham; 29 men han svarte og sa til sin far: Se, i så mange år har jeg tjent dig, og aldri har jeg gjort imot ditt bud, og mig har du aldri gitt et kje forat jeg kunde være glad med mine venner; 30 men da denne din sønn kom, han som har ett op din eiendom sammen med skjøger, da slaktet du gjøkalven for ham! 31 Men han sa til ham: Barn! du er alltid hos meg, og alt mitt er ditt; 32 men vi burde

fryde og glede oss fordi denne din bror var død og er blitt levende, var tapt og er funnet.

16 Men han sa også til sine disipler: Der var en rik mann som hadde en husholder, og han blev angitt for ham som en som ølte hans eiendom. **2** Og han kalte ham for sig og sa til ham: Hvad er dette jeg hører om dig? Gjør regnskap for din husholdning! for du kan ikke lenger forestå mitt hus. **3** Da sa husholderen ved sig selv: Hvad skal jeg gjøre, nu da min herre tar husholdningen fra mig? Jeg er ikke i stand til å grave, jeg skammer mig ved å tigge. **4** Nu vet jeg hvad jeg vil gjøre, forat de skal ta imot mig i sine hus når jeg blir avsatt fra husholdningen. **5** Og han kalte til sig hver især av sin herres skyldnere, og sa til den første: Hvor meget er du min herre skyldig?

6 Han sa: Hundre anker olje. Da sa han til ham: Her har du ditt gjeldsbrev; sett dig ned, skynd dig og skriv femti! **7** Derefter sa han til en annen: Og du, hvor meget er du skyldig? Han sa: Hundre tønner hvete. Han sier til ham: Her har du ditt gjeldsbrev; skriv åtti! **8** Og Herren roste den urettferdige husholder for at han hadde båret sig klok ad; for denne verdens barn er klokere mot sin egen slekt enn lysets barn. (aiōn g165) **9** Og jeg sier eder: Gjør eder venner ved den urettferdige mammon, forat de, når den svikter, må ta imot eder i de evige boliger! (aiōnios g166) **10**

Den som er tro i smått, er også tro i stort, og den som er urettferdig i smått, er også urettferdig i stort. **11** Dersom I da ikke har vært tro i den urettferdige mammon, hvem vil da betro eder de sanne skatter? **12** Og dersom I ikke har vært tro i det som hører andre til, hvem vil da gi eder noget til eget eie? **13**

Ingen tjener kan tjene to herrer; for han vil enten hate den ene og elske den andre, eller holde sig til den ene og forakte den andre; I kan ikke tjene Gud og mammon. **14** Fariseerne, som var pengekjære, hørte på alt dette, og de spottet ham. **15** Da sa han til dem: I er de som gjør eder selv rettferdige for menneskene; men Gud kjenner eders hjerter; for det som er høit i menneskers øine, er en vederstyggelighet for Gud. **16** Loven og profetene hadde sin tid inntil Johannes; fra den tid forkynnes evangeliet om Guds rike, og enhver trenger sig inn i det med makt; **17** men før skal himmel og jord forgå før en eneste tøddel av loven skal falle bort. **18** Hver den som skiller sig fra sin hustru og gifter sig med en annen kvinne, han

driver hor, og hver den som gifter sig med en kvinne som er skilt fra sin mann, han driver hor. **19** Der var en rik mann, og han klædde sig i purpur og kostelig linklæde og levde hver dag i herlighet og glede. **20** Men der var en fattig mann ved navn Lasarus, som var kastet for hans port, full av sår, **21** og hans attrå var å få mette sig med det som falt fra den rikes bord; men endog hundene kom og slikket hans sår. **22** Men det skjedde at den fattige døde, og at han blev båret bort av engler i Abrahams skjød; men også den rike døde og blev begravet. **23** Og da han slo sine øine op i dødsriket, der han var i pine, da ser han Abraham langt borte og Lasarus i hans skjød. (Hadēs g86) **24** Da ropte han: Fader Abraham! forbarm dig over mig og send Lasarus, forat han kan dyppe det ytterste av sin finger i vann og svale min tung! for jeg pines storlig i denne lue. **25** Men Abraham sa: Sønn! kom i hu at du fikk ditt gode i din levetid, og Lasarus likeså det onde! men nu trøstes han her, og du pines. **26** Og dessuten er et stort svelg festet mellem oss og eder, forat de som vil gå herfra og over til eder, ikke skal kunne det, og forat heller ikke de på den andre side skal fare derfra og over til oss. **27** Da sa han: Så ber jeg dig, fader, at du sender ham til min fars hus **28** - for jeg har fem brødre - forat han kan vidne for dem, så ikke også de skal komme til dette pinens sted. **29** Men Abraham sier til ham: De har Moses og profetene; la dem høre dem! **30** Men han sa: Nei, fader Abraham! men om nogen fra de døde kommer til dem, da omvender de sig. **31** Men han sa til ham: Hører de ikke Moses og profetene, da vil de heller ikke tro om nogen står op fra de døde.

17 Og han sa til sine disipler: Det er umulig annet enn at forførelser må komme; men ve den som de kommer fra! **2** Det var bedre for ham om det var hengt en kvernsten om hans hals, og han var kastet i havet, enn at han skulle forføre én av disse små. **3** Ta eder i vare! Om din bror synder, da irtschaftet ham; og om han angrer det, da tilgi ham! **4** Og om han syv ganger om dagen synder imot dig og syv ganger kommer tilbake til dig og sier: Jeg angrer det, da skal du tilgi ham. **5** Og apostlene sa til Herren: Øk vår tro! **6** Men Herren sa: Dersom I hadde tro som et sennepskorn, da skulle I si til dette morbærtre: Rykk dig op med rot og plant dig i havet! og det skulle lyde eder. **7** Men hvem av eder som har en tjener som

pløier eller gjæter, vil si til ham når han kommer inn fra marken: Kom straks hit og sett dig til bords? 8 Vil han ikke heller si til ham: Gjør i stand det jeg skal ha til aftensmat, og bind op om dig og gå mig til hånden til Takker han vel sin tjener fordi han gjorde det som var ham pålagt? Jeg tror det ikke. 10 Således skal vi: Vi er unnyttige tjener; vi har bare gjort det vi var til Jerusalem at han drog midt imellem Samaria og Galilea; 12 og da han gikk inn i en by, møtte det ham spedalske menn, som stod langt borte, 13 og de ropte høit: Jesus, mester! miskunn dig over oss! 14

da Menneskesønnen åpenbarer. 31 På den dag må den som er på taket og har sine ting i huset, ikke stige ned for å hente dem, og heller ikke den som er ute på marken, vende tilbake til sitt hjem. 32 Kom jeg får ett og drukket, så skal du få ete og drikke? 9 Lots hustru i hu! 33 Den som søker å frelse sitt liv, skal miste det, og den som mister det, skal berge også I, når I har gjort alt det som er eder pålagt, seng; den ene skal tas med, og den andre skal lates si: Vi er unnyttige tjener; vi har bare gjort det vi var tilbake. 35 To kvinner skal male på samme kvern; den ene skal tas med, og den andre skal lates tilbake. 36 Det skal være to ute på marken; den ene blir tatt med, den andre blir latt tilbake. 37 Da svarte de og sa til ham: Hvor, Herre? Han sa til dem: Hvor åtselet er, der skal ørnene samles.

Og da han så dem, sa han til dem: Gå bort og te eder for prestene! Og det skjedde mens de var på veien, at de blev renset. 15 Men en av dem vendte tilbake, da han så at han var helbredet, og han priste Gud med høi røst, 16 og falt ned på sitt ansikt for hans føtter og takket ham; og han var en samaritan. 17 Da svarte Jesus og sa: Blev ikke de ti renset? hvor er da de ni? 18 Fantes det ingen som vendte tilbake for å gi Gud ære uten denne fremmede? 19 Og han sa til ham: Stå op og gå bort! din tro har frelst dig. 20 Men da han blev spurta av fariseerne når Guds rike skulle komme, svarte han dem og sa: Guds rike kommer ikke på den måte at en kan se det med sine øyne; 21 heller ikke skal de si: Se her eller se der er det! For se, Guds rike er inneni eder. 22 Men han sa til sine disipler: De dager skal komme da I skal attrå å få se en av Menneskesønnens dager, og I skal ikke få se den. 23 Og de skal si til eder: Se her, se der er han! Gå ikke der bort, og følg ikke etter! 24 For likesom lynet, når det lyner, skinner fra himmelbrynen til himmelbrynen, således skal Menneskesønnen være på sin dag. 25 Men først skal han lide meget og forkastes av denne slekt. 26 Og likesom det gikk i Noahs dager, så skal det også gå i Menneskesønnens dager: 27 de åt og drakk, de tok til ekte og blev gitt til ekte, like til den dag da Noah gikk inn i arken; så kom vannflommen og ødela dem alle sammen. 28 På samme vis - likesom det gikk i Lots dager: de åt og drakk, de kjøpte og solgte, de plantet og bygget; 29 men den dag da Lot gikk ut av Sodoma, da lot Gud ild og svovel regne fra himmelen og ødela dem alle sammen - 30 således skal det også gå på den dag

18 Og han sa en lignelse til dem om at de alltid skulde bede og ikke bli trette. 2 Der var en dommer i en by, som ikke fryktet Gud og ikke undså sig for noget menneske. 3 Og det var en enke der i byen, og hun kom til ham og sa: Hjelp mig til å få rett over min motstander! 4 Og lenge vilde han ikke; men til sist sa han ved sig selv: Om jeg enn ikke frykter Gud og ikke undser mig for noget menneske, 5 vil jeg dog hjelpe denne enke til å få rett fordi hun gjør mig ulykkelighet, så hun ikke til slutt skal komme og legge hånd på mig. 6 Og Herren sa: Hør hvad den urettferdige dommer sier! 7 Men skulde da ikke Gud hjelpe sine utvalgte til deres rett, dem som roper til ham dag og natt, og er han sen når det gjelder dem? 8 Jeg sier eder at han skal skynde sig å hjelpe dem til deres rett. Men når Menneskesønnen kommer, mon han da vil finne troen på jorden? 9 Han sa også denne lignelse til nogen som stolte på sig selv at de var rettferdige, og foraktet de andre: 10 To menn gikk op til templet for å bede; den ene var en fariseer og den andre en tolder. 11 Fariseeren stod for sig selv og bad således: Gud! jeg takker dig fordi jeg ikke er som andre mennesker: røvere, urettferdige, horkarler, eller og som denne tolder. 12 Jeg faster to ganger om uken, jeg gir tiende av all min inntekt. 13 Og tolderen stod langt borte og vilde ikke engang løfte sine øyne mot himmelen, men slo sig for sitt bryst og sa: Gud! vær mig synder nådig! 14 Jeg sier eder: Denne gikk rettferdig gjort ned til sitt hus fremfor den andre; for hver den sig selv ophøier, skal fornedres, og den sig selv fornedrer, skal ophøies. 15 De bar også sine små barn til ham, forat han skulde røre ved dem; men da

disiplene så det, truet de dem. **16** Men Jesus kalte dem til sig og sa: La de små barn komme til mig, og hindre dem ikke! for Guds rike hører sådanne til. **17** Sannelig sier jeg eder: Den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, han skal ingenlunde komme inn i det. **18** Og en rådsherre spurte ham: Gode mester! hvad skal jeg gjøre for å leve et evig liv? (*aiōnios g166*) **19** Jesus sa til ham: Hvorfor kaller du mig god? Ingen er god uten én, det er Gud. **20** Budene kjenner du: Du skal ikke drive hor, du skal ikke slå ihjel, du skal ikke stjele, du skal ikke si falskt vidnesbyrd, hedre din far og din mor. **21** Men han sa: Alt dette har jeg holdt fra min ungdom av. **22** Da Jesus hørte det, sa han til ham: Ett flettes dig ennu: selg alt det du har, og del det ut til fattige, så skal du få en skatt i himmelen; kom så og følg meg! **23** Men da han hørte det, blev han meget bedrøvet; for han var meget rik. **24** Og da Jesus så det, sa han: Hvor vanskelig det er for de rike å komme inn i Guds rike! **25** For det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåleøie enn for en rik å gå inn i Guds rike. **26** Da sa de som hørte det: Hvem kan da bli frelst? **27** Men han sa: Det som er umulig for mennesker, er mulig for Gud. **28** Og Peter sa: Se, vi har forlatt alt vårt og fulgt deg. **29** Da sa han til dem: Sannelig sier jeg eder: Det er ingen som har forlatt hus eller hustru eller brødre eller foreldre eller barn for Guds rikes skyld. **30** uten at han skal få mangefold igjen her i tiden, og i den kommende verden et evig liv. (*aiōn g165, aiōnios g166*) **31** Men han tok de tolv til seg og sa til dem: Se, vi går op til Jerusalem, og alt det som er skrevet av profetene om Menneskesønnen, skal fullbyrdes. **32** For han skal overgis til hedningene og bli spottet og hånet og spyttet på, **33** og de skal hudstryke ham og slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå. **34** Og de forstod ikke noget av dette, og dette ord var skjult for dem, og de skjørte ikke det han sa. **35** Og det skjedde da han kom nær til Jeriko, at en blind mann satt ved veien og tigget. **36** Da han hørte folk gå forbi, spurte han hva dette var. **37** De fortalte ham da at Jesus fra Nasaret gikk forbi. **38** Og han ropte: Jesus, du Davids sønn! miskunn dig over mig! **39** Og de som gikk foran, truet ham at han skulde tie. Men han ropte enda meget mere: Du Davids sønn! miskunn dig over mig! **40** Da stod Jesus stille, og bød at han skulde føres til ham; og da han kom frem, spurte han ham: **41** Hvad vil du jeg skal gjøre for dig? Han sa: Herre! at jeg må bli seende! **42** Og Jesus sa til ham: Bli seende! din tro har frelst dig. **43** Og straks fikk han sitt syn igjen, og fulgte ham og lovet Gud; og alt folket som så det, priste Gud.

19 Og han kom inn i Jeriko og drog igjenom byen. **2** Og se, der var en mann som hette Sakkeus; han var overtolder og en rik mann. **3** Og han sökte å få se hvem som var Jesus, og han kunde ikke komme til for folket, for han var liten av vekst. **4** Da sprang han i forveien og steg op i et morbærtre for å få se ham; for hans vei gikk der forbi. **5** Og da Jesus kom til stedet, så han op og sa til ham: Sakkeus! skynd dig og stig ned! for idag skal jeg bli i ditt hus. **6** Og han skyndte sig og steg ned, og tok imot ham med glede. **7** Og da de så det, knurret de alle og sa: Han gikk inn for å ta herberge hos en syndig mann! **8** Men Sakkeus stod frem og sa til Herren: Se, Herre! Halvdelen av mitt gods gir jeg de fattige, og har jeg presset penger ut av nogen, gir jeg det firdobbelt igjen. **9** Og Jesus sa om ham: Idag er frelse blitt dette hus til del, eftersom og han er en Abrahams sønn; **10** for Menneskesønnen er kommet for å söke og frelse det som var fortapt. **11** Mens de hørte på dette, la han også en lignelse til, fordi han var nær ved Jerusalem, og de tenkte at Guds rike straks skulle komme til syne. **12** Han sa da: En mann av høi byrd drog til et land langt borte for å få kongemakt og så komme tilbake igjen. **13** Han kalte da ti av sine tjener for sig, og gav dem ti pund og sa: Kjøpslå med dem til jeg kommer igjen. **14** Men hans landsmenn hatet ham, og skikket sendemann avsted etter ham og lot si: Vi vil ikke at dennemann skal være konge over oss. **15** Og det skjedde da han hadde fått kongemakten og kom tilbake, da bød han at de tjener han hadde gitt pengene, skulle kalles for ham, forat han kunde få vite hva hver av dem hadde vunnet. **16** Da kom den første frem og sa: Herre! ditt pund har kastet av sig ti pund. **17** Og han sa til ham: Vel, du gode tjener! fordi du har vært tro i det små, skal du ráde over ti byer. **18** Og den annen kom og sa: Herre! ditt pund har gitt fem pund. **19** Også til denne sa han: Vær du herre over fem byer! **20** Og en annen kom og sa: Herre! se her er ditt pund, som jeg har hatt liggende i et tørlæ; **21** for jeg fryktet for deg, fordi du er en streng mann; du tar op det du ikke la ned, og høster det du ikke sådde. **22** Han sier til ham: Efter din egen munn

dømmer jeg dig, du dårlige tjener! Du visste at jeg er en streng mann, som tar op det jeg ikke la ned, og høster det jeg ikke sådde; 23 hvorfor satte du da ikke mine penger ut hos pengevekslerne? Så kom, fått dem tilbake med renter. 24 Og han sa til dem som stod ved hans side: Ta pundet fra ham og gi det til ham som har de ti pund! 25 - De sa til ham: Herre! han har jo ti pund! - 26 Jeg sier eder at hver den som har, ham skal gis; men den som ikke har, fra ham skal endog tas det han har. 27 Men disse mine fiender som ikke vilde at jeg skulde være konge over dem, før dem hit og hugg dem ned for mine øine! 28 Og da han hadde sagt dette, drog han videre foran dem på sin vandring op til Jerusalem. 29 Og det skjedde da han kom nær til Betfage og Betania, til det berg som kalles Oljeberget, da sendte han to av sine disipler avsted og sa: 30 Gå bort til den by som ligger rett for oss! Når I kommer inn i den, skal I finne en fole bundet, som intet menneske har sittet på; løs den og før den hit! 31 Og dersom nogen spør eder: Hvorfor løser I den? da skal I si så: Herren har bruk for den. 32 Så gikk de utsendte avsted, og de fant det så som han hadde sagt dem. 33 Og da de løste folen, sa dens eiermann til dem: Hvorfor løser I folen? 34 De sa: Herren har bruk for den. 35 Og de første den til Jesus, og de la sine klær på folen og lot Jesus sette sig på den. 36 Da han nu drog frem, bredte de sine klær under ham på veien. 37 Men da han allerede var nær ved nedgangen fra Oljeberget, begynte hele disippel-flokken glad å love Gud med høi røst for alle de kraftige gjerninger de hadde sett, og sa: 38 Velsignet være kongen som kommer i Herrens navn! Fred i himmelen, og ære i det høieste! 39 Og nogen av fariseerne blandt mengden sa til ham: Mester! irettesett dine disipler! 40 Men han svarte og sa til dem: Jeg sier eder: Om disse tier, skal stenene rope. 41 Og da han kom nær og så byen, gråt han over den og sa: 42 Visste også du, om enn først på denne din dag, hvad som tjener til din fred! Men nu er det skjult for dine øine. 43 For de dager skal komme over dig da dine fiender skal kaste en voll op om dig og kringsette dig og trenge dig fra alle sider, 44 og slå dig til jorden og dine barn i dig, og ikke levne sten på sten i dig, fordi du ikke kjente din besøkelses tid. 45 Og han gikk inn i templet og begynte å drive ut dem som drev handel der, 46 og han sa til dem:

Det er skrevet: Mitt hus skal være et bedehus. Men I har gjort det til en røverhule. 47 Og han lært daglig i templet. Men yppersteprestene og de skriftlærde og de første blandt folket søkte å få ryddet ham av veien. 48 Og de fant ikke ut hva de skulde gjøre; for hele folket hang ved ham og hørte på ham.

20 Og det skjedde en av dagene mens han lært folket i templet og forkynede evangeliet, da stod yppersteprestene og de skriftlærde frem sammen med de eldste 2 og sa til ham: Si oss: Med hvad myndighet gjør du dette, eller hvem er det som har gitt dig denne myndighet? 3 Men han svarte og sa til dem: Også jeg vil spørre eder om en ting; si mig: 4 Johannes' dåp, var den fra himmelen eller fra mennesker? 5 Men de samrådde sig med hverandre og sa: Sier vi: Fra himmelen, da sier han: Hvorfor trodde I ham da ikke? 6 Men sier vi: Fra mennesker, da stener hele folket oss; for de tror fullt og fast at Johannes var en profet. 7 Og de svarte at de ikke visste hvor den var fra. 8 Da sa Jesus til dem: Så sier heller ikke jeg eder med hvad myndighet jeg gjør dette. 9 Han begynte da å si denne lignelse til folket: En mann plantet en vingård og leide den ut til vingårdsmenn og drog utenlands for lange tider. 10 Og da tiden kom, sendte han en tjener til vingårdsmennene, forat de skulde gi ham av vingårdens frukt; men vingårdsmennene slo ham, og lot ham gå bort med tomme hender. 11 Og han blev ved og sendte en annen tjener; men de slo også ham og hånte ham og lot ham gå bort med tomme hender. 12 Og han blev ved og sendte en tredje; men de slo også ham til blods og kastet ham ut. 13 Da sa vingårdens herre: Hvad skal jeg gjøre? Jeg vil sende min sønn, den elskede; de vil da vel undse sig for ham. 14 Men da vingårdsmennene fikk se ham, la de op råd med hverandre og sa: Dette er arvingen; la oss slå ham ihjel, så arven kan bli vår! 15 Og de kastet ham ut av vingården og slo ham ihjel. Hvad skal nu vingårdens herre gjøre med dem? 16 Han skal komme og drepe disse vingårdsmenn og overgi vingården til andre. Da de hørte det, sa de: Det må aldri skje! 17 Men han så på dem og sa: Hvad er da dette som er skrevet: Den sten som bygningsmennene forkastet, den er blitt hjørnesten? 18 Hver den som faller på denne sten, han skal knuses; men den som den faller på, ham skal den smuldre til støv. 19 Og de skriftlærde

og yppersteprestene søkte å få lagt hånd på ham i påhør sa han til sine disipler: 46 Vokt eder for de samme stund; men de fryktet for folket; for de skjønte skriftlærde, som gjerne vil gå i side klær og gjerne at det var om dem han hadde sagt denne lignelse. 20 vil la sig hilse på torvene og ha de øverste seter i Og etterat de nogen tid hadde voktet på ham, sendte synagogene og sitte øverst ved gjestebudene; 47 de de lurere, som lot som de var rettferdige, for å fange som opeter enkers hus og for et syns skyld holder ham i ord, så de kunde overgi ham til øvrigheten og lange bønner! Disse skal få dess hårdere dom.

til landshøvdingens makt. 21 Og de spurte ham og sa: Mester! vi vet at du taler og lærer rett og gjør ikke forskjell på folk, men lærer Guds vei i sannhet; 22 er det oss tillatt å gi keiseren skatt, eller ikke? 23 Men han merket deres list og sa til dem: 24 Vis mig en penning! Hvis billede og påskrift har den? De svarte: Keiserens. 25 Da sa han til dem: Så gi da keiseren hvad keiserens er, og Gud hvad Guds er! 26 Og de var ikke i stand til å fange ham i ord i folkets påhør, og de undret sig over hans svar, og tidde. 27 Men det kom nogen av sadduseerne til ham, de som nekter at det er nogen opstandelse, og de spurte ham og sa: 28 Mester! Moses har foreskrevet oss at når en manns gifte bror dør og ikke har barn, da skal hans bror ta hans hustru til ekte og opreiße sin bror avkom. 29 Nu var det syv brødre; og den første tok sig en hustru og døde barnløs. 30 Og den annen 31 og den tredje tok henne, og likeså alle syv; de efterlot ikke barn, og døde. 32 Til sist døde også kvinnen. 33 Hvem iblandt dem skal nu få kvinnnen til hustru i opstandelsen? for alle syv har jo hatt henne til hustru. 34 Og Jesus sa til dem: Denne verdens barn tar til ekte og gis til ekte; (aiōn g165) 35 men de som aktes verdige til å få del i hin verden og i opstandelsen fra de døde, de hverken tar til ekte eller gis til ekte; (aiōn g165) 36 for de kan ikke mere dø, for de er englene like og er Guds barn, idet de er opstandelsens barn. 37 Men at de døde står op, det har også Moses gitt til kjenne, der hvor det tales om tornebusken, når han kaller Herren Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud; 38 men han er ikke de dødes Gud, men de levendes; for de lever alle for ham. 39 Da svarte nogen av de skriftlærde og sa: Mester! du taler vel. 40 For de vågde ikke mere å spørre ham om noget. 41 Men han sa til dem: Hvorledes kan det sies at Messias er Davids sønn? 42 David selv sier jo i Salmenes bok: Herren sa til min herre: Sett dig ved min høire hånd, 43 til jeg får lagt dine fiender til skammel for dine føtter! 44 David kaller ham altså herre; hvorledes kan han da være hans sønn? 45 Men i hele folkets

21 Og da han så op, fikk han se de rike legge sine gaver i tempelkisten. 2 Og han så en fattig enke legge to skjerver i den. 3 Da sa han: Sannelig sier jeg eder: Denne fattige enke har lagt mere enn alle. 4 For alle disse la sine gaver av sin overflod; men hun la av sin fattigdom alt det hun hadde å leve av. 5 Og da nogen sa om templet at det var prydet med fagre stener og tempelgaver, sa han: 6 Dette som I ser - de dager skal komme da det ikke skal levnes sten på sten som ikke skal brytes ned. 7 Da spurte de ham og sa: Mester! når skal da dette skje? og hvad skal tegnet være når dette skal skje? 8 Og han sa: Se til at I ikke føres vill! for mange skal komme i mitt navn og si: Det er mig, og: Tiden er nær. Gå ikke etter dem! 9 Og når I får høre om krig og oprør, da la eder ikke skremme! for dette må først skje, men enden kommer ikke med det samme. 10 Da sa han til dem: Folk skal reise sig mot folk og rike mot rike, 11 og store jordskjelv skal det være og hunger og sott både her og der, og det skal skje forferdelige ting og store tegn fra himmelen. 12 Men før alt dette skjer, skal de legge hånd på eder og forfölge eder og overgi eder til synagoger og fengsler, og I skal føres frem for konger og landshøvdinger for mitt navns skyld; 13 det skal falle ut til godt vidnesbyrd for eder. 14 Legg eder derfor på hjerte at I ikke forut skal grunde på hvorledes I skal forsøre eder! 15 for jeg skal gi eder munn og visdom som alle eders motstandere ikke kan motstå eller motsi. 16 Men I skal forrådes endog av foreldre og brødre og frender og venner, og de skal volde nogen av eder døden, 17 og I skal hates av alle for mitt navns skyld. 18 Og ikke et hår på eders hode skal gå tapt. 19 Vær tålmodige, så skal I vinne eders sjeler! 20 Men når I ser Jerusalem bli kringsatt av krigshærer, da skal I vite at dets ødeleggelse er nær. 21 Da må de som er i Judea, fly til fjells, og de som er inne i byen, må gå ut, og de som er ute på landet, ikke gå inn i den; 22 for dette er gjengjeldelsens dager, forat alt det som skrevet er, skal bli opfylt. 23 Men ve de fruktsommelige, og

dem som gir die, i de dager! for stor nød skal være eder en mann som bærer en krukke vann; følg ham på jorden, og vrede over dette folk, 24 og de skal til det hus hvor han går inn, 11 og si til husbonden: falle for sverds egg og føres fangne til alle folkeslag, Mesteren sier til dig: Hvor er det herberge der jeg kan og Jerusalem skal ligge nedstrådt av hedninger, inntil ete påskelammet med mine disipler? 12 Så skal han hedningenes tid er til ende. 25 Og det skal skje tegn i vise eder en stor sal med benker og hynder; der skal sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene I gjøre det i stand. 13 De gikk da avsted, og fant det engstes i fortvilelse når hav og brenninger bruser, 26 så som han hadde sagt dem; og de gjorde i stand mens mennesker faller i avmakt av redsel og gru for påskelammet. 14 Og da timen kom, satte han sig til det som kommer over jorderike; for himmelens krefter bords, og apostlene med ham. 15 Og han sa til dem: skal rokkes. 27 Og da skal de se Menneskesønnen Jeg har hjertelig lengtet etter å ete dette påskelam komme i skyen med kraft og megen herlighet. 28 med eder før jeg lider; 16 for jeg sier eder: Jeg skal Men når dette begynner å skje, da rett eder op og løft aldri mere ete det før det er blitt fullkommen i Guds eders hoder! for eders forløsning stunder til. 29 Og rike. 17 Og han tok en kalk, takket og sa: Ta dette og han sa en lignelse til dem: Se på fikentreet og alle del det mellem eder! 18 For jeg sier eder: Fra nu av trær: 30 Så snart de springer ut og I ser det, da vet skal jeg aldri mere drikke av vintreets frukt før Guds I av eder selv at nu er sommeren nær. 31 Således rike er kommet. 19 Og han tok et brød, takket og brøt skal også I, når I ser dette skje, vite at Guds rike det, gav dem og sa: Dette er mitt legeme, som gis for er nær. 32 Sannelig sier jeg eder: Denne slekt skal eder; gjør dette til minne om mig! 20 Likeså kalken, ingenlunde forgå før det skjer alt sammen. 33 Himmel etterat de hadde ett, og sa: Denne kalk er den nye og jord skal forgå, men mine ord skal ingenlunde pakt i mitt blod, som utgydes for eder. 21 Men se, forgå. 34 Men vokt eder at ikke eders hjerte nogen hans hånd som forråder mig, er med mig over bordet. tid tynges av rus og svir og timelige bekymringer, så 22 For Menneskesønnen går vel bort, som bestemt hin dag kommer uventet over eder som en snare! er; men ve det menneske ved hvem han blir forrådt! 35 for den skal komme over alle dem som bor over 23 De begynte da å spørre hverandre om hvem av den hele jord. 36 Men våk hver tid og stund, og bed, dem det vel kunde være som skulde gjøre denne så I kan være i stand til å undfly alt dette som skal gjerning. 24 Det blev også en trette mellom dem om komme, og til å bli stående for Menneskesønnen! 37 hvem av dem skulde gjelde for å være størst. 25 Da Om dagene lærte han i templet, men om nettene gikk sa han til dem: Kongene hersker over sine folk, og de han ut av byen og overnattet på det berg som kalles Oljeberget. 38 Og alt folket kom tidlig om morgen til ham i templet for å høre ham.

22 Men de usyrede brøds høitid, som kalles påske, var nærlig; 2 og yppersteprestene og de skriftlærde søkte råd til å få ryddet ham av veien; for de fryktet for folket. 3 Men Satan fór inn i Judas med tilnavnet Iskariot, som var en av de tolv, 4 og han gikk bort og talte med yppersteprestene og hovedsmennene om hvorledes han skulde forråde ham til dem. 5 Og de blev glade, og lovte å gi ham penger, 6 og han gav sitt tilsagn og søkte leilighet til å forråde ham til dem uten opstyr. 7 Så kom de usyrede brøds dag, da påskelammet skulde slaktes. 8 Og han sendte Peter og Johannes avsted og sa: Gå bort og gjør i stand påskelammet for oss, så vi kan ete det! 9 De sa til ham: Hvor vil du vi skal gjøre det i stand? 10 Han sa til dem: Se, når I kommer inn i byen, skal det møte

eder en mann som bærer en krukke vann; følg ham til det hus hvor han går inn, 11 og si til husbonden: falle for sverds egg og føres fangne til alle folkeslag, Mesteren sier til dig: Hvor er det herberge der jeg kan og Jerusalem skal ligge nedstrådt av hedninger, inntil ete påskelammet med mine disipler? 12 Så skal han hedningenes tid er til ende. 25 Og det skal skje tegn i vise eder en stor sal med benker og hynder; der skal sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene I gjøre det i stand. 13 De gikk da avsted, og fant det engstes i fortvilelse når hav og brenninger bruser, 26 så som han hadde sagt dem; og de gjorde i stand mens mennesker faller i avmakt av redsel og gru for påskelammet. 14 Og da timen kom, satte han sig til det som kommer over jorderike; for himmelens krefter bords, og apostlene med ham. 15 Og han sa til dem: skal rokkes. 27 Og da skal de se Menneskesønnen Jeg har hjertelig lengtet etter å ete dette påskelam komme i skyen med kraft og megen herlighet. 28 med eder før jeg lider; 16 for jeg sier eder: Jeg skal Men når dette begynner å skje, da rett eder op og løft aldri mere ete det før det er blitt fullkommen i Guds eders hoder! for eders forløsning stunder til. 29 Og rike. 17 Og han tok en kalk, takket og sa: Ta dette og han sa en lignelse til dem: Se på fikentreet og alle del det mellem eder! 18 For jeg sier eder: Fra nu av trær: 30 Så snart de springer ut og I ser det, da vet skal jeg aldri mere drikke av vintreets frukt før Guds I av eder selv at nu er sommeren nær. 31 Således rike er kommet. 19 Og han tok et brød, takket og brøt skal også I, når I ser dette skje, vite at Guds rike det, gav dem og sa: Dette er mitt legeme, som gis for er nær. 32 Sannelig sier jeg eder: Denne slekt skal eder; gjør dette til minne om mig! 20 Likeså kalken, ingenlunde forgå før det skjer alt sammen. 33 Himmel etterat de hadde ett, og sa: Denne kalk er den nye og jord skal forgå, men mine ord skal ingenlunde pakt i mitt blod, som utgydes for eder. 21 Men se, forgå. 34 Men vokt eder at ikke eders hjerte nogen hans hånd som forråder mig, er med mig over bordet. tid tynges av rus og svir og timelige bekymringer, så 22 For Menneskesønnen går vel bort, som bestemt hin dag kommer uventet over eder som en snare! er; men ve det menneske ved hvem han blir forrådt! 35 for den skal komme over alle dem som bor over 23 De begynte da å spørre hverandre om hvem av den hele jord. 36 Men våk hver tid og stund, og bed, dem det vel kunde være som skulde gjøre denne så I kan være i stand til å undfly alt dette som skal gjerning. 24 Det blev også en trette mellom dem om komme, og til å bli stående for Menneskesønnen! 37 hvem av dem skulde gjelde for å være størst. 25 Da Om dagene lærte han i templet, men om nettene gikk sa han til dem: Kongene hersker over sine folk, og de han ut av byen og overnattet på det berg som kalles Oljeberget. 38 Og alt folket kom tidlig om morgen til ham i templet for å høre ham.

26 Så er det ikke med eder; men den største blandt eder skal være som den yngste, og den øverste som den som tjener. 27 For hvem er størst, den som sitter til bords, eller den som tjener? Er det ikke den som sitter til bords? Men jeg er som en tjener iblandt eder. 28 Men I er de som har holdt ut hos mig i mine prøvelser, 29 og jeg tilsier eder riket, likesom min Fader har til sagt mig det, 30 så I skal ete og drikke ved mitt bord i mitt rike, og sitte på troner og dømme Israels tolv stammer. 31 Simon! Simon! se, Satan krevede å få eder i sin vold for å sikte eder som hvete; 32 men jeg bad for dig at din tro ikke måtte svakte, og når du engang omvender dig, da styrk dine brødre! 33 Men han sa til ham: Herre! med dig er jeg rede til å gå både i fengsel og i død. 34 Da sa han: Jeg sier dig, Peter: Hanen skal ikke gale idag før du tre ganger har nektet at du kjenner mig. 35 Og han sa til

dem: Da jeg sendte eder ut uten pung og skreppe og en av dem. Men Peter sa: Menneske! jeg er ikke det.
sko, fattedes eder da noget? De sa: Nei, intet. **36** Og omkring én time etter stadfestet en annen det
Han sa da til dem: Men nu skal den som har pung, ta og sa: Sannelig, også denne var med ham; han er jo
den med, likeså skreppe, og den som ikke har sverd, en galileer. **60** Men Peter sa: Menneske! jeg forstår
han selge sin kappe og kjøpe sig et! **37** For jeg sier ikke hvad det er du mener! Og straks, mens han ennå
eder at dette som er skrevet, må oppfylles på mig, talte, gol hanen. **61** Og Herren vendte sig og så på
dette ord: Og han blev regnet blandt u gjerningsmenn; Peter; og Peter kom Herrens ord i hu, hvorledes han
for det som er sagt om mig, er til ende. **38** Da sa de: hadde sagt til ham: Før hanen galer idag, skal du
Herre! se, her er to sverd. Men han sa til dem: Det er fornekte mig tre ganger. **62** Og han gikk ut og gråt
nok. **39** Og han gikk ut og vandret etter sedvane til bitterlig. **63** Og mennene som holdt Jesus, spottet
Oljeberget; men hans disipler fulgte og med ham. **40** ham og slo ham, **64** og de kastet et klæde over ham
Og da han kom til stedet, sa han til dem: Bed at I og spurte ham og sa: Spå nu: Hvem var det som slo
ikke må komme i fristelse! **41** Og han slet sig fra dem dig? **65** Og mange andre spottord talte de til ham.
så lang som et stenkast, og falt på kne, bad og sa: **66** Da det nu blev dag, samledes folkets eldste og
42 Fader! om du vil, da la denne kalk gå mig forbi! yppersteprestene og de skriftlærde, og de første ham
Dog, skje ikke min vilje, men din! **43** Og en engel frem i sitt rådsmøte **67** og sa: Er du Messias, da si
fra himmelen åpenbarte sig for ham og styrket ham. oss det! Men han sa til dem: Om jeg sier eder det,
44 Og han kom i dødsangst og bad enda heftigere, tror I det ikke; **68** og om jeg spør, svarer I ikke. **69**
og hans sved blev som blodsdråper, som falt ned Men fra nu av skal Menneskesønnen sitte ved Guds
på jorden. **45** Så stod han op fra bønnen og kom til krafts høre hånd. **70** Da sa de alle: Er du da Guds
sine disipler og fant dem sovende av bedrøvelse, **46** Sønn? Han sa til dem: I sier det; jeg er det. **71** Da sa
og han sa til dem: Hvorfor sover I? Stå op og bed de: Hvad skal vi mere med vidnesbyrd? Vi har jo selv
at I ikke må komme i fristelse! **47** Mens han ennå hørt det av hans munn.

talte, se, da kom en flokk, og han som hette Judas, en av de tolv, gikk foran dem og trådte nær til Jesus for å kysse ham. **48** Men Jesus sa til ham: Judas! forråder du Menneskesønnen med et kys? **49** Da nu de som var om ham, så hvad som vilde skje, sa de: Herre! skal vi slå til med sverd? **50** Og en av dem slo til yppersteprestens tjener og hugg det høre øre av ham. **51** Men Jesus svarte og sa: La dem bare gå så vidt! Og han rørte ved hans øre og lægte ham. **52** Og Jesus sa til yppersteprestene og hovedsmennene over tempel-vakten og de eldste som var kommet imot ham: I er gått ut som mot en røver med sverd og stokker; **53** da jeg daglig var hos eder i templet, rakte I ikke eders hender ut mot mig. Men dette er eders time og mørkets makt. **54** Da de nu hadde grepet ham, drog de avsted med ham og førte ham inn i yppersteprestens hus; og Peter fulgte langt bagefter. **55** De hadde tendt en ild midt i gårdsrummet og satt der sammen, og Peter satt midt iblandt dem. **56** Men en tjenestepike fikk se ham sitte mot lyset, og stirret på ham og sa: Også denne var med ham. **57** Men han fornekket ham og sa: Jeg kjenner ham ikke, kvinne! **58** Litt etter fikk en annen se ham og sa: Du er også

23 Og hele hopen stod op og førte ham for Pilatus; og de begynte å føre klagemål imot ham og sa: Denne mann har vi funnet vill-leder vårt folk og forbyder å gi keiseren skatt, og sier om sig selv at han er Messias, en konge. **3** Da spurte Pilatus ham: Er du jødenes konge? Han svarte ham: Du sier det. **4** Da sa Pilatus til yppersteprestene og folket: Jeg finner ingen skyld hos dennemann. **5** Men de tok sterkere i og sa: Han opvigler folket, han lærer over hele Jødeland, fra Galilea av, hvor han begynte, og like hit. **6** Da Pilatus hørte det, spurte han om mannen var fra Galilea, **7** og da han fikk vite at han hørte under Herodes, sendte han ham til Herodes, som også var i Jerusalem i de dager. **8** Og da Herodes så Jesus, blev han meget glad; for han hadde i lang tid ønsket å få se ham, fordi han hadde hørt om ham, og han håpet å få se et tegn av ham. **9** Han spurte ham da med mange ord; men Jesus svarte ham intet. **10** Og yppersteprestene og de skriftlærde stod og klaget hårdt på ham. **11** Men Herodes med sine krigsfolk hånte og spottet ham; derefter kastet han et skinnende klædebon om ham og sendte ham således tilbake til Pilatus. **12** Den dag blev Pilatus og Herodes venner, før hadde de

ligget i fiendskap med hverandre. **13** Da kalte Pilatus frelse sig selv dersom han er Guds Messias, den yppersteprestene og rådsherrene og folket sammen utvalgte! **16** Også stridsmennene hånte ham, de gikk bort til ham og rakte ham eddik og sa: **17** Er du som en som forfører folket til frafall; og se, jeg har tatt jødenes konge, da frels dig selv! **18** Men det var ham i forhør for eders øine, men jeg har ikke funnet også satt en innskrift over ham: Dette er jødenes denne mann skyldig i noget av det I klager på ham konge. **19** En av ugjerningsmennene som hang der, for; **20** Herodes heller ikke; for jeg sendte eder til spottet ham og sa: Er ikke du Messias? Frels dig ham; og se, han har ikke gjort noget som fortjener selv og oss! **21** Men den andre svarte og irtettesatte døden. **22** Derfor vil jeg refse ham og så gi ham fri. ham og sa: Frykter du ikke engang for Gud, du som **23** Men på høitiden måtte han gi dem én fri. **24** De dog er under samme dom? **25** Og vi med rette; for ropte da alle som én: Bort med denne, men gi oss vi får igjen hvad våre gjerninger har forskyldt; men Barabbas fri! **26** Dette var en som var kastet i fengsel denne har ikke gjort noget galt. **27** Og han sa: Jesus! for et oprør som hadde vært i byen, og for et mord. kom mig i hu når du kommer i ditt rike! **28** Og han **29** Pilatus talte da etter til dem, fordi han gjerne vilde sa til ham: Sannelig sier jeg dig: Idag skal du være gi Jesus fri. **30** Men de ropte til ham og sa: Korsfest, med mig i Paradis. **31** Og det var omkring den sjette korsfest ham! **32** Da sa han for tredje gang til dem: time, da blev det mørke over hele landet like til den Hvad ondt har da denne mann gjort? Jeg har ikke niende time, **33** og solen blev formørket, og forhenget funnet nogen dødsskyld hos ham; derfor vil jeg refse i templet revnet midtefter. **34** Og Jesus ropte med høi ham og så gi ham fri. **35** Men de trengte på med stort røst og sa: Fader! i dine hender overgir jeg min ånd! skrik og krevde at han skulde korsfestes; og deres **36** Og da han hadde sagt dette, utåndet han. **37** Men da skrik fikk overhånd. **38** Så felte da Pilatus den dom at hovedsmannen så det som skjedde, gav han Gud det skulde skje som de krevde; **39** og han gav den fri æren og sa: Sannelig, denne mann var rettferdig! som var kastet i fengsel for oprør og mord, ham som **40** Og alt folket som var kommet sammen for å se de bad om; men Jesus overgav han til deres vilje. dette syn, slo sig for sitt bryst og vendte tilbake da de **41** Og da de første ham bort, tok de fatt på en mann så hvad som skjedde. **42** Men alle hans kjenninger ved navn Simon, fra Kyrene, som kom fra landet, og de kvinner som hadde fulgt ham fra Galilea, stod og de la korset på ham, forat han skulde bære det langt borte og så dette. **43** Og se, det var en mann etter Jesus. **44** Og en stor mengde av folket fulgte ved navn Josef, som var rådsherre, og en god og ham og mange kvinner, som jamret sig og gråt over rettferdig mann - **45** han hadde ikke samtykket i deres ham. **46** Men Jesus vendte sig om til dem og sa: I råd og gjerning - fra den jødiske by Arimatea, og han Jerusalems døtre gråt ikke over mig, men gråt over ventet på Guds rike; **47** han gikk til Pilatus og bad om eder selv og over eders barn! **48** For se, de dager Jesu legeme, **49** og han tok det ned og svæpte det i skal komme da de skal si: Salige er de ufruktbare og fint linklæde, og la det i en grav som var hugget i det liv som ikke fødte, og det bryst som ikke gav die. klippen, og som aldri nogen hadde ligget i. **50** Det skal **51** Da skal de begynne å si til fjellene: Fall over oss! var beredelses-dagen, og sabbaten stundet til. **52** og til haugene: Skjul oss! **53** For gjør de så med det Men nogen kvinner som var kommet med ham fra grønne tre, hvorledes skal det da gå det tøre? **54** Galilea, fulgte med, og de så graven, og hvorledes Også to andre, to ugjerningsmenn, blev ført bort med hans legeme blev lagt. **55** Så vendte de tilbake og ham for å avlives. **56** Og da de var kommet til det tilberedte velluktende urter og salver, og sabbaten sted som kalles Hodeskallen, korsfestet de der både over holdt de sig stille etter lovens bud.

24 Men på den første dag i uken, tidlig i dagningen, kom de til graven, og hadde med sig de velluktende urter som de hadde tilberedt. **25** Men de fant stenen veltet fra graven, **26** og da de gikk inn i den, fant de ikke den Herre Jesu legeme. **27** Og det skjedde mens de stod rådville ved dette, se, da stod ham og ugjerningsmennene, den ene på hans høire og den andre på hans venstre side. **28** Men Jesus sa: Fader, forlat dem! for de vet ikke hvad de gjør. Og de delte hans klær mellom sig og kastet lodd om dem. **29** Og folket stod og så på; men rådsherren spottet ham og sa: Andre har han frelst, la ham nu

to menn hos dem i skinnende klædebon; 5 og da ham. 28 Og de var nær ved byen som de gikk til, de blev forferdet og bøide sitt ansikt mot jorden, sa og han lot som han vilde gå videre. 29 Da nødde de de til dem: Hvorfor søker I den levende blandt de ham og sa: Bli hos oss; for det stunder til aften, og døde? 6 Han er ikke her, han er opstanden; kom i dagen heller! Og han gikk inn og blev hos dem. 30 hu hvorledes han talte til eder mens han ennu var Og det skjedde da han satt til bordet med dem, da tok i Galilea, da han sa 7 at Menneskesønnen skulde han brødet og velsignet det, og brøt det og gav dem; overgis i syndige menneskers hender og korsfestes 31 da blev deres øine åpnet, og de kjente ham; og og opstå på den tredje dag! 8 Da kom de hans ord han blev usynlig for dem. 32 Og de sa til hverandre: i hu. 9 Og de vendte tilbake fra graven, og fortalte Brente ikke vårt hjerte i oss da han talte til oss på alt dette til de elleve og til alle de andre. 10 Det veien og oplot skriftene for oss? 33 Og de stod op i var Maria Magdalena og Johanna og Maria, Jakobs samme stund og vendte tilbake til Jerusalem, og de mor, og de andre kvinner med dem. De sa dette til fant de elleve samlet, og dem som var med dem, og apostlene, 11 og deres ord syntes dem å være løs disse sa: 34 Herren er sannelig opstanden, og er sett tale, og de trodde dem ikke. 12 Men Peter stod op og av Simon! 35 Og de fortalte hvad som var skjedd på løp til graven, og da han bøide sig ned, så han bare veien, og hvorledes han blev kjent av dem da han liksvøpet; og han gikk hjem og undret sig over det brøt brødet. 36 Mens de talte om dette, stod han selv som var skjedd. 13 Og se, to av dem gikk samme midt iblandt dem og sa til dem: Fred være med eder! dag til en by som ligger seksti stadier fra Jerusalem, 37 Men de blev forferdet og fulle av frykt, og trodde og som heter Emmaus, 14 og de talte med hverandre at de så en ånd. 38 Og han sa til dem: Hvorfor er I om alt dette som hadde hendt. 15 Og det skjedde forferdet, og hvorfor opstiger tivilende tanker i eders mens de talte sammen og spurte hverandre, da kom hjerte? 39 Se mine hender og mine føtter, og se at Jesus selv nær til dem og vandret sammen med dem; det er mig selv! Kjenn på mig og se! En ånd har jo 16 men deres øine blev holdt igjen, så de ikke kjente ikke kjøtt og ben, som I ser at jeg har. 40 Og da han ham. 17 Han sa til dem: Hvad er dette for tale som I hadde sagt dette, viste han dem sine hender og sine fører med hverandre på veien? Og de stod stille med føtter. 41 Men da de ennu ikke trodde for glede, og sorgfullt åsyn. 18 Men en av dem, som hette Kleopas, undret sig, sa han til dem: Har I her noget å ete? 42 tok til orde og sa til ham: Er du alene fremmed i Da gav de ham et stykke av en stekt fisk og noget av Jerusalem og vet ikke det som er skjedd der i disse en honningkake, 43 og han tok det og åt for deres dager? 19 Han sa til dem: Hvad da? Og de sa til øine. 44 Og han sa til dem: Dette er mine ord som jeg ham: Det med Jesus fra Nasaret, som var en profet, talte til eder mens jeg ennu var hos eder, at alt det mektig i gjerning og ord for Gud og alt folket, 20 og måtte opfylles som er skrevet i Mose lov og profetene hvorledes våre yppersteprester og rådsherrer har og salmene om mig. 45 Da oplot han deres forstand, overgitt ham til dødsdom og korsfestet ham. 21 Men så de kunde forstå skriftene. 46 Og han sa til dem: vi håpet at han var den som skulde forløse Israel. Så står skrevet, at Messias skal lide og opstå fra de Og dog - med alt dette er det idag den tredje dag døde på den tredje dag, 47 og at i hans navn skal siden dette skjedde. 22 Men så har og nogen av våre omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle kvinner forferdet oss; de kom tidlig imorges til graven, folkeslag, fra Jerusalem av. 48 I er vidner om dette. 23 og da de ikke fant hans legeme, kom de og sa at 49 Og jeg sender over eder det som min Fader har de hadde sett et syn av engler, som sa at han lever; lovt; men I skal bli i byen inntil I blir iklædd kraft fra 24 og nogen av dem som var med oss, gikk bort til det høie. 50 Og han førte dem ut imot Betania, og graven og fant det så som kvinnene hadde sagt; men han løftet op sine hender og velsignet dem; 51 og det ham så de ikke. 25 Da sa han til dem: I dårer og skjedde da han velsignet dem, at han skiltes fra dem senhjertede til å tro alt det profetene har talt! 26 Måtte og blev optatt til himmelen. 52 Og de tilbad ham og ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet? vendte tilbake til Jerusalem med stor glede, 53 Og de 27 Og han begynte fra Moses og fra alle profetene og var alltid i templet og lovet og priste Gud. utla for dem i alle skriftene det som er skrevet om

Johannes

1 I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. **2** Han var i begynnelsen hos Gud. **3** Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noget blitt til av alt som er blitt til. **4** I ham var liv, og livet var menneskenes lys. **5** Og lyset skinner i mørket, og mørket tok ikke imot det. **6** Det fremstod en mann, utsendt fra Gud; hans navn var Johannes; **7** han kom til vidnesbyrd, for å vidne om lyset, forat alle skulde komme til troen ved ham. **8** Han var ikke lyset, men han skulde vidne om lyset. **9** Det samme lys, som oplyser hvert menneske, var i ferd med å komme til verden. **10** Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, og verden kjente ham ikke. **11** Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham. **12** Men alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, dem som tror på hans navn; **13** og de er født ikke av blod, heller ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud. **14** Og Ordet blev kjød og tok bolig iblandt oss, og vi så hans herlighet - en herlighet som den en enbårne sønn har fra sin far - full av nåde og sannhet. **15** Johannes vidner om ham og roper: Det var denne om hvem jeg sa: Han som kommer etter mig, er kommet foran mig, fordi han var før mig. **16** For av hans fylde har vi alle fått, og det nåde over nåde; **17** for loven blev gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus. **18** Ingen har nogensinne sett Gud; den enbårne Sønn, som er i Faderens skjørd, han har forklaret ham. **19** Og dette er Johannes' vidnesbyrd, da jødene sendte prester og levitter fra Jerusalem for å spørre ham: Hvem er du? **20** Da bekjente han og nektet ikke; han bekjente: Jeg er ikke Messias. **21** Og de spurte ham: Hvad da? Er du Elias? Han sa: Det er jeg ikke. Er du profeten? Og han svarte: Nei. **22** De sa da til ham: Hvem er du? så vi kan gi dem svar som har sendt oss; hvad sier du om dig selv? **23** Han sa: Jeg er en røst av en som roper i ørkenen: Gjør Herrens vei jevn, som profeten Esaias har sagt. **24** Og de som var utsendt, var fariseere, **25** og de spurte ham: Hvorfor dørper du da, når du ikke er Messias, og heller ikke Elias, og heller ikke profeten? **26** Johannes svarte dem: Jeg dørper med vann; midt iblandt eder står den I ikke kjenner, **27** han som kommer etter mig, han hvis skorem jeg ikke er verdig til å løse. **28** Dette

skjedde i Betania på hin side Jordan, hvor Johannes dørpte. **29** Dagen etter ser han Jesus komme til sig og sier: Se der Guds lam, som bærer verdens synd! **30** Det er ham om hvem jeg sa: Efter mig kommer en mann som er kommet foran mig, fordi han var før mig. **31** Og jeg kjente ham ikke; men forat han skulde åpenbares for Israel, derfor er jeg kommet og dørper med vann. **32** Og Johannes vidnet og sa: Jeg har sett Ånden komme ned som en due fra himmelen, og han blev over ham. **33** Og jeg kjente ham ikke; men han som sendte mig for å døpe med vann, han sa til mig: Den du ser Ånden komme ned og bli over, han er den som dørper med den Hellige Ånd; **34** og jeg har sett det, og jeg har vidnet at han er Guds Sønn. **35** Dagen etter stod etter Johannes og to av hans disipler der, **36** og han så Jesus som kom gående, og sa: Se der Guds lam! **37** Og de to disipler hørte hans ord, og de fulgte etter Jesus. **38** Da vendte Jesus sig om, og da han så de fulgte etter ham, sa han til dem: Hvad søger I? De sa til ham: Rabbi! det er utlagt: mester! hvor har du ditt herberge? **39** Han sa til dem: Kom og se! Da kom de og så hvor han hadde sitt herberge, og de blev hos ham den dag; det var omkring den tiende time. **40** En av de to som hørte hint ord av Johannes og fulgte etter ham, var Andreas, Simon Peters bror; **41** han finner først sin bror Simon, og sier til ham: Vi har funnet Messias, det er utlagt: Kristus. **42** Og han førte ham til Jesus. Jesus så på ham og sa: Du er Simon, Johannes' sønn; du skal hete Kefas, det er utlagt: Peter. **43** Dagen etter vilde han dra derfra til Galilea, og han traff Filip. Og Jesus sa til ham: Følg mig! **44** Men Filip var fra Betsaida, Andreas' og Peters by. **45** Filip traff Natanael, og sa til ham: Ham som Moses har skrevet om i loven, og likeså profetene, ham har vi funnet: Jesus, Josefs sønn, fra Nasaret! **46** Og Natanael sa til ham: Kan det komme noget godt fra Nasaret? Filip sa til ham: Kom og se! **47** Jesus så Natanael komme bortimot sig, og sa om ham: Se, det er en ekte israelitt, som det ikke er svik i. **48** Natanael sa til ham: Hvor kjenner du mig fra? Jesus svarte og sa til ham: Før Filip kalte på deg, mens du var under fikrentreet, så jeg dig. **49** Natanael svarte ham: Rabbi! du er Guds Sønn, du er Israels konge! **50** Jesus svarte og sa til ham: Fordi jeg sa dig at jeg så deg under fikrentreet, derfor tror du? Du skal få se det som er større enn dette. **51** Og han sa

til ham: Sannelig, sannelig sier jeg eder: I skal se på hans navn da de så de tegn han gjorde; **24** men himmelen åpnet og Guds engler stige op og stige ned Jesus selv betrodde sig ikke til dem, fordi han kjente over Menneskesønnen.

2 Og på den tredje dag var det et bryllup i Kana i

Galilea, og Jesu mor var der; **2** men også Jesus og hans disipler var innbudt til brylluppet. **3** Og da det blev mangel på vin, sa Jesu mor til ham: De har ikke vin. **4** Jesus sa til henne: Hvad har jeg med dig å gjøre, kvinne? Min time er ennu ikke kommet. **5** Hans mor sa til tjenerne: Hvad han sier eder, det skal I gjøre. **6** Nu stod der, efter jødenes renselessonskikk, seks vannkar av sten, hvert på to eller tre anker. **7** Jesus sa til dem: Fyll karene med vann! Og de fylte dem til randen. **8** Så sa han til dem: Øs nu op og bær det til kjøkemesteren! Og de bar det til ham.

9 Men da kjøkemesteren smakte vannet som var blitt til vin, og ikke visste hvor den kom fra - men tjenerne som hadde øst vannet, de visste det - da kalte kjøkemesteren på brudgommen og sa til ham: **10** Hver mann setter først den gode vin frem, og når de er blitt drukne, da den ringere; du har gjemt den gode vin til nu. **11** Dette sitt første tegn gjorde Jesus i Kana i Galilea og åpenbarte sin herlighet; og hans disipler trodde på ham. **12** Derefter drog han ned til Kapernaum, han selv og hans mor og hans brødre og hans disipler, og der blev de nogen få dager. **13**

Og jødenes påske var nær, og Jesus drog op til Jerusalem. **14** Og i templet fant han dem som solgte okser og får og duer, og pengevekslerne som satt der, **15** og han gjorde sig en svepe av rep og drev alle ut av templet, både fårene og oksene, og pengevekslersnes penger spilte han, og deres bord veltet han, **16** og til due-kremmerne sa han: Ta dette bort herfra! gjør ikke min Faders hus til en handelsbod! **17** Men hans disipler kom i hu at det er skrevet: Nidkjærhet for ditt hus skal fortære mig. **18** Da tok jødene til orde og sa til ham: Hvad for tegn viser du oss, siden du gjør dette? **19** Jesus svarte og sa til dem: Bryt dette tempel ned, og på tre dager skal jeg gjenreise det. **20** Da sa jødene: I seks og fifti år har det vært bygget på dette tempel, og du vil gjenreise det på tre dager? **21** Men han talte om sitt legemes tempel. **22** Da han nu var opstanden fra de døde, kom hans disipler i hu at han hadde sagt dette, og de trodde Skriften og det ord som Jesus hadde sagt. **23** Mens han nu var i Jerusalem i påsken, på høitiden, trodde mange

alle, **25** og fordi han ikke trengte til at nogen skulde vidne om et menneske; for han visste selv hvað som bodde i mennesket.

3 Og det var en mann av fariseerne som hette

Nikodemus, en av jødenes rådsherrer; **2** han kom til ham om natten og sa til ham: Rabbi! vi vet at du er en lærer kommet fra Gud; for ingen kan gjøre disse tegn som du gjør, uten at Gud er med ham. **3** Jesus svarte og sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg dig: Uten at nogen blir født på ny, kan han ikke se Guds rike. **4** Nikodemus sier til ham: Hvorledes kan et menneske fødes når han er gammel? kan han vel annen gang komme inn i sin mors liv og fødes? **5** Jesus svarte: Sannelig, sannelig sier jeg dig: Uten at nogen blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike. **6** Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av Ånden, er ånd. **7** Undre dig ikke over at jeg sa til dig: I må fødes på ny! **8** Vinden blåser dit den vil, og du hører den suser; men du vet ikke hvor den kommer fra, og hvor den farer hen; således er det med hver den som er født av Ånden. **9** Nikodemus svarte og sa til ham: Hvorledes kan dette ske? **10** Jesus svarte og sa til ham: Du er Israels lærer, og vet ikke dette? **11** Sannelig, sannelig sier jeg dig: Vi taler det vi vet, og vi vidner det vi har sett, og I tar ikke imot vårt vidnesbyrd. **12** Når jeg har sagt eder de jordiske ting, og I ikke tror, hvorledes skal I da tro om jeg sier eder de himmelske? **13** Og dog er ingen steget op til himmelen uten han som er steget ned fra himmelen, Menneskesønnen, som er i himmelen. **14** Og likesom Moses ophøjet slangen i ørkenen, således skal Menneskesønnen ophøies, **15** forat hver den som tror på ham, skal ha evig liv. (aiōnios g166) **16** For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, forat hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv; (aiōnios g166) **17** for Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men forat verden skulde bli frelst ved ham. **18** Den som tror på ham, blir ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønns navn. **19** Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elsket mørket fremfor lyset; for deres gjerninger var onde. **20** For hver den som gjør ondt, hater lyset og kommer

ikke til lyset, forat hans gjerninger ikke skal bli refset; samaritansk kvinne, om å få drikke? - for jøder har 21 men den som gjør sannheten, han kommer til lyset, ikke samkvem med samaritaner. 10 Jesus svarte og forat hans gjerninger må bli åpenbaret; for de er gjort sa til henne: Kjente du Guds gave, og visste du hvem i Gud. 22 Derefter kom Jesus og hans disipler til det er som sier til dig: Gi mig å drikke! da hadde du Judea, og han blev der sammen med dem og døpte. bedt ham, og han hadde gitt dig levende vann. 11 23 Men også Johannes døpte, i Ænon, nær ved Salim, Kvinnen sier til ham: Herre! du har jo ikke noget å dra fordi det var meget vann der, og folk kom dit og lot sig op vann med, og brønnen er dyp; hvor har du da det døpe; 24 for Johannes var enda ikke kastet i fengsel. levende vann fra? 12 Du er da vel ikke større enn 25 Det blev nu en trette mellom Johannes' disipler og vår far Jakob, som gav oss brønnen og selv drakk en jøde om renselsen, 26 og de kom til Johannes av den, han og hans sønner og hans fe? 13 Jesus og sa til ham: Rabbi! han som var hos dig på hin svarte og sa til henne: Enhver som drikker av dette side Jordan, han som du har gitt vidnesbyrd, se, han vann, skal tørste igjen; 14 men den som drikker av døper, og alle kommer til ham! 27 Johannes svarte det vann jeg vil gi ham, skal aldri i evighet tørste, og sa: Et menneske kan ikke få noget uten at det men det vann jeg vil gi ham, blir i ham en kilde med er gitt ham fra himmelen. 28 I er selv mine vidner vann som veller frem til evig liv. (aiōn g165, aiōnios g166) at jeg sa: Jeg er ikke Messias, men: Jeg er utsendt 15 Kvinnen sier til ham: Herre! gi mig dette vann, så foran ham. 29 Den som har bruden, han er brudgom; jeg kan slippe å tørste og å gå hit for å dra op vann! men brudgommens venn, som står og hører på ham, 16 Han sier til henne: Gå avsted, kall på din mann, og gleder sig storlig over brudgommens røst. Denne min kom så hit! 17 Kvinnen svarte: Jeg har ingen mann. glede er nu blitt fullkommen. 30 Han skal vokse, jeg Jesus sa til henne: Med rette sa du: Jeg har ingen skal avta. 31 Han som kommer ovenfra, er over alle; mann; 18 for du har hatt fem menn, og den du nu har, den som er av jorden, er av jorden og taler av jorden. er ikke din mann. Der talte du sant. 19 Kvinnen sier til Han som kommer fra himmelen, er over alle; 32 det ham: Herre! jeg ser at du er en profet. 20 Våre fedre han har sett og hørt, det vidner han, og ingen tar tilbad på dette fjell, og I sier at i Jerusalem er det sted imot hans vidnesbyrd; 33 den som har tatt imot hans hvor en skal tilbede. 21 Jesus sier til henne: Tro mig, vidnesbyrd, han har stadfestet at Gud er sandnru. 34 kvinne! den time kommer da I hverken skal tilbede For han som Gud har utsendt, taler Guds ord; for Gud Faderen på dette fjell eller i Jerusalem. 22 I tilbeder gir ikke Ånden etter mål. 35 Faderen elsker Sønnen, det I ikke kjenner, vi tilbeder det vi kjenner; for frelsen og alt har han gitt i hans hånd. 36 Den som tror på Sønnen, har evig liv; men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham. (aiōnios g166)

4 Da nu Herren fikk vite at fariseerne hadde hørt at Jesus vant flere disipler og døpte flere enn Johannes 2 - dog var det ikke Jesus selv som døpte, men hans disipler - 3 da forlot han Judea og drog etter bort til Galilea. 4 Han måtte da reise gjennem Samaria. 5 Så kom han til en by i Samaria, som heter Sykar, nær ved det stykke land som Jakob gav sin sønn Josef; 6 og der var Jakobs brønn. Jesus, som var trett av reisen, satt nu der ved brønnen; det var omkring den sjette time. 7 En kvinne fra Samaria kommer for å dra op vann. Jesus sier til henne: Gi mig å drikke! 8 Hans disipler var gått bort til byen for å kjøpe mat. 9 Den samaritanske kvinne sier da til ham: Hvorledes kan du som er jøde, be mig, en

15 Kvinnen sier til ham: Herre! gi mig dette vann, så foran ham. 29 Den som har bruden, han er brudgom; jeg kan slippe å tørste og å gå hit for å dra op vann! men brudgommens venn, som står og hører på ham, 16 Han sier til henne: Gå avsted, kall på din mann, og gleder sig storlig over brudgommens røst. Denne min kom så hit! 17 Kvinnen svarte: Jeg har ingen mann. glede er nu blitt fullkommen. 30 Han skal vokse, jeg Jesus sa til henne: Med rette sa du: Jeg har ingen skal avta. 31 Han som kommer ovenfra, er over alle; mann; 18 for du har hatt fem menn, og den du nu har, den som er av jorden, er av jorden og taler av jorden. er ikke din mann. Der talte du sant. 19 Kvinnen sier til Han som kommer fra himmelen, er over alle; 32 det ham: Herre! jeg ser at du er en profet. 20 Våre fedre han har sett og hørt, det vidner han, og ingen tar tilbad på dette fjell, og I sier at i Jerusalem er det sted imot hans vidnesbyrd; 33 den som har tatt imot hans hvor en skal tilbede. 21 Jesus sier til henne: Tro mig, vidnesbyrd, han har stadfestet at Gud er sandnru. 34 kvinne! den time kommer da I hverken skal tilbede For han som Gud har utsendt, taler Guds ord; for Gud Faderen på dette fjell eller i Jerusalem. 22 I tilbeder gir ikke Ånden etter mål. 35 Faderen elsker Sønnen, det I ikke kjenner, vi tilbeder det vi kjenner; for frelsen og alt har han gitt i hans hånd. 36 Den som tror på Sønnen, har evig liv; men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham. (aiōnios g166)

25 Kvinnen sier til ham: Jeg vet at Messias kommer, det er utlagt: Kristus; når han kommer, skal han forkynne oss alt. 26 Jesus sier til henne: Det er mig, jeg som taler med dig! 27 Og i det samme kom hans disipler, og de undret sig over at han talte med en kvinne; dog sa ingen: Hvad vil du henne, eller: hvorfor taler du med henne? 28 Kvinnen lot da sin vannkrukke stå og gikk bort til byen og sa til folket der: 29 Kom og se en mann som har sagt mig alt jeg har gjort! Han skulde vel ikke være Messias? 30 De gikk ut av byen og var på veien til ham. 31 Imens bad disiplene ham og sa: Rabbi, et! 32 Men han sa til dem: Jeg har mat å ete som I ikke vet om. 33 Disiplene sa da til hverandre: Skulde nogen ha

båret mat til ham? 34 Jesus sier til dem: Min mat er å blinde, halte, visne. 4 For en engel steg til visse gjøre hans vilje som har sendt mig, og å fullføre hans tider ned i dammen og oprørte vannet. Den som da gjerning. 35 Sier ikke I at det ennu er fire måneder, så først steg ned efterat vannet var blitt oprørt, han blev kommer høsten? Se, jeg sier eder: Løft eders øine helbredet, hvad sykdom han så led av. 5 Nu var der og se markene, de er alt hvite til høsten! 36 Den en mann som hadde vært syk i åtte og tretti år; 6 da som høster, får lønn og samler frukt til evig liv, forat Jesus så ham ligge der, og visste at han allerede både den som sår og den som høster, kan glede sig hadde vært syk i lang tid, sa han til ham: Vil du bli sammen; (aiōnios g166) 37 for her er det et sant ord at frisk? 7 Den syke svarte ham: Herre! jeg har ingen en sår og en annen høster. 38 Jeg har utsendt eder til å kaste mig ned i dammen når vannet blir oprørt; for å høste det som ikke I har arbeidet med; andre har og i det samme jeg kommer, stiger en annen ned arbeidet, og I er kommet inn i deres arbeid. 39 Men før mig. 8 Jesus sier til ham: Stå op, ta din seng mange av samaritanene fra den by trodde på ham for og gå! 9 Og straks blev mannen frisk og han tok kvinnens ords skyld, da hun vidnet: Han har sagt mig sin seng og gikk. Men det var sabbat den dag. 10 alt jeg har gjort. 40 Da nu samaritanene kom til ham, Jødene sa da til ham som var blitt helbredet: Det er bad de ham bli hos dem; og han blev der to dager. 41 sabbat, og det er dig ikke tillatt å bære sengen. 11 Og mange flere trodde for hans ords skyld, 42 og de Han svarte dem: Han som gjorde mig frisk, han sa til sa til kvinnen: Nu tror vi ikke lenger for din tales skyld; mig: Ta din seng og gå! 12 De spurte ham: Hvem er for vi har selv hørt, og vi vet nu at han sannelig er det menneske som sa til dig: Ta den og gå? 13 Men verdens frelses. 43 Efter de to dager drog han derfra han som var blitt helbredet, visste ikke hvem det var; til Galilea; 44 for Jesus vidnet selv at en profet blir for Jesus hadde trukket sig tilbake, da det var meget ikke aktet på sitt eget hjemsted. 45 Da han nu kom til folk på stedet. 14 Siden traff Jesus ham i templet og Galilea, tok galileerne imot ham, fordi de hadde sett sa til ham: Se, du er blitt frisk; synd ikke mere, forat alt det han hadde gjort i Jerusalem på høitiden; for ikke noget verre skal vederfares dig! 15 Mannen gikk også de var kommet til høitiden. 46 Han kom da etter bort, og fortalte jødene at det var Jesus som hadde til Kana i Galilea, der hvor han hadde gjort vann til gjort ham frisk. 16 Og derfor forfulgte jødene Jesus, vin. Og det var en kongens mann i Kapernaum, som fordi han gjorde dette på en sabbat. 17 Men Jesus hadde en syk sønn; 47 da han fikk høre at Jesus var svarte dem: Min Fader arbeider inntil nu; også jeg kommet fra Judea til Galilea, drog han til ham og bad arbeider. 18 Derfor stod da jødene ham enn mere at han ville komme ned og helbrede hans sønn; for etter livet, fordi han ikke bare brøt sabbaten, men han var nær ved å dø. 48 Jesus sa da til ham: Uten at også kalte Gud sin Fader og gjorde sig selv Gud lik. I ser tegn og under, tror I ikke. 49 Kongens mann sier 19 Jesus svarte da og sa til dem: Sannelig, sannelig til ham: Herre! kom ned før mitt barn dør! 50 Jesus sier jeg eder: Sønnen kan ikke gjøre noget av sig sier til ham: Gå hjem, din sønn lever! Mannen trodde selv, men bare det han ser Faderen gjør; for det han det ord Jesus sa til ham, og gikk. 51 Da han nu alt gjør, det gjør Sønnen likeså; 20 for Faderen elsker var på hjemveien, møtte hans tjener ham og fortalte Sønnen, og viser ham alt det han selv gjør; og han at hans barn levde. 52 Han spurte dem da om den skal vise ham større gjerninger enn disse, forat I skal time da det var blitt bedre med ham; de sa til ham: undre eder. 21 For likesom Faderen opvekker de Igår ved den syvende time forlot feberen ham. 53 døde og gjør levende, således gjør også Sønnen Faren skjønte da at det var den time da Jesus sa levende hvem han vil. 22 For Faderen dømmer heller til ham: Din sønn lever; og han trodde selv, og hele ikke nogen, men har gitt Sønnen hele dommen, 23 hans hus. 54 Dette var det annet tegn som Jesus forat alle skalære Sønnen, likesom de ærer Faderen. gjorde da han var kommet fra Judea til Galilea.

5 Derefter var det en av jødernes høitider, og Jesus drog opp til Jerusalem. 2 Men det er ved Fåreporten i Jerusalem en dam som på hebraisk heter Betesda og har fem bueganger; 3 i dem lå en mengde syke:

Den som ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen, som har sendt ham. 24 Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den som hører mitt ord og tror ham som har sendt mig, han har evig liv og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet. (aiōnios g166) 25 Sannelig,

sannelig sier jeg eder: Den time kommer, og er nu, syke. 3 Men Jesus gikk op i fjellet, og han satte sig da de døde skal høre Guds Sønns røst, og de som der med sine disipler. 4 Og påskken, jødernes højtid, hører, skal leve. 26 For likesom Faderen har liv i sig var nær. 5 Da nu Jesus løftet sine øine og så at selv, således har han også gitt Sønnen å ha liv i sig meget folk kom til ham, sa han til Filip: Hvor skal vi selv, 27 og han har gitt ham makt til å holde dom, kjøpe brød, så disse kan få mat? 6 Men dette sa fordi han er en menneskesønn. 28 Undre eder ikke han for å prøve ham; for han visste selv hvad han over dette! For den time kommer da alle de som er i vilde gjøre. 7 Filip svarte ham: Brød for to hundre gravene, skal høre hans røst, 29 og de skal gå ut, de penninger er ikke nok for dem så hver av dem kan få som har gjort godt, til livets opstandelse, de som har et lite stykke. 8 En av hans disipler, Andreas, Simon gjort ondt, til dommens opstandelse. 30 Jeg kan ikke Peters bror, sier til ham: 9 Her er en liten gutt som gjøre noget av mig selv; som jeg hører, så dømmer har fem byggbrød og to småfisker; men hvad er det til jeg, og min dom er rettferdig; for jeg søker ikke min så mange? 10 Jesus sa: La folket sette sig ned! Det vilje, men hans vilje som har sendt mig. 31 Vidner jeg var meget gress på stedet, og mennene satte sig om mig selv, da er mitt vidnesbyrd ikke sant; 32 det da ned, omkring fem tusen i tallet. 11 Da tok Jesus er en annen som vidner om mig, og jeg vet at det brødene og takket, og delte dem ut til dem som satt vidnesbyrd han vidner om mig, er sant. 33 I har sendt der, likeledes av småfiskene, så meget de vilde ha. bud til Johannes, og han har vidnet for sannheten; 34 12 Men da de var blitt mette, sier han til sine disipler: jeg tar ikke imot vidnesbyrd av et menneske, men Sank sammen stykkene som er blitt tilovers, forat jeg sier dette forat I skal bli frelst. 35 Han var det ikke noget skal spilles! 13 Da sanket de sammen, og brennende og skinnende lys, men I vilde bare en tid de fylte tolv kurver med stykker av de fem byggbrød, fryde eder i hans lys. 36 Men jeg har det vidnesbyrd som var blitt tilovers efter dem som hadde ett. 14 Da som er større enn det Johannes har vidnet; for de nu folket så det tegn han gjorde, sa de: Dette er i gjerninger som Faderen har gitt mig å fullbyrde, selve sannhet profeten som skal komme til verden. 15 Da disse gjerninger som jeg gjør, de vidner om mig at nu Jesus skjønte at de vilde komme og ta ham med Faderen har utsendt mig. 37 Og Faderen, som har makt for å gjøre ham til konge, gikk han fra dem og sendt mig, han har vidnet om mig; hverken har I op i fjellet igjen, han selv alene. 16 Men da det blev nogensinne hørt hans røst eller sett hans skikkelse, aften, gikk hans disipler ned til sjøen, 17 og de gikk i 38 og hans ord har I ikke blivende i eder; for den han en båt og før over til hin side av sjøen, til Kapernaum. har sendt, ham tror I ikke. 39 I ransaker skriftene, Og det var allerede blitt mørkt, og Jesus var enda fordi I tenker at i dem har I evig liv, og det er de som ikke kommet til dem. 18 Og sjøen gikk høit, for det vidner om mig; (*aiōnios g166*) 40 og I vil ikke komme til blåste en sterk vind. 19 Da de nu hadde rodd en fem mig for å få liv. 41 Jeg tar ikke ære av mennesker; 42 og tyve eller tretti stadier, ser de Jesus gå på sjøen men jeg kjenner eder og vet at I ikke har kjærligheten og komme nær til båten, og de blev redde. 20 Men til Gud i eder. 43 Jeg er kommet i min Faders navn, han sa til dem: Det er mig, frykt ikke! 21 Nu vilde de og I tar ikke imot mig; kommer en annen i sitt eget ta ham op i båten, og straks kom båten til landet som navn, ham tar I mot. 44 Hvorledes kan I tro, I som tar de för til. 22 Den næste dag så folket som stod på hin ære av hverandre, og den ære som er av den eneste side av sjøen, at det ikke var nogen annen båt der, Gud, den søker I ikke? 45 I må ikke tenke at jeg vil og visste at det bare hadde vært én, og at Jesus ikke anklage eder hos Faderen; det er en som anklager var gått i båten sammen med sine disipler, men at eder, Moses, han som I har satt eders håp til. 46 For hans disipler hadde føret bort alene. 23 Imens kom hadde I trodd Moses, da hadde I trodd mig; for det det andre båter fra Tiberias nær til det sted hvor de er om mig han har skrevet; 47 men tror I ikke hans hadde fått mat etter Herrens takkebønn. 24 Da nu skrifter, hvorledes kan I da tro mine ord?

6 Derefter drog Jesus bort til hin side av den Galileiske Sjø, Tiberias-sjøen; 2 og meget folk fulgte ham, fordi de så de tegn han gjorde på de

folket så at Jesus ikke var der, og heller ikke hans disipler, gikk de i båtene, og kom til Kapernaum og søkte etter Jesus. 25 Og da de fant ham på hin side av sjøen, sa de til ham: Rabbi! når er du kommet hit?

26 Jesus svarte dem og sa: Sannelig, sannelig sier fedre åt manna i ørkenen og døde; 50 dette er det jeg eder: I søker mig, ikke fordi I så tegn, men fordi I brød som kommer ned fra himmelen, forat en skal åt av brødene og blev mette. 27 Arbeid ikke for den ete av det og ikke dø. 51 Jeg er det levende brød, mat som forgår, men for den mat som varer ved til som er kommet ned fra himmelen; om nogen eter av evig liv, den som Menneskesønnen skal gi eder! for dette brød, skal han leve evindelig; og det brød jeg vil på ham har hans Fader, Gud, satt sitt innsegl. (aiōnios gi66) 28 De sa da til ham: Hvad skal vi gjøre for å 52 Jødene trettet da med hverandre og sa: Hvorledes gjøre Guds gjerninger? 29 Jesus svarte og sa til dem: kan han gi oss sitt kjød å ete? 53 Jesus sa da til dem: Dette er Guds gjerning at I skal tro på den han har Sannelig, sannelig sier jeg eder: Dersom I ikke eter utsendt. 30 De sa da til ham: Hvad tegn gjør da du, Menneskesønnens kjød og drikker hans blod, har I så vi kan se det og tro dig? hvad gjerning gjør du? 31 ikke liv i eder. 54 Den som eter mitt kjød og drikker Våre fedre åt manna i ørkenen, som skrevet står: mitt blod, har evig liv, og jeg skal opreste ham på den Han gav dem brød fra himmelen å ete. 32 Jesus sa ytterste dag: (aiōnios gi66) 55 for mitt kjød er i sannhet til dem: Sannelig, sannelig sier jeg eder: Moses har mat, og mitt blod er i sannhet drikke. 56 Den som eter ikke gitt eder brødet fra himmelen, men min Fader mitt kjød og drikker mitt blod, han blir i mig og jeg gir eder det sanne brød fra himmelen; 33 for Guds i ham. 57 Likesom den levende Fader har utsendt brød er det som kommer ned fra himmelen og gir mig, og jeg lever ved Faderen, således skal også verden liv. 34 De sa da til ham: Herre, gi oss alltid den som eter mig, leve ved mig. 58 Dette er det brød dette brød! 35 Jesus sa til dem: Jeg er livsens brød; som er kommet ned fra himmelen; ikke således som den som kommer til mig, skal ikke hungre, og den fedrene åt og døde; den som eter dette brød, skal som tror på mig, skal aldri nogensinne tørste. 36 Men leve evindelig. (aiōnios gi66) 59 Dette sa han mens han jeg har sagt eder at I har sett mig og tror dog ikke. lærte i en synagoge i Kapernaum. 60 Mange av hans 37 Alle de som Faderen gir mig, kommer til mig, og disipler sa nu, da de hørte det: Dette er en hård tale; den som kommer til mig, vil jeg ingenlunde støte ut; hvem kan høre den? 61 Men da Jesus visste med 38 for jeg er kommet ned fra himmelen, ikke for å sig selv at hans disipler knurret over dette, sa han til gjøre min vilje, men for å gjøre hans vilje som har dem: Volder dette eder anstøt? 62 Enn når I får se sendt mig, 39 og dette er hans vilje som har sendt Menneskesønnen fare op dit hvor han var før? 63 Det mig, at jeg ikke skal miste noget av alt det han har er Ånden som gjør levende, kjødet gagner intet; de gitt mig, men opreste det på den ytterste dag. 40 ord som jeg har talt til eder, er ånd og er liv. 64 Men For dette er min Faders vilje at hver den som ser det er nogen av eder som ikke tror. For Jesus visste Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og at jeg fra først av hvem det var som ikke trodde, og hvem skal opreste ham på den ytterste dag. (aiōnios gi66) 41 det var som skulde forråde ham. 65 Og han sa: Det Da knurret jødene over ham fordi han sa: Jeg er det var derfor jeg sa eder at ingen kan komme til mig brød som er kommet ned fra himmelen, 42 og de sa: uten at det er gitt ham av Faderen. 66 Derfor drog Er ikke dette Jesus, Josefs sønn, hvis far og mor vi mange av hans disipler sig tilbake og gikk ikke lenger kjenner? Hvorledes kan han nu si: Jeg er kommet omkring med ham. 67 Jesus sa da til de tolv: Vil også ned fra himmelen? 43 Jesus svarte og sa til dem: I gå bort? 68 Simon Peter svarte ham: Herre! hvem Knurr ikke eder imellem! 44 Ingen kan komme til mig skal vi gå til? Du har det evige livs ord, (aiōnios gi66) uten at Faderen, som har sendt mig, drager ham, 69 og vi tror og vet at du er Guds hellige. 70 Jesus og jeg skal opreste ham på den ytterste dag. 45 Det svarte dem: Har ikke jeg utvalgt eder tolv? Og én av står skrevet i profetene: Og de skal alle være lært av eder er en djevel. 71 Men han talte om Judas, Simon Gud. Hver den som hører av Faderen og lærer, han Iskariots sønn; for det var han som skulde forråde kommer til mig. 46 Ikke så at nogen har sett Faderen; ham, enda han var en av de tolv. bare han som er fra Gud, han har sett Faderen. 47 Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den som tror, har evig liv. (aiōnios gi66) 48 Jeg er livsens brød. 49 Eders

7 Og derefter gikk Jesus omkring i Galilea; for han ville ikke gå omkring i Judea, fordi jødene stod ham etter livet. 2 Og jødernes høitid, løvsalenes fest,

var nær. 3 Hans brødre sa da til ham: Dra bort herfra er fra. 28 Mens nu Jesus lærte i templet, ropte han ut: og gå til Judea, forat også dine disipler kan få se Både kjenner I mig, og I vet hvor jeg er fra; og av mig de gjerninger som du gjør! 4 for ingen gjør noget i selv er jeg dog ikke kommet; men det er i sannhet en lønndom og attrå dog selv å være almindelig kjent; som har sendt mig, han som I ikke kjenner. 29 Jeg gjør du sådanne ting, da åpenbar dig for verden! 5 kjenner ham; for fra ham er jeg, og han har utsendt For heller ikke hans brødre trodde på ham. 6 Jesus mig. 30 De søkte da å få grepet ham; men ingen la sier til dem: Min tid er ennå ikke kommet; men eders hånd på ham, for hans time var ennå ikke kommet. tid er alltid forhånden. 7 Verden kan ikke hate eder; 31 Men av folket var det mange som trodde på ham, men mig hater den fordi jeg vidner om den at dens og de sa: Når Messias kommer, mon han da vil gjøre gjerninger er onde. 8 Dra I op til høitiden! jeg drar ikke flere tegn enn denne har gjort? 32 Fariseerne hørte op til denne høitid; for min tid er ennå ikke fullkommen. folket mumle dette om ham, og yppersteprestene og 9 Da han hadde sagt dette til dem, blev han i Galilea. fariseerne sendte tjenere avsted for å gripe ham. 33 10 Men da hans brødre hadde draget op til høiden, Jesus sa da: Ennå en kort tid er jeg hos eder, så går da drog også han der op, dog ikke åpenbart, men jeg bort til ham som har sendt mig. 34 I skal lete etter som i lønndom. 11 Jødene lette da etter ham på mig og ikke finne mig, og der hvor jeg er, kan I ikke høitiden og sa: Hvor er han? 12 Og det blev mumlet komme. 35 Jødene sa da til hverandre: Hvor vil han meget om ham blandt folket; nogen sa: Han er en gå bort, siden vi ikke skal finne ham? Mon han vil gå god mann, men andre sa: Nei, han fører folket vill. 13 til dem som er spredt omkring blandt grekerne, og Dog talte ingen fritt ut om ham, av frykt for jødene. 14 lære grekerne? 36 Hvad er dette for et ord han sa: I Men da det allerede var midt i høitiden, gikk Jesus skal lete etter mig og ikke finne mig, og der hvor jeg op i templet og lærte. 15 Jødene undret sig da og er, kan I ikke komme? 37 Men på den siste, den store sa: Hvor har han sin lærdom fra, han som ikke er dag i høitiden stod Jesus og ropte ut: Om nogen oplært? 16 Jesus svarte dem og sa: Min lære er ikke tørster, han komme til mig og drikke! 38 Den som tror min, men hans som har sendt mig; 17 vil nogen gjøre på mig, av hans liv skal det, som Skriften har sagt, hans vilje, han skal kjenne om leren er av Gud, eller rinne strømmer av levende vann. 39 Dette sa han om om jeg taler av mig selv. 18 Den som taler av sig den Ånd som de skulde få som trodde på ham; for selv, søker sin egen ære; men den som søker hans Ånden var ennå ikke kommet, fordi Jesus ennå ikke ære som har sendt ham, han er sanndru, og det var herliggjort. 40 Nogen av folket sa nu, da de hørte er ikke urettferdighet i ham. 19 Har ikke Moses gitt disse ord: Dette er i sannhet profeten. 41 Andre sa: eder loven? Og ingen av eder holder loven. Hvorfor Dette er Messias. Andre igjen sa: Messias kommer står I mig efter livet? 20 Folket svarte: Du er besatt; da vel ikke fra Galilea? 42 Har ikke Skriften sagt at hvem står dig efter livet? 21 Jesus svarte og sa til Messias kommer av Davids ætt og fra Betlehem, den dem: En gjerning gjorde jeg, og I undrer eder alle by hvor David var? 43 Det blev da splid iblandt folket over den. 22 Moses har gitt eder omskjærelsen - for hans skyld. 44 Og nogen av dem vilde gripe ham; ikke så at den er fra Moses, men fra fedrene - og men ingen la hånd på ham. 45 Tjenerne kom da til I omskjærer et menneske på sabbaten; 23 når nu yppersteprestene og fariseerne, og disse sa til dem: et menneske blir omskjåret på sabbaten, forat Mose Hvorfor har I ikke ført ham hit? 46 Tjenerne svarte: lov ikke skal brytes, harmes I da på mig fordi jeg Aldri har noget menneske talt således som denne har gjort et helt menneske friskt på sabbaten? 24 mann. 47 Fariseerne svarte dem da: Har også I latt Døm ikke etter synet, men døm en rettferdig dom! eder dåre? 48 Har vel nogen av rådsherrene trodd på 25 Nogen av dem som hørte hjemme i Jerusalem, ham, eller nogen av fariseerne? 49 Men denne hop sa da: Er det ikke ham de står efter livet? 26 Og se, som ikke kjenner loven, er forbannet. 50 Nikodemus, han taler fritt ut, og de sier ikke et ord til ham; skulde han som før engang var kommet til ham, og som var virkelig våre rådsherrer være blitt overtydet om at han en av dem, sier til dem: 51 Vår lov dømmer da vel er Messias? 27 Men om denne mann vet vi hvor han ikke nogen uten at de først har hørt ham og fått vite er fra; men når Messias kommer, vet ingen hvor han hvad han har gjort? 52 De svarte ham: Kanskje du

også er fra Galilea? Ranskak, så skal du se at ingen er av denne verden, jeg er ikke av denne verden. 24 profet kommer fra Galilea! 53 Og de gikk hver til sitt. Derfor sa jeg til eder: I skal dø i eders synder; for tror

8 Men Jesus gikk til Oljeberget. 2 Og tidlig om morgen kom han etter til templet, og alt folket kom til ham, og han satte sig og lærte dem. 3 Da kom de skriftlærde og fariseerne med en kvinne som var grepent i hor, og de stilte henne frem for ham 4 og sa til ham: Mester! denne kvinne er grepent på fersk gjerning i hor. 5 I loven har Moses foreskrevet oss at slike kvinner skal stenes; hvad sier nu du? 6 Dette sa de for å friste ham, så de kunde få klagemål imot ham. Men Jesus bukket sig ned og skrev med fingeren på jorden. 7 Og da de blev ved å spørre, rettet han sig op og sa: Den av eder som er uten synd, han kaste den første sten på henne! 8 Og han bukket sig etter ned og skrev på jorden. 9 Men da de hørte det, gikk de ut, den ene etter den annen, de eldste først; og Jesus blev alene tilbake med kvinnens som stod der. 10 Da rettet Jesus sig op og sa til henne: Kvinne! hvor er de? Har ingen fordømt dig? 11 Hun sa: Nei, Herre! ingen. Da sa Jesus: Heller ikke jeg fordømmer dig; gå bort, og synd ikke mere! 12 Atter talte da Jesus til dem og sa: Jeg er verdens lys; den som følger mig, skal ikke vandre i mørket, men ha livsens lys. 13 Fariseerne sa da til ham: Du vidner om dig selv; ditt vidnesbyrd er ikke sant. 14 Jesus svarte og sa til dem: Om jeg også vidner om mig selv, er mitt vidnesbyrd sant; for jeg vet hvorfra jeg er kommet, og hvor jeg går hen; men I vet ikke hvorfra jeg kommer, eller hvor jeg går hen. 15 I dømmer etter kjødet; jeg dømmer ingen. 16 Men om jeg også dømmer, da er min dom rett; for jeg er ikke alene, men jeg og Faderen, som har sendt mig; 17 men også i eders lov står det skrevet at to menneskers vidnesbyrd er sant. 18 Jeg er den som vidner om mig, og Faderen, som har utsendt mig, vidner om mig. 19 De sa da til ham: Hvor er din Fader? Jesus svarte: I kjenner hverken mig eller min Fader; kjente I mig, da kjente I også min Fader. 20 Disse ord talte han ved tempelkisten, mens han lærte i templet, og ingen grep ham; for hans time var ennu ikke kommet. 21 Han sa da etter til dem: Jeg går bort, og I skal lete etter mig, og I skal dø i eders synd; dit jeg går, kan I ikke komme. 22 Jødene sa da: Han vil vel ikke drepe sig selv, siden han sier: Dit jeg går, kan I ikke komme? 23 Og han sa til dem: I er nedenfra, jeg er ovenfra;

I ikke at det er mig, da skal I dø i eders synder. 25 Desa til ham: Hvem er du? Jesus sa til dem: Nettop det jeg sier eder. 26 Jeg har meget å si og å dømme om eder; men han som har sendt mig, er sandntru, og det jeg har hørt av ham, det taler jeg til verden. 27 Deskjønte ikke at det var om Faderen han talte til dem. 28 Jesus sa da: Når I får ophøjet Menneskesønnen, da skal I skjønne at det er mig, og at jeg intet gjør av mig selv, men taler dette således som min Fader har lært mig. 29 Og han som har sendt mig, er med mig; han har ikke latt mig alene, fordi jeg alltid gjør det som er ham til behag. 30 Da han talte dette, trodde mange på ham. 31 Jesus sa da til de jøder som var kommet til tro på ham: Dersom I blir i mitt ord, da er I i sannhet mine disipler, 32 og I skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre eder. 33 De svarte ham: Vi er av Abrahams ætt og har aldri vært nogens træler; hvorledes kan da du si: I skal bli fri? 34 Jesus svarte dem: Sannelig, sannelig sier jeg eder: Hver den som gjør synd, er syndens træl. 35 Men trælen blir ikke i huset til evig tid; sønnen blir der til evig tid. (aiōn g165) 36 Får da Sønnen frigjort eder, da blir I virkelig fri. 37 Jeg vet at I er av Abrahams ætt; men I står mig etter livet, fordi mitt ord ikke finner rum i eder. 38 Jeg taler det jeg har sett hos min Fader; så gjør også I det I har hørt av eders far. 39 De svarte ham: Vår far er Abraham! Jesus sier til dem: Var I Abrahams barn, da gjorde I Abrahams gjerninger; 40 men nu står I mig etter livet, et menneske som har sagt eder sannheten, som jeg har hørt av Gud; det gjorde ikke Abraham. 41 I gjør eders fars gjerninger. De sa til ham: Vi er ikke avlet i hor, vi har én far, Gud. 42 Jesus sa til dem: Var Gud eders far, da elsket I mig; for jeg er utgått fra Gud og kommer fra ham; for jeg er heller ikke kommet av mig selv, men han har utsendt mig. 43 Hvorfor skjønner I ikke min tale? Fordi I ikke tåler å høre mitt ord. 44 I har djevelen til far, og I vil gjøre eders fars lyster; han var en manndraper fra begynnelsen og står ikke i sannheten; for sannhet er ikke i ham. Når han taler løgn, taler han av sitt eget, for han er en løgner og løgnens far. 45 Men mig tror I ikke, fordi jeg sier eder sannheten. 46 Hvem av eder kan overbevise mig om synd? Men sier jeg sannhet, hvorfor tror I mig da ikke? 47 Den som er av Gud,

hører Guds ord; derfor hører I ikke, fordi I ikke er av Gud. **48** Jødene svarte ham: Sier vi ikke med rette at du er en samaritan og er besatt? **49** Jesus svarte: Jeg er ikke besatt, men jeg ærer min Fader, og I vanærer mig. **50** Men jeg søker ikke min øre; det er en som søker den og dømmer. **51** Sannelig, sannelig sier jeg eder: Om nogen holder mitt ord, skal han aldri i evighet se døden. (aiōn g165) **52** Jødene sa til ham: Nu skjønner vi at du er besatt. Abraham er død, og profetene likeså, og du sier: Om nogen holder mitt ord, skal han aldri i evighet smake døden! (aiōn g165) **53** Du er da vel ikke større enn vår far Abraham, som **54** Jesus svarte: Ærer jeg mig selv, da er min øre intet; det er min Fader som ærer mig, han som I sier er eders Gud. **55** Og I kjenner ham ikke, men jeg kjenner ham; og om jeg sier at jeg ikke kjenner ham, da blir jeg en løgner som I. Men jeg kjenner ham og holder hans ord. **56** Abraham, eders far, frydet sig til å se min dag; og han så den og gledet sig. **57** Jødene sa til ham: Du er ennu ikke femti år og har sett Abraham? **58** Jesus sa til dem: Sannelig, sannelig sier jeg eder: Før Abraham blev til, er jeg. **59** Da tok de stener op for å kaste på ham; men Jesus skjulte sig og gikk ut av templet.

Da jeg så gikk bort og vasket mig, fikk jeg mitt syn. **12** De sa til ham: Hvor er han? Han sier: Jeg vet ikke. **13** Da fører de ham som hadde vært blind, frem for fariseerne. **14** Men det var sabbat den dag da Jesus gjorde deigen og åpnet hans øine. **15** Fariseerne spurte ham da likeså hvorledes han hadde fått sitt syn. Han sa til dem: Han la en deig på mine øine, og jeg vasket mig, og nu ser jeg. **16** Nogen av fariseerne sa da: Denne mann er ikke fra Gud, siden han ikke holder sabbaten. Andre sa: Hvorledes kan en synder gjøre sådanne tegn? Og det var splid iblandt dem. **17** Da sier de etter til den blinde: Hvad sier du om ham, siden det var dine øine han åpnet? Han sa: Han er en profet. **18** Jødene trodde da ikke om ham at han hadde vært blind og fått sitt syn, før de fikk kalt for sig foreldrene til ham som hadde fått sitt syn, **19** kjenner ham; og de spurte dem: Er dette eders sønn som I sier er født blind? Hvorledes går det da til at han nu ser? **20** holder hans øine, det vet vi heller ikke; spør ham selv! han er gammel nok, han vil selv svare for sig. **21** Dette sa han nu ser, det vet vi ikke, eller hvem som har åpnet hans øine, det vet vi heller ikke; spør ham selv! han er gammel nok, han vil selv svare for sig. **22** Dette sa hans foreldre fordi de fryktet for jødene; for jødene var allerede kommet overens om at dersom nogen bekjente ham å være Messias, skulde han utstøtes av synagogen; **23** derfor sa hans foreldre: Han er gammel nok; spør ham selv! **24** De kalte da annen gang den mann for sig som hadde vært blind, og sa til ham: Gi Gud øre! Vi vet at dette menneske er en synder. **25** Han svarte da: Om han er en synder, vet jeg ikke; én ting vet jeg, at jeg som var blind, nu ser. **26** De sa da til ham: Hvad gjorde han med dig? hvorledes åpnet han dine øine? **27** Han svarte dem: Jeg har allerede sagt eder det, og I hørte ikke på det; hvorfor vil I etter høre det? Kanskje også I vil bli hans disipler? **28** Da skjelte de ham ut og sa: Du er hans disippel, men vi er Mose disipler. **29** Vi vet at til Moses har Gud talt, men hvor denne er fra, vet vi ikke. **30** Mannen svarte dem: Dette er da underlig at ikke I vet hvor han er fra, og han har dog åpnet mine øine. **31** Vi vet at Gud hører ikke syndere, men den som er gudfryktig og gjør hans vilje, ham hører han. **32** Så lenge verden har stått, er det uhørt at nogen har åpnet øinene på en blindfødt; (aiōn g165) **33** var ikke dennemann fra Gud, da kunde han intet

9 Og da han gikk videre, så han en mann som var født blind. **2** Og hans disipler spurte ham: Rabbi! hvem er det som har syndet, han eller hans foreldre, siden han skulde fødes blind? **3** Jesus svarte: Hverken han har syndet eller hans foreldre, men det var forat Guds gjerninger skulde åpenbares på ham. **4** Jeg må gjøre hans gjerninger som har sendt mig, så lenge det er dag; natten kommer da ingen kan arbeide. **5** Mens jeg er i verden, er jeg verdens lys. **6** Da han hadde sagt dette, spyttet han på jorden og gjorde en deig av spyttet og smurte deigen på hans øine. **7** og han sa til ham: Gå og vask dig i dammen Siloa, det er utlagt: utsendt. Han gikk da bort og vasket sig, og kom tilbake seende. **8** Grannene og de som før hadde sett ham sitte og tigge, sa da: Er det ikke han som satt og tigget? **9** Andre sa: Jo, det er han; andre sa: Nei, men han ligner ham. Han selv sa: Det er mig. **10** De sa da til ham: Hvorledes blev dine øine åpnet? **11** Han svarte: Denmann som heter Jesus, gjorde en deig og smurte på mine øine og sa til mig: Gå til Siloa og vask dig!

gjøre. 34 De svarte ham: Du er helt igjennem født i det igjen. 18 Ingen tar det fra mig, men jeg setter det synder, og du vil lære oss? Og de kastet ham ut. 35 til av mig selv. Jeg har makt til å sette det til, og jeg Jesus fikk høre at de hadde kastet ham ut, og da han traff ham, sa han: Tror du på Guds Sønn? 36 Fader. 19 Det blev etter splid iblandt jødene på grunn Han svarte: Hvem er han da, Herre, så jeg kan tro på av disse ord, 20 og mange av dem sa: Han er besatt ham? 37 Jesus sa til ham: Du har sett ham; og han og gal; hvorfor hører I på ham? 21 Andre sa: Dette som her taler med dig, han er det. 38 Han sa: Jeg er ikke besatt manns tale; kan vel en ond ånd åpne tror, Herre! og falt ned for ham. 39 Og Jesus sa: Til blindes øine? 22 Men det var tempelvielsens fest i dom er jeg kommet til denne verden, forat de som Nogen av fariseerne, som var sammen med ham, hørte dette og sa til ham: Kanskje vi også er blinde? 40 templet i Salomos buegang. 24 Jødene flokket sig da Jesus svarte dem: Jeg har sagt eder det, og I tror det ikke; de gjerninger jeg gjør i min Faders navn, de vidner om mig; 26 men I tror ikke, fordi I ikke er av mine får. 27 Mine får hører min røst, og jeg kjenner dem, og de følger mig, 28 og jeg gir dem evig liv, og de skal aldri i evighet fortapes, og ingen skal rive dem ut av min hånd. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Min Fader, som har gitt mig dem, er større enn alle, og ingen kan rive dem ut av min Faders hånd; 30 jeg og Faderen, vi er ett. 31 Jødene tok da atter op stener for å stene ham. 32 Jesus svarte dem: Mange gode gjerninger har jeg vist eder fra min Fader; hvilken av dem er det I stener mig for? 33 Jødene svarte ham: For nogen god gjerning stener vi dig ikke, men for gudsbespottelse, og fordi du som er et menneske, gjør dig selv til Gud. 34 Jesus svarte dem: Står det ikke skrevet i eders lov: Jeg har sagt: I er guder? 35 Når da loven kaller dem guder som Guds ord utgikk til - og Skriften kan ikke gjøres ugyldig - 36 sier da I til ham som Faderen har helliget og sendt til verden: Du spotter Gud, fordi jeg sa: Jeg er Guds Sønn? 37 Gjør jeg ikke min Faders gjerninger, da tro mig ikke; 38 men gjør jeg dem, da tro gjerningene, om I ikke tror meg, forat I kan skjonne og forstå at Faderen er i mig og jeg i ham! 39 De søkte da atter å gripe ham, men han slapp ut av deres hånd. 40 Og han drog atter bort til hin side av Jordan, til det sted hvor Johannes først døpte og han blev der. 41 Og mange kom til ham, og de sa: Johannes gjorde vel ikke noget tegn, men alt det som Johannes sa om denne, var sant. 42 Og mange trodde på ham der.

10 Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den som ikke går inn i fårestien gjennem døren, men stiger over annensteds, han er en tyv og en røver; 2 men den som går inn gjennem døren, han er fårenes hyrde. 3 For ham lukker dørvokteren op, og fårene hører hans røst, og han kaller sine får ved navn og fører dem ut. 4 Når han har fått alle sine får ut, går han foran dem, og fårene følger ham, fordi de kjenner hans røst; 5 men en fremmed følger de ikke, de flyr fra ham, fordi de ikke kjenner de fremmedes røst. 6 Denne lignelse sa Jesus til dem; men de skjønte ikke hvad det var han talte til dem. 7 Jesus sa da atter til dem: Sannelig, sannelig sier jeg eder: Jeg er døren til fårene. 8 Alle de som er kommet før mig, er tyver og røvere; men fårene har ikke hørt dem. 9 Jeg er døren; den som går inn gjennem mig, han blir frelst, og han skal gå inn og gå ut og finne føde. 10 Tyven kommer bare for å stjele og myrde og ødelegge; jeg er kommet forat de skal ha liv og ha overflod. 11 Jeg er den gode hyrde; den gode hyrde setter sitt liv til for fårene. 12 Men den som er leiesvenn og ikke hyrde, den som ikke eier fårene, han ser ulven komme, og forlater fårene og flyr, og ulven røver dem og jager dem fra hverandre; 13 for han er en leiesvenn, og fårene ligger ham ikke på hjerte. 14 Jeg er den gode hyrde, og jeg kjenner mine og kjennes av mine, 15 likesom Faderen kjenner mig, og jeg kjenner Faderen; og jeg setter mitt liv til for fårene. 16 Jeg har også andre får, som ikke hører til denne sti; også dem skal jeg føre frem, og de skal høre min røst, og det skal bli én hjord, én hyrde. 17 Derfor elsker Faderen mig, fordi jeg setter mitt liv til for å ta

11 Og det var en syk mann, Lasarus fra Betania, den by som Maria og hennes søster Marta bodde i. 2 Det var Maria som salvet Herren med salve

og tørket hans føtter med sitt hår; det var hennes bror Lazarus som var syk. 3 Søstrene sendte da bud til ham. 31 Da nu de jøder som var hos henne i huset ham og lot si: Herre! se, han som du elsker, er syk. 4 og trøstet henne, så at Maria stod hastig op og gikk Da Jesus hørte det, sa han: Denne sykdom er ikke til døden, men til Guds ære, forat Guds Sønn skal bli graven for å gråte der. 32 Da nu Maria kom dit hvor æret ved den. 5 Men Jesus elsket Marta og hennes søster og Lazarus. 6 Da han nu hørte at han var syk, sa til ham: Herre! hadde du vært her, da var min bror blev han ennu to dager på det sted hvor han var; 7 da ikke død. 33 Da nu Jesus så henne gråte, og så de først sa han til disiplene: La oss dra til Judea igjen! 8 jøder gråte som var kommet med henne, blev han Disiplene sa til ham: Rabbi! nu nettop søkte jødene å oprørt i sin ånd og rystet og sa: 34 Hvor har I lagt stene dig, og du går etter dit? 9 Jesus svarte: Er det ham? De sa til ham: Herre, kom og se! 35 Jesus gråt. ikke tolv timer i en dag? Den som vandrer om dagen, 36 Jødene sa da: Se hvor han elsket ham! 37 Men støter sig ikke, fordi han ser denne verdens lys; 10 nogen av dem sa: kunde ikke han som har åpnet den men den som vandrer om natten, han støter sig, fordi blindes øine, også ha gjort at denne ikke var død? 38 lyset ikke er i ham. 11 Dette talte han; og derefter Jesus blev da etter oprørt i sin sjel, og kom til graven; sier han til dem: Lazarus, vår venn, er sovnet inn; det var en hule, og det lå en sten over den. 39 Jesus men jeg går for å vekke ham. 12 Disiplene sa da til sier: Ta stenen bort! Marta, den dødes søster, sier til ham: Herre! er han sovnet inn, da blir han frisk igjen. ham: Herre! han stinker allerede, for han har ligget 13 Jesus hadde talt om hans død; men de tenkte at fire dager. 40 Jesus sier til henne: Sa jeg dig ikke at han talte om almindelig sovn. 14 Da sa Jesus rent dersom du tror, skal du se Guds herlighet? 41 De ut til dem: Lazarus er død, 15 og for eders skyld er tok da stenen bort. Men Jesus løftet sine øine mot jeg glad over at jeg ikke var der, forat I skal tro; men himmelen og sa: Fader! jeg takker dig fordi du har la oss gå til ham! 16 Tomas, det er tvilling, sa da hørt mig. 42 Jeg visste jo at du alltid hører mig, men til sine meddisipler: La oss gå med, forat vi kan dø for folkets skyld som står omkring, sa jeg det, forat de sammen med ham! 17 Da nu Jesus kom, fant han skal tro at du har utsendt mig. 43 Og da han hadde at han allerede hadde ligget fire dager i graven. 18 sagt dette, ropte han med høi røst: Lazarus, kom Men Betania lå nær ved Jerusalem, omkring femten ut! 44 Da kom den døde ut, bundet med liksvøp på stadier derfra, 19 og mange av jødene var kommet til føtter og hender, og om hans ansikt var bundet en Marta og Maria for å trøste dem i sorgen over deres svededuk. Jesus sier til dem: Løs ham og la ham bror. 20 Da nu Marta fikk høre at Jesus kom, gikk hun gå! 45 Mange av jødene, som var kommet til Maria ham i møte; men Maria satt hjemme i huset. 21 Marta og hadde sett det han gjorde, trodde da på ham; 46 sa da til Jesus: Herre! hadde du vært her, da var min bror ikke død; 22 men også nu vet jeg at alt det du dem havd Jesus hadde gjort. 47 Yppersteprestene beder Gud om, vil Gud gi dig. 23 Jesus sier til henne: og fariseerne kalte da rådet sammen til møte og sa: Din bror skal opstå. 24 Marta sier til ham: Jeg vet at Hvad skal vi gjøre? for dette menneske gjør mange han skal opstå i opstandelsen på den ysterste dag. 25 tegn. 48 Lar vi ham holde ved således, da vil alle Jesus sa til henne: Jeg er opstandelsen og livet; den tro på ham, og romerne vil komme og ta både vårt som tror på mig, om han enn dør, skal han dog leve, sted og vårt folk. 49 Men en av dem, Kaifas, som var 26 og hver den som lever og tror på mig, skal aldri yppersteprest det år, sa til dem: 50 I forstår ingenting, i evighet dø. Tror du dette? (aiōn g165) 27 Hun sier heller ikke tenker I på at det er til gagn for eder at til ham: Ja, Herre! jeg tror at du er Messias, Guds eitt menneske dør for folket og ikke hele folket går til Sønn, han som skal komme til verden. 28 Og da hun grunne. 51 Dette sa han ikke av sig selv, men da han hadde sagt dette, gikk hun bort og kalte i stillhet på var yppersteprest det år, spådde han at Jesus skulde sin søster Maria og sa: Mesteren er her og kaller på dør for folket, 52 og ikke for folket alene, men for også dig. 29 Da hun hørte det, stod hun hastig op og gikk å samle til ett de Guds barn som er spredt omkring. til ham; 30 men Jesus var ennu ikke kommet inn i 53 Fra den dag av la de fåd op om å slå ham ihjel. 54

Jesus gikk derfor ikke lenger åpenlyst omkring blandt jødene, men drog derfra til landet nær ved ørkenen, til en by som heter Efraim, og han blev der med sine disipler. **55** Men jødenes påske var nær, og mange mens de stod i templet: Hvad tror I? kommer han slett ikke til høitiden? **57** Men yppersteprestene og fariseerne hadde påbudt at om nogen fikk vite hvor han var, skulde han melde det, så de kunde gripe ham.

at han hadde gjort dette tegn. **19** Fariseerne sa da til hverandre: I ser at I intet utretter; se, all verden løper etter ham! **20** Men der var nogen grekere blandt dem som pleide å dra op for å tilbede på høitiden; **21** drog før påsken fra landet op til Jerusalem for å rense Disse gikk da til Filip, som var fra Betsaida i Galilea, sig. **56** De lette da efter Jesus, og talte sig imellem mens de stod i templet: Hvad tror I? kommer han slett ikke til høitiden? **57** Men yppersteprestene og fariseerne hadde påbudt at om nogen fikk vite hvor han var, skulde han melde det, så de kunde gripe ham.

12 Seks dager før påske kom da Jesus til Betania,

hvor Lazarus var, han som Jesus hadde opvakt fra de døde. **2** Der gjorde de et måltid for ham, og Marta gikk til håndle; men Lazarus var en av dem som satt til bords med ham. **3** Maria tok da et pund ekte, såre kostelig nardus-salve og salvet Jesu føtter, og tørket hans føtter med sitt hår; og huset blev fylt av salvens duft. **4** En av hans disipler, Judas Iskariot, han som skulde forråde ham, sier da: **5** Hvorfor blev ikke denne salve solgt for tre hundre penninger og gitt til de fattige? **6** Men dette sa han, ikke fordi de fattige lå ham på hjerte, men fordi han var en tyv og hadde pungen og tok det som blev lagt i den. **7** Jesus sa da: La henne være! hun har gjemt den til min jordefeds dag; **8** for de fattige har I alltid hos eder, men mig har I ikke alltid. **9** En stor mengde av jødene fikk da vite at han var der, og de kom, ikke bare for Jesu skyld, men også for å se Lazarus, som han hadde opvakt fra de døde. **10** Men yppersteprestene la råd op om også å drepe Lazarus, **11** fordi mange av jødene for hans skyld gikk dit og trodde på Jesus. **12** Den følgende dag, da meget folk som var kommet til høitiden, fikk høre at Jesus kom til Jerusalem, **13** tok de palmegrener og gikk ut for å møte ham, og ropte: Hosanna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn, Israels konge! **14** Men Jesus fant et ungt asen og satte sig på det, således som skrevet er: **15** Frykt ikke, Sions datter! Se, din konge kommer, sittende på en asenfolie. **16** Dette skjønte ikke hans disipler i førstningen; men da Jesus var blitt herliggjort, da kom de i hu at dette var skrevet om ham, og at de hadde gjort dette for ham. **17** Den hop som var i følge med ham, vidnet da at han hadde kalt Lazarus ut av graven og opvakt ham fra de døde; **18** derfor var det også folket gikk ham i møte, fordi de hadde hørt

og bad ham og sa: Herre! vi vil gjerne se Jesus. **22** Filip kommer og sier det til Andreas; Andreas og Filip kommer og sier det til Jesus. **23** Men Jesus svarer dem og sier: Timen er kommet da Menneskesønnen skal herliggjøres. **24** Sannelig, sannelig sier jeg eder: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene korn; men hvis det dør, bærer det megen frukt. **25** Den som elsker sitt liv, mister det, og den som hater sitt liv i denne verden, skal bevare det til evig liv. (aiōnios g166) **26** Om nogen er min tjener, han følge mig, og hvor jeg er, der skal også min tjener være; om nogen er min tjener, ham skal Faderen ære. **27** Nu er min sjel forferdet, og hvad skal jeg si? Fader, frels mig fra denne time! Dog nei, derfor er jeg kommet til denne time. **28** Fader, herliggjør ditt navn! Da kom en røst fra himmelen: Både har jeg herliggjort det og skal atter herliggjøre det. **29** Folket som stod der og hørte det, sa da at det hadde tordnet; andre sa: Det var en engel som talte til ham. **30** Jesus svarte og sa: Ikke for min skyld kom denne røst, men for eders skyld. **31** Nu holdes dom over denne verden; nu skal denne verdens første kastes ut, **32** og når jeg blir ophøjet fra jorden, skal jeg drage alle til mig. **33** Dette sa han for å gi til kjenne hva for en død han skulde dø. **34** Folket svarte ham: Vi har hørt av loven at Messias blir til evig tid; hvorledes kan da du si at Menneskesønnen skal ophøies? Hvem er denne Menneskesønn? (aiōn g165) **35** Jesus sa da til dem: Ennu en kort stund er lyset iblandt eder; vandre den stund I har lyset, forat ikke mørket skal komme over eder; den som vandrer i mørket, vet ikke hvor han går hen. **36** Tro på lyset den stund I har lyset, forat I kan bli lysets barn! Dette talte Jesus, og han gikk bort og skjulte sig for dem. **37** Men enda han hadde gjort så mange tegn for deres øine, trodde de ikke på ham, **38** forat det ord av profeten Esaias skulde opfylles som han har sagt: Herre! hvem trodde det budskap vi hørte, og for hvem blev Herrens arm åpenbaret? **39** Og de kunde ikke tro, fordi Esaias etter har sagt: **40** Han har blindet deres øine og forherdet deres hjerte, forat de ikke skal se med øinene og forstå

med hjertet og omvende sig, så jeg kunde læge dem. hvem det var som skulde forråde ham; derfor sa han: **41** Dette sa Esaias fordi han så hans herlighet og talte om ham. **42** Allikevel var det mange som trodte på ham, også av rådsherrene, men for fariseernes skyld bekjente de det ikke, forat de ikke skulde bli utstøtt av synagogen; **43** for de vilde heller ha ære av mennesker enn ære av Gud. **44** Men Jesus ropte og sa: Den som tror på mig, tror ikke på mig, men på ham som har sendt mig, **45** og den som ser mig, ser ham som har sendt mig. **46** Jeg er kommet som et lys i mørket. **47** Og dersom nogen hører mine ord og ikke tar være på dem, så dømmer ikke jeg ham; for jeg er ikke kommet for å dømme verden, men for å befaling er evig liv. Derfor, det jeg taler, det taler jeg således som Faderen har sagt mig. (*aiōnios g166*)

13 Men før påskehøitiden, da Jesus visste at hans time var kommet da han skulde gå bort fra denne verden til Faderen - likesom han hadde elsket sine egne, som var i verden, så elsket han dem inntil enden. **2** Og mens de holdt måltid, da djevelen allerede hadde inngitt Judas Iskariot, Simons sønn, i hjertet at han skulde forråde ham, **3** og da Jesus visste at Faderen hadde gitt alt i hans hender, og at han var utgått fra Gud og gikk til Gud, **4** så står han op fra måltidet og legger sine klær av sig og tar et linklæde og binder om sig. **5** Derefter slår han vann i et fat, og så begynte han å vaske disiplenes føtter og å tørke dem med linklædet som han var ombundet med. **6** Han kommer da til Simon Peter, og han sier til ham: Herre! vasker du mine føtter? **7** Jesus svarte og sa til ham: Hvad jeg gjør, forstår du ikke nu, men du skal skjonne det siden. **8** Peter sier til ham: Du skal aldri i evighet vaske mine føtter! Jesus svarte ham: Dersom jeg ikke vasker dig, har du ikke del med mig. (*aiōn g165*) **9** Simon Peter sier til ham: Herre! ikke bare mine føtter, men også hendene og hodet! **10** Jesus sier til ham: Den som er badet, trenger ikke til å vaske annet enn føttene, men er ren over det hele; og I er rene, dog ikke alle. **11** For han visste

I er ikke alle rene. **12** Da han nu hadde vasket deres føtter og tatt klærne på sig og etter satt sig til bord, sa han til dem: Skjønner I hvad jeg har gjort med eder? **13** I kaller mig mester og herre, og I sier det med rette, for jeg er det. **14** Har nu jeg, eders herre og mester, vasket eders føtter, så er også I skyldige å vaske hverandres føtter. **15** For jeg har gitt eder et forbillede, forat I skal gjøre som jeg har gjort med eder. **16** Sannelig, sannelig sier jeg eder: En tjener er til verden, forat hver den som tror på mig, ikke skal bli ikke større enn sin herre, heller ikke en utsending i mørket. **17** Vet I dette, da ikke tar storre enn den som har sendt ham. **18** Ikke om eder alle taler jeg er ikke kommet for å dømme verden, men for å jeg; jeg vet hvem jeg har utvalgt; men Skriften skal frelse verden; **19** den som forkaster mig og ikke tar oppfylles: Den som eter sitt brød med mig, har løftet imot mine ord, har den som dømmer ham: det ord jeg sin hæl mot mig. **20** Fra nu av sier jeg eder det før har talt, det skal dømme ham på den ytterste dag. **21** For jeg har ikke talt av mig selv, men Faderen, som det skjer, forat I, når det skjer, skal tro at det er mig. **22** Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den som tar imot har sendt mig, han har gitt mig befaling om hvad jeg skal si og hvad jeg skal tale, **23** og jeg vet at hans befaling er evig liv. Derfor, det jeg taler, det taler jeg således som Faderen har sagt mig. (*aiōnios g166*)

24 Fra nu av sier jeg eder det før har talt, det skal dømme ham på den ytterste dag. **25** Det skjer, forat I, når det skjer, skal tro at det er mig. **26** Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den som tar imot den jeg sender, han tar imot mig; men den som tar imot mig, han tar imot den som har sendt mig. **27** Da Jesus hadde sagt dette, blev han rystet i ånden, og vidnet og sa: Sannelig, sannelig sier jeg eder: En av eder skal forråde mig. **28** Disiplene så på hverandre, de kunde ikke skjonne hvem det var han talte om. **29** En av hans disipler satt til bord ved Jesu side, han som Jesus elsket; **30** til ham nikker da Simon Peter og sier til ham: Si hvem det er han taler om! **31** Han heller sig da op til Jesu bryst og sier: Herre! hvem er det? **32** Jesus svarer: Det er han som jeg gir det stykke jeg nu dypper. Han dypper da stykket, og tar og gir det til Judas, Simon Iskariots sønn. **33** Og etterat han hadde fått stykket, fór Satan inn i ham. Jesus sier da til ham: Hvad du gjør, det gjør snart! **34** Men ingen av dem som satt til bord, skjonte hva han mente med det han sa til ham; **35** nogen tenkte, fordi Judas hadde pungen, at Jesus sa til ham: Kjøp det vi trenger til høitiden! eller at han skulde gi noget til de fattige. **36** Da han nu hadde fått stykket, gikk han straks ut. Men det var natt. **37** Da han nu var gått ut, sier Jesus: Nu er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham. **38** Er Gud herliggjort i ham, så skal også Gud herliggjøre ham i sig, og han skal snart herliggjøre ham. **39** Mine barn! ennu en liten stund er jeg hos eder; I skal lete etter mig, og som jeg sa til jødene: Dit jeg går, kan I ikke komme, således sier jeg nu også til eder. **40** Et nytt bud gir jeg eder, at

I skal elske hverandre; likesom jeg har elsket eder, men I ser mig; for jeg lever, og I skal leve. 20 På den skal også I elske hverandre. 25 Derpå skal alle kjenne dag skal I kjenne at jeg er i min Fader, og I i mig, og at I er mine disipler, om I har innbyrdes kjærlighet. 26 jeg i eder. 21 Den som har mine bud og holder dem, Simon Peter sier til ham: Herre! hvor går du hen? han er den som elsker mig; men den som elsker Jesus svarte: Dit jeg går, kan du ikke følge mig nu, mig, skal elskes av min Fader, og jeg skal elske ham men du skal følge mig siden. 27 Peter sier til ham: og åpenbare mig for ham. 22 Judas - ikke Iskariot Herre! hvorfor kan jeg ikke følge dig nu? Jeg vil sette - sier til ham: Herre! hvad kommer det av at du vil mitt liv til for dig. 28 Jesus svarer: Vil du sette ditt liv åpenbare dig for oss og ikke for verden? 23 Jesus til for mig? Sannelig, sannelig sier jeg dig: Hanen skal svarte og sa til ham: Om nogen elsker mig, da holder ikke gale før du har fornekket mig tre ganger.

14 Eders hjerte forferdes ikke! Tro på Gud, og tro

på mig! 2 I min Faders hus er det mange rum; var det ikke så, da hadde jeg sagt eder det; for jeg går bort for å berede eder sted; 3 og når jeg er gått bort og har beredt eder sted, kommer jeg igjen og vil ta eder til mig, forat også I skal være der jeg er. 4 Og hvor jeg går hen, dit vet I veien. 5 Tomas sier til ham: Herre! vi vet ikke hvor du går hen; hvorledes skulde vi da vite veien? 6 Jesus sier til ham: Jeg er veien og sannheten og livet; ingen kommer til Faderen uten ved mig. 7 Hadde I kjent mig, da hadde I også kjent Faderen, og fra nu av kjenner I ham og har sett ham. 8 Filip sier til ham: Herre! vis oss Faderen, og det er oss nok! 9 Jesus sier til ham: Så lang en tid har jeg vært hos eder, og du kjenner mig ikke, Filip? Den som har sett mig, har sett Faderen; hvorledes kan du da si: Vis oss Faderen? 10 Tror du ikke at jeg er i Faderen og Faderen i mig? De ord jeg sier til eder, taler jeg ikke av mig selv, men Faderen, som blir i mig, han gjør sine gjerninger. 11 Tro mig at jeg er

i Faderen og Faderen i mig; men hvis ikke, så tro sannelig sier jeg eder: Den som tror på mig, han skal også gjøre de gjerninger jeg gjør; og han skal gjøre større enn disse; for jeg går til min Fader, 13 og hvad som helst I beder om i mitt navn, det vil jeg gjøre, forat Faderen skal bli herliggjort i Sønnen. 14 Dersom jeg vil bede Faderen, og han skal gi eder en annen talsmann, forat han kan være hos eder evindelig, (aön g165) 17 sannhetens Ånd, som verden ikke kan få, for den ser ham ikke og kjenner ham ikke; I kjenner ham, få det. 18 Jeg vil for han blir hos eder og skal være i eder. 19 Faderen har elsket mig, så har jeg elsket eder; bli i Ennu en liten stund, og verden ser mig ikke lenger; min kjærlighet! 20 Dersom I holder mine bud, da blir I

han mitt ord, og min Fader skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham. 24 Den som ikke elsker mig, holder ikke mine ord; og det ord I hører, er ikke mitt, men Faderens, som har sendt mig. 25 Dette har jeg talt til eder mens jeg var hos eder; 26 men talsmannen, den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i mitt navn, han skal lære eder alle ting, og minne eder om alle ting som jeg har sagt eder. 27 Fred efterlater jeg eder, min fred gir jeg eder; ikke som verden gir, gir jeg eder. Eders hjerte forferdes ikke og reddes ikke! 28 I hørte at jeg sa til eder: Jeg går bort og kommer til eder igjen. Dersom I elsket mig, da gledet I eder over at jeg går til Faderen; for Faderen er større enn jeg. 29 Og nu har jeg sagt eder det før det skjer, forat I skal tro når det Skjer. 30 Jeg skal herefter ikke tale meget med eder; for verdens første kommer, og han har intet i mig, 31 men forat verden kan skjønne at jeg elsker Faderen og gjør så som Faderen har befalt mig - stå op, la oss gå herfra!

15 Jeg er det sanne vintre, og min Fader er vingårdsmannen. 2 Hver gren på mig som ikke

bærer frukt, den tar han bort, og hver den som bærer det dog for selve gjerningenes skyld! 12 Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den som er alt rene på grunn av det ord som jeg har talt til 3 I er alt rene på grunn av det ord som jeg har talt til også gjøre de gjerninger jeg gjør; og han skal gjøre eder; 4 bli i mig, så blir jeg i eder! Likesom grenen som helst I beder om i mitt navn, det vil jeg gjøre, i vintreet, således heller ikke I uten at I blir i mig. 5 forat Faderen skal bli herliggjort i Sønnen. 14 Dersom Jeg er vintreet, I er grenene; den som blir i mig, og I beder mig om noget i mitt navn, så vil jeg gjøre det. jeg i ham, han bærer megen frukt; for uten mig kan I 15 Dersom I elsker mig, da holder I mine bud, 16 og jeg vil bede Faderen, og han skal gi eder en annen talsmann, forat han kan være hos eder evindelig, (aön g165) 17 sannhetens Ånd, som verden ikke kan få, for den ser ham ikke og kjenner ham ikke; I kjenner ham, få det. 18 Jeg vil for han blir hos eder og skal være i eder. 19 Faderen har elsket mig, så har jeg elsket eder; bli i Ennu en liten stund, og verden ser mig ikke lenger; min kjærlighet! 20 Dersom I holder mine bud, da blir I

i min kjærlighet, likesom jeg har holdt min Faders bud som har sendt mig, og ingen av eder spør mig: Hvor og blir i hans kjærlighet. **11** Dette har jeg talt til eder går du hen? **6** Men fordi jeg har talt dette til eder, har forat min glede kan være i eder, og eders glede kan bli fullkommen. **12** Dette er mitt bud at I skal elske Det er til gagn for eder at jeg går bort; for går jeg hverandre, likesom jeg har elsket eder. **13** Ingen har ikke bort, da kommer talsmannen ikke til eder; men større kjærlighet enn denne at han setter sitt liv til for går jeg bort, da skal jeg sende ham til eder. **8** Og sine venner; **14** I er mine venner dersom I gjør det jeg når han kommer, skal han overbevise verden om byder eder. **15** Jeg kaller eder ikke lenger tjenere; synd og om rettferdighet og om dom: **9** om synd, for tjeneren vet ikke hvad hans herre gjør; men eder fordi de ikke tror på mig; **10** om rettferdighet, fordi har jeg kalt venner, for alt det jeg har hørt av min jeg går til Faderen, og I ser mig ikke lenger; **11** om Fader, har jeg kunngjort eder. **16** I har ikke utvalgt dom, fordi denne verdens fyrste er dømt. **12** Ennu har mig, men jeg har utvalgt eder, og jeg har satt eder til jeg meget å si eder; men I kan ikke bære det nu; **13** å gå ut og bære frukt, frukt som varer, forat Faderen men når han, sannhetens Ånd, kommer, skal han skal gi eder alt det I beder ham om i mitt navn. **17** veilede eder til hele sannheten; for han skal ikke tale Dette byder jeg eder at I skal elske hverandre. **18** Når av sig selv, men det som han hører, skal han tale, verden hater eder, da skal I vite at den har hatet mig og de tilkommende ting skal han forkynne eder. **14** før eder. **19** Var I av verden, da vilde verden elske Han skal herliggjøre mig; for han skal ta av mitt og sitt eget; men fordi I ikke er av verden, men jeg har forkynne eder. **15** Alt det Faderen har, er mitt; derfor utvalgt eder av verden, derfor hater verden eder. **20** sa jeg at han tar av mitt og forkynner eder. **16** Om Kom det ord i hu som jeg sa eder: En tjener er ikke en liten stund ser I mig ikke lenger, og etter om en storre enn sin herre! Har de forfulgt mig, så skal de liten stund skal I se mig. **17** Nogen av hans disipler også forfölge eder; har de holdt mitt ord, så skal de sa da til hverandre: Hvad er dette han sier til oss: også holde eders. **21** Men alt dette skal de gjøre mot Om en liten stund ser I mig ikke, og etter om en liten eder for mitt navns skyld, fordi de ikke kjenner ham stund skal I se mig; og: Jeg går til Faderen? **18** De sa som har sendt mig. **22** Var jeg ikke kommet og hadde da: Hvad er dette han sier: Om en liten stund? Vi talt til dem, da hadde de ikke synd; men nu har de forstår ikke hvad han mener. **19** Jesus visste at de ingen undskyldning for sin synd. **23** Den som hater vilde spørre ham, og han sa til dem: Grunder I på mig, han hater også min Fader. **24** Hadde jeg ikke dette med hverandre at jeg sa: Om en liten stund gjort de gjerninger blandt dem som ingen annen har ser I mig ikke, og etter om en liten stund skal I se gjort, da hadde de ikke synd; men nu har de sett mig? **20** Sannelig, sannelig sier jeg eder: I skal gråte dem og allikevel hatet både mig og min Fader. **25** og jamre eder, men verden skal glede sig; I skal ha Men dette er skjedd forat det ord skal opfylles som er sorg, men eders sorg skal bli til glede. **21** Når kvinnen skrevet i deres lov: De hatet mig uten årsak. **26** Når føder, har hun sorg, fordi hennes tid er kommet; men talsmannen kommer, som jeg skal sende eder fra når hun har født sitt barn, kommer hun ikke lenger sin Faderen, sannhetens Ånd, som utgår fra Faderen, trengsel i hu, av glede over at et menneske er født han skal vidne om mig. **27** Men også I skal vidne; for til verden. **22** Således har også I nu sorg; men jeg I har vært med mig fra begynnelsen av.

16 Dette har jeg talt til eder forat I ikke skal ta anstøt. **2** De skal utstøte eder av synagogene; ja, det kommer en tid da hver den som slår eder ihjel, skal tro at han viser Gud en dyrkelse. **3** Og dette skal de gjøre fordi de ikke kjenner Faderen og heller ikke mig. **4** Men dette har jeg talt til eder, forat I, når timen kommer, da skal minnes at jeg sa eder det; men dette sa jeg eder ikke fra begynnelsen av, fordi jeg da var hos eder. **5** Men nu går jeg bort til ham til verden. **22** Således har også I nu sorg; men jeg skal se eder igjen, og eders hjerte skal glede sig, og ingen tar eders glede fra eder. **23** Og på den dag skal I ikke spørre mig om noget. Sannelig, sannelig sier jeg eder: Alt det I beder Faderen om, skal han gi eder i mitt navn. **24** Hitintil har I ikke bedt om noget i mitt navn; bed, og I skal få, forat eders glede kan bli fullkommen! **25** Dette har jeg talt til eder i lignelser; det kommer en tid da jeg ikke lenger skal tale til eder i lignelser, men fritt ut forkynne eder om Faderen. **26** På den dag skal I bede i mitt navn, og jeg sier eder

ikke at jeg skal bede Faderen for eder; 27 for Faderen dem fra det onde. 16 De er ikke av verden, likesom selv elsker eder, fordi I har elsket mig og trodd at jeg jeg ikke er av verden. 17 Hellige dem i sannheten! er utgått fra Gud. 28 Jeg er utgått fra Faderen og ditt ord er sannhet. 18 Likesom du har utsendt mig kommet til verden; jeg forlater verden igjen og går til verden, har også jeg utsendt dem til verden, 19 til Faderen. 29 Hans disipler sa: Se, nu taler du fritt og jeg helliger mig for dem, forat også de skal være ut og sier ingen lignelse; 30 nu vet vi at du vet alt helliget i sannhet. 20 Men jeg beder ikke for disse og ikke trenger til at nogen spør dig; derfor tror vi at alene, men også for dem som ved deres ord kommer du er utgått fra Gud. 31 Jesus svarte dem: Nu tror I; til å tro på mig, 21 at de alle må være ett, likesom du, 32 se, den stund kommer, og er kommet, da I skal Fader, i mig, og jeg i dig, at også de må være ett i spredes hver til sitt og late mig alene; men jeg er ikke oss. forat verden skal tro at du har utsendt mig. 22 alene, for Faderen er med mig. 33 Dette har jeg talt til Og den herlighet som du har gitt mig, den har jeg gitt eder forat I skal ha fred i mig. I verden har I trengsel; dem, forat de skal være ett, likesom vi er ett, 23 Jeg i men vær frimodige! jeg har overvunnet verden.

17 Dette talte Jesus, og han løftet sine øine mot himmelen og sa: Fader! timen er kommet;

herliggjør din Sønn, forat din Sønn kan herliggjøre dig, 2 likesom du har gitt ham makt over alt kjød, forat han skal gi evig liv til alle dem som du har gitt ham; (aiōnios g166) 3 og dette er det evige liv at de kjenner dig, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus. (aiōnios g166) 4 Jeg har herliggjort dig på jorden idet jeg har fullbyrdet den gjerning som du har gitt mig å gjøre; 5 og nu, herliggjør du mig, Fader, hos dig selv med den herlighet jeg hadde hos dig før

verden var til! 6 Jeg har åpenbaret ditt navn for de mennesker som du gav mig av verden; de var dine, og du gav mig dem, og de har holdt ditt ord. 7 Nu vet de at alt det du har gitt mig, er fra dig; 8 for de ord som du gav mig, har jeg gitt dem, og de har tatt imot dem og kjent i sannhet at jeg er utgått fra dig, og de har trodd at du har utsendt mig. 9 Jeg beder for dem; jeg beder ikke for verden, men for dem som du har gitt mig, fordi de er dine; 10 alt mitt er jo ditt, og ditt er mitt; og jeg er herliggjort i dem. 11 Og jeg er ikke lenger i verden, men disse er i verden, og jeg kommer til dig. Hellige Fader! bevar dem i ditt navn, som du har gitt mig, forat de må være ett, likesom vi!

12 Da jeg var hos dem, bevarte jeg dem i ditt navn, som du har gitt mig, og jeg voktet dem, og ingen av dem gikk fortapt, uten hint fortapselsens barn, forat Skriften skulde opfylles. 13 Men nu kommer jeg til dig, og dette taler jeg i verden forat de skal ha min glede fullkommen i sig. 14 Jeg har gitt dem ditt ord, og verden har hatet dem fordi de ikke er av verden, likesom jeg ikke er av verden. 15 Jeg beder ikke at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare

dem, forat de skal være ett i dem, og du i mig, forat de skal være fullkommet til ett, så verden kan kjenne at du har utsendt mig og elsket dem, likesom du har elsket mig. 24 Fader! jeg vil at hvor jeg er, der skal også de som du har gitt mig, være hos mig, forat de skal se min herlighet, som du har gitt mig, fordi du har elsket mig før verdens grunnvoll blev lagt. 25 Rettferdige Fader! verden har ikke kjent dig; men jeg har kjent dig, og disse har kjent at du har utsendt mig, 26 og jeg har kunngjort dem ditt navn, og jeg vil kunngjøre dem det, forat den kjærlighet hvormed du har elsket mig, skal være i dem, og jeg i dem.

18 Da Jesus hadde talt dette, gikk han ut med sine disipler over bekken Kedron; der var en

have, og i den gikk han selv og hans disipler inn. 2 Men Judas, som forrådde ham, kjente også stedet; for Jesus samledes ofte der med sine disipler. 3 Judas hadde nu fått med sig vakten og tjener fra yppersteprestene og fariseerne, og kom dit med fakler og lamper og våben. 4 Da nu Jesus visste om alt som skulde komme over ham, gikk han frem og sa til dem: Hvem leter I etter? 5 De svarte ham: Efter Jesus fra Nasaret. Jesus sier til dem: Det er mig. Men også Judas, som forrådde ham, stod der med dem. 6 Da han nu sa til dem: Det er mig, vek de tilbake og fall til jorden. 7 Han spurte dem da etter: Hvem leter I etter? De sa: Efter Jesus fra Nasaret. 8 Jesus svarte: Jeg sa eder jo at det er mig. Er det da mig I leter etter, så la disse gå! 9 - forat det ord skulde opfylles som han hadde sagt: Jeg mistet ikke en av dem som du har gitt mig. 10 Simon Peter hadde et sverd, og han drog det ut og slo til yppersteprestens tjener og hugg det høire øre av ham. Tjeneren hette Malkus.

11 Jesus sa da til Peter: Stikk sverdet i skjeden! Skal

jeg ikke drikke den kalk min Fader har gitt mig? 12 til kjenne hvad slags død han skulde dø. 33 Pilatus Vakten og den øverste krigshøvedsmann og jødenes gjikk da inn i borgen igjen og kalte Jesus for sig og tjener grep da Jesus og bandt ham, 13 og de førte sa til ham: Er du jødenes konge? 34 Jesus svarte: ham først til Annas, for han var svigerfar til Kaifas, Sier du dette av dig selv, eller har andre sagt dig det som var yppersteprest det år. 14 Men det var Kaifas om mig? 35 Pilatus svarte: Er jeg en jøde? Ditt folk som hadde gitt jødene det råd at det var gagnlig at og yppersteprestene har overgitt dig til mig; hvad er ett menneske døde for folket. 15 Men Simon Peter og det du har gjort? 36 Jesus svarte: Mitt rike er ikke en annen disippel fulgte Jesus, og denne disippel var av denne verden; var mitt rike av denne verden, da kjent med ypperstepresten, og gjikk inn med Jesus i hadde mine tjener stridt for at jeg ikke skulde bli yppersteprestens gård; 16 men Peter stod utenfor ved overgitt til jødene; men nu er mitt rike ikke av denne døren. Den andre disippel, han som var kjent med verden. 37 Pilatus sa da til ham: Så er du dog konge? ypperstepresten, gjikk da ut og talte til dørvoktersken Jesus svarte: Du sier det; jeg er konge. Jeg er dertil og fikk Peter inn. 17 Piken som voktet døren, sa da født og dertil kommet til verden at jeg skal vidne for til Peter: Er ikke du også en av dette menneskes sannheten. Hver den som er av sannheten, hører min disipler? Han sa: Nei, jeg er ikke. 18 Men tjenerne røst. 38 Pilatus sier til ham: Hvad er sannhet? Og da og drengene hadde gjort op en kull-ild, fordi det var han hadde sagt dette, gjikk han igjen ut til jødene og koldt, og de stod og varmet sig; men også Peter sa til dem: Jeg finner ingen skyld hos ham. 39 Men I stod der med dem og varmet sig. 19 Ypperstepresten har jo den skikk at jeg skal gi eder en fri i påskens; spurte da Jesus om hans disipler og om hans lære. vil I da at jeg skal gi eder jødenes konge fri? 40 De 20 Jesus svarte ham: Jeg har talt fritt ut for alle og ropte da etter alle sammen og sa: Ikke ham, men enhver; jeg har alltid lært i synagoger og i templet, Barabbas! Men Barabbas var en røver.

der hvor alle jøder kommer sammen, og i lønndom har jeg intet talt. 21 Hvorfor spør du mig? Spør dem som har hørt mig, om hvad jeg har talt til dem! se, de vet hvad jeg har sagt. 22 Men da han sa dette, gav en av tjenerne som stod der, Jesus et slag i ansiktet og sa: Svarer du ypperstepresten slik? 23 Jesus svarte ham: Har jeg talt ille, da bevis at det er ondt! men har jeg talt rett, hvorfor slår du mig da? 24 Annas sendte ham da bundet til ypperstepresten Kaifas. 25 Men Simon Peter stod og varmet sig. Da sa de til ham: Du skulde vel ikke være en av hans disipler du også? Han nektet og sa: Nei, jeg er ikke. 26 En av yppersteprestens tjener, en frende av den som Peter hadde hugget øret av, sier: Så ikke jeg dig sammen med ham i haven? 27 Atter nektet Peter, og straks gol hanen. 28 De førte da Jesus fra Kaifas til borgen. Det var tidlig på morgenens, og de gjikk ikke selv inn i borgen, forat de ikke skulde bli urene, men kunde ete påske. 29 Pilatus gjikk da ut til dem og sa: Hvad klagemål fører I mot denne mann? 30 De svarte ham: Var dette ikke en u gjerningsmann, da hadde vi ikke overgitt ham til dig. 31 Pilatus sa da til dem: Ta I og døm ham etter eders lov! Jødene sa da til ham: Vi har ikke rett til å avlive nogen 32 - forat det Jesu ord skulde opfylles som han sa for å gi

19 Da tok Pilatus Jesus og lot ham hudstryke. 2 Og stridsmennene flettet en krone av torner og satte den på hans hode, og de kastet en purpurkappe om ham, og gjikk frem for ham og sa: 3 Vær hilset, du jødenes konge! Og de slo ham i ansiktet. 4 Pilatus gjikk da etter ut og sa til dem: Se, jeg fører ham ut til eder, forat I skal vite at jeg ikke finner nogen skyld hos ham. 5 Jesus kom da ut og bar tornekronen og purpurkappen. Og han sa til dem: Se det menneske! 6 Da nu yppersteprestene og tjenerne fikk se ham, ropte de: Korsfest, korsfest! Pilatus sier til dem: Ta I ham og korsfest ham! for jeg finner ingen skyld hos ham. 7 Jødene svarte ham: Vi har en lov, og efter den lov er han skyldig til å dø, fordi han har gjort sig selv til Guds Sønn. 8 Da nu Pilatus hørte dette ord, blev han ennu mere redd, 9 og han gjikk etter inn i borgen og sa til Jesus: Hvor er du fra? Men Jesus gav ham intet svar. 10 Pilatus sier da til ham: Vil du ikke tale med mig? Vet du ikke at jeg har makt til å gi dig fri og har makt til å korsfeste dig? 11 Jesus svarte: Du hadde ingen makt over mig hvis det ikke var gitt dig ovenfra; derfor har han som overgav mig til dig, større synd. 12 På grunn av dette søkte Pilatus fremdeles å gi ham fri. Men jødene ropte: Gir du denne fri, da er du ikke keiserens venn; hver den som gjør sig

selv til konge, setter sig op imot keiseren. **13** Da nu stor - bad jødene Pilatus om at deres ben måtte bli Pilatus hørte disse ord, førte han Jesus ut og satte brutt sørder og legemene tatt ned. **32** Stridsmennene sig på dommersetet, på det sted som kalles Stenlagt, kom da og brøt benene på den første og på den på hebraisk Gabbata. **14** Men det var beredelses- andre som var korsfestet sammen med ham; **33** men dagen i påsken, omkring den sjette time. Og han sier da de kom til Jesus og så at han allerede var død, til jødene: Se her eders konge! **15** De ropte da: Bort, brøt de ikke hans ben, **34** men en av stridsmennene bort med ham! Korsfest ham! Pilatus sier til dem: stakk ham i siden med et spyd, og straks kom det Skal jeg korsfeste eders konge? Yppersteprestene ut blod og vann. **35** Og den som har sett det, har svarte: Vi har ingen annen konge enn keiseren. **16** vidnet om det, og hans vidnesbyrd er sant, og han Da overgav han ham til dem til å korsfestes. **17** Så vet at han sier sant, forat også I skal tro. **36** For dette tok de Jesus med sig, og han bar sitt kors og gikk ut skjedde forat Skriften skulde opfylles: Intet ben skal til det sted som kalles Hodeskalle-stedet, på hebraisk brytes på ham. **37** Og etter sier et annet skriftord: De Golgata; **18** der korsfestet de ham, og sammen med skal se på ham som de har gjennemstunget. **38** Men ham to andre, en på hver side, og Jesus midt imellem. Josef fra Arimatea, som var en av Jesu disipler, dog **19** Men Pilatus hadde også skrevet en innskrift, og lønnlig, av frykt for jødene, bad derefter Pilatus at den satte han på korset; der var skrevet: Jesus fra han måtte ta Jesu legeme ned; og Pilatus gav ham Nasaret, jødernes konge. **20** Denne innskrift leste lov til det. Han kom da og tok Jesu legeme ned. **39** da mange av jødene; for det sted hvor Jesus blev Men også Nikodemus kom, han som første gang var korsfestet, var nær ved byen, og den var skrevet på kommet til ham om natten, og han hadde med sig en hebraisk, latin og gresk. **21** Jødernes yppersteprester blanding av myrra og aloë, omkring hundre pund. **40** sa da til Pilatus: Skriv ikke: Jødernes konge, men at De tok da Jesu legeme og svøpte det i linklær med han sa: Jeg er jødernes konge! **22** Pilatus svarte: Det de velluktende urter, således som det er skikk hos jeg skrev, det skrev jeg. **23** Da nu stridsmennene jødene ved jordeferd. **41** Men på det sted hvor Jesus hadde korsfestet Jesus, tok de hans klær og delte blev korsfestet, var det en have, og i haven en ny dem i fire deler, en for hver stridsmann. Likeså tok de grav, som aldri nogen var blitt lagt i; **42** der la de kjortelen. Men kjortelen var usydd, vevd fra øverst da Jesus, fordi det var jødernes beredelses-dag; for og helt igjennem. **24** De sa da til hverandre: La oss graven var nær ved.

ikke rive den i stykker, men kaste lodd om hvem som skal ha den! - forat Skriften skulde opfylles, som sier: De delte mine klær mellom sig, og kastet lodd om min kjortel. Dette gjorde da stridsmennene. **25** Men ved Jesu kors stod hans mor og hans mors søster, Maria, Klopas' hustru, og Maria Magdalena. **26** Da nu Jesus så sin mor, og ved siden av henne den disippel han elsket, sa han til sin mor: Kvinne! se, det er din sønn; **27** derefter sa han til disippelen: Se, det er din mor. Og fra den stund tok disippelen henne hjem til sig. **28** Derefter, da Jesus visste at nu var alt fullbragt, forat Skriften skulde opfylles, sier han: Jeg tørster. **29** Der stod et kar fullt av eddik; de satte da en svamp full av eddik på en isop-stilk og holdt den op til hans munn. **30** Da nu Jesus hadde fått eddiken, sa han: Det er fullbragt. Og han bøide sitt hode og opgav sin ånd. **31** Det var beredelses-dagen; forat nu legemene ikke skulde bli hengende på korset sabbaten over - for denne sabbatsdag var

20 Men på den første dag i uken kom Maria Magdalena tidlig til graven, mens det ennå var mørkt, og hun så at stenen var tatt bort fra graven. **2** Hun løp da avsted, og kom til Simon Peter og til den andre disippel, han som Jesus elsket, og sa til dem: De har tatt Herren ut av graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham. **3** Peter og den andre disippel gikk da avsted og kom til graven. **4** Men de to løp sammen, og den andre disippel løp i forveien, hurtigere enn Peter, og kom først til graven, **5** og da han bøide sig ned, så han linklærne ligge der; men han gikk ikke inn. **6** Simon Peter kom da bakefter ham, og han gikk inn i graven, og så at linklærne lå der, **7** og at svededuken som hadde vært på hans hode, ikke lå sammen med linklærne, men var lagt sammen på et sted for sig selv. **8** Da gikk også den andre disippel inn, han som var kommet først til graven, og han så og trodde; **9** for de forstod ennå ikke Skriften, at han skulde opstå fra de døde. **10** Disiplene gikk da hjem

igjen. **11** Men Maria stod utenfor ved graven og gråt. de som ikke ser og dog tror. **30** Også mange andre Som hun nu gråt, bøide hun sig og så inn i graven, tegn gjorde Jesus for sine disiplers øine, tegn som **12** og hun fikk se to engler sitte i hvite klær, en ved ikke er skrevet i denne bok; **31** men disse er skrevet hodet og en ved føttene, der hvor Jesu legeme hadde forat I skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og ligget. **13** Og de sier til henne: Kvinne, hvorfor gråter forat I ved troen skal ha liv i hans navn.
du? Hun sier til dem: De har tatt min herre bort, og **21** Siden åpenbarte Jesus sig etter for disiplene jeg vet ikke hvor de har lagt ham! **14** Da hun hadde ved Tiberias-sjøen; og han åpenbarte sig på sagt dette, vendte hun sig om og så Jesus stå der; denne måte: **2** Simon Peter og Tomas, det er tvilling, og hun visste ikke at det var Jesus. **15** Jesus sier og Natanael fra Kana i Galilea og Sebedeus' sønner til henne: Kvinne, hvorfor gråter du? Hvem leter og to andre av hans disipler var sammen. **3** Simon Peter sier til dem: Jeg går avsted for å fiske. Du sier til ham: Vi går også med dig. De gikk avsted og steg i efter? Hun trodde at det var urtegårdsmannen, og sa til ham: Herre! dersom du har båret ham bort, da si båten; men den natt fikk de intet. **4** Da det alt led mot mig hvor du har lagt ham, så vil jeg ta ham! **16** Jesus sier til henne: Maria! Da vender hun sig om og sier til morgen, stod Jesus ved stranden; men disiplene ham på hebraisk: Rabbuni! det er mester. **17** Jesus visste ikke at det var Jesus. **5** Jesus sier da til dem: sier til henne: Rør ikke ved mig! for jeg er ennå ikke Barn! har I fisk? De svarte ham: Nei. **6** Men han sa til faret op til Faderen; men gå til mine brødre og si til dem: Jeg farer op til min Fader og eders Fader, og til min Gud og eders Gud! **18** Maria Magdalena kommer dem: Kast garnet på den høyre side av båten, så skal I få! De kastet det da ut, og nu var de ikke i stand til og forteller disiplene: Jeg har sett Herren, og at han å dra det op, så meget fisk var der. **7** Den disippel hadde sagt dette til henne. **19** Da det nu var aften den som Jesus elsket, sier da til Peter: Det er Herren! dag, den første dag i uken, og dørene var lukket der Da nu Simon Peter hørte at det var Herren, bandt hvor disiplene var, av frykt for jødene, kom Jesus og han sin kjortel om sig - for han var naken - og kastet stod midt iblandt dem og sa til dem: Fred være med sig i sjøen; **8** men de andre disipler kom med båten eder! **20** Og da han hadde sagt dette, viste han dem - de var ikke lang fra land, bare omkring to hundre sine hender og sin side. Da blev disiplene glade, da alen - og drog garnet med fiskene etter sig. **9** Da de så Herren. **21** Han sa da etter til dem: Fred være var steget i land, så de glødende kull ligge der, med eder! Likesom Faderen har utsendt mig, sender og på dem fisk og brød. **10** Jesus sier til dem: Kom også jeg eder. **22** Og da han hadde sagt dette, åndet hit med noget av den fisk som I nu fikk! **11** Simon han på dem og sa til dem: Ta imot den Hellige Ånd! **23** Dersom I forlater nogen deres synder, da er de dem Peter gikk ombord og drog garnet på land, fullt av forlatt; dersom I fastholder dem for nogen, da er de store fisker, hundre og tre og femti, og enda det var fastholdt. **24** Men en av de tolv, Tomas, det er tvilling, så mange, gikk garnet ikke i sørder. **12** Jesus sier til var ikke sammen med dem dengang Jesus kom. **25** De andre disipler sa da til ham: Vi har sett Herren. dem: Kom hit og hold måltid! Men ingen av disiplene Men han sa til dem: Uten at jeg får se naglegapet vågde å spørre ham: Hvem er du? for de forstod at i hans hender og stikke min finger i naglegapet og det var Herren. **13** Jesus kommer og tar brødet og gir stikke min hånd i hans side, vil jeg ingenlunde tro. **26** Og åtte dager derefter var hans disipler etter inne, og dem, og likeså fisken. **14** Dette var nu tredje gang Tomas med dem. Jesus kom mens dørene var lukket, og se mine hender, og rekk din hånd hit og stikk den i opstanden fra de døde. **15** Da de nu hadde holdt min side, og vær ikke vantro, men troende! **28** Tomas måltid, sier Jesus til Simon Peter: Simon, Johannes' svarte og sa til ham: Min Herre og min Gud! **29** Jesus sønn! elsker du mig mere enn disse? Han sier til sier til ham: Fordi du har sett mig, tror du; salige er ham: Ja, Herre! du vet at jeg har dig kjær. Han sier til ham: Fø mine lam! **16** Atter sier han til ham, annen gang: Simon, Johannes' sønn! elsker du mig? Han sier til ham: Ja, Herre! du vet at jeg har dig kjær. Han sier til ham: Vokt mine får! **17** Han sier tredje gang til ham: Simon, Johannes' sønn! har du mig kjær? Peter blev bedrøvet over at han tredje gang sa til ham:

Har du mig kjær? Og han sier til ham: Herre! du vet alt, du vet at jeg har dig kjær. Jesus sier til ham: Fø mine får! **18** Sannelig, sannelig sier jeg dig: Da du var yngre, bandt du selv op om dig og gikk dit du vilde; men når du er blitt gammel, skal du rekke ut dine hender, og en annen skal binde op om dig og føre dig dit du ikke vil. **19** Dette sa han for å gi til kjenne med hvad slags død han skulde ære Gud. Og da han hadde sagt dette, sier han til ham: Følg mig! **20** Da Peter vender sig, ser han den disippel følge med som Jesus elsket, og som lå op til hans bryst ved nattverden og sa: Herre! hvem er det som forråder dig? **21** Da nu Peter ser denne, sier han til Jesus: Herre! hvorledes skal det da gå denne? **22** Jesus sier til ham: Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hvad kommer det dig ved? Følg du mig! **23** Derfor kom det ord ut blandt brødrene: Denne disippel dør ikke. Og dog sa Jesus ikke til ham at han ikke skulde dø, men: Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hvad kommer det dig ved? **24** Dette er den disippel som vidner om dette og har skrevet dette; og vi vet at hans vidnesbyrd er sant. **25** Men det er også meget annet som Jesus har gjort; skulde det skrives, hver ting for sig, da mener jeg at ikke hele verden vilde rumme de bøker som da måtte skrives.

Apostlenes-gjerninge

1 Den første bok skrev jeg, Teofilus, om alt det som

Jesus begynte med både å gjøre og å lære, 2 inntil den dag da han blev optatt, efterat han ved den Hellige Ånd hadde gitt sine bud til de apostler som han hadde utvalgt sig, 3 dem som han også fremstilte sig for levende med mange beviser etterat han hadde lidt, idet han i firti dager viste sig for dem og talte om det som hører til Guds rike. 4 Og da han var sammen med dem, bød han dem at de ikke skulde vike fra Jerusalem, men bie på det som Faderen hadde lovt, som I, sa han, har hørt om av mig; 5 for Johannes døpte vel med vann, men I skal døpes med den Hellige Ånd ikke mange dager herefter. 6 Da de nu var kommet sammen, spurte de ham: Herre! gjenreiser du på den tid riket for Israel? 7 Han sa til dem: Det tilkommer ikke eder å vite tider eller timer

som min Fader har fastsatt av sin egen makt; 8 men I skal få kraft idet den Hellige Ånd kommer over eder, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende. 9 Og da han hadde sagt dette, før han op mens de så på, og en sky tok ham bort fra deres øyne. 10 Og mens de stirret op mot himmelen idet han fôr bort, se, da stod to menn hos dem i hvite klær, 11 og de sa: I galileiske menn! hvorfor står I og ser op mot himmelen? Denne Jesus som er optatt fra eder til himmelen, skal komme igjen på samme måte som I så ham fare op til himmelen. 12 Da vendte de tilbake til Jerusalem fra det berg som kalles Oljeberget og ligger nær ved Jerusalem, en sabbatsreise derfra. 13 Og da de var kommet dit, gikk de op på den sal hvor de holdt til både Peter og Johannes, og Jakob og Andreas, Filip og Tomas, Bartolomeus og Matteus, Jakob, Alfeus' sønn, og Simon ivreren og Judas, Jakobs sønn; 14 alle disse holdt samdreklig ved i bønnen sammen med nogen kvinner og Maria, Jesu mor, og hans brødre. 15 Og i disse dager stod Peter op midt iblandt brødrene der var samlet en flokk på omkring et hundre og tyve og han sa: 16 Brødre! Det skriftord måtte oppfylles som den Hellige Ånd forut talte ved Davids munn om Judas, som blev veiviser for dem som grep Jesus; 17 han var jo regnet blandt oss og fikk del i denne tjeneste. 18 Han kjøpte sig nu en aker for lønnen for sin u gjerning, og han styrtet

ned og brast itu, og alle hans innvoller veltet ut, 19 og det blev vitterlig for alle dem som bor i Jerusalem, så at hin aker på deres eget mål fikk navnet Hakeldama, det er blodaker. 20 For det er skrevet i Salmenes bok: Hans bolig bli øde, og ingen bo der, og: La en annen få hans embede! 21 Derfor bør en av de menn som vandret sammen med oss i all den tid den Herre Jesus gikk inn og ut hos oss, 22 like fra sin dåp ved Johannes inntil den dag da han blev optatt fra oss en av disse bør sammen med oss bli vidne om hans opstandelse. 23 De stilte da frem to, Josef, som kaltes Barsabbas, med tilnavnet Justus, og Mattias. 24 Og de bad således: Du, Herre, som kjenner alles hjerter! vis oss hvem du har utvalgt av disse to 25 til å få del i denne tjeneste og apostelgjerning som Judas gikk bort fra for å gå til sitt eget sted! 26 Så kastet de lodd mellom dem, og loddet falt på Mattias, og han blev regnet sammen med de elleve apostler.

2 Og da pinsefestens dag var kommet, var de alle samlet på samme sted.

2 Og med ett kom det en lyd fra himmelen som av et fremfarende veldig vær og fylte hele huset der de satt. 3 Og det viste sig for dem tunger likesom av ild, som skilte sig og satte sig på enhver av dem. 4 Da blev de alle fylt med den Hellige Ånd, og de begynte å tale med andre tunger, alt etter som Ånden gav dem å tale. 5 Nu bodde det i Jerusalem jøder, gudfryktige menn fra alle folkeslag under himmelen. 6 Da nu denne lyd kom, strømmet hopen sammen og blev forvirret, fordi de hørte dem tale enhver på sitt eget mål; 7 og de blev forferdet og undret sig, og sa: Men er ikke alle disse som taler, gallere? 8 Hvorledes går det da til at vi alle hører vårt eget mål, som vi er født i, 9 vi partere og medere og elamitter, og vi som bor i Mesopotamia og Judea og Kappadokia, Pontus og Asia, 10 Frygia og Pamfylia, Egypten og landskapene i Libya ved Kyrene, og vi tilreisende fra Rom, 11 både jøder og tilhengere av jødenes tro, kretere og arabere: vi hører dem tale om Guds store gjerninger på våre tungemål? 12 Men de blev alle forferdet og var rådville, og de sa til hverandre: Hvad kan dette være? 13 Men andre sa spottende: De er fulle av søt vin! 14 Da stod Peter frem med de elleve, og løftet sin røst og talte til dem: I jødiske menn og alle I som bor i Jerusalem! Dette være eder vitterlig, og lån øre til mine ord! 15 For disse er ikke drukne, således som

I mener; det er jo bare den tredje time på dagen; for dine føtter! 36 Så skal da hele Israels hus vite 16 men dette er det som er sagt ved profeten Joel: for visst at Gud har gjort ham både til Herre og til 17 Og det skal skje i de siste dager, sier Gud, da Messias, denne Jesus som I korsfestet. 37 Men da de vil jeg utgyde av min Ånd over alt kjød, og eders hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter sønner og eders døtre skal tale profetiske ord, og og de andre apostler: Hvad skal vi gjøre, brødre? eders unge menn skal se syner, og eders oldinger 38 Peter sa da til dem: Omvend eder, og enhver av ha drømmer; 18 ja, endog over mine træler og over eder la sig døpe på Jesu Kristi navn til syndenes mine trælkvinner vil jeg i hine dager utgyde av min forlatelse, så skal I få den Hellige Ånds gave! 39 For Ånd, og de skal tale profetiske ord. 19 Og jeg vil la løftet hører eder til og eders barn og alle dem som er under skje på himmelen i det høie, og tegn på jorden langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller til. i det lave: blod og ild og røkskyer; 20 solen skal bli til 40 Og med flere andre ord vidnet han og formante mørke og månen til blod, før Herrrens dag kommer, dem, idet han sa: La eder frelse fra denne vanartede den store og herlige. 21 Og det skal skje: Hver den slekt! 41 De som nu tok imot hans ord, blev døpt, og som påkaller Herrrens navn, han skal bli frelst. 22 det blev på den dag lagt til omkring tre tusen sjeler. Israelittiske menn! hør disse ord: Jesus fra Nasaret, 42 Og de holdt trolig fast ved apostlenes lære og ved en mann som var blitt utpekt for eder av Gud ved samfundet, ved brøds-brytelsen og ved bønnene. 43 kraftige gjerninger og under og tegn, som Gud gjorde Og det kom frykt over hver sjel, og mange under og ved ham midt iblandt eder, således som I selv vet, 23 tegn blev gjort ved apostlene. 44 Og alle de troende han som blev forrådt etter Guds besluttede råd og holdt sig sammen og hadde alt felles, 45 og sine forutviden, ham slo I ihjel, idet I naglet ham til korset eiendeler og sitt gods solgte de og delte det ut til ved urettferdiges hender; 24 men Gud opreste ham, alle, etter som nogen hadde trang til, 46 og idet de idet han løste dødens veer, eftersom det ikke var samdreklig hver dag stadig søkte templet og brøt mulig at han kunde holdes av den. 25 For David sier brødet hjemme, nøt de sin mat med fryd og hjertets om ham: Jeg hadde alltid Herren for mine øyne, for enfold, 47 idet de lovet Gud og hadde yndest hos han er ved min høire hånd, forat jeg ikke skal rokkes; hele folket. Og Herren la hver dag dem som lot sig 26 derfor gledet mitt hjerte sig og min tunge jublet, ja frelse, til menigheten.

endog mitt kjød skal legge sig til hvile med håp; 27 for du skal ikke forlate min sjel i dødsriket, ei heller skal du overgi din hellige til å se tilintetgjørelse; (Hadēs 986) 28 du kunngjorde mig livets veier, du skal fylle mig med glede for ditt åsyn. 29 Brødre! la mig få lov til å tale med frimodighet til eder om patriarken David, at han både døde og blev begravet, og hans grav er iblandt oss den dag idag; 30 da han nu var en profet og visste at Gud med en ed hadde tilsvoret ham at av hans lens frukt vilde han sette en på hans trone, 31 så var det om Messias' opstandelse han fremsynt talte det ord at han ikke blev forlatt i dødsriket, ei heller så hans kjød tilintetgjørelse. (Hadēs 986) 32 Denne Jesus opreste Gud, som vi alle er vidner om. 33 Efterat han nu er ophøjet ved Guds høire hånd og av sin Fader har fått den Hellige Ånd, som var lovt, så utgjød han dette som I både ser og hører. 34 For David fór ikke op til himmelen, men han sier selv: Herren sa til min herre: Sett dig ved min høire hånd, 35 til jeg får lagt dine fiender til skammel

3 Men Peter og Johannes gikk sammen op i templet ved bønnens time, som var den niende. 2 Og det blev båret frem en mann som var vanfør fra mors liv av, og som de daglig la ved den tempeldør som kalles den fagre, for å be dem som gikk inn i templet, om almisser. 3 Da han så Peter og Johannes som vilde gå inn i templet, bad han om å få en almisser. 4 Men Peter så skarpt på ham sammen med Johannes og sa: Se på oss! 5 Han gav da akt på dem, for han ventet å få noget av dem. 6 Men Peter sa: Sølv og gull eier jeg ikke; men det jeg har, det gir jeg dig: I Jesu Kristi, nasareerenes navn - stå op og gå! 7 Så grep han ham ved den høire hånd og reiste ham op, 8 og straks fikk hans føtter og ankler styrke, og han sprang op og stod og gikk omkring, og han fulgte med dem inn i templet, og gikk omkring der og sprang og lovet Gud. 9 Og hele folket så ham gå omkring og love Gud, 10 og de kjente ham, de så at han var den som satt der ved den fagre tempeldør for å få almisser, og de blev fulle av forundring og redsel

over det som var vederfaret ham. **11** Mens han nu holdt sig nær til Peter og Johannes, strømmede hele folket i forundring sammen om dem ved den buegang som kalles Salomos buegang. **12** Da Peter så dette, svarte han folket: Israelittiske menn! Hvorfor undrer I eder over dette? eller hvorfor stirrer I på oss som om vi av vår egen kraft eller guds frykt hadde gjort at han går omkring? **13** Abrahams og Isaks og Jakobs oppvakte fra de døde, som vi er vidner om. **14** Men I fornekter den dømte at han skulde løslates; **15** men livets høvding drepte I, ham som Gud opvakte fra troen på hans navn har hans navn styrket denne mann som I ser og kjänner, og troen som virkedes synder må bli utslettet, så husvalelsens tider kan komme fra Herrens åsyn, **20** og han kan sende den for eder utkårede Messias, **21** som himmelen skal huse inntil de tider da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av. (aiōn g165) **22** Moses har jo sagt: En profet, likesom mig, skal Herren eders Gud opreiße eder av eders brødre; ham skal I høre i alt det som han taler til eder; **23** og det skal skje: Hver sjel som ikke hører denne profet, skal utryddes av folket.

4 Men mens de talte til folket, kom prestene og hovedsmannen for tempelvakten og sadduseerne over dem; **2** de harmedes over at de lærte folket og forkynte i Jesus opstandelsen fra de døde, **3** og de la hånd på dem og satte dem i fengsel til den næste dag; for det var alt aften. **4** Men mange av dem som

hadde hørt ordet, kom til troen, og tallet på mennene blev omkring fem tusen. **5** Dagen etter skjedde det da at deres rådsherrer og eldste og skriftlærde samlet sig i Jerusalem, **6** og med dem ypperstepresten Annas svarte han folket: Israelittiske menn! Hvorfor undrer I og Kaifas og Johannes og Aleksander og så mange som var av yppersteprestelig ætt, **7** og de stilte dem frem midt iblandt sig og spurte dem: Ved hvilken kraft han går omkring? **8** Da sa Peter til Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus, ham som I forrådde og fornekket for Pilatus da han Israels eldst! **9** Når vi idag blir tatt i forhør for en dømte at han skulde løslates; **10** men I fornekter den velgjerning mot et sykt menneske, om hvad han er hellige og rettferdige og bad at en morder måtte gis helbredet ved, **11** da være det vitterlig for eder alle og eder, **12** men livets høvding drepte I, ham som Gud for hele Israels folk at ved Jesu Kristi, nasareerens opvakte fra de døde, som vi er vidner om. **16** Og ved navn, han som I korsfestet, han som Gud opvakte fra troen på hans navn har hans navn styrket denne de døde, ved ham står denne helbredet for eders øine. **11** Han er den sten som ble forkastet av eder, I ved ham, har gitt ham denne fulle førighet for eders bygningsmenn, men som er blitt hjørnesten. **12** Og alles øine. **17** Og nu, brødre! jeg vet at I gjorde det ikke noget annet navn under himmelen, gitt blandt opfylte på denne måte det som han forut forkynte ved menesker, ved hvilket vi skal bli frølst. **13** Men da de alle profetenes munn, at hans Messias skulde lide. **14** Men Peters og Johannes' frimodighet og fikk vite at de så fatt da et annet sinn og vend om, forat eders var ulærde og lege menn, undret de sig, og de kjente synder må bli utslettet, så husvalelsens tider kan dem igjen, at de hadde vært med Jesus; **14** og da komme fra Herrens åsyn, **20** og han kan sende den så mannen stå ved deres side, han som var blitt for eder utkårede Messias, **21** som himmelen helbredet, kunde de ikke si imot. **15** De bød dem da skal huse inntil de tider da alt det blir gjenopprettet gå ut fra rådet, og de rådførte sig med hverandre og som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn sa: **16** Hvad skal vi gjøre med disse mennesker? for fra eldgamle dager av. (aiōn g165) **22** Moses har jo at et vitterlig tegn er gjort ved dem, det er åpenbart sagt: En profet, likesom mig, skal Herren eders Gud for alle som bor i Jerusalem, og det kan vi ikke nekte. opreiße eder av eders brødre; ham skal I høre i alt det **17** Men forat det ikke skal utbrede sig mere blandt som han taler til eder; **23** og det skal skje: Hver sjel folket, så la oss alvorlig true dem til ikke mere å tale i som ikke hører denne profet, skal utryddes av folket. dette navn til noget menneske! **18** Så kalte de dem **24** Men også alle profeten fra Samuel av og derefter, inn og bød dem at de aldeles ikke skulde tale eller så mange som har talt, har også forkynt om disse lære i Jesu navn. **19** Men Peter og Johannes svarte dager. **25** I er barn av profeten og av den pakt som dem: Døm selv om det er rett i Guds øine å lyde eder God gjorde med våre fedre da han sa til Abraham: mere enn Gud! **20** for vi kan ikke la være å tale om Og i din ætt skal alle jordens slekter velsignes. **26** I det som vi har sett og hørt. **21** De truet dem da enn var de første som Gud sendte sin tjener til, da han mere, og så lot de dem gå, da de for folkets skyld lot ham fremstå foran han skulde velsigne eder, idet ikke fant nogen råd til å straffe dem; for alle priste enhver av eder vender sig bort fra sin ondskap.

4 Men mens de talte til folket, kom prestene og hovedsmannen for tempelvakten og sadduseerne over dem; **2** de harmedes over at de lærte folket og forkynte i Jesus opstandelsen fra de døde, **3** og de la hånd på dem og satte dem i fengsel til den næste dag; for det var alt aften. **4** Men mange av dem som

hadde hørt ordet, kom til troen, og tallet på mennene blev omkring fem tusen. **5** Dagen etter skjedde det da at deres rådsherrer og eldste og skriftlærde samlet sig i Jerusalem, **6** og med dem ypperstepresten Annas svarte han folket: Israelittiske menn! Hvorfor undrer I og Kaifas og Johannes og Aleksander og så mange som var av yppersteprestelig ætt, **7** og de stilte dem frem midt iblandt sig og spurte dem: Ved hvilken kraft han går omkring? **8** Da sa Peter til Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus, ham som I forrådde og fornekket for Pilatus da han Israels eldst! **9** Når vi idag blir tatt i forhør for en dømte at han skulde løslates; **10** men I fornekter den velgjerning mot et sykt menneske, om hvad han er hellige og rettferdige og bad at en morder måtte gis helbredet ved, **11** da være det vitterlig for eder alle og eder, **12** men livets høvding drepte I, ham som Gud for hele Israels folk at ved Jesu Kristi, nasareerens opvakte fra de døde, som vi er vidner om. **16** Og ved navn, han som I korsfestet, han som Gud opvakte fra troen på hans navn har hans navn styrket denne de døde, ved ham står denne helbredet for eders øine. **11** Han er den sten som ble forkastet av eder, I ved ham, har gitt ham denne fulle førighet for eders bygningsmenn, men som er blitt hjørnesten. **12** Og alles øine. **17** Og nu, brødre! jeg vet at I gjorde det ikke noget annet navn under himmelen, gitt blandt opfylte på denne måte det som han forut forkynte ved menesker, ved hvilket vi skal bli frølst. **13** Men da de alle profetenes munn, at hans Messias skulde lide. **14** Men Peters og Johannes' frimodighet og fikk vite at de så fatt da et annet sinn og vend om, forat eders var ulærde og lege menn, undret de sig, og de kjente synder må bli utslettet, så husvalelsens tider kan dem igjen, at de hadde vært med Jesus; **14** og da komme fra Herrens åsyn, **20** og han kan sende den så mannen stå ved deres side, han som var blitt for eder utkårede Messias, **21** som himmelen helbredet, kunde de ikke si imot. **15** De bød dem da skal huse inntil de tider da alt det blir gjenopprettet gå ut fra rådet, og de rådførte sig med hverandre og som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn sa: **16** Hvad skal vi gjøre med disse mennesker? for fra eldgamle dager av. (aiōn g165) **22** Moses har jo at et vitterlig tegn er gjort ved dem, det er åpenbart sagt: En profet, likesom mig, skal Herren eders Gud for alle som bor i Jerusalem, og det kan vi ikke nekte. opreiße eder av eders brødre; ham skal I høre i alt det **17** Men forat det ikke skal utbrede sig mere blandt som han taler til eder; **23** og det skal skje: Hver sjel folket, så la oss alvorlig true dem til ikke mere å tale i som ikke hører denne profet, skal utryddes av folket. dette navn til noget menneske! **18** Så kalte de dem **24** Men også alle profeten fra Samuel av og derefter, inn og bød dem at de aldeles ikke skulde tale eller så mange som har talt, har også forkynt om disse lære i Jesu navn. **19** Men Peter og Johannes svarte dager. **25** I er barn av profeten og av den pakt som dem: Døm selv om det er rett i Guds øine å lyde eder God gjorde med våre fedre da han sa til Abraham: mere enn Gud! **20** for vi kan ikke la være å tale om Og i din ætt skal alle jordens slekter velsignes. **26** I det som vi har sett og hørt. **21** De truet dem da enn var de første som Gud sendte sin tjener til, da han mere, og så lot de dem gå, da de for folkets skyld lot ham fremstå foran han skulde velsigne eder, idet ikke fant nogen råd til å straffe dem; for alle priste enhver av eder vender sig bort fra sin ondskap.

4 Men mens de talte til folket, kom prestene og hovedsmannen for tempelvakten og sadduseerne over dem; **2** de harmedes over at de lærte folket og forkynte i Jesus opstandelsen fra de døde, **3** og de la hånd på dem og satte dem i fengsel til den næste dag; for det var alt aften. **4** Men mange av dem som

hadde hørt ordet, kom til troen, og tallet på mennene blev omkring fem tusen. **5** Dagen etter skjedde det da at deres rådsherrer og eldste og skriftlærde samlet sig i Jerusalem, **6** og med dem ypperstepresten Annas svarte han folket: Israelittiske menn! Hvorfor undrer I og Kaifas og Johannes og Aleksander og så mange som var av yppersteprestelig ætt, **7** og de stilte dem frem midt iblandt sig og spurte dem: Ved hvilken kraft han går omkring? **8** Da sa Peter til Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus, ham som I forrådde og fornekket for Pilatus da han Israels eldst! **9** Når vi idag blir tatt i forhør for en dømte at han skulde løslates; **10** men I fornekter den velgjerning mot et sykt menneske, om hvad han er hellige og rettferdige og bad at en morder måtte gis helbredet ved, **11** da være det vitterlig for eder alle og eder, **12** men livets høvding drepte I, ham som Gud for hele Israels folk at ved Jesu Kristi, nasareerens opvakte fra de døde, som vi er vidner om. **16** Og ved navn, han som I korsfestet, han som Gud opvakte fra troen på hans navn har hans navn styrket denne de døde, ved ham står denne helbredet for eders øine. **11** Han er den sten som ble forkastet av eder, I ved ham, har gitt ham denne fulle førighet for eders bygningsmenn, men som er blitt hjørnesten. **12** Og alles øine. **17** Og nu, brødre! jeg vet at I gjorde det ikke noget annet navn under himmelen, gitt blandt opfylte på denne måte det som han forut forkynte ved menesker, ved hvilket vi skal bli frølst. **13** Men da de alle profetenes munn, at hans Messias skulde lide. **14** Men Peters og Johannes' frimodighet og fikk vite at de så fatt da et annet sinn og vend om, forat eders var ulærde og lege menn, undret de sig, og de kjente synder må bli utslettet, så husvalelsens tider kan dem igjen, at de hadde vært med Jesus; **14** og da komme fra Herrens åsyn, **20** og han kan sende den så mannen stå ved deres side, han som var blitt for eder utkårede Messias, **21** som himmelen helbredet, kunde de ikke si imot. **15** De bød dem da skal huse inntil de tider da alt det blir gjenopprettet gå ut fra rådet, og de rådførte sig med hverandre og som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn sa: **16** Hvad skal vi gjøre med disse mennesker? for fra eldgamle dager av. (aiōn g165) **22** Moses har jo at et vitterlig tegn er gjort ved dem, det er åpenbart sagt: En profet, likesom mig, skal Herren eders Gud for alle som bor i Jerusalem, og det kan vi ikke nekte. opreiße eder av eders brødre; ham skal I høre i alt det **17** Men forat det ikke skal utbrede sig mere blandt som han taler til eder; **23** og det skal skje: Hver sjel folket, så la oss alvorlig true dem til ikke mere å tale i som ikke hører denne profet, skal utryddes av folket. dette navn til noget menneske! **18** Så kalte de dem **24** Men også alle profeten fra Samuel av og derefter, inn og bød dem at de aldeles ikke skulde tale eller så mange som har talt, har også forkynt om disse lære i Jesu navn. **19** Men Peter og Johannes svarte dager. **25** I er barn av profeten og av den pakt som dem: Døm selv om det er rett i Guds øine å lyde eder God gjorde med våre fedre da han sa til Abraham: mere enn Gud! **20** for vi kan ikke la være å tale om Og i din ætt skal alle jordens slekter velsignes. **26** I det som vi har sett og hørt. **21** De truet dem da enn var de første som Gud sendte sin tjener til, da han mere, og så lot de dem gå, da de for folkets skyld lot ham fremstå foran han skulde velsigne eder, idet ikke fant nogen råd til å straffe dem; for alle priste enhver av eder vender sig bort fra sin ondskap.

som i dem er, 25 du som ved din tjener Davids munn sa til henne: Si mig: Var det for denne pris I solgte sa: Hvorfor fryste hedningene og grundet folkene på akeren? Hun sa: Ja, for denne pris. 9 Da sa Peter til det som fåfengt er? 26 Jordens konger steg frem, og henne: Hvorfor er I dog blitt enige om å friste Herrens høvdingene samlet sig sammen mot Herren og mot Ånd? Se, deres føtter som har begravet din mann, hans salvede - 27 ja i sannhet, i denne by samlet er for døren, og de skal bære dig ut. 10 Og straks de sig mot din hellige tjener Jesus, som du salvet, falt hun om for hans føtter og opgav ånden, og da både Herodes og Pontius Pilatus med hedningene de unge menn kom inn, fant de henne død; og de og Israels folk, 28 for å gjøre det som din hånd og bar henne ut og begravde henne hos hennes mann. ditt råd forut hadde besluttet skulde skje. 29 Og nu, 11 Og stor frykt kom over hele menigheten og over Herre! hold øie med deres trusler, og gi dine tjenere å alle som hørte dette. 12 Men det blev gjort mange tale ditt ord med all frimodighet, 30 idet du rekker din tegn og undergjerninger blandt folket ved apostlenes hånd ut til helbredelse og til tegn og undergjerninger hender, og de holdt alle samdrektig til i Salomos ved din hellige tjener Jesu navn. 31 Og da de hadde buengang. 13 Av de andre vågde ingen å holde sig til bedt, skalv det sted hvor de var samlet, og de blev dem; men folket priste dem; 14 og dess flere troende alle fylt med den Hellige And, og de talte Guds ord blev vunnet for Herren, menn og kvinner i hopetall, med frimodighet. 32 Men hele flokken av dem som 15 så de endog bar de syke ut på gatene og la dem var kommet til troen, hadde ett hjerte og en sjel, og på senger og benker, forat endog bare skyggen av ikke en sa om noget av sitt gods at det var hans Peter kunde overskygge nogen av dem når han kom. eget de hadde alt felles. 33 Og med stor kraft bar 16 Ja, også fra de omliggende byer kom de sammen apostlene frem vidnesbyrdet om den Herre Jesu i mengde til Jerusalem og førte med sig syke og opstandelse, og det var stor nåde over dem alle. 34 folk som var plaget av urene ånder, og de blev alle For det var heller ikke nogen trengende iblandt dem; helbredet. 17 Da stod ypperstepresten op og alle de for alle som eide akrer eller hus, solgte dem og bar som holdt med ham, det var sadduseernes parti, og frem verdien av det de hadde solgt, 35 og la det de blev fulle av nidkjærhet 18 og la hånd på apostlene for apostlenes føtter, og det blev delt ut til enhver og kastet dem i det offentlige fengsel. 19 Men en efter som han hadde trang til. 36 Og Josef, som av Herrens engel åpnet om natten fengslets dører og apostlene hadde fått tilnavnet Barnabas, det er utlagt: førte dem ut og sa: 20 Gå avsted, og stå frem og tal i formaningens sønn, en levitt, født på Kypern, 37 som templet alle dette livs ord for folket! 21 Da de hørte eide en aker, solgte den og bar frem pengene og la dette, gikk de mot dagningen inn i templet og lærte. dem for apostlenes føtter.

5 Men en mann ved navn Ananias og hans hustru

Saffira solgte en eiendom, 2 og han stakk til side noget av pengene med sin hustrus vitende, og bar frem en del og la det for apostlenes føtter. 3 Da sa Peter: Ananias! hvorfor har Satan fylt ditt hjerte, så du skulde lyve for den Hellige Ånd og stikke til side noget av pengene for akeren? 4 Var den ikke din så lenge du hadde den, og var den ikke i din makt da den blev solgt? Hvorfor har du satt dig denne gjerning fore i ditt hjerte? Du har ikke løiet for mennesker, men for Gud. 5 Men da Ananias hørte disse ord, falt han om og opgav ånden. Og stor frykt kom over alle som hørte det; 6 og de unge menn stod op og la ham til rette og bar ham ut og begravde ham. 7 Så gikk det omkring tre timer; da trådte hans hustru inn, uten å vite hvad som var skjedd. 8 Peter tok da til orde og

sa til henne: Si mig: Var det for denne pris I solgte sa: Hvorfor fryste hedningene og grundet folkene på akeren? Hun sa: Ja, for denne pris. 9 Da sa Peter til det som fåfengt er? 26 Jordens konger steg frem, og henne: Hvorfor er I dog blitt enige om å friste Herrens høvdingene samlet sig sammen mot Herren og mot Ånd? Se, deres føtter som har begravet din mann, hans salvede - 27 ja i sannhet, i denne by samlet er for døren, og de skal bære dig ut. 10 Og straks de sig mot din hellige tjener Jesus, som du salvet, falt hun om for hans føtter og opgav ånden, og da både Herodes og Pontius Pilatus med hedningene de unge menn kom inn, fant de henne død; og de og Israels folk, 28 for å gjøre det som din hånd og bar henne ut og begravde henne hos hennes mann. ditt råd forut hadde besluttet skulde skje. 29 Og nu, 11 Og stor frykt kom over hele menigheten og over Herre! hold øie med deres trusler, og gi dine tjenere å alle som hørte dette. 12 Men det blev gjort mange tale ditt ord med all frimodighet, 30 idet du rekker din tegn og undergjerninger blandt folket ved apostlenes hånd ut til helbredelse og til tegn og undergjerninger hender, og de holdt alle samdrektig til i Salomos ved din hellige tjener Jesu navn. 31 Og da de hadde buengang. 13 Av de andre vågde ingen å holde seg til bedt, skalv det sted hvor de var samlet, og de blev dem; men folket priste dem; 14 og dess flere troende alle fylt med den Hellige And, og de talte Guds ord blev vunnet for Herren, menn og kvinner i hopetall, med frimodighet. 32 Men hele flokken av dem som 15 så de endog bar de syke ut på gatene og la dem var kommet til troen, hadde ett hjerte og en sjel, og på senger og benker, forat endog bare skyggen av ikke en sa om noget av sitt gods at det var hans Peter kunde overskygge nogen av dem når han kom. eget de hadde alt felles. 33 Og med stor kraft bar 16 Ja, også fra de omliggende byer kom de sammen apostlene frem vidnesbyrdet om den Herre Jesu i mengde til Jerusalem og førte med sig syke og opstandelse, og det var stor nåde over dem alle. 34 folk som var plaget av urene ånder, og de blev alle For det var heller ikke nogen trengende iblandt dem; helbredet. 17 Da stod ypperstepresten op og alle de for alle som eide akrer eller hus, solgte dem og bar som holdt med ham, det var sadduseernes parti, og frem verdien av det de hadde solgt, 35 og la det de blev fulle av nidkjærhet 18 og la hånd på apostlene for apostlenes føtter, og det blev delt ut til enhver og kastet dem i det offentlige fengsel. 19 Men en etter som han hadde trang til. 36 Og Josef, som av Herrens engel åpnet om natten fengslets dører og apostlene hadde fått tilnavnet Barnabas, det er utlagt: førte dem ut og sa: 20 Gå avsted, og stå frem og tal i formaningens sønn, en levitt, født på Kypern, 37 som templet alle dette livs ord for folket! 21 Da de hørte eide en aker, solgte den og bar frem pengene og la dette, gikk de mot dagningen inn i templet og lærte. dem for apostlenes føtter.

Da nu ypperstepresten og hans følge kom, kalte de sammen rådet og alle Israels barns eldste, og sendte bud til fengslet for å hente dem. 22 Men de tjenere som kom dit, fant dem ikke i fengslet; de kom da tilbake og meldte: 23 Fengslet fant vi pålitelig lukket, og vaktmennene stod ved døren; men da vi lukket op, fant vi ingen der inne. 24 Da hovedsmannen for tempelvakten og yppersteprestene hørte disse ord, visste de ikke hvad de skulde tenke om dem, og hvad dette skulde bli til. 25 Da kom det en og meldte dem: Se, de menn som I kastet i fengsel, står i templet og lærer folket. 26 Da gikk hovedsmannen avsted med tjenerne og hentet dem, dog ikke med vold; for de fryktet for folket, at de skulle bli stenet. 27 Og da de hadde hentet dem, stilte de dem for rådet, og ypperstepresten spurte dem og sa: 28 Vi bød eder strengt at I ikke skulle lære i dette navn, og nu har

I fylt Jerusalem med eders lære og vil føre dette av jødenes tro, fra Antiochia; 6 dem stilte de frem menneskes blod over oss! 29 Da svarte Peter og for apostlene, og disse bad og la sine hender på apostlene: En skal lyde Gud mere enn mennesker. 7 Og Guds ord hadde fremgang, og tallet på 30 Våre fedres Gud opvakte Jesus, som I drepte ved disiplene i Jerusalem øket sterkt, og en stor mengde å henge ham på et tre; 31 ham ophøjet Gud ved av prestene blev lydige mot troen. 8 Men Stefanus sin høire hånd til høvding og frelser, for å gi Israel var full av nåde og kraft, og gjorde undergjerninger og omvendelse og syndenes forlætsel. 32 Og vi er hans store tegn blandt folket. 9 Da stod nogen frem av den vidner om disse ting, og likeså den Hellige Ånd, som synagoge som kalles de frigittes og kyreneernes og Gud gav dem som lyder ham. 33 Da de hørte dette, aleksandrinerne, og av dem fra Kilikia og Asia, og skar det dem i hjertet, og de la råd op om å slå dem de innlot sig i ordskifte med Stefanus, 10 og de var ihjel. 34 Men det stod op en fariseer i rådet ved navn ikke i stand til å stå sig mot den visdom og den Ånd Gamaliel, en lovlærer som var høit aktet av hele han talte av. 11 Da traff de lønnlig avtale med nogen folket, og han bød å føre mennene ut et øieblikk, 35 menn som sa: Vi har hørt ham tale bespottelige ord og han sa til dem: Israelittiske menn! Se eder vel for mot Moses og Gud. 12 Og de opegget folket og de hvad I gjør med disse mennesker! 36 For nogen tid eldste og de skriftlærde, og de falt over ham og drog siden fremstod Teudas, som sa sig å være noget, og ham avsted og førte ham for rådet, 13 og stilte frem omkring fire hundre menn slo sig sammen med ham; falske vidner som sa: Dette menneske holder ikke op han blev drept, og alle de som lød ham, spredtes og med å tale mot det hellige sted og mot loven; 14 for vi blev til intet. 37 Efter ham fremstod Judas fra Galilea i har hørt ham si at denne Jesus fra Nasaret skal bryte skattekutskrivningens dager og forførte folket til å følge ned dette sted og forandre de skikker som Moses sig; også han omkom, og alle de som lød ham, blev gav oss. 15 Og da alle de som satt i rådet, stirret på spredt. 38 Og nu sier jeg eder: Hold eder fra disse ham, så de hans ansikt som en engels ansikt.

menn og la dem være i fred! for er dette råd eller dette verk av mennesker, da skal det gå til grunne, 39 men er det av Gud, vil I ikke kunne ødelegge dem. Vokt eder at I ikke må finnes stridende mot Gud! 40 De lød ham da, og kalte apostlene inn igjen og lot dem hudstryke, og bød dem at de ikke skulde tale i Jesu navn, og så lot de dem gå. 41 Så gikk de da bort fra rådet, glade over at de var aktet verdige til å vanæres for det navns skyld; 42 og de holdt ikke op med å lære hver dag i templet og hjemme og å forkynne evangeliet om Kristus Jesus.

6 I disse dager da disiplenes tall øket, gav de gresktalende jøder sig til å knurre mot hebreerne over at deres enker blev satt til side ved den daglige utdeling. 2 Da kalte de tolv hele disippelskaren sammen og sa: Det er ikke tilbørlig at vi forlater Guds ord og gjør tjeneste ved bordene; 3 utse derfor iblandt eder, brødre, syv menn som har godt vidnesbyrd, fulle av Ånd og visdom! dem vil vi innsette til å røkte dette hver; 4 vi derimot vil holde ved i bønnen og ordets tjeneste. 5 Dette ord syntes hele skaren godt om, og de valgte Stefanus, en mann full av tro og den Hellige Ånd, og Filip og Prokorus og Nikanor og Timon og Parmenas og Nikolaus, en tilhenger

7 Ypperstepresten sa da: Er dette sant? 2 Han svarte: Brødre og fedre! Hør på mig: Herlighetens Gud åpenbarte sig for vår far Abraham mens han var i Mesopotamia, før han hadde bosatt sig i Karan, 3 og sa til ham: Dra ut fra ditt land og fra din slekt, og gå til det land som jeg vil vise dig! 4 Så drog han ut fra kaldeernes land og bosatte sig i Karan. Og derfra lot Gud ham etter farens død flytte til dette land som I nu bor i; 5 men han gav ham ikke arvelodd der, enn ikke en fotsbredd; og han lovte å gi ham det til eie, og hans ætt etter ham, enda han ikke hadde barn. 6 Og Gud talte således: Hans ætt skal bo i utlendighet i et fremmed land, og de skal holde den i trældom og mishandle den i fire hundre år; 7 og det folk som de skal træle under, vil jeg dømme, sa Gud, og derefter skal de dra ut derfra og tjene mig på dette sted. 8 Og han gav ham omskjærrelsens pakt; og så fikk han sønnen Isak, og omskar ham på den åttende dag, og Isak fikk sønnen Jakob, og Jakob blev far til de tolv patriarker. 9 Og patriarchene bar avind mot Josef og solgte ham til Egypten; og Gud var med ham 10 og fridde ham ut av alle hans trengsler, og gav ham nåde og visdom for Faraos, egypterkongens øine; og han satte ham til høvding over Egypten og

hele sitt hus. 11 Så kom det hungersnød over hele Egyptens land og Kana'an, og stor trengsel, og våre Egypten, og deres sukk har jeg hørt, og jeg er steget fedre fant ikke føde. 12 Men da Jakob fikk høre at det var korn i Egypten, sendte han våre fedre dit første Egypten! 13 Denne Moses som de fornoktet, idet de gang; 14 og annen gang blev Josef gjenkjent av sine sa: Hvem har satt dig til høvding og dommer? ham brødre, og Josefs byrd kom til Faraos kunnskap. 15 sendte Gud til å være både høvding og redningsmann Da sendte Josef bud og kalte til sig sin far Jakob og ved den engels hånd som åpenbarte sig for ham i hele sin slekt, fem og sytti sjeler. 16 Så drog Jakob tornebusken. 17 Han var den som førte dem ut, idet ned til Egypten, og han døde, han og våre fedre, han gjorde undergjerninger og tegn i Egyptens land 18 og de blev ført til Sikem og lagt i den grav som og i det Røde Hav og i ørkenen i fifti år. 19 Han er den Abraham kjøpte for en kjøpesum i sølv av Hemors Moses som sa til Israels barn: En profet, likesom mig, barn i Sikem. 20 Efter som nu tiden nærmet sig da det skal Gud opreste eder av eders brødre. 21 Han er løfte skulde opfylles som Gud hadde gitt Abraham, den som i menigheten i ørkenen var med den engel tok folket til og blev mannsterkt i Egypten, 22 inntil som talte til ham på Sinai berg, og med våre fedre, det fremstod en annen konge over Egypten, som han som mottok levende ord for å gi oss dem. 23 ikke kjente Josef; 24 han fór med svik mot vårt folk, Ham vilde våre fedre ikke være lydige, de støtte ham og ved mishandling tvang han våre fedre til å sette fra sig, og vendte sig i sitt hjerte til Egypten, og de sa sine nyfødte barn ut, så de ikke skulde holdes i live. 25 til Aron: 26 Gjør oss guder som kan dra foran oss! for 26 På den tid blev Moses født, og han var fager for denne Moses som førte oss ut av Egyptens land vi Gud; han blev i tre måneder fostret i sin fars hus, vet ikke hvad det er blitt av ham. 27 Og de gjorde en 28 og da han var blitt utsatt, tok Faraos datter ham kalv i hine dager og bar frem offer til avgudsbildet, op, og fostret ham og tok ham i sørnns sted. 29 Og de gledet sig over sine henders verk. 30 Men Gud Moses blev oplært i all egypternes visdom, og han vendte sig bort, og overgav dem til å dyrke himmelens var mektig i ord og gjerninger. 31 Men da han var blitt hær, som skrevet er i profetenes bok: Israels hus! gav fifti år gammel, fikk han i sinne å se til sine brødre, I mig vel slaktoffer og andre offer i fifti år i ørkenen? Israels barn, 32 og da han så en lide urett, kom han 33 Nei, I bar med eder Moloks telt og guden Remfans ham til hjelp og hevnet den som blev mishandlet, og stjerne, de billede som I gjorde for å tilbede dem, og slo egypteren ihjel. 34 Han tenkte da at hans brødre jeg vil flytte eder bort hinsides Babylon. 35 Våre fedre skulde forstå at Gud gav dem frelse ved hans hånd; hadde i ørkenen vidnesbyrdets telt, således som den men de forstod det ikke. 36 Den næste dag kom han som talte til Moses, bød ham å gjøre det etter det til dem mens de trettet, og han formante dem til å forbillede han hadde sett; 37 dette tok våre fedre holde fred, han sa: I menn! I er brødre; hvorfor gjør I i arv, og førte det med Josva inn i de hedningers hverandre urett? 38 Men han som gjorde sin næste eiendomsland som Gud drev bort for våre fedre, inntil urett, støtte ham fra sig og sa: Hvem har satt dig Davids dager. 39 Han fant nåde hos Gud, og bad til høvding og dommer over oss? 40 Vil du kanskje om at han måtte finne et bosted for Jakobs Gud. 41 så mig ihjel, som du igår slo ihjel egypteren? 42 Men Salomo bygget ham et hus. 43 Men den Høieste Men Moses flyktet for dette ords skyld, og blev en bor ikke i hus som er gjort med hender, således som utlending i Midians land og fikk der to sønner. 44 Og profeten sier: 45 Himmelens er min trone, og jorden da fifti år var til ende, åpenbarte en engel sig for ham en skammel for mine føtter; hvad hus vil I bygge i berget Sinai ørken i en brennende tornebusk. 46 mig, sier Herren, eller hvor er det sted jeg skal hvile Da Moses så det, undret han sig over synet; men da på? 47 Har ikke min hånd gjort alt dette? 48 I hårde han gikk bort for å se på det, kom en røst fra Herren: halser og uomskårne på hjerte og ører! I står alltid 49 Jeg er dine fedres Gud, Abrahams og Isaks og den Hellige Ånd imot, som eders fedre, således også Jakobs Gud. Men Moses skalv av redsel, og vågde I. 50 Hvem av profetene forfulgte ikke eders fedre? ikke å se på det. 51 Og Herren sa til ham: Løs skoene De drepte dem som forut forkynne at den rettferdige av dine føtter! for det sted du står på, er hellig jord. skulde komme, han som I nu har forrådt og myrdet,

53 I som mottok loven gitt ved engler og ikke har Guds ord, sendte de Peter og Johannes til dem; **15** holdt den! **54** Men da de hørte dette, stakk det dem i disse kom ned og bad for dem, forat de skulde få den deres hjerter, og de skar tenner mot ham. **55** Men Hellige Ånd; **16** for Ånden var ennu ikke falt på nogen han var full av den Hellige Ånd og skuet ufravendt op av dem, de var bare døpt til den Herre Jesu navn. **17** mot himmelen, og han så Guds herlighet, og Jesus De la da sine hender på dem, og de fikk den Hellige stå ved Guds høire hånd, **56** og han sa: Nu ser jeg Ånd. **18** Men da Simon så at Ånden blev gitt ved himlene åpne, og Menneskesønnen stå ved Guds apostlenes håndspåleggelse, kom han til dem med høire hånd! **57** Da skrek de med høi røst og holdt for penger og sa: **19** Gi også mig denne makt at den som sine ører, og stormet alle som en inn på ham **58** og jeg legger mine hender på, må få den Hellige Ånd! **20** drev ham ut av byen og stenet ham; og vidnene la Men Peter sa til ham: Ditt sølv være forbannet, både sine klær av sig ved en ung manns føtter som hette Saulus. **59** Og de stenet Stefanus, mens han bad og pengen! **21** Du har ikke del eller lodd i dette ord; for sa: Herre Jesus, ta imot min ånd! **60** Og han falt på kne og ropte med høi røst: Herre, tilregn dem ikke ditt hjerte er ikke rett for Gud. **22** Omvend dig derfor denne synd! Og som han hadde sagt dette, sov han fra denne din ondskap, og bed Herren om måskje ditt hjertes tanke måtte forlates dig! **23** For jeg ser at du ligger i bitterhets galle og urettferdighets bånd. **24**

8 Og Saulus samtykte i mordet på ham. Men på den dag blev det en stor forfølgelse mot menigheten i Jerusalem, og de blev alle adsprett over Judeas og Samarias land, undtagen apostlene. **2** Men nogen gudfryktige menn begravde Stefanus og holdt en stor veklage over ham. **3** Men Saulus herjet menigheten, og gikk inn i hus efter hus og drog ut både menn og kvinner og lot dem kaste i fengsel. **4** De som nu var adsprett, drog omkring og forkynnte evangelietts ord. **5** Filip kom da ned til en by i Samaria og forkynnte Kristus for dem. **6** Og folket gav samdrekktig akt på det som blev sagt av Filip, idet de hørte og så de tegn som han gjorde. **7** For det var mange som hadde urene ånder, og de fór ut av dem med høie skrik, og mange verkbrudne og vanføre blev helbredet. **8** Og det blev stor glede der i byen. **9** Men der var en mann ved navn Simon, som før hadde gitt sig av med troldom i byen og satt folket i Samaria i den største forundring, for han sa sig selv å være stor; **10** ham gav de akt på, både små og store, de sa: Han er Guds kraft som kalles den store. **11** Men de gav akt på ham fordi han i lang tid hadde satt dem i forundring ved sine troldomskunster. **12** Men da de nu trodde Filip, som forkynnte dem evangeliet om Guds rike og Jesu Kristi navn, så lot de sig døpe, både menn og kvinner. **13** Og Simon tok ved troen han også, og da han var blitt døpt, holdt han sig nær til Filip, og da han så de kraftige gjerninger og tegn som blev gjort, blev han ute av sig selv av forundring. **14** Da nu apostlene i Jerusalem fikk høre at Samaria hadde tatt imot

Da svarte Simon: Bed I for mig til Herren, forat ikke noget av det I har sagt, skal komme over mig! **25** Efterat de nu hadde vidnet og talt Herrens ord, vendte de tilbake til Jerusalem, og de forkynnte evangeliet i mange av samaritanenes byer. **26** Men en Herrens engel talte til Filip og sa: Stå op og gå mot syd, på den vei som går ned fra Jerusalem til Gasa! Denne vei er øde. **27** Han stod da op og gikk dit; og se, der var en etioper, en hoffmann, en høi embedsmann hos Kandake, etiopernes dronning, en som var satt over hele hennes skatt; han var kommet til Jerusalem for å tilbede, **28** og han var nu på hjemveien, og satt på sin vogn og leste profeten Esaias. **29** Og Ånden sa til Filip: Gå bort til denne vogn og hold dig nær ved den! **30** Filip løp da til, og hørte at han leste profeten Esaias, og sa: Skjønner du det du leser? **31** Han svarte: Hvorledes skulde jeg vel kunne det uten at nogen veileder mig? Og han bad Filip stige op og sette sig hos ham. **32** Men det stykke av Skriften som han leste, var dette: Som et får blev han ført bort for å slaktes, og lik et lam som er stumt for den som klipper det, således åpner han ikke sin munn; **33** i hans fornedrelse blev dommen over ham borttatt, og hvem kan fortelle om hans ætt? for hans liv blir tatt bort fra jorden. **34** Hoffmannen tok da til orde og sa til Filip: Jeg ber dig: om hvem sier profeten dette? om sig selv eller om nogen annen? **35** Da oplot Filip sin munn, og idet han gikk ut fra dette skriftsted, forkynnte han ham evangeliet om Jesus. **36** Og som de drog frem på veien, kom de til et sted hvor det var vann,

og hoffmannen sa: Se, her er vann; hvad er til hinder inn i huset og la hendene på ham og sa: Saul, bror! for at jeg blir døpt? 37 Og Filip sa: Tror du av hele ditt hjerte, så kan det skje. Men han svarte og sa: Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn. 38 Og han bød vognen holde, og de steg ned i vannet, både Filip og hoffmannen, og han døpte ham. 39 Men da de steg op av vannet, rykte Herrens Ånd Filip bort, og hoffmannen så ham ikke lenger; for han drog sin vei med glede. 40 Men Filip blev funnet i Asdod, og han drog omkring og forkynte evangeliet i alle byene, inntil han kom til Cesarea.

9 Men Saulus fryste fremdeles av trusel og mord mot

Herrens disipler, og han gikk til ypperstepresten 2 og bad ham om brev til Damaskus, til synagogene der, forat om han fant nogen som hørte Guds vei til, både menn og kvinner, han da kunde føre dem bundne til Jerusalem. 3 Men på reisen skjedde det at han kom nær til Damaskus, og med ett strålende lys fra himmelen om ham, 4 og han falt til jorden og hørte en røst som sa til ham: Saul! Saul! hvorfor forfølger du mig? 5 Han sa: Hvem er du, Herre? Og han svarte: Jeg er Jesus, han som du forfølger. 6 Men stå op og gå inn i byen, så skal det bli dig sagt hvad du har å gjøre! 7 Men mennene som reiste sammen med ham, stod forferdet, for de hørte vel røsten, men så ikke nogen. 8 Saulus reiste sig da op fra jorden; men da han åpnet sine øyne, så han intet; de ledet ham da ved hånden og førte ham inn i Damaskus. 9 Og i tre dager var han uten syn og hverken å eller drakk. 10 Men det var i Damaskus en disippel ved navn Ananias, og Herren sa til ham i et syn: Ananias! Han svarte: Her er jeg, Herre! 11 Og Herren sa til ham: Stå op og gå bort i den gate som kalles den rette, og spør i Judas' hus efter en som heter Saulus, fra Tarsus! for se, han beder, 12 og han har i et syn sett en mann ved navn Ananias, som kom inn til ham og la hånden på ham forat han skulde få sitt syn igjen. 13 Men Ananias svarte: Herre! jeg har hørt av mange om dennemann hvor meget ondt han har gjort mot dine hellige i Jerusalem, 14 og her har han makt fra yppersteprestene til å binde alle dem som påkaller ditt navn. 15 Men Herren sa til ham: Gå avsted! for han er mig et utvalgt redskap til å bære mitt navn frem både for hedninger og konger og for Israels barn; 16 for jeg vil vise ham hvor meget han skal lide for mitt navns skyld. 17 Så gikk Ananias avsted og kom

inn i huset og la hendene på ham og sa: Saul, bror! Herren har sendt mig, Jesus, han som åpenbarte sig for dig på veien hvor du kom, forat du skal få ditt syn igjen og bli fylt med den Hellige Ånd. 18 Og straks falt det likesom skjell fra hans øyne, og han fikk sitt syn igjen, og han stod op og blev døpt, 19 og han tok føde til sig og blev styrket. Han blev da nogen dager hos disiplene i Damaskus. 20 Og straks forkynte han Jesus i synagogene, at han er Guds Sønn. 21 Og alle som hørte det, blev ute av sig selv av forundring og sa: Er ikke dette han som i Jerusalem utryddet dem som påkaller dette navn? og han var kommet hit for å føre dem bundne til yppersteprestene. 22 Men Saulus blev enn mere styrket, og han målbandt jødene som bodde i Damaskus, idet han beviste at Jesus er Messias. 23 Da nu mange dager var gått, la jødene rád op om å slå ham ihjel; 24 men Saulus fikk vite at de etterstrekte ham. De voktet også portene dag og natt for å slå ham ihjel; 25 men hans disipler tok ham om natten og slapp ham ut gjennem muren, idet de firte ham ned i en kurv. 26 Da han nu kom til Jerusalem, søkte han å holde sig nær til disiplene; og de fryktet alle for ham, for de trodde ikke at han var nogen disippel. 27 Men Barnabas tok sig av ham og førte ham til apostlene, og han fortalte dem hvorledes han hadde sett Herren på veien, og at han hadde talt til ham, og hvorledes han i Damaskus hadde lært frimodig i Jesu navn. 28 Så gikk han da inn og ut med dem i Jerusalem 29 og lærte frimodig i Herrens navn, og han talte med de greskalande jøder og innlot sig i ordskifte med dem. De søkte da å slå ham ihjel; 30 men da brødrene fikk det å vite, førte de ham ned til Cesarea, og sendte ham derfra til Tarsus. 31 Menigheten hadde nu fred over hele Judea og Galilea og Samaria; den opbyggedes og vandret i Herrens frykt, og vokste ved den Hellige Ånds hjelp. 32 Og det hendte sig da Peter drog allestedes omkring, at han også kom ned til de hellige som bodde i Lydda. 33 Der fant han en mann ved navn Æneas, som hadde ligget åtte år til sengs, fordi han var verkbrudden. 34 Og Peter sa til ham: Æneas! Jesus Kristus helbreder dig; stå op og red selv din seng! Og straks stod han op, 35 og alle som bodde i Lydda og Saron, så ham, og de omvendte sig til Herren. 36 I Joppe var det en disippelinne ved navn Tabita, det er utlagt: Dorkas; hun var rik på gode gjerninger og gav mange

almisser. 37 Men det skjedde i de dager at hun blev syk og døde; de vasket henne da og la henne på en sal. 38 Og da Lydda ligger nær ved Joppe, og disiplene hadde hørt at Peter var der, sendte de to menn til ham og bad: Dryg ikke med å komme hit til oss! 39 Peter stod da op og gikk med dem, og da han kom dit, førte de ham op på salen, og alle enkene stod ved hans side og gråt, og viste ham de kjortler slo øinene op, og da hun så Peter, satte hun sig op. 40 Men Peter bød alle gå ut, falt på kne og bad, og han vendte sig til liket og sa: Tabita, stå op! Hun levende frem for dem. 41 Og han rakte henne hånden og reiste henne op; og han kalte de hellige og enkene inn og stilte henne syn, omkring den niende time på dagen, en Guds engel som kom inn til ham og sa til ham: Kornelius! 42 Dette blev vitterlig over hele Joppe, og mange kom til troen på Herren. 43 Derefter blev han en lengere tid i Joppe hos en mann ved navn Simon, en garver.

Herrel aldri har jeg ett noget vanhellig eller urent. 15 Og det kom etter en røst, for annen gang, til ham: Det som Gud har renset, det må ikke du gjøre urent. 16 Dette skjedde tre ganger, og straks blev det tatt opp igjen til himmelen. 17 Mens nu Peter var tvinrædig med sig selv om hvad det syn vel skulde bety som han hadde sett, se, da stod de menn som spurt sig frem til Simons hus, 18 og de ropte inn var utsendt av Kornelius, for porten, efterat de hadde dem. 19 Mens Peter nu grundet på synet, sa slo øinene op, og da hun så Peter, satte hun sig op. Ånden til ham: Se, tre menn leter etter dig; 20 stå op og gå ned, og dra med dem uten å tvile! for det er jeg som har sendt dem. 21 Da gikk Peter ned til mennene og sa: Se, jeg er den som I leter etter; hvad er årsaken til at I er kommet hit? 22 De sa: Kornelius, en hovedsmann, en rettferdig og gudfryktig mann, som har godt vidnesbyrd av hele jødenes folk, fikk det bud av en hellig engel at han skulde hente dig til sitt hus og høre hvad du har å si. 23 Han kalte dem da inn og gav dem herberge. Og den næste dag stod han op og drog avsted med dem, og nogen av brødrene fra Joppe gikk med ham. 24 Dagen efter kom de til Cesarea, og Kornelius hadde kalt sammen sine frender og nærmeste venner og ventet på dem. 25 Da nu Peter trådte inn, gikk Kornelius ham i møte og falt ned for hans føtter og tilbad ham. 26 Men Peter reiste ham op og sa: Stå op! Også jeg er et menneske. 27 Og idet han samtalte med ham, gikk han inn, og der fant han mange samlet, 28 og han sa til dem: I vet hvor utilatelig det er for en jøde å omgåes med nogen av et annet folk eller å gå inn til ham; men Gud viste mig at jeg ikke skulde kalles noget menneske vanhellig eller urent; 29 derfor kom jeg også uten innvending da jeg blev budsendt. Jeg spør altså: Av hvad årsak sendte I bud etter mig? 30 Da sa Kornelius: For fire dager siden - det var da som nu ved den niende time - bad jeg i mitt hus, og se, en mann stod for mig i skinnende klædebon, 31 og han sier: Kornelius! din bønn er hørt, og dine almisser er ihukommet for Guds åsyn; 32 send derfor bud til Joppe og kall til dig Simon som kalles med tilnavnet Peter! han har herberge hos Simon, en garver, ved havet; og han skal tale til dig når han kommer hit. 33 Derfor sendte jeg straks bud til dig, og du gjorde vel at du kom. Nu er vi da alle til stede for Guds åsyn

10 Det var en mann i Cesarea ved navn Kornelius, hovedsmann ved den hærdeling som kaltes den italske; 2 han var en from mann og fryktet Gud med hele sitt hus og gav mange almisser til folket og bad alltid til Gud. 3 Og han så grandgivelig i et syn, omkring den niende time på dagen, en Guds engel som kom inn til ham og sa til ham: Kornelius! 4 Men han stirret på ham og blev forferdet og sa: Hvad er det, Herre? Han svarte ham: Dine bønner og dine almisser er steget op til ihukommelse for Gud. 5 Og nu, send nogen menn til Joppe og hent til dig en mann ved navn Simon, som kalles med tilnavn Peter; 6 han bor hos en garver som heter Simon, og som har et hus ved havet. 7 Da nu engelen som talte til ham, var faret fra ham, kalte han til sig to av sine tjenere og en from stridsmann av dem som alltid var om ham, 8 og han fortalte dem det alt sammen, og sendte dem avsted til Joppe. 9 Den næste dag, mens disse var på veien og nærmet sig til byen, gikk Peter ved den sjette time op på taket for å bede. 10 Han blev da sulten og vilde ha noget å ete. Mens de nu laget det til, kom det en henrykkelse over ham, 11 og han ser himmelen åpnet og noget dale ned, likesom en stor duk, som blev senket ned på jorden efter de fire hjørner; 12 i den var det alle slags firføtte og krypende dyr som lever på jorden, og alle slags himmelens fugler. 13 Og det kom en røst til ham: Stå op, Peter! slakt og et! 14 Men Peter sa: Ingenlunde,

for å høre alt som er dig pålagt av Herren. **34** Peter og himmelens fugler. **7** Jeg hørte også en røst som oplot da sin munn og sa: Jeg skjønner i sannhet sa til mig: Stå op, Peter! slakt og et! **8** Men jeg sa: at Gud ikke gjør forskjell på folk; **35** men blandt Ingenlunde, Herre! aldri er noget vanhellig eller urent ethvert folkeslag tar han imot den som frykter ham og kommet i min munn. **9** En røst fra himmelen svarte gjør rettferdighet. **36** Det ord som han sendte ut til mig da annen gang: Det som Gud har renset, det må Israels barn, idet han i evangeliet forkynne fred ved ikke du gjøre til urent. **10** Dette skjedde tre ganger; Jesus Kristus han er alles Herre **37** det ord kjenner I, og det blev alt sammen dradd opp igjen til himmelen. det som utgikk over hele Judea etter å ha tatt sin **11** Og se, i det samme stod tre menn utenfor huset begynnelse fra Galilea etter den dåp som Johannes der jeg var; de var utsendt til mig fra Cesarea, **12** forkynne - **38** hvorledes Gud salvet Jesus fra Nasaret Og Ånden sa til mig at jeg skulde gå med dem uten med den Hellige Ånd og kraft, han som gikk omkring å tvile; disse seks brødre drog også med mig; og og gjorde vel og helbredet alle som var overveldet vi kom inn imannens hus. **13** Og han fortalte oss av djevelen, fordi Gud var med ham. **39** Og vi er hvorledes han hadde sett engelen som stod i hans vidner om alt det han gjorde både i jødenes land og i hus og sa til ham: Send bud til Joppe og hent til dig Jerusalem, han som de slo ihjel, idet de hengte ham Simon som kalles med tilnavn Peter! **14** han skal tale på et tre. **40** Ham opvakte Gud på den tredje dag, ord til dig som du skal bli frelst ved, du og hele ditt og gav ham å åpenbare sig, **41** ikke for hele folket, hus. **15** Men da jeg begynte å tale, falt den Hellige men for de vidner som var forut valgt av Gud, for oss, Ånd på dem, likesom på oss i begynnelsen. **16** Da vi som å og drakk sammen med ham etterat han kom jeg Herrens ord i hu, at han sa: Johannes døpte var opstanden fra de døde. **42** Og han bød oss å med vann, men I skal døpes med den Hellige Ånd. forkynne for folket og vidne at han er den som av **17** Gav nu altså Gud dem den samme gave som han Gud er bestemt til å være dommer over levende og gav oss, da de var kommet til troen på den Herre døde. **43** Ham gir alle profetene det vidnesbyrd at Jesus Kristus, hvem var da vel jeg, at jeg skulde være hver den som tror på ham, får syndenes forlatelse i stand til å hindre Gud? **18** Da de hørte dette, slo de ved hans navn. **44** Mens Peter ennu talte disse ord, sig til ro, og de priste Gud og sa: Så har da Gud også falt den Hellige Ånd på alle dem som hørte ordet. **45** gitt hedningene omvendelsen til livet. **19** De som nu Og alle de troende av omskjærelsen som var kommet var adsprett på grunn av den trengsel som opstod med Peter, blev forferdet over at den Hellige Ånds for Stefanus' skyld, drog omkring like til Fønikia og gave var blitt utgytt også over hedningene; **46** for de Kypern og Antiochia, men talte ikke ordet til andre hørte dem tale med tunger og lovprise Gud. **47** Da enn jøder. **20** Men iblandt dem var det nogen menn svarte Peter: Mon nogen kan nekte dem vannet, så fra Kypern og Kyrrene, som kom til Antiochia, og der de ikke skulde bli døpt, de som har fått den Hellige talte de også til grekerne og forkynne dem evangeliet Ånd likesom vi? **48** Og han bød at de skulde døpes i om den Herre Jesus. **21** Og Herrens hånd var med Jesu Kristi navn. De bad ham da bli der nogen dager.

11 Apostlene og de brødre som var omkring i Judea, fikk da høre at også hedningene hadde tatt imot Guds ord. **2** Da nu Peter kom op til Jerusalem, gikk de av omskjærelsen i rette med ham og sa: **3** Du gikk inn til uomskårne menn og åt med dem. **4** Men Peter begynte da fra først av og la det ut i sammenheng og sa: **5** Jeg var i byen Joppe og bad; da så jeg i en henrykkelse et syn: Det dalte ned noget, likesom en stor duk, som blev senket ned fra himmelen etter de fire hjørner, og det kom like bort til mig; **6** da jeg stirret på den og så noe etter, blev jeg var jordens firføtte dyr og ville og krypende dyr

og himmelens fugler. **7** Jeg hørte også en røst som opplot da sin munn og sa: Jeg skjønner i sannhet sa til mig: Stå op, Peter! slakt og et! **8** Men jeg sa: at Gud ikke gjør forskjell på folk; **35** men blandt Ingenlunde, Herre! aldri er noget vanhellig eller urent ethvert folkeslag tar han imot den som frykter ham og kommet i min munn. **9** En røst fra himmelen svarte gjør rettferdighet. **36** Det ord som han sendte ut til mig da annen gang: Det som Gud har renset, det må Israels barn, idet han i evangeliet forkynne fred ved ikke du gjøre til urent. **10** Dette skjedde tre ganger; Jesus Kristus han er alles Herre **37** det ord kjenner I, og det blev alt sammen dradd opp igjen til himmelen. det som utgikk over hele Judea etter å ha tatt sin **11** Og se, i det samme stod tre menn utenfor huset begynnelse fra Galilea etter den dåp som Johannes der jeg var; de var utsendt til mig fra Cesarea, **12** forkynne - **38** hvorledes han hadde sett engelen som stod i hans vidner om alt det han gjorde både i jødenes land og i hus og sa til ham: Send bud til Joppe og hent til dig Jerusalem, han som kalles med tilnavn Peter! **13** han skal tale på et tre. **40** Ham opvakte Gud på den tredje dag, ord til dig som du skal bli frelst ved, du og hele ditt og gav ham å åpenbare sig, **41** ikke for hele folket, hus. **15** Men da jeg begynte å tale, falt den Hellige men for de vidner som var forut valgt av Gud, for oss, Ånd på dem, likesom på oss i begynnelsen. **16** Da vi som å og drakk sammen med ham etterat han kom jeg Herrens ord i hu, at han sa: Johannes døpte var opstanden fra de døde. **42** Og han bød oss å med vann, men I skal døpes med den Hellige Ånd. forkynne for folket og vidne at han er den som av **17** Gav nu altså Gud dem den samme gave som han Gud er bestemt til å være dommer over levende og gav oss, da de var kommet til troen på den Herre døde. **43** Ham gir alle profetene det vidnesbyrd at Jesus Kristus, hvem var da vel jeg, at jeg skulde være hver den som tror på ham, får syndenes forlatelse i stand til å hindre Gud? **18** Da de hørte dette, slo de ved hans navn. **44** Mens Peter ennu talte disse ord, sig til ro, og de priste Gud og sa: Så har da Gud også falt den Hellige Ånd på alle dem som hørte ordet. **45** gitt hedningene omvendelsen til livet. **19** De som nu Og alle de troende av omskjærelsen som var kommet var adsprett på grunn av den trengsel som opstod med Peter, blev forferdet over at den Hellige Ånds for Stefanus' skyld, drog omkring like til Fønikia og gave var blitt utgytt også over hedningene; **46** for de Kypern og Antiochia, men talte ikke ordet til andre hørte dem tale med tunger og lovprise Gud. **47** Da enn jøder. **20** Men iblandt dem var det nogen menn svarte Peter: Mon nogen kan nekte dem vannet, så fra Kypern og Kyrrene, som kom til Antiochia, og der de ikke skulde bli døpt, de som har fått den Hellige talte de også til grekerne og forkynne dem evangeliet Ånd likesom vi? **48** Og han bød at de skulde døpes i om den Herre Jesus. **21** Og Herrens hånd var med Jesu Kristi navn. De bad ham da bli der nogen dager.

22 Denne tidende kom da menigheten i Jerusalem for øre, og de sendte Barnabas ut for å dra til Antiochia; **23** da han kom dit og så Guds nåde, gledet han sig, og han formante alle til at de med hjertets forsett skulde holde fast ved Herren; **24** for han var en god mann og full av den Hellige Ånd og tro. Og en stor skare blev vunnet for Herren. **25** Han drog da ut til Tarsus for å oppsøke Saulus, og da han hadde funnet ham, førte han ham til Antioquia. **26** Og et helt år var de sammen der i menigheten og lærte en stor skare, og i Antioquia fikk disiplene først navnet kristne. **27** I disse dager kom det nogen profeter ned

fra Jerusalem til Antiochia, 28 og en av dem, ved navn Agabus, stod op og varslet ved Ånden at det skulde komme en stor hungersnød over hele jorderike; den kom også under Klaudius. 29 Disiplene vedtok da, alt efter som enhver av dem hadde råd til, å sende noget til hjelp for de brødre som bodde i Judea. 30 Dette gjorde de også, og de sendte det med Barnabas og Saulus til de eldste.

sa de: Det er hans engel. 16 Men Peter blev ved å banke på, de lukket da op og så ham, og de blev forferdet. 17 Han vinket da til dem med hånden at de skulde tie stille, og han fortalte dem hvorledes Herren hadde ført ham ut av fengslet, og sa: Fortell dette til hjelpe for de brødre som bodde i Judea. 30 Dette Jakob og brødrerne! Så gikk han bort og drog til et annet sted. 18 Da det nu blev dag, var det ikke lite opstyr blandt stridsmennene; de undret sig over hvad det vel var blitt av Peter. 19 Herodes lot lete etter ham, men fant ham ikke; han tok da vaktmennene i forhør og bød at de skulde føres bort; og han drog ned fra Judea til Cesarea og opholdt sig der. 20 Han var meget forbirtret på tyriene og sidonierne; men de ededes om å trede frem for ham, og etterat de hadde fått Blastus, kongens kammerherre, på sin side, bad de om fred, fordi deres land hadde sin næring fra kongens. 21 På en fastsatt dag klædde da Herodes sig i kongelig skrud og satte sig på sin trone og holdt en tale til dem, 22 og folket ropte til ham: Dette er Guds røst, og ikke et menneskes. 23 Straks slo en Herrens engel ham, fordi han ikke gav Gud æren, og han blev fortært av ormer og opgav ånden. 24 Men Guds ord hadde fremgang og utbredte sig. 25 Og Barnabas og Saulus vendte tilbake fra Jerusalem etterat de hadde fullført sin tjeneste, og de tok med sig derfra Johannes som kaltes med tilnavn Markus.

12 På denne tid la kong Herodes hånd på nogen av menigheten og mishandlet dem. 2 Jakob, Johannes' bror, avlivet han med sverd, 3 og da han så at det var jødene til behag, grep han dessuten også Peter - det var de usyrede brøds dager - 4 og da han hadde greppt ham, kastet han ham i fengsel, og overlot til fire vaktsskifter av stridsmenn, hvert på fire mann, å passe på ham, da han etter påskens vilde føre ham frem for folket. 5 Så holdt de da vakt over Peter i fengslet; men det blev gjort inderlig bønn til Gud for ham av menigheten. 6 Da nu Herodes skulde til å føre ham frem, sov Peter den natt mellom to stridsmenn, bundet med to lenker, og vaktmenn utenfor døren passet på fengslet. 7 Og se, en Herrens engel stod der, og et lys skinte i fangerummet, og han støtte Peter i siden og vekket ham op og sa: Skynd dig og stå op! Og lenkene falt av hans hender. 8 Og engelen sa til ham: Bind op om dig og knyt dine sko på dig! Han gjorde så. Og han sier til ham: Kast din kappe om dig, og følg mig! 9 Han gikk da ut og fulgte ham, og han forstod ikke at det som engelen gjorde, var virkelig, han trodde han så et syn. 10 De gikk da gjennem den første vakt og den annen, og kom til den jernport som førte ut til byen; den åpnet sig for dem av sig selv, og de trådte ut og gikk en gate frem, og straks skiltes engelen fra ham. 11 Da kom Peter til sig selv og sa: Nu vet jeg for visst at Herren har utsendt sin engel og fridd mig ut av Herodes' hånd og av alt det som jødefolket hadde ventet på. 12 Da han nu hadde sanset sig, gikk han bort til det hus som eides av Maria, mor til Johannes som kaltes med tilnavn Markus; der var mange samlet og holdt tilbake fra ham. 13 Og da han banket på porten, kom det en tjenerpike ved navn Rode ut for å høre etter, 14 og ikke åpnet porten, men løp inn og fortalte at Peter stod utenfor 15 De sa til henne: Du er fra sans og samling. Men hun forsikret at det var således. Da

I Antiochia, i menigheten der, var det profeter og lærere: Barnabas og Simeon, som kaltes Niger, og LUKius fra Kyrene og Manaen, fosterbror til fjerdingsfyrsten Herodes, og Saulus. 2 Mens de holdt gudstjeneste og fastet, sa den Hellige Ånd: Ta ut for mig Barnabas og Saulus til den gjerning som jeg har kalt dem til! 3 Da lot de dem dra ut etterat de nu således var utsendt av den Hellige Ånd, drog de ned til Seleukia og seilte derfra til Kypern, 5 og da de var kommet til Salamis, forkynnte de Guds ord i jødenes synagoger; de hadde også Johannes med, som skulde gå dem til hånde. 6 Efterat de nu hadde vandret gjennem hele øen like til Pafus, traff de på en trollmann, en falsk profet, en jøde ved navn Barjesus, 7 som var hos landshøvdingen Sergius Paulus, en forstandig mann. Denne kalte Barnabas og Saulus til sig og bad om å få høre Guds ord. 8 Men Elymas, stod imot og søkte å vende landshøvdingen bort fra troen.

9 Da blev Saulus, som også kaldes Paulus, fylt av den nogen dødsskyld hos ham, bad de Pilatus at han Hellige Ånd, og han så skarpt på ham og sa: 10 Du måtte bli slått ihjel. 29 Og da de hadde fullbyrdet alt som er full av all svik og all ondskap, du djevelens som er skrevet om ham, tok de ham ned av treet og la barn, all rettferdighets fiende! vil du ikke holde op ham i en grav. 30 Men Gud opvakte ham fra de døde, med å forvende Herrens rette veier? 11 Og nu, se, 31 og han åpenbarte sig i flere dager for dem som Herrens hånd er over dig, og du skal bli blind og hadde draget op med ham fra Galilea til Jerusalem, til en tid ikke se solen. Og straks falt det skodde de som nu er hans vidner for folket. 32 Og vi forkynner og mørke over ham, og han gikk omkring og søkte eder evangeliet om det løfte som blev gitt til fedrene, efter nogen som kunde lede ham ved hånden. 12 Da at dette har Gud opfylt for oss, deres barn, idet han kom landshøvdingen til troen, da han så det som var opreiste Jesus, 33 således som det også er skrevet i skjedd, og han undret sig storlig over Herrens lære. 13 den annen salme: Du er min Sønn; jeg har født dig Paulus og de som var med ham, seilte da ut fra Pafus idag. 34 Men at han har opreist ham fra de døde, så og kom til Perge i Pamfylia, men Johannes skilte sig han ikke mere skal vende tilbake til tilintetgjørelse, fra dem og vendte tilbake til Jerusalem. 14 Men de det har han sagt således: Jeg vil gi eder de hellige drog videre fra Perge og kom til Antiochia i Pisidia, løfter til David, de trofaste. 35 Derfor sier han også og gikk inn i synagogen på sabbatsdagen og satte på et annet sted: Du skal ikke overgi din hellige til sig der. 15 Efter oplesningen av loven og profetene å se tilintetgjørelse. 36 For David sov inn, etterat sendte da synagoge-forstanderne bud til dem og sa: han i sin levetid hadde tjent Guds råd, og han blev Brødre! har I noget formaningsord til folket, så tal! 16 samlet med sine fedre og så tilintetgjørelse; 37 men Da stod Paulus op og slo til lyd med hånden og sa: den som Gud opvakte, han så ikke tilintetgjørelse. Israelittiske menn og I som frykter Gud! Hør: 17 Dette 38 Så være det eder da vitterlig, brødre, at ved ham folks, Israels, Gud utvalgte våre fedre, og han lot forkynnes eder syndenes forlatelse, 39 og fra alt det folket vokse sig stort under utlendigheten i Egypten, som I ikke kunde rettferdiggjøres fra ved Mose lov, og med løftet arm førte han dem ut derfra, 18 og rettferdiggjøres i ham enhver som tror. 40 Se da til at omkring fifti år bar han dem på faderarm i ørkenen, ikke det kommer over eder som er sagt hos profetene: 19 og han utryddet syv folkeslag i Kana'ans land og 41 Se, I foraktere, og undre eder og bli til intet! for skiftet deres land ut til arv for dem, i omkring fire en gjerning gjør jeg i eders dager, en gjerning som hundre og femti år. 20 Siden gav han dem dommere I ikke vil tro om nogen forteller eder det. 42 Da de intil profeten Samuel. 21 Og derefter krevde de en gikk ut, bad folk dem om at disse ord måtte bli talt konge, og Gud gav dem Saul, Kis' sønn, en mann av til dem den følgende sabbat. 43 Og da synagoge-Benjamins stamme, i fifti år, 22 og etterat han hadde tjenesten var til ende, fulgte mange av jødene og avsatt ham, opreiste han dem David til konge, som av de gudsdyrkere som hadde tatt ved jødenes tro, han også gav dette vidnesbyrd: Jeg fant David, Isaia med Paulus og Barnabas; disse talte da med dem og sønn, en mann etter mitt hjerte; han skal gjøre all min formante dem til å holde fast ved Guds nåde. 44 På vilje. 23 Av hans ætt førte han etter sitt løfte en frelses den næste sabbat samlet da næsten hele byen sig for frem for Israel, Jesus, 24 etterat Johannes forut for å høre Herrens ord. 45 Men da jødene så folkehopen, hans fremtreden hadde forknyt omvendelses dåp for hele Israels folk. 25 Men da Johannes fullendte sitt løp, sa han: Den I holder mig for å være, er jeg ikke; men se, det kommer en etter mig, hvis sko jeg ikke er verdig til å løse av hans føtter. 26 Brødre, sønner av eder blev ordet om denne frelse utsendt. 27 For de som bor i Jerusalem, og deres rådsherrer kjente ham ikke, og ved å dømme ham opfylte de profetenes ord som blir lest hver sabbat, 28 og enda de ikke fant

og Barnabas til orde og sa dem rent ut: Det var nødvendig at Guds ord blev talt først til eder; men siden I støter det fra eder og ikke akter eder verdige til det evige liv, så vender vi oss nu til hedningene. (aiōnios g166) 47 For så er Herrens bud til oss: Jeg har satt dig til et lys for hedninger, forat du skal være til frelse intil Jordens ende. 48 Da hedningene hørte det, blev de glade og priste Herrens ord, og de tok

ved troen så mange som var utsett til evig liv. (αιῶνις
g166) 49 Og Herrens ord utbredte sig over hele landet.
50 Men jødene satte op de fornemme kvinner som var tilhengere av jødenes tro, og de første menn i byen, og reiste en forfølgelse mot Paulus og Barnabas, og drev dem bort fra sine landemerker. 51 De rystet da støvet av sine føtter mot dem, og kom til Ikonium.
52 Men disiplene blev fylt av glede og den Hellige Ånd.

eder regn og fruktbare tider fra himmelen, og mettet eders hjerter med føde og glede. 18 Og ved å si dette fikk de med nød og neppe hindret folket fra å ofre til dem. 19 Men det kom jøder til fra Antiochia og Ikonium og overtalte folket, og de stenet Paulus og slepte ham utenfor byen, da de trodde at han var død; 20 mens disiplene flokket sig omkring ham, stod han op og gikk inn i byen. Den næste dag drog han med Barnabas avsted til Derbe. 21 Og etterat de hadde forkjent evangeliet der i byen og gjort mange disipler, vendte de tilbake til Lystra og Ikonium og Antiochia, 22 idet de styrket disiplenes sjeler og formante dem til å holde fast ved troen og sa: Vi må gå inn i Guds rike gjennem mange trengsler. 23 Og etterat de hadde valgt eldste for dem i hver menighet, overgav de dem med bønn og faste til den Herre som de hadde satt sin tro til. 24 Efterat de så hadde draget igjennem Pisidia, kom de til Pamfylia, 25 og da de hadde talt ordet i Perge, drog de ned til Attalia, 26 og seilte derfra til Antiochia, det sted hvor de var blitt overgitt til Guds nåde for å gjøre den gjerning som de nu hadde fullført. 27 Da de nu kom dit, samlet de menigheten og fortalte hvor store ting Gud hadde gjort ved dem, og at han hadde åpnet troens dør for hedningene. 28 Og så blev de en ikke så kort tid hos disiplene.

14 I Ikonium skjedde det da at de sammen gikk inn i jødenes synagoge og talte således at en stor mengde både av jøder og av grekere kom til troen. 2 Men de jøder som ikke vilde tro, opegget hedningenes sinn og satte ondt i dem mot brødrene. 3 De blev nu en lang tid der og talte frimodig i Herren, som gav sitt nådesord vidnesbyrd, idet han lot tegn og under skje ved deres hender. 4 Og mengden i byen delte sig; nogen holdt med jødene, andre med apostlene. 5 Men da nu både hedningene og jødene med deres styremenn stormet frem og vilde mishandle dem og stene dem, 6 og de merket dette, flydde de til byene i Lykaonia, Lystra og Derbe, og landet deromkring, 7 og forkynnte evangeliet der. 8 Og i Lystra satt det en mann som ikke hadde makt i føttene, da han var vanfør fra mors liv av, og som aldri hadde kunnet gå. 9 Han hørte Paulus tale; denne så skarpt på ham, og da han så at han hadde tro til å bli helbredet, sa han med høi røst: 10 Reis dig og stå opprett på dine føtter! Og han sprang op og gikk omkring. 11 Men da folket så det som Paulus hadde gjort, ropte de med høi røst på lykaonisk og sa: Gudene er blitt mennesker lik og er kommet ned til oss. 12 Og de kalte Barnabas Jupiter og Paulus Merkur, fordi han var den som førte ordet. 13 Og presten ved det Jupitertempel som var utenfor byen, kom til porten med okser og kranse og vilde ofre sammen med folket. 14 Men da apostlene Barnabas og Paulus hørte dette, sørderrev de sine klær og sprang ut til hopen 15 og ropte: I menn! hvad er det I gjør? Også vi er mennesker under samme vilkår som I, og vi forkynner eder evangeliet at I skal vende eder bort fra disse falske guder til den levende Gud, han som gjorde himmelen og jorden og havet og alt som i dem er, 16 han som i de fremfarne tider lot alle hedningefolkene vandre sine egne veier, 17 enda han ikke lot sig uten vidnesbyrd, idet han gjorde godt, gav

15 Og det kom nogen ned fra Judea og lærte brødrene: Dersom I ikke blir omskåret etter Mose skikk, kan I ikke bli frelst. 2 Da det nu opstod strid, og Paulus og Barnabas fikk et ikke lite ordskifte med dem, vedtok de at Paulus og Barnabas og nogen andre av dem skulle dra op til apostlene og de eldste i Jerusalem og legge dette spørsmål frem for dem. 3 Menigheten fulgte dem da et stykke på veien, og så drog de gjennem Fønikia og Samaria, idet de fortalte om hedningenes omvendelse, og de vakte stor glede hos alle brødrene. 4 Og da de kom frem til Jerusalem, blev de mottatt av menigheten og apostlene og de eldste, og de fortalte hvor store ting Gud hadde gjort ved dem. 5 Men det reiste sig nogen av fariseernes parti som hadde tatt ved troen, og sa: De må omskjæres og bydes å holde Mose lov. 6 Apostlene og de eldste kom da sammen for å overveie denne sak. 7 Da det nu blev et skarpt ordskifte, stod Peter op og sa til dem: Brødre! I vet at allerede for lenge siden gjorde Gud det valg iblandt eder at ved min munn skulle hedningene få høre

evangeliets ord og komme til troen. 8 Og Gud, som kjenner hjertene, gav dem vidnesbyrd, idet han gav dem likesom oss den Hellige Ånd, 9 og han gjorde dem ikke mellom oss og dem, idet han ved troen kom de til Antiochia, og de samlet hele menigheten våre fedre eller vi var i stand til å bære? 11 Men ved den Herre Jesu nåde tror vi at vi blir frelst, på de glade over trøsten de fikk. 32 Judas og Silas, samme måte som de. 12 Da tidde hele mengden, og som selv var profeter, trøstet brødrene med mange de hørte på Barnabas og Paulus, som fortalte hvor ord og styrket dem, 33 og etterat de hadde vært en store tegn og undergjerninger Gud hadde gjort blandt tid der, lot brødrene dem fare med fred til dem som hedningene ved dem. 13 Og da de hadde holdt op å hadde utsendt dem. 34 Silas fant det best å bli der. tale, tok Jakob til orde og sa: Brødre! Hør på mig: 14 35 Men Paulus og Barnabas blev i Antiochia, og de Simeon har fortalt hvorledes Gud fra først av drog lærte og forkynne Herrens ord ved evangeliet sammen omsorg for å få et folk av hedninger for sitt navn. 15 med mange andre. 36 Men nogen tid derefter sa Og dermed stemmer profetenes ord overens, således Paulus til Barnabas: La oss nu vende tilbake og se til som det er skrevet: 16 Derefter vil jeg vende tilbake brødrene i enhver by hvor vi forkynne Herrens ord, og igjen opbygge Davids falne hytte, og det nedbrutte hvorledes de har det! 37 Barnabas vilde også ta med av den vil jeg etter opbygge, og jeg vil igjen opreste Johannes som kaltes Markus; 38 men Paulus syntes den, 17 for alle andre mennesker skal søker Herren, ikke at de skulde ta ham med som hadde skilt sig fra ja alle hedningefolkene, som mitt navn er blitt nevnt dem i Pamfylia og ikke var gått med dem til deres over, sier Herren, som gjør dette 18 som er kjent av gjerning. 39 Det kom da til en skarp strid, så de ham fra evighet av. (aiōn g165) 19 Derfor mener jeg at skiltes fra hverandre, og Barnabas tok Markus med vi ikke skal gjøre det tungt for dem av hedningene som omvender sig til Gud, 20 men skrive til dem at Silas til sin følgesvenn og drog ut, etterat brødrene de skal avholde sig fra avgudenenes urenhet og fra hor hadde overgitt ham til Herrens nåde. 41 Og han drog og fra det som er kvalt, og fra blod. 21 For Moses igjennem Syria og Kilikia og styrket menighetene.

har fra gammel tid av i hver by dem som forkynner ham, idet han hver sabbat opleses i synagogene. 22 Da vedtok apostlene og de eldste sammen med hele menigheten å velge nogen menn iblandt sig og sende dem til Antiochia sammen med Paulus og Barnabas; det var Judas med tilnavnet Barsabbas og Silas, som var høit aktede menn blandt brødrene, 23 og de skrev således med dem: Apostlene og eldstebrødrene hilser brødrene av hedningene i Antiochia og Syria og Kilikia. 24 Eftersom vi har fått høre at nogen som er kommet fra oss, har forvirret eder ved sin tale og vakt uro i eders sjeler vi har ikke gitt dem noget pålegg 25 så har vi, etterat vi var kommet til enighet i denne sak, vedtatt å velge nogen menn og sende dem til eder sammen med våre elskede brødre Barnabas og Paulus, 26 menn som har våget sitt liv for vår Herre Jesu Kristi navns skyld. 27 Vi har da sendt Judas og Silas, som også skal forkynne eder det samme muntlig. 28 For den Hellige Ånd og

vi har besluttet ikke å legge nogen annen tyngsel på eder enn disse nødvendige ting: 29 at I avholder eder fra avgudsoffer og blod og det som er kvalt, og ingen forskjell mellom oss og dem, idet han ved troen hor; dersom I vokter eder for disse ting, vil det gå renset deres hjerter. 10 Hvorfor frister I da nu Gud eder vel. Lev vel! 30 Da nu disse var sendt avsted, ved å legge et åk på disiplenes nakke som hverken kom de til Antiochia, og de samlet hele menigheten våre fedre eller vi var i stand til å bære? 11 Men og gav dem brevet. 31 Da de hadde lest det, blev ved den Herre Jesu nåde tror vi at vi blir frelst, på de glade over trøsten de fikk. 32 Judas og Silas, samme måte som de. 12 Da tidde hele mengden, og som selv var profeter, trøstet brødrene med mange de hørte på Barnabas og Paulus, som fortalte hvor ord og styrket dem, 33 og etterat de hadde vært en store tegn og undergjerninger Gud hadde gjort blandt tid der, lot brødrene dem fare med fred til dem som hedningene ved dem. 13 Og da de hadde holdt op å hadde utsendt dem. 34 Silas fant det best å bli der. tale, tok Jakob til orde og sa: Brødre! Hør på mig: 14 35 Men Paulus og Barnabas blev i Antiochia, og de Simeon har fortalt hvorledes Gud fra først av drog lærte og forkynne Herrens ord ved evangeliet sammen omsorg for å få et folk av hedninger for sitt navn. 15 med mange andre. 36 Men nogen tid derefter sa Og dermed stemmer profetenes ord overens, således Paulus til Barnabas: La oss nu vende tilbake og se til som det er skrevet: 16 Derefter vil jeg vende tilbake brødrene i enhver by hvor vi forkynne Herrens ord, og igjen opbygge Davids falne hytte, og det nedbrutte hvorledes de har det! 37 Barnabas vilde også ta med av den vil jeg etter opbygge, og jeg vil igjen opreste Johannes som kaltes Markus; 38 men Paulus syntes den, 17 for alle andre mennesker skal søker Herren, ikke at de skulde ta ham med som hadde skilt seg fra ja alle hedningefolkene, som mitt navn er blitt nevnt dem i Pamfylia og ikke var gått med dem til deres over, sier Herren, som gjør dette 18 som er kjent av gjerning. 39 Det kom da til en skarp strid, så de ham fra evighet av. (aiōn g165) 19 Derfor mener jeg at skiltes fra hverandre, og Barnabas tok Markus med vi ikke skal gjøre det tungt for dem av hedningene som omvender sig til Gud, 20 men skrive til dem at Silas til sin følgesvenn og drog ut, etterat brødrene de skal avholde sig fra avgudenenes urenhet og fra hor hadde overgitt ham til Herrens nåde. 41 Og han drog og fra det som er kvalt, og fra blod. 21 For Moses igjennem Syria og Kilikia og styrket menighetene.

16 Han kom da til Derbe og Lystra, og se, der var en disippel ved navn Timoteus, sønn av en jødisk kvinne som hadde tatt ved troen, og av en gresk far; 2 han hadde godt lov av brødrene i Lystra og Ikonium. 3 Ham ville Paulus ha med sig på reisen, og han tok og omskar ham for de jøders skyld som var på de steder; for de visste alle at hans far var greker. 4 Efter som de nu drog fra til by, påla de brødrene å holde de bud som var vedtatt av apostlene og de eldste i Jerusalem. 5 Så blev da menighetene styrket i troen, og vokste i tall for hver dag. 6 De drog nu igjennem Frygia og det galatiske land, fordi de ble hindret av den Hellige Ånd fra å tale ordet i Asia; 7 og da de var kommet bortimot Mysia, prøvde de på å fare til Bitinia, men Jesu Ånd gav dem ikke lov; 8 så drog de da utenom Mysia og drog ned til Troas. 9 Og et syn viste sig om natten for Paulus: Det stod en mann fra Makedonia og bad ham og sa: Kom over til Makedonia og hjelp oss! 10 Da

han hadde sett synet, såkte vi straks å dra over til fangene var rømt. **28** Men Paulus ropte med høi røst: Makedonia; vi kunde skjønne at Herren hadde kalt Gjør dig ikke noget ondt! vi er her alle. **29** Han bad oss til å forkynne evangeliet for dem. **11** Vi seilte da om lys og sprang inn, og han falt skjelvende ned da ut fra Troas og styrte rett frem til Samotrake, og for Paulus og Silas. **30** Og han førte dem utenfor den næste dag til Neapolis, **12** og derfra til Filippi, sa: Herrer! hvad skal jeg gjøre for å bli frist? **31** som er den første by i den del av Makedonia og en De sa da: Tro på den Herre Jesus, sa skal du bli romersk koloni; der i byen blev vi da nogen tid. **13** frelst, du og ditt hus! **32** Og de talte Herrens ord til På sabbatsdagen gikk vi utenfor porten, til en elv ham og til alle som var i hans hus **33** Så tok han hvor de pleide å samles til bønn, og vi satte oss der dem til sig i samme time på natten og vasket dem og talte til de kvinner som var kommet sammen. **14** etter slagene, og straks blev han døpt med alle sine, Og der var en kvinne ved navn Lydia, en purpurkremmerske fra byen Tyatira, som dyrket Gud etter **34** og han førte dem op i sitt hus og satte et bord jødenes tro; hun hørte på, og Herren oplot hennes var kommet til troen på Gud. **35** Da det nu var blitt hjerte, så hun gav akt på det som ble talt av Paulus. dag, sendte styremennene bud med sine tjener: Gi **15** Da nu hun og hennes hus var blitt døpt, bad hun disse mennesker fri! **36** Fangevokteren fortalte da oss og sa: Så sant I holder mig for å være en som disse ord til Paulus: Styremennene har sendt bud at tror på Herren, så kom inn i mitt hus og ta ophold der! I skal gis fri; så gå nu ut og dra bort i fred! **37** Men Og hun nødde oss. **16** Men det skjedde engang vi Paulus sa til dem: De har hudstrøket oss for alle drog ut til bedestedet, at vi møtte en trælkvinne som øine, uten lov og dom, vi som er romerske borgere; hadde en spådomsånd, og som hjalp sine herrer til så har de kastet oss i fengsel, og nu jager de oss stor inntekt ved å spå. **17** Hun fulgte etter Paulus og lønnlig bort? Nei, la dem selv komme og føre oss ut! oss og ropte: Disse mennesker er den høieste Guds **38** Tjenerne meldte disse ord til styremennene; da tjener, som forkynner eder frelsens vei. **18** Dette blev de redde, da de fikk høre at de var romerske gjorde hun i mange dager. Da harmedes Paulus og borgere, **39** og de kom og gav dem gode ord, og førte vendte sig om og sa til ånden: Jeg byder dig i Jesu dem ut og bad dem fare fra byen. **40** Så gikk de da ut Kristi navn å fare ut av henne! Og den før ut i samme av fengslet og gikk inn til Lydia, og etterat de hadde stund. **19** Men da hennes herrer så at deres håp sett brødrene og formant dem, drog de avsted.

om inntekt var ute, tok de fatt på Paulus og Silas og slepte dem avsted til torvet for å stille dem for retten, **20** og de førte dem frem for styremennene og sa: Disse mennesker forstyrrer rent vår by; de er jøder, **21** og forkynner skikker som vi ikke har lov til å ta imot eller leve etter, vi som er romere. **22** Folket reiste sig også imot dem; styremennene rev da klærne av dem og lot dem hudstryke, **23** og da de hadde gitt dem mange slag, kastet de dem i fengsel, og bød fangevokteren å passe godt på dem. **24** Da han hadde fått dette bud, kastet han dem i det innerste fangerum og satte deres føtter fast i stokken. **25** Men ved midnattstid holdt Paulus og Silas bønn og sang lovsanger til Gud, og fangene hørte på dem. **26** Da kom det med ett et sterkt jordskjelv, så fengslets grunnvoller rystet, og straks sprang alle dører op, og alles lenker løstes. **27** Fangevokteren fór da op av søvne, og da han så fengslets dører åpne, drog han et sverd og vilde drepe sig, fordi han trodde at

17 Efterat de hadde reist igjennem Amfipolis og Apollonia, kom de til Tessalonika, hvor jødene hadde en synagoge. **2** Efter sin sedvane gikk Paulus inn til dem, og på tre sabbatsdager holdt han samttale med dem ut av skriftene, **3** og la ut og forklarte at Messias skulde lide og opstå fra de døde, og sa: Dette er Messias, den Jesus som jeg forkynner eder. **4** Og nogen av dem lot sig overbevise og holdt sig til Paulus og Silas, likeså en stor mengde av de grekere som dyrket Gud, og ikke få av de fornemste kvinner. **5** Men jødene blev nidkjære og tok med sig nogen onde mennesker, nogen dagdrivere, og gjorde et opløp og satte byen i røre, og de trengte frem imot Jasons hus og såkte å få dem ut til folket; **6** men da de ikke fant dem, slepte de Jason og nogen brødre frem for by-dommerne og ropte: Disse som opvigler hele verden, er også kommet hit, **7** og Jason har tatt imot dem; og alle disse gjør stikk imot keiserens bud og sier at en annen, en som heter Jesus, er

konge. 8 Da folket og by-dommerne hørte dette, blev de forferdet, 9 og efterat de hadde latt Jason og de andre innestå for dem, lot de dem fare. 10 Men straks samme natt sendte brødrene både Paulus og Silas til Berøa. Da de kom dit, gikk de bort i jødenes synagoge. 11 Men disse var av et edlere sinn enn de i Tessalonika; de tok imot ordet med all godvilje, og gransket daglig i skriftene om det var således som det blev sagt dem. 12 Mange av disse kom da til eller sølv eller sten, et bildeverk av menneskelig troen, og ikke få av de fornemme greske kvinner og menn. 13 Men da jødene i Tessalonika fikk vite at Guds ord blev forknyt av Paulus også i Berøa, kom de alle allestedts skal omvende sig, 14 Straks sendte da brødrene Paulus avsted på veien til havet; men både Silas og Timoteus blev tilbake der. 15 De som fulgte med Paulus, førte ham da til Aten, og drog opprise ham fra de døde. 16 Mens Paulus ventet på dem i Aten, harmedes hans ånd nu Paulus ventet på dem i Aten, harmedes hans ånd så snart som mulig. 17 Han holdt da samtaler i synagogen med jødene og dem som dyrket Gud, og på torvet hver dag med dem han traff på. 18 Nogen av de epikureiske og stoiske visdomslærere innlot sig også i ordskifte med ham, og nogen sa: Hvad mener vel denne ordgyder? Andre igjen sa: Han synes å være en som forkynner utenlandske guddommer det var fordi han forkynnte evangeliet om Jesus og opstandelsen. 19 Så tok de ham ved hånden og førte ham op på Areopagus, og sa: Kan vi få vite hvad dette er for en ny lære som du forkynner? 20 for underlige ting fører du frem for våre ører; vi ønsker derfor å få vite hvad dette skal bety. 21 Men alle atenere og de fremmede som opholdt sig der, gav sig ikke stunder til annet enn å fortelle eller høre mytt. 22 Så stod da Paulus frem midt på Areopagus og sa: Atenske menn! I alle måter ser jeg at I er ivrige i eders guds frykt. 23 For da jeg gikk omkring og så på eders helligdommer, fant jeg også et alter som det var satt den innskrift på: For en ukjent Gud. Det som I altså dyrker uten å kjenne det, dette forkynner jeg eder. 24 Gud, han som gjorde verden og alt som i den er, han som er herre over himmel og jord, han bor ikke i templer gjort med hender; 25 heller ikke tjenes han av menneskelige hender som om han trengte til noget, han som jo selv gir alle liv og ånde og alle ting; 26 og han lot alle folkeslag av

ett blod bo over hele jorderike, og satte dem faste tider og grenseskjell mellom deres bosteder, 27 forat de skulde lete etter Gud, om de dog kunde føle og finne ham, enda han ikke er langt borte fra nogen eneste av oss. 28 For i ham er det vi lever og rører oss og er til, som også nogen av eders skalder har sagt: For vi er også hans ætt. 29 Da vi nu altså er Guds ætt, bør vi ikke tro at guddommen er lik gull Guds ætt, bør vi ikke tro at guddommen er lik gull 30 Efterat Gud da har båret over med det, etterat han har gitt fullgott bevis for alle ved å fulgte med Paulus, førte ham da til Aten, og drog opprise ham fra de døde. 31 Derefter om dødes har fastsatt en dag da han skal dømme verden med rettferdighet ved en mann som han har bestemt til ham og kom til troen, iblandt dem også Dionysius, en 32 Da de hørte om dødes så derfra med det bud til Silas og Timoteus at de opstandelse, sporet nogen, men andre sa: Vi vil skulde komme til ham så snart som mulig. 33 Derved gikk da Paulus bort fra dem. 34 Men nogen menn holdt sig til i ham, da han så at byen var full av avgudsbilleder. ham og kom til troen, iblandt dem også Dionysius, en 35 Dermed gikk da Paulus bort fra dem. 36 Men nogen menn holdt sig til i ham, da han så at byen var full av avgudsbilleder. ham og kom til troen, iblandt dem også Dionysius, en 37 Han holdt da samtaler i synagogen med jødene av Areopagus-dommerne, og en kvinne ved navn Damaris, og nogen andre med dem.

18 Derefter drog han fra Aten og kom til Korint.

2 Der fant han en jøde ved navn Akvilas, født i Pontus, som nylig var kommet fra Italia med sin hustru Priskilla, fordi Klaudius hadde påbudt at alle jøder skulde forlate Rom; dem gav han sig i lag med, 3 og da han drev samme håndverk, bodde han hos dem og arbeidet der; for de var teltmakere av håndverk. 4 Men hver sabbat holdt han samtaler i synagogen, og han overbeviste jøder og grekere. 5 Da nu Silas og Timoteus kom ned fra Makedonia, var Paulus helt optatt av å lære, idet han vidnet for jødene at Jesus er Messias. 6 Men da de stod imot og sporet, rystet han støvet av sine klær og sa til dem: Eders blod kommer over eders eget hode! Jeg er ren; fra nu av går jeg til hedningene. 7 Så gikk han bort derfra, og tok inn i et hus som tilhørte en mann ved navn Justus, som dyrket Gud; hans hus lå like ved synagogen. 8 Men synagoge-forstanderen Krispus kom til troen på Herren med hele sitt hus, og mange av korintierne som hørte ham, kom til troen og lot sig døpe. 9 Og Herren sa til Paulus i et syn om natten: Frykt ikke, men tal, og ti ikke! 10 Jeg er med dig, og ingen skal røre dig for å gjøre dig ondt; for jeg har meget folk i denne by. 11 Så tok han ophold der i et år og seks

måneder, og lærte Guds ord iblandt dem. **12** Men da den Hellige Ånd er kommet. **3** Han sa da: Hvad dåp Gallio var landshøvding i Akaia, reiste jødene sig alle blev I da dåpt med? De sa: Med Johannes' dåp. **4** Da som en mot Paulus og førte ham for domstolen og sa Paulus: Johannes, han døpte med omvendelses sa: **13** Denne opvigler folk til å dyrke Gud på annen dåp, idet han sa til folket at de skulde tro på den vis enn loven byder. **14** Da nu Paulus skulde til å som kom efter ham, det er på Jesus. **5** Da de hørte oplate munnen, sa Gallio til jødene: Var det nogen dette, lot de sig døpe til den Herre Jesu navn, **6** misgjerning eller slem udåd, I jøder, da hadde jeg hatt og da Paulus la hendene på dem, kom den Hellige god grunn til å høre tålmodig på eder; **15** men er det Ånd over dem, og de talte med tunger og profetiske spørsmål om en læре og om navn og om eders lov, ord. **7** Disse menn var i alt omkring tolv. **8** Han gikk da får det bli eders sak; dommer i disse ting vil jeg da inn i synagogen og talte frimodig i tre måneder, ikke være. **16** Og han drev dem bort fra domstolen. idet han holdt samtaler med dem og overtydet dem **17** Men da tok de alle fatt på synagoge-forstanderen om det som hører Guds rike til. **9** Men da nogen Sostenes og slo hammidt for domstolen; og Gallio forherdet sig og ikke vilde tro, og talte ille om Guds brydde sig ikke noget om alt dette. **18** Paulus blev der vei så mengden hørte på det, da brøt han lag med da ennu en lang tid; så sa han farvel til brødrene og dem og skilte disiplene fra dem, og holdt daglige seilte avsted til Syria og i følge med ham Priskilla og samtaler i Tyrannus' skole. **10** Dette varte i to år, så Akvilas etterat han i Kenkreæ hadde klippet sitt hår; alle som bodde i Asia, fikk høre Herrens ord, både for han hadde et løfte på sig. **19** Så kom de til Efesus; jøder og grekere. **11** Og usedvanlige kraftgjerninger der lot han de andre bli tilbake, og selv gikk han inn gjorde Gud ved Paulus' hender, **12** så at de endog tok i synagogen og gav sig i samtale med jødene. **20** svededuker eller forklær som han hadde hatt på sig, Da de bad ham bli der lenger, samtykte han ikke, **21** og bar til de syke, og sykdommene vek fra dem, og men sa farvel til dem og sa: Jeg vil komme til eder de onde ånder før ut av dem. **13** Men også nogen av en annen gang, om Gud så vil. Så seilte han fra de jødiske ånde-manere som før omkring, tok sig fore Efesus **22** og kom til Cesarea; derefter drog han op å nevne den Herre Jesu navn over dem som hadde og hilste på menigheten, og drog så ned til Antiochia. onde ånder, og sa: Jeg maner eder ved den Jesus **23** Da han hadde vært der nogen tid, drog han ut, som Paulus forkynner. **14** Det var nogen sønner av og vandret gjennem det galatiske land og Frygia fra Skevas, en jødisk yppersteprest, syv i tallet, som ende til annen og styrket alle disiplene. **24** Men det gjorde dette. **15** Men den onde ånd svarte dem: Jesus var en jøde ved navn Apollos, født i Aleksandria, en kjenner jeg, og Paulus vet jeg om; men I, hvem er I? vel talende mann, som kom til Efesus; han var sterkt i **16** Og mannen som den onde ånd var i, sprang inn skriftene. **25** Han var oplært i Herrens vei, og da han på dem og vant på dem begge to og overmannet var brennende i ånden, talte og lærte han grundig om dem, så at de måtte fly nakne og sårede ut av huset. Jesus, enda han bare kjente Johannes' dåp. **26** Og **17** Dette blev da vitterlig for alle dem som bodde i han begynte å tale frimodig i synagogen. Da Priskilla Efesus, både jøder og grekere, og det falt frykt over og Akvilas hadde hørt ham, tok de ham til sig og la dem alle, og den Herre Jesu navn ble prist, **18** og Guds vei nøiere ut for ham. **27** Da han nu vilde dra mange av dem som var kommet til troen, kom og videre til Akaia, tilskyndte brødrene ham, og skrev til bekjente og fortalte om sine gjerninger. **19** Og en disipline der om å ta imot ham. Og da han kom dit, stor hop av dem som hadde drevet med utillateelige blev han ved Guds nåde til stort gagn for de troende; kunster, bar sine bøker sammen og brente dem op **28** for med kraft målbandt han jødene offentlig, idet for alles øine; og de regnet ut deres verdi og fant at han viste av skriftene at Jesus er Messias. den var femti tusen sølvpenninger. **20** Således hadde

19 Mens Apollos var i Korint, skjedde det at Paulus kom til Efesus, etterat han hadde vandret igjennem de øvre landskaper. **2** Der fant han nogen disipler og sa til dem: Fikk I den Hellige Ånd da I kom til troen? De svarte ham: Vi har ikke engang hørt om

Timoteus og Erastus, til Makedonia; selv blev han for denne dags skyld, da det ikke er nogen grunn ennå nogen tid i Asia. 23 Men ved denne tid blev det som vi kan svare med for dette opløp. 41 Ved å tale et ikke lite opstyr om Guds vei. 24 For en mann ved navn Demetrius, en sølvsmed, som arbeidet Diana-templer av sølv, og som hjalp kunstnerne til en ikke liten inntekt, 25 sammenkalte disse og de arbeidere som syslet med dette, og sa til dem: I menn! I vet at av dette arbeid har vi vår velstand, 26 og I ser og hører at ikke bare i Efesus, men i næsten hele Asia har denne Paulus ved sine overtalelser forført en stor hop, idet han sier at de ikke er guder de som arbeides med hendene. 27 Nu er det ikke bare den fare for oss at denne håndtering skal komme i vanrykte, men også at den store gudinne Dianas tempel skal bli regnet for intet, og at det skal bli gjort ende på hennes storhet, som hele Asia, ja hele jorderike dyrker. 28 Da de hørte dette, blev de fulle av vrede og ropte: Stor er efesernes Diana! 29 Og hele byen kom i oprør, og de stormet alle som en avsted til teatret og rev med sig Gajus og Aristarkus, to makedoniere, Paulus' reisefeller. 30 Paulus vilde nu gå der inn til folket, men disciplene tillot ham det ikke; 31 også nogen av asiarkene, som var hans venner, sendte bud til ham og bad ham at han ikke måtte gå inn i teatret. 32 Nogen skrek nu ett, andre et annet; for forsamlingen var i et røre, og størstedelen visste ikke hvad de var kommet sammen for. 33 Men nogen av hopen satte Aleksander inn i saken, da jødene skjøv ham frem; Aleksander slo da til lyd med hånden og vilde holde en forvarstale til folket. 34 Men da de fikk vite at han var jøde, blev det ett rop fra dem alle, og de skrek i omkring to timer: Stor er efesernes Diana! 35 Men by-skriveren fikk hopen til å være rolig, og sa derefter: I menn fra Efesus! Hvilket menneske er det vel som ikke vet at efesernes by er tempelvokter for den store Diana og hennes himmelfalte billede? 36 Da nu ingen motsier dette, må I holde eder rolige og ikke foreta eder noget forhastet. 37 For I har ført hit disse mennesker, som hverken er tempelanere eller spotter eders gudinne. 38 Har nu altså Demetrius og kunstnerne med ham nogen klage mot nogen, da holdes det jo rettergangsdager, og her er jo landshøvdinger; la dem kalle hverandre inn for retten! 39 Men har I noget å kreve i andre saker, da skal det bli avgjort i lovlig tingmøte. 40 For vi står endog i fare for å komme under tiltale som oprørere

for denne dags skyld, da det ikke er nogen grunn som vi kan svare med for dette opløp. 41 Ved å tale så fikk han forsamlingen til å gå sin vei.

20 Da nu opstyret hadde lagt sig, kalte Paulus disciplene til sig og for mante dem og bød dem farvel; så drog han avsted for å fare til Makedonia. 2 Efterat han nu hadde reist gjennem disse landskaper og hadde formant dem med mange ord, kom han til Grekenland; 3 der blev han i tre måneder, og fordi jødene lurte på ham da han var i ferd med å seile til Syria, satte han sig fore å vende tilbake gjennem Makedonia. 4 Han hadde da følge til Asia av Sopater, Pyrrus' sønn, fra Berøa, og blandt tessalonikerne av Aristarkus og Sekundus, og av Gajus fra Derbe og Timoteus, og av Tykikus og Trofimus fra Asia. 5 Disse drog i forveien og bidde på oss i Troas; 6 men vi seilte ut fra Filippi etter de usyrede brøds dager, og kom fem dager etter til dem i Troas; der blev vi i syv dager. 7 På den første dag i uken var vi samlet for å bryte brødet; Paulus holdt da samtaler med dem, for han skulde fare derfra den næste dag, og han drog sin tale ut like til midt på natten. 8 Det var mange lamper i salen hvor vi var samlet. 9 Men en ung mann ved navn Eutykus satt i vinduet og var falt i dyp sovn, da Paulus talte med dem i lang tid, og i søvne styrtet han ut og falt ned fra tredje stokkverk, Og blev tatt død op. 10 Men Paulus gikk ned og kastet sig over ham og favnet ham og sa: Vær ikke urolige! hans sjel er i ham. 11 Så gikk han op igjen og brøt brødet og åt av det; og efterat han hadde talt lenge med dem, like til daggry, drog han avsted. 12 De første da gutten levende bort og blev høilig trøstet. 13 Vi hadde imens gått ombord i skibet og seilte til Assus, hvor vi skulde ta Paulus ombord; for det hadde han pålagt oss; selv vilde han gå til fots. 14 Da han nu møtte oss i Assus, tok vi ham ombord, og kom til Mitylene, 15 Og derfra seilte vi videre og kom den næste dag bent ut for Kios; annen dag gikk vi innom Samos og lå over i Trogillium, og kom dagen etter til Milet. 16 For Paulus hadde satt sig fore å seile Efesus forbi, så han ikke skulde bli heftet til Asia; for han hastet for å nå frem til Jerusalem til pinsedag, om det var ham mulig. 17 Fra Milet sendte han da bud til Efesus og kalte menighetens eldste til sig. 18 Da de var kommet til ham, sa han til dem: I vet hvordan min ferd iblandt eder var hele tiden fra den første

dag jeg kom til Asia, **19** at jeg tjente Herren med til Rodus, og derfra til Patara. **2** Der fant vi et skib som all ydmykhet og under tårer og prøvelser som jeg skulle fare rett over til Fønikia; vi gikk da ombord på måtte utstå ved jødenes etterstrebeler; **20** hvorledes det og seilte avsted. **3** Efterat vi hadde fått Kypern i jeg ikke holdt tilbake noget av det som kunde være sikte og latt den etter oss på venstre hånd, seilte vi til eder til gagn, men forkynede eder det og lærte eder Syria og løp inn til Tyrus; for der skulle skibet losse det offentlig og i husene, **21** idet jeg vidnet både for sin ladning. **4** Vi opsoekte da disiplene og blev der i jøder og for grekere om omvendelsen til Gud og troen syv dager; de sa til Paulus ved Ånden at han ikke på vår Herre Jesus Kristus. **22** Og nu se, bundet av måtte dra til Jerusalem. **5** Da nu disse dager var til Ånden drar jeg til Jerusalem, og vet ikke hvad som ende, drog vi derfra og fôr videre, og de fulgte oss skal møte mig der, **23** men bare at den Hellige Ånd i alle med kvinner og barn helt utenfor byen; vi falt da by efter by vidner for mig og sier at bånd og trengsler på kne på stranden og bad; **6** så bød vi hverandre venter mig. **24** Men for mig selv akter jeg ikke mitt liv farvel, og vi gikk ombord på skibet; men de vendte et ord verdt, når jeg bare kan fullende mitt løp og den tilbake til sitt. **7** Vi endte nu sjøferden og kom fra tjeneste som jeg fikk av den Herre Jesus: å vidne Tyrus til Ptolemais; der hilste vi på brødrene og blev om Guds nådes evangelium. **25** Og nu, se, jeg vet en dag hos dem. **8** Næste dag drog vi derfra og kom at I aldri mère skal se mitt åsyn, alle I som jeg gikk til Cesarea; der tok vi inn hos Filip, evangelisten, som omkring iblandt og forkynede riket. **26** Derfor vidner jeg var en av de syv, og blev hos ham. **9** Han hadde fire for eder på denne dag at jeg er ren for alles blod; **27** ugifte døtre som hadde profetisk gave. **10** Mens vi nu for jeg holdt ikke noget tilbake, men forkynede eder blev der i flere dager, kom en profet ved navn Agabus hele Guds råd. **28** Så gi da akt på eder selv, og på ned fra Judea; **11** han kom til oss og tok Paulus' belte hele den hjord som den Hellige Ånd satte eder til og bandt sig selv på hender og føtter og sa: Så sier tilsynsmenn i, for å vokte Guds menighet, som han den Hellige Ånd: Den mann som eier dette belte, ham vant sig ved sitt eget blod! **29** Jeg vet at etter min skal jødene binde således i Jerusalem og overgi i bortgang skal det komme glupende ulver inn blandt hedningenes hender. **12** Da vi hørte dette, bad vi ham, eder, som ikke skåner hjorden; **30** ja, blandt eder både vi og de der på stedet, at han ikke måtte dra op selv skal det fremstå menn som fører forvendt tale til Jerusalem. **13** Men Paulus svarte: Hvorfor gråter I for å lokke disiplene etter sig. **31** Våk derfor, og kom og sønderriver mitt hjerte? Jeg er rede ikke bare til å i hu at jeg i tre år ikke holdt op, hverken natt eller bindes, men også til å dø i Jerusalem for den Herre dag, å formane hver eneste en med tårer! **32** Og Jesu navn. **14** Da han nu ikke lot sig overtale, slo vi nu overgir jeg eder til Gud og hans nådes ord, han oss til ro og sa: Skje Herrens vilje! **15** Da nu disse som er mektig til å oppbygge eder og gi eder arvelodd dager var til ende, gjorde vi oss i stand og drog op blandt alle dem som er blitt helliget. **33** Jeg attrådde til Jerusalem, **16** og sammen med oss reiste også ikke sølv eller gull eller klær av nogen; **34** I vet selv nogen av disiplene fra Cesarea; de første oss til en at det jeg selv trengte, og de som var med mig, det som hette Mnason, fra Kypern, en gammel disippel, har disse hender arbeidet for. **35** I alle deler viste jeg som vi skulle bo hos. **17** Da vi nu kom til Jerusalem, eder at således bør vi ved strevsomt arbeid ta oss av tok brødrene imot oss med glede. **18** Den næste dag de skrøpelige og komme den Herre Jesu ord i hu, gikk Paulus med oss til Jakob, og alle de eldste kom som han selv har sagt: Det er saligere å gi enn å ta. dit. **19** Og da han hadde hilst på dem, fortalte han det **36** Da han hadde sagt dette, falt han på kne og bad som Gud hadde gjort blandt hedningene ved hans sammen med dem alle. **37** De brast da alle i sterke tjeneste, det ene etter det annet. **20** Da de hørte det, gråt, og de falt Paulus om halsen og kysset ham; **38** priste de Gud; og så sa de til ham: Du ser, bror, hvor men mest sørget de over det ord han hadde sagt, at mangfoldige tusener det er blandt jødene som har tatt de aldri mère skulle se hans åsyn. Derefter fulgte de ved troen, og alle er de nidkjære for loven; **21** men ham til skibet.

21 Da vi nu hadde revet oss løs fra dem og hadde seilt avsted, kom vi rett frem til Kos, næste dag

skikker. **22** Hvad er da å gjøre? I ethvert fall vil en hel mengde komme sammen; for de vil få høre at du er kommet. **23** Gjør nu derfor som vi sier til dig! Vi har her fire menn som har et løfte på sig; **24** så slå dig sammen med dem og la dig rense med dem, og ta hode! så vil alle skjonne at det ikke er noget i det som de har hørt si om dig, men at du også selv vandrer så at du holder loven. **25** Men om de hedninger som har tatt ved troen, har vi sendt brev og vedtatt at de ikke skal holde noget sådant, men bare vokte sig for avgudsoffer og blod og det som er kvalt, og hor. **26** Da slo Paulus sig sammen med mennene, og den næste dag lot han sig rense med dem og gikk inn i templet for å melde utløpet av rentselsesdagene, da offeret skulde frembæres for enhver av dem. **27** Da nu de syv dager led til ende, fikk jødene fra Asia se ham i templet, og de satte op hele hopen og la hånd på ham **28** og skrek: Israelitiske menn! kom til hjelp! Dette er det menneske som allesteds lærer alle imot folket og loven og dette sted, og han har endog ført grekere inn i templet og vanhelliget dette hellige sted. **29** For de hadde før sett Trofimus fra Efesus ute i byen i følge med ham, og nu tenkte de at Paulus hadde ført ham inn i templet. **30** Det blev da et opstry i hele byen, og folket flokket sig sammen, og de grep Paulus og slepte ham utenfor templet, og straks blev dets dører lukket. **31** Mens de nu holdt på og vilde slå ham ihjel, gikk det melding op til den øverste hovedsmann for vakten om at hele Jerusalem var i et røre. **32** Han tok da straks krigsfolk og hovedsmenn og skyndte sig ned til dem; men da de så den øverste hovedsmann og krigsfolket, holdt de op med å slå Paulus. **33** Da kom den øverste hovedsmann bort til ham og lot ham gripe, og bød at han skulle bindes med to lenker, og spurte hvem han var, og hvad han hadde gjort. **34** Nogen i hopen ropte da ett, andre et annet; og da han på grunn av larmen ikke kunde få noget sikkert å vite, bød han at han skulle føres inn i festningen. **35** Da han nu kom til trappene, blev det slik at han måtte bæres av krigsfolket, så voldsom var hopen; **36** for hele mengden av folket fulgte etter og skrek: Drep ham! **37** Da nu Paulus skulle føres inn i festningen, sier han til den øverste hovedsmann: Får jeg lov å si et ord til dig? Han svarte: Kan du gresk? **38** Er du da ikke den egypter som for nogen tid siden gjorde oprør og førte de fire tusen mordere ut i ørkenen?

39 Da sa Paulus: Jeg er en jøde, fra Tarsus, borger av en ikke ukjent by i Kilikia; men jeg ber dig: Gi mig lov å tale til folket! **40** Da han gav ham lov til det, stilte Paulus sig på trappen og slo til lyd for folket med hånden; da det nu blev aldeles stille, talte han til dem på det hebraiske mål og sa:

22 Brødre og fedre! Hør på det jeg nu vil si eder til mitt forsvar! **2** Da de hørte at han talte til dem på det hebraiske mål, holdt de sig ennu mere stille. Han sier da: **3** Jeg er en jøde, født i Tarsus i Kilikia, men oppostret i denne by, oplært ved Gamaliels føtter etter vår fedrene lovs strenghet, og jeg var nidkjær for Gud, som I alle er idag; **4** jeg forfulgte Guds vei til døden, bandt og kastet i fengsel både menn og kvinner, **5** som også ypperstepresten og hele eldstrådet kan vidne; av dem fikk jeg endog brev med til brødre i Damaskus, og drog dit for å føre også dem som var der, bundne til Jerusalem, forat de kunde få straff. **6** Men det skjedde da jeg var på veien og kom nær til Damaskus, da strålte ved middags-tider et sterkt lys fra himmelen med ett omkring mig, **7** og jeg falt til jorden og hørte en røst som sa til mig: Saul! Saul! hvorfor forfølger du mig? **8** Jeg svarte: Hvem er du, Herre? Og han sa til mig: Jeg er Jesus fra Nasaret, han som du forfølger. **9** De som var med mig, så lyset, men røsten av ham som talte til mig, hørte de ikke. **10** Jeg sa da: Hvad skal jeg gjøre, Herre? Og Herren svarte mig: Stå op og gå inn i Damaskus! der skal bli talt til dig om alt det som du er bestemt til å gjøre. **11** Da jeg nu ikke kunde se for glansen av hint lys, blev jeg ledet ved hånden av dem som var med mig, og kom inn i Damaskus. **12** Og en som hette Ananias, en gudfryktig mann etter loven, med godt vidnesbyrd av alle jøder som bodde der, **13** kom til mig og stod for mig og sa: Saul, bror, se op! Og samme stund så jeg op på ham. **14** Og han sa: Våre fedres Gud har utkåret dig til å kjenne hans vilje og se den rettferdige og høre røsten av hans munn; **15** for du skal være ham et vidne for alle mennesker om det du har sett og hørt. **16** Og nu, hvad bier du efter? stå op og la dig døpe og få avtvettet dine synder, idet du påkaller hans navn. **17** Da jeg så var vendt tilbake til Jerusalem og bad i templet, hendte det mig at jeg kom i en hennykkelse, **18** og jeg så ham, og jeg hørte ham si til mig: Skynd

dig og gå i hast ut av Jerusalem! for de kommer ikke sadduseere og den andre del fariseere, ropte han i til å ta imot ditt vidnesbyrd om mig. 19 Da sa jeg: rådet: Brødre! jeg er en fariseer, sønn av fariseere; Herre! de vet selv at jeg kastet i fengsel og hudstrøk det er for håp og for de dødes opstandelse at jeg rundt om i synagogene dem som trodde på dig, 20 og står her for retten. 7 Da han sa dette, blev det strid da blodet av Stefanus, ditt vidne, blev utgytt, stod jeg mellem fariseerne og sadduseerne, og hopen blev også hos og samtykte i det og tok vare på klærne til innbyrdes uenig. 8 For sadduseerne sier at det ikke dem som slo ham ihjel. 21 Og han sa til mig: Dra ut! er nogen opstandelse, heller ikke nogen engel eller for jeg vil sende dig ut til hedningefolk langt borte. 22 ånd; men fariseerne lærer begge deler. 9 Nu blev det inntil dette ord hørte de på ham; men da løftet de da et stort skrik, og nogen skriftlærde av fariseernes sin røst og sa: Ta ham bort fra jorden! han burde flokk stod op og stred skarpt og sa: Vi finner intet ikke få leve! 23 Da de nu skrek og rev klærne av ondt hos dette menneske; om det nu var en ånd som sig og kastet støv op i luften, 24 bød den øverste talte til ham, eller en engel? 10 Da det nu opstod hovedsmann at han skulde føres inn i festningen, og stor strid, fryktet den øverste hovedsmann for at sa at han skulde forhøres under hudstrykning, forat Paulus skulde bli slitt i stykker av dem, og han bød han kunde få vite av hvad årsak de ropte så mot ham. Krigsfolket å gå ned og rive ham ut fra dem og føre 25 Men da de nu hadde bundet ham for å hudstryke ham inn i festningen. 11 Men natten etter stod Herren ham, sa Paulus til hovedsmannen, som stod hos: Har for ham og sa: Vær frimodig! likesom du vidnet om I lov til å hudstryke en romersk borger og det uten mig i Jerusalem, således skal du også vidne i Rom. dom? 26 Da hovedsmannen hørte dette, gikk han til 12 Men da det var blitt dag, la jødene sig sammen den øverste hovedsmann og meldte det, og sa: Hvad mot ham, og forbannet sig på at de hverken vilde er det du er i ferd med å gjøre? dette menneske er jo ete eller drikke før de hadde drept Paulus. 13 Det romersk borger. 27 Den øverste hovedsmann gikk da var mere enn fifti som således sammensvor sig, 14 bort til ham og sa: Si mig: Er du romersk borger? og de gikk til yppersteprestene og de eldste og sa: Han svarte: Ja. 28 Den øverste hovedsmann sa: Jeg Vi har forbannet oss på at vi ikke vil smake mat før har kjøpt denne borgerrett for mange penger. Men vi har drept Paulus; 15 nu må da I sammen med Paulus svarte: Men jeg er endog født til den. 29 Da rådet la den øverste hovedsmann vite at han skal gikk de straks fra ham de som skulde ha forhørt ham. føre ham ned til eder, som om I nøiere vilde prøve Men da den øverste hovedsmann fikk vite at han hans sak; så holder vi oss ferdige til å drepe ham før var romersk borger, blev også han redd, fordi han han nå frem. 16 Men Paulus' søstersønn fikk høre hadde bundet ham. 30 Men da han næste dag vilde om dette hemmelige råd, og han kom og gikk inn i ha visshet om hvad jødene hadde å klage på ham, festningen og fortalte Paulus det. 17 Paulus kalte løste han ham, og bød at yppersteprestene og hele en av hovedsmennene til sig og sa: Før denne unge rådet skulde komme sammen. Og han førte Paulus ned og stilte ham frem for dem.

23 Da så Paulus fast på rådet og sa: Brødre! med all god samvittighet har jeg ført mitt levnet for Gud inntil denne dag. 2 Ypperstepresten Ananias bød da dem som stod der, å slå ham på munnen. 3 Da sa Paulus til ham: Gud skal slå dig, du kalkede vegg! Og du sitter her for å dømme mig etter loven, og du bryter loven ved å byde at de skal slå mig? 4 De som stod der, sa da: Skjeller du ut Guds yppersteprest? 5 Og Paulus sa: Jeg visste ikke, brødre, at det var ypperstepresten; det står jo skrevet: Mot en høvding blandt ditt folk skal du ikke bruke ukvensord. 6 Da nu Paulus visste at den ene del av dem var

skal love det. **22** Den øverste hovedsmann lot da den unge mann gå og bød ham: Du må ikke si til nogen at du har latt mig få vite dette. **23** Og han kalte til sig to hovedsmennene og sa: La to hundre stridsmenn av hovedsmennene og sa: La to hundre skyttere, fra den tredje time på natten! og holde sig ferdige til å dra til Cesarea, og sytti hestfolk bød han til sig, ham med makt og vold ut av våre hender, og han kan og to hundre skulde gjøre hester i stand, forat de kunde la Paulus ride på dem og føre ham sikkert frem til landshøvdingen Feliks. **25** Og han skrev et brev med dette innhold: **26** Klaudius Lysias hilser den mektige landshøvding Feliks. **27** Denne mann, som var grepet av jødene og nær ved å bli drept av dem, fridde jeg ut; jeg kom til med krigsfolket, etterat jeg hadde fått vite at han var romersk borger; **28** og ham fridde jeg ut; jeg kom til med krigsfolket, etterat jeg hadde fått vite at han var romersk borger; **29** Jeg fant ham svarte, da han kunde tale: Da jeg vet at du i mange år har vært en eftersom du kan få viisset for at det ikke er mere ham fridde jeg ut; jeg kom til med krigsfolket, etterat jeg hadde fått vite at han var romersk borger; **30** Sekt-lære, tjener jeg så mine fedres Gud at jeg tror alt Men da det nu er blitt meldt mig at de vil gjøre et overfall på mannen, sender jeg ham uten ophold til ham om natten til Antipatris, **32** og dagen etter lot ham om natten til Antipatris, **33** De kom da til Cesarea og begynte på klagen imot ham og sa: **3** Da vi har dig å takke for megen fred, og da ved din omsorg forbedringer i alle måter og på alle steder blir dette folk til del, så skjønner vi på dette, mektigste Feliks, med all takksigelse. **4** Men forat jeg ikke skal hørte dig for lenge, ber jeg dig at du etter din mildhet vil høre på nogen få ord av oss. **5** For vi har funnet at denne mann er en pest og en opvigler blandt alle jøder rundt om i verden og en leder for nasareernes sekt; **6** han har endog søkt å vanhellige templet. Vi grep ham derfor og vilde dømme ham etter vår lov; **7** men Lysias, den øverste hovedsmann, kom til og tok ham med makt og vold ut av våre hender, **8** og han bød hans anklagere å komme til dig; og av ham kan du selv, om du gransker saken, få kunnskap om alt det som vi fører klagemål imot ham for. **9** Men også de kunde la Paulus ride på dem og føre ham sikkert jødene holdt med ham og sa at så var det. **10** Men frem til landshøvdingen gav ham et tegn at Paulus svarte, da landshøvdingen gav ham et tegn at han kunde tale: Da jeg vet at du i mange år har vært dommer for dette folk, fører jeg frimodig mitt forsvar, tilbede. **12** Og hverken i templet eller i synagogene da jeg vilde vite hvad det var de hadde å klage på eller omkring i byen har de funnet at jeg talte til nogen ham, førte jeg ham ned for deres råd. **13** Jeg fant ham skyldig til død eller fengsel. **14** Men det vedgår ham som gjorde ham skyldig til død eller fengsel. **15** Og har overfall på mannen, sender jeg ham uten ophold til ham om natten til Antipatris, **17** Da nu flere år var gått, kom jeg for å føre milde de hestfolket dra videre med ham og vendte selv tilbake til festningen. **18** Og under dette fant tilbake til festningen. **19** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **20** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **21** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **22** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **23** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **24** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **25** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **26** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **27** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **28** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **29** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **30** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen.

24 Fem dager etter kom ypperstestren Ananias der ned med nogen av de eldste og en taler, Tertullus; disse fremførte sin klage imot Paulus for landshøvdingen. **2** Han blev da kalt frem, og Tertullus begynte på klagen imot ham og sa: **3** Da vi har dig for at du etter din mildhet vil høre på nogen få ord av oss. **5** For vi har funnet at denne mann er en pest og en opvigler blandt alle jøder rundt om i verden og en leder for nasareernes

for at du etter din mildhet vil høre på nogen få ord av oss. **5** For vi har funnet at denne mann er en pest og en opvigler blandt alle jøder rundt om i verden og en leder for nasareernes sekt; **6** han har endog søkt å vanhellige templet. Vi grep ham derfor og vilde dømme ham etter vår lov; **7** men Lysias, den øverste hovedsmann, kom til og tok ham med makt og vold ut av våre hender, **8** og han bød hans anklagere å komme til dig; og av ham kan du selv, om du gransker saken, få kunnskap om alt det som vi fører klagemål imot ham for. **9** Men også de kunde la Paulus ride på dem og føre ham sikkert jødene holdt med ham og sa at så var det. **10** Men frem til landshøvdingen gav ham et tegn at Paulus svarte, da landshøvdingen gav ham et tegn at han kunde tale: Da jeg vet at du i mange år har vært dommer for dette folk, fører jeg frimodig mitt forsvar, tilbede. **12** Og hverken i templet eller i synagogene da jeg vilde vite hvad det var de hadde å klage på eller omkring i byen har de funnet at jeg talte til nogen ham, førte jeg ham ned for deres råd. **13** Jeg fant ham skyldig til død eller fengsel. **14** Men det vedgår ham som gjorde ham skyldig til død eller fengsel. **15** Og har overfall på mannen, sender jeg ham uten ophold til ham om natten til Antipatris, **17** Da nu flere år var gått, kom jeg for å føre milde de hestfolket dra videre med ham og vendte selv tilbake til festningen. **18** Og under dette fant tilbake til festningen. **19** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **20** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **21** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **22** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **23** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **24** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **25** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **26** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **27** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **28** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **29** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen. **30** De kom da til Cesarea og tilbake til festningen.

26 Han håpet også på at han skulle få penger av Paulus; derfor sendte han også oftere bud etter ham og talte med ham. **27** Da to år var omme, fikk Feliks til ettermann Porcius Festus, og da Feliks gjerne vilde vinne takk av jødene, lot han Paulus bundet etter sig.

25 Da nu Festus hadde tiltrådt landshøvdingembedet, drog han tre dager derefter op til Jerusalem fra Cesarea. **2** Yppersteprestene og jødernes første menn førte da klage hos ham mot Paulus og kom frem med en bønn til ham; **3** med ondt i sinne mot Paulus utbad de sig den nåde at han vilde la ham hente til Jerusalem; for de lå på luf for å slå ham ihjel på veien. **4** Men Festus svarte da at Paulus blev holdt i varetektslager i Cesarea, og at han selv snart ville dra dit; **5** de altså av eder, sa han, som har myndighet til det, kan jo dra ned med mig, om det er noget i veien med dennemann, og fremføre sin klage imot ham. **6** Efterat han nu hadde vært bare åtte eller ti dager hos dem, drog han ned til Cesarea; dagen efter satte han sig på sitt dommersete og bød at Paulus skulle føres frem. **7** Da han var kommet, stilte de jøder som var kommet fra Jerusalem, sig rundt omkring ham og førte mange svære klager imot ham; men de var ikke i stand til å bevise dem, **8** da Paulus forsvarer sig og sa: Hverken mot jødernes lov eller mot templet eller mot keiseren har jeg syndet i noget stykke. **9** Men da Festus gjerne vilde vinne takk av jødene, svarte han Paulus og sa: Er du villig til å dra op til Jerusalem og der få dom av mig i denne sak? **10** Da sa Paulus: Jeg står for keiserens domstol, og der er det min rett å dømmes. Mot jødene har jeg ingen urett gjort, som også du godt vet. **11** Har jeg urett, og har jeg gjort noe som fortjener døden, da ber jeg mig ikke fri for å dø; men er det ikke noe i det som disse fører klagemål imot mig for, da kan ingen overgi mig til dem bare for å gjøre dem til lags; jeg innanker min sak for keiseren. **12** Festus talte da med sitt råd, og sa så: For keiseren har du innanket din sak; til keiseren skal du fare. **13** Men da nogen dager var til ende, kom kong Agrippa og Berenike til Cesarea for å hilse på Festus. **14** Da de nu hadde vært der i flere dager, fortalte Festus kongen om Paulus og sa: Her er en mann, etterlatt av Feliks som fange; **15** da jeg kom til Jerusalem, førte yppersteprestene og jødernes eldste klage imot ham og bad om straff over ham. **16** Jeg svarte dem da at det ikke er sedvane hos

romerne å utslevere et menneske for å gjøre nogen til lags; men den som klagen gjelder, må først stilles frem for sine anklagere og få adgang til å forsvara seg mot klagemålet. **17** Da de så var kommet sammen her, utsatte jeg ikke saken, men satte meg næste dag på dommersetet og bød at mannen skulle føres frem.

18 Men da anklagene stod omkring ham, fremførte de ikke nogen klage for slik som jeg hadde tenkt; **19** men de hadde nogen stridsspørsmål med ham om sin egen gudsdyrkelse og om en ved navn Jesus, som var død, men som Paulus sa var i live. **20** Da jeg nu var rådvillig og ikke visste hvorledes denne sak burde undersøkes, spurte jeg om han ville reise til Jerusalem og der få dom i saken. **21** Men da Paulus innanket sin sak for å bli holdt i varetektslager til dom, bød jeg at han skulle holdes i varetektslager inntil jeg kan sende ham til keiseren. **22** Agrippa sa da til Festus: Jeg vilde også gjerne høre dennemann. Han svarte: Imorgen skal du få høre ham. **23** Dagen etter kom da Agrippa og Berenike med stor prakt og gikk inn i salen sammen med de øverste hovedsmenn og de gjæveste menn i byen, og på Festus' bud blev Paulus ført frem. **24** Festus sier da: Kong Agrippa og alle I menn som her er samlet med oss! Her ser I den om hvem hele jødernes hop søkte mig både i Jerusalem og her, og ropte på at han ikke burde få leve lenger. **25** Men da jeg kom etter at han ikke har gjort noe som fortjener døden, og da han også selv innanket sin sak for keiseren, satte jeg mig fore å sende ham dit. **26** Noget pålitelig å skrive til min herre om ham har jeg ikke; derfor førte jeg ham frem for eder, og mest for dig, kong Agrippa, forat jeg kan ha noe å skrive når han er blitt forhørt. **27** For det tykkes mig meningsløst, når jeg sender en fange, da ikke å gi opplysning om klagene mot ham.

26 Agrippa sa da til Paulus: Du har lov til å tale om dig selv. Da strakte Paulus sin hånd ut og sa til sitt forsvar: **2** Mot alt det som jøder anklager mig for, kong Agrippa, akter jeg mig lykkelig at jeg idag skal forsvara mig for dig, **3** for du kjenner best alle skikker og spørsmål iblandt jødene; derfor ber jeg dig at du vil høre tålmodig på mig. **4** Mitt liv fra ungdommen av, som jeg fra første stund har levd iblandt mitt folk og i Jerusalem, kjenner alle jøder, **5** da de forut vet om mig, like fra først av, om de bare vil komme frem med sitt vidnesbyrd, at jeg levde etter det strengeste

parti av vår gudsdyrkelse, som fariseer. 6 Og nu står jeg her og skal dømmes for håp på det løfte som av Gud er gitt fedrene, 7 det som vårt tolvstammeunder uavlateilig gudstjeneste natt og dag håper å vinne frem til; for dette håp tiltales jeg av jøder, taler jeg også omkring i Jerusalem, og både kastet mange av de hellige i fengsel, etterat jeg hadde fått fullmakt av yppersteprestene, og når de skulde slås ihjel, gav jeg min stemme til det, 11 og omkring i alle synagogene tvang jeg dem ofte ved straff til å spotte, og jeg raste enn mere mot dem og forfulgte dem like til de utenlandske byer. 12 Under dette drog jeg da også til Damaskus med makt og myndighet fra yppersteprestene; 13 og midt på dagen så jeg på veien, konge, et lys fra himmelen, klarere enn solen, stråle omkring mig og dem som reiste med mig, 14 og da vi alle falt til jorden, hørte jeg en røst si til mig på det hebraiske mål: Saul! Saul! hvorfor forfølger du mig? det blir hårdt for dig å stampe mot brodden. 15 Jeg sa da: Hvem er du, Herre? Og Herren sa: Jeg er Jesus, han som du forfølger. 16 Men reis dig op og stå på dine føtter! for derfor åpenbarte jeg mig for dig: for å utkåre dig til tjener og vidne både om det som du har sett, og om det for hvil skyld jeg vil åpenbare mig for dig, 17 idet jeg frir dig ut fra folket og hedningene, som jeg sender dig til 18 for å oplate deres øine, så de kan vende sig fra mørke til lys og fra Satans makt til Gud, forat de kan få syndenes forlatelse og arvelodd blandt dem som er helliget ved troen på mig. 19 Derfor, kong Agrippa, blev jeg ikke ulydig mot det himmelske syn; 20 men både for dem i Damaskus først og for Jerusalem og i hele Judeas land og for hedningene forkynte jeg at de skulde omvende sig og komme tilbake til Gud og gjøre gjerninger som er omvendelsen verdige. 21 For disse tings skyld grep nogen jøder mig i templet og sökte å slå mig ihjel. 22 Så har jeg da fått hjelp fra Gud og står til denne dag og vidner både for liten og for stor, idet jeg ikke sier noget annet enn hvad profetene og Moses har sagt skulde skje: 23 at Messias skulde lide, og at han som den første av de dødes opstandelse skulde forkyne lys for folket og for hedningene. 24 Men da han forsvarer sig således, sier Festus med høi røst:

Du er vanvittig, Paulus! din megen lærdom driver dig til vanvidd. 25 Men han sier: Jeg er ikke vanvittig, men jeg taler sanne og sindige folk under uavlateilig gudstjeneste natt og dag håper ord. 26 For kongen kjenner til disse ting, og til ham av dette er ukjent for ham; dette er jo ikke skjedd i en avkrok. 27 Tror du, kong Agrippa, profetene? jeg burde gjøre meget imot Jesu, nasareerens navn; Jeg vet at du tror. 28 Men Agrippa sa til Paulus: Det mangler lite i at du overtaler mig til å bli en kristen. 29 Paulus sa da: Jeg vilde ønske til Gud, enten det mangler lite eller meget, at ikke alene du, men også landshøvdingen og Berenike og de som satt der med dem dem, 31 og de gikk til side og talte med hverandre og sa: Denne mann gjør ikke noget som fortjener død eller lenker. 32 Og Agrippa sa til Festus: Denne mann kunde være løslatt, om han ikke hadde innanket sin sak for keiseren.

27 Da det nu var avgjort at vi skulde seile avsted til Italia, overgav de både Paulus og nogen andre fanger til en hovedsmann ved navn Julius ved den keiserlige hærdeling. 2 Vi gikk da ombord på et skib fra Adramyttium som skulde seile til stedene langs Asia-landet, og så før vi ut; Aristarkus, en makedonier fra Tessalonika, var med oss. 3 Den annen dag løp vi inn til Sidon, og Julius, som var menneskekjærlig mot Paulus, gav ham lov til å gå til sine venner og nyte godt av deres omsorg. 4 Derfra før vi videre og seilte inn under Kypern, fordi vinden var imot, 5 og etterat vi hadde seilt over havet ved Kilikia og Pamfylia, kom vi til Myra i Lykia. 6 Der fant hovedsmannen et skib fra Aleksandria som skulde til Italia, og han førte oss ombord på det. 7 I mange dager gikk det nu smått med seilingen, og vi vant med nød og neppe frem mot Knidus; da vinden var imot, holdt vi ned under Kreta ved Salmone, 8 og det var så vidt vi kom der forbi og nådde frem til et sted som kalles Godhavn, nær ved en by Lasea. 9 Da nu en lang tid var gått, og det allerede var farlig å ferdes på sjøen, fordi det alt var over fasten, advarte Paulus dem og sa: 10 I menn! jeg ser at sjøferden vil være et vågestykke og medføre stor skade, ikke bare for ladning og skib, men også for vårt liv. 11 Men hovedsmannen satte mere lit til styrmannen og skipperen enn til det som Paulus sa. 12 Og da havnen var uhøvelig til

vinterleie, blev de fleste enige om at de skulde fare ut bad Paulus alle ta føde til sig, og han sa: Dette er også derfra, om de måskje kunde vinne frem og ta nu den fjortende dag at I venter og lar være å ete vinterhavn i Føniks, en havn på Kreta, som vender og ikke tar noget til eder. 34 Derfor ber jeg eder ta mot sydvest og nordvest. 13 Da det nu blåste en svak føde til eder; dette hører med til eders redning; for sønnen vind, tenkte de at de kunde fullføre sitt forsett; det skal ikke falle et hår av hodet på nogen iblandt de lettet da, og seilte nær land langsmed Kreta. 14 eder. 35 Da han hadde sagt dette, tok han et brød, Men ikke lenge etter kom en hvirvelwind som kalles takket Gud for alles øine og brøt det og begynte å eurakylon, og kastet sig mot øen; 15 da skibet blev ete; 36 da blev de alle frimodige og tok føde til sig grep av den og ikke kunde holde sig op mot vinden, de også. 37 Vi var i alt to hundre og seks og sytti gav vi det op og lot oss drive. 16 Vi løp da under en sjeler på skibet. 38 Og da de var blitt mette, lettet liten ø som kalles Klauda, og det var med nød at vi de skibet ved å kaste levnetsmidlene i havet. 39 Da fikk berget båten; 17 da de hadde fått den ombord, det nu blev dag, kjente de ikke landet, men de blev grep de til nødhjelp og slo taug om skibet. Og da de var en vik som hadde en strand; der bestemte de fryktet for å drive ned på Syrten, firte de seilet ned, og sig til å sette skibet på land om det var mulig. 40 De drev således. 18 Da vi nu led meget ondt av været, kappet da ankerne og lot dem falle i havet, og løste kastet de næste dag ladningen overbord, 19 og den tillike de taug som de hadde surret rorene med; så tredje dag kastet vi med egne hender skibets redskap heiste de seilet for vinden og holdt ned på stranden. i sjøen. 20 Da nu hverken sol eller stjerner lot sig se 41 Men de drev inn på en grunn som hadde dypt på flere dager, og et svært uvær var over oss, var det hav på begge sider; her støtte de på med skibet, og fra nu av forbi med alt håp om redning. 21 Og da de forsikret løp sig fast og stod urørlig, men akterskipet ikke hadde fått mat på lenge, stod Paulus frem midt blev sønderslått av brenningene. 42 Krigsfolket vilde iblandt dem og sa: I menn! I burde ha lydt mitt råd og nu drepe fangene, forat ikke nogen av dem skulde ikke faret ut fra Kreta, så I hadde spart eder for dette svømme bort og rømme; 43 men hovedsmannen, vågestykke og denne skade. 22 Og nu ber jeg eder som vilde frelse Paulus, hindret dem i deres råd, og være ved godt mot; for ingen sjel iblandt eder skal bød at de som kunde svømme, skulde først kaste forgå, men bare skibet. 23 For i denne natt stod for sig ut og komme i land, 44 og så de andre, dels på mig en engel fra den Gud som jeg tilhører, som jeg planker, dels på stykker av skibet. Og på denne vis også tjener, og sa: 24 Frykt ikke, Paulus! du skal stå gikk det så at alle berget sig i land.

28 Da vi nu hadde berget oss, fikk vi vite at øen hette Malta. 2 De innfødte viste ikke liten menneskekjærlighet mot oss; de tendte op en ild og tok sig av oss alle sammen, da det hadde begynt å regne og var kaldt. 3 Men da Paulus sanket sammen en hop tørre kvister og kastet dem på ilden, krøp en orm ut på grunn av heten og bet sig fast i hans hånd. 4 Da nu de innfødte så dyret henge ved hans hånd, sa de til hverandre: Dette menneske er visselig en morder, som den hevnende rettferdighet ikke gir lov til å leve, skjønt han er berget fra havet. 5 Han rystet da dyret av sig inn i ilden, og hadde intet mén av det; 6 men de ventet på at han skulle hvonne eller falle død om med det samme. Da de nu ventet lengre, og så at han ikke hadde noget ondt av det, kom de på andre tanker, og sa at han var en gud. 7 Men nær ved dette sted hadde den første mann på øen, ved navn Publius, en gård; han tok imot oss

og viste oss vennlig gjestfrihet i tre dager. 8 Og det var vantro. 25 De gikk da fra hverandre i uenighet, traff sig så at Publius' far lå meget syk av feber og idet Paulus sa det ene ord: Rettelig talte den Hellige blodgang; Paulus gikk da inn til ham og bad og la Ånd ved profeten Esaias til eders fedre da han sa: 26 hendene på ham og helbredet ham. 9 Men da dette Gå til dette folk og si: I skal høre og høre og ikke hadde hendt, kom også de andre der på øen som forstå, og se og se og ikke skjelne; 27 for dette folks hadde sykdommer, og blev helbredet. 10 De viste oss hjerte er sløvet, og med ørene hører de tungt, og sine også stor ære, og da vi fór derfra, førte de ombord i øine lukker de, forat de ikke skal se med øinene og skibet det vi kunde ha bruk for. 11 Da nu tre måneder høre med ørene og forstå med hjertet og omvende var gått, før vi derfra på et skib fra Aleksandria som sig, så jeg kunde få læge dem. 28 Så være det eder hadde hatt vinterleie ved øen og hadde tvillingene til da vitterlig at denne Guds frelse er blitt utsendt til merke; 12 og vi løp inn til Syrakus og blev der i tre hedningene; hos dem skal den også finne øre. 29 Og dager; 13 og etterat vi derfra hadde seilt rundt kysten, da han hadde sagt dette, gikk jødene bort og hadde kom vi til Regium. Dagen efter blev det sønnenwind, et skarpt ordskifte innbyrdes. 30 Han blev da to fulle så vi etter to dagers fart kom til Puteoli. 14 Der fant år i sitt leide herberge, og tok imot alle som kom til vi brødre, og de bad oss bli syv dager hos dem; og ham, 31 og han forkynnte Guds rike og lærte om den så kom vi til Rom. 15 Og da brødrerne der fikk høre Herre Jesus med all frimodighet, uten hindring.

om oss, gikk de oss i møte derfra til Forum Appii og Tres Tabernæ; da Paulus så dem, takket han Gud og fattet mot. 16 Da vi nu var kommet til Rom, overgav hovedsmannen fangene til høvdingen for livvakten; men Paulus fikk lov til å bo for sig selv sammen med den stridsmann som holdt vakt over ham. 17 Og da tre dager var gått, skjedde det at han kalte sammen de første menn blandt jødene der i byen, og da de var kommet sammen, sa han til dem: Mine brødre! jeg som ikke har gjort noget imot vårt folk eller våre fedres skikker, blev fra Jerusalem av overgitt som fange i romernes hender; 18 da de hadde forhørt mig, vilde de late mig løs, fordi det ikke var nogen døds-sak mot mig. 19 Men da jødene satte sig imot det, blev jeg nødt til å innanke min sak for keiseren, men ikke som om jeg hadde noget klagemål imot mitt folk. 20 Av denne årsak har jeg da bedt eder hit for å få se eder og tale med eder; for det er for Israels håps skyld jeg bærer denne lenke. 21 De sa da til ham: Hverken har vi fått noget brev om dig fra Judea, heller ikke er nogen av brødrerne kommet og har meldt eller sagt noget ondt om dig. 22 Men vi vil gjerne få høre av dig hvad du mener; for om denne sekt er det oss vitterlig at den allested finner motsigelse. 23 Efterat de da hadde avtalt en dag med ham, kom de i større mengde til ham i hans herberge; han la da ut for dem, idet han vidnet om Guds rike og søkte å overbevise dem om Jesus ut av Mose lov og profetene, fra årlig morgen til aften silde. 24 Og nogen blev overbevist ved det han sa, men andre

Romerne

1 Paulus, Jesu Kristi tjener, kalt til apostel, utkåret til å forkynne Guds evangelium, 2 som han forut lovte ved sine profeter i hellige skrifter, 3 om hans Sønn, som etter kjødet er kommet av Davids ætt, 4 som etter hellighets ånd er godtgjort å være Guds veldige Sønn ved opstandelsen fra de døde, Jesus Kristus, vår Herre, 5 ved hvem vi fikk nåde og apostolemede for å virke troens lydighet blandt alle hedningefolkene til hans navns ære, 6 blandt hvilke også I er kalt til Jesus Kristus 7 - til alle Guds elskede, kalte, hellige som er i Rom: Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus! 8 Først takker jeg min Gud ved Jesus Kristus for eder alle, fordi eders tro er navnkundig i hele verden. 9 For Gud, som jeg tjener i min ånd i hans Sønns evangelium, er mitt vidne hvor uavlatelig jeg kommer eder i hu, 10 idet jeg alltid i mine bønner beder om at jeg dog endelig engang ved Guds vilje må få lykke til å komme til eder. 11 For jeg lenges etter å se eder, så jeg kunde la eder få del med mig i nogen åndelig nådegave, forat I kunde styrkes, 12 det vil si at jeg hos eder kunde vederkveges sammen med eder ved den felles tro, eders og min. 13 Og jeg vil ikke, brødre, at I skal være uvitende om at jeg ofte har satt mig fore å komme til eder - men jeg er blitt hindret inntil nu - forat jeg kunde ha nogen frukt også blandt eder likesom blandt de andre hedningefolk. 14 Jeg står i gjeld både til grekere og til barbarer, både til vise og uvise; 15 således er jeg for min del villig til å forkynne evangeliet også for eder i Rom. 16 For jeg skammer mig ikke ved evangeliet; for det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, både for jøde først og så for greker; 17 for i det åpenbare Guds rettferdighet av tro til tro, som skrevet er: Den rettferdige, ved tro skal han leve. 18 For Guds vrede åpenbares fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker som holder sannheten nede i urettferdighet; 19 for det som en kan vite om Gud, ligger åpent for dem, for Gud har åpenbaret dem det. 20 For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, er synlig fra verdens skapelse av, idet det kjennes av hans gjerninger, forat de skal være uten undskyldning, (aidios g126) 21 fordi de, enda de kjente Gud, dog ikke æret eller takket ham som Gud, men blev dårlige i sine tanker, og deres uforstandige hjerte blev formørket. 22 Mens de gjorde sig til av å være vise, blev de dårer, 23 og byttet den uforgjengelige Guds herlighet bort mot et billede, en avbildning av et forgjengelig menneske og av fugler og av firføtte dyr og av krypdyr. 24 Derfor overgav også Gud dem i deres hjerters lyster til urenhet, til å vanære sine legemer sig imellem, 25 de som byttet Guds sannhet bort mot løgn og æret og dyrket skapningen fremfor skaperen, han som er velsignet i evighet. Amen. (aiōn g165) 26 Derfor overgav Gud dem til skammelige lyster; for både deres kvinner forvendte den naturlige bruk til den unaturlige, 27 og på samme vis forlot også mennene den naturlige bruk av kvinnene og brente i sin lust etter hverandre, så at menn drev skjenselsverk med menn, og fikk på sig selv det vvederlag for sin forvillelse som rett var. 28 Og likesom de ikke brydde sig om å eie Gud i kunnskap, så overgav Gud dem til et sinn som intet duer, så de gjorde det usømmelige: 29 fulle av all urettferdighet, vanart, havesyke, ondskap; fulle av avind, mord, trette, svik, list; 30 øretutere, baktalere, gudsforhatte, voldsmenn, overmodige, storhertigere, opfinsomme til ondt; ulydige mot foreldre, 31 uforstandige, upålitelige, ukjærlige, ubarmhjertige; 32 slike som godt kjenner Guds dom at de som gjør sådant, fortjener døden, og dog ikke bare gjør det, men endog holder med dem som gjør det.

2 Derfor er du uten undskyldning, menneske, hvem du enn er som dømmer. For idet du dømmer din næste, fordømmer du dig selv; for du gjør det samme, du som dog dømmer; 2 men vi vet at Guds dom, som sannhet byder, er over dem som gjør slikt. 3 Men mener du det, du menneske, du som dømmer dem som gjør slikt, og selv gjør det, at du skal undfly Guds dom? 4 Eller forakter du hans godhets og tålmodigs og langmodigs rikdom, og vet ikke at Guds godhet driver dig til omvendelse? 5 Ved din hårdhet og ditt ubotferdige hjerte ophoper du dig vrede på vredens dag, den dag da Guds rettferdige dom åpenbares, 6 han som skal betale enhver etter hans gjerninger: 7 dem som med utholdenhets i god gjerning søker herlighet og ære og uforgjengelighet, skal han gi evig liv, (aiōnios g166) 8 men dem som er gjenstridige og ulydige mot sannheten, men lydige mot urettferdigheten, dem skal times vrede og harme. 9 Trengsel og angst skal

komme over hver menneskesjel som gjør det onde, For hvorledes er det? om somme var utro, skulde både jøde først og så greker; **10** men herlighet og ære da deres utsøkspak gjøre Guds troskap til intet? **4** og fred skal times hver den som gjør det gode, både Langt derifra! la det stå fast at Gud er sanndru, men jøde først og så greker. **11** For Gud gjør ikke forskjell hvert menneske en løgner, som skrevet er: At du på folk: **12** alle som syndet uten loven, skal også gå må kjennes rettferdig i dine ord og vinne når du fortapt uten loven, og alle som syndet under loven, fører din sak. **5** Men dersom vår urettferdighet viser skal dømmes ved loven; **13** for ikke de som hører Guds rettferdighet, hvad skal vi da si? Er vel Gud loven, er rettferdige for Gud, men de som gjør etter urettferdig når han fører sin vrede over oss? Jeg loven, skal bli rettferdigjort. **14** For når hedningene, taler på menneskelig vis. **6** Langt derifra! hvorledes som ikke har loven, av naturen gjør det loven byder, kunde Gud da dømme verden? **7** Ja, men dersom da er disse, som dog ikke har loven, sig selv en lov; Guds sanndruhet ved min løgn åpenbarte sig rikelig **15** de viser at lovens gjerning er skrevet i deres hjerter, til hans ære, hvorfor blir da jeg enda dømt som en idet også deres samvittighet gir sitt vidnesbyrd, og synder? **8** Og skal vi da ikke - som vi spottes for, deres tanker innbyrdes anklager eller også forsvarer og som nogen sier at vi lærer - gjøre det onde forat dem - **16** på den dag da Gud skal dømme det skjulte det gode kan komme derav? Rettferdig er den dom hos menneskene etter mitt evangelium ved Jesus som treffer slike. **9** Hvad da? har vi nogen fordel? Kristus. **17** Men om du kalles jøde og setter din lit Nei, aldeles ikke; vi har jo før anklaget både jøder og til loven og roser dig av Gud **18** og kjenner hans grekere for at de alle sammen er under synd, **10** som vilje og dømmer om de forskjellige ting, idet du lærer skrevet er: Det finnes ikke en rettferdig, enn ikke en; av loven, **19** og trøster dig til å være en veiviser for **11** det finnes ikke en som er forstandig; det finnes blinde, et lys for dem som er i mørke, **20** en opdrager ikke en som søker Gud; **12** alle er avveket; alle til for dårer, en lærer for umyndige, da du har den rette hope er de blitt uduelige; det finnes ikke nogen som form for kunnskap og sannhet i loven: **21** du som gjør godt, det finnes ikke en eneste. **13** Deres strupe altså lærer en annen, lærer du ikke dig selv? du som er en åpnet grav; med sine tunger gjorde de svik, preker at en ikke skal stjele, stjeler du? **22** du som ormegift er under deres leber. **14** Deres munn er full sier at en ikke skal drive hor, driver du hor? du som av forbannelse og bitterhet. **15** Deres føtter er snare har motbydelighet for avgudene, raner du avgudenes til å utøse blod; **16** ødeleggelse og usælhet er det på templer? **23** Du som roser dig av loven, du vanærer deres veier, **17** og freds vei kjenner de ikke. **18** Det er Gud ved å bryte loven! **24** For for eders skyld spottes ikke guds frykt for deres øine. **19** Men vi vet at alt det Guds navn blandt hedningene, som skrevet er. **25** som loven sier, det taler den til dem som har loven, For omskjærelsen har vel sin nytte om du holder forat hver munn skal lukkes og hele verden bli skyldig loven; men er du en lov-bryter, da er din omskjærelse for Gud, **20** siden intet kjød blir rettferdigjort for ham blitt til forhud. **26** Om altså den uomskårne holder ved lov-gjerninger; for ved loven kommer syndens lovens bud, skal da ikke hans forhud bli regnet som erkjennelse. **21** Men nu er Guds rettferdighet, som omskjærelse? **27** Og den av naturen uomskårne som loven og profetene vidner om, åpenbaret uten loven, oppfyller loven, skal dømme dig, du som med bokstav **22** det vil si Guds rettferdighet ved troen på Jesus og omskjærelse er en lov-bryter. **28** For ikke den er Kristus for alle og over alle som tror. For det er ingen jøde som er det i det åpenbare; heller ikke er det forskjell; **23** alle har syndet og fattes Guds ære, **24** omskjærelse som skjer i det åpenbare, på kjøttet; **29** og de blir rettferdigjort uforskyldt av hans nåde ved men den som er jøde i det skjulte, han er jøde, og forløsningen i Kristus Jesus, **25** som Gud stilte til skue omskjærelsen er hjertets omskjærelse i Ånden, ikke i hans blod, som en nådestol ved troen, for å vise sin bokstaven; en sådan har sin ros, ikke av mennesker, rettferdighet, fordi han i sin langmodighet hadde båret men av Gud.

over med de synder som før var gjort - **26** for å vise sin rettferdighet i den tid som nu er, så han kunde være rettferdig og gjøre den rettferdig som har troen på Jesus. **27** Hvor er så vår ros? Den er utelukket.

3 Hvad fortrin har da jøden? eller hvad gagn er det i omskjærelsen? **2** Meget i alle måter; først og fremst det at Guds ord blev dem betrodd. **3**

Ved hvilken lov? Gjerningenes? Nei, ved troens lov. hvem han trodde, han som gjør de døde levende og
28 For vi holder for at mennesket blir rettferdigjort nevner det som ikke er til, som om det var til. 18 Mot
ved troen, uten lov-gjerninger. 29 Eller er Gud bare håp trodde han med håp, forat han skulde bli mange
jøders Gud? er han ikke også hedninger? Jo, han folks far etter det som sagt var: Så skal din ætt bli; 19
er også hedninger, 30 så sant Gud er én, og han og uten å bli svak i troen så han på sitt eget legeme,
rettferdigjør de omskårne av troen og de uomskårne som var utlevd, han var næsten hundre år gammel,
ved troen. 31 Ophever vi da loven ved troen? Langt og på Saras utdødde morsliv; 20 på Guds løfte tvilte
derifra! vi stadfester loven.

4 Hvad skal vi da si at vår far Abraham har opnådd
etter kjødet? 2 For blev Abraham rettferdigjort
av gjerninger, da har han noget å rose sig av. Men
det har han ikke for Gud; 3 for hvad sier Skriften?
Abraham trodde Gud, og det blev regnet ham til
rettferdighet; 4 men den som har gjerninger, ham
tilregnes lønnen ikke av nåde, men som skyldighet;
5 den derimot som ikke har gjerninger, men tror på
ham som rettferdigjør den uguadelige, ham regnes
hans tro til rettferdighet. 6 Således priser også David
det menneske salig som Gud tilregner rettferdighet
uten gjerninger: 7 Salige er de hvis overtredelser
er forlatt, og hvis synder er skjult, 8 salig er den
mann som Herren ikke tilregner synd. 9 Gjelder oss også av våre trengsler, for vi vet at trengselen
nu denne saligprisning de omskårne, eller også de virker tålmodighet, 4 og tålmodigheten et prøvet sinn,
uomskårne? Vi sier jo at troen ble regnet Abraham til og det prøvede sinn håp, 5 og håpet gjør ikke til
rettferdighet; 10 hvorledes blev den da tilregnet ham? skamme, fordi Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter
da han var omskåret, eller da han hadde forhud? ved den Hellige Ånd, som er oss gitt. 6 For mens vi
Ikke da han var omskåret, men da han hadde forhud, ennu var skrøpelige, døde Kristus til fastsatt tid for
11 og han fikk omskjærelsens tegn som et segl på uguadelige. 7 For neppe vil nogen gå i døden for en
rettferdigheten ved den tro som han hadde da han rettferdig - for en som er god, kunde kanskje nogen
var uomskåret, forat han skulde være far til alle ta sig på å dø - 8 men Gud viser sin kjærlighet mot
de uomskårne som tror, så rettferdigheten kunde oss derved at Kristus døde for oss mens vi ennu var
tilregnes også dem, 12 og far til de omskårne som syndere. 9 Så meget mere skal vi da, efterat vi nu
ikke bare har omskjærelsen, men også vandrer i er rettferdigjort ved hans blod, ved ham bli frelst
fotsporene av den tro som vår far Abraham hadde fra vreden. 10 For så sant vi blev forlikt med Gud
da han var uomskåret. 13 For ikke ved loven fikk ved hans Sønns død da vi var fiender, så skal vi så
Abraham eller hans ætt det løfte at han skulde være meget mere bli frelst ved hans liv etterat vi er blitt
arving til verden, men ved troens rettferdighet. 14 For forlikt; 11 ja, ikke bare det, men vi roser oss også
dersom de som holder sig til loven, er arvinger, da er av Gud ved vår Herre Jesus Kristus, ved hvem vi
troen blitt unyttig, og løftet blitt til intet; 15 for loven nu har fått forlikelsen. 12 Derfor, likesom synden
virker vrede; men hvor det ikke er nogen lov, er det kom inn i verden ved ett menneske, og døden ved
heller ingen overtredelse. 16 Derfor fikk han løftet synden, og døden således trengte igjennem til alle
ved troen, forat det kunde være som en nåde, så mennesker, fordi de syndet alle - 13 for vel var det
løftet kunde stå fast for hele ætten, ikke bare for den synd i verden før loven, men synden tilregnes ikke
som har loven, men også for den som har Abrahams hvor det ingen lov er; 14 men allikevel hersket døden
tro, han som er far til oss alle 17 - som skrevet er: fra Adam til Moses også over dem som ikke hadde
Til mange folks far har jeg satt dig - for Guds åsyn, syndet i likhet med Adams overtredelse, han som

gav Gud æren 21 og var fullt viss på at det han hadde
lovt, det var han også mektig til å gjøre. 22 Derfor
blev det også regnet ham til rettferdighet. 23 Men
ikke bare for hans skyld er det skrevet at det blev
tilregnet ham, 24 men også for vår skyld, som det vil
bli tilregnet, vi som tror på ham som opvakte Jesus,
vår Herre, fra de døde, 25 han som blev gitt for våre
overtredelser og opreist til vår rettferdigjørelse.

5 Da vi nu altså er rettferdigjort av troen, har vi
fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus, 2 ved
hvem vi også har fått adgang ved troen til denne
nåde i hvilken vi står, og vi roser oss av håp om
Guds herlighet; 3 ja, ikke bare det, men vi roser
oss også av våre trengsler, for vi vet at trengselen
nu denne saligprisning de omskårne, eller også de virker tålmodighet, 4 og tålmodigheten et prøvet sinn,
uomskårne? Vi sier jo at troen ble regnet Abraham til og det prøvede sinn håp, 5 og håpet gjør ikke til
rettferdighet; 10 hvorledes blev den da tilregnet ham? skamme, fordi Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter
da han var omskåret, eller da han hadde forhud? ved den Hellige Ånd, som er oss gitt. 6 For mens vi
Ikke da han var omskåret, men da han hadde forhud, ennu var skrøpelige, døde Kristus til fastsatt tid for
11 og han fikk omskjærelsens tegn som et segl på uguadelige. 7 For neppe vil nogen gå i døden for en
rettferdigheten ved den tro som han hadde da han rettferdig - for en som er god, kunde kanskje nogen
var uomskåret, forat han skulde være far til alle ta sig på å dø - 8 men Gud viser sin kjærlighet mot
de uomskårne som tror, så rettferdigheten kunde oss derved at Kristus døde for oss mens vi ennu var
tilregnes også dem, 12 og far til de omskårne som syndere. 9 Så meget mere skal vi da, etterat vi nu
ikke bare har omskjærelsen, men også vandrer i er rettferdigjort ved hans blod, ved ham bli frelst
fotsporene av den tro som vår far Abraham hadde fra vreden. 10 For så sant vi blev forlikt med Gud
da han var uomskåret. 13 For ikke ved loven fikk ved hans Sønns død da vi var fiender, så skal vi så
Abraham eller hans ætt det løfte at han skulde være meget mere bli frelst ved hans liv etterat vi er blitt
arving til verden, men ved troens rettferdighet. 14 For forlikt; 11 ja, ikke bare det, men vi roser oss også
dersom de som holder sig til loven, er arvinger, da er av Gud ved vår Herre Jesus Kristus, ved hvem vi
troen blitt unyttig, og løftet blitt til intet; 15 for loven nu har fått forlikelsen. 12 Derfor, likesom synden
virker vrede; men hvor det ikke er nogen lov, er det kom inn i verden ved ett menneske, og døden ved
heller ingen overtredelse. 16 Derfor fikk han løftet synden, og døden således trengte igjennem til alle
ved troen, forat det kunde være som en nåde, så mennesker, fordi de syndet alle - 13 for vel var det
løftet kunde stå fast for hele ætten, ikke bare for den synd i verden før loven, men synden tilregnes ikke
som har loven, men også for den som har Abrahams hvor det ingen lov er; 14 men allikevel hersket døden
tro, han som er far til oss alle 17 - som skrevet er: fra Adam til Moses også over dem som ikke hadde
Til mange folks far har jeg satt dig - for Guds åsyn, syndet i likhet med Adams overtredelse, han som

er et forbillede på den som skulde komme. **15** Men by heller ikke eders lemmer frem for synden som ikke er det med nådegaven således som med fallet; urettferdighets våben, men by eder frem for Gud som for er de mange død ved den enes fall, da er meget de som av døde er blitt levende, og eders lemmer mere Guds nåde og gaven i det ene menneske Jesu som rettferdighets våben for Gud! **14** For synden skal Kristi nåde blitt overvettes rik for de mange. **16** Og ikke herske over eder; I er jo ikke under loven, men ikke er det med gaven således som det blev da én under nåden. **15** Hvad da? skal vi synde, siden vi syndet; for dommen blev til fordømmelse for éns ikke er under loven, men under nåden? Langt derifra! skyld, men nådegaven til frifinnelsesdom for mange **16** vet I ikke at når I byr eder frem for nogen som falls skyld. **17** For kom døden til å herske ved den ene tjenere til lydighet, da er I også tjenere under den på grunn av den enes fall, så skal meget mere de som I så lyder, enten det er under synden til død eller som får nådens og rettferdighets-gavens overvettes under lydigheten til rettferdighet? **17** Men Gud være rikdom, leve og herske ved den ene, Jesus Kristus. takk at I vel har vært syndens tjenere, men nu av **18** Altså: likesom éns fall blev til fordømmelse for alle hjertet er blitt lydige mot den lærdomsform som I er mennesker, således blev også éns rettferdige gjerning blitt overgitt til! **18** Men idet I er blitt frigjort fra synden, til livsens rettferdigjørelse for alle mennesker; **19** er I trådt i rettferdighetens tjeneste. **19** Jeg taler på for likesom de mange er blitt syndere ved det ene menneskelig vis for eders kjøds skrøpelighets skyld. menneskes ulydighet, så skal også de mange bli For likesom I bød eders lemmer frem som tjenere rettferdige ved den enes lydighet. **20** Men loven kom for urenheten og urettferdigheten til urettferdighet, til forat fallet skulde bli stort; men hvor synden blev således by nu eders lemmer frem som tjenere for rettferdigheten til helliggjørelse! **20** For dengang da hersket ved døden, så skulde også nåden herske I var syndens tjenere, var I fri fra rettferdigheten. ved rettferdighet til et evig liv ved Jesus Kristus, vår **21** Hvad frukt hadde I da dengang? Slik som I nu Herre. (aiōnios g166) skammer eder over; for utgangen på det er døden.

6 Hvad skal vi da si? skal vi holde ved i synden, forat nåden kan bli dess større? **2** Langt derifra! vi som er avdød fra synden, hvorledes skulde vi ennu leve i den? **3** Eller vet I ikke at alle vi som blev døpt til Kristus Jesus, blev døpt til hans død? **4** Vi blev

altså begravet med ham ved dåpen til døden, forat likesom Kristus blev opreist fra de døde ved Faderens herlighet, så skal også vi vandre i et nytt levnet. **5** For er vi blitt forenet med ham ved likheten med hans død, så skal vi også bli det ved likheten med hans opstandelse, **6** da vi jo vet dette at vårt gamle menneske blev korsfestet med ham forat synden; **7** for den som er død, er rettferdigjort fra synden. **8** Men er vi død med Kristus, da tror vi at vi også skal leve med ham, **9** fordi vi vet at efterat Kristus er opstanden fra de døde, dør han ikke mere; døden har ikke mere nogen makt over ham; **10** for sin død, den døde han én gang for synden, men sitt

7 Eller vet I ikke, brødre - jeg taler jo til slike som kjenner loven - at loven hersker over mennesket så lenge det lever? **2** Den gifte kvinne er jo ved loven bundet til sin mann så lenge han lever; men dersom mannen dør, er hun løst fra loven som bandt henne til mannen. **3** Derfor skal hun kalles en horkvinne om hun, mens mannen lever, ekter en annen mann; men legemet skulde bli til intet, så vi ikke mere skal tjene dersom mannen dør, er hun fri fra loven, så hun ikke synden; **7** for den som er død, er rettferdigjort fra synden, men levende for er død fra det som vi var fanget under, så vi tjener Gud i Kristus Jesus. **12** La derfor ikke synden herske i Åndens nye vesen, og ikke i bokstavens gamle i eders dødelige legeme, så I lyder dets lyster; **13** vesen. **7** Hvad skal vi da si? er loven synd? Langt

derifra! men jeg kjente ikke synden uten ved loven; attrå det som hører Ånden til. 6 For kjødets attrå er for begjærligheten kjente jeg ikke dersom ikke loven død, men Åndens attrå er liv og fred, 7 fordi kjødets hadde sagt: Du skal ikke begjære. 8 Men synden tok attrå er fiendskap mot Gud - for det er ikke Guds anledning av budet og virket alskens begjærlighet i lov lydig, kan heller ikke være det - 8 og de som mig; for uten lov er synden død. 9 Jeg levde en tid er i kjødet, kan ikke tekkes Gud. 9 Men I er ikke i uten lov; men da budet kom, blev synden levende kjødet, men i Ånden, såfremt Guds Ånd bor i eder; igjen, 10 jeg derimot døde; og budet, som var til liv, men har nogen ikke Kristi Ånd, da hører han ikke det blev funnet å være mig til død; 11 for synden tok ham til. 10 Men er Kristus i eder, da er vel legemet anledning av budet og dåret og drepte mig ved det. dødt på grunn av synd, men ånden er liv på grunn av 12 Så er da loven hellig, og budet hellig og rettferdig rettferdighet. 11 Men dersom hans Ånd som opvakte og godt. 13 Er da det som er godt, blitt mig til død? Jesus fra de døde, bor i eder, da skal han som Langt derifra! men det var synden, forat den skulde opvakte Kristus fra de døde, også levendegjøre eders vise sig som synd, idet den voldte mig døden ved dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i eder. 12 det som er godt - forat synden skulde bli overvettet Derfor, brødre, står vi ikke i gjeld til kjødet, så vi syndig ved budet. 14 For vi vet at loven er åndelig; skulde leve etter kjødet; 13 for dersom I lever etter jeg derimot er kjødelig, solgt under synden; 15 for kjødet, da skal I dø; men dersom I døder legemets hvad jeg gjør, vet jeg ikke; for jeg gjør ikke det som gjerninger ved Ånden, da skal I leve. 14 For så mange jeg vil; men det som jeg hater, det gjør jeg. 16 Men som drives av Guds Ånd, de er Guds barn. 15 I fikk gjør jeg det som jeg ikke vil, da vidner jeg jo med jo ikke trældommens ånd, så I atter skulde frykte, loven at den er god; 17 men nu er det ikke mere jeg men I fikk barnekårets Ånd, ved hvilken vi roper: som gjør det, men synden, som bor i mig. 18 For jeg Abba, Fader! 16 Ånden selv vidner med vår ånd at vet at i mig, det er i mitt kjød, bor intet godt; for viljen vi er Guds barn; 17 men er vi barn, da er vi også har jeg, men å gjøre det gode makter jeg ikke; 19 for arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, såfremt jeg gjør ikke det gode som jeg vil, men det onde som vi lider med ham, forat vi også skal herliggjøres med jeg ikke vil, det gjør jeg. 20 Men gjør jeg det som jeg ham. 18 For jeg holder for at den nærværende tids ikke vil, da er det ikke mere jeg som gjør det, men lidelser ikke er å akte mot den herlighet som skal synden, som bor i mig. 21 Så finner jeg da den lov for åpenbares på oss. 19 For skapningen lenges og mig, jeg som vil gjøre det gode, at det onde ligger stunder efter Guds barns åpenbarelse; 20 skapningen mig for hånden; 22 for jeg har lyst til Guds lov etter blev jo lagt under forgjengelighet - ikke godvillig, men mitt innvortes menneske, 23 men jeg ser en annen etter hans vilje som la den derunder - 21 i håp om at lov i mine lemmer, som strider mot loven i mitt sinn også skapningen skal bli frigjort fra forgjengelighetens og tar mig til fange under syndens lov, den som er i trældom til Guds barns herlighets frihet. 22 For vi vet mine lemmer. 24 Jeg elendige menneske! hvem skal at hele skapningen tilsammen sukker og er tilsammen fri mig fra dette dødens legeme? 25 Gud være takk i smerte inntil nu; 23 ja, ikke bare det, men også vi ved Jesus Kristus, vår Herre! - Så tjener da jeg Guds lov med mitt sinn, men syndens lov med mitt kjød.

8 Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus; 2 for livets Ånds lov har i Kristus Jesus frigjort mig fra syndens og dødens lov. 3 For det som var umulig for loven, idet den var makteles ved kjødet, det gjorde Gud, idet han sendte sin Sønn i syndig kjøds lignelse og for syndens skyld og fordømte synden i kjødet, 4 forat lovens krav skulde bli oppfylt i oss, vi som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden. 5 For de som er etter kjødet, attrå det som hører kjødet til, men de som er etter Ånden,

attrå det som hører Ånden til. 6 For kjødets attrå er for begjærligheten kjente jeg ikke dersom ikke loven død, men Åndens attrå er liv og fred, 7 fordi kjødets hadde sagt: Du skal ikke begjære. 8 Men synden tok attrå er fiendskap mot Gud - for det er ikke Guds anledning av budet og virket alskens begjærlighet i lov lydig, kan heller ikke være det - 8 og de som mig; for uten lov er synden død. 9 Jeg levde en tid er i kjødet, kan ikke tekkes Gud. 9 Men I er ikke i uten lov; men da budet kom, blev synden levende kjødet, men i Ånden, såfremt Guds Ånd bor i eder; igjen, 10 jeg derimot døde; og budet, som var til liv, men har nogen ikke Kristi Ånd, da hører han ikke det blev funnet å være mig til død; 11 for synden tok ham til. 10 Men er Kristus i eder, da er vel legemet anledning av budet og dåret og drepte mig ved det. dødt på grunn av synd, men ånden er liv på grunn av 12 Så er da loven hellig, og budet hellig og rettferdig rettferdighet. 11 Men dersom hans Ånd som opvakte og godt. 13 Er da det som er godt, blitt mig til død? Jesus fra de døde, bor i eder, da skal han som Langt derifra! men det var synden, forat den skulde opvakte Kristus fra de døde, også levendegjøre eders vise sig som synd, idet den voldte mig døden ved dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i eder. 12 det som er godt - forat synden skulde bli overvettet Derfor, brødre, står vi ikke i gjeld til kjødet, så vi syndig ved budet. 14 For vi vet at loven er åndelig; skulde leve etter kjødet; 13 for dersom I lever etter jeg derimot er kjødelig, solgt under synden; 15 for kjødet, da skal I dø; men dersom I døder legemets hvad jeg gjør, vet jeg ikke; for jeg gjør ikke det som gjerninger ved Ånden, da skal I leve. 14 For så mange jeg vil; men det som jeg hater, det gjør jeg. 16 Men som drives av Guds Ånd, de er Guds barn. 15 I fikk gjør jeg det som jeg ikke vil, da vidner jeg jo med jo ikke trældommens ånd, så I atter skulde frykte, loven at den er god; 17 men nu er det ikke mere jeg men I fikk barnekårets Ånd, ved hvilken vi roper: som gjør det, men synden, som bor i mig. 18 For jeg Abba, Fader! 16 Ånden selv vidner med vår ånd at vet at i mig, det er i mitt kjød, bor intet godt; for viljen vi er Guds barn; 17 men er vi barn, da er vi også har jeg, men å gjøre det gode makter jeg ikke; 19 for arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, såfremt jeg gjør ikke det gode som jeg vil, men det onde som vi lider med ham, forat vi også skal herliggjøres med jeg ikke vil, det gjør jeg. 20 Men gjør jeg det som jeg ham. 18 For jeg holder for at den nærværende tids ikke vil, da er det ikke mere jeg som gjør det, men lidelser ikke er å akte mot den herlighet som skal synden, som bor i mig. 21 Så finner jeg da den lov for åpenbares på oss. 19 For skapningen lenges og mig, jeg som vil gjøre det gode, at det onde ligger stunder etter Guds barns åpenbarelse; 20 skapningen mig for hånden; 22 for jeg har lyst til Guds lov etter blev jo lagt under forgjengelighet - ikke godvillig, men mitt innvortes menneske, 23 men jeg ser en annen etter hans vilje som la den derunder - 21 i håp om at lov i mine lemmer, som strider mot loven i mitt sinn også skapningen skal bli frigjort fra forgjengelighetens og tar mig til fange under syndens lov, den som er i trældom til Guds barns herlighets frihet. 22 For vi vet mine lemmer. 24 Jeg elendige menneske! hvem skal at hele skapningen tilsammen sukker og er tilsammen fri mig fra dette dødens legeme? 25 Gud være takk i smerte inntil nu; 23 ja, ikke bare det, men også vi ved Jesus Kristus, vår Herre! - Så tjener da jeg Guds lov med mitt sinn, men syndens lov med mitt kjød.

vet at alle ting tjener dem til gode som elsker Gud, det også med Rebekka, hun som var fruktsommelig dem som etter hans råd er kalt. **29** For dem som ved én, Isak, vår far. **11** For da de ennu var uført han forut kjente, dem har han også forut bestemt til og ennu ikke hadde gjort hverken godt eller ondt - å bli likedannet med hans Sønns billede, forat han forat Guds råd etter hans utvelgelse skulde stå ved skulde være den førstefødte blandt mange brødre; makt, ikke ved gjerninger, men ved ham som kaller - **30** og dem som han forut bestemte, dem har han **12** da blev det sagt til henne: Den eldste skal tjene også kalt; og dem som han kalte, dem har han også den yngste; **13** som skrevet er: Jakob elsket jeg, rettferdigjort; og dem som han rettferdigjorde, dem men Esau hatet jeg. **14** Hvad skal vi da si? er der har han også herliggjort. **31** Hvad skal vi da si til vel urettferdighet hos Gud? Langt derifra! **15** for til dette? Er Gud for oss, hvem er da imot oss? **32** Moses sier han: Jeg vil miskunne mig over den som Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham jeg miskunner mig over, og ynkes over den som Jeg for oss alle, hvorledes skal han kunne annet enn gi ynkes over. **16** Så står det da ikke til den som vil, oss alle ting med ham? **33** Hvem vil anklage Guds heller ikke til den som løper, men til Gud, som gjør utvalgte? Gud er den som rettferdigjør; **34** hvem er miskunnhet. **17** For Skriften sier til Farao: Just til dette den som fordømmer? Kristus er den som er død, ja, opreiste jeg dig at jeg kunde vise min makt på dig, hvad mere er, som også er opstanden, som også og at mitt navn kunde bli kunngjort over all jorden. er ved Guds høire hånd, som også går i forbønn **18** Altså: hvem han vil, den miskunner han sig over; for oss; **35** hvem vil skille oss fra Kristi kjærlighet? og hvem han vil, den forherder han. **19** Du vil da Trengsel eller angst eller forfølgelse eller hunger eller si til mig: Hvad har han da ennu å klage over? for nakenhet eller fare eller sverd? **36** som skrevet er: hvem står vel hans vilje imot? **20** Men hvem er da For din skyld drepes vi hele dagen; vi er regnet som du, menneske, som tar til gjenmæle mot Gud? Vil slaktefår. **37** Men i alt dette vinner vi mere enn seier da verket si til virkeren: Hvorfor gjorde du mig slik? ved ham som elsket oss. **38** For jeg er viss på at **21** Eller har ikke pottemakeren makt over leret, så hverken død eller liv, hverken engler eller krefter, han av samme deig kan arbeide det ene kar til ære, hverken det som nu er eller det som komme skal, det andre til vanære? **22** Men om nu Gud, skjønt eller nogen makt, **39** hverken høide eller dybde eller han vilde vise sin vrede og kunngjøre sin makt, dog nogen annen skapning skal kunne skille oss fra Guds i stort langmod tålte vredens kar, som var dannet kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.

9 Jeg sier sannhet i Kristus, jeg lyver ikke, min samvittighet vidner med mig i den Hellige Ånd, **2** at jeg har en stor sorg og en uavlateilig gremmelse i mitt hjerte. **3** For jeg vilde ønske at jeg selv var forbannet bort fra Kristus for mine brødre, mine frender efter kjødet, **4** de som er israelitter, de som barnekåret og herligheten og pakten og lovgivningen og gudstjenesten og løftene tilhører, **5** de som fedrene tilhører, og som Kristus er kommet fra etter kjødet, han som er Gud over alle ting, velsignet i evighet. Amen. (aiōn g165) **6** Dog ikke som om Guds ord har slått feil. For ikke alle som er av Israels ætt, er derfor Israel; **7** heller ikke er alle, fordi de er Abrahams ætt, derfor hans barn; men: I Isak skal det nevnes dig en ætt, **8** det er: ikke kjødets barn er Guds barn, men løftets barn regnes til ætten; **9** for et løftes ord er dette: Ved denne tid vil jeg komme, og da skal Sara ha en sønn. **10** Og ikke bare dette; men så var

til undergang, **23** så han også kunde kunngjøre sin herlighets rikdom over miskunnhetens kar, som han forut hadde beredt til herlighet? **24** Og til å bli slike kalte han også oss, ikke bare av jøder, men også av hedninger, **25** som han også sier hos Hoseas: Det som ikke er mitt folk, vil jeg kalte mitt folk, og henne som ikke er elsket, vil jeg kalte min elskede, **26** og det skal skje: På det sted hvor det blev sagt til dem: I er ikke mitt folk, der skal de kalles den levende Guds barn. **27** Og Esaias roper ut over Israel: Om tallet på Israels barn er som havets sand, så skal bare levningen bli frelst; **28** for sitt ord skal Herren utføre og hastig fullbyrde på jorden. **29** Og som Esaias forut har sagt: Hadde ikke den Herre Sebaot levnet oss en sæd, så var vi blitt som Sodoma og gjort like med Gomorra. **30** Hvad skal vi da si? At hedninger som ikke søkte rettferdighet, de vant rettferdighet, men det var rettferdigheten av tro; **31** Israel derimot, som søkte rettferdighetens lov, de vant ikke frem til

denne lov. 32 Hvorfor det? Fordi de ikke søkte den som ikke søkte mig; jeg åpenbarte mig for dem som ved tro, men ved gjerninger; for de støtte an mot ikke spurte etter mig; 21 men om Israel sier han: snublestenen, 33 som skrevet er: Se, jeg legger i Hele dagen rakte jeg mine hender ut til et ulydig og Sion en snublesten og en anstøtsklippe; den som tror gjenstridig folk.

på ham, skal ikke bli til skamme.

11 Jeg sier altså: Har da Gud forkastet sitt folk?

10 Brødre! mitt hjertes ønske og min bønn til

Gud for dem er at de må bli frelst. 2 For jeg gir dem det vidnesbyrd at de har nidkjærhet for kjente Guds rettferdighet og strevde etter å grunne sin egen rettferdighet, gav de sig ikke inn under profeter drepte de, dine alter rev de ned, og jeg blev Guds rettferdighet. 4 For Kristus er lovens ende, til disse ting, skal leve ved dem; 6 men rettferdigheten av troen sier så: Si ikke i ditt hjerte: Hvem skal fare op til himmelen - det vil si: for å hente Kristus ned -? 7 eller: Hvem skal fare ned i avgrunnen - det vil si: for å hente Kristus op fra de døde -? (Abyssos g12) 8 Men hvad sier den? Ordet er dig nær, i din munn og i ditt hjerte; det er troens ord, det som vi forkynner, for dersom du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud opvakte ham på ham, skal ikke bli til skamme. 12 Det er jo ingen forskjell på jøde og greker; de har alle den samme nikjærhet; 13 men er deres fall en rikdom for verden, for hver den som påkaller Herrens navn, skal bli fælles for hvert menneske. 14 Hvorledes kan de da påkalle den som de ikke tror på? og hvorledes kan de tro der de ikke har hørt? og hvorledes kan de høre uten at det er nogen som forkynner? 15 og hvorledes kan de forkynne uten at de blir utsendt? som skrevet er: Hvor fagre deres føtter er som forkynner fred, som bærer godt budskap! 16 Men ikke alle var lydige mot evangeliet. For Esaias sier: Herre! hvem trodde vel det han hørte av oss? 17 Så kommer da troen av forkynnelsen, og ved Kristi ord; 18 men jeg sier: Har de ikke fått høre? Jo til visse; deres røst gikk ut til all jorden, og deres ord til jorderikes ende. 19 Men jeg sier: Kjente da Israel ikke til det? Først sier Moses:

Langt derifra! også jeg er jo en israelitt, av Abrahams ætt, av Benjamins stamme; 2 Gud har ikke forkastet sitt folk, som han forut kjente. Eller vet I ikke hvad Skriften sier på det sted om Elias, hvorledes han treder frem for Gud mot Israel: 3 Herre! dine profeter drepte de, dine alter rev de ned, og jeg blev alene tilbake, og de står mig etter livet. 4 Men hvad sier Guds svar til ham? Jeg har levnet mig syv tusen menn som ikke har bøyet kne for Ba'al. 5 Således er det da også i denne tid blitt en levning tilbake etter nådens utvelgelse; 6 men er det av nåde, da er det ikke mere av gjerninger, ellers blir nåden ikke mere nåde. 7 Hvorledes altså? Det som Israel attrår, for har det ikke nådd; men de utvalgte har nådd det, de andre er blitt forherdet, 8 som skrevet er: Gud ører til ikke å høre med, inntil den dag idag. 9 Og David sier: La deres bord bli dem til en strikke og en snare og en felle og en gjengjeldelse for dem! 10 la deres øine bli formørket, så de ikke ser, og bøi alltid en til frelse. 11 For Skriften sier: Hver den som tror på ham, skal ikke bli til skamme. 12 Det er jo ingen å falle? Langt derifra! men ved deres fall er frelsen kommet til hedningene, forat dette skal vekke dem til Herre, som er rik nok for alle som påkaller ham; 13 men er deres fall en rikdom for verden, for at de ikke skal bli frelst; 14 for med hjertet deres øine bli formørket, så de ikke ser, og bøi alltid en til frelse. 15 For til eder taler jeg, I ikke tror på? og hvorledes kan de tro der de ikke har hørt? og hvorledes kan de høre uten at det er nogen som forkynner? 16 Men ikke alle var lydige mot evangeliet. For Esaias sier: Herre! hvem trodde vel det han hørte av oss? 17 Så kommer da troen av forkynnelsen, og ved Kristi ord; 18 men jeg sier: Har de ikke fått høre? Jo til visse; deres røst gikk ut til all jorden, og deres ord til jorderikes ende. 19 Men jeg sier: Kjente da Israel ikke til det? Først sier Moses:

avbrutt, og du som var en vill oljekvist, blev innpodet da ikke fikk del med dem i oljetreets rot og jorden, og deres ord til jorderikes ende. 19 Men jeg fedme, 18 da ros dig ikke mot grenene! men hvis du sier: Roser dig, så er det dog ikke du som bærer roten, Jeg vil gjøre eder nidkjære på det som ikke er et folk; men roten som bærer dig. 19 Du vil da si: Grenene på et uforstandig folk vil jeg gjøre eder harme; 20 blev avbrutt forat jeg skulde bli innpodet. 20 Vel! ved og Esaias våger sig til å si: Jeg blev funnet av dem sin vantro blev de avbrutt, men du står ved din tro;

vær ikke overmodig, men frykt! 21 for sparte Gud ikke likesom vi har mange lemmere på ett legeme, men de naturlige grener, da vil han heller ikke spare dig. ikke alle lemmene har samme gjerning, 5 således er 22 Så se da Guds godhet og strenghet: Strenghet er vi mange ett legeme i Kristus, men hver for sig er vi over dem som er falt, men over dig er Guds godhet, hverandres lemmere. 6 Og da vi har ulike nådegaver, såfremt du holder dig til hans godhet, ellers skal alt etter den nåde som er oss gitt, så la oss, om vi også du bli avhugget. 23 Men hine skal også bli har profetisk gave, bruke den etter som vi har tro til, innpodet, såfremt de ikke holder ved i sin vantro; for 7 eller om vi har en tjeneste, ta vare på tjenesten, Gud er mektig til å innpode dem igjen. 24 For blev du eller om en er lærer, på lærdommen, 8 eller om avhugget av det oljetre som er vilt av naturen, og mot en skal formane, på formaningen; den som utdeler, naturen innpodet i et godt oljetre, hvor meget mere gjøre det med ærlig hu; den som er forstander, være skal de da bli innpodet i sitt eget oljetre, disse som av det med iver; den som gjør barmhjertighet, gjøre naturen hører det til. 25 For jeg vil ikke, brødre, at I det med glede! 9 Kjærligheten være uten skrømt; skal være uvitende om denne hemmelighet - forat I avsky det onde, hold fast ved det gode! 10 Vær ikke skal tykkes eder selv kloke - at forherdelse delvis ømhjertede mot hverandre i broderkjærlighet; kappes er kommet over Israel, inntil fylden av hedningene om å hedre hverandre! 11 Vær ikke lunkne i eders er kommet inn, 26 og således skal hele Israel bli iver; vær brennende i ånden; tjen Herren! 12 Vær frelst, som skrevet er: Fra Sion skal redningsmannen glade i håpet, tålmodige i trengselen, vedholdende komme, han skal bortrydde uguadelighet fra Jakob, 27 i bønnen. 13 Ta eder av de hellige i deres trang; og når jeg borttar deres synder, da er dette min pakt legg vinn på gjestfrihet! 14 Velsign dem som forfølger med dem. 28 Efter evangeliet er de fiender for eders eder; velsign, og forbann ikke! 15 Gled eder med de skyld, men etter utvelgelsen er de elsket for fedrenes glade, og gråt med de gråtende! 16 Ha ett sinnelag skyld; 29 for sine nådegaver og sitt kall anger Gud mot hverandre; attrå ikke det høie, men hold eder ikke på. 30 For likesom I før var ulydige mot Gud, gjerne til det lave; vær ikke selvkloke! 17 Gjengjeld men nu har fått miskunn ved disses ulydighet, 31 så ikke nogen ondt med ondt; legg vinn på det som godt har også disse nu vært ulydige, forat de også skal få er, for alle menneskers åsyn! 18 Såfremt det er mulig, miskunn ved den miskunn som er blitt eder til del; 32 da hold I på eders side fred med alle mennesker! 19 for Gud har overgitt dem alle til ulydighet forat han Hevn eder ikke selv, mine elskede, men gi vreden kunde miskunne sig over dem alle. (eleesé g165) 33 O rum! for det er skrevet: Mig hører hevnen til, jeg vil dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor gjengjelde, sier Herren. 20 Om da din fiende hungrer, uransakelige hans dommer er, og hvor usporlige hans så gi ham å ete; om han tørster, gi ham å drikke! for veier! 34 For hvem kjente Herrens sinn? eller hvem når du gjør dette, sanker du gloende kull på hans var hans rådgiver? 35 Eller hvem gav ham noget hode. 21 La dig ikke overvinne av det onde, men først, så han skulde få vederlag igjen? 36 For av ham overvinn det onde med det gode!

og ved ham og til ham er alle ting; ham være æren i evighet! Amen. (aiōn g165)

13 Hver sjel være lydig mot de foresatte øvrigheter! for det er ikke øvrighet uten av Gud, men de

12 Jeg formaner eder altså, brødre, ved Guds miskunn at I fremstiller eders legemer som et levende, hellig, Gud velbehagelig offer - dette er eders åndelige gudstjeneste - 2 og skikk eder ikke like med denne verden, men bli forvandlet ved fornyelsen av eders sinn, så I kan prøve hvad som er Guds vilje: det gode og velbehagelige og fullkomne! (aiōn g165) 3 For ved den nåde som er mig gitt, sier jeg til enhver iblandt eder at han ikke skal tenke høiere enn han bør tenke, men tenke så at han tenker sindig, alt etter som Gud har tilmålt enhver hans mål av tro. 4 For

som er, de er innsatt av Gud, 2 så at den som setter sig mot øvrigheten, står Guds ordning mot; men de som står mot, skal få sin dom. 3 For de styrende er ikke til redsel for den gode gjerning, men for den onde. Men vil du slippe å frykte for øvrigheten? Gjør det som godt er, så skal du ha ros av den; 4 for den er Guds tjener, dig til gode. Men gjør du det som ondt er, da frykt! for den bærer ikke sverdet for intet; for den er Guds tjener, en hevner til straff over den som gjør det som ondt er. 5 Derfor er det nødvendig å være lydig mot den, ikke bare for straffens skyld, men

også for samvittighetens. 6 Derfor betaler I jo også skrevet: Så sant jeg lever, sier Herren, for mig skal skatt; for de er Guds tjenere, som nettop tar vare på hvert kne bøye sig, og hver tunge skal prise Gud. 12 dette. 7 Gi alle det I er dem skyldige: den skatt som skal tilkommer, den toll som toll tilkommer, den frykt som frykt tilkommer, den ære som ære tilkommer! 8 men fell heller den dom at I ikke skal legge anstøt Bli ingen noget skyldige, uten det å elske hverandre! eller felle for eders bror! 14 Jeg vet og er viss på det i for den som elsker den annen, har opfylt loven. 9 den Herre Jesus at ingen ting er uren i sig selv; men For det ord: Du skal ikke drive hor, du skal ikke slå for den som holder noget for urent, for ham er det ihjel, du skal ikke stjele, du skal ikke begjære, og urent. 15 For dersom det voldes din bror sorg ved din hvad andre bud det kan være, det samles til ett i mat, da vandrer du ikke lenger i kjærlighet; før ikke dette ord: Du skal elske din næste som dig selv. 10 ved din mat den i fortapelse som Kristus er død for! Kjærligheten gjør ikke næsten noget ondt; derfor er 16 La da ikke eders gode bli spottet! 17 Guds rike kjærligheten lovens opfyllelse. 11 Og dette må vi består jo ikke i å ete og drikke, men i rettferdighet gjøre, da vi kjenner tiden, at timen er kommet da vi og fred og glede i den Hellige Ånd; 18 for den som skal våkne op av sovne; for frelsen er oss nærmere heri tjener Kristus, han er velbehagelig for Gud og nu enn dengang vi kom til troen. 12 Det lider med tekkelig for mennesker. 19 La oss derfor strebe efter natten, og det stunder til dag; la oss derfor avlegge det som tjener til fred og til innbyrdes oppbyggelse! mørkets gjerninger, men iklæ oss lysets våben! 13 La 20 Nedbryt ikke Guds verk for mats skyld! Alt er vel oss vandre sømmelig, som om dagen, ikke i svir og rent, men det er ondt for det menneske som eter med drikk, ikke i løsaktighet og skamløshet, ikke i kiv og samvittighets-anstøt; 21 det er godt ikke å ete kjøtt avind, 14 men iklæ eder den Herre Jesus Kristus, og eller drikke vin eller gjøre noget som din bror støter bær ikke således omsorg for kjødet at det vekkes sig ved. 22 Du har tro? Ha den hos dig selv, for Gud! begjærligheter!

14 Ta eder av den som er svak i troen, uten å sette eder til doms over hans tanker! 2 Den ene har tro til å ete alt, men den som er svak, eter bare urter; 3 den som eter, ringeakte ikke den som ikke eter, og den som ikke eter, dømme ikke den som eter! for Gud har jo tatt sig av ham. 4 Hvem er du som dømmer en fremmed svenn? Han står eller faller for sin egen herre; dog, han skal bli stående; for Herren er mektig til å holde ham oppe. 5 Den ene akter en dag fremfor en annen, den andre akter alle dager like; enhver være fullt sikker i sitt eget sinn! 6 Den som akter på dagen, gjør det for Herren, og den som ikke akter på dagen, gjør det for Herren. Og den som eter, gjør det for Herren, for han takker Gud; og den som ikke eter, gjør det for Herren og takker Gud. 7 For ingen av oss lever for sig selv, og ingen dør for sig selv; 8 for om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren; enten vi da lever eller vi dør, hører vi Herren til. 9 For derfor døde Kristus og blev levende igjen at han skulde være herre både over levende og over døde. 10 Men du, hvorfor dømmer du din bror? eller du, hvorfor ringeakter du din bror? vi skal jo alle stilles frem for Guds domstol. 11 For det er

Så skal da hver av oss gjøre Gud regnskap for sig selv. 13 Derfor, la oss ikke mere dømme hverandre, men fell heller den dom at I ikke skal legge anstøt Bli ingen noget skyldige, uten det å elske hverandre! eller felle for eders bror! 14 Jeg vet og er viss på det i for den som holder noget for urent, for ham er det ihjel, du skal ikke stjele, du skal ikke begjære, og urent. 15 For dersom det voldes din bror sorg ved din hvad andre bud det kan være, det samles til ett i mat, da vandrer du ikke lenger i kjærlighet; før ikke dette ord: Du skal elske din næste som dig selv. 16 La da ikke eders gode bli spottet! 17 Guds rike kjærligheten lovens opfyllelse. 18 for den som skal våkne op av sovne; for frelsen er oss nærmere heri tjener Kristus, han er velbehagelig for Gud og nu enn dengang vi kom til troen. 19 La oss derfor strebe etter natten, og det stunder til dag; la oss derfor avlegge det som tjener til fred og til innbyrdes oppbyggelse! mørkets gjerninger, men iklæ oss lysets våben! 20 Nedbryt ikke Guds verk for mats skyld! Alt er vel oss vandre sømmelig, som om dagen, ikke i svir og rent, men det er ondt for det menneske som eter med drikk, ikke i løsaktighet og skamløshet, ikke i kiv og samvittighets-anstøt; 21 det er godt ikke å ete kjøtt avind, eller drikke vin eller gjøre noget som din bror støter sig ved. 22 Du har tro? Ha den hos dig selv, for Gud! Salig er den som ikke dømmer sig selv i det han velger; 23 men den som tviler - dersom han eter, så er han dømt, fordi det ikke er gjort av tro; alt som ikke er av tro, er synd.

15 Vi som er sterke, er skyldige til å bære de svakes skrøpeligheter og ikke være oss selv til behag; 2 enhver av oss være sin næste til behag, til hans gagn, til oppbyggelse! 3 For Kristus levde heller ikke sig selv til behag, men, som skrevet er: Deres hånd som hånte dig, falt på mig. 4 For alt som før er skrevet, det er skrevet oss til lærdom, forat vi skal ha håp ved det tålmod og den trøst som skriftene gir. 5 Men tålmodets og trøstens Gud gi eder å ha ett sinn innbyrdes etter Kristi Jesu forbillede, 6 så å I enige, med én munn, kanprise Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader! 7 Derfor ta eder av hverandre, likesom og Kristus tok sig av eder til Guds ære! 8 Jeg mener: Kristus er blitt en tjener for de omskårne for Guds sanndruhets skyld, for å stadfeste løftene til fedrene, 9 men hedningene skal prise Gud for miskunnhet, som skrevet er: Derfor vil jegprise dig iblandt hedninger og lovesyng ditt navn. 10 Og etter sier Skriften: Gled eder, I hedninger, sammen med hans folk! 11 Og etter: Lov Herren, alle hedninger,

og pris ham, alle folk! 12 Og etter sier Esaias: Det så jeg kan komme til eder med glede, om Gud så vil, skal komme det Isais rotskudd, han som reiser sig for og få vederkvege mig sammen med eder. 13 Fredens å herske over hedningene; på ham skal hedningene så jeg være med eder alle! Amen.

håpe. 14 Men håpets Gud fylle eder med all glede og fred i eders tro, så I kan være rike på håp ved den Hellige Ånds kraft! 15 Men også jeg, mine brødre, har den visse tro om eder at I av eder selv er fulle av godhet, fylt med all kunnskap, i stand til også å formane hverandre; 16 men allikevel har jeg til dels skrevet eder noget djervt til for atter å påminne eder, etter den nåde som er mig gitt av Gud, 17 at jeg skal være Kristi Jesu offerprest for hedningene, idet jeg prestelig forvalter Guds evangelium, forat hedningene kan bli et velbehagelig offer, helliget ved den Hellige Ånd. 18 Derfor har jeg min ros i Kristus Jesus, i min tjeneste for Gud; 19 for jeg vil ikke driste mig til å tale om annet enn det som Kristus har virket ved mig for å føre hedningene til lydighet, ved ord og gjerning, 20 ved tegns og underes kraft, ved Åndens kraft, så at jeg fra Jerusalem og rundt omkring like til Illyria har fullt kunngjort Kristi evangelium, 21 dog så at jeg satte min ære i å forkynne evangeliet, ikke der hvor Kristus allerede var nevnt, forat jeg ikke skulde bygge på fremmed grunnvoll, 22 men, som skrevet er: De som ikke har fått budskap om ham, skal se, og de som ikke har hørt, skal forstå. 23 Derved især er jeg blitt hindret fra å komme til eder; 24 men nu, da jeg ikke lenger har rum i disse land, men i mange år har hatt lengsel etter å komme til eder, 25 håper jeg å få se eder på gjennemreisen når jeg drar til Spania, og få følge av eder dit når jeg først i nogen mon har hatt godt av eder. 26 Men nu drar jeg til Jerusalem i de helliges tjeneste. 27 For Makedonia og Akaia har villet gjøre et sammenskudd for de fattige blandt de hellige i Jerusalem. 28 De har så villet, og de står også i gjeld til dem; for har hedningene fått del i deres åndelige goder, da er de også skyldige til å tjene dem med de timelige. 29 Når jeg da har fullført dette og lagt denne frukt i deres hender, vil jeg dra derfra gjennem eders by til Spania, 30 og jeg vet at når jeg kommer til eder, skal jeg komme med en fylde av Kristi velsignelse. 31 Men jeg formaner eder, brødre, ved vår Herre Jesus Kristus og ved Åndens kjærlighet at I strider sammen med mig i eders bønner for mig til Gud, 32 forat jeg må utfries fra de vantrø i Judea, og mitt ærend til Jerusalem må tekkes de hellige,

16 Jeg anbefaler eder Føbe, vår søster, som er menighets-tjenerinne i Kenkreæ, 2 at I tar imot henne i Herren, som det sommer sig for de hellige, og går henne til hånde i alt som hun måtte trenge eders hjelp i; for hun har også gått mange til hånde, ja mig selv. 3 Hils Priska og Akvilas, mine medarbeidere i Kristus Jesus, 4 de som har våget sitt eget liv for mitt, og som ikke alene jeg takker, men også alle menigheter av hedningene, 5 og hils menigheten i deres hus. Hils Epenetus, min elskede, som er Asias førstegrøde for Kristus. 6 Hils Maria, som har arbeidet meget for eder. 7 Hils Andronikus og Junias, mine frender og mine medfanger, de som har et godt navn blandt apostlene, de som også før mig er kommet til Kristus. 8 Hils Amplias, min elskede i Herren. 9 Hils Urbanus, vår medarbeider i Kristus, og Stakys, min elskede. 10 Hils Apelles, den prøvede i Kristus. Hils dem av Aristobulus' hus. 11 Hils Herodion, min frende. Hils dem av Narkissus' hus som er i Herren. 12 Hils Tryfena og Tryfosa, som har arbeidet i Herren. Hils Persis, den elskede, som har arbeidet meget i Herren. 13 Hils Rufus, den utvalgte i Herren, og hans og min mor. 14 Hils Asygnkritus, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas, og brødrrene hos dem. 15 Hils Filologus og Julia, Nereus og hans søster og Olympas, og alle de hellige hos dem. 16 Hils hverandre med et hellig kyss! Alle Kristi menigheter hilser eder. 17 Men jeg formaner eder, brødre, til å holde øye med dem som volder tvedrakten og anstøtene imot den lære som I har lært, og gå av veien for dem; 18 for disse tjener ikke vår Herre Jesus Kristus, men sin egen buk, og ved sin sotte tale og sine fagre ord dårer de de enfoldiges hjerter. 19 For ordet om eders lydighet er kommet ut til alle; derfor gleder jeg mig over eder, men jeg ønsker at I skal være vise til det gode og rene for det onde. 20 Men fredens Gud skal i hast knuse Satan under eders føtter. Vår Herre Jesu Kristi nåde være med eder! 21 Timoteus, min medarbeider, og Lukius og Jason og Sosipater, mine frender, hilser eder. 22 Jeg Tertius, som nedskriver brevet, hilser eder i Herren. 23 Gajus, min og hele menighetens vert, hilser eder. Erastus, byens regnskapsfører, og broderen Kvartus hilser eder. 24 Vår Herre Jesu Kristi

nåde være med eder alle! Amen. 25 Men ham som er mektig til å styrke eder efter mitt evangelium og Jesu Kristi forkynELSE, efter åpenbaringen av den hemmelighet som har vært fortidd i evige tider, (aiōnios g166) 26 men nu er kommet for lyset og ved profetiske skrifter etter den evige Guds befaling kunngjort for alle folk for å virke troens lydighet, (aiōnios g166) 27 ham, den ene vise Gud ved Jesus Kristus, være æren i all evighet! Amen. (aiōn g165)

1 Korintierne

1 Paulus, ved Guds vilje kalt til Kristi Jesu apostel, og broderen Sostenes 2 - til den Guds menighet som er i Korint, helligede i Kristus Jesus, kalte, hellige, tillikemed alle dem som på ethvert sted påkaller vår Herre Jesu Kristi navn, deres og vår: 3 Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus! 4 Jeg takker alltid min Gud for eder, for den Guds nåde som er eder gitt i Kristus Jesus, 5 at I i ham er gjort rike på alt, på all lære og all kunnskap, 6 likesom Kristi vidnesbyrd er blitt rotfestet i eder, 7 så at det ikke fattes eder på nogen nådegave mens I venter på vår Herre Jesu Kristi åpenbarelse, 8 han som også skal styrke eder inntil enden, så I må være ulastelige på vår Herre Jesu Kristi dag. 9 Gud er trofast, han ved hvem I blev kalt til samfund med hans Sønn, Jesus Kristus, vår Herre. 10 Men jeg formaner eder, brødre, ved vår Herre Jesu Kristi navn at I alle må føre den samme tale, og at det ikke må være splid iblandt eder, men at I må være fast forenet i samme sinn og i samme mening. 11 For det er av Kloes folk blitt mig fortalt om eder, mine brødre, at det er tretter iblandt eder. 12 Jeg mener dette at enhver av eder sier: Jeg holder mig til Paulus; jeg til Apollos; jeg til Kefas; jeg til Kristus. 13 Er Kristus blitt delt? var det Paulus som blev korsfestet for eder, eller var det til Paulus' navn I blev døpt? 14 Jeg takker Gud at jeg ikke har døpt nogen av eder uten Krispus og Gajus, 15 for at ikke nogen skal si at I blev døpt til mitt navn. 16 Dog har jeg også døpt Stefanas' hus; ellers vet jeg ikke av at jeg har døpt nogen annen. 17 For Kristus har ikke utsendt mig for å døpe, men for å forkynne evangeliet, ikke med vise ord, for at Kristi kors ikke skulde tape sin kraft. 18 For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft; 19 for det er skrevet: Jeg vil ødelegge de vises visdom, og de forstandiges forstand vil jeg gjøre til intet. 20 Hvor er en vismann, hvor er en skriftlærd, hvor er en gransker i denne verden? har ikke Gud gjort verdens visdom til dårskap? (aiōn g165) 21 For ettersom verden ikke ved sin visdom kjente Gud i Guds visdom, var det Guds vilje ved forkynnelsens dårskap å frelse dem som tror, 22 ettersom både jøder krever tegn og grekere søker visdom, 23 men vi forkynner Kristus korsfestet, for

jøder et anstøt og for hedninger en dårskap, 24 men for dem som er kalt, både jøder og grekere, forkynner vi Kristus, Guds kraft og Guds visdom. 25 For Guds dårskap er visere enn menneskene, og Guds svakhet er sterkere enn menneskene. 26 For legg merke til eders kall, brødre, at ikke mange vise etter kjødet blev kalt, ikke mange mektige, ikke mange høibårne; 27 men det som er dårlig i verden, det utvalgte Gud sig for å gjøre de vise til skamme, og det som er svakt i verden, det utvalgte Gud sig for å gjøre det sterke til skamme, 28 og det som er lavt i verden, og det som er ringeaktet, det utvalgte Gud sig, det som ingenting er, for å gjøre til intet det som er noget, 29 forat intet kjød skal rose sig for Gud. 30 Men av ham er I i Kristus Jesus, som er blitt oss visdom fra Gud og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning, 31 forat, som skrevet er: Den som roser sig, han rose sig i Herren!

2 Og jeg, da jeg kom til eder, brødre, kom jeg ikke med mesterskap i tale eller i visdom og forkynne eder Guds vidnesbyrd; 2 for jeg vilde ikke vite noget iblandt eder uten Jesus Kristus og ham korsfestet. 3 Og jeg var hos eder i skrøpelighet og i frykt og i megen beven, 4 og min tale og min forkynnelse var ikke med visdoms overtalende ord, men med Ånds og krafts bevis, 5 forat eders tro ikke skulde være grunnet på menneskers visdom, men på Guds kraft. 6 Dog, visdom taler vi blandt de fullkomne, men en visdom som ikke tilhører denne verden eller denne verdens herrer, de som forgår; (aiōn g165) 7 men som en hemmelighet taler vi Guds visdom, den skjulte, som Gud fra evighet av har forut bestemt til vår herlighet, (aiōn g165) 8 den som ingen av denne verdens herrer kjente; for hadde de kjent den, da hadde de ikke korsfestet herlighetens herre; (aiōn g165) 9 men, som skrevet er: Hvad øye ikke så og øre ikke hørte, og hvad ikke opkom i noget menneskes hjerte, hvad Gud har bereft for dem som elsker ham. 10 Men oss har Gud åpenbaret det ved sin Ånd. For Ånden ransaker alle ting, også dybdene i Gud; 11 for hvem iblandt mennesker vet hva som bor i mennesket, uten menneskets ånd, som er i ham? Således vet heller ingen hva som bor i Gud, uten Guds Ånd; 12 men vi har ikke fått verdens ånd, vi har fått den Ånd som er av Gud, forat vi skal kjenne det som er gitt oss av Gud, 13 det som vi også taler om, ikke med ord

som menneskelig visdom lærer, men med ord som vises tanker, at de er tomme. 21 Derfor rose ingen sig
Ånden lærer, idet vi tolker åndelige ting med åndelige av mennesker! for alt hører eder til, 22 enten det er
ord. 14 Men et naturlig menneske tar ikke imot det Paulus eller Apollos eller Kefas, enten det er verden
som hører Guds Ånd til; for det er ham en dårskap, eller liv eller død, enten det er det som nu er, eller det
og han kan ikke kjenne det, for det dømmes åndelig; som komme skal - alt hører eder til, 23 men I hører
15 men den åndelige dømmer alt, men selv dømmes Kristus til, og Kristus hører Gud til.
han av ingen; 16 for hvem har kjent Herrens sinn, så
at han skulde lære ham? men vi har Kristi sinn.

3 Og jeg, brødre, kunde ikke tale til eder som til av husholdere at de må finnes tro. 3 Men for mig har
åndelige, men bare som til kjødelige, som til det lite å si å dømmes av eder eller av en menneskelig
småbarn i Kristus. 2 Jeg gav eder melk å drikke domstol; ja, jeg dømmer mig ikke engang selv; 4 for
og ikke fast føde; for I tålte den enda ikke. Ja, I vel vet jeg intet med mig selv, men dermed er jeg ikke
tåler den ikke enn, 3 I er jo ennu kjødelige. For rettferdigjort; men den som dømmer mig, er Herren.
når det er avind og trette iblandt eder, er I da ikke 5 Døm derfor ikke noget før tiden, før Herren kommer,
kjødelige og vandrer på menneskelig vis? 4 For når han som også skal føre frem for lyset det som har
en sier: Jeg holder mig til Paulus, og en annen: Jeg vært skjult i mørket, og åpenbare hjertenes råd; og
til Apollos, er I da ikke mennesker? 5 Hvad er da da skal enhver få sin ros av Gud. 6 Dette, brødre, har
Apollos? eller hvad er Paulus? Tjenere ved hvem I jeg overført på mig selv og Apollos for eders skyld,
kom til troen, og det etter som Herren gav enhver. 6 forat I ved oss må lære ikke å gå ut over det som
Jeg plantet, Apollos vannet, men Gud gav vekst; 7 skrevet er, forat ingen av eder skal bli opblåst, for den
derfor er hverken den noget som planter, eller den ene mot den andre. 7 For hvem gir vel dig fortrin? Og
som vanner, men Gud som gir vekst. 8 Men den som hvad har du, som du ikke har fått? Men om du nu har
planter, og den som vanner, er ett; dog skal enhver fåt noget, hvorfor roser du dig da som om du ikke
av dem få sin egen lønn etter sitt eget arbeid. 9 For hadde fått det? 8 I er alt blitt mette; I er alt blitt rike;
vi er Guds medarbeidere; I er Guds akerland, Guds uten oss er I blitt herrer! Ja, gid I var blitt herrer, så vi
bygning. 10 Efter den Guds nåde som er mig gitt, han bygger videre! 11 For ingen kan legge en annen kunde herske sammen med eder! 9 For mig tykkes
har jeg lagt grunnvoll som en vis byggmester, og en at Gud har vist oss apostler frem som de ringeste,
anden bygger videre; men enhver se til hvorledes han bygger videre! 11 For ingen kan legge en annen som dødsdømte; for et skuespill er vi blitt for verden,
men om nogen på denne grunnvoll bygger med gull, sølv, kostelige stener, tre, høi, strå, 13 da skal både for engler og for mennesker. 10 Vi er dårer for
enhvers verk bli åpenbart; for dagen skal vise det, Kristi skyld, men I er kloke i Kristus; vi er skropelige,
for den åpenbares med ild, og hvordan enhvers verk men I er sterke; I er hedret, men vi er æreløse. 11
er, det skal ilden prøve. 14 Om det verk som en har Like til denne stund er vi både hungrige og tørste og
bygget, står sig, da skal han få lønn; 15 om ens verk nakne og mishandlet og hjemløse og mødige, 12 idet
brenner op, da skal han tape lønnen, men selv skal vi arbeider med våre egne hender; vi blir utskjelt -
han bli frelst, dog således som gjennem ild. 16 Vet I og vi velsigner; vi blir forfulgt - og vi tåler det; 13 Vi
ikke at I er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i eder? 17 Om nogen ødelegger Guds tempel, ham skal Gud blir spottet - og vi formaner; vi er blitt som utskudd i
ødelegge; for Guds tempel er hellig, og det er I. 18 Ingen dåre sig selv! Om nogen iblandt eder tykkes sig verden, en vemmelse for alle, inntil nu. 14 Jeg skriver
å være vis i denne verden, han bli en dåre, forat han ikke dette for å vanære eder, men for å påminne eder
kan bli vis; (aiōn g165) 19 for denne verdens visdom som mine elskebare barn. 15 For om I og har ti tusen
er dårskap for Gud. For det er skrevet: Han fanger læremestere i Kristus, så har I dog ikke mange fedre;
de vise i deres kløkt, 20 og etter: Herren kjenner de for jeg har avlet eder i Kristus Jesus ved evangeliet.
16 Jeg formaner eder derfor: Bli mine efterfølgere! 17 Derfor har jeg sendt Timoteus til eder, han som er
mitt elskebare og trofaste barn i Herren, forat han skal minne eder om mine veier i Kristus, således som jeg
lærer overalt i hver menighet. 18 Men somme er blitt

opblåst, i den tanke at jeg ikke skulde komme til eder; 19 men jeg kommer snart til eder, om Herren vil, og får da lære å kjenne ikke ordene, men kraften hos dem som er opblåst; 20 for Guds rike består ikke i med ris, eller med kjærlighet og saktmodighets ånd?

eder sier jeg det. Så finnes det da ikke nogen vis mann iblandt eder, ikke en eneste én, som kan skille tretten for sin bror? 6 men bror fører sak mot bror, og det for vantros domstol! 7 Det er jo i det hele ord, men i kraft. 21 Hvad vil I? skal jeg komme til eder allerede et tap for eder at I har saker mot hverandre. Hvorfor lider I ikke heller urett? hvorfor tåler I ikke heller skade? 8 Men I gjør urett og skade, og det mot brødre! 9 Eller vet I ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Hverken horkarler eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller bløtaktige eller de som synder mot naturen, 10 eller tyver eller havesyke eller drakkere eller baktalere eller røvere skal arve Guds rike. 11 Og således var det med somme av eder; men I har latt eder avtvette, I er blitt helliget, I er blitt rettferdigjort i den Herre Jesu navn og i vår Guds Ånd. 12 Jeg har lov til alt - men ikke alt gagner; jeg har lov til alt - men jeg skal ikke la noget få makten over mig. 13 Maten er for buken, og buken for maten; og Gud skal gjøre ende på dem begge. Men legemet er ikke for hor, men for Herren, og Herren for legemet; 14 og Gud har opvakt Herren og skal også opvekke oss ved sin kraft. 15 Vet I ikke at eders legemer er Kristi lemmer? skal jeg da ta Kristi lemmer og gjøre dem til en skjøges lemmer? Langt derifra! 16 Eller vet I ikke at den som holder sig til skjøgen, er ett legeme med henne? For det er sagt: De to skal være ett kjød. 17 Men den som holder sig til Herren, er én ånd med ham. 18 Fly hor! Enhver synd som et menneske kan gjøre, er utenfor legemet; men den som driver hor, synder mot sitt eget legeme. 19 Eller vet I ikke at eders legeme er et tempel for den Hellige Ånd, som bor i eder, og som I har fra Gud, og at I ikke hører eder selv til? 20 for I er dyrkt kjøpt. Ær da Gud i eders legeme!

5 I det hele høres det om hor iblandt eder, og det slike hor som ikke engang nevnes blandt hedningene: at en holder sig til sin fars hustru. 2 Og I er opblåst, mens I langt heller skulde sørge, så den som har gjort denne gjerning, kunde bli støtt ut fra eder. 3 For jeg for min del, som vel er fraværende med legemet, men nærværende med ånden, har allerede, som om jeg var nærværende, følt den dom over den som har gjort dette, 4 at han skal i vår Herre Jesu navn, idet I og min ånd samles i vår Herre Jesu kraft, 5 overgis til Satan til kjødets ødeleggelse, forat hans ånd kan bli frelst på den Herre Jesu dag. 6 Det er ikke smukt det som I roser eder av. Vet I ikke at en liten surdeig syrer hele deigen? 7 Rens derfor ut den gamle surdeig, så I kan være ny deig, likesom I er usyrede! for vårt påskelam er jo slaktet: Kristus. 8 La oss derfor holde høtid, ikke med gammel surdeig eller med ondskaps og ugudeighetens surdeig, men med renhets og sannhets usyrede brød! 9 Jeg skrev til eder i mitt brev at I ikke skulde ha omgang med horkarler - 10 jeg mente ikke i almindelighet horkarlene i denne verden eller de havesyke og røverne eller avgudsdyrkerne, ellers måtte I jo gå ut av verden; 11 men det jeg skrev til eder, var at I ikke skulde ha omgang med nogen som kalles en bror og er en horkarl eller havesyk eller avgudsdyrker eller baktaler eller drunker eller røver, så I ikke engang eter sammen med ham. 12 For hvad har vel jeg med å dømme dem som er utenfor? dømmer ikke også I bare dem som er innenfor? 13 men dem som er utenfor, skal Gud dømme. Støt da den onde ut fra eder!

6 Våger nogen av eder, når han har sak mot sin næste, da å søke dom hos de urettferdige og ikke hos de hellige? 2 Eller vet I ikke at de hellige skal dømme verden? og dersom verden blir dømt ved eder, er I da uverdige til å dømme i de ringeste saker? 3 Vet I ikke at vi skal dømme engler? hvor meget mere da i timelige ting! 4 Når I da har saker om timelige ting, så setter I dem til dommere som ikke aktes for noget i menigheten! 5 Til skam for

7 Men vedkommende det som I skrev om, da er det godt for et menneske ikke å røre en kvinne; 2 men for hors skyld skal hver mann ha sin egen hustru, og hver kvinne sin egen mann. 3 Mannen gjøre sin skyldighet mot hustruen, og likeså hustruen mot mannen; 4 hustruen råder ikke over sitt eget legeme, men mannen; likeså råder heller ikke mannen over sitt eget legeme, men hustruen. 5 Hold eder ikke fra hverandre uten etter samråd, for en tid, for å leve i bønn, og kom så sammen igjen, forat ikke Satan skal friste eder, fordi I ikke makter å være avholdende! 6 Dette sier jeg som tillatelse, ikke som påbud; 7 jeg

ønsker at alle mennesker var som jeg; men hver har sier jeg, brødre: Tiden er kort, så at herefter de som sin egen nådegave av Gud, den ene så, den andre har hustruer, skal være som de som ingen har, 30 så. 8 Til de ugjife og til enkene sier jeg: Det er godt og de som gråter, som de som ikke gråter, og de for dem om de vedblir å være som jeg; 9 men kan de som gleder sig, som de som ikke gleder sig, og de ikke være avholdende, da la dem gifte sig! for det er som kjøper, som de som ikke eier noget, 31 og de bedre å gifte sig enn å lide brynde. 10 De gifte byder som bruker verden, som de som ikke bruker den; for jeg, dog ikke jeg, men Herren, at en hustru ikke skal denne verdens skikkelse forgår. 32 Jeg vil gjerne at I skille sig fra sin mann; 11 men er hun skilt fra ham, da skal være fri for omsorg. Den ugjife har omsorg for vedbli hun å være ugjift eller forlike sig med sin mann det som hører Herren til, hvorledes han kan tekkes - og at en mann ikke skal skille sig fra sin hustru. 12 Herren; 33 men den gifte har omsorg for det som Til de andre sier jeg, ikke Herren: Dersom en bror har hører verden til, hvorledes han kan tekkes sin hustru. en vantro hustru, og hun samtykker i å bo hos ham, 34 Og det er forskjell på hustruen og jomfruen; den da skille han sig ikke fra henne! 13 og om en hustru ugjife kvinne har omsorg for det som hører Herren til, har en vantro mann, og denne samtykker i å bo hos at hun kan være hellig både på legeme og ånd; men henne, da skille hun sig ikke fra sin mann! 14 For den den gifte kvinne har omsorg for det som hører verden vantro mann er helliget ved sin hustru, og den vantro til, hvorledes hun kan tekkes sin mann. 35 Dette sier hustru er helliget ved broren; ellers var jo eders barn jeg til eders eget gagn, ikke for å sette en snare urene, men nu er de hellige. 15 Men dersom den for eder, men for å fremme det som sømmer sig: å vantro skiller sig, da får han så gjøre; broren eller henge fast ved Herren. 36 Men dersom nogen mener søsteren er ikke trælbundet i slike ting, men Gud har at han gjør urett mot sin ugjife datter om hun er over kalt oss til fred. 16 For hvad vet du, hustru, om du ungdomsalderen, og det må så være, han gjøre det kan frelse din mann? eller hvad vet du, mann, om du han vil; han synder ikke; la dem gifte sig! 37 Men kan frelse din hustru? 17 Dog vandre hver således den som står fast i sitt hjerte og ikke har noget som som Herren har gitt ham, som Gud har kalt ham! Og tvinger ham, men har frihet til å følge sin egen vilje og således foreskriver jeg i alle menigheter. 18 En blev har satt sig dette fore i sitt hjerte at han vil holde sin kalt som omskåret, han dra ikke forhud over; en er datter ugift, han gjør vel. 38 Så gjør da den vel som blitt kalt som uomskåret, han la sig ikke omskjære! 19 bortgifter, og den gjør bedre som ikke bortgifter. 39 En Det kommer ikke an på omskjærelse, og det kommer hustru er bundet så lenge hennes mann lever; men ikke an på forhud, men på å holde Guds bud. 20 Hver når hennes mann er hensovnet, da har hun frihet til å bli i det kall han blev kalt i! 21 Blev du kalt som træl, gifte sig med hvem hun vil, bare det skjer i Herren. 40 da gjør dig ingen sorg av det; men kan du også bli Men lykkeligere er hun om hun blir som hun er, etter fri, så gjør heller bruk derav! 22 For den træl som er min mening; men jeg tror også å ha Guds Ånd.

8 Men vedkommende avgudsofferne, da vet vi at vi alle har kunnskap. Kunnskapen opblåser, men kjærigheten oppbygger; 2 om nogen tykkes sig å kjenne noget, han har aldri kjent noget således som en bør kjenne det; 3 men om nogen elsker Gud, han er kjent av ham. 4 Hvad nu det vedkommer å ete av avguds-offerne, da vet vi at ingen avgud i verden er til, og at det er ingen Gud uten én. 5 For om det også er såkalte guder, enten i himmelen eller på jorden - som det jo er mange guder og mange herrer - 6 så er det dog for oss bare én Gud, Faderen, av hvem alt er, og vi til ham, og én Herre, Jesus Kristus, ved hvem alt er, og vi ved ham. 7 Dog, den kunnskap er ikke hos alle; men somme gjør sig ennu samvittighet

for avgudens skyld og eter det derfor som avguds- med mig; for heller vil jeg dø enn at nogen skulde offer, og deres samvittighet, som er skrøpelig, blir gjøre det til intet som jeg roser mig av. **16** For om jeg uren. **8** Men mat gir oss jo ikke verd for Gud; hverken forkynner evangeliet, er det ikke noget å rose mig vinner vi noget om vi eter, eller taper noget om vi ikke av; det er en nødvendighet som påligger mig; for ve eter. **9** Men se til at ikke denne eders frihet blir til mig om jeg ikke forkynner evangeliet! **17** For gjør anstøt for de skrøpelige! **10** For dersom nogen ser jeg dette frivillig, da har jeg lønn; men gjør jeg det dig som har kunnskap, sitte til bords i avgudshuset, nødtvunget, da er det en husholdning som er mig vil da ikke samvittigheten hos ham som er skrøpelig, betrodd. **18** Hvad er da min lønn? At jeg, når jeg få dristighet til å ete avgudsofferet? **11** da går jo forkynner evangeliet, gjør det for intet, så jeg ikke den skrøpelige fortapt for din kunnskaps skyld, den gjør bruk av min rett i evangeliet. **19** For om jeg enn bror for hvem Kristus er død! **12** Men når I således er fri fra alle, har jeg dog selv gjort mig til tjener for synder mot eders brødre og sårer deres skrøpelige alle, for å vinne de fleste, **20** og jeg er blitt som en samvittighet, da synder I mot Kristus. **13** Derfor, om mat volder min bror anstøt, da vil jeg aldrig i evighet ete kjøtt, for ikke å volde min bror anstøt. (aion g165)

9 Er jeg ikke fri? er jeg ikke apostel? har jeg ikke sett Jesus, vår Herre? er ikke I mitt verk i Herren? **2** Er jeg ikke apostel for andre, så er jeg det i det minste for eder; for I er innseglet på mitt apostelembede i Herren. **3** Dette er mitt forsvar mot dem som dømmer mig. **4** Har vi ikke rett til å ete og drikke? **5** Har vi ikke rett til å føre en søster med oss som hustru, likesom de andre apostler og Herrens brødre og Kefas? **6** Eller er det bare jeg og Barnabas som ikke har rett til å slippe å arbeide? **7** Hvem gjør vel nogensinne krigstjeneste på egen lønning? hvem planter en vingård og eter ikke av dens frukt? eller hvem før en hjord og eter ikke av hjordens melk? **8** Taler jeg dette bare på menneskelig vis, eller sier ikke også loven dette? **9** I Mose lov er det jo skrevet: Du skal ikke binde munnen til på en okse som tresker. Er det oksene som ligger Gud på hjerte, **10** eller sier han ikke dette bare for vår skyld? For vår skyld er det jo skrevet at den som pløjer, skal pløie med håp, og den som tresker, skal gjøre det med håp om å få sin del. **11** Har vi sådd for eder de åndelige goder, er det da noget stort om vi høster eders timelige goder? **12** Har andre rett over eder, skulde da ikke vi meget mere ha det? Men denne rett har vi ikke brukt; vi tåler alt, for ikke å legge nogen hindring for Kristi evangelium. **13** Vet I ikke at de som gjør tjeneste i templet, får sin føde av templet, og de som tjener ved alteret, deler med alteret? **14** Så har også Herren fastsatt for dem som forkynner evangeliet, at de skal leve av evangeliet. **15** Men jeg har ikke gjort bruk av noget av dette. Jeg skriver ikke dette forat det skal bli så

under loven; **21** for dem som er uten lov, er jeg blitt som en som er uten lov - om jeg enn ikke er lovløs for Gud, men lovbundet for Kristus - for å vinne dem som er uten lov; **22** for de skrøpelige er jeg blitt skrøpelig, for å vinne de skrøpelige; for dem alle er jeg blitt alt, for i alle tilfelle å frelse nogen. **23** Men alt gjør jeg for evangeliets skyld, forat også jeg kan få del i det. **24** Vet I ikke at de som løper på rennebanen, de løper vel alle, men bare én får prisen? Løp da således, forat I kan vinne den! **25** Hver som er med i veddekkamp, er avholdende i alt, hine for å få en forgjengelig krans, men vi en uforgjengelig. **26** Jeg løper da ikke som på det uvisse; jeg fekter ikke som en som slår i været; **27** men jeg undertvinger mitt legeme og holder det i trældom, forat ikke jeg som preker for andre, selv skal finnes uverdig.

10 For jeg vil ikke, brødre, at I skal være uvitende om at våre fedre var alle under skyen og gikk alle gjennem havet **2** og blev alle døpt til Moses i skyen og i havet, **3** og de åt alle den samme åndelige mat **4** og drakk alle den samme åndelige drikke; for de drakk av den åndelige klippe som fulgte dem, og klippen var Kristus; **5** allikevel hadde Gud ikke behag i de fleste av dem; for de blev slått ned i ørkenen. **6** Men disse ting skjedde som forbilleder for oss, forat ikke vi skal ha lyst til det onde, likesom de hadde lyst til det. **7** Bli heller ikke avgudsdyrkere, likesom nogen av dem, som skrevet er: Folket satte sig ned for å ete og drikke og stod op for å leke! **8** La oss heller ikke drive hor, likesom nogen av dem drev hor og falt på én dag tre og tyve tusen! **9** La oss

heller ikke friste Kristus, likesom nogen av dem fristet ham og blev ødelagt av slanger! **10** Knurr heller ikke, likesom nogen av dem knurret og blev ødelagt av ødeleggeren! **11** Dette hendte dem som forbilleder, men det er skrevet til formaning for oss, til hvem de siste tider er kommet. (aiōn g165) **12** Derfor, den som tykkes sig å stå, han se til at han ikke faller! **13** Eder har ingen fristelse møtt som mennesker ikke kan bære; og Gud er trofast, som ikke skal la eder fristes over evne, men gjøre både fristelsen og dens utgang, så I kan tale den. **14** Derfor, mine elskede, fly fra avgudsdyrkelsen! **15** Jeg taler til eder som til forstandige; døm selv det jeg sier! **16** Velsignelsens kalk som vi velsigner, er den ikke samfund med Kristi blod? Brødet som vi bryter, er det ikke samfund med Kristi legeme? **17** Fordi der er ett brød, er vi ett legeme, enda vi er mange; for vi har alle del i det ene brød. **18** Se til Israel efter kjødet: Har ikke de som eter offerne, samfund med alteret? **19** Hvad mener jeg altså? at det er noget avguds-offer til? eller at det er nogen avgud til? **20** Nei, men at det de ofrer, det ofrer de til onde ånder og ikke til Gud; men jeg vil ikke at I skal komme i samfund med de onde ånder. **21** I kan ikke drikke Herrens kalk og onde ånders kalk; I kan ikke ha del i Herrens bord og i onde ånders bord. **22** Eller tør vi egge Herren til nidkjærhet? vi er vel ikke sterkere enn han? **23** Jeg har lov til alt, men ikke alt gagner; jeg har lov til alt, men ikke alt opbygger. **24** Ingen søker sitt eget, men enhver søger den annens beste! **25** Alt det som selges i slakterboden, kan I ete uten at I for samvittighetens skyld spør mere efter det; **26** for jorden og alt det som fyller den, hører Herren til. **27** Og dersom nogen av de vantro ber eder til gjest, og I vil gå dit, da kan I ete alt som settes frem for eder, uten at I for samvittighetens skyld spør mere efter det. **28** Men dersom nogen sier til eder: Dette er avguds-offer, da la være å ete det, for hans skyld som sa eder det, og for samvittighetens skyld! **29** Jeg mener ikke ens egen samvittighet, men næstens. For hvorfor skal min frihet dømmes av en annens samvittighet? **30** Dersom jeg nyter det med takk, hvorfor skal jeg da spottes for det som jeg takker for? **31** Enten I altså eter eller drikker, eller hvad I gjør, så gjør alt til Guds ære! **32** Vær uten anstøt både for jøder og for grekere og for Guds menighet, **33** likesom også jeg i alt streber å tekkes alle og ikke tenker på mitt eget gagn, men på de mange, at de må bli frelst.

11 Bli mine efterfølgere, likesom jeg efterfølger Kristus! **2** Jeg roser eder for at I kommer mig i hu i alle ting og holder fast ved mine forskrifter, således som jeg gav eder dem. **3** Men jeg vil at I skal vite at Kristus er enhver manns hoved, og mannen er kvinnens hoved, og Gud er Kristi hoved. **4** Hver mann som beder eller taler profetisk med noget på hodet, vanærer sitt hode; **5** men hver kvinne som beder eller taler profetisk med utildekket hode, vanærer sitt hode; for det er aldeles det samme som om hun var raket. **6** For hvis en kvinne ikke tildekker sig, da la henne også klippe håret av; men er det usommelig for en kvinne å klippe eller rake av sig håret, da la henne tildekke sig. **7** For en mann skal ikke tildekke sitt hode, eftersom han er Guds billede og ære; men kvinnene ermannens ære. **8** For mannen er ikke av kvinninen, men kvinninen er av mannen; **9** mannen blev jo heller ikke skapt for kvinninen skyld, men kvinninen formannens skyld. **10** Derfor bør kvinninen ha et undergivhets-tegn på sitt hode for englenes skyld. **11** Dog, i Herren er hverken kvinninen noget fremfor mannen eller mannen noget fremfor kvinninen; **12** for likesom kvinninen er av mannen, så er også mannen ved kvinninen, og alt er av Gud. **13** Døm hos eder selv: passer det sig at en kvinne beder til Gud med utildekket hode? **14** Lærer ikke endog selve naturen eder at dersom en mann lar håret vokse langt, er det ham til vanære, **15** men dersom en kvinne lar håret vokse langt, er det henne til ære? for det lange hårt er gitt henne til slør. **16** Men dersom nogen vil være trettekjær, da har ikke vi en sådan skikk, heller ikke Guds menigheter. **17** Men idet jeg påbýder dette, roser jeg ikke at I kommer sammen, ikke til det bedre, men til det verre. **18** For først, når I kommer sammen i menighets-samling, hører jeg at det er splid iblandt eder, og for en del tror jeg det; **19** for det må være partier iblandt eder, forat de ekte kan bli åpenbare iblandt eder. **20** Når I altså kommer sammen, da blir det ikke Herrens nattverd I eter; **21** for idet I eter, tar hver på forhånd sin egen mat, og den ene er hungrig, og den annen er drukken. **22** Har I da ikke hus til å ete og drikke i? eller forakter I Guds menighet og vanærer dem som intet har? Hvad skal jeg si til eder? skal jeg rose eder? I dette roser

jeg eder ikke. 23 For jeg har mottatt fra Herren dette det også med Kristus; 13 for vi er jo alle døpt med som jeg også har overgitt eder, at den Herre Jesus i én Ånd til å være ett legeme, enten vi er jøder eller den natt da han blev forrådt, tok et brød, 24 takket grekere, enten vi er træler eller frie; og vi har alle fått og brøt det og sa: Dette er mitt legeme, som er for én Ånd å drikke. 14 For legemet er jo heller ikke ett eder; gjør dette til minne om mig! 25 Likeså også lem, men mange. 15 Om foten sier: Fordi jeg ikke er kalken etter aftensmåltidet, idet han sa: Denne kalk hånd, hører jeg ikke med til legemet, så hører den like er den nye pakt i mitt blod; gjør dette, så ofte som I fullt med til legemet; 16 og om øret sier: Fordi jeg ikke drikker den, til minne om mig! 26 For så ofte som er øie, hører jeg ikke med til legemet, så hører det I eter dette brød og drikker denne kalk, forkynner I like fullt med til legemet. 17 Dersom hele legemet var Herrens død, inntil han kommer. 27 Derfor, hver som øie, hvor blev det da av hørselen? dersom det hele eter brødet eller drikker Herrens kalk uverdig, han var hørsel, hvor blev det da av lukten? 18 Men nu blir skyldig i Herrens legeme og blod. 28 Men hvert satte Gud lemmene, hvert især av dem, på legemet, menneske prøve sig selv, og så ete han av brødet og således som han vilde. 19 Var de derimot alle ett drikke av kalken! 29 for den som eter og drikker, han lem, hvor blev det da av legemet? 20 Men nu er det eter og drikker sig selv til dom dersom han ikke gjør mange lemmene, men ett legeme. 21 Øjet kan ikke si til forskjell på Herrens legeme. 30 Derfor er det mange hånden: Jeg trenger ikke til dig, eller hodet til føttene: skrøpelige og syke iblandt eder, og mange sovner Jeg trenger ikke til eder; 22 men tvert imot: de lemmen inn. 31 Men dersom vi dømte oss selv, blev vi ikke på legemet som synes å være de skrøpeligste, de er dømt; 32 men når vi dømmes, da refses vi av Herren, nødvendige. 23 Og de lemmene på legemet som vi forat vi ikke skal fordømmes sammen med verden. 33 synes er mindre ære verd, dem klær vi med større Derfor, mine brødre, når I kommer sammen for å ete, ære, og de lemmene som vi blues ved, dem klær vi da del med hverandre; 34 og hvis nogen hungerer, da med større bluferdighet, 24 men våre edlere lemmene ete han hjemme, forat I ikke skal komme sammen til trenger ikke til det. Men Gud satte legemet sammen dom! Det annet skal jeg foreskrive når jeg kommer. således at han gav det ringeste størst ære, 25 forat det ikke skal være splid i legemet, men lemmene ha samme omsorg for hverandre. 26 Og om ett lem lider, da lider alle lemmene med, og om ett lem hedres, da gleder alle lemmene sig med. 27 Men nu er I Kristi legeme og hans lemmene, hver etter sin del. 28 Og Gud satte i menigheten først nogen til apostler, for det annet profeter, for det tredje lærere, så kraftige gjerninger, så nådegaver til å helbrede, til å hjelpe, til å styre, forskjellige slags tunger. 29 Er vel alle apostler? er vel alle profeter? er vel alle lærere? gjør vel alle kraftige gjerninger? 30 har vel alle nådegaver til å helbrede? taler vel alle med tunger? kan vel alle tyde dem? 31 Men streb etter de største nådegaver! Og jeg vil vise eder en ennu bedre vei.

12 Men om de åndelige gaver, brødre, vil jeg ikke at I skal være uvitende. 2 I vet at dengang da I var hedninger, lot I eder drage til de stumme avguder, alt etter som I blev draget. 3 Derfor kunngjør jeg eder at ingen som taler i Guds Ånd, sier: Forbannet er Jesus! og ingen kan si: Jesus er Herre! uten i den Hellige Ånd. 4 Det er forskjell på nådegaver, men Ånden er den samme; 5 og det er forskjell på tjenester, men Herren er den samme; 6 og det er forskjell på kraftige virkninger, men Gud er den samme, som virker alt i alle. 7 Men Åndens åpenbarelse gis enhver til det som er gagnlig. 8 For en gis visdoms tale ved Ånden, en annen kunnskaps tale ved den samme Ånd; 9 en annen tro ved den samme Ånd, en annen nådegaver til å helbrede ved den samme Ånd, 10 en annen kraft til å gjøre undergjerninger; en annen profetisk gave, en annen evne til å prøve ånder, en annen forskjellige slags tunger, en annen tydning av tunger. 11 Alt dette virker den ene og samme Ånd, idet han utdeler til hver især etter som han vil. 12 For likesom legemet er ett og har mange lemmene, men alle legemets lemmene, og om de enn er mange, dog er ett legeme, således er

13 Om jeg taler med menneskers og englers tunger, men ikke har kjærlighet, da er jeg en lydende malm eller en klingende bjelle. 2 Og om jeg eier profetisk gave og kjenner alle hemmeligheter og all kunnskap, og om jeg har all tro, så jeg kan flytte fjell, men ikke har kjærlighet, da er jeg intet. 3 Og om jeg gir til føde for fattige alt det jeg eier, og om jeg gir mitt legeme til å brennes, men ikke har

kjærlighet, da gagner det mig intet. 4 Kjærligheten er langmodig, er velvillig; kjærligheten bærer ikke avind, sprogets betydning, blir jeg en utlending for den kjærligheten brammer ikke, opblåses ikke, 5 den gjør som taler, og den som taler, blir en utlending for intet usømmelig, søker ikke sitt eget, blir ikke bitter, mig. 6 Således også med eder: Når I streber efter gjemmer ikke på det onde; 7 den gleder sig ikke over de åndelige gaver, så søker å få dem i rikelig mål til urettferdighet, men gleder sig ved sannhet; 8 den menighets opbyggelse. 9 Kjærligheten med tunge, han bede om at han må kunne tyde det! faller aldri bort; men hvad enten det er profetiske gaver, da skal de få ende, eller det er tunger, da ånd, men min forstand er uten frukt. 10 Hvorledes er utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt. 11 Da jeg var barn, dersom du lover Gud med din ånd, hvorledes skal vi skjønner stykkevis og taler profetisk bede med forstanden; jeg vil lovsyng med ånden, stykkevis; 12 men når det fullkomne kommer, da skal men jeg vil også lovsyng med forstanden. 13 For det som er stykkevis, få ende. 14 Da jeg var barn, dersom du lover Gud med din ånd, hvorledes skal talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, dømte da nogen blandt de ukyndige kunne si amen til din jeg som et barn; men da jeg blev mann, la jeg av det takkebønn? han vet jo ikke hvad du sier; 15 For barnslige. 16 For nu ser vi i et speil, i en gåte; men holder vel en smukk takkebønn, men den andre får da skal vi se åsyn til åsyn; nu kjenner jeg stykkevis, ingen opbyggelse av det. 17 Jeg takker Gud: jeg taler men da skal jeg kjenne fullt ut, likesom jeg også fullt mere med tunge enn I alle; 18 men i en menighets-ut er kjent. 19 Men nu blir de stående disse tre, tro, håp, kjærlighet, og størst blandt dem er kjærligheten. 20 Brødre! vær ikke barn i forstand, men vær barn i ondskap; i forstand derimot skal I være fullvoksne!

14 Jag efter kjærligheten! Streb efter de åndelige

gaver, men mest etter å tale profetisk! 2 For den som taler med tunge, taler ikke for mennesker, men for Gud; for ingen skjønner det, men han taler hemmeligheter i Ånden; 3 den derimot som taler profetisk, taler for mennesker til opbyggelse og formaning og trøst. 4 Den som taler med tunge, opbygger sig selv; men den som taler profetisk, opbygger menigheten. 5 Allikevel ønsker jeg at I alle talte med tunger, men heller at I talte profetisk; den som taler profetisk, er større enn den som taler med tunger, medmindre han tyder det, så at menigheten kan få opbyggelse av det. 6 Og nu, brødre, om jeg kommer til eder og taler med tunger, hvad vil det da gagne eder, medmindre jeg taler til eder enten med åpenbaring eller med kunnskap, enten med profetiske ord eller med lære? 7 Dersom de livløse ting som gir lyd, enten det er en fløite eller en harpe, ikke gir forskjellige toner, hvorledes kan en da skjønne det som spilles på fløiten eller på harpen? 8 Og om en basun gir en utydelig lyd, hvem vil da gjøre sig rede til strid? 9 Således også med eder: Dersom I ikke med eders tunge fremfører tydelig tale, hvorledes kan en da skjønne det som blir sagt? I vil jo da tale bort i været. 10 Så mange slags sprog er det nu visst i verden, og det er intet av dem som ikke

har sin betydning; 11 dersom jeg altså ikke kjenner menigheten med tunge, han bede om at han må kunne tyde det! 12 For dersom jeg beder med tunge, da beder min gaver, da skal de få ende, eller det er tunger, da ånd, men min forstand er uten frukt. 13 Derfor, den som taler skal de ophøre, eller det er kunnskap, da skal den få det altså? Jeg vil bede med ånden, men jeg vil også ende. 14 For dersom jeg beder med tunge, da beder min gaver, da skal de få ende, eller det er tunger, da ånd, men min forstand er uten frukt. 15 Hvorledes er 16 For det som er stykkevis, få ende. 17 Jeg takker Gud: jeg taler men jeg vil også lovsyng med forstanden. 18 Jeg takker Gud: jeg taler da nogen blandt de ukyndige kunne si amen til din jeg som et barn; men da jeg blev mann, la jeg av det takkebønn? han vet jo ikke hvad du sier; 19 Men nu blir de stående disse tre, tro, håp, kjærlighet, og størst blandt dem er kjærligheten. 20 Brødre! vær ikke barn i forstand, men vær barn i ondskap; i forstand derimot skal I være fullvoksne! 21 Det er skrevet i loven: Ved folk med fremmed tungemål og ved fremmedes leber vil jeg tale til dette folk, og enda skal de ikke høre på mig, sier Herren. 22 Så er da tungene til et tegn, ikke for de troende, men for de vanstro; den profetiske tale derimot er ikke for de vanstro, men for de troende. 23 Om da hele menigheten kommer sammen, og alle taler med tunger, og det så kommer ukyndige eller vanstro inn, vil de da ikke si at I er fra eder selv? 24 Men om alle taler profetisk, og det så kommer inn en vanstro eller en ukyndig, så refses han av alle og dømmes av alle, 25 hans hjertes skjulte tanker åpenbares, og så vil han falle på sitt ansikt og tilbede Gud, og vidne at Gud sannelig er iblandt eder. 26 Hvorledes er det altså, brødre? Når I kommer sammen, så har hver av eder en salme eller en lære eller en åpenbaring eller en tunge eller en tydning: la alt skje til opbyggelse! 27 Taler nogen med tunge, da la det være to eller i det høieste tre hver gang, og den ene etter den annen, og la én tyde det! 28 Men er det ingen til stede som kan tyde, da skal han tie i menighets-samlingen, men tale for sig selv og for Gud. 29 Men av profeter tale to eller tre, og de andre prøve det! 30 og får en annen en åpenbaring mens han sitter der,

da skal den første tie. **31** For I kan alle tale profetisk, vidner om Gud, fordi vi har vidnet mot Gud at han én ad gangen, så alle kan lære og alle formanes; har opvakt Kristus, som han dog ikke har opvakt **32** og profeters ånder er profeter lydige; **33** for Gud såfremt altså de døde ikke opstår. **16** For dersom de er ikke uordens Gud, men freds Gud. **34** Likesom i døde ikke opstår, da er heller ikke Kristus opstanden; alle de helliges menigheter, skal eders kvinner tie i **17** men er Kristus ikke opstanden, da er eders tro menighets-samlingen; for det tillates dem ikke å tale, unyttig, da er I ennu i eders synder, **18** da er altså men de skal underordne sig, som også loven sier. **35** også de fortapt som er hensovret i Kristus. **19** Har vi Men vil de få rede på noget, da skal de spørre sine bare i dette liv satt vårt håp til Kristus, da er vi de egne menn hjemme; for det sommer sig ikke for en ynkverdigste av alle mennesker. **20** Men nu er Kristus kvinne å tale i menighets-samling. **36** Eller var det fra opstanden fra de døde og er blitt førstegrøden av de eder Guds ord gikk ut? eller er I de eneste det er hensovede. **21** For ettersom døden er kommet ved et nådd til? **37** Tror nogen at han er en profet eller en menneske, så er og de dødes opstandelse kommet åndelig, da skal han skjønne at det jeg skriver til eder, ved et menneske; **22** for likesom alle dør i Adam, så er Herrens bud. **38** Men om nogen ikke skjønner det, skal og alle levendegjøres i Kristus. **23** Men hver i så får han la det være. **39** Derfor, brødre, streb efter sin egen avdeling: Kristus er førstegrøden; derefter å tale profetisk, og hindre ikke nogen i å tale med skal de som hører Kristus til, levendegjøres ved hans tungter; **40** men la alt skje sømmelig og med orden!

15 Jeg kunngjør eder, brødre, det evangelium som jeg forkynte eder, som I og tok imot, som I og står fast i, **2** som I og blir frelst ved dersom I holder fast ved det ord hvormed jeg forkynte eder det, såfremt I ikke forgjeves er kommet til troen. **3** For jeg overgav eder blandt de første ting det som jeg selv mottok, at Kristus døde for våre synder etter skriftene, **4** og at han blev begravet, **5** og at han opstod på den tredje dag efter skriftene, **6** og at han blev sett av Kefas, derefter av de tolv. **7** Derefter blev han sett av mere enn fem hundre brødre på én gang - av dem er de fleste ennu i live, men nogen er hensovret. **8** Derefter blev han sett av Jakob, derefter av alle apostlene. **9** Men sist av alle blev han og sett av mig som det ufullbårne foster; for jeg er den ringeste av apostlene og er ikke verd å kalles apostel, fordi jeg har forfulgt Guds menighet; **10** men av Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot mig har ikke vært forgjeves, men jeg har arbeidet mere enn de alle, dog ikke jeg, men Guds nåde som er med mig. **11** Hvad enten det da er jeg eller de andre, så forkynner vi således, og således kom I til troen. **12** Men forkynnes det om Kristus at han er opstanden fra de døde, hvorledes kan da nogen iblandt eder si at det ikke er nogen opstandelse av døde? **13** Men er det ikke nogen opstandelse av døde, da er heller ikke Kristus opstanden; **14** men er Kristus ikke opstanden, da er vår forkynnelse intet, da er også eders tro intet; **15** da finnes vi og å være falske

komme; **24** derefter kommer enden, når han overgir riket til Gud og Faderen, etterat han har tilintetgjort all makt og all myndighet og velde. **25** For han skal være konge inntil han får lagt alle sine fiender under sine føtter. **26** Den siste fiende som tilintetgjøres, er døden; **27** for han har lagt alt under hans føtter. Men når han sier at alt er ham underlagt, så er det klart at han er undtatt som har underlagt ham alt; **28** men når alt er ham underlagt, da skal og Sønnen selv underlegge sig ham som la alt under ham, forat Gud skal være alt i alle. **29** Hvad gjør da de som lar sig døpe for de døde? Dersom de døde i det hele tatt ikke opstår, hvorfor lar de sig da døpe for dem? **30** Hvorfor setter også vi oss hver time i fare? **31** Jeg dør hver dag, så sant som jeg kan rose mig av eder, brødre, i Kristus Jesus, vår Herre. **32** Var det på menneskelig vis jeg stred med ville dyr i Efesus, hvad vinning har jeg da av det? Dersom de døde ikke opstår, da la oss ete og drikke, for imorgen dør vi! **33** Far ikke vill! Dårlig omgang forserver gode seder. **34** Våkn op for alvor og synd ikke! for somme har ikke kjennskap til Gud; til skam for eder sier jeg det. **35** Men en kunde si: Hvorledes opstår de døde? og med hvad slags legeme kommer de frem? **36** Du dåre! det du sår, blir ikke levendegjort uten det dør. **37** Og når du sår, sår du ikke det legeme som skal bli, men et nakent korn, kan hende av hvete eller av noget annet slag; **38** men Gud gir det et legeme etter sin vilje, og hvert slags sæd sitt eget legeme. **39** Ikke alt kjøtt er det samme kjøtt, men ett er kjøtt i mennesker, et annet i

fe, et annet i fugler, et annet i fisker. **40** Og der er kommet, skal jeg sende dem som I selv velger, med himmelske legemer, og der er jordiske legemer; men brev, for å føre eders kjærlighetsgave til Jerusalem; **41** Én herlighet har de himmelske legemer, en annen de men er det verdt at jeg selv reiser, skal de reise i jordiske. **42** Én glans har solen, og en annen månen, følge med mig. **5** Jeg kommer til eder når jeg har og en annen stjernene; for den ene stjerne skiller reist igjennem Makedonia; for Makedonia reiser jeg sig fra den andre i glans. **42** Så er det og med de igjennem; **6** men hos eder blir jeg kan hende nogen dødes opstandelse. Det såes i forgjengelighet; det tid, eller endog vinteren over, forat jeg kan få følge av opstår i uforgjengelighet; **43** det såes i vanære, det eder dit jeg siden skal reise. **7** For jeg tenker ikke opstår i herlighet; det såes i skrøpelighet, det opstår å se eder nu på gjennemreisen; for jeg håper å bli i kraft; **44** der såes et naturlig legeme, der opstår nogen tid hos eder, om Herren tillater det. **8** I Efesus et åndelig legeme. Så visst som det gis et naturlig blir jeg inntil pinsen; **9** for en stor og virksom dør er legeme, gis det og et åndelig legeme. **45** Således oplatt for mig, og det er mange motstandere. **10** Når er det og skrevet: Det første menneske, Adam, blev Timoteus kommer, da se til at han kan være hos eder til en levende sjel; den siste Adam er blitt til en uten frykt! for han gjør Herrens gjerning, likesom jeg; levendegjørende ånd. **46** Men det åndelige er ikke **11** ingen må derfor ringeakte ham. Og følg ham på det første, men det naturlige, derefter det åndelige. vei i fred, forat han kan komme til mig! for jeg venter **47** Det første menneske var av jorden, jordisk; det på ham med brødrene. **12** Vedkommende broderen annet menneske er av himmelen. **48** Sådan som den Apollos, da bad jeg ham meget at han skulle fare til jordiske var, så er og de jordiske, og sådan som den eder sammen med brødrene; han var aldeles ikke himmelske er, så skal og de himmelske være, **49** og villig til å komme nu, men han vil komme når han får likesom vi har båret den jordiskes billede, så skal vi og tid. **13** Vær årvåkne, stå fast i troen, vær mandige, bære den himmelskes billede. **50** Men dette sier jeg, vær sterke! **14** La alt hos eder skje i kjærlighet! **15** brødre, at kjød og blod kan ikke arve Guds rike, heller Jeg formaner eder, brødre: I kjenner Stefanas' hus, at ikke arver forgjengelighet uforgjengelighet. **51** Se, jeg det er førstegrøden av Akaia, og at de har stilt sig til sier eder en hemmelighet: Vi skal ikke alle hensove, tjeneste for de hellige; **16** vis og I ærbødigheit mot men vi skal alle forvandles, **52** i et nu, i et øieblikk, ved dem og mot enhver som hjelper til og gjør sig møie! den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde **17** Jeg gleder mig over at Stefanas og Fortunatus og skal opstå uforgjengelige, og vi skal forvandles. **53** For Akaikus er her; for de har utfyldt savnet av eder; **18** for dette forgjengelige skal bli ikledd uforgjengelighet, og de har vederkveget min og eders ånd. Skjønn derfor dette dødelige bli ikledd udødelighet. **54** Og når dette på slike! **19** Menigheten i Asia hilser eder. Akvilas forgjengelige er ikledd uforgjengelighet, og dette og Priska tillikemed menigheten i deres hus hilser dødelige er ikledd udødelighet, da opfylles det ord eder meget i Herren. **20** Alle brødrene hilser eder. som er skrevet: Døden er opslukt til seier. **55** Død, Hils hverandre med et hellig kyss! **21** Hilsen med min, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier? (Hadēs g86) Paulus' hånd: **22** Om nogen ikke elsker Herren, han **56** Men dødens brodd er synden, og syndens kraft være forbannet! Maran ata. **23** Den Herre Jesu nåde er loven; **57** men Gud være takk, som gir oss seier være med eder! **24** Min kjærlighet er med eder alle i ved vår Herre Jesus Kristus! **58** Derfor, mine elskede Kristus Jesus.
brødre, vær faste, urokkelige, alltid rike i Herrens gjerning, da I vet at eders arbeide ikke er unyttig i Herren!

16 Men vedkommende innsamlingen til de hellige,
da skal I gjøre således som jeg har ordnet det
for menigheten i Galatia. **2** På hver første dag i
uken legge enhver av eder hjemme hos sig selv til
side det han får lykke til, forat innsamlingen ikke
skal skje først da når jeg kommer. **3** Når jeg så er

2 Korintierne

1 Paulus, ved Guds vilje Kristi Jesu apostel, og broderen Timoteus - til den Guds menighet som er i Korint, tillikemed alle de hellige som er i hele Akaia: **2** Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus! **3** Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader, miskunns Fader og all trøsts Gud, **4** han som trøster oss i all vår trengsel, forat vi skal kunne trøste dem som er i all slags trengsel, med den trøst hvormed vi selv blir trøstet av Gud! **5** For likesom Kristi lidelsrer kommer rikelig over oss, så er og vår trøst rikelig ved Kristus. **6** Men lider vi trengsel, da er det eder til trøst og frelse; trøstes vi, da er det eder til en trøst som viser sig kraftig i tålmod under de samme lidelsrer som vi lider; **7** og vårt håp om eder er fast, da vi vet at likesom I har del i lidelsene, så skal I og ha del i trøsten. **8** For vi vil ikke, brødre, at I skal være uvitende om at den trengsel som kom over oss i Asia, var overmåte tung, mere enn vi kunde bære, så vi endog mistvilte om livet; **9** ja, vi hadde opgjort med oss selv at vi måtte dø, forat vi ikke skulde sette vår lit til oss selv, men til Gud, som opvekker de døde, **10** han som fridde oss og frir oss fra slik en død, han som vi har det håp til at han og herefter vil fri oss derfra, **11** idet også I kommer oss til hjelp med bønn, forat det fra mange munn må lyde rikelig takksigelse for oss, for den nåde som er oss gitt. **12** For dette er vår ros: vår samvittighets vidnesbyrd om at vi har vandret i verden, og særlig hos eder, i Guds hellighet og renhet, ikke i kjødelig visdom, men i Guds nåde. **13** For vi skriver ikke annet til eder enn det I leser eller skjønner, og jeg håper at I og skal skjønne det inntil enden **14** - likesom I jo for en del har skjønt oss - at vi er eders ros, likesom og I er vår på den Herre Jesu dag. **15** Og i tillit til dette vilde jeg komme til eder først, forat I skulde få ennu en nåde, **16** og fra eder dra til Makedonia, og så fra Makedonia igjen komme til eder og få følge av eder til Judea. **17** Da jeg nu altså vilde dette, gikk jeg da kan hende lettsindig frem? eller hvad jeg foresetter mig, foresetter jeg mig det på kjødelig vis, så at der hos mig skulde være både ja, ja og nei, nei? **18** Så sant Gud er trofast: mitt ord til eder er ikke ja og nei! **19** For Guds Sønn, Kristus Jesus, han som blev forknyt iblandt eder ved oss, ved mig og Silvanus og Timoteus, han var ikke

ja og nei, men ja er der blitt i ham; **20** for så mange som Guds løfter er, i ham har de sitt ja, derfor får eder og ved ham sitt amen, Gud til ære ved oss. **21** Men den som binder oss tillikemed eder fast til Kristus, og som salvet oss, det er Gud, **22** han som og satte sitt innsegl på oss og gav Ånden til pant i våre hjerter. **23** Men jeg kaller Gud til vidne for min sjel at det var for å skåne eder jeg ennu ikke er kommet til Korint; **24** ikke at vi er herrer over eders tro, men vi arbeider med på eders glede; for I står i troen.

2 Men også for min egen skyld foresatte jeg mig at jeg ikke etter vilde komme til eder med sorg. **2** For hvis jeg gjør eder sorg, hvem er det da som gjør mig glad, uten den som jeg gjør sorg? **3** Og just i det øiemed skrev jeg, forat jeg ikke, når jeg kom, skulde få sorg av dem som jeg burde ha glede av, idet jeg har den tillit til eder alle at min glede er eders alles glede. **4** For med megen trengsel og angst i hjertet skrev jeg til eder under mange tårer, ikke for å gjøre eder sorg, men forat I skulde kjenne den kjærlighet som jeg særlig har til eder. **5** Men er det nogen som har voldt sorg, da er det ikke mig han har voldt sorg, men delvis - at jeg ikke skal være for hård - eder alle. **6** Det er nok for ham med den straff han har fått av de fleste, **7** så at I derimot heller skal tilgi og trøste ham, forat han ikke skal gå til grunne i ennu større sorg. **8** Derfor ber jeg eder å la kjærlighet råde mot ham. **9** For derfor var det også jeg skrev, for å få vite om I holder prøve, om I er lydige i alt. **10** Men den som I tilgir noget, ham tilgir og jeg; for det jeg har tilgitt - om jeg har hatt noget å tilgi - det har jeg gjort for eders skyld, for Kristi åsyn, forat vi ikke skal dåres av Satan; **11** for ikke er vi uvitende om hans tanker. **12** Da jeg kom til Troas for Kristi evangeliums skyld, og en dør var mig oplatt i Herren, hadde jeg ingen ro i min ånd, fordi jeg ikke fant Titus, min bror, **13** men jeg sa farvel til dem og drog videre til Makedonia. **14** Men Gud være takk, som alltid lar oss vinne seier i Kristus og ved oss åpenbarer sin kunnskaps duft på hvert sted! **15** For vi er en Kristi vellukt for Gud, blandt dem som blir frelst, og blandt dem som går fortapt, **16** for disse en duft av død til død, for hine en duft av liv til liv. Og hvem er vel duelig til dette? **17** For vi er ikke, som de mange, slike at vi forfalsker Guds ord til egen vinning; men som i renhet, ja som av Gud, taler vi for Guds åsyn i Kristus.

3 Begynner vi atter å gi oss selv skussmål, eller mon om Kristi herlighet, han som er Guds billede, ikke vi, således som visse folk, trenger til skussmålsbrev skal skinne for dem. (aiōn g165) **5** For vi forkynner ikke til eder eller fra eder? **2** I er vårt brev, innskrevet oss selv, vi forkynner Kristus Jesus som Herre, oss i våre hjerter, kjent og lest av alle mennesker, **3** derimot som eders tjenere for Jesu skyld. **6** For Gud, idet det blir vitterlig at I er Kristi brev, tilblitt ved vår som bød at lys skulde skinne frem av mørke, han tjeneste, innskrevet ikke med blekk, men med den er den som også har latt det skinne i våre hjerter, levende Guds Ånd, ikke på stentavler, men på hjertets forat kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi kjødtavler. **4** Men en sådan tillit har vi til Gud ved åsyn skulde stråle frem fra oss. **7** Men vi har denne Kristus, **5** ikke at vi av oss selv duer til å utenke noget skatt i lerkar, forat den rike kraft skal være av Gud som av oss selv, men vår duelighet er av Gud, **6** som og ikke av oss, **8** idet vi alltid er i trengsel, men og gjorde oss duelige til å være tjenere for en ny ikke kuet, tvilende, men ikke mistvilende, **9** forfulgt, pakt, ikke for bokstav, men for Ånd; for bokstaven slår men ikke oppgitt, nedslått, men ikke tilintetgjort - **10** ihjel, men Ånden gjør levende. **7** Dersom da dødens alltid bærende Jesu død med oss i legemet, forat tjeneste, som med bokstaver var innhugget i stener, også Jesu liv skal åpenbares i vårt legeme. **11** For fremtrådte i herlighet, så at Israels barn ikke tålte å se ennu mens vi lever, overgis vi stadig til døden for på Mose åsyn for hans åsyns herlighets skyld, som Jesu skyld, forat også Jesu liv skal åpenbares i vårt dog svant, **8** hvor skal da ikke Åndens tjeneste enn dødelige kjød. **12** Således er da døden virksom i oss, mere være i herlighet! **9** For dersom fordømmelsens men livet i eder. **13** Men eftersom vi har den samme tjeneste er herlighet, da er rettferdighetens tjeneste troens Ånd - etter det som er skrevet: Jeg trodde, ennu langt mere rik på herlighet; **10** for det herlige har derfor talte jeg - så tror vi og, derfor taler vi og, **14** for i dette stykke ingen herlighet mot hin overvettes rike vi vet at han som opvakte den Herre Jesus, skal også herlighet. **11** For når det som svinner, var i herlighet, opvekke oss med Jesus og stille oss frem sammen da skal meget mere det som blir, være i herlighet. **12** med eder. **15** For det skjer alt sammen for eders Eftersom vi da har et sådant håp, går vi frem med skyld, forat nåden kan utbrede sig til dess flere og stor frimodighet, **13** og gjør ikke som Moses, som la virke rikelig takksigelse til Guds ære. **16** Derfor taper et dekke over sitt åsyn, forat Israels barn ikke skulde vi ikke motet, men om og vårt utvortes menneske går skue enden av det som svant. **14** Men deres sinn er til grunne, så fornyes dog det innvortes dag for dag, blitt forherdet; for like til denne dag blir det samme **17** For vår trengsel, som er kortvarig og lett, virker for dekke liggende når de leser den gamle pakt, uten at det blir åpenbaret at den opheves i Kristus. **15** Men til denne dag ligger et dekke over deres hjerte når Moses leses; **16** men når det omvender sig til Herren, blir dekket tatt bort. **17** Men Herren er Ånden, og hvor Herrens Ånd er, der er frihet. **18** Men vi som med utildekket åsyn skuer Herrens herlighet som i et speil; vi blir alle forvandlet til det samme billede fra herlighet til herlighet, som av Herrens Ånd.

4 Derfor, da vi har denne tjeneste, eftersom vi har fått miskunn, så taper vi ikke motet; **2** men vi har sagt oss løs fra alle skammelige snikveier og farer ikke frem med list, heller ikke forfalsker vi Guds ord, men ved å kunngjøre sannheten anbefaler vi oss til alle menneskers samvittighet for Guds åsyn. **3** Er da enn vårt evangelium skjult, så er det skjult blandt dem som går fortapt, **4** i hvem denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, forat lyset fra evangeliet

om Kristi herlighet, han som er Guds billede, ikke skal skinne for dem. (aiōn g165) **5** For vi forkynner ikke til eder eller fra eder? **2** I er vårt brev, innskrevet oss selv, vi forkynner Kristus Jesus som Herre, oss i våre hjerter, kjent og lest av alle mennesker, **3** derimot som eders tjenere for Jesu skyld. **6** For Gud, idet det blir vitterlig at I er Kristi brev, tilblitt ved vår som bød at lys skulde stråle frem fra oss. **7** Men vi har denne Kristus, **5** ikke at vi av oss selv duer til å utenke noget skatt i lerkar, forat den rike kraft skal være av Gud som av oss selv, men vår duelighet er av Gud, **6** som og ikke av oss, **8** idet vi alltid er i trengsel, men og gjorde oss duelige til å være tjenere for en ny ikke kuet, tvilende, men ikke mistvilende, **9** forfulgt, pakt, ikke for bokstav, men for Ånd; for bokstaven slår men ikke oppgitt, nedslått, men ikke tilintetgjort - **10** ihjel, men Ånden gjør levende. **7** Dersom da dødens alltid bærende Jesu død med oss i legemet, forat tjeneste, som med bokstaver var innhugget i stener, også Jesu liv skal åpenbares i vårt legeme. **11** For fremtrådte i herlighet, så at Israels barn ikke tålte å se ennu mens vi lever, overgis vi stadig til døden for på Mose åsyn for hans åsyns herlighets skyld, som Jesu skyld, forat også Jesu liv skal åpenbares i vårt dog svant, **8** hvor skal da ikke Åndens tjeneste enn dødelige kjød. **12** Således er da døden virksom i oss, mere være i herlighet! **9** For dersom fordømmelsens men livet i eder. **13** Men eftersom vi har den samme tjeneste er herlighet, da er rettferdighetens tjeneste troens Ånd - etter det som er skrevet: Jeg trodde, ennu langt mere rik på herlighet; **10** for det herlige har derfor talte jeg - så tror vi og, derfor taler vi og, **14** for i dette stykke ingen herlighet mot hin overvettes rike vi vet at han som opvakte den Herre Jesus, skal også herlighet. **11** For når det som svinner, var i herlighet, opvekke oss med Jesus og stille oss frem sammen da skal meget mere det som blir, være i herlighet. **12** med eder. **15** For det skjer alt sammen for eders Eftersom vi da har et sådant håp, går vi frem med skyld, forat nåden kan utbrede sig til dess flere og stor frimodighet, **13** og gjør ikke som Moses, som la virke rikelig takksigelse til Guds ære. **16** Derfor taper et dekke over sitt åsyn, forat Israels barn ikke skulde vi ikke motet, men om og vårt utvortes menneske går skue enden av det som svant. **14** Men deres sinn er til grunne, så fornyes dog det innvortes dag for dag, blitt forherdet; for like til denne dag blir det samme **17** For vår trengsel, som er kortvarig og lett, virker for dekke liggende når de leser den gamle pakt, uten at det blir åpenbaret at den opheves i Kristus. **15** Men til denne dag ligger et dekke over deres hjerte når Moses leses; **16** men når det omvender sig til Herren, blir dekket tatt bort. **17** Men Herren er Ånden, og hvor Herrens Ånd er, der er frihet. **18** Men vi som med utildekket åsyn skuer Herrens herlighet som i et speil; vi blir alle forvandlet til det samme billede fra herlighet til herlighet, som av Herrens Ånd.

5 For vi vet at om vårt legemes jordiske hus nedbrytes, så har vi en bygning av Gud, et hus som ikke er gjort med hender, evig i himlene. (aiōnios g166) **18** såsom vi ikke har det synlige for øie, men det usynlige; for det synlige er timelig, men det usynlige evig (aiōnios g166)

5 For vi vet at om vårt legemes jordiske hus nedbrytes, så har vi en bygning av Gud, et hus som ikke er gjort med hender, evig i himlene. (aiōnios g166) **2** For også mens vi er her til huse, sukker vi, fordi vi lenges etter å overklædes med vår bolig fra himmelen, **3** så sant vi skal bli funnet iklædd, ikke nakne. **4** For vi som er i denne hytte, sukker under byrden, fordi vi ikke vil avklædes, men overklædes, forat det dødelige kan bli opslukt av livet. **5** Men den som har satt oss i stand just til dette, er Gud, han som og har gitt oss Ånden til pant. **6** Derfor er vi alltid frimodige og vet at så lenge vi er hjemme i legemet, er vi borte fra Herren; **7** for vi vander i tro, ikke i beskuelse; **8** vi er altså frimodige, og vil heller være

borte fra legemet og være hjemme hos Herren. 9 rykte, som forførere og dog sanndrue, 9 som ukjente Derfor setter vi og vår ære i, enten vi er hjemme eller borte, å tekkes ham. 10 For vi skal alle åpenbares for Kristi domstol, forat enhver kan få igjen det som er skjedd ved legemet, etter det som han har gjort, enten godt eller ondt. 11 Da vi altså kjenner frykten for Herren, søker vi å vinne mennesker, men for Gud er vi åpenbare; jeg håper og å være åpenbar for eders eder; men vi gir eder leilighet til å rose eder av oss, for Kristi kjærlighet tvinger oss, 15 idet vi har oppgjort dette med oss selv at én er død for alle, derfor er de alle død; levende Guds tempel, som Gud har sagt: Jeg vil bo og han døde for alle, forat de som lever, ikke lenger for Kristus og gav oss forlikelsens tjeneste, 19 fordi Gud i Kristus forlikte verden med sig selv, så han ikke tilregner dem deres overtrødelser og har nedlagt i oss ordet om forlikelsen. 20 Så er vi da sendebud i Kristi sted, som om Gud selv formante ved oss; vi ber i Kristi sted: La eder forlike med Gud! 21 Ham som ikke visste av synd, har han gjort til synd for oss, forat vi i ham skal bli rettferdige for Gud.

skapning; det gamle er forganget, se, alt er blitt nytt! 18 Men alt dette er av Gud, som forlikte oss med sig selv ved Kristus og gav oss forlikelsens tjeneste, 19 fordi Gud i Kristus forlikte verden med sig selv, så han ikke tilregner dem deres overtrødelser og har nedlagt i oss ordet om forlikelsen. 20 Så er vi da sendebud i Kristi sted, som om Gud selv formante ved oss; vi ber i Kristi sted: La eder forlike med Gud! 21 Ham som ikke visste av synd, har han gjort til synd for oss, forat vi i ham skal bli rettferdige for Gud.

6 Men som medarbeidere formaner vi eder også at I ikke forgjeves må ta imot Guds nåde. 2 Han sier jo: På den tid som behaget mig, børnhørte jeg dig, og på frelsens dag kom jeg dig til hjelp. Se, nu er en velbehagelig tid, se, nu er frelsens dag! 3 Og vi gir ikke i noget stykke noget anstøt, forat ikke tjenesten skal bli lastet, 4 men viser oss i alt som er en velbehagelig tid, se, nu er frelsens dag! 3 Og vi gir ikke i noget stykke noget anstøt, forat ikke tjenesten skal bli lastet, 4 men viser oss i alt som

og dog velkjente; som de som dør, og se, vi lever, som de som refses og dog ikke ihjelståes, 10 som bedrøvede, men alltid glade, som fattige, som dog gjør mange rike, som de som intet har og dog eier alt. 11 Vår munn er oplatt mot eder, I korintiere, vårt hjerte har utvidet sig. 12 I har ikke trangt rum hos oss, men det er trangt i eders hjerte. 13 Men like samvittigheter. 12 Vi gir oss nu ikke etter skussmål for for like - jeg taler som til barn - utvid også I eders eder; men vi gir eder leilighet til å rose eder av oss, hjerter! 14 Dra ikke i fremmed åk med vantro! for hvad forat I kan ha noget å sette imot dem som roser sig samlag har rettferd med urett, eller hvad samfund av det de er i det utvortes og ikke i hjertet. 13 For har lys med mørke? 15 Og hvad samklang er det om vi er fra oss selv, da er det for Gud, og om vi er mellom Kristus og Belial, eller hvad lodd og del har ved sans og samling, da er det for eder. 14 For Kristi en troende med en vantro? 16 Og hvad enighet er kjærlighet tvinger oss, 15 idet vi har oppgjort dette med det mellom Guds tempel og avguder? Vi er jo den oss selv fra dem og skill eder fra dem, sier Herren, og rør ikke ikke nogen etter kjødet; har vi og kjent Kristus etter fra dem og skill eder fra dem, sier Herren, og rør ikke kjødet, så kjenner vi ham dog nu ikke lenger således. 17 Derfor, gå ut opstanden for dem. 16 Derfor kjenner vi fra dem og skill eder fra dem, sier Herren, og rør ikke ikke nogen etter kjødet; har vi og kjent Kristus etter ved urent, så skal jeg ta imot eder, 18 og jeg vil være kjødet, så kjenner vi ham dog nu ikke lenger således. 17 Derfor, dersom nogen er i Kristus, da er han en ny eder en far, og I skal være mig sønner og døtre, sier Herren, den Allmektige.

7 Eftersom vi da har disse løfter, mine elskede, så la oss rense oss fra all urenhet på kjød og ånd og fullende vår helliggjørelse i Guds frykt! 2 Gi oss rum! Ingen har vi gjort urett, ingen har vi ødelagt, ingen har vi gått for nærl. 3 Dette sier jeg ikke for å fordømme eder; jeg har jo før sagt at I er i våre hjerter for å dø med oss og leve med oss. 4 Jeg har stor tiltro til eder; jeg roser mig storlig av eder; jeg er full av trøst, jeg er overvettet rik på glede under all vår trengsel. 5 For heller ikke da vi kom til Makedonia, hadde vårt kjød nogen ro, men vi trengtes på alle måter: utenfor oss var strid, inneni oss frykt; 6 men Gud, som trøster de nedbøiede, han trøstet oss ved Titus' komme, 7 dog ikke bare ved hans komme, men og ved den trøst hvormed han var blitt trøstet over eder, idet han meldte oss eders lengsel, eders klage, eders nikkjærhet for mig, så at jeg blev ennu gladere. 8 For Guds tjenere: ved stort tålmod i trengsler, i nød, i om jeg enn bedrøvet eder ved mitt brev, så angrer angst, 5 under slag, i fengsler, i oprør, i strengt arbeid, jeg det ikke; om jeg enn før angret det - jeg ser jo at i nattevåk, i faste; 6 ved renhet, ved skjønnhet, hint brev bedrøvet eder, om enn bare for en stund - 9 ved langmodighet, ved godhet, ved den Hellige Ånd, så gleder jeg mig nu, ikke over at I blev bedrøvet, ved uskrømtet kjærlighet, 7 ved sannhets ord, ved men over at I blev bedrøvet til omvendelse; for I Guds kraft, ved rettferds våben på høire og venstre blev bedrøvet efter Guds sinn, forat I ikke skulde lide side; 8 i ære og vanære, med ondt rykte og godt nogen skade ved oss. 10 For bedrøvelsen etter Guds

nokken, men vi trengtes på alle måter: utenfor oss var strid, inneni oss frykt; 6 men Gud, som trøster de nedbøiede, han trøstet oss ved Titus' komme, 7 dog ikke bare ved hans komme, men og ved den trøst hvormed han var blitt trøstet over eder, idet han meldte oss eders lengsel, eders klage, eders nikkjærhet for mig, så at jeg blev ennu gladere. 8 For Guds tjenere: ved stort tålmod i trengsler, i nød, i om jeg enn bedrøvet eder ved mitt brev, så angrer angst, 5 under slag, i fengsler, i oprør, i strengt arbeid, jeg det ikke; om jeg enn før angret det - jeg ser jo at i nattevåk, i faste; 6 ved renhet, ved skjønnhet, hint brev bedrøvet eder, om enn bare for en stund - 9 ved langmodighet, ved godhet, ved den Hellige Ånd, så gleder jeg mig nu, ikke over at I blev bedrøvet, ved uskrømtet kjærlighet, 7 ved sannhets ord, ved men over at I blev bedrøvet til omvendelse; for I Guds kraft, ved rettferds våben på høire og venstre blev bedrøvet etter Guds sinn, forat I ikke skulde lide side; 8 i ære og vanære, med ondt rykte og godt nogen skade ved oss. 10 For bedrøvelsen etter Guds

sinn virker omvendelse til frelse, som ingen angrer; og I trengsel, 14 men forat det skal være likelighet; men verdens bedrøvelse virker død. 11 For se, just i den nuværende tid kommer eders overflod deres dette at I blev bedrøvet efter Guds sinn, hvilken iver trang til hjelp, forat også deres overflod må komme det virket hos eder, ja forsvar, ja harme, ja frykt, ja eders trang til hjelp, forat det må være likelighet, 15 lengsel, ja nidkjærhet, ja straff! I alt viste I eder å være som skrevet står: Den som sanket meget, hadde ikke rene i den sak. 12 Derfor, om jeg enn skrev til eder, overflod, og den som sanket lite, hadde ikke trang. 16 så var det ikke for hans skyld som gjorde uretten, Men Gud være takk, som har inngitt den samme iver heller ikke for hans skyld som uretten ble gjort imot, for eder i Titus' hjerte! 17 for han tok gjerne imot min men forat eders iver for oss kunde bli åpenbaret hos tilskyndelse, ja, hans iver er så stor at han av egen eder for Guds åsyn. 18 Derfor er vi blitt trøstet. Og til drift drar ut til eder. 18 Og med ham sender vi og den vår trøst kom ennu den langt større glede over Titus' bror som ved sin virksomhet for evangeliet har vunnet glede; for hans ånd er blitt vederkveget av eder alle. 19 Og ikke bare det, men som 14 For om jeg til ham har uttalt nogen ros over eder, også er valgt av menighetene til å reise sammen med så er jeg ikke blitt til skamme; men likesom vi i alt oss med denne kjærlighetsgave som kommer i stand har talt sannhet til eder, så er og vår ros for Titus ved vår tjeneste, for å fremme Herrens egen ære og blitt sannhet, 15 og hans kjærlighet til eder er enn vår redebonhet; 20 for derved undgår vi at nogen skal sterkere når han kommer eders alles lydighet i hu, kunne laste oss for noget som vedkommer denne hvorledes I tok imot ham med frykt og beven. 16 Jeg rike gave som kommer i stand ved vår tjeneste, 21 gleder mig over at jeg i alt kan lite på eder.

8 Vi kunngjør eder, brødre, den nåde som Gud har gitt i Makedonias menigheter, 2 at enda de var hårdt prøvet med trengsel, så har dog deres overvettet glede og deres dype fattigdom i overstrømmende fylde virket hos dem en rikdom på opriktig kjærlighet. 3 For etter evne gav de, det vidner jeg, ja over evne, av egen drift; 4 de bad oss inntrengende om å få lov til å være med i hjelpen til de hellige; 5 og de gav ikke bare således som vi håpet, men de gav sig selv først til Herren og til oss ved Guds vilje, 6 så vi bad Titus at likesom han før hadde begynt, således skulde han fullende hos eder også dette kjærlighetsverk. 7 Men likesom I er rike i alle måter, på tro og på tale og på sier: Akaia har vært rede like fra ifjor; og eders kunnskap og på all iver og på kjærlighet som I har nidkjærhet tilskyndte så mange. 3 Men jeg sender vakt hos oss, så bli nu og rike i dette kjærlighetsverk! brødrene, forat ikke den ros vi har gitt eder, skal bli 8 Dette sier jeg ikke som et bud, men ved andres iver til intet i dette stykke, forat I, som jeg har sagt, må vil jeg også prøve ektheten av eders kjærlighet. 9 være rede, 4 så vi, for ikke å si I selv, ikke skal bli til For I kjenner vår Herre Jesu Kristi nåde, at han for skamme i denne tillit når det kommer makedoniere eders skyld blev fattig da han var rik, forat I ved hans med mig og finner eder uferdig. 5 Derfor aktet jeg fattigdom skulde bli rike. 10 Og jeg sier min mening i det nødvendig å tilskynde brødrene til å dra i forveien denne sak; for dette er til gagn for eder, I som alt før, til eder og forut få i stand den gave I før har lovt, fra ifjor av, begynte ikke bare å virke, men og å ville. at den må være ferdig som en velsignelse, og ikke 11 Men fullfør nu også verket, forat fullførelsen må som en karrig gave. 6 Men dette sier jeg: Den som svare til viljens redebonhet, etter eders evne! 12 For karrig sår, skal karrig høste, og den som sår med er redebonheten forhånden, da er den velbehagelig velsignalser, skal høste med velsignalser. 7 Hver gi etter det den har, og ikke etter det den ikke har. 13 så som han setter sig fore i sitt hjerte, ikke med sorg For dette sier jeg, ikke forat andre skal ha lettelse eller av tvang! for Gud elsker en glad giver. 8 Og Gud

da vi legger vinn på det som er godt, ikke alene i Herrens, men og i menneskers øine. 22 Og med dem sender vi vår bror, som vi ofte på mange måter har funnet ivrig, men nu meget ivrigere på grunn av den store tillit han har til eder. 23 Hvad enten det da gjelder Titus, så er han min medbroder og medarbeider hos eder, eller det gjelder våre brødre, så er de menighetsutsendinger, Kristi ære. 24 Så vis dem altså sannheten av eders kjærlighet og av den ros vi har gitt eder, for menighetenes åsyn!

9 For om hjelpen til de hellige har jeg ikke nødig å skrive til eder; 2 jeg kjenner jo eders redebonhet, som jeg roser eder for hos makedonierne, idet jeg til intet i dette stykke, forat I, som jeg har sagt, må være rede, 4 så vi, for ikke å si I selv, ikke skal bli til skamme i denne tillit når det kommer makedoniere med mig og finner eder uferdig. 5 Derfor aktet jeg fattigdom skulde bli rike. 10 Og jeg sier min mening i det nødvendig å tilskynde brødrene til å dra i forveien denne sak; for dette er til gagn for eder, I som alt før, til eder og forut få i stand den gave I før har lovt, fra ifjor av, begynte ikke bare å virke, men og å ville. at den må være ferdig som en velsignelse, og ikke 11 Men fullfør nu også verket, forat fullførelsen må som en karrig gave. 6 Men dette sier jeg: Den som svare til viljens redebonhet, etter eders evne! 12 For karrig sår, skal karrig høste, og den som sår med er redebonheten forhånden, da er den velbehagelig velsignalser, skal høste med velsignalser. 7 Hver gi etter det den har, og ikke etter det den ikke har. 13 så som han setter sig fore i sitt hjerte, ikke med sorg For dette sier jeg, ikke forat andre skal ha lettelse eller av tvang! for Gud elsker en glad giver. 8 Og Gud

er mektig til å gi eder all nåde i rikelig mål, forat I alltid oss iblandt eller ligner oss med visse folk som gir sig i alle ting kan ha alt det I trenger til, og således rikelig selv skussmål; men når disse måler sig med sig selv kan gjøre all god gjerning, **9** som skrevet er: Han og ligner sig med sig selv, så mangler de forstand; **13** strødde ut, han gav de fattige; hans rettferdighet blir vi derimot vil ikke rose oss over all måte, men efter til evig tid. (aiōn g165) **10** Og han som gir såmannen målet av det område Gud har tildelt oss som mål: såkorn og brød til å ete, han skal og gi eder utsæd og at vi skulde nå frem like til eder. **14** For vi strekker øke den og gi vekst til fruktene av eders rettferdighet, oss ikke ut over vårt mål, som om vi ikke var nådd **11** idet I blir rike i alle ting til all opriktig kjærlighet, frem til eder - vi er jo kommet like til eder med Kristi som ved oss virker takksigelse til Gud. **12** For den evangelium - **15** idet vi ikke roser oss over all måte, hjelp som ydes ved denne tjeneste, råder ikke bare av andres arbeide, men har det håp at eders tro vil bot på de helliges trang, men bærer også rik frukt vokse, og vi således bli overvettet store iblandt eder ved manges takksigelser til Gud, **13** idet de ved det etter vårt mål, **16** så vi kan føre evangeliet frem til de hjertelag som denne hjelp viser, kommer til åprise land som ligger på hin side av eder, og ikke innenfor Gud for eders lydighet til å bekjenne Kristi evangelium andres område rose oss av det som alt er virket. **17** og for opriktigheten i eders samfund med dem og Men den som roser sig, rose sig i Herren! **18** for ikke med alle, **14** idet også de med bønn for eder lenges den som gir sig selv skussmål, holder prøve, men etter eder på grunn av den Guds nåde som er så den som Herren gir skussmål.

overvettet rik over eder. **15** Gud være takk for sin usigelige gave!

10 Men jeg, Paulus, formaner eder ved Kristi saktmodighet og mildhet, jeg som for eders øine er ydmyk iblandt eder, men fraværende er djerv mot eder; **2** men jeg ber om at når jeg nu kommer, må jeg slippe for å være djerv med den frimodighet hvormed jeg akter å gå dristig frem mot somme folk som akter oss for slike som vandrer på kjødelig vis. **3** For om vi enn vandrer i kjødet, så strider vi dog ikke på kjødelig vis; **4** for våre stridsvåben er ikke kjødelige, men mektige for Gud til å omstyrt festnings-verker, **5** idet vi omstyrter tankebygninger og enhver høide som reiser sig mot kunnskapen om Gud, og tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus, **6** og er rede til å straffe all ulydighet, når først eders lydighet er blitt fullkommen. **7** I ser bare på det utvortes! Om nogen er viss med sig selv at han hører Kristus til, han dømme etter hos sig selv at likesom han hører Kristus til, således og vi. **8** For om jeg enn vil rose mig noget mere av vår makt, som Herren har gitt oss til å opbygge eder og ikke til å nedbryte, så vil jeg ikke bli til skamme, **9** forat jeg ikke skal synes likesom å ville skremme eder med mine brev. **10** For brevene, sier de, er myndige og djerfe; men det legemlige nærvær er skropelig, og hans tale aktes for intet. **11** Den som taler så, han må tenke sig det at slik som vi fraværende er i ord i våre brev, slik er vi og nærværende i gjerning. **12** For vi tør ikke regne

11 Gid I vilde tåle litt dårskap av mig! Dog, I skal tåle mig. **2** For jeg er nidkjær for eder med Guds nidkjærhet; jeg trolovet eder jo med én mann, for å fremstille en ren jomfru for Kristus; **3** men jeg frykter for at likesom slangen våret Eva med sin list, således skal også eders tanker forderves og vendes bort fra den enfoldige troskap mot Kristus. **4** For om det kommer en til eder og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkjent, eller I får en annen ånd, som I ikke før har fått, eller et annet evangelium, som I ikke før har mottatt, da vil I gjerne tåle det! **5** For jeg mener at jeg ikke i noget stykke står tilbake for de såre store apostler; **6** men er jeg enn ulærd i tale, så er jeg det dog ikke i kunnskap; tvert imot har vi alltid lagt den for dagen for eder i alle stykker. **7** Eller gjorde jeg synd da jeg ydmyket mig selv forat I skulde ophøies, idet jeg uten vederlag forkynne eder Guds evangelium? **8** Andre menigheter skattla jeg, idet jeg tok lønn av dem for å tjene eder, og da jeg var hos eder og kom i trang, falt jeg ikke nogen til byrde; **9** for det jeg manglet, det utfylte brødrene som kom fra Makedonia, og i alle måter har jeg holdt mig og vil holde mig fra å falle eder til byrde. **10** Så sant Kristi sannhet er i mig: Denne ros skal ikke frarøves mig i Akaias bygder! **11** Hvorfor? fordi jeg ikke elsker eder? Det vet Gud! **12** men det jeg gjør, vil jeg og herefter gjøre for å avskjære dem leiligheten som søker en leilighet, forat de skal finnes like med oss i det som de roser sig av. **13** For disse er falske

apostler, svikefulle arbeidere, som skaper sig om rykket like inn i den tredje himmel. 3 Og jeg kjenner til apostler for Kristus. 4 Og det er intet under; for dette menneske - om han var i legemet eller utenfor Satan selv skaper sig om til en lyssets engel; 5 derfor legemet, vet jeg ikke; Gud vet det - 6 han blev rykket er det ikke noget stort om og hans tjenere skaper inn i Paradis og hørte usigelige ord, som det ikke er sig om til rettferdighets tjenere; men deres ende skal et menneske tillatt å tale. 7 Av dette vil jeg rose mig; være etter deres gjerninger. 8 Atter sier jeg: Ingen men av mig selv vil jeg ikke rose mig, uten av min akte mig for en dåre! men selv om så er, da ta imot skrøpelighet. 9 For om jeg vil rose mig, blir jeg ikke mig, om enn som en dåre, forat også jeg kan få rose en dåre; for det er sannhet jeg vil tale; men jeg lar det mig litt! 10 Det jeg her taler, det taler jeg ikke etter være, forat ingen skal tenke større om mig enn som Herrens vilje, men som i dårskap, idet jeg roser mig han ser mig eller hører av mig. 11 Og forat jeg ikke så tillitsfullt. 12 Eftersom mange roser sig på kjødelig skal ophøie mig av de høie åpenbarelser, er det gitt vis, vil jeg og rose mig. 13 For I tåler jo gjerne dårene, mig en torn i kjødet, en Satans engel, forat han skal I som er så kloke; 14 I tåler det jo om nogen gjør eder slå mig, så jeg ikke skal ophøie mig. 15 Om denne til træler, om nogen opeter eder, om nogen fanger bad jeg Herren tre ganger at han måtte vike fra mig; eder, om nogen ophøier sig over eder, om nogen slår 16 og han sa til mig: Min nåde er dig nok; for min kraft eder i ansiktet! 17 Med skam sier jeg det, fordi vi har fullendes i skrøpelighet. Derfor vil jeg helst rose mig vært svake; men det som nogen gjør sig stor av - jeg av min skrøpelighet, forat Kristi kraft kan bo i mig. 18 taler i dårskap - det gjør også jeg mig stor av. 19 Er Derfor er jeg vel til mote i skrøpelighet, i mishandling, de hebreere? Jeg og. Er de israelitter? Jeg og. Er i nød, i forfølgelser, i trengsler for Kristi skyld; for når de Abrahams ætt? Jeg og. 20 Er de Kristi tjenere? jeg er skrøpelig, da er jeg sterkt. 21 Jeg er blitt en Jeg taler i vanvidd: Jeg er det mene; jeg har arbeidet dåre; I har tvunget mig til det. For jeg burde få ros av mere, fått flere slag, vært flere ganger i fengsel, ofte i eder; jeg stod jo ikke i noget tilbake for de såre store dødsfare. 22 Av jødene har jeg fem ganger fått firti apostler, om jeg enn er intet. 23 En apostels tegn blev slag på ett nær; 24 tre ganger blev jeg hudstrøket, én ialfall gjort blandt eder med all utholdenhed, både gang stenet, tre ganger led jeg skibbrudd, et døgn med tegn og under og kraftige gjerninger. 25 For hvad har jeg vært i dypet. 26 Ofte har jeg vært på reiser, var det I blev til sidesatt i for de andre menigheter i farer i elver, i farer blandt røvere, i farer fra mitt uten i det at jeg ikke falt eder til byrde? Tilgi mig folk, i farer fra hedninger, i farer i by, i farer i ørken, i denne urett! 27 Se, for tredje gang er jeg nu rede til farer på hav, i farer blandt falske brødre, 28 for jeg søker ikke det som eders er, men eder selv. kulde og nakenhet. 29 Foruten alt annet har jeg ennu Barna er jo ikke skyldige å samle til foreldrene, men det daglige overløp, omsorgen for alle menighetene. foreldrene til barna. 30 Men jeg vil med glede ofre, 31 Hvem er skrøpelig uten at og jeg blir skrøpelig? ja bli ofret for eders sjeler, om jeg enn elskes dess hvem voldes anstøt uten at det brenner i mig? 32 Må mindre av eder jo mere jeg elsker eder. 33 Men la så jeg endelig rose mig, da vil jeg rose mig av det som være at jeg ikke var eder til byrde, men jeg var listig hører min skrøpelighet til. 34 Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader, han som er velsignet i evighet, vet at jeg ikke lyver! (aiōn g165) 35 I Damaskus holdt kong Aretas' landshøvding vakt om damaskenernes by for å gripe mig, 36 og gjennem en glugge på muren ble jeg firt ned i en kurv og slapp bort av hans hender.

12 Jeg må rose mig skjønt det ikke er gagnlig; men jeg kommer nu til syner og åpenbarelser av Herren. 2 Jeg kjenner et menneske i Kristus - om han var i legemet, vet jeg ikke, eller utenfor legemet, vet jeg ikke; Gud vet det - en som for fjorten år siden blev

og fanget eder med svik! 3 Søkte jeg vel vinning av eder ved nogen av dem som jeg sendte til eder? 4 Jeg tilskyndte Titus og sendte vår bror med ham; mon vel Titus søkte vinning av eder? vandret vi ikke i den samme ånd? ikke i de samme spor? 5 Alt lenge har I tenkt at det er eder vi forsvarer oss for. Nei, det er for Guds åsyn vi taler i Kristus; men alt er til eders opbyggelse, mine elskede! 6 For jeg frykter for at når jeg kommer, skal jeg ikke finne eder slik som jeg ønsker, og at jeg skal finnes av eder slik som I ikke ønsker - at det skal være kiv, avind, vrede,

stridigheter, baktalelse, sladder, opblåsthet, uorden -
21 at når jeg kommer, skal min Gud etter ydmyke mig
hos eder, og jeg skal komme til å sørge over mange
av dem som før har syndet og ikke har omvendt sig
fra den urenhet og utukt og skamløshet som de har
drevet.

13 Det er nu tredje gang jeg kommer til eder. Ved
to og tre vidners ord skal hver sak stå fast. 2
Jeg har sagt det forut og sier forut, likesom ved mitt
annet nærvær, så og nu i mitt travær, til dem som før
har syndet, og til alle de andre at når jeg nu etter
kommer, vil jeg ikke vise skånsel - 3 siden I krever
et bevis på at Kristus taler i mig, han som ikke er
skrøpelig hos eder, men er sterk iblandt eder; 4 for
blev han enn korsfestet i skrøpelighet, så lever han
dog i Guds kraft; for også vi er skrøpelige i ham; men
vi skal leve med ham i Guds kraft hos eder. 5 Ransak
eder selv om I er i troen; prøv eder selv! Eller kjenner
I ikke eder selv at Kristus Jesus er i eder? det måtte
da være at I ikke holder prøve. 6 Men jeg håper at I
skal få kjenne at vi ikke er de som ikke holder prøve.
7 Dog beder vi til Gud at I ikke må gjøre noget ondt,
ikke forat vi skal vise oss å holde prøve, men forat
I må gjøre det gode, vi derimot være som de som
ikke holder prøve; 8 for vi makter ikke noget mot
sannheten, men bare for sannheten. 9 For vi gleder
oss når vi er skrøpelige, I derimot sterke; dette beder
vi og om, at I må bli fullkomne. 10 Derfor skriver jeg
dette i mitt travær, forat jeg ikke under mitt nærvær
skal fare strengt frem etter den makt som Herren
har gitt mig til å opbygge og ikke til å nedbryte. 11
For øvrig, brødre, gled eder, bli fullkomne, la eder
formane, ha ett sinn, hold fred med hverandre, så
skal kjærlighetens og fredens Gud være med eder. 12
Hils hverandre med et hellig kyss! 13 Alle de hellige
hilser eder. 14 Den Herre Jesu Kristi nåde og Guds
kjærlighet og den Hellige Ånds samfund være med
eder alle!

Galaterne

1 Paulus, apostel, ikke av mennesker eller ved noget menneske, men ved Jesus Kristus og Gud Fader, som opvakte ham fra de døde, **2** og alle de brødre som er hos mig - til menighetene i Galatia: **3** Nåde være med eder og fred fra Gud Fader og vår Herre Jesus Kristus, **4** han som gav sig selv for våre synder for å fri oss ut av den nærværende onde verden etter vår Guds og Faders vilje; (*aīōn g165*) **5** ham være æren i all evighet! Amen. (*aīōn g165*) **6** Jeg underer mig over at I så snart vender eder bort fra ham som kalte eder ved Kristi nåde, til et annet evangelium, **7** skjønt der ikke er noget annet; det er bare nogen som forvirrer eder og vil forvrenge Kristi evangelium. **8** Men selv om vi eller en engel fra himmelen forkynner eder et annet evangelium enn det som vi har forkjent eder, han være forbannet! **9** Som vi før har sagt, så sier jeg og nu igjen: Om nogen forkynner eder et annet evangelium enn det som I har mottatt, han være forbannet! **10** Taler jeg nu mennesker til vilje, eller Gud? eller søker jeg å tekkes mennesker? Søkte jeg ennu å tekkes mennesker, da var jeg ikke Kristi tjener. **11** Jeg kunngjør eder, brødre, at det evangelium som er blitt forkjent av mig, ikke er menneske-verk; **12** for heller ikke jeg har mottatt det eller lært det av noget menneske, men ved Jesu Kristi åpenbaring. **13** I har jo hørt hvorledes jeg fordom levde som jøde, at jeg over all måtte forfulgte Guds menighet og ødela den, **14** og jeg gikk videre i jødedommen enn mange jevnaldrende i mitt folk, jeg var enda mere nidkjær for mine fedrene lærdommer. **15** Men da han som utvalgte mig fra mors liv og kalte mig ved sin nåde, **16** etter sin vilje åpenbarte sin Sønn i mig, forat jeg skulde forkynne evangeliet om ham blandt hedningene, da samrådde jeg mig ikke med kjød og blod, **17** heller ikke drog jeg op til Jerusalem til dem som var apostler før mig; men jeg drog straks bort til Arabia og vendte tilbake til Damaskus. **18** Siden, tre år etter, drog jeg op til Jerusalem for å bli kjent med Kefas, og jeg blev femten dager hos ham; **19** men nogen annen av apostlene så jeg ikke, uten Jakob, Herrens bror. **20** Det jeg her skriver til eder - se, det vet Gud at jeg ikke lyver! **21** Derefter kom jeg til Syrias og Kilikias bygder. **22** Jeg var av utseende ukjent for de kristne menigheter i Judea; **23** de hadde

bare hørt si: Han som før forfulgte oss, han forkynner nu den tro som han før vilde utrydde; **24** og de priste Gud for mig.

2 Fjorten år etter gikk jeg etter op til Jerusalem med Barnabas og tok også Titus med; **2** men jeg gikk der op etter en åpenbaring. Og jeg forela dem, og særskt dem som gjaldt mest, det evangelium som jeg forkynner iblandt hedningene, om jeg vel løp eller hadde løpet forgjeves. **3** Men ikke engang Titus, som var med mig, han som var en greker, blev tvunget til å la sig omskjære - **4** og det for de falske brødres skyld som hadde sneket sig inn og var kommet for å lure på vår frihet, den som vi har i Kristus Jesus, så de kunde gjøre oss til træler. **5** For disse vek vi ikke et øieblikk i eftergivenhet, forat evangeliets sannhet kunde stå fast iblandt eder. **6** Men de som gjaldt for å være noget - hvor store de var, er mig det samme; Gud gjør ikke forskjell på folk - de som gjaldt mest, påla mig intet videre, **7** tvert imot: da de så at det var mig betrodd å forkynne evangeliet for de uomskårne, likesom Peter for de uomskårne - **8** for han som gav Peter kraft til apostel-tjeneste blandt de uomskårne, han gav og mig kraft til det blandt hedningene - **9** og da de fikk vite om den nåde som var mig gitt, da gav Jakob og Kefas og Johannes, de som gjaldt for å være støttene, mig og Barnabas samfunds-hånd, at vi skulde gå til hedningene, men de til de uomskårne, **10** bare at vi skulde komme de fattige i hu, og det har jeg nettop lagt vinn på å gjøre. **11** Men da Kefas kom til Antiochia, sa jeg ham imot like op i øninene, fordi det var ført klagemål imot ham. **12** For før det kom nogen fra Jakob, åt han sammen med hedningene; men da de kom, drog han sig tilbake og skilte sig ut, for han var redd for dem som var av omskjærelsen, **13** og sammen med ham hyklet og de andre jøder, så at endog Barnabas blev revet med av deres hykleri. **14** Men da jeg så at de ikke gikk rett frem etter evangeliets sannhet, sa jeg til Kefas så alle hørte på det: Når du som er jøde, lever som hedning og ikke som jøde, hvorledes kan du da tvinge hedningene til å leve som jøder? **15** Vi er jøder av fødsel og ikke syndere av hedensk ætt; **16** men da vi innså at et menneske ikke blir rettferdigjort av lov-gjerninger, men ved tro på Kristus Jesus, så trodde også vi på Kristus Jesus, for å bli rettferdigjort av tro på Kristus og ikke av lov-gjerninger, eftersom intet

kjød blir rettferdigjort av lov-gjerninger. 17 Men om ætt, og dette er Kristus. 17 Dette er da min mening: vi, da vi sågte å bli rettferdigjort i Kristus, fantes også En pakt som forut er stadfestet av Gud, gjør ikke selv å være syndere, er derfor Kristus en syndens loven, som er gitt fire hundre og tretti år etter, ugyldig, tjener? Langt derifra! 18 for hvis jeg igjen bygger så den skulde gjøre løftet til intet. 18 For får en arven op det jeg brøt ned, da viser jeg mig selv som en ved lov, da får en den ikke lenger ved løfte; men Gud lovtryter. 19 For jeg er ved loven død for loven for å har gitt Abraham den ved løfte. 19 Hvad skulde da leve for Gud; 20 jeg er korsfestet med Kristus, jeg loven til? Den blev lagt til for overtredelsenes skyld, lever ikke lenger selv, men Kristus lever i mig, og det inntil den ætt kom som løftet gjaldt - gitt ved engler, liv jeg nu lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds ved en mellemmanns hånd; 20 men en mellemmann Sønn, som elsket mig og gav sig selv for mig. 21 Jeg er ikke bare for én; men Gud er én. 21 Er da loven akter ikke Guds nåde for intet; for er rettferdighet å få imot Guds løfter? Langt derifra! for var det gitt nogen ved loven, da er altså Kristus død forgjeves.

3 I uforstandige galatere! hvem har forgjort eder, I som har fått Jesus Kristus malt for øinene som korsfestet? 2 Bare dette vil jeg få vite av eder: Var det ved lov-gjerninger I fikk Ånden, eller ved troens forkynnelse? 3 Er I så uforstandige? I begynte i Ånd; vil I nu fullende i kjød? 4 Så meget har I oplevd forgjeves! - om det da virkelig er forgjeves. 5 Han altså som gir eder Ånden og virker kraftige gjerninger iblandt eder, gjør han det ved lov-gjerninger eller ved troens forkynnelse? 6 Likesom Abraham trodde Gud, og det blev regnet ham til rettferdighet. 7 Derfor skal I vite at de som har tro, de er Abrahams barn. 8 Og da Skriften forutså at det er ved tro Gud rettferdigjør hedningene, forkynnte den Abraham forut det evangelium: I dig skal alle folk velsignes. 9 Så blir da de som har tro, velsignet med den troende Abraham. 10 For så mange som holder sig til lov-gjerninger, er under forbannelse; for det er skrevet: Forbannet er hver den som ikke blir ved i alt som er skrevet i lovens bok, så han gjør det!

11 Og at ingen blir rettferdigjort for Gud ved loven, er åpenbart; for: Den rettferdige, ved tro skal han leve; 12 men loven har ikke noget med troen å gjøre, men: Den som gjør det, skal leve derved. 13 Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse, idet han blev en forbannelse for oss - for det er skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre - 14 forut Abrahams velsignelse kunde komme over hedningene i Kristus Jesus, så vi ved troen kunde få Ånden, som var oss lovt.

15 Brødre! jeg taler på menneskelig vis. Selv en Gud, ja det som mere er, er kjent av Gud, hvorledes menneskelig pakt vil ingen gjøre til intet eller legge noget til etterat den er stadfestet. 16 Nu blev løftene gitt Abraham og hans ætt; han sier ikke: Og dine ætlinger, som om mange, men som om én: Og din

17 Dette er da min mening: vi, da vi sågte å bli rettferdigjort i Kristus, fantes også En pakt som forut er stadfestet av Gud, gjør ikke selv å være syndere, er derfor Kristus en syndens loven, som er gitt fire hundre og tretti år etter, ugyldig, tjener? Langt derifra! 18 for hvis jeg igjen bygger så den skulde gjøre løftet til intet. 18 For får en arven op det jeg brøt ned, da viser jeg mig selv som en ved lov, da får en den ikke lenger ved løfte; men Gud lovtryter. 19 For jeg er ved loven død for loven for å har gitt Abraham den ved løfte. 19 Hvad skulde da leve for Gud; 20 jeg er korsfestet med Kristus, jeg loven til? Den blev lagt til for overtredelsenes skyld, lever ikke lenger selv, men Kristus lever i mig, og det inntil den ætt kom som løftet gjaldt - gitt ved engler, liv jeg nu lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds ved en mellemmanns hånd; 20 men en mellemmann Sønn, som elsket mig og gav sig selv for mig. 21 Jeg er ikke bare for én; men Gud er én. 21 Er da loven akter ikke Guds nåde for intet; for er rettferdighet å få imot Guds løfter? Langt derifra! for var det gitt nogen ved loven, da er altså Kristus død forgjeves.

17 Dette er da min mening: vi, da vi sågte å bli rettferdigjort i Kristus, fantes også En pakt som forut er stadfestet av Gud, gjør ikke selv å være syndere, er derfor Kristus en syndens loven, som er gitt fire hundre og tretti år etter, ugyldig, tjener? Langt derifra! 18 for hvis jeg igjen bygger så den skulde gjøre løftet til intet. 18 For får en arven op det jeg brøt ned, da viser jeg mig selv som en ved lov, da får en den ikke lenger ved løfte; men Gud lovtryter. 19 For jeg er ved loven død for loven for å har gitt Abraham den ved løfte. 19 Hvad skulde da leve for Gud; 20 jeg er korsfestet med Kristus, jeg loven til? Den blev lagt til for overtredelsenes skyld, lever ikke lenger selv, men Kristus lever i mig, og det inntil den ætt kom som løftet gjaldt - gitt ved engler, liv jeg nu lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds ved en mellemmanns hånd; 20 men en mellemmann Sønn, som elsket mig og gav sig selv for mig. 21 Jeg er ikke bare for én; men Gud er én. 21 Er da loven akter ikke Guds nåde for intet; for er rettferdighet å få imot Guds løfter? Langt derifra! for var det gitt nogen ved loven, da er altså Kristus død forgjeves.

17 Dette er da min mening: vi, da vi sågte å bli rettferdigjort i Kristus, fantes også En pakt som forut er stadfestet av Gud, gjør ikke selv å være syndere, er derfor Kristus en syndens loven, som er gitt fire hundre og tretti år etter, ugyldig, tjener? Langt derifra! 18 for hvis jeg igjen bygger så den skulde gjøre løftet til intet. 18 For får en arven op det jeg brøt ned, da viser jeg mig selv som en ved lov, da får en den ikke lenger ved løfte; men Gud lovtryter. 19 For jeg er ved loven død for loven for å har gitt Abraham den ved løfte. 19 Hvad skulde da leve for Gud; 20 jeg er korsfestet med Kristus, jeg loven til? Den blev lagt til for overtredelsenes skyld, lever ikke lenger selv, men Kristus lever i mig, og det inntil den ætt kom som løftet gjaldt - gitt ved engler, liv jeg nu lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds ved en mellemmanns hånd; 20 men en mellemmann Sønn, som elsket mig og gav sig selv for mig. 21 Jeg er ikke bare for én; men Gud er én. 21 Er da loven akter ikke Guds nåde for intet; for er rettferdighet å få imot Guds løfter? Langt derifra! for var det gitt nogen ved loven, da er altså Kristus død forgjeves.

4 Men jeg sier: Så lenge arvingen er barn, er det ingen forskjell mellom ham og en træl, enda han er herre over alt sammen; 2 men han er under formyndere og husholdere inntil den tid som hans far forut har fastsatt. 3 Således var også vi, dengang vi var barn, trælbundet under verdens barnelærdom; 4 men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven, 5 forut han skulde kjøpe dem fri som var under loven, forut vi skulde få barnekår. 6 Og fordi I er sønner, har Gud sendt sin Sønns Ånd i våre hjerter, som roper: Abba, Fader! 7 Så er du da ikke lenger træl, men sønn; men er du da er du og arving ved Gud. 8 Men dengang da I ikke kjente Gud, trælet I under de guder som i kan I da vende om igjen til den skrøpelige og fattige

12 Vær som jeg! for jeg er jo som fra Kristus, I som vil rettferdiggjøres ved loven; I er I. Brødrel jeg ber eder. I har ingen urett gjort mig; 13 falt ut av nåden. 5 For ved troen venter vi i Ånden men I vet at det var på grunn av skrøpelighet i mitt på det som rettferdigheten gir oss håp om; 6 for kjød at jeg første gang kom til å forkynne evangeliet i Kristus Jesus gjelder hverken omskjærelse eller for eder; 14 og til tross for den fristelse som voldtes forhud noget, men bare tro, virksom ved kjærlighet. 7 eder ved mitt kjød, ringeaktet og avskydde I mig ikke. I løp godt; hvem hindret eder fra å lyde sannheten? 8 I tok imot mig som en Guds engel, ja, som Kristus Denne overtalelse kommer ikke fra ham som kalte Jesus. 15 Hvor I dengang priste eder salige! for jeg eder. 9 En liten surdeig syrer hele deigen. 10 Jeg gir eder det vidnesbyrd at hadde det vært mulig, så har den tillit til eder i Herren at I ikke vil mene noget hadde I revet eders øine ut og gitt mig dem. 16 Så annet; men den som forvirrer eder, skal bære sin er jeg da blitt eders fiende ved å si eder sannheten! dom, hvem han så er. 11 Men jeg, brødre - hvis jeg 17 De legger sig etter eder med en iver som ikke er ennu forkynner omskjærelse, hvorfor forfølges jeg god; men de vil stenge eder ute, forat I skal være da ennu? da er jo korsets anstøt gjort til intet. 12 ivrige for dem. 18 Men det er godt å vise iver i det Gid de endog må skjære sig selv i sørder, de som gode alltid, og ikke bare når jeg er til stede hos eder. opvigler eder! 13 For I blev kalt til frihet, brødre; bruk 19 Mine barn, som jeg etter føder med smerte, inntil bare ikke friheten til en leilighet for kjødet, men tjen Kristus vinner skikkelse i eder! 20 Jeg skulde ønske hverandre i kjærlighet! 14 For hele loven er opfylt å være til stede hos eder nu og omskifte min røst; i ett bud, i dette: Du skal elske din næste som dig for jeg er rådvill med eder. 21 Si mig, I som vil være selv. 15 Men dersom I biter og eter hverandre, da under loven: Hører I ikke loven? 22 Det er jo skrevet se til at I ikke blir fortært av hverandre! 16 Men jeg at Abraham hadde to sønner, én med trælkvinnen og sier: Vandre i Ånden, så skal I ikke fullby尔de kjødets én med den frie kvinne; 23 men trælkvinnens sønn begjæring. 17 For kjødet begjærer imot Ånden, og er født etter kjødet, den frie kvinnes derimot ifølge Ånden imot kjødet; de står hverandre imot, så I ikke løftet. 24 I dette ligger en dypere mening under; for skal gjøre det I vil. 18 Men dersom I drives av Ånden, disse kvinner er to pakter, den ene fra berget Sinai, da er I ikke under loven. 19 Men kjødets gjerninger og den føder barn til trældom; dette er Hagar. 25 er åpenbare, såsom: utukt, urenhet, skamløshet, 20 For Hagar er berget Sinai i Arabia, og svarer til det avgudsdyrkelse, trøldom, fiendskap, kiv, avind, vrede, Jerusalem som nu er; for det er i trældom med sine stridigheter, tvedrakt, partier, 21 misunnelse, mord, barn. 26 Men det Jerusalem som er der opp, er fritt, drakk, svir og annet slikt; om dette sier jeg eder forut, og det er vår mor; 27 for det er skrevet: Vær glad, likesom jeg og forut har sagt, at de som gjør sådant, du ufruktbare, du som ikke føder! bryt ut og rop, du skal ikke arve Guds rike. 22 Men Åndens frukt er som ikke har veer! for den enslige kvinnens barn er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, mange flere enn hennes som har mannen. 28 Men vi, trofasthet, saktmodighet, avholdenhet; 23 mot slike er brødre, er løftets barn, likesom Isak. 29 Men likesom loven ikke. 24 Men de som hører Kristus Jesus til, dengang han som var født etter kjødet, forfulgte ham har korsfestet kjødet med dets lyster og begjæringer. som var født etter Ånden, således og nu. 30 Men 25 Dersom vi lever i Ånden, da la oss og vandre i hvad sier Skriften? Driv ut trælkvinnen og hennes Ånden! 26 La oss ikke ha lyst til tom ære, så vi egger sønn! for trælkvinnens sønn skal ingenlunde arve hverandre og bærer avind mot hverandre!

med den frie kvinnens sønn. 31 Derfor, brødre, er vi ikke trælkvinnens barn, men den frie kvinnens.

5 Til frihet har Kristus frigjort oss; stå derfor fast, og la eder ikke etter legge under trældoms åk! 2 Se, jeg, Paulus, sier eder at dersom I lar eder omskjære, så vil Kristus intet gagne eder. 3 Atter vidner jeg for hvert menneske som lar sig omskjære, at han er skyldig å holde hele loven. 4 I er skilt

6 Brødre! om også et menneske blir overlistet av nogen synd, da hjelp ham til rette, I åndelige, med saktmodighets ånd; men se til dig selv at ikke du og bli fristet! 2 Bær hverandres byrder, og oppfyll på den måtte Kristi lov! 3 For dersom nogen tykkes sig å være noget og er dog intet, da dårer han sig selv. 4 Men enhver prøve sin egen gjerning, og da skal han ha sin ros bare etter det han selv er, og ikke etter det

som næsten er; 5 for hver skal bære sin egen byrde.
6 Den som oplæres i ordet, skal dele alt godt med den som lærer ham. 7 Far ikke vill! Gud lar sig ikke spotte; for det som et menneske sår, det skal han og høste. 8 For den som sår i sitt kjød, skal høste fordervelse av kjødet; men den som sår i Ånden, skal høste evig liv av Ånden. (aiōnios g166) 9 Men la oss gjøre det gode og ikke bli trette! for vi skal høste i sin tid, såfremt vi ikke går trett. 10 La oss derfor, mens vi har leilighet til det, gjøre det gode mot alle, men mest mot troens egne folk! 11 Se, med hvor store bokstaver jeg skriver til eder med min egen hånd! 12 Så mange som vil ta sig godt ut i kjødet, disse er det som tvinger eder til å la eder omskjære, bare for ikke å bli forfulgt for Kristi korses skyld. 13 For ikke engang de som lar sig omskjære, holder selv loven; men de vil at I skal la eder omskjære, forat de kan rose sig av eders kjød. 14 Men det være langt fra mig å rose mig uten av vår Herre Jesu Kristi kors; for ved det er verden blitt korsfestet for mig og jeg for verden. 15 For hverken omskjærelse eller forhud er noget, men bare en ny skapning. 16 Og så mange som går frem etter denne rettesnor, fred og miskunn være over dem og over Guds Israel! 17 Herefter volde ingen mig uleilighet! for jeg bærer Jesu merketegn på mitt legeme. 18 Vår Herre Jesu Kristi nåde være med eders ånd, brødre! Amen.

Efeserne

1 Paulus, ved Guds vilje Kristi Jesu apostel - til de hellige i Efesus, som tror på Kristus Jesus: **2** Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus! **3** Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus, **4** likesom han utvalgte oss i ham før verdens grunnvoll blev lagt, forat vi skulde være hellige og ulastelige for hans åsyn, **5** idet han i kjærlighet forut bestemte oss til å få barnekår hos sig ved Jesus Kristus etter sin viljes frie råd, **6** til pris for sin nådes herlighet, som han gav oss i den elskede, **7** i hvem vi har forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom, **8** som han rikelig gav oss i og med all visdom og forstand, **9** idet han kungjorde oss sin viljes hemmelighet etter sitt frie råd, som han fattet hos sig selv **10** om en husholdning i tidenes fulde: at han etter vilde samle alt til ett i Kristus, både det som er i himlene, og det som er på jorden; **11** han i hvem vi også har fått arvelodd, etterat vi forut var bestemt til det etter hans forsett som virker alt etter sin viljes råd, **12** forat vi skulde være hans hellighet til pris, vi som forut hadde håpet på Kristus; **13** i ham har også I, da I hadde hørt sannhetens ord, evangeliet om eders frelse - i ham har I og, da I var kommet til troen, fått til innsegl den Hellige Ånd, som var oss lovt, **14** han som er pantet på vår arv til eiendomsfolkets forløsning, hans herlighet til pris. **15** Derfor, etterat jeg har hørt om eders tro på den Herre Jesus og om eders kjærlighet til alle de hellige, **16** holder jeg ikke op med å takke for eder når jeg kommer eder i hu i mine bønner, **17** at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Fader, måtte gi eder visdoms og åpenbarings Ånd til kunnskap om sig, **18** og gi eders hjerte oplyste øine, så I kan forstå hvilket håp det er han har kalt eder til, og hvor rik på herlighet hans arv er iblandt de hellige, **19** og hvor overvettes stor hans makt er for oss som tror, etter virksomheten av hans veldige kraft, **20** som han viste på Kristus da han opvakte ham fra de døde og satte ham ved sin høire hånd i himmelen, **21** over enhver makt og myndighet og velde og herredom og ethvert navn som nevnes, ikke bare i denne verden, men også i den kommende, (aiōn g165) **22** og han la alt under

hans føtter og gav ham som hoved over alle ting til menigheten, **23** som er hans legeme, fylt av ham som fyller alt i alle.

2 Også eder har han gjort levende, I som var døde ved eders overtredelser og synder, **2** som I forдум vandret i etter denne verdens løp, etter høvdingen over luftens makter, den ånd som nu er virksom i vanstroens barn, (aiōn g165) **3** blandt hvilke også vi alle forдум vandret i vårt kjøds lyster, idet vi gjorde kjødets og tankenes vilje, og vi var av naturen vredens barn likesom de andre. **4** Men Gud, som er rik på miskunn, har for sin store kjærlighets skyld som han elsket oss med, **5** gjort oss levende med Kristus, enda vi var døde ved våre overtredelser - av nåde er I frelst - **6** og opvakt oss med ham og satt oss med ham i himmelen, i Kristus Jesus, **7** forat han i de kommende tider kunde vise sin nådes overvettes rikdom i godhet mot oss i Kristus Jesus. (aiōn g165) **8** For av nåde er I frelst, ved tro, og det ikke av eder selv, det er Guds gave, **9** ikke av gjerninger, forat ikke nogen skal rose sig. **10** For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige, at vi skulde vandre i dem. **11** Kom derfor i hu at I som forдум var hedninger i kjøttet og blev kalt uomskárne av den såkalte omskjærelse på kjøttet, den som gjøres med hånden, **12** at I på den tid stod utenfor Kristus, utelukket fra Israels borgerrett og fremmede for paktene med deres løfte, uten håp og uten Gud i verden; **13** men nu, i Kristus Jesus, er I som forдум var langt borte, kommet nær til ved Kristi blod. **14** For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og nedrev gjerdets skillevegg, fiendskapet, **15** idet han ved sitt kjød avskaffet den lov som kom med bud og forskrifter, forat han ved sig selv kunde skape de to til ett nytt menneske, idet han gjorde fred, **16** og forlike dem begge i ett legeme med Gud ved korset, idet han på dette drepte fiendskapet. **17** Og han kom og forkynnte fred for eder som var langt borte, og fred for dem som var nær ved; **18** for ved ham har vi begge adgang til Faderen i en Ånd. **19** Så er I da ikke lenger fremmede og utlendinger, men I er de helliges medborgere og Guds husfolk, **20** I som er bygget op på apostlenes og profetenes grunnvoll, mens hjørnestenen er Kristus Jesus selv, **21** i hvem hver bygning frøies sammen og vokser til et hellig

tempel i Herren, 22 i hvem også I bygges op med de andre til en Guds bolig i Ånden.

3 Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, Kristi Jesu fange for eders skyld, I hedninger - 2 om I

ellers har hørt om husholdningen med den Guds nåde som er mig gitt for eder, 3 at han ved åpenbaring har kunngjort mig hemmeligheten, således som jeg ovenfor har skrevet med få ord, 4 hvorav I, når I leser det, kan kjenne min innsikt i Kristi hemmelighet, 5 som i de forrige tidsalder ikke er blitt kunngjort for menneskenes barn således som den nu er åpenbaret for hans hellige apostler og profeter i Ånden: 6 at hedningene er medarvinger og hører med til legemet og har del med i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet, 7 hvis tjener jeg er blitt etter den Guds nådes gave som er mig gitt ved virksomheten av hans makt. 8 Mig, den aller ringeste av alle hellige, blev denne nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uranskakelige rikdom, 9 og å oplyse alle om hvorledes husholdningen er med den hemmelighet som har vært skjult fra evige tider i Gud, som har skapt alt, (aiōn g165) 10 forat Guds mangfoldige visdom nu ved menigheten skulde bli kunngjort for maktene og myndighetene i himmelen. 11 etter det forsett fra evige tider som han fullførte i Kristus Jesus, vår Herre, (aiōn g165) 12 i hvem vi har vår frimodighet og adgang med tillit ved troen på ham. 13 Derfor beder jeg at I ikke må tape motet over mine trengsler for eder, som er eders ære. - 14 Derfor altså bøyer jeg mine knær for Faderen, 15 som er den rette far for alt som kalles barn i himmelen og på jorden, 16 at han efter sin herlightets rikdom må gi eder å styrkes med kraft ved hans Ånd i eders innvortes menneske, 17 at Kristus må bo ved troen i eders hjerter, 18 så I, rotfestet og grunnfestet i kjærlighet, må være i stand til å fatte med alle de hellige hvad bredde og lengde og dybde og høide der er, 19 og kjenne Kristi kjærlighet, som overgår all kunnskap, forat I kan fylles til all Guds fylde. 20 Men ham som kan gjøre mere enn alt, langt ut over det som vi beder eller forstår, etter den kraft som ter sig virksom i oss, 21 ham være æren i menigheten og i Kristus Jesus, gjennem alle slekter i alle evigheter! Amen. (aiōn g165)

4 Jeg formaner eder altså, jeg, den fangne i Herren, at I vandrer så som verdig er for det kall som I

er kalt med, 2 med all ydmykhet og saktmodighet, med langmodighet, så I tåler hverandre i kjærlighet, 3 idet I legger vinn på å bevare Åndens enhet i fredens sambånd. 4 Ett legeme og én Ånd, likesom I og er kalt med ett håp i eders kall; 5 én Herre, én tro, én dåp, 6 én Gud og alles Fader, han som er over alle og gjennem alle og i alle. 7 Men hver og en av oss er nåden gitt etter det mål som Kristi gave tilmåles med. 8 Derfor sier Skriften: Han før op i det høie og bortførte fanger, han gav menneskene gaver. 9 Men dette: Han før op, hvad er det uten at han først før ned til jordens lavere deler? 10 Han som før ned, er den samme som før op over alle himler for å fylle alt. 11 Og det er han som gav oss nogen til apostler, nogen til profeter, nogen til evangelister, nogen til hyrder og lærere, 12 forat de hellige kunde bli fullkommengjort til tjenestegjerning, til Kristi legemes opbyggelse, 13 inntil vi alle når frem til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde, 14 forat vi ikke lenger skal være umyndige og la oss kaste og drive om av ethvert lærdoms vær ved menneskenes spill, ved kløkt i villfarelsens kunster, 15 men at vi, sannheten tro i kjærlighet, i alle måter skal vokse op til ham som er hovedet, Kristus, 16 av hvem hele legemet sammenføies og sammenknyttes ved hvert bånd som han gir, og vokser sin vekst som legeme til sin opbyggelse i kjærlighet, alt etter den virksomhet som er tilmålt hver del især. 17 Dette sier jeg da og vidner i Herren at I ikke lenger skal vandre som hedningene vandrer i sitt sinns tomhet, 18 formørket i sin tanke, fremmedgjort for Guds liv ved den vankundighet som er i dem på grunn av deres hjertes forherdelse, 19 de som følelsesløse har overgitt sig til skamløshet, så de driver all urenhet tillikemed havesyke. 20 Men I har ikke lært Kristus således å kjenne, 21 om I ellers har hørt om ham og er blitt oplært i ham, således som sannhet er i Jesus, 22 at I etter eders forrige ferd skal avlegge det gamle menneske, som forderves ved de dårende lyster, 23 men fornyes i eders sinns ånd 24 og iklæ eder det nye menneske, som er skapt etter Gud i sannhetens rettferdighet og hellighet. 25 Derfor, avlegg løgnen og tal sannhet, enhver med sin næste, fordi vi er hverandres lemmer! 26 Om I vredes, da synd ikke; la ikke solen gå ned over eders vrede, 27 og gi ikke

djevelen rum! 28 Den som stjal, stjele ikke lenger, eder under eders egne menn som under Herren! 23 men arbeide heller, idet han gjør noget godt med for mannen er hustruens hoved, likesom Kristus er sine hender, forat han kan ha noget å gi til den som menighetens hoved, han som er sitt legemes frelsjer. trenger. 29 Ingen råtten tale gå ut av eders munn, 24 Men likesom menigheten underordner sig under men sådan tale som er god til nødvendig opbyggelse, Kristus, således skal også hustruene underordne sig så den kan være til gagn for dem som hører på; 30 og under sine menn i alle ting. 25 I menn! elsk eders gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som I har fått til hustruer, likesom Kristus elsket menigheten og gav innsegl til forløsningsdag! 31 Allslags bitterhet og sig selv for den, 26 for å hellige den, idet han renset hissighet og vrede og skrik og spott være langt borte fra eder, likesom all ondskap; 32 men vær gode mot hverandre, barmhjertige, så I tilgir hverandre, likesom den ved vannbadet i ordet, 27 forat han selv kunde fremstille menigheten for sig i herlighet, uten plett eller rynke eller noget sådant, men at den kunde være hellig og ulastelig. 28 Så er mennene skyldige Gud har tilgitt eder i Kristus!

5 Bli derfor Guds efterfølgere som hans elskede barn, 2 og vandre i kjærlighet, likesom Kristus elsket eder og gav sig selv for oss som en gave og et offer, Gud til en velbehagelig duft. 3 Men utukt og all urenhet og havesyke må ikke engang nevnes iblandt eder, således som det sømmer sig for hellige, 4 heller ikke skamløs ferd og dårlig snakk eller lettferdig tale, som alt sammen er utilbørlig, men heller takksigelse. 5 For dette vet og skjønner I at ingen horkarl eller uren eller havesyk, som er en avgudsdyrker, har arv i Kristi og Guds rike. 6 La ingen dåre eder med tomme ord! for på grunn av disse ting kommer Guds vrede over vantroens barn; 7 ha derfor ikke noget med dem å gjøre! 8 For I var fordum mørke, men nu er I lys i Herren; vandre som lysets barn - 9 for lysets frukt viser sig i all godhet og rettferdighet og sannhet - 10 idet I prøver hvad som er velbehagelig for Herren, 11 og ha intet å gjøre med mørkets ufruktbare gjerninger, men refs dem heller! 12 For det som lønnlig drives av dem, er skammelig endog å si; 13 men når det refses, blir det alt åpenbaret av lyset; for alt som blir åpenbaret, er lys. 14 Derfor sier Skriften: Våkn op, du som sover, og stå op fra de døde, og Kristus skal lyse for dig. 15 Se derfor til hvorledes I kan vandre varlig, ikke som uvise, men som vise, 16 så I kjøper den beleilige tid; for dagene er onde. 17 Derfor, vær ikke dårer, men forstå hvad Herrens vilje er! 18 Og drikk eder ikke drukne av vin, for i det er der ryggesløshet, men bli fylt av Ånden, 19 så I taler til hverandre med salmer og lovpsanger og åndelige viser, og synger og leker for Herren i eders hjerter, 20 og alltid sier Gud og Faderen takk for alle ting i vår Herre Jesu Kristi navn, 21 og underordner eder under hverandre i Kristi frykt. 22 I hustruer! underordne

under sine menn i alle ting. 25 I menn! elsk eders hustruer, likesom Kristus elsket menigheten og gav innsegl til forløsningsdag! 31 Allslags bitterhet og sig selv for den, 26 for å hellige den, idet han renset hissighet og vrede og skrik og spott være langt borte fra eder, likesom all ondskap; 32 men vær gode mot hverandre, barmhjertige, så I tilgir hverandre, likesom den ved vannbadet i ordet, 27 forat han selv kunde fremstille menigheten for sig i herlighet, uten plett eller rynke eller noget sådant, men at den kunde være hellig og ulastelig. 28 Så er mennene skyldige å elske sine hustruer som sine egne legemer. Den som elsker sin hustru, elsker sig selv; 29 ingen har jo nogensinne hatet sitt eget kjød, men han før og varmer det, likesom Kristus gjør med menigheten; 30 for vi er hans legemes lemmer. 31 Derfor skal mannen forlate far og mor og holde sig til sin hustru, og de to skal være ett kjød. 32 Denne hemmelighet er stor; men jeg tenker hermed på Kristus og på menigheten. 33 Dog, også I skal elske, enhver sin hustru som sig selv, og hustruen skal ha ærefrykt for sin mann.

6 I barn! vær lydige mot eders foreldre i Herren! for dette er rett. 2 Hedre din far og din mor - dette er det første bud med løfte - 3 forat det må gå dig vel, og du må lenge leve i landet. 4 Og I fedre! egg ikke eders barn til vrede, men fostre dem op i Herrens tukt og formaning! 5 I tjener! vær lydige mot eders herrer etter kjødet, med frykt og beven, i eders hjertes enfold, som mot Kristus, 6 ikke med øientjeneste, som de som vil tekkes mennesker, men som Kristi tjener, så I gjør Guds vilje av hjertet 7 og med villig hu tjener som for Herren og ikke som for mennesker, 8 da I vet at hvad godt enhver gjør, det skal han få igjen av Herren, enten han er tjener eller fri. 9 Og I herrer! gjør likeså mot dem, så I lar være å true, da I vet at både deres og eders Herre er i himlene, og han gjør ikke forskjell på folk. 10 For øvrig - bli sterke i Herren og i hans veldes kraft! 11 Iklae eder Guds fulle rustning, så I kan stå eder mot djevelens listige angrep; 12 for vi har ikke kamp mot blod og kjød, men mot makter, mot myndigheter, mot verdens herrer i dette mørke, mot ondskapens ånde-hær i himmelrummet. (aiōn g165) 13 Ta derfor Guds fulle rustning på, så I kan gjøre motstand på den onde dag og stå etter å ha overvunnet alt. 14

Så stå da omgjordet om eders lend med sannhet, og iklædd rettferdighetens brynje, **15** Og ombundet på føttene med den ferdighet til kamp som fredens evangelium gir, **16** og grip foruten alt dette troens skjold, hvormed I skal kunne slukke alle den ondes brennende piler, **17** og ta frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord, **18** idet I til enhver tid beder i Ånden med all bønn og påkallelse, og er årvåkne deri med all vedholdenhets- og bønn for alle de hellige, **19** og også for mig, at det må gis mig ord når jeg oplater min munn, så jeg med frimodighet kan kunngjøre evangeliets hemmelighet, **20** for hvis skyld jeg er sendebud i lenker, at jeg må tale med frimodighet derom, således som jeg bør tale. **21** Men forat også I skal kjenne min tilstand, hvorledes jeg har det, skal Tykikus fortelle eder alt, han den elskede bror og tro tjener i Herren, **22** som jeg just derfor sender til eder at I skal få vite hvorledes det er med oss, og at han skal trøste eders hjerter. **23** Fred være med brødrene, og kjærlighet med tro, fra Gud Fader og den Herre Jesus Kristus! **24** Nåden være med alle dem som elsker vår Herre Jesus Kristus i uforgjengelighet!

Filippenserne

1 Paulus og Timoteus, Kristi Jesu tjenere - til alle de hellige i Kristus Jesus som er i Filippi, tillikemed tilsynsmenn og menighetstjenere: **2** Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus! **3** Jeg takker min Gud så ofte jeg kommer eder i hu, **4** idet jeg alltid når jeg beder, gjør min bønn for eder alle med glede, **5** på grunn av eders samfund med mig i arbeidet for evangeliet fra den første dag inntil nu. **6** Og jeg er fullt viss på dette at han som begynte en god gjerning i eder, vil fullføre den inntil Jesu Kristi dag, **7** likesom det jo er rimelig for mig å tenke således om eder alle, eftersom jeg bærer eder i mitt hjerte, både i mine lenker og når jeg forsvarer og stadfester evangeliet, siden I alle har del med mig i nåden. **8** For Gud er mitt vidne hvorledes jeg lenges etter eder alle med Kristi Jesu hjertelag. **9** Og dette beder jeg om at eders kjærlighet ennå må bli alt rikere og rikere på kunnskap og all skjønnsomhet, **10** forat I må kunne dømme om de forskjellige ting, så I kan være rene og uten anstøt til Kristi dag, **11** fylt med rettferdighets frukt, som virkes ved Jesus Kristus, Gud til ære og lov. **12** Jeg vil at I skal vite, brødre, at det jeg har oplevd, heller har tjent til evangeliets fremme, **13** så at det er blitt vitterlig for hele livvakten og for alle de andre at det er for Kristi skyld jeg er i lenker, **14** og så at de fleste av brødrene i Herren har fattet tiltro til mine lenker og derved enn mere har fått mot til å tale ordet uten frykt. **15** Vel forkynner også somme Kristus av avind og for kivs skyld, men andre dog også av velvilje; **16** disse forkynner Kristus av kjærlighet, idet de vet at jeg er satt til å forsvare evangeliet, **17** men hine gjør det av trettesyke, ikke med ren hu, idet de mener å legge trengsel til mine lenker. **18** Hvad da? Kristus forkynnes dog på enhver måte, enten det skjer for syns skyld eller i sannhet, og det gleder jeg mig over; ja, jeg vil og fremdeles glede mig; **19** for jeg vet at dette skal bli mig til frelse ved eders bønn og Jesu Kristi Ånds hjelp, **20** etter min underlige lengsel og mitt håp om at jeg ikke skal bli til skamme i nogen ting, men at Kristus, som alltid, så og nu, med all frimodighet skal bli forherliget ved mitt legeme, enten det blir ved liv eller ved død. **21** For mig er livet Kristus og døden en vinning; **22** men dersom det å leve i kjødet gir mig frukt av min

gjerning, så vet jeg ikke hvad jeg skal velge, **23** men står rådvill mellom de to ting, idet jeg har lyst til å fare herfra og være med Kristus for dette er meget, meget bedre; **24** men å bli i kjødet er nødvendig for eders skyld. **25** Og da jeg er fullt viss på dette, vet jeg at jeg skal bli i live og være hos eder alle til eders fremgang og glede i troen, **26** forat eders ros kan bli rik i Kristus Jesus ved mig, når jeg kommer til eder igjen. **27** Bare før eders liv således som verdig er for Kristi evangelium, forat jeg, enten jeg kommer og ser eder, eller jeg er fraværende, må få høre om eder at I står fast i én Ånd, så I med én sjel kjemper sammen for troen på evangeliet **28** og ikke i nogen ting lar eder skremme av motstanderne; det er for dem et varsel om undergang, men om eders frelse, og det fra Gud. **29** For eder blev det unt, for Kristi skyld - ikke bare å tro på ham, men og å lide for hans skyld, **30** idet I har den samme strid som I så på mig og nu hører om mig.

2 Er det da nogen trøst i Kristus, er det nogen kjærlighetens husvalelse, er det noget Åndens samfund, er det nogen medfølelse og barmhjertighet, **2** da gjør min glede fullkommen, så I har det samme sinn, idet I har den samme kjærlighet og med én sjel har det ene sinn, **3** ikke gjør noget av trettesyke eller lust til tom ære, men i ydmykhet akter hverandre høiere enn eder selv, **4** og ikke ser hver på sitt eget, men enhver også på andres beste. **5** La dette sinn være i eder, som og var i Kristus Jesus, **6** han som, da han var i Guds skikkelse, ikke aktet det for et rov å være Gud lik, **7** men av sig selv gav avkall på det og tok en tjeners skikkelse på sig, idet han kom i menneskers lignelse, **8** og da han i sin ferd var funnet som et menneske, fornedret han sig selv, så han blev lydig inntil døden, ja korsets død. **9** Derfor har og Gud høit ophøjet ham og gitt ham det navn som er over alt navn, **10** så at i Jesu navn skal hvert kne bøye sig, deres som er i himmelen og på jorden og under jorden, **11** Og hver tunge bekjenner at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære. **12** Derfor, mine elskede, likesom I alltid har vært lydige, så arbeid, ikke bare som i mitt nærvær, men nu meget mere i mitt fravær, på eders frelse med frykt og beven; **13** for Gud er den som virker i eder både å ville og å virke til hans velbehag. **14** Gjør alt uten knurr og tvil, **15** forat I kan være ustraffelige og rene, Guds ulastelige

barn midt iblandt en vanartet og vrang slekt, iblandt Kristi skyld aktet for tap; 8 ja, jeg akter og i sannhet hvilken I viser eder som lys i verden, 16 idet I holder alt for tap, fordi kunnskapen om Kristus Jesus, min frem livets ord, til ros for mig på Kristi dag, at jeg ikke Herre, er så meget mere verd, han for hvis skyld jeg har løpet forgjeves eller arbeidet forgjeves. 17 Men har lidt tap på alt, og jeg akter det for skarn, forat om jeg og blir ofret mens jeg gjør alternjeneste og jeg kan vinne Kristus 9 og finnes i ham, ikke med bærer eders tro frem som offer, så gleder jeg mig, min rettferdighet, den som er av loven, men med den og gleder mig sammen med eder alle; 18 i like måte som fåes ved troen på Kristus, rettferdigheten av Gud gled også I eder, og gled eder sammen med mig! 19 på grunn av troen, 10 så jeg kan få kjenne ham og Jeg har det håp i den Herre Jesus at jeg snart kan kraften av hans opstandelse og samfundet med hans sende Timoteus til eder, forat også jeg kan bli ved lidelser, idet jeg blir gjort lik med ham i hans død, godt mot, når jeg får vite hvorledes det er med eder. 11 om jeg dog kan vinne frem til opstandelsen fra 20 For jeg har ingen likesinnet, som opriktig kan ha de døde. 12 Ikke at jeg allerede har grep det eller omsorg for eder; 21 for de søker alle sitt eget, ikke allerede er fullkommen; men jeg jager efter det, om det som hører Kristus Jesus til; 22 men hans prøvede jeg og kan gripe det, eftersom jeg og er grep det av troskap kjenner I, at likesom en sønn tjener sin far, Kristus Jesus. 13 Brødre! jeg tror ikke om mig selv således har han tjent med mig for evangeliet. 23 Ham at jeg har grep det. 14 Men ett gjør jeg: idet jeg håper jeg altså å sende straks jeg ser utgangen på glemmer det som er bak, og strekker mig ut etter det min sak. 24 Men jeg har den tillit i Herren at jeg og som er foran, jager jeg mot målet, til den seierspris selv skal komme snart. 25 Og Epafroditus, min bror som Gud har kalt oss til der ovenfra i Kristus Jesus. og medarbeider og medstrider og eders utsending og 15 La oss da, så mange som er fullkomne, ha dette tjener til å ráde bot på min trang, har jeg funnet det sinn; og om I er anderledes sinnen i noget, da skal nødvendig å sende til eder, 26 da han lengtes etter Gud også åpenbare eder dette; 16 bare at vi, så langt eder alle og var urolig i hu fordi I hadde hørt at han som vi er kommet, holder frem i samme spor! 17 Bli var blitt syk. 27 For han blev virkelig syk, døden nær; også I mine efterfølgere, brødre, og akt på dem som men Gud miskunnet sig over ham, dog ikke bare over vandrer saledes som I har oss til forbillede! 18 For ham, men også over mig forat jeg ikke skulde ha sorg mange vandrer, som jeg ofte har sagt eder og nu på sorg. 28 Derfor sender jeg ham dess snarere, forat endog med tårer sier er fiender av Kristi kors, 19 hvis I kan glede eder ved å se ham igjen, og jeg være ende er fortapelse, hvis gud er buken, og som setter mere fri for sorg. 29 Ta derfor imot ham i Herren med sin ære i sin skam, de som attrår de jordiske ting. 20 all glede, og hold slike i øre; 30 for det var for Kristi For vårt rike er i himlene, og derfra venter vi og den gjernings skyld han kom døden nær, da han våget sitt Herre Jesus Kristus som frelser, 21 han som skal liv for å utfylle savnet av eder i tjenesten mot mig. forvandle vårt fornedrelsles-legeme, så det blir likt med hans herligets-legeme, etter den kraft hvormed han og kan underlegge sig alle ting.

3 For øvrig, mine brødre, gled eder i Herren! Å skrive det samme til eder er ikke mig til byrde, men eder til styrkelse. 2 Gi akt på hundene, gi akt på de onde arbeidere, gi akt på de sønderskårne! 3 For vi er de omskårne, vi som tjener Gud i hans Ånd og roser oss i Kristus Jesus og ikke setter vår lit til kjød, 4 enda jeg har det jeg kunde sette min lit til også i kjød. Om nogen annen mener å kunne sette sin lit til kjød, da kan jeg det enn mere, 5 jeg som er omskåret på den åttende dag, av Israels ætt, av Benjamins stamme, en hebreer av hebreere, overfor loven en fariseer, 6 i nidkjærhet en forfølger av menigheten, i rettferdighet etter loven ulastelig. 7 Men det som var mig en vinning, det har jeg for

4 Derfor, mine brødre, som jeg elsker og lenges etter, min glede og min krans, stå således fast i Herren, mine elskede! 2 Evodia formaner jeg, og Syntyke formaner jeg til å ha det samme sinn i Herren; 3 ja, jeg ber også dig, du som med rette kalles Synzygus, kom dem til hjelp! for de har kjempet med mig i evangeliet tillikemed Clemens og mine andre medarbeidere, hvis navn står i livsens bok. 4 Gled eder i Herren alltid! etter vil jeg si: Gled eder! 5 Eders saktmodighet bli vitterlig for alle mennesker! Herren er nærf. 6 Vær ikke bekymret for noget, men la i alle ting eders begjæringer komme frem for Gud i

påkallelse og bønn med takksigelse; 7 og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare eders hjerter og eders tanker i Kristus Jesus. 8 For øvrig, brødre, alt som er sant, alt som er ære verdt, alt som er rettferdig, alt som er rent, alt som er elskelig, alt som tales vel om, enhver dyd, og alt det som priselig er - gi akt på det! 9 Det som I også har lært og mottatt og hørt og sett hos mig, gjør det; og fredens Gud skal være med eder. 10 Jeg blev såre glad i Herren over at I endelig engang er kommet således til velmakt igjen at I har kunnet tenke på mitt beste, som I nok også før tenkte på, men I hadde ikke leilighet. 11 Ikke at jeg sier dette av trang; for jeg har lært å nøies med det jeg har; 12 jeg vet å leve i ringe kåر, jeg vet også å ha overflod; i alt og i alle ting er jeg innvidd, både å mettes og å sulte, både å ha overflod og å lide trang; 13 jeg formår alt i ham som gjør mig sterk. 14 Dog har I gjort vel i å ta del i min trengsel. 15 Men I vet og, I filippensere, at i evangeliets første tid, da jeg drog ut fra Makedonia, hadde ingen menighet regning med mig over gitt og mottatt uten I alene; 16 for også i Tessalonika sendte I mig både en og to ganger det jeg trengte. 17 Ikke at jeg attrår gaven, men jeg attrår den frukt av den som rikelig kommer eder til gode. 18 Men nu har jeg fått alt og har overflod; jeg har fullt op efterat jeg av Epafroditus har mottatt eders gave, en yndig duft, et offer til glede og velbehag for Gud. 19 Og min Gud skal etter sin rikdom fylle all eders trang i herlighet i Kristus Jesus. 20 Men vår Gud og Fader være æren i all evighet! Amen. (aiōn g165) 21 Hils hver hellig i Kristus Jesus! 22 Brødrene hos mig hilser eder; alle de hellige hilser eder, især de som hører til keiserens hus. 23 Den Herre Jesu Kristi nåde være med eders ånd!

Kolossenserne

1 Paulus, ved Guds vilje Kristi Jesu apostel, og broderen Timoteus 2 - til de hellige og troende brødre i Kristus i Kolossæ: Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader! 3 Vi takker alltid Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader når vi beder for eder, 4 etterat vi har hørt om eders tro på Kristus Jesus og den kjærighet som I har til alle de hellige, 5 for det håps skyld som er gjemt for eder i himlene, som I forut har hørt om ved sannhetens ord i evangeliet, 6 som er kommet til eder, likesom det og er i hele verden og bærer frukt og vokser som hos eder, fra den dag I hørte det og lærte å kjenne Guds nåde i sannhet, 7 således som I har lært av Epafras, vår elskede medtjener, som er en tro Kristi tjener for eder, 8 han som også har fortalt oss om eders kjærighet i Ånden. 9 Derfor holder vi fra den dag vi hørte det, ikke op med å gjøre bønn for eder og bede at I må fylles med kunnskap om hans vilje i all åndelig visdom og forstand, 10 at I kan vandre verdig for Herren til velbehag i alt, så I bærer frukt og vokser i all god gjerning ved kunnskapen om Gud, 11 så I styrkes med all styrke etter hans herlighets kraft til all tålmodighet og langmodighet, 12 så I med glede takker Faderen, som gjorde oss skikkede til å få del i de helliges arvelodd i lyset, 13 han som fridde oss ut av mørkets makt og satte oss over i sin elskede Sønns rike, 14 i hvem vi har forløsningen, syndenes forlatelse. 15 Og han er et billede av Gud den usynlige, den førstefødte fremfor enhver skapning; 16 for i ham er alle ting skapt, de i himlene og de på jorden, de synlige og de usynlige, enten det så er troner eller herredømmer eller makter eller myndigheter; alt er det skapt ved ham og til ham, 17 og han er før alle ting, og alle ting står ved ham. 18 Og han er hovedet for legemet, som er menigheten, han som er ophavet, den førstefødte av de døde, forat han i alle deler skulde være den ypperste; 19 for det var Guds vilje at hele hans fulde skulde ta bolig i ham, 20 og ved ham å forlike alle ting med sig, idet han gjorde fred ved hans korses blod, - ved ham, enten det er de på jorden eller de i himlene. 21 Også eder, som forдум var fremmede og fiender ved eders sinnelag, i de onde gjerninger, 22 eder har han nu forlikt i hans jordiske legeme ved døden, for å fremstille eder hellige og ulastelige og ustraffelige for

sitt åsyn, 23 så sant I blir ved i troen, grunnfestet og faste, og ikke lar eder rokke fra det håp evangeliet gir, det som I har hørt, som er blitt forkjent for enhver skapning under himmelen, og som jeg, Paulus, er blitt tjener for. 24 Nu gleder jeg mig over mine lidelser for eder og utfyller i mitt kjød det som ennå fattes i Kristi trengsler, for hans legeme, som er menigheten, 25 hvis tjener jeg er blitt etter den Guds husholdning som er mig gitt iblandt eder, det vil si å fullføre Guds ord, 26 den hemmelighet som har vært skjult fra alle tiders og slekters ophav, men nu er blitt åpenbaret for hans hellige, (aiōn g165) 27 for hvem Gud vilde kunngjøre hvor rik på herlighet denne hemmelighet er iblandt hedningene, det er Kristus iblandt eder, håpet om herlighet. 28 Og ham forkynner vi, idet vi formaner hvert menneske og lærer hvert menneske med all visdom for å fremstille hvert menneske fullkommen i Kristus. 29 For dette arbeider jeg og, idet jeg strider ved hans kraft, som virker i mig med styrke.

2 For jeg vil at I skal vite hvor stor strid jeg har for eder og dem i Laodikeia og så mange som ikke har sett mitt åsyn i kjødet, 2 forat deres hjerter må bli trøstet, så de knyttes sammen i kjærighet og når frem til hele rikdommen av den fullvisse innsikt, til kunnskap om Guds hemmelighet, det er Kristus, 3 i hvem alle visdommens og kunnskapens skatter er skjult til stede. 4 Dette sier jeg forat ingen skal døre eder ved lokkende tale. 5 For om jeg enn er fraværende i kjødet, så er jeg dog hos eder i ånden, idet jeg med glede ser eders gode orden og den faste grunn i eders tro på Kristus. 6 Likesom I altså mottok Kristus Jesus som Herre, så vandre i ham, 7 så I er rotfestet og blir oppbygget i ham og faste i troen, således som I har lært, rike på den med takksigelse. 8 Se til at det ikke må være nogen som gjør eder til sitt rov ved verdslig visdom og tomt bedrag, etter menneskenes lære, etter verdens barnelærdom og ikke etter Kristus. 9 For i ham bor hele guddommens fulde legemlig, 10 Og I er fylt i ham, som er hovedet for all makt og myndighet, 11 han i hvem I og blev omskåret med en omskjærelse som ikke er gjort med hender, ved avklædningen av kjødets legeme, ved Kristi omskjærelse, 12 idet I blev begravet med ham i døpen, og i den blev I og opreist med ham ved troen på Guds kraft, han som opreste ham fra de døde. 13 Også eder, som var døde ved eders overtredelser og

eders kjøds forhud, eder gjorde han levende med har klagemål imot nogen; som Kristus har tilgitt ham, idet han tilgav oss alle våre overtredelser 14 eder, således og !! 14 Men over alt dette iklæ eder og utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet kjærigheten, som er fullkommenhetens sambånd. med bud, det som gikk oss imot, og det tok han 15 Og Kristi fred råde i eders hjerter, den som I og bort idet han naglet det til korset. 15 Han avvæbnet blev kalt til i ett legeme, og vær takknemlige! 16 La maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til Kristi ord bo rikelig hos eder, så I lærer og formaner skue, idet han viste sig som seierherre over dem på hverandre i all visdom med salmer og lovesanger og korset. 16 La derfor ingen dømme eder for mat eller åndelige viser og synger yndig i eders hjerter for Gud, drikke, eller i spørsmål om høitid eller nymåne eller 17 og alt som I gjør i ord eller i gjerning, gjør det alt i sabbat; 17 disse ting er en skygge av det som skulde den Herre Jesu navn, idet I takker Gud Fader ved komme, men legemet hører Kristus til. 18 La ingen ham! 18 I hustruer! underordne eder under eders frarøve eder kamp-prisen, om nogen prøver på det menn, som det sørmer sig i Herren! 19 I menn! elsk ved ydmykhet og engle-dyrkelse, idet han gir sig av eders hustruer og vær ikke bitre mot dem! 20 I barn! med syner, blir opblåst uten grunn av sitt kjødelige vær lydige mot eders foreldre i alle ting! for dette er sinn 19 og ikke holder fast ved hovedet, hvorfra hele velbehagelig i Herren. 21 I fedre! opegg ikke eders legemet, hjulpet og sammenføiet ved sine ledemot og barn, forat de ikke skal tape motet! 22 I tjenere! vær bånd, vokser Guds vekst. 20 Er I avdød med Kristus lydige i alle ting imot eders herrer etter kjødet, ikke fra verdens barnelærdom, hvorfor gir de eder da, som med øientjeneste, som de som vil tekkes mennesker, om I levde i verden, slike bud: 21 Ta ikke! smak ikke! men i hjertets enfold, idet I frykter Herren! 23 Det I rør ikke! 22 - ting som dog alle sammen er bestemt gjør, gjør det av hjertet, som for Herren og ikke for til å fortærres ved bruken - etter menneskenes bud mennesker, 24 for I vet at I skal få arven til lønn av og lærdommer, 23 som vel har ord for visdom ved Herren. Tjen den Herre Kristus! 25 for den som gjør selvvalgt dyrkelse og ydmykhet og mishandling av urett, skal få igjen den urett han gjorde, og det blir legemet, ikke ved noget som er ære verdt, bare til ikke gjort forskjell på folk.

mettelse for kjødet?

4 I herrer! gjør imot eders tjenere det som rett

3 Er I da opreist med Kristus, da søker det som er der og rimelig er, for I vet at også I har en herre i opp, der Kristus sitter ved Guds høire hånd! 2 La himlene! 2 Vær vedholdende i bønnen, så I våker i eders hu stå til det som er der opp, ikke til det som er på jorden! 3 I er jo død, og eders liv er skjult med Kristus i Gud; 4 når Kristus, vårt liv, åpenbarer, da Kristi hemmelighet, den for hvis skyld jeg og er i skal og I åpenbarer med ham i herlighet. 5 Så død lenker, 4 forat jeg kan åpenbare den således som da eders jordiske lemmer: utukt, urenhet, brynde, ond jeg bør tale. 5 Omgås i visdom med dem som er lyst og havesyke, som jo er avgudsdyrkelse; 6 for utenfor, så I kjøper den beleilige tid. 6 Eders tale være disse ting kommer Guds vrede over vantroens barn; alltid tekkelig, krydret med salt, så I vet hvorledes I 7 iblandt dem vandret også I fordum, da I levde i disse bør svare enhver. 7 Hvorledes det går mig, det skal ting; 8 men nu skal også I avlegge dem alle: vrede, Tykikus fortelle eder alt sammen, han min elskede hissighet, ondskap, spott, skammelig snakk av eders bror og trofaste hjelper og medtjener i Herren, 8 munn; 9 lyv ikke mot hverandre, I som har avklædd som jeg just derfor sender til eder, forat I skal få vite eder det gamle menneske med dets gjerninger 10 og hvorledes det er med oss, og forat han skal trøste iklædd eder det nye, som fornyes til kunnskap efter eders hjerter, 9 tillikemed Onesimus, den trofaste og sin skapers billede; 11 her er ikke greker og jøde, elskede bror, som er fra eders by; de skal fortelle eder omskjærelse og forhud, barbar, skyter, træl, fri, men alt herfra. 10 Aristarkus, min medfange, hilser eder, Kristus er alt og i alle. 12 Iklæ eder da, som Guds og Markus, Barnabas' søskenhjerte, som I fikk pålegg utvalgte, hellige og elskede, inderlig barmhjertighet, om - når han kommer til eder, da ta imot ham - 11 og godhet, ydmykhet, saktmodighet, langmodighet, 13 Jesus med tilnavnet Justus; iblandt de omskårne er så I tåler hverandre og tilgir hverandre om nogen disse de eneste medarbeidere for Guds rike som er

blitt mig en trøst. **12** Epafras hilser eder, han som er fra eders by, en Kristi Jesu tjener som alltid strider for eder i sine bønner, at I må stå fullkomne og fullvisse i all Guds vilje; **13** for jeg gir ham det vidnesbyrd at han har meget strev for eder og dem i Laodikea og dem i Hierapolis. **14** Lægen Lukas, den elskede, hilser eder, og Demas. **15** Hils brødrene i Laodikea, og Nymfas og menigheten i hans hus. **16** Og når dette brev er lest hos eder, da sørг for at det også blir lest i laodikeernes menighet, og at I får lese brevet fra Laodikea! **17** Og si til Arkippus: Gi akt på den tjeneste som du har mottatt i Herren, at du fullbyrder den! **18** Hilsen med min, Paulus' hånd: Kom mine lenker i hu! Nåden være med eder!

1 Tessalonikerne

1 Paulus og Silvanus og Timoteus - til hellig og rettferdig og ulastelig vi ferededes iblandt tessalonikernes menighet i Gud Fader og den Herre Jesus Kristus: Nåde være med eder og fred! **2** Vi takker alltid Gud for eder alle når vi kommer eder i hu i våre bønner, **3** idet vi uavlatelig minnes eders virksomhet i troen og arbeid i kjærligheten og tålmod i håpet på vår Herre Jesus Kristus for vår Guds og Faders åsyn, **4** da vi er visse på at I er utvalgt, brødre, I som er elsket av Gud. **5** For vårt evangelium kom ikke til eder bare i ord, men og i kraft og i den Hellige Ånd og i stor fullvissitet, likesom I jo vet hvorledes vi var iblandt eder for eders skyld, **6** og I blev etterfølgere av oss og av Herren, idet I tok imot ordet under megen trengsel med glede i den Hellige Ånd, **7** så I er blitt et forbillede for alle de troende i Makedonia og Akaia. **8** For fra eder har Herrens ord lydt ut; ikke bare i Makedonia og Akaia, men allested er eders tro på Gud kommet ut, så vi ikke trenger til å tale noget om det; **9** for selv forteller de om oss hvad inngang vi fikk hos eder, og hvorledes I vendte eder til Gud fra avgudene, for å tjene den levende og sanne Gud **10** og vente på hans Sønn fra himlene som han opvakte fra de døde, Jesus, han som frir oss fra den kommende vrede.

2 For selv vet I, brødre, om den inngang vi fikk hos eder, at den ikke er blitt uten frukt; **2** men enda vi forut hadde lidt og var blitt mishandlet i Filippi, som I vet, fikk vi dog frimodighet i vår Gud til å tale Guds evangelium til eder under megen strid. **3** For vår forkynnelse kommer ikke av villfarelse eller av urenhet eller med svik; **4** men likesom vi av Gud er aktet verdige til at evangeliet blev oss betrodd, således taler vi, ikke som de som vil tekkes mennesker, men Gud, som prøver våre hjerter. **5** For hverken kom vi nogensinne med smigrende ord, som I vet, eller med skalkeskjul for havesyke, Gud er vårt vidne, **6** heller ikke søkte vi være av mennesker, hverken av eder eller av andre, enda vi hadde kunnet kreve være som Kristi apostler; **7** men vi var milde iblandt eder: likesom en mor varmer sine barn ved sitt bryst, **8** således vilde vi gjerne i inderlig kjærlighet til eder gi eder ikke bare Guds evangelium, men og vårt eget liv, fordi I var blitt oss kjære. **9** I minnes jo, brødre, vårt strev og vår møie: under arbeid natt og dag, for

ikke å falle nogen av eder til byrde, forkynne vi Guds evangelium for eder. **10** I er vidner, og Gud med, hvor eder, I troende, **11** likesom I vet hvorledes vi formante hver og en av eder, som en far sine barn, og la eder på hjerte **12** og bad eder inderlig å vandre verdig for Gud, som har kalt eder til sitt rike og sin herlighet. **13** Og derfor takker også vi Gud uavlatelig for at da I fikk det Guds ord vi forkynne, tok I imot det, ikke som et menneske-ord, men, som det i sannhet er, som et Guds ord, som og viser sig virksomt i eder som tror. **14** For I, brødre, er blitt etterfølgere av de Guds menigheter som er i Kristus Jesus i Judea, idet og I har lidt det samme av eders egne landsmenn som de har lidt av jødene, **15** som og slo den Herre Jesus og profetene ihjel og forfulgte oss og ikke tekkes Gud og står alle mennesker imot, **16** idet de hindrer oss fra å tale til hedningene, så de kan bli frelst, forat de alltid må fylle sine synders mål. Dog, vreden har endelig nådd dem! **17** Men da vi, brødre, hadde vært skilt fra eder en kort stund, med vårt åsyn, ikke med hjertet, gjorde vi oss i vår store lengsel så meget mere umak for å få se eders åsyn, **18** fordi vi gjerne vilde komme til eder - jeg, Paulus, både én gang og to ganger - men Satan hindret oss. **19** For hvem er vel vårt håp eller vår glede eller vår hederskrans? er ikke også I det for vår Herre Jesu åsyn ved hans komme? **20** I er jo vår ære og vår glede.

3 Derfor, da vi ikke lenger kunde holde det ut, fant vi det best å bli alene tilbake i Aten, **2** og vi sendte Timoteus, vår bror og Guds tjener i Kristi evangelium, for å styrke eder og formane eder om eders tro, **3** at ikke nogen måtte bli vakkende i disse trengsler. I vet jo selv at vi er satt til det; **4** for da vi var hos eder, sa vi eder også forut at vi vilde komme til å lide trengsel, som det også gikk, og som I vet. **5** Derfor sendte jeg da også bud, da jeg ikke lenger kunde holde det ut, for å få vite om eders tro, om fristeren skulde ha fristet eder og vårt arbeide skulde bli forgjeves. **6** Men nu, da Timoteus er kommet til oss fra eder og har båret oss godt budskap om eders tro og kjærlighet, og om at I alltid har oss i vennlig minne og lenges etter å se oss, likesom vi lenges etter eder, **7** så blev vi da, brødre, trøstet over eder i all vår nød og trengsel, ved eders tro. **8** For nu lever vi, så fremt I står fast i Herren. **9** For hvad takk kan vi

gi Gud til vederlag for eder, for all den glede som vi har over eder for vår Guds åsyn, **10** idet vi natt og dag inderlig beder om å få se eders åsyn og bøte på det som ennu flettes i eders tro? **11** Men han, vår Gud og Fader, og vår Herre Jesus styre vår vei til eder! **12** Og eder gi Herren rikdom og overflod av kjærlighet til hverandre og til alle, likesom vi har den til eder, **13** forat han kan styrke eders hjerter, så de blir ulastelige i hellighet for vår Guds og Faders åsyn, når vår Herre Jesus kommer med alle sine hellige!

4 For øvrig altså, brødre, ber og formaner vi eder

i den Herre Jesus at likesom I har lært av oss hvorledes I bør vandre og tekkes Gud, således som I også gjør, så må I enn mere gjøre fremgang deri. **21** vet jo hvilke bud vi gav eder ved den Herre Jesus.

3 For dette er Guds vilje, eders helliggjørelse: at I avholder eder fra hor; **4** at hver av eder vet å vinne sig sin egen make, i helligelse og ære, **5** ikke i lystens brynde, som hedningene, som ikke kjenner Gud; **6** at ingen skal gjøre sin bror urett og uskjell i det han har å gjøre med ham; for Herren er hevner over alt dette, således som vi også forut har sagt og vidnet for eder. **7** For Gud kalte oss ikke til urenhet, men til helliggjørelse. **8** Den altså som ringeakter dette, han ringeakter ikke et menneske, men Gud, som også gir sin Hellige Ånd i eder. **9** Men om broderkjærligheten trenger I ikke til at nogen skriver til eder; for I er selv lært av Gud til å elske hverandre; **10** I gjør det jo også mot alle brødrene i hele Makedonia. Dog formaner vi eder, brødre, at I enn mere gjør fremgang deri, **11** og at I setter eders ære i å leve stille og ta vare på eders egne ting og arbeide med eders hender, så som vi bød eder, **12** forat I kan omgås sommelig med dem som er utenfor, og ikke trenge til nogen. **13** Men vi vil ikke, brødre, at I skal være uvitende om de hensovede, forat I ikke skal sørge således som de andre, som ikke har håp. **14** For så sant Vi tror at Jesus døde og stod op, så skal og Gud ved Jesus føre de hensovede sammen med ham. **15** For dette sier vi eder med et ord av Herren at vi som lever, som blir tilbake inntil Herren kommer, skal ingenlunde komme i forveien for de hensovede; **16** for Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først opstå; **17** derefter skal vi som lever, som blir tilbake, sammen med dem rykkes i

skyer op i luften for å møte Herren, og så skal vi alltid være med Herren. **18** Trøst da hverandre med disse ord!

5 Men om tidene og stundene, brødre, trenger I ikke til at nogen skriver til eder; **2** I vet jo selv grant at Herrens dag kommer som en tyv om natten. **3** Når de sier: Fred og ingen fare! da kommer en brå undergang over dem, likesom veer over den fruktsommelige, og de skal ingenlunde undfly. **4** Men I, brødre, er ikke i mørket, så dagen skulde komme over eder som en tyv; **5** for I er alle lysets barn og dagens barn;

vi hører ikke natten eller mørket til. **6** La oss derfor ikke sove, som de andre, men la oss våke og være edrue! **7** De som sover, sover jo om natten, og de som drikker sig drukne, er drukne om natten; **8** men vi som hører dagen til, la oss være edrue, iklädd troens og kjærlighetens brynje og med håpet om frelse som hjelm; **9** for Gud bestemte oss ikke til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus, **10** han som døde for oss, forat vi, enten vi våker eller sover, skal leve sammen med ham. **11** Forman derfor hverandre, og opbygg den ene den andre, som I og gjør! **12** Men vi ber eder, brødre, at I skjønner på dem som arbeider iblandt eder og er eders forstandere i Herren og formaner eder, **13** og at I holder dem overmåte høit i kjærlighet for deres gjernings skyld. Hold fred med hverandre! **14** Og vi formaner eder, brødre, påminn de uskikkelige, trøst de mismodige, hjelpe de skrøpelige, vær langmodige mot alle! **15** Se til at ingen gjengjelder nogen ondt med ondt, men legg alltid vinn på det som godt er, mot hverandre og mot alle. **16** Vær alltid glade, **17** bed uavslatelig, **18** takk for alt! for dette er Guds vilje i Kristus Jesus til eder. **19** Utslukk ikke Ånden, **20** ringeakt ikke profetisk tale; **21** men prøv alt, hold fast på det gode, **22** avhold eder fra allslags ondt! **23** Men han selv, fredens Gud, hellige eder helt igjennem, og gi eders ånd og sjel og legeme må bevares fullkomne, ulastelige ved vår Herre Jesu Kristi komme! **24** Han er trofast som har kalt eder; han skal og gjøre det. **25** Brødre, bed for oss! **26** Hils alle brødrene med et hellig kyss! **27** Jeg besverger eder ved Herren at I lar brevet bli lest for alle brødrene. **28** Vår Herre Jesu Kristi nåde være med eder!

2 Tessalonikerne

1 Paulus og Silvanus og Timoteus - til tessalonikernes menighet i Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus: 2 Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus! 3 Vi er skyldige til å takke Gud alltid for eder, brødre, som tilbørlig er, fordi eders tro vokser rikelig, og kjærligheten til hverandre tar til hos hver og en iblandt eder alle, 4 så vi selv roser oss av eder i Guds menigheter for eders tålmodighet og tro under alle eders forfølgelser og de trengsler som I holder ut 5 - et varsel om Guds rettferdige dom - forat I skal finnes verdige til Guds rike, det som I og liden for, 6 så sant det er rettferdig for Gud å gi dem som trenger eder, trengsel til vederlag, 7 men eder som trenges, sammen med oss, når vår Herre Jesus åpenbares fra himmelen med sin makts engler, 8 med luende ild, når han tar hevn over dem som ikke kjenner Gud, og over dem som ikke er lydige mot vår Herre Jesu evangelium, 9 de som skal lide straff, en evig fortapelse bort fra Herrens åsyn og fra hans makts herlighet, (aiōnios g166) 10 når han kommer på hin dag for å vise sig herlig i sine hellige og underfull i alle de troende - for trodd blev vårt vidnesbyrd til eder. 11 Derfor beder vi og alltid for eder at vår Gud må akte eder verdige for sitt kall og mektig fylle eder med all lyst til det gode og virksomhet i troen, 12 forat vår Herre Jesu navn må bli herliggjort i eder, og I i ham, etter vår Guds og den Herre Jesu Kristi nåde.

2 Vi ber eder, brødre, vedkommende vår Herre Jesu Kristi komme og vår samling med ham, 2 at I ikke så snart må la eder drive fra vett og sans eller la eder skremme, hverken ved nogen ånd eller ved nogen tale eller ved noget brev, likesom det skulde være fra oss, som om Herrens dag stod for døren. 3 La ingen dåre eder på nogen måte! for først må frafallet komme, og syndens menneske åpenbares, fortapelsens sønn, 4 han som står imot og ophøier sig over alt som kalles gud eller helligdom, så han setter sig i Guds tempel og gir sig selv ut for å være Gud. 5 Minnes I ikke at jeg sa eder dette da jeg ennu var hos eder? 6 Og nu vet I hvad som holder igjen? så han først skal åpenbares i sin tid. 7 For lovløshetens hemmelighet er alt virksom, bare at den som nu holder igjen, ryddes av veien; 8 og da

skal den lovløse åpenbares, han som den Herre Jesus skal fortære med sin munns ånde og gjøre til intet ved åpenbarelsen av sitt komme. 9 Og hans komme skjer, etter Satans kraftige virksomhet, med all løgnens makt og tegn og under, 10 og med all urettferdighetens forførelse for dem som går fortapt fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunde bli frelst. 11 Og derfor sender Gud dem kraftig villfarelse, så de tror løgnen, 12 forat alle de skal bli dømt som ikke har trodd sannheten, men hatt velbehag i urettferdigheten. 13 Men vi er skyldige til å takke Gud alltid for eder, brødre, I som er elsket av Herren, fordi Gud fra først av tok eder ut til frelse ved helliggjørelse av Ånden og tro på sannheten, 14 som han kalte eder til ved vårt evangelium forat I skal vinne vår Herre Jesu Kristi herlighet. 15 Derfor, brødre, stå støtt og hold fast ved de lærdommer som I har lært enten ved vår tale eller ved brev fra oss! 16 Og han, vår Herre Jesus Kristus, og Gud vår Fader, som elsket oss og gav oss en evig trøst og et godt håp i nåde, (aiōnios g166) 17 han trøste eders hjerter og styrke eder i all god gjerning og tale!

3 For øvrig, brødre, bed for oss at Herrens ord må ha fremgang og bli forherliget likesom hos eder, 2 og at vi må bli fridd fra de vrangle og onde mennesker; for troen er ikke alles sak. 3 Men Herren er trofast; han skal styrke eder og bevare eder fra det onde. 4 Vi har den tillit til eder i Herren at I både gjør og herefter vil gjøre det vi byder eder. 5 Og Herren styre eders hjerter til å elske Gud og til å vente på Kristus med tålmodighet! 6 Men vi byder eder, brødre, i vår Herre Jesu Kristi navn at I skal dra eder tilbake fra enhver bror som vandrer utilbørlig og ikke etter den lærdom som de fikk av oss. 7 I vet jo selv hvorledes I bør etterfølge oss; for vi levde ikke utilbørlig iblandt eder, 8 heller ikke åt vi brød hos nogen for intet, men med strev og møie arbeidet vi natt og dag, forat vi ikke skulde være nogen av eder til byrde; 9 ikke fordi vi ikke har rett til det, men for å gi eder et forbillede i oss, forat I skulde etterfølge oss; 10 for da vi var hos eder, bød vi eder jo og dette at hvis nogen ikke vil arbeide, skal han heller ikke ete. 11 For vi hører at nogen iblandt eder vandrer utilbørlig og ikke arbeider, men gir sig av med ting som ikke kommer dem ved. 12 Men sådanne byder og formaner vi i den Herre Jesus Kristus at de skal arbeide i stillhet og ete sitt

eget brød. **13** Men I, brødre, bli ikke trette av å gjøre det som rett er! **14** Men dersom nogen ikke lyder vårt ord her i brevet, da merk eder ham; ha ingen omgang med ham, forat han må gå i sig selv, **15** og hold ham ikke for en fiende, men forman ham som en bror! **16** Og han, fredens Herre, gi eder fred alltid, i alle måter! Herren være med eder alle! **17** Hilsen med min, Paulus' hånd; dette er et merke i hvert brev; således skriver jeg: **18** Vår Herre Jesu Kristi nåde være med eder alle!

1 Timoteus

1 Paulus, Kristi Jesu apostel efter befaling av Gud, vår frelser, og Kristus Jesus, vårt håp 2 - til Timoteus, min ekte sønn i troen: Nåde, miskunn, fred fra Gud Fader og Kristus Jesus, vår Herre! 3 Som jeg bad dig da jeg drog til Makedonia, å bli i Efesus, forat du skulde byde visse folk ikke å fare med fremmed lære 4 og ikke å gi sig av med eventyr og endeløse ættetavler, som mere fører til stridigheter enn til å tjene som Guds husholdere i troen - så ber jeg dig også nu. 5 Men budets endemål er kjærlighet av et rent hjerte og en god samvittighet og en uskrømtet tro. 6 Fra dette har nogen føret vill og vendt sig bort til tomt snakk, 7 idet de vil være lovlærere, enda de hverken skjønner det som de sier, eller de ting som de så selvsikkert taler om. 8 Men vi vet at loven er god dersom nogen bruker den på lovlig vis, 9 så han vet dette at loven ikke er satt for en rettferdig, men for lovløse og selvrådige, for ugadelige og syndere, for vanhellige og urene, fadermordere og modermordere, manndrapere, 10 horkarler, syndere mot naturen, menneskerøvere, løgnere, menedere, og alt annet som er imot den sunde lære, 11 etter evangeliet om den salige Guds herlighet, det som er mig betrodd. 12 Jeg takker ham som gjorde mig sterk, Kristus Jesus, vår Herre, at han aktet mig tro, idet han satte mig til tjenesten, 13 mig som før var en spotter og forfølger og voldsmann; men jeg fikk miskunn, fordi jeg gjorde det uvitende i vantro, 14 og vår Herres nåde ble overvettes stor med tro og kjærlighet i Kristus Jesus. 15 Det er et troverdig ord og fullt verd å motta at Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blandt dem er jeg den største; 16 men derfor fikk jeg miskunn, forat Jesus Kristus på mig først kunde vise hele sin langmodighet, til et forbillede for dem som skulde tro på ham til et evig liv. (aiōnios g166) 17 Men den evige konge, den uforgjengelige, usynlige, eneste Gud, være ære og pris i all evighet! Amen. (aiōn g165) 18 Dette bud overgir jeg dig, min sønn Timoteus, etter de tidligere profetiske ord om dig, forat du ved dem skal stride den gode strid, 19 idet du har tro og en god samvittighet; den har somme kastet fra sig og lidt skibbrudd på sin tro; 20 blandt disse er Hymeneus og Aleksander, som jeg har overgitt til Satan, forat de skal tuktes til å la være å spotte.

2 Jeg formaner altså fremfor alle ting at det gjøres bønner, påkallelser, forbønner, takksigelser for alle mennesker, 2 for konger og alle dem som er i høi verdighet, forat vi kan leve et rolig og stille liv i all guds frykt og sammelighet. 3 For dette er godt og tekkelig for Gud, vår frelser, 4 han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse. 5 For det er én Gud og én mellemann imellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus, 6 han som gav sig selv til en løsepenge for alle, et vidnesbyrd i sin tid, 7 og for dette blev jeg satt til forkynner og apostel - jeg sier sannhet, jeg lyver ikke - en lærer for hedningene i tro og sannhet. 8 Jeg vil altså at mennene på hvert sted skal bede så at de opløfter hellige hender, uten vrede og trette; 9 likeså og at kvinnene skal prydse sig med sammelig klædning, i tukt og ære, ikke med fletninger og gull eller perler eller kostelig klædebon, 10 men som det sømmer sig for kvinner som bekjenner sig til guds frykt, med gode gjerninger. 11 En kvinne skal sig lære i stillhet, med all lydighet; 12 men jeg tillater ikke en kvinne å være lærer eller å væremannens hustru, hun skal være i stillhet. 13 For Adam blev skapt først, derefter Eva, 14 og Adam blev ikke dåret, men kvinnnen ble dåret og falt i overtredelse; 15 men hun skal bli frelst gjennem sin barnefødsel, såfremt de blir i tro og kjærlighet og helliggjørelse med tuktighet.

3 Det er et troverdig ord: Om nogen attrår et tilsynsembede, da har han lyst til en god gjerning. 2 Derfor skal en tilsynsmann være ulastelig, én kvinnes mann, edrueelig, sindig, verdig, gjestfri, duelig til å lære andre, 3 ikke drøkkfeldig, ikke voldsom, men saktmødig, ikke stridslysten, ikke pengekjær, 4 en som styrer sitt eget hus vel og har lydige barn med all sammelighet 5 - men hvis nogen ikke vet å styre sitt eget hus, hvorledes kan han da ha omsorg for Guds menighet? - 6 ikke en nyomvendt, forat han ikke skal bli opblåst og falle i djevelens dom. 7 Men han skal og ha godt vidnesbyrd av dem som er utenfor, forat han ikke skal bli hånet og falle i djevelens snare. 8 Likeså skal menighets-tjenerne være verdige, ikke tvetungede, ikke tilbøielige til megen vin, ikke lystne etter ussel vinning, 9 sådanne som har troens hemmelighet i en ren samvittighet. 10 Også disse skal først prøves; derefter skal de tjene i menigheten, om de er ulastelige. 11 Likeså skal kvinnene være

verdige, ikke baktalende, edruelige, tro i alle ting. **12** **5** Tal ikke hårdt til en gammel mann, men forman ham som en far, unge menn som brødre, **2** gamle og styre vel sine barn og sine egne hus. **13** For de kvinder som mødre, unge som søstre, i all renhet! **3** som har vært gode menighets-tjenere, vinner sig et Hedre enker som virkelig er enker! **4** Men har en enke godt stade og megen frimodighet i troen på Kristus barn eller barnebarn, da skal disse først lære å vise Jesus. **14** Dette skriver jeg til dig skjønt jeg håper sin guds frykt mot sin egen slekt og gi sine foreldre snart å komme til dig, **15** men om jeg venter med å vederlag; for dette er teknelig i Guds øine. **5** Men den kommer, at du da kan vite hvorledes en bør ferdes som virkelig er enke og står alene, hun har satt sitt i Guds hus, som er den levende Guds menighet, håp til Gud og blir ved i bønn og påkallelse natt og sannhetens støtte og grunnvoll. **16** Og som enhver dag; **6** men den som lever etter sine lyster, er levende må bekjenne, stor er den guds fryktens hemmelighet: død. **7** Og dette skal du byde, forat de kan være Han som blev åpenbaret i kjød, rettferdigjort i ånd, ulastelige. **8** Men dersom nogen ikke har omsorg for sett av engler, forkjent iblandt folkeslag, trodd i verden, sine egne, og mest for sine husfolk, han har fornek tet optatt i herlighet.

4 Men Ånden sier med tydelige ord at i de kommende tider skal nogen falle fra troen, idet de holder sig til forførende ånder og djevlers lærdommer **2** ved hykleri av falske lærere, som er brennemerket i sin egen samvittighet, **3** som forbyder å gifte sig og byder å avholde sig fra mat, den Gud har skapt til å nytes med takk av dem som tror og har lært sannheten å kjenne. **4** For all Guds skapning er god, og intet er å forkaste når det mottas med takk; **5** for det helliges ved Guds ord og bønn. **6** Når du lærer brødrerne dette, da er du en god Kristi Jesu tjener, idet du nærer dig med troens og den gode lærdoms ord som du har fulgt. **7** Men vis fra dig de vanhellige og kjerringaktige eventyr; øv dig derimot i guds frykt! **8** For den legemlige øvelse er nyttig til lite, men guds frykten er nyttig til alt; den har løfte for det liv som nu er, og for det som kommer. **9** Det er et troverdig ord og fullt verd å motta. **10** For derfor arbeider vi og lider hån, fordi vi har satt vårt håp til den levende Gud, som er alle menneskers frelses, mest deres som tror. **11** Dette skal du byde og lære. **12** La ingen forakte dig for din ungdoms skyld, men vær et forbillede for de troende, i tale, i ferd, i kjærlighet, i tro, i renhet! **13** Legg vinn på oplesningen av Skriften, på formaningen, på læren, inntil jeg kommer! **14** Vanskjøtt ikke den nådegave som er i dig, som blev dig gitt ved profetiske ord med håndspåleggelse av de eldste. **15** Tenk på dette, lev i dette, forat din fremgang kan bli åpenbar for alle! **16** Gi akt på dig selv og på læren, hold ved med det! for når du det gjør, da skal du frelse både dig selv og dem som hører dig.

5 Tal ikke hårdt til en gammel mann, men forman ham som en far, unge menn som brødre, **2** gamle og styre vel sine barn og sine egne hus. **13** For de kvinder som mødre, unge som søstre, i all renhet! **3** som har vært gode menighets-tjenere, vinner sig et Hedre enker som virkelig er enker! **4** Men har en enke godt stade og megen frimodighet i troen på Kristus barn eller barnebarn, da skal disse først lære å vise Jesus. **14** Dette skriver jeg til dig skjønt jeg håper sin guds frykt mot sin egen slekt og gi sine foreldre snart å komme til dig, **15** men om jeg venter med å vederlag; for dette er teknelig i Guds øine. **5** Men den kommer, at du da kan vite hvorledes en bør ferdes som virkelig er enke og står alene, hun har satt sitt i Guds hus, som er den levende Guds menighet, håp til Gud og blir ved i bønn og påkallelse natt og sannhetens støtte og grunnvoll. **16** Og som enhver dag; **6** men den som lever etter sine lyster, er levende må bekjenne, stor er den guds fryktens hemmelighet: død. **7** Og dette skal du byde, forat de kan være ulastelige. **8** Men dersom nogen ikke har omsorg for sine egne, og mest for sine husfolk, han har fornek tet troen og er verre enn en vantro. **9** En enke kan velges dersom hun ikke er yngre enn seksti år, dersom hun har vært én manns hustru, **10** har vidnesbyrd om gode gjerninger, har oppfostret barn, har vært gjestfri, har vasket de helliges føtter, er kommet de nødlidende til hjelp, har lagt vinn på all god gjerning. **11** Men yngre enker skal du avvise; for når de i kjødelig lust sviker Kristus, vil de gifte sig, **12** og dermed har de den dom at de har brutt sin første tro. **13** Tilmeld lærer de og å gå ørkesløse, idet de farer omkring i husene, og ikke alene ørkesløse, men også med sladder og ivedkommende ting, så de taler det som utilbørlig er. **14** Derfor vil jeg at unge enker skal gifte sig, føde barn, styre sitt hus, ikke gi motstanderen nogen leilighet til baktalelse. **15** For allerede har somme vendt sig bort etter Satan. **16** Dersom nogen troende mann eller kvinne har enker, da skal de sørge for dem og ikke la dem falle menigheten til byrde, forat den kan sørge for de virkelige enker. **17** De eldste som er gode forstandere, skal aktes dobbelt ære verd, mest de som arbeider i tale og lære. **18** For Skriften sier: Du skal ikke binde munnen på en okse som tresker. Og en arbeider er sin lønn verd. **19** Ta ikke imot nogen klage mot en eldste uten etter to eller tre vidner. **20** Dem som synder, skal du refse så alle hører på det, forat også de andre må ha frykt. **21** Jeg vidner for Gud og Kristus Jesus og de utvalgte engler at du skal ta vare på dette uten fordom, så du ikke gjør noget av tilbørlighet. **22** Vær ikke snar til å legge hendene på nogen; gjør dig ikke delaktig i fremmede synder; hold dig selv ren! **23** Drikk ikke lenger bare vann, men nyt litt vin for din mave og dine jevnlige sykdommer. **24** Nogen menneskers synder er åpenbare og går

forut for dem til dom; men hos andre følger de efter. **25** Likeså er og de gode gjerninger åpenbare, og de som det ikke er således med, kan dog ikke skjules.

6 Så mange som er træler under åket, skal akte sine herrer all ære verd, forat Guds navn og læren ikke skal bli spottet. **2** Men de som har troende herrer, skal ikke forakte dem, fordi de er brødre, men så meget heller gjøre sin tjeneste, fordi de som nyter godt av deres velgjerning, er troende og elsket. Dette skal du lære og formane til. **3** Dersom nogen farer med fremmed lære og ikke holder sig til vår Herre Jesu Kristi sunde ord og den lære som hører til guds frykt, **4** han er opblåst skjønt han intet forstår, men er syk for stridsspørsmål og ordkrig, som volder avind, kiv, spottord, ond mistanke, **5** stadig krangel iblandt mennesker som er fordervet i sitt sinn og har tapt sannheten, idet de akter guds frykten for en vei til vinning. **6** Ja, guds frykt med nøisomhet er en stor vinning; **7** for vi har ikke hatt noget med oss til verden; det er åpenbart at vi heller ikke kan ta noget med oss derfra; **8** men når vi har føde og klær, skal vi dermed la oss nøie; **9** men de som vil bli rike, faller i fristelse og snare og mange dårlige og skadelige lyster, som senker menneskene ned i undergang og fortapelse. **10** For pengekjærhet er en rot til alt ondt; av lust dertil har somme faret vill fra troen og har gjennemstunget sig selv med mange piner. **11** Men du, Guds menneske, fly disse ting, jag efter rettferdighet, guds frykt, tro, kjærighet, tålmodighet, saktmodighet! **12** Strid troens gode strid, grip det evige liv, som du blev kalt til, du som og har avlagt den gode bekjennelse for mange vidner! (aiōnios g166)

13 Jeg byder dig for Gud, som gir alle ting liv, og for Kristus Jesus, som vidnet for Pontius Pilatus den gode bekjennelse, **14** at du skal holde budet rent og ulastelig inntil vår Herre Jesu Kristi åpenbarelse, **15** som den Salige og alene Mektige skal vise oss i sin tid, han som er kongenes konge og herrenes herre, **16** han som alene har udødelighet, som bor i et lys som ingen kan komme til, han som intet menneske har sett eller kan se; ham tilhører ære og evig makt. Amen. (aiōnios g166) **17** Byd dem som er rike i den nuværende verden, at de ikke skal være overmodige eller sette sitt håp til den uvisse rikdom, men til Gud, som gir oss rikelig alle ting å nytte, (aiōn g165) **18** at de skal gjøre godt, være rike på gode gjerninger,

gavmilde, godgjørende, **19** så de legger sig op en god grunnvoll for den kommende tid, at de kan gripe det sanne liv. **20** Timoteus! ta vare på det som er dig overgitt, så du vender dig bort fra det vanhellige tomme snakk og motsigelsene fra den kunnskap som falskelig kalles så, **21** som nogen bekjener sig til, så de har faret vill i troen. Nåden være med dig!

2 Timoteus

1 Paulus, ved Guds vilje Kristi Jesu apostel til å kunngjøre løftet om livet i Kristus Jesus 2 - til Timoteus, min elskede sønn: Nåde, miskunn, fred fra Gud Fader og Kristus Jesus, vår Herre! 3 Jeg takker Gud, som jeg fra mine forfedre av tjener med en ren samvittighet, likesom jeg uavlatelig kommer dig i hu i mine bønner natt og dag, 4 full av lengsel etter å se dig - idet jeg minnes dine tårer - forat jeg kan bli fylt med glede, 5 da jeg er blitt minnet om den uskremtede tro som er i dig, den som først bodde i din mormor Lois og din mor Eunike, og som jeg er viss på også bør i dig. 6 Derfor minner jeg dig om at du igjen optender den Guds nådegave som er i dig ved min håndspåleggelse. 7 For Gud gav oss ikke motløshets ånd, men krafts og kjærlighets og sindighets ånd. 8 Skam dig derfor ikke ved vår Herres vidnesbyrd eller ved mig, hans fange, men lid ondt med mig for evangeliet i Guds kraft, 9 han som frelse oss og kalte oss med et hellig kall, ikke etter våre gjerninger, men etter sitt eget forsett og den nåde som er oss gitt i Kristus Jesus fra evige tider, (aiōnios g166) 10 men nu er blitt åpenbaret ved vår frelse Jesu Kristi åpenbarelse, han som tilintetgjorde døden og førte liv og uforgjengelighet frem for lyset ved evangeliet, 11 og for det er jeg satt til forkynner og apostel og lærer for hedninger. 12 Derfor lider jeg også dette, men jeg skammer mig ikke ved det; for jeg vet på hvem jeg tror, og jeg er viss på at han er mektig til å ta vare på det som er mig overgitt, inntil hin dag. 13 Ha til forbillede de sunde ord som du har hørt av mig, i tro og kjærlighet i Kristus Jesus; 14 ta vare på den flagre skatt som er dig overgitt, ved den Hellige Ånd, som bor i oss! 15 Du vet dette at alle de i Asia vendte sig fra mig; blandt disse er Fygelus og Hermogenes. 16 Herren vise miskunn mot Onesiforus' hus! for han har ofte vederkveget mig og ikke skammet sig ved mine lenker; 17 men da han var kommet til Rom, søkte han med stor iver etter mig og fant mig. 18 Herren gi han må finne miskunn hos Herren på hin dag! Og til hvor stor tjeneste han var i Efesus, det vet du selv best.

2 Så bli da du, min sønn, sterk ved nåden i Kristus Jesus, 2 og det som du har hørt av mig i mange vidners nærvær, overgi det til trofaste mennesker som er duelige til også å lære andre! 3 Lid ondt med

mig som en god Kristi Jesu stridsmann! 4 Ingen som gjør krigstjeneste, blander sig inn i livets sysler, forat han kan tekkes sin hærfører. 5 Men om nogen også strider i veddekkamp, får han dog ikke kansen hvis han ikke strider på den rette måte. 6 Den bonde som arbeider, bør først nyte fruktene. 7 Forstå det jeg sier! for Herren skal gi dig forstand på alt. 8 Kom Jesus Kristus i hu, som er opstanden fra de døde, av Davids ætt, etter mitt evangelium, 9 for hvis skyld jeg lider ondt like til dette å være bundet som en ugjerningsmann; men Guds ord er ikke bundet. 10 Derfor tåler jeg alt for de utvalgtes skyld, forat også de skal vinne frelsen i Kristus Jesus med evig herlighet. (aiōnios g166) 11 Det er et troverdig ord; for er vi død med ham, skal vi og leve med ham; 12 holder vi ut, skal vi og herske med ham; fornekter vi, skal han og fornekter oss; 13 er vi troløse, så er han trofast; for han kan ikke fornekter sig selv. 14 Minn om dette, idet du vidner for Herrens åsyn at de ikke skal ligge i ordkrig, til ingen nytte, men til undergang for dem som hører på. 15 Legg vinn på å fremstille dig for Gud som en som holder prøve, som en arbeider som ikke har noget å skamme sig over, idet du rettelig lærer sannhetens ord. 16 Men hold dig fra det vanhellige tomme snakk! for de går alltid videre i ugadelighet, 17 og deres ord vil ete om sig som dødt kjøtt. Blandt disse er Hymeneus og Filetus, 18 som har faret vill fra sannheten, idet de sier at opstandelsen allerede har vært, og de nedbryter troen hos somme. 19 Men Guds faste grunnvoll står og har dette segl: Herren kjenner sine, og: Hver den som nevner Herrens navn, skal avstå fra urettferdighet! 20 Men i et stort hus er det ikke bare kar av gull og sølv, men også kar av tre og ler, og nogen til ære, andre til vanære. 21 Holder da nogen sig ren fra disse, da vil han være et kar til ære, helliget, nyttig for husbonden, rede til all god gjerning. 22 Men fly ungdommens lyster, og jag efter rettferdighet, tro, kjærlighet, fred med dem som påkaller Herren av et rent hjerte! 23 Og vis fra dig de dårlige og uforstandige stridsspørsmål, for du vet at de føder strid! 24 Men en Herrens tjener må ikke stride, han må være mild imot alle, duelig til å lære andre, i stand til å tåle ondt, 25 så han med saktmeldighet viser dem til rette som sier imot, om Gud dog engang vilde gi dem omvendelse, så de kunde kjenne sannheten 26 og våkne igjen av sitt rus

i djevelens snare, han som de er fanget av, så de må gjøre hans vilje.

3 Men dette skal du vite at i de siste dager skal det komme vanskelige tider. 2 For menneskene skal da være egenkjærlige, pengekjære, stortalende, overmodige, spottende, ulydige mot foreldre, utakkneelige, vanhellige, 3 ukjærlige, upålitelige, baktalende, umåtelige, umilde, uten kjærlighet til det gode, 4 svikefulle, fremfusende, opblåste, slike som elsker sine lyster høiere enn Gud, 5 som har gudfryktighets skinn, men fornekter dens kraft - og disse skal du vende dig fra. 6 For til dem hører de som lurer sig inn i husene og fanger kvinnfolk som er tynget av synder og drives av mangehåndte lyster 7 og alltid lærer og aldri kan komme til sannhets erkjennelse. 8 Som Jannes og Jambres stod Moses imot, således står også disse sannheten imot, mennesker som er fordervet i sitt sinn og uduelige i troen. 9 Dog, de skal ikke få mere fremgang; for deres uforstand skal bli åpenbar for alle, likesom og hines blev. 10 Men du har etterfulgt min lære, min ferd, mitt forsett, min tro, min langmodighet, min kjærlighet, min tålmodighet, 11 mine forfølgelser, mine lidelser, sådanne som møtte mig i Antiochia, i Ikonium, i Lystra, sådanne forfølgelser som jeg har utholdt, og Herren har fridd mig ut av dem alle sammen. 12 Og alle som vil leve gudfryktig i Kristus Jesus, skal bli forfulgt. 13 Men onde mennesker og slike som kverver synet på folk, går frem til det verre; de fører vill og farer vill. 14 Men bli du i det som du har lært, og som du er blitt overbevist om, da du vet hvem du har lært det av. 15 og da du fra barndommen av kjenner de hellige skrifter, som kan gjøre dig vis til frelse ved troen på Kristus Jesus. 16 Den hele Skrift er innblest av Gud av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning, til optuktelse i rettferdighet, 17 forat det Guds menneske kan være fullkommen, duelig til all god gjerning.

4 Jeg vidner for Gud og Kristus Jesus, som skal dømme levende og døde, og ved hans åpenbarelse og hans rike; 2 Forkynn ordet, vær rede i tide og utide, overbevis, irettesett, forman med all langmodighet og lære! 3 For det skal komme en tid da de ikke skalstå den sunde lære, men etter sine egne lyster ta sig selv lærere i hopetall, fordi det klør dem i øret, 4 og

de skal vende øret bort fra sannheten og vende sig til eventyr. 5 Men vær du edru i alle ting, lid ondt, gjør en evangelists gjerning, fullfør din tjeneste! 6 For jeg ofres allerede, og tiden for min bortgang er forhånden. 7 Jeg har stridt den gode strid, fullendt løpet, bevart troen. 8 Så ligger da rettferdighetens krans rede for mig, den som Herren, den rettferdige dommer, skal gi mig på hin dag, dog ikke mig alene, men alle som har elsket hans åpenbarelse. 9 Gjør dig umak for å komme snart til mig! 10 For Demas forlot mig, fordi han fikk kjærlighet til den nuværende verden, og drog til Tessalonika, Kreskens til Galatia, Titus til Dalmatia; (aiōn g165) 11 Lukas er alene hos mig. Ta Markus og ha ham med dig! for han er myt nyttig til tjeneste. 12 Tykikus har jeg sendt til Efesus. 13 Når du kommer, da ha med dig den kappe som jeg lot bli i Troas hos Karpus, og bøkene, især skinnbøkene! 14 Kobbersmeden Aleksander gjorde mig meget ondt; Herren vil lønne ham etter hans gjerninger. 15 Vokt dig for ham du også! for han stod hårdt imot våre ord. 16 Ved mitt første forsvar møtte ingen med mig, men alle forlot mig; giv det ikke må bli dem tilregnet! 17 Men Herren stod hos mig og styrket mig, forat forkynnelsen skulde fullbyrdes ved mig og alle folk få høre den, og jeg blev fridd ut av løvens gap. 18 Herren skal fri mig fra all ond gjerning og frelse meg inn i sitt himmelske rike; ham være æren i all evighet! Amen. (aiōn g165) 19 Hils Priska og Akvilas og Onesiforus' hus! 20 Erastus blev i Korint; Trofimus lot jeg syk etter mig i Milet. 21 Gjør dig umak for å komme før vinteren! Eubulus og Pudens og Linus og Klaudia og alle brødrene hilser dig. 22 Den Herre Jesus være med din ånd! Nåden være med eder!

Titus

1 Paulus, Guds tjener og Jesu Kristi apostel til å føre

Guds utvalgte til tro og til å kjenne den sannhet som hører til guds frykt, 2 i håp om evig liv, som Gud, han som ikke lyver, har lovt fra evige tider, (aiōnios g166) 3 men nu i sin tid har han åpenbaret sitt ord i den forkynnelsen som blev mig betrodd etter Guds, vår frelsers befaling 4 - til Titus, min ekte sønn i den felles tro; Nåde og fred fra Gud Fader og Kristus Jesus, vår frelser! 5 Derfor lot jeg dig bli etter på Kreta at du skulde sette det i rette skikk som ennu stod tilbake, og innsette eldste i hver by, således som jeg foreskrev dig, 6 om nogen er ulastelig, én kvinnens mann, og har troende barn som ikke har ondt ord på sig for ryggesløshet eller er gjenstridige. 7 For en tilsynsmann skal være ulastelig som en Guds husholder, ikke selvgod, ikke vredladen, ikke drøkkedig, ikke voldsom, ikke lusten etter ussel vinning, 8 men gjestfri, glad i det gode, sindig, rettferdig, hellig, avholdende, 9 en som holder fast ved det troverdige ord etter læren, forat han kan

være i stand til både å formane ved den sunde lære og å tale til rette dem som sier imot. 10 For der er mange gjenstridige, som farer med tomt snakk og dårer folks hu, helst de av omskjærelsen. 11 Disse skal en målbinde; for de nedriver hele hus ved å føre utilbørlig lære for ussel vinnings skyld. 12 En av dem, deres egen profet, har sagt: Kreterne er alltid løgnere, onde dyr, late buker. 13 Dette vidnesbyrd er sant. Derfor skal du tale dem strengt til rette, forat de må bli sunde i troen, 14 så de ikke gir sig av med jødiske eventyr og bud av mennesker som vender sig bort fra sannheten. 15 Alt er rent for de rene; men for de urene og vantro er intet rent; både deres sinn og deres samvittighet er urene. 16 De sier at de kjenner Gud; men de fornekter ham med sine gjerninger, for de er vederstyggelige og ulydige og uduelige til all god gjerning.

2 Men tal du det som sørmer sig for den sunde

lære, 2 at gamle menn skal være edrue, verdige, sindige, sunde i troen, i kjærligheten, i tålmodet; 3 likeså at gamle kvinner i sin ferd skal te sig som det sørmer sig for hellige, ikke fare med baktalelse, ikke være træler av drikk, men veiledere i det gode, 4 forat de kan lære de unge kvinner å elske sine

menn og sine barn, 5 å være sindige, rene, huslige, gode, lydige mot sine egne menn, forat Guds ord ikke skal bli spottet! 6 De unge menn skal du likeledes formane til å være sindige, 7 idet du i alle måter ter dig selv som et forbillede i gode gjerninger, og i din lære viser renhet, verdighet, 8 en sund, ulastelig tale, forat motstanderen må gå i sig selv, idet han ikke har noget ondt å si om oss. 9 Tjenere skal du formane til å være lydige mot sine egne herrer, i alle ting å tekkes dem, ikke å si imot, 10 ikke å være utro, men vise all god troskap, forat de i alt kan være en pryd for Guds, vår frelsers lære. 11 For Guds nåde er åpenbaret til frelse for alle mennesker, 12 idet den optukter oss til å fornekte ugudelighet og de verdslige lyster og leve tuktig og rettferdig og gudfryktig i den nuværende verden, (aiōn g165) 13 mens vi venter på det salige håp og åpenbarelsen av den store Guds og vår frelser Jesu Kristi herlighet, 14 han som gav sig selv for oss for å forløse oss fra all urettferdighet og rense sig selv et eiendomsfolk, nidkjært til gode gjerninger. 15 Tal dette og forman og irettesett med all myndighet! La ingen ringeakte dig!

3 Minn dem om å underordne sig under myndigheter

og øvrigheter, å være lydige, rede til all god gjerning, 2 ikke å spotte nogen, ikke å være stridslystne, men milde, og vise all saktmadighet mot alle mennesker. 3 For også vi var engang uforstandige, ulydige, villfarende, træler av mangehånde begjæringer og lyster, vi levde i ondskap og avind, vi var forhatt og hatet hverandre; 4 men da Guds, vår frelsers godhet og kjærlighet til menneskene blev åpenbaret, 5 frelest han oss, ikke for rettferdige gjerningers skyld som vi hadde gjort, men etter sin miskunn, ved badet til gjenfødselse og fornyelse ved den Hellige Ånd, 6 som han rikelig har utøst over oss ved Jesus Kristus, vår frelser. 7 forat vi, rettferdigjort ved hans nåde, etter håpet skulde bli arvinger til det evige liv. (aiōnios g166) 8

Det er et troverdig ord, og dette vil jeg at du skal innprente, forat de som tror på Gud, må legge vinn på å gjøre gode gjerninger. Dette er godt og nyttig for menneskene; 9 men dårlige stridsspørsmål og ættetavler og kiv og trette om loven skal du holde dig fra; for de er unyttige og gagnløse. 10 Et menneske som gir sig av med vranglære, skal du vise fra dig, etterat du har formant ham én gang og én gang til, 11

for du vet at han er forvendt og synder, dømt av sig selv. **12** Når jeg sender Artemas eller Tykikus til dig, da gjør dig umak for å komme til mig i Nikopolis; for der har jeg tenkt å bli vinteren over. **13** Zenas, den lovkyndige, og Apollos skal du med omhu hjelpe på vei, forat intet skal fattes dem. **14** Også våre må lære å gjøre gode gjerninger, alt etter som det er trang til, forat de ikke skal være uten frukt. **15** Alle som er hos mig, hilser dig. Hils dem som elsker oss i troen! Nåden være med eder alle!

Filemon

1 Paulus, Kristi Jesu fange, og broderen Timoteus - til Filemon, vår kjære venn og medarbeider, **2** og til Appia, vår søster, og til Arkippus, vår medstrider, og til menigheten i ditt hus: **3** Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus! **4** Jeg takker alltid min Gud når jeg kommer dig i hu i mine bønner, **5** da jeg hører om din kjærlighet og den tro som du har til den Herre Jesus og til alle de hellige, **6** forat deres samfund med dig i troen må bli virksomt for Kristus i kjennskapet til alt det gode som er i eder. **7** For stor glede og trøst fikk jeg ved din kjærlighet, fordi de helliges hjerter er blitt vederkveget ved dig, bror! **8** Derfor, om jeg enn har megen frimodighet i Kristus til å påbydde dig det som tilbørlig er, **9** så ber jeg dog heller, for kjærlighetens skyld. Slik som jeg er, den gamle Paulus, men nu også Kristi Jesu fange, **10** ber jeg dig for min sønn, som jeg har avlet i mine lenker, Onesimus, **11** som forдум var unyttig for dig, men nu er nyttig for dig og for mig, han som jeg sender tilbake til dig. **12** Ta du imot ham, det er mitt eget hjerte! **13** Jeg hadde lyst til å la ham bli her hos mig, forat han i ditt sted kunde tjene mig i mine lenker for evangeliet, **14** men uten ditt samtykke vilde jeg intet gjøre, forat din godhet ikke skulde være som av tvang, men av fri vilje. **15** For kan hende han just derfor blev skilt fra dig en stund forat du kunde få ham til evig eie, (aiōnios g166) **16** ikke lenger som træl, men mere enn en træl, som en elsket bror, især for mig, men hvor meget mere for dig, både i kjødet og i Herren! **17** Så sant du derfor akter mig for din medbroder, så ta imot ham som mig selv; **18** og har han gjort dig nogen urett, eller er han dig noget skyldig, da skriv det på min regning. **19** Jeg, Paulus, skriver med egen hånd: jeg skal betale det - forat jeg ikke skal si dig at du skylder mig endog dig selv. **20** Ja, bror, la mig ha nytte av dig i Herren! vederkveg mitt hjerte i Kristus! **21** I tillit til din lydighet skriver jeg til dig, viss på at du vil gjøre endog mere enn jeg sier. **22** Og gjør dessuten herberge i stand for mig; for jeg håper at jeg ved eders bønner skal bli gitt eder. **23** Epafras, min medfange i Kristus Jesus, hilser dig; **24** likeledes Markus, Aristarkus, Demas, Lukas, mine medarbeidere. **25** Vår Herre Jesu Kristi nåde være med eders ånd!

Hebreerne

1 Efterat Gud fordum hadde talt mange ganger og på mange måter til fedrene ved profetene, **2** så har han i disse siste dager talt til oss ved Sønnen, som han har satt til arving over alle ting, ved hvem han og har gjort verden, (aiōn g165) **3** han som er avglangen av hans herlighet og avbildet av hans vesen og bærer alle ting ved sin krafts ord, og som derfor, da han hadde gjort renselse for våre synder, satte sig ved Majestetens høire hånd i det høje, **4** og er blitt så meget større enn englene som han har arvet et herligere navn fremfor dem. **5** For til hvem av englene har han nogen tid sagt: Du er min sønn, jeg har ført dig idag, og etter: Jeg vil være ham en far, og han skal være mig en sønn? **6** Men når han etter fører den førstefødte inn i verden, sier han: Og alle Guds engler skal tilbede ham. **7** Og om englene sier han: Han som gjør sine engler til vinder og sine tjenere til ildslue, **8** men om Sønnen: Din trone, Gud, står i all evighet, og rettishets kongestav er ditt rikes kongestav; (aiōn g165) **9** du elsket rettferd og hatet urett; derfor har, Gud, din Gud salvet dig med gledens olje fremfor dine medbrødre. **10** Og: Du, Herre, grunnfestet i begynnelsen jorden, og himlene er dine henders verk; **11** de skal forgå, men du blir, og de skal alle eldes som et klædebon, **12** og som en kåpe skal du rulle dem sammen, og de skal omskiftes; men du er den samme, og dine år skal ikke få ende. **13** Men til hvem av englene har han nogen tid sagt: Sett dig ved min høire hånd, til jeg får lagt dine fiender til skammel for dine fætter? **14** Er de ikke alle tjenende ånder, som sendes ut til tjeneste for deres skyld som skal arve frelse?

2 Derfor må vi så meget mere gi akt på det vi har hørt, forat vi ikke skal drive bort derfra. **2** For dersom det ord som var talt ved engler, stod fast, og hver overtredelse og ulydighet fikk sin fortjente lønn, **3** hvorledes skal da vi undfly om vi ikke akter så stor en frelse? - den som først blev forknyt ved Herren og derefter stadfestet for oss av dem som hadde hørt ham, **4** idet Gud vidnet med, både ved tegn og under og mangehånde kraftige gjerninger og utdeling av den Hellige Ånd etter sin vilje. **5** For det var ikke under engler han la den kommende verden, som vi taler om. **6** Men en har på et sted vidnet

så: Hvad er et menneske, at du kommer ham i hu, eller et menneskes sønn, at du akter på ham? **7** Du gjorde ham lite ringere enn englene; med herlighet og ære kronte du ham, og satte ham over dine henders gjerninger; **8** alle ting la du under hans føtter. For idet han underla ham alle ting, undtok han intet som ikke er ham underlagt; men nu ser vi ennu ikke at alle ting er ham underlagt; **9** men den som var gjort lite ringere enn englene, Jesus, ham ser vi, fordi han led døden, kronet med herlighet og ære, forat han ved Guds nåde skulde smake døden for alle. **10** For det sommet sig for ham for hvis skyld alle ting er til, og ved hvem alle ting er til, da han førte mange barn til herlighet, gjennem lidelser å fullende deres frelses høvding. **11** For både den som helliggjør, og de som helliggjøres, er alle av en; derfor skammer han sig ikke ved å kalte dem brødre, **12** når han sier: Jeg vil kunngjøre ditt navn for mine brødre, midt i menigheten vil jeg lovsyng dig. **13** Og etter: Jeg vil sette min lit til ham. Og etter: Se, her er jeg og de barn som Gud har gitt mig. **14** Eftersom da barnene har del i blod og kjød, fikk også han i like måte del deri, forat han ved døden kunde gjøre til intet den som hadde dødens velde, det er djævelen, **15** og utfri alle dem som av frykt for døden var i trældom all sin livstid. **16** For engler tar han sig jo ikke av, men Abrahams ætt tar han sig av; **17** derfor måtte han i alle ting bli sine brødre lik, forat han kunde bli en miskunnelig og trofast yppersteprest for Gud til å gjøre soning for folkets synder. **18** For derved at han selv har lidt og har vært fristet, kan han komme dem til hjelp som blir fristet.

3 Derfor, hellige brødre, I som har fått del i et himmelsk kall, gi akt på den apostel og yppersteprest som vi bekjenner, Jesus, **2** han som var tro mot den som gjorde ham dertil, likesom og Moses var i hele hans hus. **3** For denne er aktet så meget større ære verd enn Moses, som den som har gjort huset, har større ære enn huset selv. **4** Hvert hus blir jo gjort av nogen; men den som har gjort alt, er Gud; **5** og Moses var vel tro i hele hans hus som tjener til å vidne om det som skulde tales, **6** men Kristus som Sønn over hans hus, og hans hus er vi, såfremt vi holder vår frimodighet og det håp som vi roser oss av, fast inntil enden. **7** Derfor, som den Hellige Ånd sier: Idag, om I hører hans røst, **8** da forher ikke eders hjerter som ved forbitrelsen, på fristelsesdagen

i ørkenen, 9 hvor eders fedre fristet mig ved å sette fra sine gjerninger, likesom Gud fra sine. 11 La oss mig på prøve, enda de så mine gjerninger i firti år; 10 derfor gjøre oss umak for å komme inn til den hvile, derfor harmedes jeg på denne slekt og sa: De farer forat ikke nogen skal falle etter samme eksempel alltid vill i hjertet; men de kjente ikke mine veier, 11 så på vantro. 12 For Guds ord er levende og kraftig jeg svor i min vrede: Sannelig, de skal ikke komme og skarpere enn noget tweegget sverd og trenger inn til min hvile! 12 Se til, brødre, at det ikke i nogen igjennem, inntil det kløver sjel og ånd, ledemot og av eder er et ondt, vantro hjerte, så han faller fra marg, og dømmer hjertets tanker og råd, 13 Og ingen den levende Gud; 13 men forman hverandre hver skapning er usynlig for hans åsyn, men alt er nakent dag, så lenge det heter idag, forat ikke nogen av og bart for hans øine som vi har å gjøre med. 14 eder skal forherdes ved syndens svik; 14 for vi har Eftersom vi da har en stor ypperststeprest, som er fått del med Kristus, såfremt vi holder vår første fulle gått gjennem himlene, Jesus, Guds Sønn, så la oss visshet fast inntil enden. 15 Når det sies: Idag, om I holdt fast ved bekjennelsen. 15 For vi har ikke en hører hans röst, da forherd ikke eders hjerter som ypperststeprest som ikke kan ha medynk med våre ved forbitrelsen, 16 hvem var det da vel som hørte skrøpeligheter, men en sådan som er blitt prøvd i alt i den og dog forbitret ham? var det ikke alle de som likhet med oss, dog uten synd. 16 La oss derfor trede gikk ut av Egypten ved Moses? 17 Og hvem var det frem med frimodighet for nådens trone, forat vi kan få han harmedes på i firti år? var det ikke på dem som miskunn og finne nåde til hjelp i rette tid.
hadde syndet, så deres kropper falt i ørkenen? 18 Og

om hvem var det han svor at de ikke skulle komme inn til hans hvile, uten om dem som ikke hadde villet tro? 19 Så ser vi da at det var for vantros skyld de ikke kunde komme inn.

4 La oss derfor ta oss i vare for at nogen av eder skal synes å være blitt liggende etter, da et løfte om å komme inn til hans hvile ennu er forhånden. 2 For det glade budskap er og forkyst oss, likesom for hine; men ordet som de hørte, blev dem til ingen nytte, fordi det ikke ved troen var smeltet sammen med dem som hørte det. 3 For vi går inn til hvilen, vi som er kommet til troen, således som han har sagt: Så jeg svor i min vrede: Sannelig, de skal ikke komme inn til min hvile - enda gjerningene var fullført fra verdens grunnvoll blev lagt. 4 For så har han på et sted sagt om den syvende dag: Og Gud hvilte på den syvende dag fra alle sine gjerninger; 5 og på dette sted igjen: Sannelig, de skal ikke komme inn til min hvile. 6 Eftersom det altså står tilbake at nogen skal komme inn til den, og de som først fikk det glade budskap, ikke kom inn for vantros skyld, 7 så fastsetter han etter en dag: idag, idet han sier ved David så lang tid etter, således som før er sagt: Idag, om I hører hans röst, da forherd ikke eders hjerter. 8 For hadde Josva ført dem til hvile, da hadde han ikke derefter talt om en annen dag. 9 Altså står det en sabbatshelg tilbake for Guds folk. 10 For den som er kommet inn til hans hvile, han har og fått hvile

5 For hver ypperststeprest tas iblandt mennesker og innsettes for mennesker til tjeneste for Gud, for å frembære både gaver og slaktoffer for synder, 2 som en som kan bære over med de vankundige og villfarende, fordi han også selv er skrøpelighet underlagt, 3 og for dens skyld må frembære syndoffer, som for folket, så og for sig selv. 4 Og ingen tiltar sig selv den ære, men den som kalles av Gud, likesom Aron. 5 Således tilla da heller ikke Kristus sig den ære å bli ypperststeprest, men han som sa til ham: Du er min Sønn, jeg har født dig idag; 6 likesom han og på et annet sted sier: Du er prest til evig tid etter Melkisedeks vis. (aiōn g165) 7 Og han har i sitt kjøds dager med sterkt skrik og tårer frembåret bønner og nødrop til ham som kunde frelse ham fra døden, og han blev bønnhørt for sin guds frykt, 8 og således lærte han, skjønt han var Sønn, lydighet av det han led, 9 og da han var fullendt, blev han ophav til evig frelse for alle dem som lyder ham, (aiōnios g166) 10 og blev av Gud kalt ypperststeprest etter Melkisedeks vis. 11 Om dette har vi meget å si, som også er vanskelig å utlegge, eftersom I er blitt trege til å høre. 12 For skjønt I etter tiden burde være lærere, trenger I etter til at en lærer eder hva som er de første grunner i Guds ord, og I er blitt sådanne som trenger til melk, ikke fast føde. 13 For hver den som får melk, er ukyndig i rettferds ord, for han er jo et barn; 14 men fast føde er for voksne, for dem som ved bruken har sine sanser opøvd til å skille mellom godt og ondt.

6 La oss derfor gå forbi barnelærdommen om Kristus tiende av alt, og som først, når hans navn utlegges, og skride frem mot det fullkomne, så vi ikke etter rettferdighets konge, men dernæst også Salems atter legger grunnvollen med omvendelse fra døde konge, det er freds konge, 3 som er uten far, uten mor, gjerninger og tro på Gud, 2 med lære om dåp og uten ættetavle, som hverken har dagers begynnelse håndspåleggelse, om dødes opstandelse og evig eller livs ende, men er gjort lik med Guds Sønn - han dom (aiōnios g166) 3 Og dette vil vi gjøre, om Gud gir blir prest for alltid. 4 Og se, hvor stor han er, denne lov til det. 4 For det er umulig at de som engang er som Abraham, patriarken, endog gav tiende av bytet! blitt oplyst og har smakt den himmelske gave og fått 5 Og mens de av Levis barn som får prestedømmet, del i den Hellige Ånd 5 og har smakt Guds gode ord har et bud om å ta tiende etter loven av folket, det er og den kommende verdens krefter, (aiōn g165) 6 og så av sine brødre, skjønt disse er kommet av Abrahams faller fra, etter kan fornynes til omvendelse, da de på lend, 6 så har denne, som ikke regner sin ætt fra ny korsfester Guds Sønn for sig og gjør ham til spott. 7 For den jord som drikker regnet som ofte faller på dem, tatt tiende av Abraham og velsignet ham som den, og som bærer gagnlig grøde for dem den dyrkes ringere som velsignes av den høiere. 8 Og her er for, den får velsignelse fra Gud; 8 men bærer den det dødelige mennesker som tar tiende, men der torner og tistler, da er den uduelig og forbannelse en som har det vidnesbyrd at han lever. 9 Og om nær, og enden med den er å brennes. 9 Men om jeg så må si: Ved Abraham er endog Levi, som tar eder, I elskede, er vi visse på det som bedre er, og tiende, blitt lagt i tiende; 10 for han var ennu i sin som hører til frelse, enda vi taler således. 10 For Gud fars lend dengang da Melkisedek møtte ham. 11 er ikke urettferdig, så han skulde glemme eders verk Var det da fullkommenhet å vinne ved det levittiske og den kjærlighet I har vist mot hans navn, idet I har prestedømmet - for dette var folket bundet til ved loven tjent og ennu tjener de hellige. 11 Men vi ønsker at - hvad trang hadde det da vært til at en annen prest enhver av eder må vise den samme iver for den fulle skulde opstå etter Melkisedeks vis og ikke nevnes visshet i håpet inntil enden, 12 forat I ikke skal bli etter Arons vis? 12 Omskiftes prestedømmet, da går trege, men etterfølge dem som ved tro og tålmod jo nødvendigvis også en omskiftelse av loven for arver løftene. 13 For da Gud gav Abraham løftet, sig; 13 for han som dette sies om, hørte til en annen svor han ved sig selv, eftersom han ingen større stamme, hvorav ingen har tatt være på alteret; 14 hadde å sverge ved, og sa: 14 Sannelig, jeg vil rikelig det er jo kjent nok at vår Herre er oprunnet av Juda, velsigne dig og storlig mangfoldiggjøre dig; 15 og da og til denne stamme har Moses ikke talt noget om han således hadde ventet tålmodig, opnådde han det prester. 15 Og enn mере klart er det når det opstår som var lovt. 16 For mennesker sverger jo ved den en annen prest etter Melkisedeks vis, 16 som ikke større, og eden er dem en ende på all motsigelse, til er blitt det ifølge et kjødelig buds lov, men ifølge et stadsfestelse. 17 Derfor, da Gud vilde enn mере vise løftets arvinger hvor uryggelig hans vilje var, gikk han imellem med en ed, 18 forat vi ved to uryggelige ting, hvori Gud umulig kunde lyve, skulde ha en sterkt svakt og unyttig - 19 loven førte jo ikke noget frem til trøst, vi som har tatt vår tilflukt til å gripe det håp som fullkommenhet - og et bedre håp føres inn, så vi kan vente oss, 19 det vi har som et anker for sjelen, et nærmere oss til Gud. 20 Og så visst som det ikke gikk for sig uten ed - 21 for hine er blitt prester uten ed, men han med ed ved den som sier til ham: Herren svor, og han skal ikke angre det: Du er prest til evig tid etter Melkisedeks vis - (aiōn g165) 22 så visst er det en bedre pakt som Jesus er blitt borgsmann for. 23 Og av hine prester har det vært flere, fordi de ved døden ble hindret fra å holde ved; 24 men denne har et uforgjengelig prestedømme, fordi han blir til evig

(aiōn g165)

7 For denne Melkisedek, konge i Salem, den høieste Guds prest, han som gikk Abraham i møte da han vendte tilbake fra sin seier over kongene, og som velsignet ham, 2 han som Abraham også gav

tid, (aiōn g165) 25 og derfor kan han også fullkommen frelse dem som kommer til Gud ved ham, da han alltid lever til å gå i forbønn for dem. 26 For en sådan ypperst prest måtte vi og ha, hellig, uskyldig, ren, skilt fra syndere og ophøjet over himlene 27 en som ikke hver dag trenger til, ligesom ypperst prestene, først å frembære offer for sine egne synder, derefter for folkets; for dette gjorde han en gang for alle da han ofret sig selv. 28 For loven innsetter til ypperst prestene mennesker som har skrøpelighet, men edens ord, som kom etter loven, innsetter Sønnen, han som er blitt fullendt for all evighet. (aiōn g165)

8 Men en hovedsak ved det som her sies, er dette: Vi har en sådan ypperst prest som satte sig ved høire side av Majestetens trone i himlene, 2 med prestelig tjeneste i helligdommen, det sanne tabernakel, som Herren har reist, og ikke et menneske. 3 For hver ypperst prest innsettes jo til å frembære både gaver og slaktoffer, hvorfor det er nødvendig at også denne har noget å frembære. 4 Var han nu altså på jorden, da var han ikke engang prest, da der er prester som etter loven bærer frem gavene, 5 de som tjener ved billedet som blev vist dig på fjellet. 6 Men nu har han fått en så meget bedre prestetjeneste som det er en bedre pact han er mellemmann for, da den er ny pact med Israels hus og med Judas hus, 9 ikke efter den pact som jeg gjorde med deres fedre på den dag da jeg tok dem ved hånden for å føre dem ut av Egyptens land; for de blev ikke i min pact, og jeg brydde mig ikke om dem, sier Herren. 10 For dette er den pact som jeg vil oprette med Israels hus efter hine dager, sier Herren: Jeg vil gi mine lover i deres sinn, og jeg vil skrive dem i deres hjerte, og jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk, 11 og de skal ikke lære hver sin landsmann og hver sin bror og si: Kjenn Herren! for de skal alle kjenne mig, fra den minste til den største iblandt dem; 12 for jeg vil være nådig mot deres urettferdigheter og ikke mere komme deres synder i hu. 13 Idet han sier: en ny, har han dømt den første å være gammel; men det som blir gammelt og foreldes, er nær ved å bli borte.

9 Nu hadde vel og den første pakt sine forskrifter for gudstjenesten og sin jordiske helligdom 2 For der blev laget et telt, det forreste, og i dette var både lysestaken og bordet og skuebrødene: dette kalles det Hellige. 3 Og bak det annet forheng var det telt som kalles det Aller-helligste, 4 som hadde et røkoffer-alter av gull og paktens ark, som var klædd rundt om med gull, og i denne var en gullkrukke med manna og Arons stav, som hadde blomstret, og paktens tavler, 5 og over den herlighetens kjeruber, som skygget over nådestolen; men om disse ting skal vi ikke nu tale stykke for stykke. 6 Men da nu dette er laget således, går prestene alltid inn i det forreste telt når de utfører sin tjeneste; 7 men i det annet telt går bare ypperst presten inn en gang om året, ikke uten blod, som han bærer frem for sig selv og for folkets forseelser, 8 idet den Hellige Ånd herved gir dette til kjenne at veien til helligdommen ennå ikke er åpenbaret så lenge det forreste telt ennå står, 9 for dette er et billede inntil den nuværende tid, og et avbilledet og en skygge av det himmelske, etter den forskrift som Moses fikk da han skulle gjøre den tabernaklet; for han sier; Se til at du gjør alt etter det billede som blev vist dig på fjellet. 10 som dog ikke makter å gjøre den fullkomnen etter samvittigheten som tjener Gud, men svarende til dette bæres det da frem både gaver og slaktoffer, 11 Men da Kristus kom til å sette alt i rette skikk. 11 Men da Kristus grunnlagt på bedre løfter. 7 For hadde han først vært ulastelig, da var det ikke søkt rum for en annen; 8 det er jo lastende ord han taler til dem når han sier: Se, de dager kommer, sier Herren, da jeg vil oprette en ny pact med Israels hus og med Judas hus, 9 ikke etter den pact som jeg gjorde med deres fedre på den dag da jeg tok dem ved hånden for å føre dem ut av Egyptens land; for de blev ikke i min pact, og jeg brydde mig ikke om dem, sier Herren. 10 For dette er den pact som jeg vil oprette med Israels hus etter hine dager, sier Herren: Jeg vil gi mine lover i deres sinn, og jeg vil skrive dem i deres hjerte, og jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk, 11 og de skal ikke lære hver sin landsmann og hver sin bror og si: Kjenn Herren! for de skal alle kjenne mig, fra den minste til den største iblandt dem; 12 for jeg vil være nådig mot deres urettferdigheter og ikke mere komme deres synder i hu. 13 Idet han sier: en ny, har han gjort med hender, det er: som ikke er av denne skapning, 12 og ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod, en gang inn i helligdommen og fant en evig forløsning. (aiōnios g166) 13 For så sant blodet av bukker og okser og asken av en kvige, når den sprenges på de urene, helliger til kjødets renhet, 14 hvor meget mere skal da Kristi blod, han som ved en evig ånd bar sig selv frem som et ulastelig offer for Gud, rense eders samvittighet fra døde gjerninger til å tjene den levende Gud! (aiōnios g166) 15 Og derfor er han mellemmann for en ny pact, forat de kalte skal få den evige arv som var lovt, efterat en død har funnet sted til forløsning fra overtredelsene under den første pact. (aiōnios g166) 16 For hvor det er et testament, der er det nødvendig at dens død som har oprettet det, blir godt gjort; 17 for et testament kommer først til å

gjelde etter døden, da det aldri har kraft så lenge den loven - 9 så har han derefter sagt: Se, jeg kommer for lever som oprettet det. 18 Derfor er heller ikke den å gjøre din vilje. Han tar det første bort for å innsette første pakt blitt innvidd uten blod; 19 for da ethvert det annet, 10 og ved denne vilje er vi helligt ved bud etter loven var blitt forkjent av Moses for alt folket, ofringen av Jesu Kristi legeme en gang for alle. 11 tok han blodet av kalvene og bukkene tillikemed Og hver prest står daglig og gjør tjeneste og bærer vann og skarlagrenrød ull og isop og sprengte det mange ganger frem de samme offer, som dog aldri både på boken selv og på alt folket, idet han sa: 20 kan bortta synder; 12 men han har frembåret ett offer Dette er den pakts blod som Gud har foreskrevet for synder og har derefter for alltid satt sig ved Guds for eder. 21 Men også teltet og alle gudstjenestens høire hånd, 13 og nu venter han bare på at hans redskaper oversprengte han i like måte med blod. 22 fiender skal legges til skammel for hans føtter; 14 for Og næsten alt blir etter loven renset med blod, og med ett offer har han for alltid gjort dem fullkomne uten blod blir utgydt, skjer ikke forlatelse. 23 Det er som blir helliget. 15 Men det vidner og den Hellige altså nødvendig at avbildene av de himmelske ting Ånd for oss; for etterat han har sagt: 16 Dette er den blir renset ved dette, men de himmelske ting selv ved pakt som jeg vil oprette med dem etter hine dager, så bedre offer enn disse. 24 For Kristus gikk ikke inn i sier Herren: Jeg vil gi mine lover i deres hjerter, og en helligdom som var gjort med hender og bare var jeg vil skrive dem i deres sinn, 17 og deres synder og et billede av den sanne, men inn i selve himmelen, deres overtredelser vil jeg ikke mere komme i hu. 18 for nu å åpenbares for Guds åsyn for vår skyld, 25 Men hvor det er forlatelse for dem, der trenges ikke og heller ikke forat han flere ganger skulde ofre sig mere noget offer for synd. 19 Da vi altså, brødre, i selv, således som ypperstestrennen hvert år går inn i Jesu blod har frimodighet til å gå inn i helligdommen, helligdommen med fremmed blod; 26 ellers måtte han 20 som han har innvidd oss en ny og levende vei til jo ha lidt flere ganger fra verden blev grunnlagt; men gjennem forhenget, det er hans kjød, 21 og da vi har nu er han åpenbaret en gang ved tidenes ende for å bortta synden ved sitt offer. (aiøn g165) 27 Og likesom en stor prest over Guds hus, 22 så la oss trede frem det er menneskenes lodd en gang å dø, og derefter med sanndru hjerte i troens fulle visshet, renset på åpenbare sig, uten synd, til frelse for dem som venter hjertene fra en ond samvittighet og tvettet på legemet dom, 28 således skal og Kristus, etter å være ofret med rent vann; 23 la oss holde uryggelig fast ved en gang for å bortta manges synder, annen gang bekjennelsen av vårt håp - for han er trofast som åpenbare sig, uten synd, til frelse for dem som venter gav løftet - 24 og la oss gi akt på hverandre, så vi på ham.

10 For da loven bare har en skygge av de kommende goder, men ikke selve bildet av tingene, så kan den aldri ved de offer som de hvert år alltid på ny bærer frem, gjøre dem fullkomne som kommer frem med dem. 2 Ellers vilde de jo ha ophørt med å frembære dem, da de ofrende ikke lenger vilde ha synder på samvittigheten når de en gang var renset. 3 Men ved dem kommer hvert år en minnelse om synder; 4 for det er umulig at blod av okser og bukker kan bortta synder. 5 Derfor sier han idet han treder inn i verden: Offer og gave vilde du ikke ha, men et legeme laget du for mig; 6 brennoffer og syndoffer hadde du ikke lyst til. 7 Da sa jeg: Se, jeg kommer - i bokrullen er det skrevet om mig - for å gjøre, Gud, din vilje. 8 Idet han først sier: Offer og gaver og brennoffer og syndoffer vilde du ikke ha og hadde du ikke lyst til - og de bæres dog frem efter

blev til et skuespill ved hån og trengsler, dels led med alle disse uten at de hadde opnådd det som var lovt; dem som hadde det således. 34 For også fangene men de så det langt borte og hilste det og bekjente at hadde I medynk med, og fant eder med glede i at de var fremmede og utlendinger på jorden. 14 For eders gods blev røvet, da I visste at I selv hadde en de som sier slikt, gir derved til kjenne at de søker et bedre og blivende eiendom. 35 Kast derfor ikke bort fedreland; 15 og dersom de hadde tenkt på det som eders frimodighet, som har stor lønn! 36 For I trenger de var kommet fra, da hadde de jo hatt tid til å vende til tålmod, forat I, når I har gjort Guds vilje, kan opnå tilbake; 16 men nu stunder de etter et bedre, det er et det som er lovt. 37 For ennu er det bare så kort en himmelsk; derfor skammer Gud sig ikke ved dem, stund, så kommer han som komme skal, og han skal ved å kalles deres Gud; for han har gjort en stad ikke dryge; 38 men den rettferdige, ved tro skal han ferdig til dem. 17 Ved tro ofret Abraham Isak dengang leve, og dersom han undrager sig, har min sjel ikke han blev fristet; ja, sin enbårne ofret han som hadde lyst til ham. 39 Men vi er ikke av dem som undrager fått løftene, 18 han som det blev sagt til: I Isak skal sig til fortapelse, vi er av dem som tror til sjelens det nevnes dig en ætt; 19 for han tenkte at Gud er frelse.

11 Men tro er full visshet om det som håpes, overbevisning om ting som ikke sees. 2 For på grunn av den fikk de gamle godt vidnesbyrd. 3 Ved tro skjønner vi at verden er kommet i stand ved Guds ord, så det som sees, ikke blev til av det synlige. (aiōn g165) 4 Ved tro bar Abel frem for Gud et bedre offer enn Kain; ved den fikk han det vidnesbyrd at han var rettferdig, idet Gud vidnet om hans gaver, og ved den taler han ennu etter sin død. 5 Ved tro blev Enok bortrykket, så han ikke skulde se døden, og han blev ikke funnet, fordi Gud hadde bortrykket ham. For før han blev bortrykket, fikk han det vidnesbyrd at han tektes Gud; 6 men uten tro er det umulig å tekkes Gud; for den som treder frem for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham. 7 Ved tro bygget Noah, varslet av Gud om det som ennu ikke var sett, i hellig frykt en ark til frelse for sitt hus; ved den fordømte han verden og blev arving til rettferdigheten av tro. 8 Ved tro var Abraham lydig da han blev kalt, så han drog ut til det sted han skulde få til arv, og han drog ut uten å vite hvorhen han skulde komme; 9 ved tro opholdt han sig som utlending i det lovede land som i et fremmed land, idet han bodde i telt sammen med Isak og Jakob, medarvingene til det samme løfte; 10 for han ventet på den stad som har de faste grunnvoller, og som Gud er byggmester og skaper til. 11 Ved tro fikk også Sara kraft til å grunnelegge en ætt, og det til tross for sin alder, da hun aktet ham trofast som gav løftet; 12 derfor blev det også av en, og det en utlevd, avlet så mange som himmellens stjerner og som sanden ved havets strand, som ingen kan telle. 13 I tro døde

men de så det langt borte og hilste det og bekjente at de var fremmede og utlendinger på jorden. 14 For eders gods blev røvet, da I visste at I selv hadde en de som sier slikt, gir derved til kjenne at de søker et bedre og blivende eiendom. 35 Kast derfor ikke bort fedreland; 15 og dersom de hadde tenkt på det som eders frimodighet, som har stor lønn! 36 For I trenger de var kommet fra, da hadde de jo hatt tid til å vende til tålmod, forat I, når I har gjort Guds vilje, kan opnå tilbake; 16 men nu stunder de etter et bedre, det er et det som er lovt. 37 For ennu er det bare så kort en himmelsk; derfor skammer Gud sig ikke ved dem, stund, så kommer han som komme skal, og han skal ved å kalles deres Gud; for han har gjort en stad ikke dryge; 38 men den rettferdige, ved tro skal han ferdig til dem. 17 Ved tro ofret Abraham Isak dengang leve, og dersom han undrager sig, har min sjel ikke han blev fristet; ja, sin enbårne ofret han som hadde lyst til ham. 39 Men vi er ikke av dem som undrager fått løftene, 18 han som det blev sagt til: I Isak skal det nevnes dig en ætt; 19 for han tenkte at Gud er mektig endog til å opvekke fra de døde, og derfra fikk han ham og likesom tilbake. 20 Ved tro velsignet Isak Jakob og Esau, med syn på det som skulde komme. 21 Ved tro velsignet Jakob døende hver og en av Josefs sønner og tilbad, bøjet over knappen på sin stav. 22 Ved tro talte Josef på sitt siste om Israels barns utgang og gav påbud om sine ben. 23 Ved tro blev Moses efter sin fødsel skjult i tre måneder av sine foreldre, fordi de så at gutten var fager, og de frykret ikke for kongens bud. 24 Ved tro nektet Moses, da han var blitt stor, å kalles Faraos datters sønn, 25 idet han heller valgte å lide ondt sammen med Guds folk enn å ha en kortvarig nydelse av synden, 26 og akte Kristi vanære for en større rikdom enn Egyptens skatter; for han så frem til lønnen. 27 Ved tro forlot han Egypten, uten å frykte for kongens vrede; for han holdt ut, som om han så den usynlige. 28 Ved tro holdt han påskens med blodsprengningen, forat ikke ødeleggeren skulde røre deres førstefødte. 29 Ved tro gikk de gjennem det Røde Hav som over tørt land; men da egypterne prøvde på det, druknet de. 30 Ved tro falt Jerikos murer, da de hadde gått omkring dem i syv dager. 31 Ved tro undgikk skjøgen Rahab å gå til grunne med de vantro, da hun hadde tatt imot speiderne med fred. 32 Og hvorfor taler jeg lenger? Tiden vilde bli mig for kort om jeg skulle fortelle om Gideon og Barak og Samson og Jefta, om David og Samuel og profetene, 33 som ved tro seiret over kongeriker, håndhevde rettferdighet, fikk løfter offylt, stoppet gapet på løver, 34 slukket ilds kraft, slapp fra sverds egg, fikk styrke igjen etter sykdom, blev veldige i krig, fikk fienders hærer til å vike; 35 kvinner fikk sine døde igjen ved opstandelse; andre

blev utspent til pinsel og vilde ikke ta imot utløsning, og mange bli smittet ved den, **16** at ikke nogen er forat de kunde få del i en bedre opstandelse; **36** andre en horkarl eller en vanhellig som Esau, som for en fikk lide spott og hudstrykning, ja bånd og fengsel; eneste rett mat solgte sin førstefødselsrett. **17** I vet jo **37** de blev stenet, gjennemsaget, fristet; de døde for at han og senere, da han vilde arve velsignelsen, sverd; de flakket omkring i fåreskinn, i gjeteskinn, blev avvist - for han fant ikke rum for bot - enda han de led mangel, trengsel, hård medferd **38** - verden søkte den med tårer. **18** For I er ikke kommet til et fjell var dem ikke verd - de vanket om i utørkener og fjell som en kan ta på med hender, og til brennende ild og og huler og jordkløfter. **39** Og enda alle disse fikk til skodde og mørke og uvær, **19** og til basunlyd og vidnesbyrd for sin tro, opnådde de ikke det som var røst av ord, slik at de som hørte den, bad at der ikke lovt, **40** fordi Gud forut hadde utsett noget bedre for måtte tales mere til dem; **20** for de kunde ikke bære oss, så de ikke skulde nå fullendelsen uten oss. dette bud: Om det så bare er et dyr som rører ved fjellet, skal det stenes, **21** og så fryktelig var synet at Moses sa: Jeg er forferdet og skjelver. **22** Men I er kommet til Sions berg og den levende Guds stad, det himmelske Jerusalem, og til englene mange tusener, **23** til høitidsskaren og menigheten av de førstefødte, som er opskrevet i himlene, og til dommeren, som er alles Gud, og til de fullendte rettferdiges ånder, **24** og til Jesus, mellemmann for en ny pact, og til oversprengningens blod, som taler bedre enn Abels. **25** Se til at I ikke avviser ham som taler! For slapp ikke hine fri, de som avviste ham som talte på jorden, hvor meget mindre skal da vi slippe om vi vender oss bort fra ham som taler fra himmelen! **26** Hans røst rystet dengang jorden; men nu har han lovt og sagt: Ennu en gang vil jeg ryste ikke bare jorden, men også himmelen. **27** Men det ord: Ennu en gang, gir til kjenne en omskiftelse av de ting som rystes, fordi de er skapt, så de ting som ikke rystes, skal bli ved. **28** Derfor, da vi får et rike som ikke kan rystes, så la oss være takknemlige og derved tjene Gud til hans velbehag, med blygsel og frykt! **29** For vår Gud er en fortærrende ild.

12 Derfor, la og oss, da vi har så stor en sky av vidner omkring oss, avlegge alt som tynger, og synden som henger så fast ved oss, og med tålmodighet løpe i den kamp som er oss føresatt, **2** idet vi ser på troens ophavsmann og fullender, Jesus, han som for den glede som ventet ham, led tålmodig korset, uten å akte vanæren, og nu sitter på høire side av Guds trone. **3** Ja, gi akt på ham som tålmodig har lidt en slik motsigelse av syndere, så I ikke skal gå trett og bli motløse i eders sjeler! **4** Ennu har I ikke gjort motstand like til blodet i eders kamp mot synden, **5** og I har glemt den formaning som taler til eder som til barn: Min sønn! akt ikke Herrens tukt ringe, og bli ikke motlös når du refses av ham; **6** for den Herren elsker, den tukter han, og han hudstryker hver sønn som han tar sig av. **7** Det er for tuktens skyld at I tåler lidelser; Gud gjør med eder som med sønner. For hvem er den sønn som hans far ikke tukter? **8** Men er I uten tukt, som alle har fått sin del av, da er I uekte barn, og ikke sønner. **9** Dessuten: våre kjødelige fedre hadde vi til optuktere, og vi hadde ærefrykt for dem; skal vi da ikke meget mere være lydige mot åndenes Fader, så vi får leve? **10** For hine tuktet oss for nogen få dager etter sitt tykke, men han tukter til vårt gagn, forat vi skal få del i hans hellighet. **11** All tukt synes vel, mens den står på, ikke å være til glede, men til sorg; men siden gir den dem som derved er blitt opøvd, rettferdighets salige frukt. **12** Derfor, rett de hengende hender og de maktløse knær, **13** og gjør rette stier for eders føtter, forat ikke det halte skal komme rent i ulag, men heller må bli helbredet! **14** Jag efter fred med alle og etter helliggjørelse; for uten helliggjørelse skal ingen se Herren. **15** Og gi akt på at ikke nogen viker tilbake fra Guds nåde, at ikke nogen bitter rot skal vokse op og volde men,

være uten pengekjærhet, så I nøies med det I har; skal komme rent i ulag, men heller må bli helbredet! for han har sagt: Jeg vil ingenlunde slippe dig og ingenlunde forlate dig, **6** så vi kan si med fritt mot: Eders ferd ekteskapsbrytere skal Gud dømme. **5** Eders ferd være uten pengekjærhet, så I nøies med det I har; skal komme rent i ulag, men heller må bli helbredet! for han har sagt: Jeg vil ingenlunde slippe dig og ingenlunde forlate dig, **6** så vi kan si med fritt mot: Herren er min hjelper, jeg vil ikke frykte; hvad kan et menneske gjøre mig? **7** Kom i hu eders veiledere, ikke nogen bitter rot skal vokse op og volde men, som har talt Guds ord til eder! gi akt på utgangen av

deres ferd, og etterfølg så deres tro! **8** Jesus Kristus er igår og idag den samme, ja til evig tid. (aiōn g165) **9** La eder ikke føre på avveie ved mange forskjellige og fremmede lærdommer! for det er godt at hjertet blir styrket ved nåden, ikke ved mat, som ikke har gagnet dem som gav sig av dermed. **10** Vi har et alter som de ikke har rett til å ete av de som tjener ved teltet; **11** for de dyr hvis blod bæres inn i helligdommen ved ypperstepresten til å sone for synd, deres kropper brennes op utenfor leiren; **12** derfor led også Jesus utenfor porten, forat han ved sitt eget blod kunde hellige folket. **13** La oss da gå ut til ham utenfor leiren og bære hans vanære! **14** for vi har ikke her en blivende stad, men søker den kommende. **15** La oss da ved ham alltid frembære lovoffer for Gud, det er: frukt av leber som lover hans navn! **16** Men glem ikke å gjøre godt og å dele med andre! for slike offer tekkes Gud. **17** Lyd eders veiledere og rett eder etter dem! for de våker over eders sjeler som de som skal gjøre regnskap, så de kan gjøre det med glede og ikke sukkende; for det er eder ikke til gagn. **18** Bed for oss! for vi trøster oss til at vi har en god samvittighet, og vil gjerne fare rett frem i alle stykker. **19** Og jeg ber eder dess mere å gjøre dette forat jeg dess snarere må bli gitt eder tilbake. **20** Men fredens Gud, som i kraft av en evig paks blod førte fårenes store hyrde, vår Herre Jesus, op fra de døde, (aiōnios g166) **21** han gjøre eder fullt dyktige i all god gjerning, så I kan gjøre hans vilje, idet han virker i eder det som tekkes ham, ved Jesus Kristus; ham være æren i all evighet! Amen. (aiōn g165) **22** Jeg ber eder, brødre, ta dette formaningens ord vel op; for jeg har skrevet til eder i korthet. **23** Vit at vår bror Timoteus er gitt fri; sammen med ham vil jeg se eder, om han kommer snart. **24** Hils alle eders veiledere og alle de hellige! De fra Italia hilser eder. **25** Nåden være med eder alle!

Jakobs

1 Jakob, Guds og den Herre Jesu Kristi tjener, hilser
de tolv stammer som er spredt omkring i landene.
2 Akt det for bare glede, mine brødre, når I kommer i
allehånde fristelser, **3** da I vet at prøvelsen av eders
tro virker tålmodighet; **4** men tålmodigheten må føre
til fullkommen gjerning, forat I kan være fullkomne og
hele og ikke mangle noget. **5** Men dersom nogen av
eder mangler visdom, da bede han Gud, han som gir
alle villig og uten onde ord, og den skal gis ham. **6**
Men han bede i tro, uten å tvile; for den som tviler,
ligner havsbølgen, som drives og kastes av vinden. **7**
For ikke må det menneske tro at han skal få noget av
Herren, **8** slik en tvesinnet mann, ustø på alle sine
veier. **9** Men den ringe bror rose sig av sin høighet, **10**
og den rike av sin ringhet; for han skal forgå som
blomst på gress; **11** solen gikk op med sin brand og
tørket gresset bort, og blomsten på det falt av, og dets
fagre skikkelse blev ødelagt; således skal og den rike
visne bort på sine veier. **12** Salig er den mann som
holder ut i fristelse; for når han har stått sin prøve,
skal han få livsens krone, som Gud har lovt dem som
elsker ham. **13** Ingen si når han fristes: Jeg fristes
av Gud. For Gud fristes ikke av det onde, og selv
frister han ingen. **14** Men hver fristes idet han drages
og lokkes av sin egen lyst; **15** derefter, når lusten
har undfanget, føder den synd; men når synden er
blitt fullmoden, føder den død. **16** Far ikke vill, mine
elskede brødre! **17** All god gave og all fullkommen
gave kommer ovenfra, fra lysenes Fader, hos hvem
det ikke er forandring eller skiftende skygge. **18** Efter
sin vilje har han født oss ved sannhets ord, forat vi
skal være en førstegrøde av hans skapninger. **19** I
vet det jo, mine elskede brødre! Men hvert menneske
være snar til å høre, sen til å tale, sen til vrede;
20 for manns vrede virker ikke det som er rett for
Gud. **21** Avlegg derfor all urenhet og all levning av
ondskap, og ta med saktmadighet imot det ord som
er innplantet i eder, og som er mektig til å frelse eders
sjeler! **22** Men vær ordets gjørere, og ikke bare dets
hørere, idet I dårer eder selv. **23** For dersom en er
ordets hører og ikke dets gjører, da ligner han en
mann som ser på sitt naturlige åsyn i et speil: **24** han
så på sig selv og gikk bort, og glemte straks hvordan
han så ut. **25** Men den som skuer inn i frihetens

fullkomne lov og holder ved med det, så han ikke
blir en glem som hører, men gjerningens gjører, han
skal være salig i sin gjerning. **26** Dersom en mener
at han er en gudsdyrker, og ikke holder sin tunge i
tømme, men dårer sitt eget hjerte, hans gudsdyrkelse
er forgjeves. **27** En ren og usmittet gudsdyrkelse for
Gud og Faderen er dette: å se til farløse og enker i
deres trengsel, å holde sig selv uplettet av verden.

2 Mine brødre! la ikke eders tro på vår Herre Jesus
Kristus, den herligjorte, være forenet med at I gjør
forskjell på folk! **2** For om det kommer en mann inn i
eders forsamlings med gullring på fingeren, i skinnende
klædning, og det også kommer en fattigmann inn i
skitten klædning, **3** og I ser på ham som bærer den
skinnende klædning, og sier: Sett du dig her på en
god plass! og sier til den fattige: Stå du der, eller sett
dig her nede ved min fotskammel! - **4** gjør I da ikke
forskjell hos eder selv og er blitt dommere med onde
tanker? **5** Hør dog, mine elskede brødre: Har ikke
Gud utvalgt dem som er fattige på verdens gods, til
å være rike i troen og arvinger til det rike han har
lovt dem som elsker ham? **6** Men I har vanæret den
fattige. Er det ikke de rike som underkuer eder, og
som drar eder for domstolene? **7** Er det ikke de som
spotter det gode navn I er nevnt med? **8** Visselig,
dersom I oppfyller den kongelige lov etter Skriften: Du
skal elske din næste som dig selv, da gjør I vel; **9**
men gjør I forskjell på folk, da gjør I synd, og loven
refser eder som lovtrytere. **10** For enhver som holder
hele loven, men snubler i én ting, han er blitt skyldig i
alle. **11** For han som sa: Du skal ikke drive hor, han
sa også: Du skal ikke slå ihjel. Om du da ikke driver
hor, men slår ihjel, da er du blitt lovtryter. **12** Tal så
og gjør så som de som skal dømmes etter frihetens
lov! **13** For dommen skal være ubarmhjertig mot den
som ikke har gjort barmhjertighet; men barmhjertighet
rosjer sig mot dommen. **14** Hvad nytter det, mine
brødre, om en sier at han har tro, når han ikke har
gjerninger? Kan vel troen frelse ham? **15** Om en
bror eller søster er naken og fattes føde for dagen,
16 og nogen av eder sier til dem: Gå bort i fred,
varm eder og mett eder! men I ikke gir dem det
som legemet trenger, hvad nytter det? **17** Således
og med troen: har den ikke gjerninger, er den død i
sig selv. **18** Men en kan si: Du har tro, og jeg har
gjerninger. Vis mig din tro uten gjerninger, og jeg vil

vise dig min tro av mine gjerninger! **19** Du tror at lyv ikke mot den! **15** Denne visdom kommer ikke Gud er én; du gjør vel; djevelene tror det også og ovenfra, men er jordisk, sanselig, djevelsk; **16** for hvor skjelver. **20** Og vil du vite det, du dårlige menneske, der er avind og trettesyke, der er urede og alt det at troen uten gjerninger er unyttig? **21** Abraham, som ondt er. **17** Men den visdom som er ovenfra, er vår far, blev ikke han rettferdigjort ved gjerninger, først og fremst ren, dernæst fredsommelig, rimelig, da han ofret sin sønn Isak på alteret? **22** Du ser ettergivende, full av barmhjertighet og gode frukter, at troen virket sammen med hans gjerninger, og at uten tvil, uten skrømt. **18** Men rettferdighets frukt såes troen blev fullkommen ved gjerningene, **23** og Skriften i fred for dem som holder fred.

blev opfylt, som sier: Abraham trodde Gud, og det blev regnet ham til rettferdighet, og han blev kalt Guds venn. **24** I ser at mennesket blir rettferdigjort ved gjerninger, og ikke ved tro alene. **25** I like måtte Rahab, skjøgen; blev hun ikke rettferdigjort ved gjerninger, da hun tok imot utsendingene og slapp dem ut en annen vei? **26** For likesom legemet er dødt uten ånd, så er og troen død uten gjerninger.

3 Mine brødre! ikke mange av eder bli lærere, venn, han blir Guds fiende. **5** Eller mener I at Skriften eftersom I vet at vi skal få dess tungere dom! **2** taler fåfengt? Med nidkjærhet attrår han den ånd han For vi snubler alle sammen i mange ting; den som ikke snubler i tale, han er en fullkommen mann, i stand til også å holde hele legemet i tømme. **3** Når vi legger bissel i munnen på hestene, forat de skal lyde oss, så styrer vi og hele deres legeme. **4** Se, også skibene, enda de er så store og drives av sterke vinder, styres dog av et lite ror dit styrmannen vil ha dem. **5** Så er og tungen et lite lem, og taler dog store ord. Se, en liten ild, hvor stor en skog den setter i brand! **6** Også tungen er en ild; som en verden av urettferdighet står tungen blandt våre lemmer; den smitter hele legemet og setter livets hjul i brand, og settes selv i brand av helvede. (Geenna g1067) **7** For all natur, både i dyr og i fugler, både i ormer og i sjødyr, temmes og er blitt temmet av den menneskelige natur; **8** men tungen kan intet med den forbanner vi menneskene, som er skapt efter Guds billede. **10** Av samme munn utgår velsignelse og forbannelse. Mine brødre! dette må ikke være så. **11** Gir vel kilden av samme opkomme søtt og beskt vann? **12** Kan vel et fikentre, mine brødre, bære oljebær, eller et vinstre fiken? Heller ikke kan en salt kilde gi søtt vann. **13** Hvem er vis og forstandig blandt eder? Han vise ved god ferd sine gjerninger i visdoms saktmodighet! **14** Men har I besk avind og trettesyke i eders hjerter, da ros eder ikke mot sannheten og

4 Hvorfra kommer all ufreden, og hvorfra kommer all striden iblandt eder? Er det ikke av eders lyster, som fører krig i eders lemmer? **2** I attrår, og har ikke; I slår ihjel og bærer avind, og kan ikke få; I ligger i strid og ufred. I har ikke, fordi I ikke beder; **3** I beder og får ikke, fordi I beder ille, for å øde det i eders lyster. **4** I utro! vet I ikke at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den altså som vil være verdens

lot bo i oss, men dess større er den nåde han gir. **6** Derfor heter det: Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde. **7** Vær derfor Gud undergitt! Men stå djevelen imot, og han skal fly fra eder; **8** hold eder nær til Gud, og han skal holde sig nær til eder! Tvett hendene, I syndere, og rens hjertene, I tvesinned! **9** Kjenn eders nød og sorg og gråt! Eders latter vende sig til sorg, og gleden til bedrøvelse! **10** Ydmyk eder for Herren, og han skal ophøie eder! **11** Baktal ikke hverandre, brødre! Den som baktaler en bror eller dømmer sin bror, han baktaler loven og dømmer loven; men dømmer du loven, da er du ikke lovens gjører, men dens dommer. **12** Én er lovgiveren og dommeren, han som er mektig til å frelse og til å ødelegge; men du, hvem er du som dømmer din neste? **13** Og nu, I som sier: Idag eller imorgen vil vi menneske temme, det ustyrlige onde, full av dødelig gift. **9** Med den velsigner vi Herren og Faderen, og med den forbanner vi menneskene, som er skapt efter Guds billede. **14** I som ikke vet hvad som skal hende imorgen! For hvad er eders liv? I er jo en røk som viser sig en liten stund og så blir borte! **15** Istedenfor at I skulde si: Om Herren vil, så blir vi i live, og vi skal gjøre dette eller hint. **16** Men nu roser I eder i eders overmot. All sådan ros er ond. **17** Den som altså vet å gjøre godt og ikke gjør det, han har synd av det.

5 Og nu, I rike: Gråt og jamre over eders ulykker, som kommer over eder! **2** Eders rikdom er rånet, og eders klær er blitt møllett; **3** eders gull og sølv er

rustet bort, og rusten på det skal være til vidnesbyrd mot eder og ete eders kjød som en ild; I har samlet skatter i de siste dager! 4 Se, den lønn I har forholdt arbeiderne som har skåret eders akrer, den skriker, og høstfolkenes rop er kommet inn for den Herre Sebaots ører. 5 I har levd i vellevnet på jorden og etter eders lyster; I har gjødd eders hjerter på slaktedagen! 6 I har domfelt og drept den rettferdige; ingen gjør motstand mot eder. 7 Vær da tålmodige, brødre, til Herren kommer! Se, bonden venter på jordens kostelige grøde og bier tålmodig på den, til den får høstregn og våregn; 8 vær og I tålmodige, styrk eders hjerter! for Herrens komme er nær. 9 Sukk ikke mot hverandre, brødre, forat I ikke skal dømmes! Se, dommeren står for døren. 10 Mine brødre! ta profetene, som talte i Herrens navn, til eders forbillede i å lide ondt og være tålmodig! 11 Se, vi priser dem salige som lider tålmodig. I har hørt om Jobs tålmod og sett den utgang som Herren gjorde; for Herren er overmåte miskunnelig og barmhertig. 12 Men fremfor alt, mine brødre, sverg ikke, hverken ved himmelen eller ved jorden eller nogen annen ed! men eders ja være ja, og eders nei være nei, forat I ikke skal falle under dommen! 13 Lider nogen iblandt eder ondt, han bede; er nogen vel til mote, han synge lovsanger. 14 Er nogen iblandt eder syk, han kalle til sig menighetens eldste, og de skal bede over ham og salve ham med olje i Herrens navn, 15 og troens bønn skal hjelpe den syke, og Herren skal reise ham op, og har han gjort synder, skal de bli ham forlatt. 16 Bekjenn derfor eders synder for hverandre og bed for hverandre, forat I kan bli lægt! En rettferdigmanns bønn har stor kraft i sin virkning. 17 Elias var et menneske under samme vilkår som vi, og han bad at det ikke skulle regne, og det regnet ikke på jorden i tre år og seks måneder; 18 og han bad etter, og himmelen gav regn, og jorden bar sin grøde. 19 Mine brødre! dersom nogen iblandt eder har faret vill fra sannheten, og en omvender ham, 20 han skal vite at den som omvender en synder fra hans villfarende vei, han frelser en sjel fra døden og skjuler en mangfoldighet av synder.

1 Peters

1 Peter, Jesu Kristi apostel - til de utlendinger som er spredt omkring i Pontus, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia, utvalgt 2 etter Gud Faders forutviten, i Åndens helliggjørelse, til lydighet og oversprengning med Jesu Kristi blod: Nåde og fred bli eder mangfoldig til del! 3 Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader, han som etter sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde, 4 til en uforgjengelig og usmittet og uvisnlig arv, som er gjemt i himlene for eder, 5 I som ved Guds makt holdes oppe ved troen til den frelse som er ferdig til å bli åpenbaret i den siste tid. 6 Derover fryder I eder, om I enn nu - når så skal være - har sorg en liten stund ved allehånde fristelser, 7 forat eders prøvede tro, som er meget kosteligere enn det forgjengelige gull, som dog prøves ved ild, må finnes til lov og pris og ære i Jesu Kristi åpenbarelse, 8 han som I ikke har kjent og dog elsker, han som I nu ikke ser og dog tror på, og derfor fryder I eder med en usigelig og herliggjort glede, 9 når I vinner frem til endemålet for eders tro, sjelenes frelse. 10 Om denne frelse var det profetene gransket og ransaket, de som spådde om den nåde som I skulde få, 11 idet de ransaket hvilken eller hvad slags tid Kristi Ånd, som var i dem, viste frem til når han forut vidnet om Kristi lidelser og om herligheten derefter; 12 for det blev dem åpenbaret at de ikke tjente sig selv, men oss, med dette som nu er blitt kunngjort ved dem som har forkjent eder evangeliet ved den Hellige Ånd, som ble sendt fra himmelen - dette som englene attrår å skue inn i. 13 Derfor, omgjord eders sinns lender, vær edrue, og sett eders håp fullt og fast til den nåde som blir eder til del i Jesu Kristi åpenbarelse! 14 Som lydige barn skal I ikke skikke eder etter de forrige lyster i eders vankundighet, 15 men vær, etter den Hellige som kalte eder, også I hellige i all eders ferd! 16 for det er skrevet: I skal være hellige; for jeg er hellig. 17 Og når I påkaller som Fader ham som dømmer uten å gjøre forskjell, etter enhvers gjerning, da ferdes i frykt i eders utlendighets tid, 18 for I vet at I ikke med forgjengelige ting, sølv eller gull, ble løskjøpt fra eders dårlige ferd, som var arvet fra fedrene, 19 men med Kristi dyre blod som blodet av et ulastelig og lyteløst lam, 20 han som

forut var kjent, før verdens grunnvoll ble lagt, men ble åpenbaret ved tidenes ende for eders skyld, 21 I som ved ham tror på Gud, som opvakte ham fra de døde og gav ham herlighet, så at eders tro også er håp til Gud. 22 Rens eders sjeler i lydighet mot sannheten til uskørmet broderkjærighet, og elsk hverandre inderlig av hjertet, 23 I som er gjenfødt, ikke av forgjengelig, men uforgjengelig sæd, ved Guds ord, som lever og blir! (aiön g165) 24 For alt kjød er som gress, og all dets herlighet som blomst på gress: gresset visnet, og blomsten på det falt av, 25 men Herrens ord blir evindelig; og dette er det ord som er forkjent eder ved evangeliet. (aiön g165)

2 Avlegg derfor all ondskap og all svik og også hykleri og avind og all baktalelse, 2 og lenges som nyfødte barn etter den åndelige uforfalskede melk, forat I kan vokse ved den til frelse, 3 så sant I har smakt at Herren er god! 4 Kom til ham, den levende sten, som vel blev forkastet av mennesker, men er utvalgt og kostelig for Gud, 5 og bli også I oppbygget som levende stener til et åndelig hus, et hellig presteskap til å frembære åndelige offer, som tekkes Ged ved Jesus Kristus. 6 For det heter i Skriften: Se, jeg legger i Sion en hjørnesten, utvalgt, kostelig, og den som tror på ham, skal ingenlunde bli til skamme. 7 Eder altså som tror, hører æren til; men for de vantro er den sten som bygningsmennene forkastet, blitt til hjørnesten og snublesten og anstøtsklippe, 8 disse som snubler ved sin vantro mot ordet; dertil er de og satt. 9 Men I er en utvalgt ætt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk til eiendom, forat I skal forkynne hans dyder som kalte eder fra mørke til sitt underfulle lys, 10 I som fordom ikke var et folk, men nu er Guds folk, I som ikke hadde funnet miskunn, men nu har fått miskunn. 11 I elskede! jeg formaner eder som fremmede og utlendinger at I avholder eder fra de kjødelige lyster, som strider mot sjelen, 12 så I lar eders ferd iblandt hedningene være god, forat de mens de baktaler eder som u gjerningsmenn, kan se eders gode gjerninger og for deres skyld prise Ged på besøkelsens dag. 13 Vær derfor all menneskelig ordning undergitt for Herrens skyld, enten det nu er kongen som den høieste, 14 eller landshøvdinger som utsendinger fra ham til straff for u gjerningsmenn, men til ros for dem som gjør godt. 15 For således er det Guds vilje at I ved å gjøre det gode skal målbinde

de uvettige menneskers vankundighet, 16 som frie, han søker fred og jage efter den! 12 For Herrens øine og ikke som de som har friheten til ondskaps skjul, er over de rettferdige, og hans ører vendt til deres men som Guds tjenere. 17 Ær alle, elsk broderskapet, bønn; men Herrens åsyn er over dem som gjør ondt. frykt Gud, ær kongen! 18 I tjenere! vær eders herrer 13 Og hvem er det som kan gjøre eder ondt såfremt I undergitt i all frykt, ikke bare de gode og rimelige, legger vinn på det gode? 14 Men om I enn skulde lide men også de vrangte! 19 For dette finner nåde, om for rettferdighets skyld, er I salige. Men frykt ikke for nogen av samvittighet for Gud finner sig i sorger når dem og forferdes ikke; men hellige Kristus som Herre han lider urettferdig. 20 For hvad ros er det om I er i eders hjerter, 15 og vær alltid rede til å forsvare eder tålmodige når I synder og får straff for det? Men om I for enhver som krever eder til regnskap for det håp er tålmodige når I gjør det gode og allikevel må lide, som bor i eder, dog med saktmodighet og frykt, 16 da finner dette nåde hos Gud. 21 For dertil blev I og idet I har en god samvittighet, forat de som laster kalt, fordi også Kristus led for eder og efterlot eder et eders gode ferd i Kristus, må bli til skamme i det som eksempel, forat I skal følge efter i hans fotspor, 22 de baktaler eder for som ugjerningsmenn. 17 For det han som ikke gjorde synd, og i hvis munn det ikke er bedre, om så er Guds vilje, å lide når en gjør godt, blev funnet svik, 23 han som ikke skjelte igjen når enn når en gjør ondt. 18 For også Kristus led en gang han blev utskjelt, ikke truet når han led, men overlot for synder, en rettferdig for urettferdige, for å føre det til ham som dømmer rettferdig; 24 han som bar oss frem til Gud, han som led døden i kjødet, men våre synder på sitt legeme op på treet, forat vi skal ble levendegjort i ånden, 19 og i denne gikk han avdø fra våre synder og leve for rettferdigheten, han og bort og preket for åndene som var i varetek, 20 ved hvis sår I er lægt. 25 For I var villfarende som får, de som fordom hadde vært gjenstridige, dengang men har nu omvendt eder til eders sjelers hyrde og da Guds langmodighet ventet i Noahs dager, mens tilsynsmann.

3 Likeså I hustruer: Underordne eder under eders egne menn, så endog de som er vant mot ordet, kan bli vunnet uten ord ved sine hustruers ferd, 2 når de ser for sine øine eders rene ferd i frykt. 3 Deres pryd skal ikke være den utvortes med hårfletring og påhengte gullsmykker eller klædebon, 4 men hjertets skjulte menneske i den uforgjengelige prydelse med den saktmodige og stille ånd, som er kostelig for Gud. 5 For således prydet og fordom de hellige kvinner sig, de som satte sitt håp til Gud, og de underordnet sig under sine egne menn, 6 likesom Sara var Abraham lydig og kalte ham herre; og hennes barn er I blitt når I gjør det gode og ikke lar eder skremme av noget. 7 Likeså I ektemenn: Lev med forstand sammen med eders hustruer som det svakere kar, og vis dem ære, da de og er medarvinger til livets nåde, forat eders bønner ikke skal hindres. 8 Og til slutning: Vær alle enige, medlidende, kjærlige mot brødrene, barmhertige, ydmyke, 9 så I ikke gjengjelder ondt med ondt eller skjellsord med skjellsord, men tvert imot velsigner; for dertil blev I kalt, at I skal arve velsignelse. 10 For den som vil elske livet og se gode dager, han holde sin tunge fra ondt og sine leber fra å tale svik; 11 han gå av veien for ondt og gjøre godt,

- åtte sjeler - ble ble frelst ved vann, 21 det som også nu frelser oss i sitt motbillede, dåpen, som ikke er avleggelse av kjødets urenhet, men en god samvittighets pact med Gud ved Jesu Kristi opstandelse, 22 han som er faret op til himmelen og er ved Guds høire hånd, hvor engler og makter og krefter er ham underlagt.

4 Da nu Kristus har lidt i kjødet, så væbne og I eder med den samme tanke, at den som har lidt i kjødet, er ferdig med synden, 2 så I ikke lenger skal leve etter menneskers lyster, men efter Guds vilje, den tid I ennu skal være i kjødet. 3 For det er nok at I i den fremfarne livstid har gjort hedningenes vilje, idet I ferdedes i skamløshet, lyster, fyll, svir, drakk og skammelig avgudsdyrkelse; 4 derfor underer de sig når I ikke renner med dem ut i den samme strøm av ryggesløshet, og spotter eder; 5 men de skal gjøre regnskap for ham som står ferdig til å dømme levende og døde. 6 For derfor blev evangeliet forkjent også for døde at de visstnok skulde dømmes som mennesker i kjødet, men leve således som Gud i ånden. 7 Men alle tingens ende er kommet nær; vær derfor sindige og edrue så I kan bede, 8 og ha fremfor alle ting inderlig kjærlighet til hverandre! for kjærligheten skjuler en mangfoldighet av synder. 9

Vær gjestfrie mot hverandre uten knurr! **10** Efter som stadfeste, styrke, grunnfeste eder; (*aiōnios g166*) **11**
enhver har fått en nådegave, så tjen hverandre med ham tilhører makten i all evighet. Amen. (*aiōn g165*) **12**
den som gode husholdere over Guds mangehånde Med Silvanus, den trofaste bror - det holder jeg ham
nåde: **11** om nogen taler, han tale som Guds ord; om for - skriver jeg kortelig til eder for å formane og vidne
nogen tjener i menigheten, han tjene som av den at dette er Guds sanne nåde som I står i. **13** Den
kraft Gud gir, forat Gud må æres i alle ting ved Jesus medutvalgte menighet i Babylon hilser eder, likeså
Kristus, han som æren og makten tilhører i all evighet. Markus, min sønn. **14** Hils hverandre med kjærlighets
Amen. (*aiōn g165*) **12** I elskede! undre eder ikke over kyss! Fred være med alle eder som er i Kristus!
den ild som kommer over eder til prøvelse, som om
det hendte eder noget underlig; **13** men i samme mon
som I har del i Kristi lidelser, skal I glede eder, forat I
også i hans herlighets åpenbarelse kan glede eder
med jubel. **14** Om I hånes for Kristi navns skyld, er I
salige, fordi herlighetens og Guds Ånd hviler over
eder. **15** For ingen av eder må lide som morder eller
tyv eller ugjerningsmann eller som en som blander sig
i andres saker; **16** men lider han som kristen, da skal
han ikke skamme sig, men prise Gud for dette navn.
17 For det er nu tiden da dommen skal begynne med
Guds hus; men begynner det med oss, hvad blir da
enden for dem som ikke vil tro Guds evangelium? **18**
Og blir den rettferdige vanskelig frelst, hvor skal det
da bli av den ugodelige og synderen? **19** Derfor skal
og de som etter Guds vilje må lide, overgi sine sjeler
til den trofaste skaper, idet de gjør det gode.

5 De eldste blandt eder formaner jeg som medeldste
og vidne om Kristi lidelser, som den som og har
del i den herlighet som skal åpenbares: **2** Vokt den
Guds hjord som er hos eder, og ha tilsyn med den,
ikke av tvang, men frivillig, ikke for ussel vinnings
skyld, men av villig hjerte, **3** heller ikke som de som
vil herske over sine menigheter, men således at I blir
mønster for hjorden; **4** og når overhyrden åpenbares,
skal I få ærens uvistelige krans. **5** Likeså skal I yngre
underordne eder under de eldre, og I alle skal ikle
eder ydmykhet mot hverandre; for Gud står de stolte
imot, men de ydmyke gir han nåde. **6** Ydmyk eder
derfor under Guds veldige hånd, forat han kan ophøie
eder i sin tid, **7** og kast all eders sorg på ham! for
han har omsorg for eder. **8** Vær edrue, våk! Eders
motstander djevelen går omkring som en brølende
løve og søker hvem han kan opsluke; **9** stå ham
imot, faste i troen, for I vet at de samme lidelser
er lagt på eders brødre i verden. **10** Men all nådes
Gud, som kalte eder til sin evige herlighet i Kristus
Jesus, efter en kort tids lidelse, han skal dyktiggjøre,

2 Peters

1 Simeon Peter, Jesu Kristi tjener og apostel - til dem som har fått samme dyre tro som vi ved vår Gud og frelser Jesu Kristi rettferdighet: **2** Nåde og fred bli eder mangfoldig til del, idet I kjenner Gud og Jesus, vår Herre! **3** Eftersom hans guddommelige makt har gitt oss alt som tjener til liv og guds frykt, ved kunnskapen om ham som kalte oss ved sin egen herlighet og kraft **4** og derved har gitt oss de største og dyreste løfter, forat I ved dem skulde få del i guddommelig natur, idet I flyr bort fra fordervelsen i verden, som kommer av lysten, **5** så legg og just derfor all vinn på i eders tro å vise dyd, og i dyden skjønnsomhet, **6** og i skjønnsomheten avhold, og i avholdet tålmod, og i tålmodet guds frykt, **7** og i guds frykten broderkjærighet, og i broderkjærigheten kjærighet til alle. **8** For når disse ting finnes hos eder og får vokse, da viser de at I ikke er uvirk somme eller ufruktbare i kunnskapen om vår Herre Jesus Kristus; **9** for den som ikke har disse ting, han er blind, nærsynt, idet han har glemt rense selen fra sine fordums synder. **10** Derfor, brødre, legg enn mere vinn på å gjøre eders kall og utvelgelse fast! for når I gjør disse ting, da skal I ingensinne snuble; **11** for på denne måte skal det rikelig gis eder inngang i vår Herre og frelser Jesu Kristi evige rike. (aiōnios g166) **12** Derfor vil jeg alltid komme til å minne eder om dette, enda I vet det og er grunnfestet i sannheten, som er hos eder; **13** allikevel akter jeg det for riktig, så lenge jeg er i denne hytte, å vekke eder ved påminnelse, **14** for jeg vet at nedleggelsen av min hytte kommer brått, som og vår Herre Jesus Kristus varslet mig. **15** Men jeg vil og gjøre mig flid for at I til enhver tid etter min bortgang skal kunne minnes dette. **16** For ikke var det kløktig utenke eventyr vi fulgte da vi kunngjorde eder vår Herre Jesu Kristi makt og gjenkomst, men vi hadde vært øienvidner til hans storhet. **17** For han fikk ære og herlighet av Gud Fader, idet en sådan røst kom til ham fra den ophøiede herlighet: Dette er min Sønn, den elskede, i hvem jeg har velbehag, **18** og denne røst hørte vi komme fra himmelen da vi var sammen med ham på det hellige berg. **19** Og dess fastere har vi det profetiske ord, som I gjør vel i å akte på som på et lys som skinner på et mørkt sted, inntil dagen lyser frem og morgenstjernen går op i

eders hjerter, **20** idet I først og fremst vet dette at intet profetord i Skriften er gitt til egen tydning; **21** for aldri er noget profetord fremkommet ved et menneskes vilje, men de hellige Guds menn talte drevet av den Hellige Ånd.

2 Men det opstod også falske profeter blandt folket, likesom det og blandt eder skal komme falske lærere, som skal lure inn vrang lærdommer som leder til fortapelse, idet de endog nekter den Herre som kjøpte dem, og fører over sig selv en brå fortapelse. **2** Og mange skal følge dem etter i deres skamløshet, og for deres skyld skal sannhetens vei bli spottet, **3** og av havesyke skal de med opdiktede ord utnytte eder til sin vinning. Men dommen over dem er fra gammel tid ikke ørkesløs, og deres fortapelse sover ikke. **4** For så sant Gud ikke sparte engler da de syndet, men styrte dem ned i avgrunnen og overgav dem til mørkets huler i varetek til dom, (Tartarō g5020) **5** og ikke sparte den gamle verden, men oppholdt rettferdighetens forkynner Noah selv åttende, dengang han førte vannflommen over en verden av ugudelige, **6** og la byene Sodoma og Gomorra i aske og fordømte dem til undergang, og dermed har satt dem til et forbillede på de ugudelige i fremtiden, **7** og fridde ut den rettferdige Lot, som plagedes ved de ugudeliges skamløse ferd **8** - for den rettferdige som bodde blandt dem, led dag for dag pine i sin rettferdige sjel ved de lovløse gjerninger han så og hørte - **9** så sant vet Herren å utfri de gudfryktige av fristelser, men å holde de urettferdige i varetek med straff til dommens dag, **10** aller mest dem som går etter kjød i uren lust og forakrer herredømme. De selv gode vågehalser! De skjelver ikke for å spotte de høie makter, **11** mens dog engler, som er større i styrke og makt, ikke fremfører for Herren nogen spottende dom imot dem; **12** men disse, likesom uformuigte dyr, av naturen født til å fanges og forgå - de skal, fordi de spotter det de ikke kjenner, også forgå i sin vanart **13** og få urettferdighets lønn. De setter sin lyst i å bruke dagen til vellevnet; disse styggelser og skamflekker, de fråtser i sin svik når de holder gilde med eder; **14** de har øine som er fulle av skjøgen og umettelige i synd; de forlokker ubefestede sjeler; de har et hjerte som er opøvd i havesyke, de forbannelsens barn! **15** De har forlatt den bene vei og faret vill, idet de har fulgt Bileams,

Beors sønns vei, han som elsket urettferdighets lønn opbrennes. **11** Da nu alt dette opløses, hvor må I da **16** og blev refset for sin egen brøde: et umælende strebe efter hellig ferd og guds frykt, **12** idet I venter på trældyr talte med et menneskes mæle og hindret og fremskynder Guds dags komme, hvorved himlene profetens dårskap. **17** Disse er vannløse brønner, skal opløses i ild og himmellegemene smelte i brand! skodde som drives av stormvind; mørkets natt er rede **18** For idet de taler skrytende, tomme ord, jord, hvor rettferdighet bor. **14** Derfor, elskede, da I forlokker de i kjødslyster ved usedelighet dem som venter dette, så legg vinn på å bli funnet uten flekk og just har flyktet bort fra dem som ferdes i forvillelse, **19** lyte for ham i fred, **15** og akt vår Herres langmodighet idet de lover dem frihet, de som selv er vanartens for frelse, således som og vår elskede bror Paulus træler; for det som en ligger under for, det er han og har skrevet til eder etter den visdom som er ham gitt, blitt træl av. **20** For om de har flyktet bort fra verdens **16** likesom i alle sine brev når han i dem taler om urenhet ved å ha lært vår Herre og frelser Jesus dette; i dem er det noget som er svært å skjonne, og Kristus å kjenne, og så etter lar sig fange av den og som de ulærde og ubefestede tyder vrangt, som de ligger under for den, da er det siste blitt verre med og gjør med de andre skrifter, til sin egen undergang. dem enn det første. **21** For det var bedre for dem at **17** Så må da I, elskede, som forut vet dette, ta eder i de ikke hadde kjent rettferdighetens vei, enn at de vare at I ikke skal bli revet med av de ugodeliges kjente den og så vendte sig bort fra det hellige bud forvillelse og falle ut av eders egen faste stand; **18** som var overgitt dem. **22** Det er gått dem som det men voks i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser sanne ordsprog sier: Hunden vender sig om til sitt Jesus Kristus! Ham være æren både nu og til evig eget spy, og den vaskede so velter sig i søle. **tid!** Amen. (*aiōn g165*)

3 Dette er nu alt det annet brev jeg skriver til eder,

I elskede, for etter ved påminnelse å vekke edersrene hu **2** til å minnes de ord som forut er talt av de hellige profeter, og Herrrens og frelserens bud, som eders apostler har forkjent, **3** idet I først og fremst vet dette at i de siste dager skal det komme spottere med spott, som farer frem etter sine egne lyster **4** og sier: Hvor er løftet om hans gjenkomst? for fra den tid fedrenesov inn, vedblir jo alle ting som de var fra skapningens begynnelse. **5** For de som påstår dette, er blinde for at det fra gammel tid var himler og en jord som var blitt til ut av vann og gjennem vann ved Guds ord, **6** og derved gikk den verden som da var, under i vannflommen. **7** Men de himler som nu er, og jorden er ved det samme ord spart til ilden, idet de opholdes intil den dag da de ugodelige mennesker skal dømmes og gå fortapt. **8** Men dette ene må I ikke være blinde for, I elskede, at én dag er i Herrrens øine som tusen år, og tusen år som én dag. **9** Herren er ikke sen med løftet, således som nogen akter det for senhet, men han har langmodighet med eder, da han ikke vil at nogen skal fortapes, men at alle skal komme til omvendelse. **10** Men Herrrens dag skal komme som en tyv, og da skal himlene forgå med stort brak, og himmellegemene skal komme i brand og opløses, og jorden og tingene på den skal

1 Johannes

1 Det som var fra begynnelsen, det som vi har hørt, det som vi har sett med våre øine, det som vi skuet og våre hender følte på - om livets Ord **2** - og livet blev åpenbart, og vi har sett det og vidner og forkynner eder livet, det evige, som var hos Faderen og blev åpenbart for oss - (aiōnios g166) **3** det som vi har sett og hørt, det forkynner vi og eder, forat og I kan ha samfund med oss; men vårt samfund er med Faderen og med hans Sønn Jesus Kristus. **4** Og dette skriver vi forat eders glede kan være fullkommen. **5** Og dette er det budskap som vi har hørt av ham og forkynner eder, at Gud er lys, og det er intet mørke i ham. **6** Dersom vi sier at vi har samfund med ham, og vandrer i mørket, da lyver vi og gjør ikke sannheten; **7** men dersom vi vandrer i lyset, likesom han er i lyset, da har vi samfund med hverandre, og Jesu, hans Sønns blod renser oss fra all synd. **8** Dersom vi sier at vi ikke har synd, da dårer vi oss selv, og sannheten er ikke i oss; **9** dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet. **10** Dersom vi sier at vi ikke har syndet, da gjør vi ham til løgner, og hans ord er ikke i oss.

2 Mine barn! dette skriver jeg til eder forat I ikke skal synde; og om nogen synder, da har vi en talismann hos Faderen, Jesus Kristus, den rettferdige, **2** og han er en soning for våre synder, dog ikke bare for våre, men og for hele verdens. **3** Og derav vet vi at vi kjenner ham: om vi holder hans bud. **4** Den som sier: Jeg kjenner ham, og ikke holder hans bud, han er en løgner, og i ham er ikke sannheten; **5** men den som holder hans ord, i ham er sannelig kjærligheten til Gud blitt fullkommen. På dette kjenner vi at vi er i ham. **6** Den som sier at han blir i ham, han er og skyldig å vandre således som han vandret. **7** I elskede! det er ikke et nytt bud jeg skriver til eder, men et gammelt bud, som I hadde fra begynnelsen; det gamle bud er det ord som I har hørt. **8** Og dog er det et nytt bud jeg skriver til eder, og det er sant i ham og i eder; for mørket viker bort, og det sanne lys skinner allerede. **9** Den som sier at han er i lyset, og som hater sin bror, han er ennu i mørket. **10** Den som elsker sin bror, han blir i lyset, og det er ikke anstøt i ham. **11** Men den som hater sin bror, han er i

mørket og vandrer i mørket, og han vet ikke hvor han går hen, fordi mørket har blindet hans øine. **12** Jeg skriver til eder, mine barn, fordi eders synder er eder forlatt for hans navns skyld; **13** jeg skriver til eder, I fedre, fordi I kjenner ham som er fra begynnelsen; jeg skriver til eder, I unge, fordi I har seiret over den onde. Jeg har skrevet til eder, mine barn, fordi I kjenner Faderen; **14** jeg har skrevet til eder, I fedre, fordi I kjenner ham som er fra begynnelsen; jeg har skrevet til eder, I unge, fordi I er sterke, og Guds ord blir i eder, og I har seiret over den onde. **15** Elsk ikke verden, heller ikke de ting som er i verden! Om nogen elsker verden, da er kjærligheten til Faderen ikke i ham; **16** for alt det som er i verden, kjødets lust og øinenes lust og storaktighet i levnet, er ikke av Faderen, men av verden. **17** Og verden forgår og dens lust; men den som gjør Guds vilje, blir til evig tid. (aiōn g165) **18** Mine barn! det er den siste time; og som I har hørt at Antikristen kommer, så er det og nu kommet mange antikrister; derav skjønner vi at det er den siste time. **19** De er gått ut fra oss, men de var ikke av oss: for hadde de vært av oss, så var de blitt hos oss; men det skulle bli åpenbart at ikke alle er av oss. **20** Og I har salvese av den Hellige og vet alt. **21** Jeg skriver ikke til eder fordi I ikke kjenner sannheten, men fordi I kjenner den og vet at ingen løgn er av sannheten. **22** Hvem er løgneren uten den som nekter at Jesus er Kristus? Dette er Antikristen, den som nekter Faderen og Sønnen. **23** Hver den som nekter Sønnen, har heller ikke Faderen; den som bekjenner Sønnen, har og Faderen. **24** La det bli i eder som I hørte fra begynnelsen! Dersom det I hørte fra begynnelsen, blir i eder, skal og I bli i Sønnen og i Faderen. **25** Og dette er det løfte han lovte oss: det evige liv. (aiōnios g166) **26** Dette skriver jeg til eder om dem som forfører eder. **27** Og I - den salvese som I fikk av ham, den blir i eder, og I trenger ikke til at nogen skal lære eder; men som hans salvese lærer eder alt, så er det og sannhet og ikke løgn; og bli i ham, således som den lærte eder! **28** Og nu, mine barn, bli i ham, forat vi, når han åpenbarer, kan ha frimodighet og ikke bli til skamme for ham ved hans komme! **29** Dersom I vet at han er rettferdig, så skjønner I at hver den som gjør rettferdighet, er født av ham.

3 Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss, **23** Og dette er hans bud at vi skal tro på hans Sønn at vi skal kalles Guds barn; og det er vi. Derfor Jesu Kristi navn og elske hverandre, således som kjenner verden ikke oss fordi den ikke kjenner ham. **2** I elskede! nu er vi Guds barn, og det er ennu han bød oss. **24** Og den som holder hans bud, blir i ikke åpenbaret hvad vi skal bli; vi vet at når han ham og han i ham; og på dette kjenner vi at han blir i åpenbares, da skal vi bli ham like; for vi skal se ham oss, av den Ånd som han gav oss.

åpenbarelse, da skal vi bli ham like; for vi skal se ham som han er. **3** Og hver den som har dette håp til ham, han renser sig selv, likesom han er ren. **4** Hver den som gjør synd, han gjør og lovbrudd, og synden er lovbrudd. **5** Og I vet at han er åpenbaret for å bortta våre synder, og synd er ikke i ham. **6** Hver den som blir i ham, synder ikke; hver den som synder, har ikke sett ham og ikke kjent ham. **7** Mine barn! la ikke nogen forføre eder! den som gjør rettferdighet, er rettferdig, likesom han er rettferdig. **8** Den som gjør synd, er av djevelen; for djevelen synder fra begynnelsen. Dertil er Guds Sønn åpenbaret at han skal gjøre ende på djevelens gjerninger. **9** Hver den som er født av Gud, gjør ikke synd, fordi hans sæd blir i ham, og han kan ikke synde, fordi han er født av Gud. **10** På dette kan Guds barn og djevelens barn kjennes; hver den som ikke gjør rettferdighet, er ikke av Gud, heller ikke den som ikke elsker sin bror. **11** For dette er det budskap som I hørte fra begynnelsen, at vi skal elske hverandre, **12** ikke som Kain, som var av den onde og slo sin bror ihjel. Og hvorfor slo han ham ihjel? Fordi hans gjerninger var onde, men hans brors rettferdige. **13** Undre eder ikke, brødre, om verden hater eder! **14** Vi vet at vi er gått over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene; den som ikke elsker, blir i døden. **15** Hver den som hater sin bror, er en manndraper, og I vet at ingen manndraper har evig liv blivende i sig. (aīōnios g166) **16** På det kjenner vi kjærligheten at han satte sitt liv til for oss; også vi er skyldige å sette livet til for brødrene. **17** Men den som har verdens gods og ser sin bror ha trang og lukker sitt hjerte for ham, hvorledes kan kjærligheten til Gud bli i ham? **18** Mine barn! la oss ikke elske med ord eller med tunge, men i gjerning og sannhet! **19** Og på dette skal vi kjenne at vi er av sannheten, og så skal vi stille våre hjerter tilfreds for hans åsyn; **20** for om enn vårt hjerte fordømmer oss, så er Gud større enn vårt hjerte og kjenner alle ting. **21** I elskede! dersom vårt hjerte ikke fordømmer oss, da har vi frimodighet for Gud, **22** og det vi beder om, det får vi av ham; for vi holder hans bud og gjør det som er ham til behag.

4 I elskede! tro ikke enhver ånd, men prøv åndene om de er av Gud! for mange falske profeter er gått ut i verden. **2** På dette skal I kjenne Guds Ånd: Hver ånd som bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød, er av Gud; **3** og hver ånd som ikke bekjenner Jesus, er ikke av Gud; og dette er Antikristens ånd, som I har hørt kommer, og den er allerede nu i verden. **4** I er av Gud, mine barn, og har seiret over dem; for han som er i eder, er større enn han som er i verden. **5** De er av verden; derfor taler de av verden, og verden hører dem; **6** vi er av Gud; den som kjenner Gud, hører oss; den som ikke er av Gud, hører oss ikke. På dette kjenner vi sannhetens ånd og villfarelsens ånd. **7** I elskede! la oss elske hverandre! for kjærligheten er av Gud, og hver den som elsker, er født av Gud og kjenner Gud. **8** Den som ikke elsker, kjenner ikke Gud; for Gud er kjærlighet. **9** Ved dette er Guds kjærlighet åpenbaret iblandt oss at Gud har sendt sin Sønn, den enbårne, til verden, forat vi skal leve ved ham. **10** I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder. **11** I elskede! har Gud elsket oss så, da er og vi skyldige å elske hverandre. **12** Ingen har nogensinne sett Gud; dersom vi elsker hverandre, blir Gud i oss, og kjærligheten til ham er blitt fullkommen i oss. **13** På dette kjenner vi at vi blir i ham og han i oss, at han har gitt oss av sin Ånd. **14** Og vi har sett og vidner at Faderen har sendt sin Sønn til frelse for verden. **15** Den som bekjenner at Jesus er Guds Sønn, i ham blir Gud, og han i Gud. **16** Og vi har kjent og trodd den kjærlighet som Gud har til oss. Gud er kjærlighet, og den som blir i kjærligheten, han blir i Gud, og Gud blir i ham. **17** I dette er kjærligheten blitt fullkommen hos oss at vi har frimodighet på dommens dag; for likesom han er, så er og vi i denne verden. **18** Frykt er ikke i kjærligheten, men den fullkomne kjærlighet driver frykten ut; for frykt har straffen i sig; men den som frykter, er ikke blitt fullkommen i kjærligheten. **19** Vi elsker fordi han elsket oss først. **20** Dersom nogen sier: Jeg elsker Gud, og han hater sin bror, da er han

en løgner; for den som ikke elsker sin bror, som han har sett, hvorledes kan han elske Gud, som han ikke har sett? 21 Og dette bud har vi fra ham at den som elsker Gud, skal og elske sin bror.

hans Sønn Jesus Kristus. Denne er den sanne Gud og det evige liv. (aiōnios g166) 21 Mine barn! Vokt eder for avgudene!

5 Hver den som tror at Jesus er Kristus, han er født av Gud, og hver den som elsker Faderen, han elsker også den som er født av ham. 2 På dette kjenner vi at vi elsker Guds barn, når vi elsker Gud og holder hans bud. 3 For dette er kjærligheten til Gud at vi holder hans bud; og hans bud er ikke tunge. 4 For alt det som er født av Gud, seirer over verden; og dette er den seier som har seiret over verden: vår tro. 5 Hvem er den som seirer over verden, uten den som tror at Jesus er Guds Sønn? 6 Han er den som kom med vann og blod, Jesus Kristus; ikke bare med vannet, men med vannet og med blodet, og Ånden er den som vidner, fordi Ånden er sannheten. 7 For de er tre som vidner: 8 Ånden og vannet og blodet, og disse tre går ut på ett. 9 Tar vi imot menneskenes vidnesbyrd, da er Guds vidnesbyrd større; for dette er Guds vidnesbyrd at han har vidnet om sin Sønn. 10 Den som tror på Guds Sønn, har vidnesbyrdet i sig selv; den som ikke tror Gud, har gjort ham til en løgner; for han har ikke trodd på det vidnesbyrd som Gud har vidnet om sin Sønn. 11 Og dette er vidnesbyrdet at Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn. (aiōnios g166) 12 Den som har Sønnen, han har livet; den som ikke har Guds Sønn, han har ikke livet. 13 Dette har jeg skrevet til eder forat I skal vite at I har evig liv, I som tror på Guds Sønns navn. (aiōnios g166) 14 Og dette er den frimodige tillit som vi har til ham, at dersom vi beder om noget etter hans vilje, da hører han oss; 15 og dersom vi vet at han hører oss, hvad vi så beder om, da vet vi at vi har de ting vi har bedt ham om. 16 Dersom nogen ser sin bror gjøre en synd som ikke er til døden, da skal han bede, og han skal gi ham liv - jeg mener dem som ikke synder til døden. Der er synd til døden; det er ikke om den jeg sier at han skal bede. 17 Enhver urettferdighet er synd, og der er synd som ikke er til døden. 18 Vi vet at hver den som er født av Gud, synder ikke; men den som er født av Gud, tar sig i vare, og den onde rører ham ikke. 19 Vi vet at vi er av Gud, og hele verden ligger i det onde; 20 men vi vet at Guds Sønn er kommet, og han har gitt oss skjønn til å kjenne den Sanne, og vi er i den Sanne, i

2 Johannes

1 Den eldste - til den utvalgte frue og hennes barn, som jeg elsker i sannhet, og ikke bare jeg, men og alle som har lært sannheten å kjenne, **2** for den sannhets skyld som blir i oss og skal være med oss til evig tid: (aiōn g165) **3** Nåde, miskunn, fred skal være med oss fra Gud Fader og fra Jesus Kristus, Faderens Sønn, i sannhet og kjærlighet. **4** Jeg har gledet mig meget fordi jeg har funnet nogen av dine barn som vandrer i sannhet, således som vi har fått påbud av Faderen. **5** Og nu ber jeg dig, frue, ikke som om jeg skrev dig et nytt bud, men det som vi hadde fra begynnelsen, at vi skal elske hverandre. **6** Og dette er kjærligheten at vi vandrer efter hans bud. Dette er budet, således som I hørte det fra begynnelsen, at I skal vandre etter det. **7** For mange forførere er gått ut i verden, som ikke bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød; dette er forføreren og Antikristen. **8** Ta eder i vare at I ikke mister det I har vunnet ved eders arbeide, men at I kan få full lønn! **9** Hver den som slår inn på avveie og ikke blir i Kristi lære, han har ikke Gud; den som blir i læren, han har både Faderen og Sønnen. **10** Dersom nogen kommer til eder og ikke fører denne lære, da ta ikke imot ham i eders hus, og by ham ikke velkommen! **11** for den som byr ham velkommen, blir medskyldig med ham i hans onde gjerninger. **12** Skjønt jeg har meget å skrive til eder, vil jeg ikke gjøre det med papir og blekk; men jeg håper å komme til eder og tale muntlig med eder, forat vår glede kan være fullkommen. **13** Din utvalgte søsters barn hilser dig.

3 Johannes

1 Den eldste - til Gajus, den elskede, som jeg elsker i sannhet. **2** Du elskede! jeg ønsker at du i alle deler må ha det godt og være ved god helse, likesom din sjel har det godt. **3** For jeg blev meget glad da det kom nogen brødre og vidnet om din sannhet, således som du vandrer i sannhet. **4** Større glede har jeg ikke enn dette at jeg hører mine barn vandrer i sannheten. **5** Du elskede! du gjør en trofast gjerning med det du gjør imot brødrene, enda de er fremmede, **6** og de har vidnet om din kjærlighet for menigheten. Du vil gjøre vel om du hjelper dem på vei, således som det sømmer sig for Gud; **7** for det var for hans navns skyld de drog ut, og av hedningene tar de ikke imot noget. **8** Vi er derfor skyldige å ta oss av slike, forat vi kan bli medarbeidere for sannheten. **9** Jeg har skrevet noget til menigheten; men Diotrefes, som gjerne vil være førstemann iblandt dem, tar ikke imot oss. **10** Derfor vil jeg, når jeg kommer, minne om de gjerninger som han gjør, idet han baktaler oss med onde ord; og ikke tilfreds med dette tar han ikke selv imot brødrene, og dem som vil det, hindrer han og støter dem ut av menigheten. **11** Du elskede! ta ikke etter det onde, men det gode! Den som gjør det gode, er av Gud; den som gjør det onde, har ikke sett Gud. **12** Demetrius har godt lov av alle, og av sannheten selv; men også vi gir ham godt vidnesbyrd, og du vet at vårt vidnesbyrd er sant. **13** Jeg hadde meget å skrive til dig, men jeg vil ikke skrive til dig med blekk og penn; **14** men jeg håper snart å få se dig, og så skal vi tale muntlig sammen. Fred være med dig!
Vennene hilser dig. Hils vennene ved navn!

Judas

1 Judas, Jesu Kristi tjener og Jakobs bror - til de kalte, som er elsket i Gud Fader og bevart for Jesus Kristus: **2** Miskunn og fred og kjærlighet bli eder mangfoldig til del! **3** I elskede! mens jeg gjorde mig all flid for å skrive til eder om vår felles frelse, så jeg mig nødt til å skrive til eder med formaning om å stride for den tro som én gang er overgitt til de hellige. **4** For nogen mennesker har sneket sig inn, som denne dom allerede for lenge siden er opskrevet for: ugudelige, som forvender vår Guds nåde til skamløshet og nekter vår eneste hersker og herre, Jesus Kristus. **5** Men da I nu engang vet alt, vil jeg minne eder om at Herren, etterat han hadde frelst folket ut av Egyptens land, siden ødela dem som ikke trodde, **6** og om at de engler som ikke tok vare på sin høie stand, men forlot sin egen bolig, dem holder han i varetekts i evige lenker under mørket til dommen på den store dag; (*aīdios g126*) **7** likesom Sodoma og Gomorra og byene deromkring, som på samme måte som disse drev hor og gikk etter fremmed kjød, ligger for våre øine som et eksempel, idet de lider en evig ilds straff. (*aīōnios g166*) **8** Og dog gjør også disse like ens: idet de går i drømme, gjør de kjødet urent, ringeakter herredømme, spotter høie makter. **9** Overengelen Mikael vågde dog ikke å uttale en spottende dom dengang han trettet med djevelen om Mose legeme, men sa: Herren refse dig! **10** Disse derimot spotter det de ikke kjerner; men det de av naturen skjønner, likesom de ufornuftige dyr, med det ødelegger de sig. **11** Ve dem! for de har gått Kains vei og for vinnings skyld kastet sig inn i Bileams forvillelse og er gått under ved Korahs gjenstridighet. **12** Disse er skamflekkene ved eders kjærlighets-måltider, uten blygsel holder de gilde med eder og forer sig selv; vannløse skyer som drives av vinden; trær, nakne som om høsten, ufruktbare, to ganger død, oprykket med rot; **13** ville havsbårer som utskummer sin egen skam; villfarende stjerner, for hvem mørkets natt er rede til evig tid. (*aīōn g165*) **14** Disse var det også Enok, den syvende fra Adam, spådde om da han sa: Se, Herren kommer med sine mange tusen hellige **15** for å holde dom over alle og refse alle de ugudelige for alle de ugudelige gjerninger som de gjorde, og for alle de hårde ord som de talte mot

ham, de ugudelige syndere. **16** Disse er folk som knurrer og klager over sin skjebne, enda de farer frem etter sine lyster, og deres munn taler skrytende ord, enda de smigrer for folk for vinnings skyld. **17** Men I, elskede, kom i hu de ord som forut er talt av vår Herre Jesu Kristi apostler, **18** hvorledes de sa til eder at det i den siste tid skal komme spottere som farer frem etter sine ugudelige lyster! **19** Disse er de som skiller sig ut, naturlige mennesker, som ikke har ånd. **20** Men I, elskede, opbygg eder på eders høihellige tro, bed i den Hellige Ånd, **21** og hold eder således i Guds kjærlighet, mens I venter på vår Herre Jesu Kristi miskunn til evig liv! (*aīōnios g166*) **22** Og nogen skal I tale til rette fordi de tviler, **23** andre skal I frelse ved å rive dem ut av ilden, andre igjen skal I miskunne eder over med frykt, idet I hater endog den av kjødet smittede kjortel. **24** Men ham som er mektig til å verne om eder, så I ikke snubler, og å stille eder lyteløse frem for sin herlighet i fryd, **25** den eneste Gud, vår frelser ved Jesus Kristus, vår Herre, ham tilhører herlighet, storhet, styrke og makt før all tid og nu og i all evighet. Amen. (*aīōn g165*)

Apenbaring

1 Jesu Kristi åpenbaring, som Gud gav ham forat han skulde vise sine tjenere det som snart skal ske; og han sendte bud ved sin engel og kungjorde det i tegn for sin tjener Johannes, 2 som har vidnet om Guds ord og Jesu Kristi vidnesbyrd, alt det han så. 3 Salig er den som leser, og de som hører det profetiske ord og tar vare på det som er skrevet der; for tiden er nært. 4 Johannes - til de syv menigheter i Asia: Nåde være med eder og fred fra ham som er og som var og som kommer, og fra de syv ånder som er for hans trone, 5 og fra Jesus Kristus, det troverdige vidne, den førstefødte blandt de døde og herren over kongene på jorden! Ham som elsker oss og har fridd oss fra våre synder med sitt blod, 6 og som har gjort oss til et kongerike, til prester for Gud og sin Fader, ham tilhører æren og styrken i all evighet. Amen. (aiōn g165) 7 Se, han kommer med skyene, og hvert øie skal se ham, også de som har gjennemstundet ham, og alle Jordens slekter skal gråte sårt over ham. Ja, amen. 8 Jeg er Alfa og Omega, sier Gud Herren, han som er og som var og som kommer, den Allmektige. 9 Jeg, Johannes, som er eders bror og har del med eder i trengselen og riket og tålmodigheten i Jesus, jeg var på den ø som kalles Patmos, for Guds ords og Jesu vidnesbyrds skyld. 10 Jeg var borttrykket i ånden på Herrens dag, og jeg hørte bak mig en høi røst som av en basun, som sa: 11 Det du ser, skriv det i en bok og send det til de syv menigheter, til Efesus og til Smyrna og til Pergamum og til Tyatira og til Sardes og til Filadelfia og til Laadikeia. 12 Og jeg vendte mig om for å se røsten som talte med mig, og da jeg vendte mig, så jeg syv lysestaker av gull, 13 og midt imellem lysestakene en som lignet en menneskesønn, klædd i en fotsid kjortel og ombundet under brystet med et gullbelte, 14 og hans hode og hår var hvitt som hvit ull, som sne, og hans øine som ildslue, 15 og hans føtter var lik skinnende kobber, som om de var gjort glødende i en ovn, og hans røst som en lyd av mange vann. 16 Og i sin høire hånd hadde han syv stjerner, og av hans munn gikk det ut et tveeggel skarpt sverd, og hans åsyn var som solen når den skinner i sin kraft. 17 Og da jeg så ham, falt jeg ned for hans føtter som en død, og han la sin høire hånd på mig og sa: 18 Frykt ikke! jeg er den

første og den siste og den levende; og jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet. Og jeg har nøklene til døden og til dødsriket. (aiōn g165, Hadēs g86) 19 Skriv da det du så, både det som er, og det som herefter skal ske, 20 hemmeligheten med de syv stjerner som du så i min høire hånd, og de syv gull-lysestaker! De syv stjerner er engler for de syv menigheter, og de syv lysestaker er syv menigheter.

2 Skriv til engelen for menigheten i Efesus: Dette sier han som holder de syv stjerner i sin høire hånd, han som går midt imellem de syv gull-lysestaker: 2 Jeg vet om dine gjerninger og ditt arbeid og ditt tålmod, og at du ikke kanstå de onde; du har prøvd dem som sier de er apostler, og ikke er det, og du har funnet at de er løgnere; 3 og du har tålmod og har hatt meget å bære for mitt navns skyld, og du er ikke blitt trett. 4 Men jeg har imot dig at du har forlatt din første kjærlighet. 5 Kom derfor i hu hvad du er falt ifra, og omvend dig og gjør de første gjerninger! Ellers kommer jeg over deg og vil flytte din lysestake fra dens sted, hvis du ikke omvender deg. 6 Men dette har du at du hater nikolaitenes gjerninger, som jeg og hater. 7 Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene: Den som seirer, ham vil jeg gi å ete av livsens tre, som er i Guds Paradis! 8 Og skriv til engelen for menigheten i Smyrna: Dette sier den første og den siste, han som var død og er blitt levende: 9 Jeg vet om din trengsel og din fattigdom - men du er rik - og spotten fra dem som sier de er jøder, og ikke er det, men er Satans synagoge. 10 Frykt ikke for det du skal lide! Se, djevelen skal kaste nogen av eder i fengsel, forat I skal prøves, og I skal ha trengsel i ti dager. Vær tro inntil døden, så vil jeg gi deg livsens krone! 11 Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene: Den som seirer, skal slett ikke skades av den annen død! 12 Og skriv til engelen for menigheten i Pergamum: Dette sier han som har det tveeggde skarpe sverd: 13 Jeg vet hvor du bor, der hvor Satan har sin trone, og du holder fast ved mitt navn, og du fornekket ikke min tro i de dager da Antipas var mitt trofaste vidne, han som ble slått ihjel hos eder, der hvor Satan bor. 14 Men jeg har nogen få ting imot deg: at du har nogen der som holder fast ved Bileams lære, han som lærte Balak å legge anstøt for Israels barn, å ete avgudsoffer og drive hor; 15 således har også du nogen

som i like måte holder fast ved nikolaitenes lære. **16** seirer, han skal således bli klædd i hvite klær, og jeg Omvend dig! ellers kommer jeg snart over dig og vil vil ikke utslette hans navn av livsens bok, og jeg vil stride mot dem med min munns sverd. **17** Den som kjennes ved hans navn for min Fader og for hans har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene: engler. **6** Den som har øre, han høre hvad Ånden sier Den som seirer, ham vil jeg gi av den skjulte manna, til menighetene! **7** Og skriv til engelen for menigheten og jeg vil gi ham en hvit sten og et nytt navn, skrevet i Filadelfia: Dette sier den Hellige, den Sanndrue, på stenen, som ingen kjenner uten den som får det! han som har Davids nøkkel, han som lukker op, og **18** Og skriv til engelen for menigheten i Tyatira: Dette ingen lukker til, og lukker til, og ingen lukker op: **8** sier Guds Sønn, han som har øine som ildslue, og Jeg vet om dine gjerninger; se, jeg har satt foran dig hvis føtter er lik skinnende kobber: **19** Jeg vet om en åpnet dør, og ingen kan lukke den til; for du har dine gjerninger og din kjærighet og tjeneste og tro og liten styrke, og har dog tatt vare på mitt ord og ikke tålmodighet, og dine siste gjerninger, som er flere enn fornekket mitt navn. **9** Se, jeg lar nogen av Satans de første. **20** Men jeg har imot dig at du lar kvinnens synagoge komme, av dem som sier de er jøder, og Jesabel råde, hun som sier at hun er en profetinne, ikke er det, men lyver. Se, jeg vil gjøre så at de skal og som lærer og forfører mine tjenere til å drive hor komme og falle ned for dine føtter og kjenne at jeg og ete avgudsoffer. **21** Og jeg gav henne tid til å har elsket dig. **10** Fordi du har tatt vare på mitt ord omvende sig; men hun vil ikke omvende sig fra sitt om tålmodighet, vil jeg og fri dig ut fra den prøvelsens hor. **22** Se, jeg kaster henne på sykeseng, og dem stund som skal komme over hele jorderike, for å som driver hor med henne, kaster jeg i stor trengsel, prøve dem som bor på jorden. **11** Jeg kommer snart. hvis de ikke omvender sig fra hennes gjerninger. **23** Hold fast på det du har, forat ingen skal ta din krone! Og hennes barn vil jeg rykke bort ved død, og alle **12** Den som seirer, ham vil jeg gjøre til en støtte i min menighetene skal kjenne at jeg er den som ransaker Guds tempel, og han skal aldri mere gå ut derfra, og nyrer og hjerter, og jeg vil gi hver av eder etter hans jeg vil skrive på ham min Guds navn og navnet på gjerninger. **24** Men til eder sier jeg, I andre som er i min Guds stad, det nye Jerusalem, det som kommer Tyatira, alle de som ikke har denne lære, de som ikke ned fra himmelen fra min Gud, og mitt navn, det nye. kjenner Satans dybder, som de sier: Jeg vil ikke legge **13** Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til nogen annen tyngsel på eder; **25** bare hold fast ved menighetene! **14** Og skriv til engelen for menigheten i det I har, inntil jeg kommer! **26** Og den som seirer, og Laodikea: Dette sier han som er amen, det troverdig som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil og sanndrue vidne, ophavet til Guds skapning: **15** Jeg jeg gi makt over hedningene, **27** og han skal styre vet om dine gjerninger, at du hverken er kold eller dem med jernstav, likesom en knuser lerkar, således varm; gid du var kold eller varm! **16** Derfor, da du som og jeg har fått det av min Fader, **28** og jeg vil gi er lunken, og hverken kold eller varm, vil jeg utspsy ham morgenstjernen. **29** Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene!

3 Og skriv til engelen for menigheten i Sardes: Dette sier han som har de syv Guds ånder og de syv stjerner: Jeg vet om dine gjerninger, at du har navn av at du lever, og du er død. **2** Bli våken, og styrk det annet, som var på vei til å dø! for jeg har ikke funnet dine gjerninger fullkomne for min Gud. **3** Kom derfor i hu hvorledes du har lært og hørt, og ta vare på det og omvend dig! Dersom du da ikke våker, skal jeg komme som en tyv, og du skal ikke vite hvad stund jeg kommer over dig. **4** Dog har du nogen få navn i Sardes som ikke har smittet sine klær, og de skal gå med mig i hvite klær; for de er det verd. **5** Den som

dig av min munn. **17** Fordi du sier: Jeg er rik og har overflod og fattes intet, og du vet ikke at du er ussel og ynklig og fattig og blind og naken, **18** så råder jeg dig at du kjøper av mig gull, glødet i ild, forat du kan bli rik, og hvite klær, forat du kan klæ dig i dem og din nakenhets skam ikke skal bli åpenbaret, og øiensalve til å salve dine øine med, forat du kan se! **19** Alle dem jeg elsker, dem refser og tukter jeg; vær derfor nidkjær og omvend dig! **20** Se, jeg står for døren og banker; om nogen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde nattverd med ham, og han med mig. **21** Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med mig på min trone, likesom jeg og har seiret og

satt mig med min Fader på hans trone. 22 Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene!

4 Derefter så jeg, og se, det var en dør åpnet i himmelen, og den første røst, som jeg hadde hørt likesom av en basun, som talte med mig, sa: Stig op her, og jeg vil vise dig det som skal skje herefter. 2 Straks var jeg bortrykket i ånden, og se, en trone var satt i himmelen, og det satt en på tronen. 3 Og han som satt der, var å se til likesom jaspis og sardersten, og det var en regnbue rundt omkring tronen, å se til likesom en smaragd. 4 Og rundt omkring tronen var det fire og tyve troner, og på tronene så jeg fire og tyve eldste sitte, klædd i hvite klær, med gullkroner på sine hoder. 5 Og fra tronen går det ut lyn og røster og tordener, og foran tronen brenner syv ildfakler, som er de syv Guds ånder. 6 Og foran tronen er det likesom et glasshav, likt krystall, og midt for tronen og rundt om tronen er det fire livsvesener, fulle av øine for og bak. 7 Og det første livsvesen er likt en løve, og det annet livsvesen er likt en okse, og det tredje livsvesen har et åsyn som et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en flyvende ørn. 8 Og de fire livsvesener har, hvert især av dem, seks vinger; rundt omkring og innenfor er de fulle av øine; og de holder ikke op dag eller natt med å si: Hellig, hellig, hellig er Herren Gud, den allmektige, han som var og som er og som kommer! 9 Og når livsvesenene gir ham som sitter på tronen, ham som lever i all evighet, pris og ære og takk, (aiōn g165) 10 da faller de fire og tyve eldste ned for ham som sitter på tronen, og tilbeder ham som lever i all evighet, og kaster sine kroner ned for tronen og sier: (aiōn g165) 11 Verdig er du, vår Herre og Gud, til å få prisen og æren og makten; for du har skapt alle ting, og fordi du vilde, var de til og blev de skapt!

5 Og jeg så i hans høire hånd som satt på tronen, en bokrull, skrevet innvendig og utvendig, og forseglet med syv segl. 2 Og jeg så en veldig engel, som ropte med høi røst: Hvem er verdig til å åpne boken og bryte seglene på den? 3 Og det var ingen i himmelen eller på jorden eller under jorden som kunde åpne boken eller se i den. 4 Da gråt jeg sårt fordi ingen blev funnet verdig til å åpne boken eller se i den. 5 Og en av de eldste sier til mig: Gråt ikke! se, løven av Juda stamme, Davids rotkudd, har seiret og kan

åpne boken og de syv segl på den. 6 Og jeg så midt imellem tronen og de fire livsvesener og de eldste et lam stå der, likesom slaktet, og det hadde syv horn og syv øine, det er de syv Guds ånder som er sendt ut over all jorden. 7 Og det kom og tok den av hans høire hånd som satt på tronen. 8 Og da det tok boken, falt de fire livsvesener og de fire og tyve eldste ned for Lammet, hver med sin harpe og med gullskåler, fulle av røkelse, som er de heiliges bønner, 9 og de synger en ny sang og sier: Verdig er du til å ta boken og åpne seglene på den, fordi du ble slaktet og med ditt blod kjøpte oss til Gud av hver stamme og tunge og folk og ætt, 10 og gjorde dem til et kongerike og til prester for vår Gud, og de skal være konger på jorden! 11 Og jeg så, og jeg hørte en røst av mange engler omkring tronen og livsvesenene og de eldste, og tallet på dem var ti tusen ganger ti tusen og tusen ganger tusen, 12 og de sa med høi røst: Verdig er Lammet, som er slaktet, til å få makt og rikdom og visdom og styrke og ære og pris og velsignelse! 13 Og hver skapning som er i himmelen og på jorden og under jorden og på havet, og alt det som er i dem, hørte jeg si: Ham som sitter på tronen, og Lammet tilhører velsignelsen og æren og prisen og styrken i all evighet. (aiōn g165) 14 Og de fire livsvesener sa: Amen! Og de eldste falt ned og tilbad.

6 Og jeg så da Lammet åpnet et av de syv segl, og jeg hørte et av de fire livsvesener si som med tordenrøst: Kom! 2 Og jeg så, og se, en hvit hest, og han som satt på den, hadde en bue, og det blev gitt ham en krone, og han drog ut med seier og til seier. 3 Og da det åpnet det annet segl, hørte jeg det annet livsvesen si: Kom! 4 Og det kom ut en annen hest, som var rød, og han som satt på den, blev det gitt å ta freden fra jorden, og at de skulle slakte hverandre, og det ble gitt ham et stort sverd. 5 Og da det åpnet det tredje segl, hørte jeg det tredje livsvesen si: Kom! Og jeg så, og se, en sort hest, og han som satt på den, hadde en vekt i sin hånd. 6 Og jeg hørte likesom en røst midt iblandt de fire livsvesener, som sa: Et mål hvete for en penning, og tre mål bygg for en penning; men oljen og vinen skal du ikke skade. 7 Og da det åpnet det fjerde segl, hørte jeg røsten av det fjerde livsvesen, som sa: Kom! 8 Og jeg så, og se, en gul hest, og han som satt på den, hans navn var døden, og dødsriket fulgte med ham; og det blev

gitt dem makt over fjerededelen av jorden, til å drepe så jeg, og se, en stor skare, som ingen kunde teller, med sverd og med sult og med pest og ved villdyrene av alle ætter og stammer og folk og tunger, som stod på jorden. (Hadæs g86) 9 Og da det åpnet det femte for tronen og for Lammet, klædd i lange hvite kjortler, segl, så jeg under alteret deres sjeler som var myrdet og med palmegrener i sine hender; 10 og de ropte for Guds ords skyld, og for det vidnesbyrds skyld med høi røst og sa: Frelsen tilhører vår Gud, han som de hadde; 10 og de ropte med høi røst og sa: som sitter på tronen, og Lammet! 11 Og alle englene Herre, du hellige og sanndrue! hvor lenge skal det stod omkring tronen og om de eldste og om de fire vare før du holder dom og hevner vårt blod på dem livsesener, og de falt ned for tronen på sitt åsyn og som bor på jorden? 11 Og det blev gitt hver av dem tilbad Gud og sa: 12 Amen! Velsignelsen og prisen og en lang hvit kjortel, og det blev sagt til dem at de visdommen og takken og æren og makten og styrken ennu skulde slå sig til ro en liten stund, inntil tallet tilhører vår Gud i all evighet! Amen. (aiōn g165) 13 Og på deres medtjenere og deres brødre som herefter en av de eldste tok til orde og sa til mig: Disse som er skulde slås ihjel likesom de selv, blev fullt. 12 Og jeg klædd i de lange hvite kjortler, hvem er de, og hvor er så da det åpnet det sjette segl, og se, det blev et stort de kommet fra? 14 Og jeg sa til ham: Herre! du vet jordskjelv, og solen blev sort som en hårsekk, og hele det. Og han sa til mig: Dette er de som kommer ut av månén blev som blod, 13 og stjernene på himmelen den store trengsel, og de har tvettet sine kjortler og falt ned på jorden, likesom et fikentre kaster sine gjort dem hvite i Lammets blod. 15 Derfor er de for umodne fikener ned når det rystes av en sterk vind. Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, 14 Og himmelen vek bort, likesom en bokrull som og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over rulles sammen, og hvert fjell og hver ø blev flyttet fra dem. 16 De skal ikke hungre mere, heller ikke tørste sitt sted. 15 Og kongene på jorden og stormennene mere; solen skal heller ikke falle på dem, eller nogen og krigshøvdingene og de rike og de veldige og hver hete; 17 for Lammet, som er midt for tronen, skal træl og hver fri mann gjemte sig i hulene og imellem vokte dem og føre dem til livsens vannkilder, og Gud berghamrene, 16 og de sier til fjellene og hamrene: skal tørke bort hver tåre av deres øine.

Fall over oss og skjul oss for hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede! 17 For deres vredes store dag er kommet, og hvem kan holde stand?

7 Derefter så jeg fire engler som stod på jordens fire hjørner og holdt jordens fire vinder, forat det ikke skulde blåse nogen vind over jorden eller over havet eller på noget tre. 2 Og jeg så en annen engel, som steg op fra solens oppgang og hadde den levende Guds segl, og han ropte med høi røst til de fire engler og sa: 3 Skad ikke jorden eller havet eller trærne før vi har satt innsegl på vår Guds tjenere i deres panner! 4 Og jeg hørte tallet på dem som var besieglet: hundre og fire og firti tusen beseglede av alle Israels barns stammer: 5 av Juda stamme tolv tusen beseglede, av Rubens stamme tolv tusen, av Gads stamme tolv tusen, 6 av Asers stamme tolv tusen, av Naftali stamme tolv tusen, av Manasse stamme tolv tusen, 7 av Simeons stamme tolv tusen, av Levi stamme tolv tusen, av Issakars stamme tolv tusen, 8 av Sebulons stamme tolv tusen, av Josefs stamme tolv tusen, av Benjamins stamme tolv tusen beseglede. 9 Derefter

8 Og da det åpnet det syvende segl, blev det stillhet i himmelen omkring en halv time. 2 Og jeg så de syv engler som står for Gud, og det blev gitt dem syv basuner. 3 Og en annen engel kom og stod ved den til alle de helliges bønner på gull-alteret foran tronen. 4 Og røken av røkelsen steg fra engelens hånd op for Gud med de helliges bønner. 5 Og engelen tok røkelsekaret og fylte det med ild fra alteret og kastet det på jorden; og det kom tordener og røster og lyn og jordskjelv. 6 Og de syv engler som hadde de syv basuner, gjorde sig ferdige til å blåse i dem. 7 Og den første engel blåste, og det kom hagl og ild, blandet med blod, og blev kastet ned på jorden, og tredjedelen av jorden blev opbrent, og tredjedelen av trærne blev opbrent, og alt grønt gress blev opbrent. 8 Og den annen engel blåste, og det blev likesom et stort brennende fjell kastet i havet, og tredjedelen av havet blev til blod, 9 og tredjedelen av skapningene i havet, som hadde liv, døde, og tredjedelen av skibene blev ødelagt. 10 Og

den tredje engel blåste, og en stor stjerne falt ned fra himmelen, brennende som en fakkel, og den falt på tredjedelen av elvene og på vannkildene. **11** Og stjernens navn er Malurt, og tredjedelen av vannene ble til malurt, og mange mennesker døde av vannet, ble til malurt, og mange mennesker døde av vannet, ferdige på timen og dagen og måneden og året til å fordi det var blitt beskt. **12** Og den fjerde engel blåste, og tredjedelen av solen ble slått, og tredjedelen av månen og tredjedelen av stjernene, forat tredjedelen miste sitt lys, og natten likeså. **13** Og jeg så, og jeg hørte en ørn, som fløi under det høieste av himmelen og sa med høi røst: Ve, ve, ve dem som bor på jorden, for de andre basunrøster av de tre engler som ennå skal blåse!

9 Og den femte engel blåste i basun, og jeg så en stjerne som var falt fra himmelen ned på jorden, og nøkkelen til avgrunnens brønn ble gitt den. (*Abyssos g12*) **2** Og den åpnet avgrunnens brønn, og en røk steg op av brønnen som røken av en stor ovn, og solen og luften ble formørket av røken fra brønnen.

(*Abyssos g12*) **3** Og ut av røken kom det gresshopper over jorden, og det ble gitt dem makt, slik som skorpionene på jorden har, **4** og det ble sagt til dem at de ikke skulde skade gresset på jorden, heller ikke noget grønt, heller ikke noget tre, men bare de mennesker som ikke hadde Guds segl i sine panner.

5 Og det ble gitt dem at de ikke skulde drepe dem, men pine dem i fem måneder, og pinen de voldte, var som pinen av en skorpion når den stikker et menneske. **6** Og i de dager skal menneskene søker døden og ikke finne den, og stunde etter å få dø, og døden skal fly fra dem. **7** Og gresshopenes skikkelse var lik hester, rustet til krig, og på deres hoder var det likesom kroner som så ut som gull, og deres åsyn var som menneskers åsyn. **8** Og de hadde hår som kvinnehår, og deres tenner var som løvetenner, **9** og de hadde brynjer likesom jernbrynjer, og lyden av deres vinger var som lyden av vogner når mange hester løper til strid. **10** Og de har stjerter som skorpioner, og brodder, og i deres stjerter ligger deres makt til å skade menneskene i fem måneder. **11** Til konge over sig har de avgrunnens engel; på hebraisk er hans navn Abaddon, og på gresk har han navnet Apollyon. (*Abyssos g12*) **12** Det første ve er over; se, ennå kommer det to ve-rop etter dette. **13** Og den sjette engel blåste, og jeg hørte en røst fra de fire

horn på det gull-alter som stod for Gud, **14** og den sa til den sjette engel, han som hadde basunen: Løs de fire engler som er bundet ved den store elv Eufrat! **15** Og de blev løst, de fire engler som hadde stått ferdige på timen og dagen og måneden og året til å drepe tredjedelen av menneskene. **16** Og tallet på hestfolkets hær var to ganger ti tusen ganger ti tusen; jeg hørte tallet på dem. **17** Og således så jeg hestene i mitt syn, og dem som satt på dem: de hadde ildrøde og mørkerøde og svovelgule brynjer, og hestenes hoder var som løvehoder, og av deres munn gikk det ut ild og røk og svovel. **18** Av disse tre plager ble tredjedelen av menneskene drept: av ilden og av røken og av svovelet som gikk ut av deres munn. **19** For hestenes makt ligger i deres munn og i deres hale; for deres haler er som slanger og har hoder, og med dem gjør de skade. **20** Og de andre mennesker, de som ikke blev drept i disse plager, omvendte sig ikke fra sine henders verk, så de lot være å tilbede de onde ånder og avgudsbildene av gull og av sølv og av kobber og av sten og av tre, de som hverken kan se eller høre eller gå; **21** og de omvendte sig ikke fra sine mordgjerninger eller fra sine trolldomskunster eller fra sitt horelevnet eller fra sine tyverier.

10 Og jeg så en annen veldig engel komme ned fra himmelen, kledd i en sky, og regnbuen var over hans hode, og hans åsyn var som solen, og hans føtter som ildstøtter; **2** og han hadde i sin hånd en liten åpnet bok, og han satte sin høire fot på havet og den venstre på jorden, **3** og ropte med høi røst, som en løve brøler, og da han hadde ropt, talte de syv tordener med sine røster. **4** Og da de syv tordener hadde talt, vilde jeg til å skrive; og jeg hørte en røst fra himmelen si: Sett segl for det som de syv tordener talte, og skriv det ikke! **5** Og engelen som jeg så stod på havet og på jorden, løftet sin høire hånd op mot himmelen. **6** og svor ved ham som lever i all evighet, han som skapte himmelen og det som er i den, og jorden og det som er på den, og havet og det som er i den, at det ikke skal være mere tid, (*aiōn g165*) **7** men i de dager da den syvende engels røst blir hørt, når han skal blåse i basunen, da skal Guds hemmelighet være fullbyrdet, således som han forkynte for sine tjenere profetene. **8** Og den røst som jeg hadde hørt fra himmelen, hørte jeg etter tale med mig og si: Gå og ta den lille åpnede bok i den engels hånd som står

på havet og på jorden! 9 Og jeg gikk bort til engelen og sa til ham at han skulde gi mig den lille bok. Og han sier til mig: Ta og et den! og den skal svi i din buk, men i din munn skal den være sot som honning. 10 Og jeg tok den lille bok av engelens hånd og åt den; og i min munn var den sot som honning; og da jeg hadde ett den, svidde det i min buk. 11 Og de sier til mig: Du skal atter spå om mange folk og ætter og tunger og konger.

15 Og den syvende engel blåste, og høie røster lot sig høre i himmelen, som sa: Kongedømmet over verden er tilfalt vår Herre og hans salvede, og han skal være konge i all evighet. (aiōn g165) 16 Og de fire og tyve eldste, som sitter for Guds åsyn på sine troner, falt på sitt åsyn og tilbad Gud og sa: 17 Vi takker dig, Herre Gud, du allmektige, du som er og som var, fordi du har tatt din store makt og er blitt konge. 18 Og hedningene er blitt vrede, og din vrede er kommet, og den tid da de døde skal dømmes, og da du skal lønne dine tjenere profetene og de hellige og dem som frykter ditt navn, de små og de store, og da du skal ødelegge dem som ødelegger jorden.

19 Og Guds tempel i himmelen blev åpnet, og hans paks ark blev sett i hans tempel, og det kom lyn og røster og tordener og jordskjelv og svært hagl.

11 Og det blev gitt mig et rør, likesom en stav, med de ord: Stå op og mål Guds tempel og alteret og dem som tilbeder der; 2 men forgården utenfor templet, la den være, og mål den ikke! for den er gitt til hedningene, og de skal trede ned den hellige stad i to og firtyr måneder. 3 Og jeg vil gi mine to vidner at de skal være profeter i tusen to hundre og seksti dager, klædd i sekk. 4 Dette er de to oljetrær og de to lysestaker som står for jordens herre. 5 Og dersom nogen vil gjøre dem skade, da går det ild ut av deres munn og fortærer deres fiender; ja, dersom nogen vil gjøre dem skade, da skal han drepes på den måte. 6 Disse har makt til å lukke himmelen, så det ikke skal falle noget regn i de dager de er profeter, og de har makt over vannene til å omskape dem til blod, og til å slå jorden med allslags plage, så ofte de vil. 7 Og når de har fullført sitt vidnesbyrd, da skal dyret som stiger op av avgrunnen, føre krig mot dem og seire over dem og drepe dem. (Abyssos g12) 8 Og deres lik skal ligge på gaten i den store by, den som i åndelig mening kalles Sodoma og Egypten, der hvor og deres herre blev korsfestet. 9 Og nogen blandt folkene og stammene og tungene og ættene skal se deres lik i tre dager og en halv, og ikke tillate at deres lik blir lagt i grav. 10 Og de som bor på jorden, skal glede sig over dem og fryde sig, og de skal sende gaver til hverandre, fordi disse to profeter var til plague for dem som bor på jorden. 11 Og etter de tre dager og en halv kom det livsånde fra Gud i dem, og de reiste sig op på sine føtter, og en stor frykt falt på dem som så dem. 12 Og de hørte en høi røst fra himmelen si til dem: Stig op her! Og de steg op til himmelen i skyen, og deres fiender så dem. 13 Og i samme stund blev det et stort jordskjelv, og tiendedelen av byen falt, og syv tusen mennesker blev drept i jordskjelvet; og de andre blev forferdet og gav himmelen Gud ære. 14 Det annet ve er over; se, det tredje ve kommer snart.

12 Og et stort tegn blev sett i himmelen: en kvinne, klædd med solen, og månen under hennes føtter, og på hennes hode en krone av tolv stjerner, 2 og hun var fruktsommelig og skrek i barnsnød og fødsels-veer. 3 Og et annet tegn blev sett i himmelen, og se, en stor ildrød drage, som hadde syv hoder og ti horn, og på sine hoder syv kroner, 4 og dens stjert drog tredjedelen av himmelmens stjerner ned sig og kastet dem på jorden. Og dragen stod foran kvinnen som skulde føde, for å sluke hennes barn når hun hadde født. 5 Og hun fødte et guttebarn, som skal styre alle hedningene med jernstav; og hennes barn blev bortrykket til Gud og til hans trone. 6 Og kvinnen flydde ut i ørkenen, hvor hun har et sted som er gjort i stand til henne av Gud, forat de der skulde gi henne hennes føde i tusen to hundre og seksti dager. 7 Og det blev en strid i himmelen: Mikael og hans engler tok til å stride mot dragen, og dragen stred, og dens engler. 8 Men de maktet det ikke, heller ikke blev deres sted mere funnet i himmelen. 9 Og den store drage blev kastet ned, den gamle slange, han som kalles djevelen og Satan, han som forfører hele jorderike; han blev kastet ned på jorden, og hans engler blev kastet ned med ham. 10 Og jeg hørte en høi røst i himmelen si: Fra nu av tilhører frelsen og styrken og riket vår Gud, og makten hans salvede; for våre brødres anklager er kastet ned, han som anklaget dem for vår Gud dag og natt. 11 Og de har seiret over ham i kraft av Lammetts blod og det ord de vidnet; og de hadde ikke sitt liv kjært, like til døden.

12 Derfor fryd eder, I himler, og I som bor i dem! Ve endog får ild til å falle ned fra himmelen på jorden jorden og havet! for djevelen er føret ned til eder i for menneskenes øine. **14** Og det forfører dem som stor vrede, fordi han vet at han bare har en liten tid. bor på jorden, for de tegns skyld som er det gitt å **13** Og da dragen så at den var kastet ned på jorden, gjøre for dyrets øine, idet det sier til dem som bor på forfulgte den kvinnen som hadde født gutten. **14** Og jorden, at de skal gjøre et billede til det dyr som fikk den store ørns to vinger blev gitt til kvinnen forat hun såret av sverdet og blev i live. **15** Og det fikk makt til skulde flyve ut i ørkenen til sitt sted, hvor hun får sin å gi dyrets billede livsånde, så at dyrets billede endog føde en tid og tider og en halv tid, borte fra slangens kunde tale, og gjøre så at alle de som ikke vilde åsyn. **15** Og slangen sprutet av sin munn vann som tilbede dyrets billede, skulde drepes. **16** Og det gjør en elv etter kvinnen, for å rive henne bort med elven; at der blir gitt alle, små og store, rike og fattige, frie **16** men jorden kom kvinnen til hjelp, og jorden åpnet og træler, et merke i deres høire hånd eller på deres sin munn og slukte elven som slangen sprutet av sin panne, **17** og at ingen kan kjøpe eller selge uten den munn. **17** Og dragen blev vred på kvinnen og drog som har merket, dyrets navn eller tallet for dets navn. avsted for å føre krig mot de andre av hennes ætt, **18** Her er visdommen. Den som har forstand, han dem som holder Guds bud og har Jesu vidnesbyrd. regne ut dyrets tall! for det er et menneskes tall, og Og jeg stod på sanden ved havet. dets tall er seks hundre og seks og seksti.

13 Og jeg så et dyr stige op av havet, som hadde ti horn og syy hoder og på sine horn ti kroner, og på sine hoder bespottelses-navn. **2** Og dyret som hadde dets navn og dets Faders navn skrevet på jeg så, var likt en leopard, og dets føtter som på en sine panner. **2** Og jeg hørte en røst fra himmelen bjørn, og dets munn som en løvemunn; og dragen som lyden av mange vann og som lyden av en sterk gav det sin kraft og sin trone og stor makt. **3** Og jeg torden, og røsten jeg hørte, var som av harpespilleres så et av dets hoder likesom såret til døden, og dets som spilte på sine harper. **3** Og de sang en ny sang dødssår blev lägt, og all jorden undret sig og fulgte for tronen og for de fire livsvesener og de eldste, etter dyret, **4** og de tilbad dragen, fordi den hadde og ingen kunde lære sangen uten de hundre og fire gitt dyret makt, og de tilbad dyret og sa: Hvem er lik og firti tusen, de som er kjøpt fra jorden. **4** Disse dyret? og hvem kan stride mot det? **5** Og der blev er de som ikke har gjort sig urene med kvinner; for gitt det en munn som talte store og spottende ord, de er som jomfruer. Disse er de som følger Lammet og der blev gitt det makt til å holde på i to og firti hvor det går. Disse er kjøpt fra menneskene til en måneder. **6** Og det åpnet sin munn til spott mot Gud, førstegrøde for Gud og Lammet, **5** og i deres munn til å spotte hans navn og hans bolig, dem som bor i er ikke funnet løgn; for de er uten lyte. **6** Og jeg så en himmelen. **7** Og der blev gitt det å føre krig mot de annen engel flyve under det høieste av himmelen, hellige og seire over dem, og der blev gitt det makt som hadde et evig evangelium å forkynne for dem over hver stamme og folk og tunge og ætt. **8** Og alle som bor på jorden, og for hver ætt og stamme og som bor på jorden, skal tilbede det, hver den som tunge og folk, (αιωνιος g166) **7** og han sa med høi røst: ikke, fra verdens grunnvoll blev lagt, har fått sitt navn Frykt Gud og gi ham ærel! for timen for hans dom skrevet i livsens bok hos Lammet som er slaktet. er kommet; og tilbed ham som gjorde himmelen og **9** Dersom nogen har øre, han høre! **10** Om nogen jorden og havet og vannkildene! **8** Og etter en annen fører i fangenskap, han skal i fangenskap; om nogen engel fulgte etter og sa: Falt, falt er Babylon, den dreper med sverd, han skal drepes med sverd. Her er store, som har gitt alle folk å drikke av sitt horelevnets de helliges tålmodighet og tro. **11** Og jeg så et annet vredesvin. **9** Og etter en tredje engel fulgte etter dem dyr stige op av jorden, og det hadde to horn likesom og sa med høi røst: Dersom nogen tilbeder dyret og et lam, og talte som en drage. **12** Og det bruker det dets billede og tar merket på sin panne eller i sin første drys hele makt for dets øine, og gjør at jorden hånd, **10** da skal også han drikke av Guds vredes-vin, og de som bor på den, tilbeder det første dyr, hvis som er skjenket ublandet i hans harmes beger, og dødssår blev lägt, **13** og det gjør store tegn, så at det han skal pines med ild og svovel for de hellige englers

og for Lammets øine, 11 og røken av deres pine stiger op i all evighet, og de har ikke hvile dag eller natt de som tilbeder dyret og dets bilde, og hver den som tar dets navns merke. (aiōn g165) 12 Her er de helliges tålmodighet, de som holder Guds bud og Jesu tro. 13

Og jeg hørte en røst fra himmelen si: Skriv: Salige er de døde som dør i Herren herefter! Ja, sier Ånden, de skal hvile fra sitt arbeid; for deres gjerninger følger med dem. 14 Og jeg så, og se, en hvit sky, og på skyen satt en som var lik en menneskesønn, og på sitt hode hadde han en gullkrone og i sin hånd en skarp sigd. 15 Og en annen engel kom ut av templet og ropte med høi røst til ham som satt på skyen: Send ut din sigd og høst! Timen til å høste er kommet; for høsten på jorden er overmoden. 16 Og han som satt på skyen, lot sin sigd gå over jorden, og jorden blev høstet. 17 Og en annen engel kom ut av templet i himmelen og hadde en skarp sigd han også. 18 Og ennu en annen engel kom ut fra alteret, og han hadde makt over ilden, og ropte med høi røst til ham som hadde den skarpe sigd: Send ut din skarpe sigd og høst druene av vintreet på jorden! for dets bær er modne. 19 Og engelen lot sin sigd gå over jorden og avhøstet vintreet på jorden og kastet frukten i Guds vredes store vinperse. 20 Og vinpersen blev trådt utenfor byen, og det gikk blod ut av vinpersen like til bispene på hestene, så langt som tusen og seks hundre stadier.

15 Og jeg så et annet tegn i himmelen, stort og underfullt: syv engler som hadde de syv siste plager; for med dem er Guds vrede fullendt. 2 Og jeg så likesom et glasshav blandet med ild; og dem som hadde seiret over dyret og dets bilde og dets navns tall, så jeg stå ved glasshavet med Guds harper i hånd; 3 og de sang Moses', Guds tjeners sang og Lammets sang og sa: Store og underfulle er dine gjerninger, Herre Gud, du allmektige! rettferdige og sanne er dine veier, du folkenes konge! 4 Hvem skulde ikke frykte, Herre, og ære ditt navn? Du alene er hellig, og alle folkene skal komme og tilbede for ditt åsyn, fordi dine rettferdige dommer er blitt åpenbaret. 5 Og derefter så jeg, og templet med vidnesbyrdets telt i himmelen blev åpnet, 6 og de syv engler som hadde de syv plager, kom ut av templet, klædd i rent og skinnende lin og ombundet om brystet med gullbelter. 7 Og et av de fire livsvesener gav de syv

engler syv gullskåler fylt med Guds vrede, hans som lever i all evighet. (aiōn g165) 8 Og templet blev fylt med røk av Guds herlighet og av hans makt; og ingen kunde gå inn i templet før de syv englers syv plager var fullendt.

16 Og jeg hørte en høi røst fra templet si til de syv engler: Gå avsted og tøm Guds vredes syv skåler ut på jorden! 2 Og den første gikk avsted og tømte sin skål ut på jorden; og det kom en ond og farlig byld på de mennesker som hadde dyrets merke, og som tilbad dets bilde. 3 Og den annen engel tømte sin skål ut i havet; og det blev til blod som av en død mann, og hver levende sjel i havet døde. 4 Og den tredje engel tømte sin skål ut i elvene og i vannkildene; og det blev til blod. 5 Og jeg hørte engelen over vannene si: Rettferdig er du som er og som var, du hellige, at du har dømt således; 6 for blod av hellige og av profeter har de utøst, og blod gav du dem å drikke; de er det verd. 7 Og jeg hørte alteret si: Ja, Herre Gud, du allmektige, sanne og rettferdige er dine dommer. 8 Og den fjerde engel tømte sin skål ut på solen; og den fikk makt til å brenne menneskene med ild; 9 og menneskene brente i svær hete, og de spottet Guds navn, hans som har makt over disse plager, og de omvendte sig ikke til å gi ham ære. 10 Og den femte engel tømte sin skål ut over dyrets trone; og dets rike blev formørket, og de tygget sine tunger av pine, 11 Og de spottet himmelens Gud for

sine piner og for sine bylder, og omvendte sig ikke fra sine gjerninger. 12 Og den sjette engel tømte sin skål ut i den store elv Eufrat; og vannet i den tørket bort, forat der skulde ryddes vei for kongene fra Østen. 13 Og jeg så at det av dragens munn og av dyrets munn og av den falske profets munn kom ut tre urene ånder som lignet paddere; 14 for de er djevle-ånder som gjør tegn, og de går ut til kongene over hele jorderike for å samle dem til krigen på Guds, den allmektiges, store dag. 15 Se, jeg kommer som en tyv; salig er den som våker og tar vare på sine klær, så han ikke skal gå naken og de skal se hans skam. 16 Og han samlet dem på det sted som på hebraisk heter Harmageddon. 17 Og den syvende engel tømte sin skål ut i luften; og en høi røst kom fra templet i himmelen, fra tronen, og sa: Det er skjedd! 18 Og det kom lyn og røster og tordener, og det kom et stort jordskjelv, et slikt som ikke har vært fra den tid

menneskene blev til på jorden, et sådant jordskjelv, herre og kongers konge, og de som er med det, de så stort. 19 Og den store by blev delt i tre deler, kalte og utvalgte og trofaste. 15 Og han sier til mig: og folkenes byer falt, og Babylon, den store, blev De vann som du så, hvor skjøgen sitter, er folk og ihukommet for Gud, at den skulde få begeret med skarer og ætter og tunger. 16 Og de ti horn som du hans strenge vredes vin. 20 Og hver ø vek bort, og så, og dyret, disse skal hate skjøgen og gjøre henne fjell blev ikke funnet. 21 Og et svært hagl, som en øde og naken, og hennes kjøtt skal de ete, og henne hundre pund, falt ned fra himmelen på menneskene, selv skal de brenne op med ild. 17 For Gud gav dem og menneskene spottet Gud for haglets plage; for i hjertet å fullføre hans tanke, og å fullføre én og plagen av det var meget stor.

17 Og en av de syv engler som hadde de syv skåler, kom og talte med mig og sa: Kom, jeg

vil vise dig dommen over den store skjøge, som sitter over de mange vann, 2 som kongene på jorden drev hor med, og de som bor på jorden, blev drukne av hennes horelevnets vin. 3 Og han førte mig i ånden ut i ørkenen, og jeg så en kvinne sitte på et skarlagenrødt dyr, som var fullt av bespottelsesnavn og hadde syv hoder og ti horn. 4 Og kvinnan var kledd i purpur og skarlagen og lyste av gull og edelstener og perler; hun hadde et gullbeger i sin hånd, fullt av styggheter og av hennes horelevnets urenheter, 5 og på hennes panne var skrevet et navn, en hemmelighet: Babylon, den store, mor til skjøgene og til stygghetene på jorden. 6 Og jeg så kvinnan drukken av de heiliges blod og av Jesu vidners blod, og jeg undret mig storlig da jeg så henne. 7 Og engelen sa til mig: Hvorfor undret du dig? Jeg vil si dig hemmeligheten med kvinnan og med dyret som bærer henne, og som har de syv hoder og de ti horn. 8 Det dyr du så, var og er ikke, og det skal stige op av avgrunnen og fare bort til undergang; og de som bor på jorden, de hvis navn ikke, fra verdens grunnvoll blev lagt, er skrevet i livsens bok, skal undre sig når de ser at dyret var og ikke er og skal komme igjen.

(Abysos g12) 9 Her gjelder det vett som har visdom. De syv hoder er syv fjell, som kvinnan sitter på, 10 og de er syv konger; de fem er falt, den ene er til, den annen er ennå ikke kommet; og når han kommer, skal han bare holde sig en kort tid. 11 Og dyret som var og ikke er, er selv den åttende, og er tillike en av de syv, og farer bort til undergang. 12 Og de ti horn som du så, er ti konger som ennå ikke har fått rike, men de får makt som konger én time sammen med dyret. 13 Disse har én tanke, og sin kraft og sin makt gir de til dyret. 14 Disse skal stride mot Lammet, og Lammet skal seire over dem, fordi det er herrers

De vann som du så, hvor skjøgen sitter, er folk og samme tanke, og å gi dyret sitt rike, inntil Guds ord er

blitt fullbyrdet. 18 Og kvinnan som du så, er den store

by som har kongedømme over kongene på jorden.

18 Derefter så jeg en annen engel stige ned fra himmelen; han hadde stor makt, og jorden blev

oplyst av hans herlighet, 2 og han ropte med sterkt røst og sa: Falt, falt er Babylon, den store, og den er blitt et bosted for onde ånder, og et fengsel for hver uren ånd, og et fengsel for hver uren og hatet fugl; 3 for av hennes horelevnets vredes-vin har alle folk drukket, og kongene på jorden har drevet honnem med henne, og kjøbmennene på jorden er blitt rike av hennes vellevnets fylde. 4 Og jeg hørte en annen røst fra himmelen si: Gå ut fra henne, mitt folk, forat I ikke skal ha del i hennes synder, og forat I ikke skal få noget av hennes plager! 5 For hennes synder når like til himmelen, og Gud har kommet hennes urettferdige gjerninger i hu. 6 Gi henne igjen som hun har gitt, og gjengjeld henne dobbelt etter hennes gjerninger! Skjenk henne dobbelt i det beger hun har iskjenket!

7 Så meget som hun har ophøjet sig selv og levd i vellevnet, så meget skal I gi henne av pine og sorg! Fordi hun sier i sitt hjerte: Jeg sitter som dronning og er ikke enke, og sorg skal jeg aldri se, 8 derfor skal hennes plager komme på én dag: død og sorg og sult; og hun skal bli opbrent med ild; for sterkt er Gud Herren, som dørte henne. 9 Og kongene på

jorden, som har drevet hor og levd i vellevnet med henne, skal gråte og jamre sig over henne når de ser røken av hennes brand, 10 mens de står langt borte av frykt for hennes pine, og de skal si: Ve, ve, du store by Babylon, du sterke by, at din dom er kommet i en time! 11 Og kjøbmennene på jorden skal gråte og sørge over henne, fordi ingen mere kjøper deres skibsladninger, 12 skibsladninger av gull og sølv og edelstener og perler og fint lin og purpur og silke og skarlagen, og allslags velluktende tre og allslags kar av elfenben og allslags kar av kostelig tre og av

kobber og jern og marmor, 13 og kanel og hårsalve store! 6 Og jeg hørte likesom en lyd av en stor skare og røkelse og myrra og virak og vin og olje og fint og som en lyd av mange vann og som en lyd av mel og hvete og storfe og får og hester og vogner sterke tordener, som sa: Halleluja! for Gud Herren, og træler og menneskesjeler. 14 Og den frukt som den allmektige, er blitt konge! 7 La oss glede og din sjel hadde lust til, er blitt borte for dig, og alt det fryde oss og gi ham æren! for Lammets bryllup er fete og glimrende er blitt borte for dig, og aldri mere kommet, og hans brud har gjort sig rede, 8 og det er skal nogen finne det igjen. 15 De som handler med henne gitt å klæ sig i rent og skinnende fint lin. For slike, de som er blitt rike ved henne, skal stå langt det fine lin er de helliges rettferdige gjerninger. 9 Og borte av frykt for hennes pine og gråte og sørge og han sier til mig: Skriv: Salige er de som er innbuudt si: 16 Ve, ve den store by, som var klædd i fint lin og til Lammets bryllups-nattverd! Og han sier til mig: purpur og skarlagen og lyste av gull og edelstener og Dette er Guds sanne ord. 10 Og jeg falt ned for hans perler, at så stor en rikdom er ødelagt i én time! 17 føtter for å tilbede ham; og han sier til mig: Var dig Og hver styrmann og hver skibsfører og alle sjøfolk for det! jeg er din og dine brødres medtjener, de og alle de som ferdes på havet, stod langt borte 18 og som har Jesu vidnesbyrd. Gud skal du tilbede! For ropte da de så røken av hennes brand, og sa: Hvem Jesu vidnesbyrd er profet-ordets ånd. 11 Og jeg så er lik den store by? 19 Og de kastet støv på sine himmelen åpnet, og se, en hvit hest, og han som satt hoder og ropte med gråt og sorg og sa: Ve, ve den på den, heter Trofast og Sandrui, og han dømmer store by, hvor alle som har skib i sjøen, er blitt rike og strider med rettferdighet. 12 Hans øine er som av dens kostbarheter, at den er lagt øde i en time! ildslue, og på hans hode er det mange kroner; han 20 Fryd dig over den, du himmel, og I hellige, og I har et navn skrevet som ingen kjerner uten han selv, apostler og profeter, fordi Gud har holdt dom over 13 og han er klædd i et klædebon som er dyppet den for eder! 21 Og en veldig engel løftet en sten i blod, og han er kalt Guds ord. 14 Og hærene i som en stor kvernsten og kastet den i havet og sa: himmelen fulgte ham på hvite hester, klædd i hvitt Så skal Babylon, den store by, kastes ned med hast og rent fint lin. 15 Og av hans munn går det ut et og ikke finnes mere. 22 Og lyd av harpespillere og skarpt sverd, forat han med det skal slå hedningene; sangere og fløytespillere og basunblåsere skal ikke og han skal styre dem med jernstav, og han treder mere høres i dig, og ingen som driver nogen kunst, vinperson med Guds, den allmektiges, strenge vredes skal mere finnes i dig, og lyd av kvern skal ikke mere vin. 16 Og på sitt klædebon og på sin lend har han et høres i dig, 23 og lys av lampe skal ikke mere skinne i navn skrevet: Kongers konge og herrers herre. 17 dig, og røst av brudgom og brud skal ikke mere høres Og jeg så en engel som stod i solen, og han ropte i dig; for dine kjøbmenn var stormennene på jorden, med høi røst og sa til alle fuglene som flyver under fordi alle folk blev ført vill ved din troldom. 24 Og i det høieste av himmelen: Kom hit og samle eder til den blev funnet blod av profeter og hellige og av alle dem som er myrdet på jorden.

19 Derefter hørte jeg likesom en sterk lyd av en stor skare i himmelen, som sa: Halleluja! Frelsen og æren og makten tilhører vår Gud! 2 for sanne og rettferdige er hans dommer; han har dømt den store skjøge, hun som ødela jorden med sitt horelevnet, og han har krevd sine tjeneres blod av hennes hånd. 3 Og de sa annen gang: Halleluja! Og røken av henne stiger op i all evighet. (aiōn g165) 4 Og de fire og tyve eldste og de fire livsvesener falt ned og tilbad Gud, som satt på tronen, og sa: Amen! Halleluja! 5 Og en røst gikk ut fra tronen, som sa: Lov vår Gud, alle I hans tjenere, og I som frykter ham, både små og

198
Guds store måltid, 18 for å ete kjøtt av konger og kjøtt av krigshøvdinger og kjøtt av veldige og kjøtt av hester og av dem som satt på dem, og kjøtt av alle, frie menn og træler, små og store! 19 Og jeg så dyret og kongene på jorden og deres hærer samlet for å føre krig mot ham som satt på hesten, og mot hans hær. 20 Og dyret ble grepet, og sammen med det den falske profet, han som for dets øine hadde gjort de tegn hvormed han hadde forført dem som tok dyrets merke og tilbad dets bilde; disse to ble kastet levende i ildsjøen som brenner med svovel. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 Og de andre ble drept med hans sverd som satt på hesten, det sverd som gikk ut

av hans munn; og alle fuglene blev mettet av deres kjøtt. fantes opskrevet i livsens bok, da blev han kastet i ildsjøen. (Limnē Pyr g3041 g4442)

20 Og jeg så en engel stige ned fra himmelen, som hadde nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i sin hånd. (Abyssos g12) 2 Og han grep dragen, den gamle slange, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år 3 og kastet ham i avgrunnen og lukket til og satte segl over ham, forat han ikke lenger skulde forføre folkene, inntil de tusen år var til ende; og etter den tid skal han løses en kort stund. (Abyssos g12) 4 Og jeg så troner, og de satte sig på dem, og det blev gitt dem makt til å holde dom; og jeg så deres sjeler som var blitt halshugget for Jesu vidnesbyrds og for Guds ords skyld, og dem som ikke hadde tilbedt dyret eller dets billede, og som ikke hadde tatt merket på sin panne og på sin hånd; og de blev levende og regjerte med Kristus i tusen år. 5 Men andre døde blev ikke levende igjen før de tusen år var til ende. Dette er den første opstandelse.

6 Salig og hellig er den som har del i den første opstandelse; over dem har den annen død ikke makt, men de skal være Guds og Kristi prester og regjere med ham i tusen år. 7 Og når de tusen år er til ende, skal Satan løses av sitt fengsel. 8 Og han skal gå ut for å forføre de folk som bor ved jordens fire hjørner, Gog og Magog, for å samle dem til strid, og deres tall er som havets sand. 9 Og de drog op over den vide jord og kringsatte de helliges leir og den elskede stad. Og ild falt ned fra himmelen og fortærte dem. 10 Og djevelen, som hadde forført dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel, hvor dyret og den falske profet var, og de skal pines dag og natt i all evighet. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Og jeg så en stor hvit trone, og ham som satt på den; og for hans åsyn vek jorden og himmelen bort, og det blev ikke funnet sted for dem. 12 Og jeg så de døde, små og store,stå for Gud, og bøker blev åpnet; og en annen bok blev åpnet, som er livsens bok; og de døde blev dømt etter det som var skrevet i bøkene, etter sine gjerninger. 13 Og havet gav tilbake de døde som var i det, og døden og dødsriket gav tilbake de døde som var i dem; og de blev dømt, enhver etter sine gjerninger. (Hadēs g86) 14 Og døden og dødsriket ble kastet i ildsjøen. Dette er den annen død: ildsjøen. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Og hvis nogen ikke

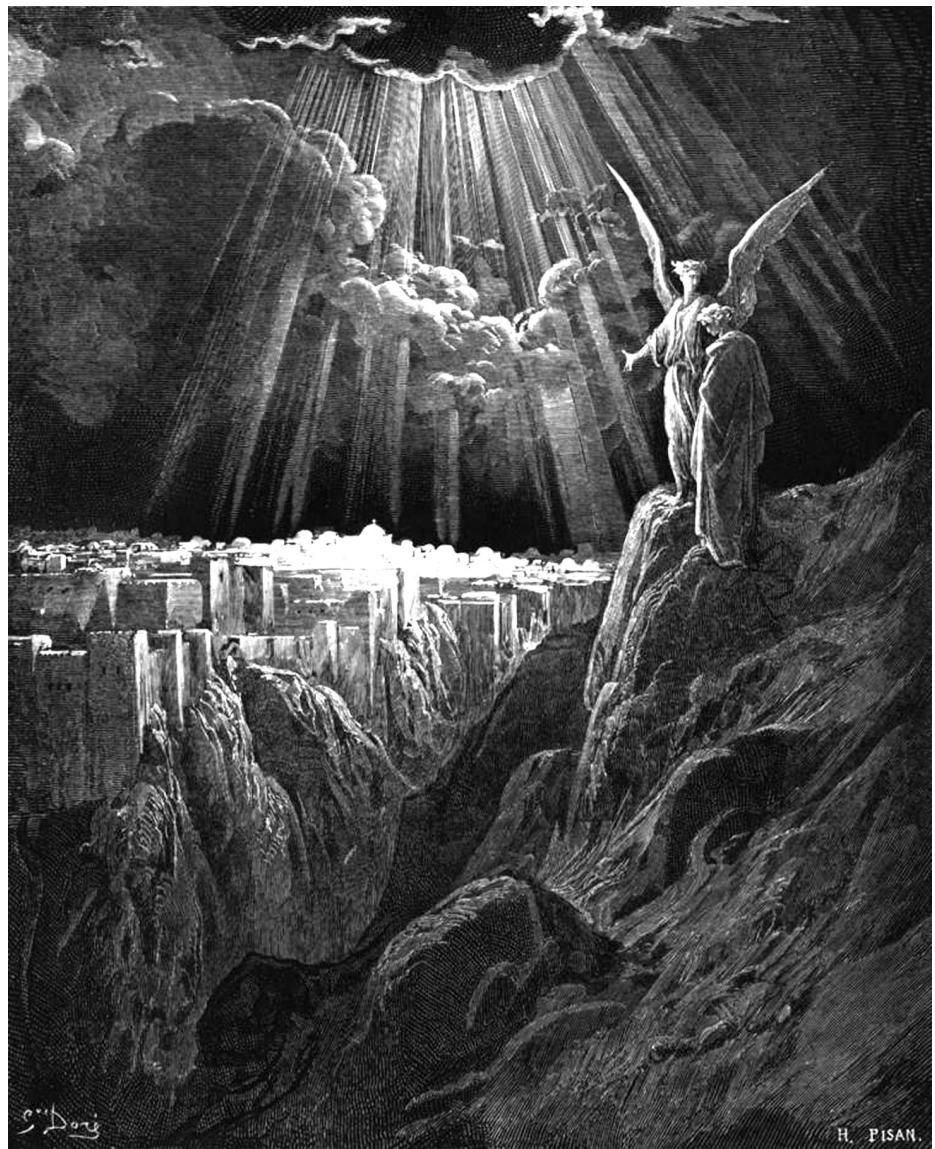
21 Og jeg så en ny himmel og en ny jord; for den første himmel og den første jord var veket bort, og havet er ikke mere. 2 Og jeg så den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned av himmelen fra Gud, gjort i stand som en brud som er prydet for sin brudgom. 3 Og jeg hørte en høi røst fra tronen si: Se, Guds bolig er hos menneskene, og han skal bo hos dem; og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud; 4 og han skal tørke bort hver tåre av deres øine, og døden skal ikke være mere, og ikke sorg og ikke skrik og ikke pine skal være mere; for de første ting er veket bort. 5 Og han som satt på tronen, sa: Se, jeg gjør alle ting nye. 6 Og han sier til mig: Skriv! for disse ord er troverdige og sanne. 6 Og han sa til mig: Det er skjedd. Jeg vil gi den første av livsens vannkilde uforskyldt. 7 Den som Alfa og Omega, begynnelsen og enden. Jeg vil gi den seirer, skal arve alle ting, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min sønn. 8 Men de redde og vantro og vederstyggelige og manndraperne og horkarlene og trollmennene og avgudsdyrkerne og alle løgnerne, deres del skal være i sjøen som brenner med ild og svovel; det er den annen død. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Og en av de syv engler som hadde de syv skåler, fulle av de syv siste plager, kom til mig og talte med mig og sa: Kom, jeg vil vise dig bruden, Lammets hustru. 10 Og han føgte mig i ånden bort på et stort og høit fjell og viste mig den hellige stad Jerusalem, som steg ned av himmelen fra Gud; 11 den hadde Guds herlighet, og dens lys var som den kosteligste sten, som krystallklar jaspis. 12 Og den hadde en stor og høi mur; den hadde tolv porter, og på portene tolv engler og innskrevne navn, navnene på Israels stor og høi mur; den hadde tolv porter, og på portene tolv engler og innskrevne navn, navnene på Israels nord tre porter, mot syd tre porter, mot vest tre porter. 14 Og stadens mur hadde tolv grunnstener, og på dem navnene på Lammets tolv apostler. 15 Og han som talte med mig, hadde et gullrør forat han skulde måle staden og dens porter og dens mur. 16 Og staden ligger i en firkant, og dens lengde er så stor som bredden. Og han målte staden med røret: tolv tusen stadier; lengden og bredden og høyden på den er like. 17 Og han målte dens mur: hundre og fire og fifti alen, etter menneskemål, som og er engle-

mål. 18 Og dens mur var bygget av jaspis, og staden profetiske ord i denne bok; for tiden er nær. 11 La den var av rent gull, lik rent glass. 19 Og grunnstenene i som gjør urett, fremdeles gjøre urett, og den urene stadens mur var prydet med allslags kostelig sten; fremdeles bli uren, og den rettferdige fremdeles gjøre den første grunnsten var jaspis, den annen safir, den rettferdighet, og den hellige fremdeles bli helligjort! tredje kalkedon, den fjerde smaragd, 20 den femte 12 Se, jeg kommer snart, og min lønn er med mig, til sardonyks, den sjette sarder, den syvende krysolitt, å gi enhver igjen etter som hans gjerning er. 13 Jeg den åttende beryll, den niende topas, den tiende er Alfa og Omega, begynnelsen og enden, den første krysopras, den ellevte hyasint, den tolvte ametyst. 21 og den siste. 14 Salige er de som tvetter sine kjortler, Og de tolv porter var tolv perler; hver av portene var så de må få rett til livilsens tre og gjennem portene av én perle; og stadens gate var rent gull, som klart komme inn i staden. 15 Men utenfor er hundene og glass. 22 Og noget tempel så jeg ikke i den; for dens trollmennene og horkarlene og manndraperne og tempel er Gud Herren, den allmektige, og Lammet. avgudsdyrkerne og enhver som elsker og taler løgn. 23 Og staden trenger ikke solen eller månen til å lyse 16 Jeg, Jesus, har sendt min engel for å vidne dette for sig; for Guds herlighet oplyser den, og Lammet er for eder om menighetene; jeg er Davids rottskudd dens lys. 24 Og folkeslagene skal vandre i dens lys, og ætt, den klare morgenstjerne. 17 Og Ånden og og kongene på jorden bærer sin herlighet inn i den. bruden sier: Kom! og den som hører det, si: Kom! og 25 Og dens porter skal aldri lukkes om dagen; for natt den som tørster, han komme, og den som vil, han ta skal ikke være der; 26 og de skal bære folkeslagenes livilsens vann uforskyldt! 18 Jeg vidner for enhver som herlighet og ære inn i den. 27 Og intet urent skal hører de profetiske ord i denne bok: Dersom nogen komme inn i den, og ingen som farer med stygghet legger noget til dette, da skal Gud legge på ham de og løgn, men bare de som er innskrevet i livilsens bok plager som er skrevet i denne bok; 19 og dersom hos Lammet.

22 Og han viste mig en elv med livilsens vann, som rant, klar som krystall, ut fra Guds og Lammets trone. 2 Mellem stadens gate og elven, på begge sider, stod livilsens tre, som bar frukt tolv ganger og gav sin frukt hver måned; og bladene på treeet var til lægedom for folkene. 3 Og ingen forbannelse skal være mere, og Guds og Lammets trone skal være i den, og hans tjener skal tjene ham, 4 og de skal se hans åsyn, og hans navn skal være på deres panner.

5 Og natt skal ikke være mere, og de trenger ikke lys av lampe og lys av sol, for Gud Herren skal lyse over dem; og de skal regjere i all evighet. (aiōn g165) 6 Og han sa til mig: Disse ord er troverdige og sanne, og Herren, den Gud som utdeler sin Ånd til profetene, har sendt ut sin engel for å vise sine tjener det som snart skal skje. 7 Og se, jeg kommer snart. Salig er den som tar vare på de profetiske ord i denne bok. 8 Og jeg, Johannes, er den som så og hørte dette; og da jeg hadde hørt og sett, falt jeg ned for å tilbede for den engels fotter som viste mig dette. 9 Og han sier til mig: Var dig for det! jeg er din og dine brødre profetenes medtjener og deres som tar vare på ordene i denne bok. Gud skal du tilbede! 10 Og han sier til mig: Du skal ikke sette segl for de

nogen tar noget bort fra ordene i denne profetiske bok, da skal Gud ta bort hans del fra livilsens tre og fra den hellige stad, som det er skrevet om i denne bok. 20 Han som vidner dette, sier: Ja, jeg kommer snart. Amen, ja kom, Herre Jesus! 21 Vår Herre Jesu Kristi nåde være med eder alle! Amen.

Og jeg så den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned av himmelen fra Gud, gjort i stand
som en brud som er prydet for sin brudgom. Og jeg hørte en høi røst fra tronen si: Se, Guds
bolig er hos menneskene, og han skal bo hos dem; og de skal være hans folk,
og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud;
Apenbaring 21:2-3

Guide til Leseren

Norsk Bokmål at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Ordliste

Norsk Bokmål at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Ordliste +

AionianBible.org/Bibles/Norwegian---Norwegian-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukas 8:31
Romerne 10:7
Apenbaring 9:1
Apenbaring 9:2
Apenbaring 9:11
Apenbaring 11:7
Apenbaring 17:8
Apenbaring 20:1
Apenbaring 20:3

Apostlenes-gjerninge 3:21
Apostlenes-gjerninge 15:18
Romerne 1:25
Romerne 9:5
Romerne 11:36
Romerne 12:2
Romerne 16:27
1 Korintierne 1:20
1 Korintierne 2:6
1 Korintierne 2:7
1 Korintierne 2:8
1 Korintierne 3:18
1 Korintierne 8:13
1 Korintierne 10:11
2 Korintierne 4:4
2 Korintierne 9:9
2 Korintierne 11:31
Galaterne 1:4
Galaterne 1:5
Efeserne 1:21
Efeserne 2:2
Efeserne 2:7
Efeserne 3:9
Efeserne 3:11
Efeserne 3:21
Efeserne 6:12
Filippenserne 4:20
Kolossenserne 1:26
1 Timoteus 1:17
1 Timoteus 6:17
2 Timoteus 4:10
2 Timoteus 4:18
Titus 2:12
Hebreerne 1:2
Hebreerne 1:8
Hebreerne 5:6
Hebreerne 6:5
Hebreerne 6:20
Hebreerne 7:17
Hebreerne 7:21
Hebreerne 7:24
Hebreerne 7:28
Hebreerne 9:26
Hebreerne 11:3
Hebreerne 13:8
Hebreerne 13:21
1 Peters 1:23

1 Peters 1:25
1 Peters 4:11
1 Peters 5:11
2 Peters 3:18
1 Johannes 2:17
2 Johannes 1:2
Judas 1:13
Judas 1:25
Apenbaring 1:6
Apenbaring 1:18
Apenbaring 4:9
Apenbaring 4:10
Apenbaring 5:13
Apenbaring 7:12
Apenbaring 10:6
Apenbaring 11:15
Apenbaring 14:11
Apenbaring 15:7
Apenbaring 19:3
Apenbaring 20:10
Apenbaring 22:5

aïdios

Romerne 1:20
Judas 1:6

1 Korintierne 1:20
1 Korintierne 2:6
1 Korintierne 2:7
1 Korintierne 2:8
1 Korintierne 3:18
1 Korintierne 8:13
1 Korintierne 10:11
2 Korintierne 4:4
2 Korintierne 9:9
2 Korintierne 11:31
Galaterne 1:4
Galaterne 1:5
Efeserne 1:21
Efeserne 2:2
Efeserne 2:7
Efeserne 3:9
Efeserne 3:11
Efeserne 3:21
Efeserne 6:12
Filippenserne 4:20
Kolossenserne 1:26

Apenbaring 14:11
Apenbaring 15:7
Apenbaring 19:3
Apenbaring 20:10
Apenbaring 22:5

aiōn

Matteus 12:32

2 Korintierne 1:20
Galaterne 1:4
Galaterne 1:5
Efeserne 1:21
Efeserne 2:2
Efeserne 2:7
Efeserne 3:9
Efeserne 3:11
Efeserne 3:21
Efeserne 6:12
Filippenserne 4:20
Kolossenserne 1:26

aiōnios

Matteus 13:22

Matteus 18:8

Matteus 13:39

Matteus 19:16

Matteus 13:40

Matteus 19:29

Matteus 13:49

Matteus 25:41

Matteus 21:19

Matteus 25:46

Matteus 24:3

Markus 3:29

Matteus 28:20

Markus 10:17

Markus 3:29

Markus 10:30

Markus 4:19

Lukas 10:25

Markus 10:30

Lukas 16:9

Markus 11:14

Lukas 18:18

Lukas 1:33

Lukas 18:30

Lukas 1:55

Johannes 3:15

Lukas 1:70

Johannes 3:16

Lukas 16:8

Johannes 3:36

Lukas 18:30

Johannes 4:14

Lukas 20:34

Johannes 4:36

Lukas 20:35

Johannes 5:24

Johannes 4:14

Johannes 5:39

Johannes 6:51

Johannes 6:27

Johannes 6:58

Johannes 6:40

Johannes 8:35

Johannes 6:47

Johannes 8:51

Johannes 6:54

Johannes 8:52

Johannes 6:68

Johannes 9:32

Johannes 10:28

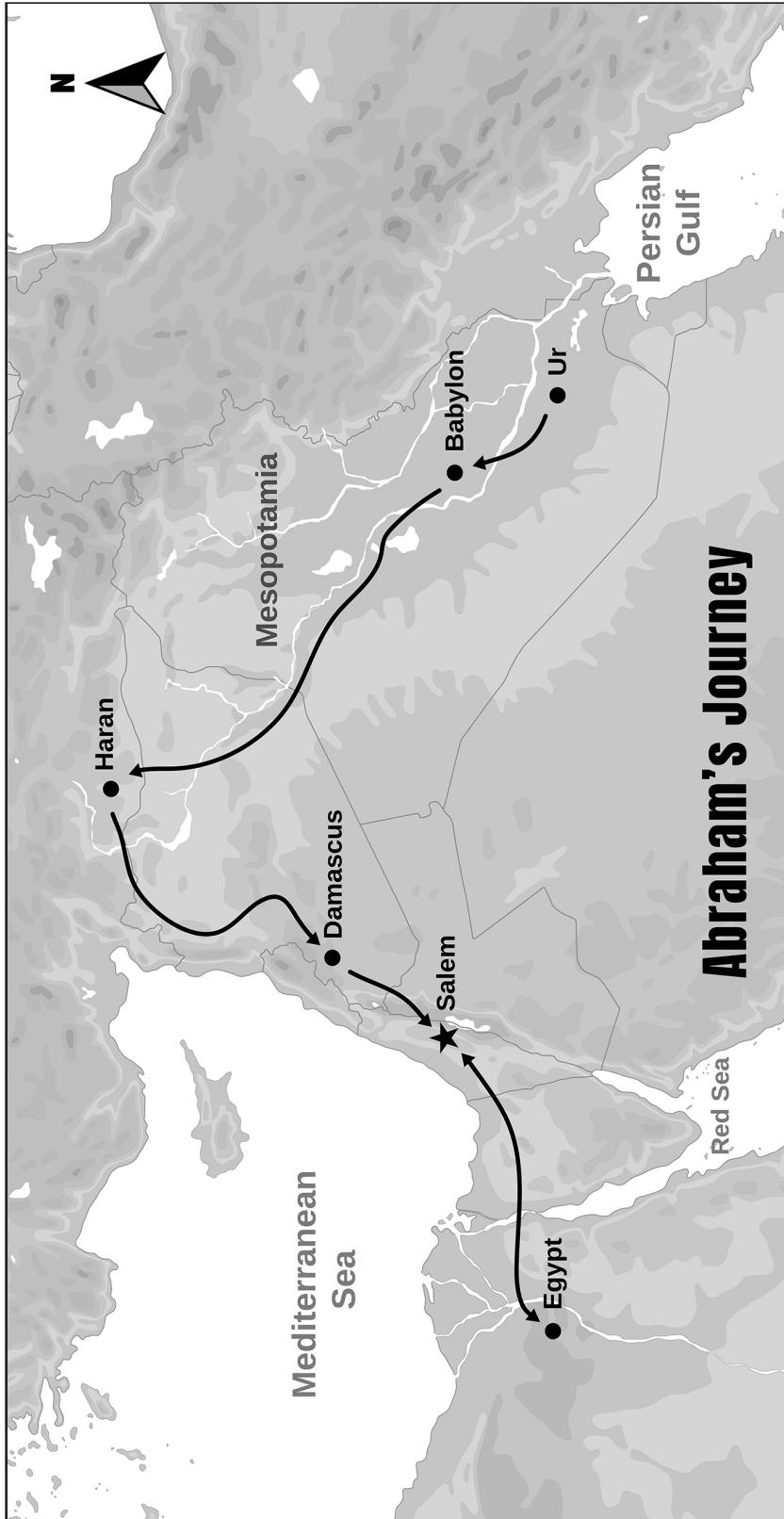
Johannes 11:26

Johannes 12:34

Johannes 13:8

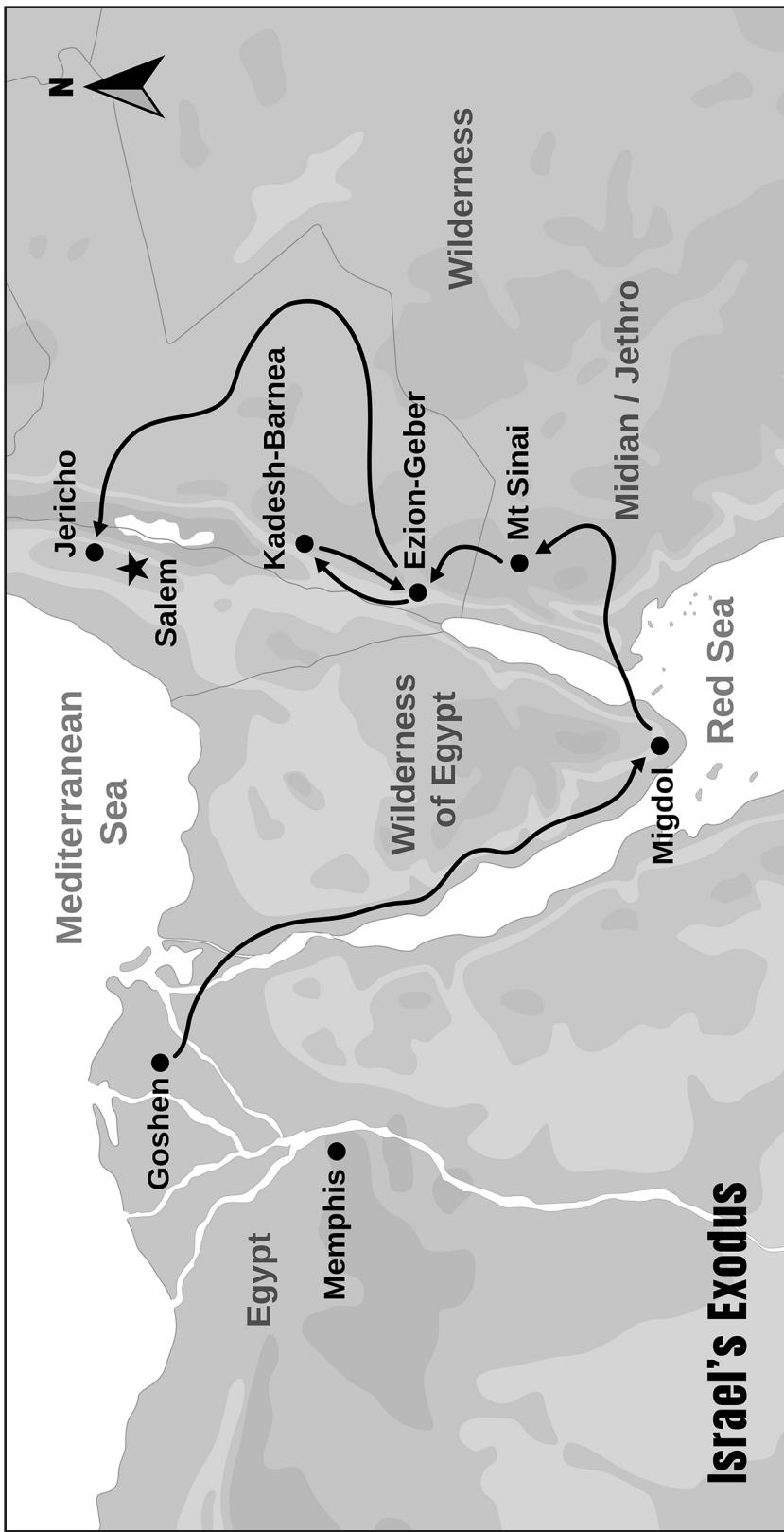
Johannes 14:16

Johannes 10:28	Markus 9:45	Salmenes 116:3
Johannes 12:25	Markus 9:47	Salmenes 139:8
Johannes 12:50	Lukas 12:5	Salmenes 141:7
Johannes 17:2	Jakobs 3:6	Salomos Ordsprop 1:12
Johannes 17:3	Hadēs	Salomos Ordsprop 5:5
Apostlenes-gjerninge 13:46	Matteus 11:23	Salomos Ordsprop 7:27
Apostlenes-gjerninge 13:48	Matteus 16:18	Salomos Ordsprop 9:18
Romerne 2:7	Lukas 10:15	Salomos Ordsprop 15:11
Romerne 5:21	Lukas 16:23	Salomos Ordsprop 15:24
Romerne 6:22	Apostlenes-gjerninge 2:27	Salomos Ordsprop 23:14
Romerne 6:23	Apostlenes-gjerninge 2:31	Salomos Ordsprop 27:20
Romerne 16:25	1 Korintierne 15:55	Salomos Ordsprop 30:16
Romerne 16:26	Apenbaring 1:18	Predikerens 9:10
2 Korintierne 4:17	Apenbaring 6:8	Salomos Hoisang 8:6
2 Korintierne 4:18	Apenbaring 20:13	Esaias 5:14
2 Korintierne 5:1	Apenbaring 20:14	Esaias 7:11
Galaterne 6:8	Limnē Pyr	Esaias 14:9
2 Tessalonikerne 1:9	Apenbaring 19:20	Esaias 14:11
2 Tessalonikerne 2:16	Apenbaring 20:10	Esaias 14:15
1 Timoteus 1:16	Apenbaring 20:14	Esaias 28:15
1 Timoteus 6:12	Apenbaring 20:15	Esaias 28:18
1 Timoteus 6:16	Apenbaring 21:8	Esaias 38:10
2 Timoteus 1:9	Sheol	Esaias 38:18
2 Timoteus 2:10	1 Mosebok 37:35	Esaias 57:9
Titus 1:2	1 Mosebok 42:38	Esekiel 31:15
Titus 3:7	1 Mosebok 44:29	Esekiel 31:16
Filemon 1:15	1 Mosebok 44:31	Esekiel 31:17
Hebreerne 5:9	4 Mosebok 16:30	Esekiel 32:21
Hebreerne 6:2	4 Mosebok 16:33	Esekiel 32:27
Hebreerne 9:12	5 Mosebok 32:22	Hoseas 13:14
Hebreerne 9:14	1 Samuels 2:6	Amos 9:2
Hebreerne 9:15	2 Samuel 22:6	Jonas 2:2
Hebreerne 13:20	1 Kongebok 2:6	Habakuk 2:5
1 Peters 5:10	1 Kongebok 2:9	Tartaroō
2 Peters 1:11	Jobs 7:9	2 Peters 2:4
1 Johannes 1:2	Jobs 11:8	Questioned
1 Johannes 2:25	Jobs 14:13	None yet noted
1 Johannes 3:15	Jobs 17:13	
1 Johannes 5:11	Jobs 17:16	
1 Johannes 5:13	Jobs 21:13	
1 Johannes 5:20	Jobs 24:19	
Judas 1:7	Jobs 26:6	
Judas 1:21	Salmenes 6:5	
Apenbaring 14:6	Salmenes 9:17	
eleēsē	Salmenes 16:10	
Romerne 11:32	Salmenes 18:5	
Geenna	Salmenes 30:3	
Matteus 5:22	Salmenes 31:17	
Matteus 5:29	Salmenes 49:14	
Matteus 5:30	Salmenes 49:15	
Matteus 10:28	Salmenes 55:15	
Matteus 18:9	Salmenes 86:13	
Matteus 23:15	Salmenes 88:3	
Matteus 23:33	Salmenes 89:48	
Markus 9:43		

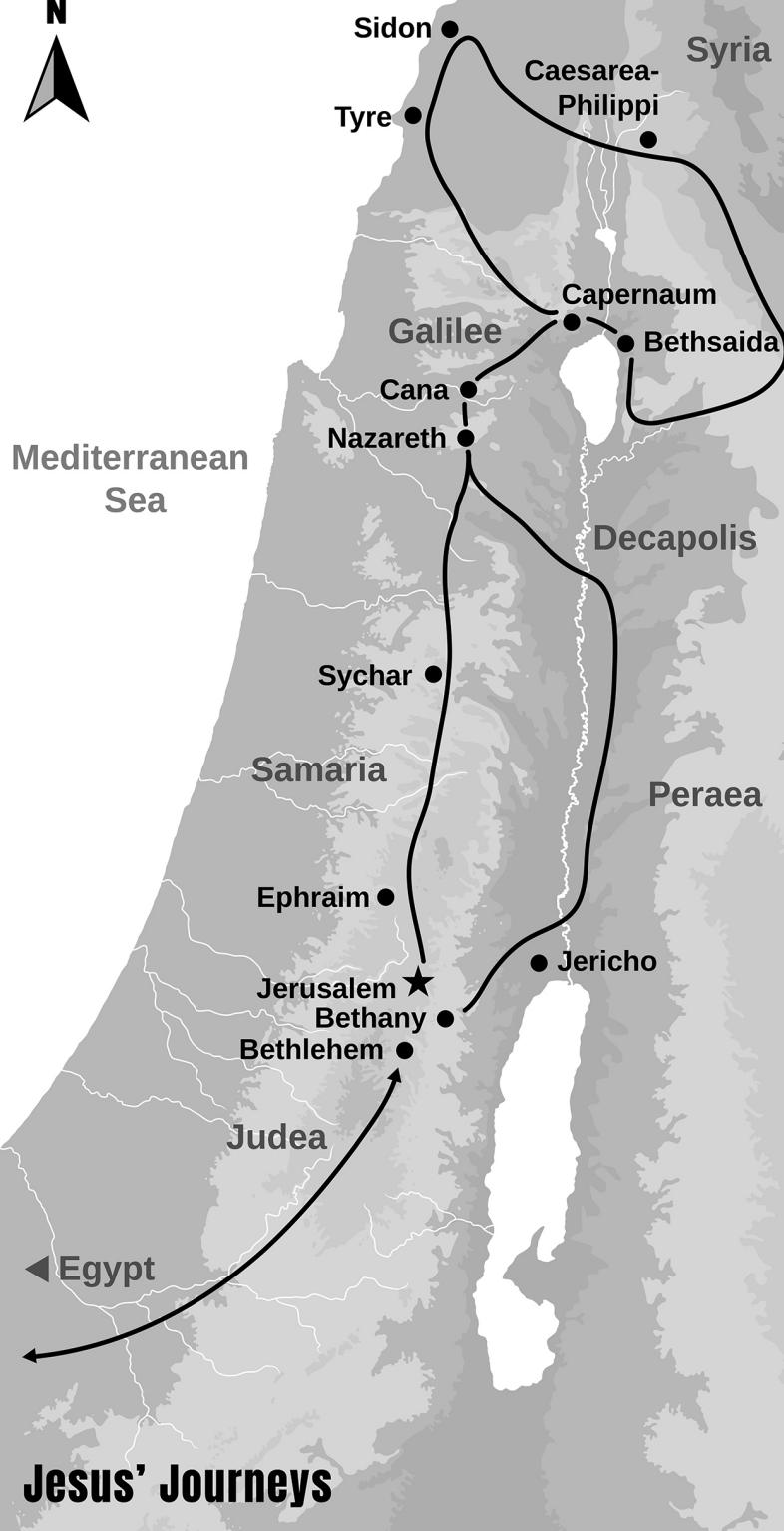
Abraham's Journey

Ved tro var Abraham lydig da han blev kalt, så han drog ut til det sted han skulle få til arv, og han drog ut uten å vite hvorten han skulle komme; - Hebreerne 11:8

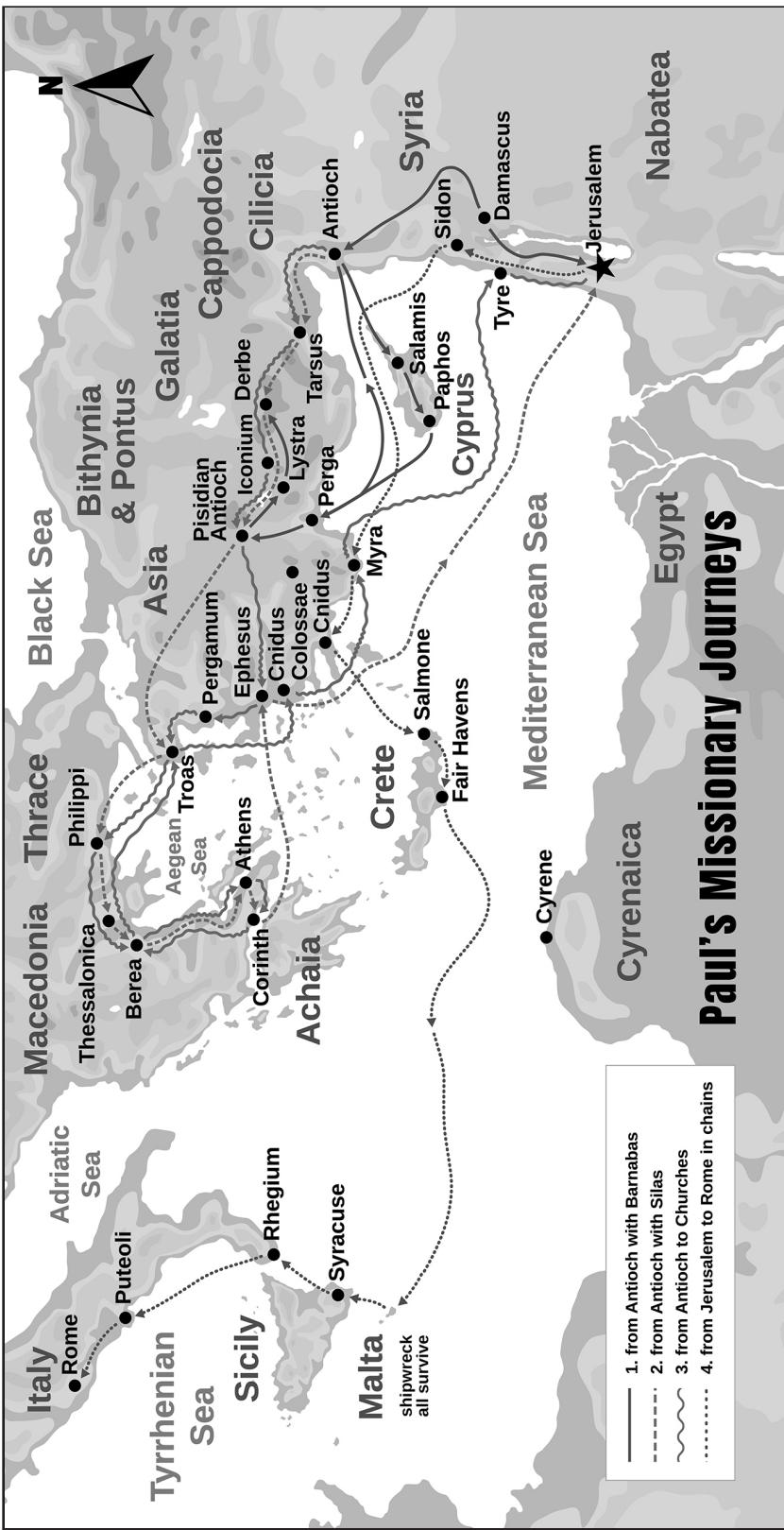
Israel's Exodus

Da nu Farao lot folket fare, da førte Gud dem ikke på veien til filistenes land, skjønt den var den nærmeste; for Gud sa:
Folket kunde angre det når de ser krig for sig, og så vende tilbake til Egypten. - 2 Mosebok 13:17

For Menneskessønnen er heller ikke kommet for å la sig tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv til en løsepenger for mange. - Markus 10:45

Paul's Missionary Journeys

Paulus, Jesu Kristi tjener, kalt til apostel, utkåret til å forkynne Guds evangelium, - Romerne 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Skjebne

Norsk Bokmål at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Gå derfor ut og gjør alle folkestag til disipler, idet I døper dem til Faderens og Sømmens og den Hellige Ånds navn, - Matteus 28:19

